

BUKU-BUKU DALAM SIRI KAJIAN SEJARAH MALAYSIA
PENERBIT UNIVERSITI MALAYA

Nasionalisme Melayu

William R. Roff

Akhbar Melayu Perjuangan di Sarawak

Nordi Achie

The Making of Sabah 1865-1941

D.S. Ranjit Singh

Kemelut Politik Semenanjung Tanah Melayu

Ramlah Adam

Pasir Salak: Pusat Gerakan Menentang British di Perak

Abdullah Zakaria Ghazali

Pentadbiran Tentera Jepun dan Thai di Terengganu 1942-1945

Abdullah Zakaria Ghazali

Sejarah Masyarakat Melayu Moden

Khoo Kay Kim

Darurat

1948-1960

Keadaan Sosial di Tanah Melayu

Ho Hui Ling

Penerbit Universiti Malaya

Diterbitkan oleh
Penerbit Universiti Malaya
Universiti Malaya
50603 Kuala Lumpur
www.um.edu.my/umpress

© Ho Hui Ling, 2004
Cetakan Pertama, 2004

Scmua hak terpelihara.
Tiada mana-mana bahagian jua
boleh diterbitkan semula atau disimpan
dalam bentuk yang boleh diperoleh semula
atau disiarkan dalam sebarang bentuk
dengan apa cara sekalipun
termasuk elektronik, mekanikal, fotokopi,
rakaman atau sebaliknya tanpa
mendapat izin daripada Penerbit

Perpustakaan Negara Malaysia
Data Pengkatalogan-dalam-Penerbitan

Ho Hui Ling
Darurat, 1948-1960
Keadaan sosial di Tanah Melayu/
Ho Hui Ling.
Bibliografi: ms. 285
ISBN 983-100-229-6

1. Malaya—History—Malayan Emergency, 1948-1960.
2. Malaysia—Social conditions.
3. Malaysia—Economic conditions.

I. Judul.
959.5

Dicetak oleh
Penerbit Universiti Malaya
50603 Kuala Lumpur

KANDUNGAN

Senarai Gambar	vii
Senarai Jadual	ix
Penghargaan	xi
Pendahuluan	xiii
Senarai Singkatan	xxiii
Bab 1: Latar Belakang Sejarah	1
Bab 2: Kehidupan Tidak Terjamin	43
Bab 3: Kesusahan Hidup	89
Bab 4: Hubungan Kaum	127
Bab 5: Pendidikan	165
Bab 6: Kemudahan Asas	219
Bab 7: Kesimpulan	277
Bibliografi	285
Indeks	321

SENARAI GAMBAR*

Gambar 1:	Pengerusi Parti Komunis Malaya (PKM), Musa bin Ahmad.	4
Gambar 2:	Pesuruhjaya Tinggi British, Sir Edward Gent.	16
Gambar 3:	Pemeriksaan sedang dijalankan oleh <i>Home Guard</i> di Tanjung Malim dalam usaha menghapuskan komunis.	20
Gambar 4:	Pasukan pengawal kampung wanita sedang menjalani latihan untuk mempertahankan kampung mereka pada zaman Darurat.	20
Gambar 5:	Pesuruhjaya Tinggi British, Jeneral Sir Gerald Templar.	22
Gambar 6:	Pengganas komunis yang dibunuh oleh pasukan keselamatan.	24
Gambar 7:	Wakil kerajaan dalam Rundingan Baling pada Disember 1955. Dari Kiri Too Joon Hing (Penolong Menteri Pendidikan), David Marshall (Ketua Menteri Singapura), Tunku Abdul Rahman Putra Al-Ilaj (Ketua Menteri Persekutuan Tanah Melayu) dan Tan Cheng Lock (Pemimpin MCA).	25
Gambar 8:	Wakil komunis dalam Rundingan Baling. Dari kiri Rashid Maidin, Chen Ping dan Chen Tian.	26
Gambar 9:	Surat yang dihantar oleh Chen Ping kepada Ketua Menteri Persekutuan Tanah Melayu, Tunku Abdul Rahman pada Oktober 1957.	27
Gambar 10:	Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu, Pengisytiharan Penamatan Undang-undang Darurat oleh Sultan Hishamuddin Alam Shah ibni Almarhum Sultan Ala-idin Sulaiman Shah.	28
Gambar 11:	Orang awam yang dibunuh oleh komunis.	48
Gambar 12:	Orang awam yang dibunuh oleh komunis.	48
Gambar 13:	Serangan dan kebakaran yang dilakukan oleh 80 orang komunis di Simpang Tiga, Sitiawan, Perak.	52

Gambar 14:	Mayat anggota polis hangus terbakar dalam peristiwa Bukit Kepong.	55
Gambar 15:	Kapal korek dengan tempat kawalan polis semasa Darurat.	63
Gambar 16:	Balai polis didirikan berdekatan lombong bijih timah.	63
Gambar 17:	Pokok getah ditakik oleh komunis kerana tuan punya ladang enggan memberi bantuan.	64
Gambar 18:	Lori digunakan dalam proses pemindahan penduduk ke kampung baru.	103
Gambar 19:	Pemeriksaan sedang dijalankan di kawasan penempatan semula.	109
Gambar 20:	Pemeriksaan sedang dijalankan dalam usaha menghapuskan komunis.	110
Gambar 21:	Seorang mata-mata khas sedang memeriksa barangan yang dibawa oleh sebuah kereta dalam operasi pemeriksaan jalan.	110
Gambar 22:	Pemeriksaan sedang dijalankan ke atas sebuah bas dan penumpang dalam suatu operasi pemeriksaan jalan.	111
Gambar 23:	Orang ramai sedang menunggu giliran untuk mendapatkan nasi di sebuah Dapur Pusat.	113
Gambar 24:	Seorang tukang masak sedang menuangkan nasi ke dalam bekas makanan penduduk di Dapur Pusat.	113
Gambar 25:	Perbuatan khianat komunis menggelincirkan kereta api pada zaman Darurat.	228
Gambar 26:	Rangka sebuah bas yang dibakar oleh komunis.	232

* Semua gambar adalah ihsan daripada Arkib Negara Malaysia.

SENARAI JADUAL

Jadual 1.1	Cawangan dan Ranting KMT di Tanah Melayu dan Singapura Pada Tahun 1924.	3
Jadual 2.1	Kawasan Pengeluaran Kebun Getah (25-100 ekar) di Daerah Kemaman, Terengganu pada tahun 1949.	70
Jadual 3.1	Senarai Harga Sayur-sayuran di Kelantan Pada September 1954.	106
Jadual 3.2	Senarai Harga Sayur-sayuran di Kuantan, Pahang pada September 1954.	107
Jadual 3.3	Kumpulan Pekerjaan Penduduk Kampung Baru Pada 1952.	108
Jadual 4.1	Jumlah Penyertaan dalam Pasukan Polis Mengikut Komposisi Kaum.	136
Jadual 5.1	Bilangan Kanak-kanak Sekolah di Tanah Melayu, 1941-1960.	170
Jadual 5.2	Bilangan Pelajar dan Sekolah Melayu di Tanah Melayu, 1941-1960.	171
Jadual 5.3	Bilangan Pelajar dan Sekolah Cina di Tanah Melayu, 1941-1960.	174
Jadual 5.4	Bilangan Pelajar dan Sekolah Tamil di Tanah Melayu, 1941-1960.	176
Jadual 5.5	Bilangan Pelajar di Sekolah Inggeris di Tanah Melayu, 1941-1960.	177
Jadual 5.6	Pembahagian Pelajar di Sekolah Rendah Inggeris Mengikut Kaum Pada 1956.	178
Jadual 5.7	Sekolah di Kampung Baru Pada September 1951.	179
Jadual 5.8	Perkembangan Sekolah di Kampung Baru Pada Februari 1952.	180
Jadual 5.9	Bilangan Orang Asli Yang Hadir di Sekolah Mengikut Negeri Pada 1955.	185
Jadual 6.1	Serangan Komunis ke atas Kereta Api, Tahun 1952.	224
Jadual 6.2	Jumlah Serangan Komunis ke atas Kereta Api, 1948-1960.	227

Jadual 6-3	Jumlah Skim Bekalan Air Paip di Tanah Melayu, 1950-1955.	244
Jadual 6.4	Pembangunan Tanah di bawah Jabatan Parit dan Taliair, Tahun 1954.	253
Jadual 6.5	Pasukan Kesihatan dan Perubatan yang Berkhidmat di Kampung Baru, Selangor Pada 1952.	257
Jadual 6.6	Kemudahan Kesihatan di Luar Bandar, 1952-1954.	258

PENGHARGAAN

Dalam proses menyiapkan kajian ini, penulis amat terhutang budi kepada beberapa pihak dan orang perseorangan yang telah banyak membantu penulis sama ada secara langsung atau tidak langsung. Pertama sekali, penulis mengucapkan setinggi penghargaan kepada Profesor Dr. Abdullah Zakaria bin Ghazali selaku penyelia tesis Doktor Falsafah kerana sentiasa memberi nasihat dan tunjuk ajar sepanjang tempoh pengajian penulis di Jabatan Sejarah, Universiti Malaya. Terima kasih juga dirakamkan kepada beliau yang telah membimbing dari awal hingga akhir dalam proses menyiapkan kajian ini. Segala perhatian, bimbingan, dorongan, galakan, teguran dan penyeliaan beliau, penulis ucapkan jutaan terima kasih.

Dalam menyiapkan kajian ini, penulis juga terhutang budi kepada kakitangan Arkib Negara Malaysia, Kuala Lumpur; Arkib Negara Malaysia Cawangan Johor/Melaka; Arkib Negara Malaysia Cawangan Pulau Pinang; Arkib Negara Malaysia Cawangan Kelantan; Arkib Negara Malaysia Cawangan Terengganu/Pahang; Arkib Negara Malaysia Cawangan Kedah/Perlis dan Arkib Negara Malaysia Cawangan Perak yang telah banyak memberi bantuan semasa kerja mengumpulkan bahan penyelidikan dijalankan. Begitu juga, kakitangan Perpustakaan Utama dan Perpustakaan Majalah Universiti Malaya; Perpustakaan Negara Kuala Lumpur; Perpustakaan Awam Negeri Selangor serta Perpustakaan Jabatan Sejarah, Universiti Malaya yang banyak memberi pertolongan dan kerjasama ketika penyelidikan ini dijalankan. Penulis juga ingin mengucapkan terima kasih kepada pihak Memorial Tunku Abdul Rahman Putra kerana membolehkan penulis meneliti bahan pameran yang berkaitan dengan Darurat dan komunis di Tanah Melayu. Layanan mesra dan budi baik mereka akan sentiasa dikenang.

Selain itu, ucapan terima kasih ingin penulis tujukan kepada saudari Ani Ahmad yang membantu penulis membaca akhbar *Utusan Melayu* dan *Majlis* di Arkib Negara Malaysia, Kuala Lumpur. Terima kasih juga kepada saudari Noraini Hassan dan saudara Azhar Mad Aros yang bersama-sama penulis menjalankan penyelidikan di

cawangan-cawangan Arkib Negara Malaysia. Tidak lupa juga ucapan terima kasih kepada rakan-rakan dan para pensyarah di Jabatan Sejarah, Universiti Malaya yang sentiasa memberi perangsang dan galakan kepada penulis. Juga terima kasih kepada Universiti Malaya yang memberi bantuan kewangan (Peruntukan Penyelidikan Jangka Pendek) ketika penyelidikan ini dijalankan. Begitu juga, ucapan terima kasih kepada Ketua Jabatan Sejarah, Universiti Malaya kerana memberi peluang kepada penulis bertugas sebagai pengajar sementara sambil meneruskan pengajian ke peringkat Doktor Falsafah.

Penulis juga mengucapkan terima kasih kepada keluarga penulis di Sibu, Sarawak khususnya kedua-dua ibu bapa penulis yang sentiasa memberi galakan dan sokongan. Akhir sekali, ucapan terima kasih kepada teman istimewa, Chan Yoong Keong, kerana kasih sayang, sokongan dan kesabaran dalam melayani saya.

Dr. Ho Hui Ling
Jabatan Sejarah
Universiti Malaya

PENDAHULUAN

Buku ini adalah kemas kini daripada tesis Doktor Falsafah bertajuk 'Keadaan Sosial di Tanah Melayu, 1948-1960' yang diajukan kepada Jabatan sejarah, Universiti Malaya pada tahun 2002. Buku ini memberikan penekanan kepada masalah, kesusahan dan penderitaan penduduk Tanah Melayu semasa zaman Darurat. Zaman Darurat merupakan suatu episod yang penting dalam Sejarah Malaysia. Darurat diisytiharkan pada 16 Jun 1948 apabila komunis memulakan pemberontakan bersenjatanya. Pertentangan antara pihak kerajaan dengan komunis telah meninggalkan banyak kesan kepada Tanah Melayu, baik dari segi kehidupan penduduk, hubungan kaum, pendidikan mahupun kemudahan asas.

Sejarah komunis dan Darurat telah mendapat perhatian daripada para pengkaji dan sarjana dari dalam dan luar negara. Namun demikian, kebanyakan penulisan yang pernah dibuat tentang komunis dan Darurat di Tanah Melayu lebih memberikan penekanan kepada perkembangan ideologi, gerakan, strategi, taktik dan pemberontakan Parti Komunis Malaya (PKM) sehingga pengisytiharan Darurat dan langkah-langkah kerajaan dalam membanteras gerakan tersebut. Setakat ini belum lagi terdapat kajian yang khusus dan mendalam berkaitan dengan pengaruh Darurat dan komunis terhadap keadaan sosial di Tanah Melayu.

Antara kajian tentang gerakan komunis di Tanah Melayu ialah yang dilakukan oleh Anthony Short dalam artikelnya, "Communism and The Emergency".¹ Artikel tersebut membincangkan sejarah perkembangan PKM di Tanah Melayu dari tahun 1930-1960. Di samping itu, Anthony Short juga menyentuh sedikit tentang usaha kerajaan dalam membanteras gerakan komunis di Tanah Melayu seperti rancangan penempatan semula, peranan Gerald Templar dan Rundingan Baling. Begitu juga, dalam buku beliau yang bertajuk *The Communist Insurrection in Malaya 1948-1960* yang dihasilkan pada 1975² dan kemudian diterbitkan semula pada tahun 2000 dengan tajuk *In Pursuit of Mountain Rats: The Communist Insurrection in Malaya*,³ terdapat

perbincangan tentang keadaan yang membawa kepada pemberontakan komunis, organisasi PKM dan strateginya dalam melancarkan pemberontakan sehingga Darurat diisytiharkan dan berbagai-bagai langkah kerajaan untuk menghapuskan keganasan komunis. Namun demikian, Anthony Short tidak membincangkan pengaruh Darurat terhadap keadaan sosial di Tanah Melayu.

Gene Z. Hanrahan juga telah menulis sebuah buku berkenaan komunis di Tanah Melayu yang bertajuk *The Communist Struggle in Malaya*.⁴ Bagaimanapun, buku tersebut hanya memberikan penekanan kepada kemunculan dan sejarah PKM; perkembangan PKM yang disebabkan kepimpinan dan kekuatan tenteranya serta sokongan moral daripada penduduk Cina dan kemudian kegagalan PKM. Walaupun perbincangannya merangkumi tempoh 1920-an sehingga 1960, tetapi beliau tidak memberikan perhatian terhadap masalah sosial dan implikasi Darurat ke atas aspek sosial di Tanah Melayu.

Sementara itu, Richard Clutterbuck juga menulis buku berkaitan komunis dan Darurat di Tanah Melayu, bertajuk *The Long Long War: The Emergency in Malaya 1948-1960⁵ and Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*.⁶ Bagaimanapun, kajian tersebut hanya memberikan tumpuan kepada perkembangan PKM, langkah-langkah kerajaan untuk menghapuskan gerakan komunis, terutamanya aspek ketenteraan sehingga saki-baki komunis menjelang kemerdekaan Tanah Melayu dan pembentukan Malaysia. Walaupun buku itu secara panjang lebar membincangkan komunis dan Darurat di antara tahun 1940-an hingga 1960-an, namun perhatian yang wajar kepada kesan Darurat terhadap keadaan sosial di Tanah Melayu telah diabaikan.

Richard Stubbs juga telah membuat kajian tentang Darurat di Tanah Melayu, iaitu dalam buku bertajuk *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*,⁷ tetapi kajian tersebut lebih tertumpu kepada usaha kerajaan untuk menghapuskan kegiatan komunis. Begitu juga buku Gwee Hock Aun bertajuk *The Emergency in Malaya*,⁸ yang menyentuh Darurat di Tanah Melayu. Namun, penulis lebih memberikan tumpuan kepada proses yang membawa kepada berlakunya Darurat dan langkah-langkah kerajaan untuk melemahkan pergerakan PKM.

Beberapa aspek Darurat di Tanah Melayu telah dibincangkan dalam buku bertajuk *Darurat 1948-1960*,⁹ yang disunting oleh Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang. Sungguhpun begitu, artikel-artikel di dalamnya lebih memberikan tumpuan kepada gerakan komunis, sebab-sebab pemberontakan komunis berlaku dan kegagalannya berbanding dengan suasana sosial di Tanah Melayu pada zaman itu. Namun demikian, dalam buku ini terdapat sebuah artikel yang bertajuk

"Kegiatan Komunis dan Kesannya ke atas Hubungan Kaum: Bukit Tambun dan Bukit Junun" oleh Baharon Mansor dan Abu Bakar Majid¹⁰ yang menyentuh kesan Darurat ke atas hubungan kaum. Bagaimanapun, kajian hanya dijalankan di Bukit Tambun, Seberang Prai Selatan, Pulau Pinang dan Bukit Junun di Kota Setar, Alor Setar, Kedah.

Sebagaimana penyelidik lain, Mohd. Reduan Haji Asli dalam bukunya, *Pemberontakan Bersenjata Komunis di Malaysia*¹¹ lebih memberikan tumpuan kepada perkembangan komunis di Tanah Melayu dan Sarawak; strategi, taktik dan pendekatan yang digunakan oleh PKM dan Pertubuhan Komunis Sarawak (PKS) dalam pemberontakan bersenjata di Tanah Melayu dan Sarawak.

Selain itu, pengkaji lain yang turut menyelidiki bidang ini juga memberikan penekanan yang sama seperti tulisan-tulisan di atas. Antaranya, Victor Purcell dengan bukunya bertajuk *Malaya: Communist or Free?*;¹² Lucien W. Pye dalam bukunya bertajuk *Guerrilla Communism in Malaya: Its Social and Political Meaning*;¹³ artikel Rhoderick Dhu Renick bertajuk "The Emergency Regulation of Malaya Causes and Effect";¹⁴ buku Justus M. Van Der Kroef, *Communism in Malaysia and Singapore: A Contemporary Survey*;¹⁵ buku P. B. G. Waller bertajuk *Notes on The Malayan Emergency: Strategies and Organization of The Opposing Force*;¹⁶ Harry Miller dalam bukunya bertajuk *Jungle War in Malaya: The Campaign Against Communism 1948-1960*;¹⁷ buku John Coates bertajuk *Suppressing Insurgency: An Analysis of The Malayan Emergency, 1948-1954*;¹⁸ Aloysius Chin, *The Communist Party of Malaya: The Inside Story*;¹⁹ buku Yong C. F., *The Origins of Malayan Communism*²⁰ dan buku Kumar Ramakrishnan bertajuk *Emergency Propaganda: The Winning of Malayan Hearts and Minds 1948-1958*.²¹

Corak penulisan yang lebih kurang sama dengan tulisan di atas juga dapat dilihat melalui hasil tulisan Cheah Boon Kheng, seorang pengkaji tempatan yang paling awal dalam kajian tentang komunis di Tanah Melayu. Antaranya, artikel bertajuk "Some Aspects of The Malayan Emergency: 1948-1960" pada 1977, buku bertajuk *The Masked Comrades: A Study of The Communist United Front in Malaya, 1945-1948*²³ yang diterbitkan pada 1979 dan *Red Star Over Malaya: Resistance and Social Conflict During and After The Japanese Occupation, 1941-1946*²⁴ yang dihasilkan pada 1983. Begitu juga, seorang penyelidik tempatan, Mahmud Embong turut mengkaji komunis di Tanah Melayu. Namun demikian, beliau hanya menumpukan perhatian kepada perkembangan komunis di kalangan orang Melayu sehingga tertubuhnya Rejimen Ke-10 di Kerdu, Pahang pada 10 September 1949. Antara artikel yang dihasilkan olehnya ialah "Penglibatan Orang Melayu dalam Pergerakan

Komunis Peringkat Awal di Tanah Melayu, 1924-1938”²⁵ dan “Komunisme dan Orang Melayu, 1924-1949”.²⁶

Akhir-akhir ini terdapat beberapa buah tulisan yang dihasilkan oleh mereka (anggota pasukan keselamatan) yang terlibat secara langsung dalam usaha kerajaan British memburu dan menentang komunis di Tanah Melayu. Bagaimanapun, tulisan mereka dihasilkan berdasarkan pengalaman penulis dan sumber penyelidikan lain tidak ditekankan. Antaranya, Yuen Yuet Leng menulis buku bertajuk *Operation Ginger*²⁷ dan diterbitkan pada 1998. Namun begitu, kajiannya hanya tertumpu kepada kawasan Sungai Siput, Perak di mana Operasi Ginger dilancarkan. Sementara itu, buku Dato' J. J. Raj bertajuk *The War Years & After*²⁸ memberikan penekanan kepada langkah atau usaha kerajaan dalam menangani komunis. Buku A. Navaratnam, *The Spear and The Kerambit: The Exploits of VAT 69, Malaysia's Elite Fighting Force 1968-1989*²⁹ yang diterbitkan pada 2001 pula memberikan tumpuan kepada Darurat II yang bermula pada tahun 1968 dan operasi-operasi VAT 69 dalam membanteras komunis di Semenanjung Malaysia.

Berbeza dengan penulisan lain, buku ini bertujuan untuk meneliti keadaan sosial di Tanah Melayu pada zaman Darurat (16 Jun 1948 hingga 31 Julai 1960). Empat aspek utama yang menjadi tumpuan perbincangan ialah kehidupan penduduk, hubungan kaum, pendidikan, dan kemudahan asas. Bagaimanapun, perbincangan hanya ditumpukan di Tanah Melayu dengan mengecualikan Singapura. Ini memandangkan Singapura telah menjadi tanah jajahan mahkota British yang mempunyai bentuk pentadbiran yang berbeza dengan Tanah Melayu. Komunis telah melakukan huru-hara di Tanah Melayu sebelum Darurat diisytiharkan, dan keganasan mencapai kemuncak sehingga Darurat diisytiharkan. Bagaimanapun, keganasan mula berkurangan selepas 1952 kerana keberkesanan langkah kerajaan dalam menangani komunis. Kebanyakan keganasan dan kegiatan sabotaj komunis berlaku di Johor, Perak, Pahang, Selangor dan Negeri Sembilan berbanding dengan Kelantan, Terengganu, Pulau Pinang, Perlis, Kedah dan Melaka disebabkan faktor kedudukan geografi, penduduk Cina yang ramai dan pembangunan ekonomi.

Buku ini memaparkan kehidupan penduduk Tanah Melayu yang begitu sukar dan tidak terjamin pada zaman Darurat. Keadaan itu adalah hasil daripada keganasan komunis dan tindakan kerajaan dalam menanganinya. Nyawa dan harta benda penduduk sentiasa terancam oleh komunis. Penduduk hidup dalam kebimbangan dan ketakutan kerana keganasan boleh berlaku pada bila-bila masa, di mana-mana sahaja dan pada sesiapa sahaja tanpa dapat diduga. *Collective punishment* adalah hukuman popular yang dikenakan oleh kerajaan ke atas

kawasan dan penduduk yang tidak bekerjasama dengan kerajaan atau disyaki berhubung dengan komunis. Antara hukuman yang terlibat ialah pemusnahan kampung, pemindahan penduduk, arahan berkurung, penahanan penduduk, catuan makanan dan arahan tutup kedai. Tindakan kerajaan itu menjejaskan kegiatan harian dan pergerakan penduduk serta membawa kerugian harta benda yang terpaksa ditanggung oleh mereka. Aspek ini diberikan penekanan dalam buku ini dengan disertai berbagai-bagai bukti kejahatan dan kekejaman komunis terhadap penduduk Tanah Melayu dan kesusahan hidup penduduk akibat *collective punishment* yang dijalankan oleh kerajaan.

Pengaruh Darurat dan komunis ke atas hubungan kaum di Tanah Melayu juga diberikan penekanan. Buku ini meneliti perkembangan yang berlaku pada zaman Darurat yang menyebabkan meningkatnya ketegangan hubungan antara kaum di Tanah Melayu, khususnya di antara orang Melayu dengan orang Cina. Situasi pada zaman itu akhirnya menimbulkan kesedaran di kalangan pihak kerajaan dan pemimpin kaum untuk mencari jalan penyelesaian kepada masalah tersebut. Ini membawa kepada pembentukan *Communities Liaison Committee* (CLC), *Malayan Chinese Association* (MCA) dan Perikatan UMNO-MCA-MIC.

Buku ini juga memaparkan tindakan komunis terhadap sekolah, khususnya sekolah Cina di Tanah Melayu. Justeru, kesan dan kepentingan Darurat terhadap perkembangan pendidikan di Tanah Melayu juga diberi perhatian. Ini kerana Darurat telah meningkatkan kesedaran tentang kepentingan pendidikan dalam memupuk semangat kenegaraan dan menyatupadukan penduduk berbilang kaum di Tanah Melayu. Dengan adanya penyatuan dan kerjasama daripada penduduk, Tanah Melayu akan dapat menumpaskan pihak komunis secepat mungkin dan keamanan negara dapat dipulihkan semula. Dengan itu, berbagai-bagai dasar pendidikan dirangka ke arah itu supaya komunis tidak mempunyai alasan dan ruang untuk mempergunakan sesuatu kaum bagi mencapai tujuan mereka di Tanah Melayu. Darurat juga mengakibatkan kerajaan mula memandang serius terhadap aspek pendidikan, malahan kemudahan pendidikan untuk Orang Asli dan penghuni kampung baru juga mula ditekankan.

Penelitian dalam buku ini juga dilakukan terhadap pengaruh Darurat kepada pembangunan dan penyediaan kemudahan asas di Tanah Melayu. Kegiatan komunis yang mengganggu perkhidmatan kereta api, pengguna jalan raya, kemudahan bekalan air paip dan elektrik, serta sistem telefon telah mendatangkan kesusahan kepada penduduk. Begitu juga tindakan kerajaan menyediakan projek-projek

sosial untuk meningkatkan taraf hidup penduduk terganggu kerana negara berada dalam keadaan huru-hara akibat komunis.

Kajian ini dijalankan dengan menganalisis dokumen-dokumen dari arkib dan perpustakaan. Selaras itu, pelbagai sumber berkaitan digunakan. Antaranya, fail-fail rasmi kerajaan, rekod-rekod kerajaan persekutuan dan negeri serta laporan-laporan yang terdapat di Arkib Negara, Kuala Lumpur dan cawangannya di Johor Bahru (Johor), Kuala Terengganu (Terengganu), Alor Setar (Kedah), Ipoh (Perak), Pulau Pinang dan Kota Bharu (Kelantan). Dokumen itu meliputi berbagai-bagai jabatan/pejabat kerajaan seperti Setiausaha Kerajaan Negeri dan Persekutuan, Pejabat-pejabat Daerah, Jabatan Penerangan Persekutuan dan Negeri, Jabatan Perdana Menteri, Jabatan Parit dan Taliair Persekutuan dan Negeri, Kementerian/Pejabat Pelajaran Persekutuan dan Negeri, *High Commissioner's Office*, Jabatan Peguam Negara, Pejabat Perancang Bandar dan Kampung, Gerakan Sempadan, Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, Pejabat Kerja Raya Negeri, Pejabat Pertanian Negeri, Pejabat Tanah Negeri, Pejabat Menteri Besar, Pejabat Polis Daerah dan Persekutuan, Pejabat Penasihat Undang-Undang Negeri, Pejabat Buruh Malaysia, Pejabat Setiausaha Agung UMNO dan Pejabat Perhubungan Raya Persekutuan Tanah Melayu.

Sementara itu, antara laporan berkaitan yang diteliti termasuk *Federation of Malaya Annual Report*, *Malayan Establishment Staff List*, *Federation of Malaya Staff List*, *The Federation of Malaya Year Book*, *Malaysia Year Book*, *Malayan Telecommunication Service Annual Report*, *The Drainage and Irrigation Department Annual Report*, *The Public Works Department Annual Report*, *Central Electricity Board Annual Report*, *Malayan Railway Administration Report* dan laporan-laporan pendidikan. Selain itu, bahan-bahan dalam bentuk mikrofilem seperti rekod Pejabat Kolonial (C.O. 273, C.O. 537, C.O. 576, C.O. 717, C.O. 825, C.O. 1022, C.O. 1030), rekod *Rhodes House Library* dan laporan dari *U.S. Office of Strategic Services* yang disimpan di Perpustakaan Utama, Universiti Malaya dan sebahagiannya di Arkib Negara, Kuala Lumpur juga digunakan dalam memperlengkapkan kajian ini.

Sumber lain yang digunakan dalam kajian ini ialah surat-surat persendirian yang disimpan di Arkib Negara. Ini termasuk surat persendirian Aminuddin Baki, C. C. Too, Henry H. S. Lee, Leong Yew Koh, Tan Cheng Lock, Tan Siew Sin dan Za'ba. Warta kerajaan, iaitu *F.M.S. Ordinances* dan *Government Gazette* dari setiap negeri di Tanah Melayu turut dirujuk. Dalam pada itu, pelbagai jenis akhbar dalam bahasa Cina, Melayu dan Inggeris yang diterbitkan pada tempoh 1948-1960 digunakan untuk memperkukuhkan maklumat berkaitan dengan kajian ini. Rekod-rekod temu bual berkaitan Darurat dan

Pendahuluan

komunis yang terdapat dalam koleksi Arkib Negara Malaysia juga digunakan dalam kajian ini. Di samping itu, buku, majalah, kertas seminar/persidangan, artikel dan kajian ilmiah turut digunakan untuk memperkemaskan lagi tulisan ini.

Nota

¹ Anthony Short, "Communism and The Emergency", dalam Wang Gungwu (ed.), *Malaysia: A Survey*, London and Dunmow: Pall Mall Press, 1964, hlm. 149-160.

² Anthony Short, *The Communist Insurrection in Malaya 1948-1960*, London: Frederick Muller Ltd., 1975.

³ Anthony Short, *In Pursuit of Mountain Rats: The Communist Insurrection in Malaya*, Singapore: Cultured Lotus, 2000.

⁴ Gene Z. Hanrahan, *The Communist Struggle in Malaya*, Kuala Lumpur: University Malaya Press, 1971.

⁵ Richard Clutterbuck, *The Long Long War: The Emergency in Malaya 1948-1960*, London: Cassell and Company Limited, 1967.

⁶ Richard Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, London: Faber and Faber Limited, 1973.

⁷ Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*, Singapore: Oxford University Press, 1989.

⁸ Gwee Hock Aun, *The Emergency in Malaya*, Pulau Pinang: Sinaran, 1966.

⁹ Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (penyunting), *Darurat 1948-1960*, Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera Malaysia, 1984.

¹⁰ Baharon Mansor dan Abu Bakar Majid, "Kegiatan Komunis dan Kesannya ke atas Hubungan Kaum: Bukit Tambun dan Bukit Junun", dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (penyunting), *Darurat 1948-1960*, Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera Malaysia, 1984, hlm. 125-144.

¹¹ Mohd. Reduan Haji Asli, *Pemberontakan Bersenjata Komunis di Malaysia*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1993.

¹² Victor Purcell, *Malaya: Communist or Free?*, California: Stanford University Press, 1955.

¹³ Lucien W. Pye, *Guerrilla Communism in Malaya: Its Social and Political Meaning*, New Jersey: Princeton University Press, 1956.

¹⁴ Rhoderick Dhu Renick, "The Emergency Regulation of Malaya Causes and Effect", *JSEAH*, Vol. 6, No. 2, September 1965, hlm. 1-39.

¹⁵ Justus M. Van Der Kroef, *Communism in Malaysia and Singapore: A Contemporary Survey*, The Hague: Martinus Nijhoff, 1967.

¹⁶ P. B. G. Waller, *Notes on The Malayan Emergency: Strategies and Organization of The Opposing Force*, U.S.A.: Stanford Research Institute, 1967.

¹⁷ Harry Miller, *Jungle War in Malaya: The Campaign Against Communism 1948-1960*, London: Arthur Barker Ltd., 1972.

¹⁸ John Coates, *Suppressing Insurgency: An Analysis of The Malayan Emergency, 1948-1954*, Boulder: Westview Press, 1992.

¹⁹ Aloysius Chin, *The Communist Party of Malaya: The Inside Story*, Kuala Lumpur: Vinpress, 1995.

²⁰ Yong C. F., *The Origins of Malayan Communism*, Singapore: South Seas Society, 1997.

²¹ Kumar Ramakrishnan, *Emergency Propaganda: The Winning of Malayan Hearts and Minds 1948-1958*, Richmond, Surrey: Curzon Press, 2002.

²² Cheah Boon Kheng, "Some Aspects of The Malayan Emergency: 1948-1960", dalam Khoo Kay Kim (ed.), *The History of South-East, South and East Asia: Essays and Documents*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1977, hlm. 111-120.

²³ Cheah Boon Kheng, *The Masked Comrades: A Study of The Communist United Front in Malaya, 1945-1948*, Singapore: Times Books International, 1979.

²⁴ Cheah Boon Kheng, *Red Star Over Malaya: Resistance and Social Conflict During and After The Japanese Occupation, 1941-1946*, Singapore: Singapore University Press, 1983.

²⁵ Mahmud Embong, "Pelibatan Orang Melayu dalam Pergerakan Komunis Peringkat Awal di Tanah Melayu, 1924-1938", *Purba*, Bil. 11, 1992, hlm. 81-92.

²⁶ Mahmud Embong, "Komunisme dan Orang Melayu, 1924-1949", dalam Kobkua Suwannathat-Pian, Rohany Nasir, Mohammad Agus Yusoff (penyunting), *Dua Dekad Penyelidikan: Sejarah-Bahasa dan Kebudayaan*, Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia, 1992, hlm. 21-39.

²⁷ Yuen Yuet Leng, *Operation Ginger*, Kuala Lumpur: Vinpress, 1998.

²⁸ Dato' J.J. Raj, *The War Years & After*, Subang Jaya: Pelanduk Publications, 2000.

²⁹ A. Navaratnam, *The Spear and The Kerambit: The Exploits of VAT 69, Malaysia's Elite Fighting Force 1968-1989*, Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn Bhd, 2001.

SENARAI SINGKATAN

AMCJA	<i>All Malayan Council of Joint Action</i>
API	Angkatan Pemuda Insaf
AVVAS	Angkatan Wanita Sedar
BMA	<i>British Military Administration/Pentadbiran</i> Tentera British
CAC	<i>Central Advisory Committee/Jawatankuasa</i> Penasihat Pusat
CEB	<i>Central Electricity Board</i>
CLC	<i>Communities Liaison Committee/Jawatankuasa</i> Hubungan Kaum
Comintern	<i>Communist International</i>
D.I.D.	<i>Drainage and Irrigation Department/Jabatan</i> Parit dan Taliair
DWEC	<i>District War Executive Committee/Jawatankuasa</i> Kerja Perang Daerah
FWC	<i>Federal War Conno//Majlis</i> Perang Persekutuan
GLU	<i>General Labour Union</i>
IMP	<i>Independence of Malaya Party</i>
JMBRAS	<i>Journal of Malayan/Malaysian Branch of The Royal Asiatic Society</i>
JSEAH	<i>Journal of Southeast Asia History</i>
KMT	Kuomintang
KTM	Keretapi Tanah Melayu
LLP	Lembaga Letrik Pusat
MAP	<i>Malayan American Plantation</i>
MBRAS	<i>Malaysian Branch of Royal Asiatic Society</i>
MCA	<i>Malayan Chinese Association</i>
MCS	<i>Malayan Civil Service</i>
MDU	<i>Malayan Democratic Union</i>
MIC	<i>Malayan Indian Congress</i>
MNLL	<i>Malayan National Liberation League/Liga</i> Pembebasan Nasional Malaya
MPAJA	<i>Malayan People's Anti-Japanese Army</i>
MPAJESCA-	<i>MPAJ Ex-Services Comrades' Association</i>

MPAJU	<i>Malayan People's Anti-Japanese Union</i>
NAP	<i>National Association of Perak/Pertubuhan Kebangsaan Perak</i>
NDYL	<i>New Democratic Youth League</i>
PETA	<i>Pembela Tanah Air</i>
PKC	<i>Parti Komunis China</i>
PKM	<i>Parti Komunis Malaya</i>
PKMM	<i>Parti Kebangsaan Melayu Malaya</i>
PKN	<i>Parti Komunis Nanyang</i>
PKS	<i>Pertubuhan Komunis Sarawak</i>
PMFTU	<i>Pan-Malayan Federation of Trade Unions</i>
PMIP/PAS	<i>Pan-Malayan Islamic Party /Parti Islam Se-Malaya</i>
PPH	<i>Pasukan Polis Hutan</i>
PPP	<i>People's Progressive Party</i>
PUTERA	<i>Pusat Tenaga Rakyat</i>
RIDA	<i>Rural and Industrial Development Authority</i>
SWEC	<i>State War Executive Committee/Jawatankuasa Kerja Perang Negeri</i>
UMNO	<i>United Malays National Organization</i>
UPAM	<i>United Planters Association of Malaya</i>

Bab 1

LATAR BELAKANG SEJARAH

Walaupun ideologi komunis telah menyusup ke Tanah Melayu sejak tahun 1920-an, namun gerakan komunis hanya mencapai kemuncak pada 1948 dengan meletusnya pemberontakan bersenjata. Sejak itu, komunis menjadi anasir terbesar yang mengancam keselamatan negara. Ini menyebabkan kerajaan British terpaksa mengambil tindakan mengisytiharkan Darurat di Tanah Melayu pada Jun 1948. Pelbagai langkah diambil oleh kerajaan untuk menghapuskan kegiatan komunis pada zaman Darurat. Walaupun komunis gagal dalam usaha membentuk republik komunis di Tanah Melayu, namun Darurat meninggalkan kesan mendalam terhadap keadaan sosial di Tanah Melayu.

Pada zaman Darurat hampir setiap hari manusia terkorban, lebih-lebih lagi orang awam yang tidak berdosa. Harta benda yang tidak ternilai dimusnahkan. Setiap bulan kerajaan terpaksa membelanjakan sejumlah wang yang besar untuk menamatkan kehilangan nyawa, mengakhiri pertempuran dan kemusnahan atau kerosakan akibat tindakan komunis.

Walaupun Darurat diisytiharkan tamat pada 31 Julai 1960 dan menunjukkan kemenangan kepada kerajaan Tanah Melayu, namun perjuangan bersenjata komunis masih belum berakhir. Pemimpin mereka, Chen Ping¹ dan sebahagian anggota komunis masih bersembunyi di sempadan Tanah Melayu-Thailand untuk menunggu peluang bagi kemungkinan bertindak semula. Oleh itu, mereka masih menjadi ancaman kepada keselamatan negara. Ini dapat dilihat melalui kebangkitan komunis buat kali kedua atau Darurat II (1968-1978). Kerja-kerja subversif dilakukan oleh pertubuhan bawah tanah seperti Liga Pembebasan Nasional Malaya (*Malayan National Liberation League/MNLL*).

Kegiatan subversif itu mendatangkan banyak masalah dan kemusnahan. Pegawai polis dan tentera adalah sasaran utama mereka. Timbalan Penguasa Polis, Wong Lim Moon dibunuh di Kuala Lumpur pada 18 Januari 1973. Pada pagi 4 Jun 1974, Ketua Polis Negara, Tan Sri Abdul Rahman Hashim ditembak mati di Kuala Lumpur. Pada 26 Ogos 1975, Tugu Negara dibom dan kem Pasukan Polis Mutan (PPH)

di Jalan Pekeliling turut menjadi sasaran serangan komunis. Pada 13 November 1975 pula, Ketua Polis Kontinjen Perak, Datuk Khoo Chong Kong ditembak mati.²

Keadaan ini hanya berubah apabila komunis tunduk kepada kerajaan dengan menandatangani perjanjian damai yang dikenali sebagai Perjanjian Peletakan Senjata atau Perjanjian Haadyai. Perjanjian ini ditandatangani antara Parti Komunis Malaya (PKM) dengan kerajaan Malaysia dan PKM dengan kerajaan Thailand pada 2 Disember 1989 di Haadyai, Thailand. Perwakilan Malaysia terdiri daripada Ketua Setiausaha Kementerian Dalam Negeri, Datuk Wan Sidek Wan Abdul Rahman; Panglima Angkatan Tentera, Jeneral Tan Sri Mohamad Hashim Mohd Ali; dan Ketua Polis Negara, Tan Sri Haniff Omar. PKM pula diwakili oleh Setiausaha Agungnya, Chen Ping; Abdullah C. D.; dan Komander Rejimen Ke-10 PKM, Rashid Maidin, selaku anggota Majlis Pusat PKM. Thailand diwakili oleh Timbalan Pengarah Operasi Keselamatan Dalam Negeri, Jeneral Tan Sri Chavalit Yong-chaiyudh; Pengarah Operasi Keselamatan Dalam Neuri Wilayah Empat, Leftenan Jeneral Yoothana Yampundhu; Ketua Pengarah Jabatan Polis Diraja Thailand, Jeneral Polis Sawaeng Therasawat; dan Setiausaha Tetap Kementerian Dalam Negeri, Anek Sithip Rasasana. Perjanjian bersejarah itu turut disaksikan oleh 120 orang pegawai dari Malaysia dan Thailand serta kira-kira 400 orang wartawan yang mewakili media tempatan dan antarabangsa.³ Bagi kerajaan Malaysia, PKM kekal diharamkan walaupun pakatan keamanan dengan kerajaan telah ditandatangani. Ini kerana PKM hanya bersetuju untuk membubarkan perjuangan bersenjata, bukan ideologinya. Walau bagaimanapun, perjanjian damai tersebut menandakan berakhirnya perjuangan komunis secara rasmi di Malaysia.

Kebangkitan Komunisme dan Penubuhan Parti Komunis Malaya (PKM)

Fahaman komunis mula dibawa masuk ke Tanah Melayu sejak awal tahun 1920-an melalui cawangan parti Kuomintang (KMT) yang mempunyai perikatan dengan komunis di China. Menjelang tahun 1924, cawangan dan ranting KMT telah ditubuhkan di hampir setiap negeri di Tanah Melayu sebagai pelapis bagi menyebarkan pengaruh komunis. Jadual 1.1 menunjukkan pada tahun 1924, cawangan dan ranting KMT dibentuk di Seremban, Melaka, Muar, Pulau Pinang, Kedah, Kuala Lumpur, Klang, Sungai Petani dan Singapura.

Jadual 1.1
Cawangan dan Ranting KMT di Tanah Melayu dan
Singapura Pada Tahun 1924⁴

Cawangan	Ranting
Seremban	Rantau Kuala Pilah
Melaka	Asahan Jasin Bemban Panehor
Muar	Serom Kwan Loan Tangkak Ulu [Hulu] Tiram
Pulau Pinang	Selama Kroh Klian Intan Tongkah
Kedah	Pulau Langkawi
Kuala Lumpur	Ranting 1 - 5
Klang	Ranting 1 - 12
Sungai Petani	Bedong Baling Sungai Lalang
Singapura	Ranting 1 - 5

* Selain rawangan dan ranting KMT yang disenaraikan di atas, terdapat juga cawangan dan ranting KMT di Sarawak dan kawasan lain di Tanah Melayu seperti Sitiawan, Ipoh, Menglembu, Lahat Pusing, Tronoh di Perak, Pelabuhan Klang (Port Swettenham) di Selangor dan Pudu di Kuala Lumpur menjelang 1924.

Secara umum, percubaan untuk menyebarkan ideologi komunis di kalangan orang Cina di Tanah Melayu telah bermula selewat-lewatnya di antara tahun 1921 hingga 1922. Fahaman ini diperkenalkan oleh penghijrah Cina yang juga anggota KMT. Gerakan komunis di Tanah Melayu lebih teratur pada sekitar 1926. Ini terbukti dengan penemuan beberapa penerbitan komunis dalam bahasa Cina yang disebarkan di Negeri-negeri Melayu Bersekutu, mengandungi berita tentang pembebasan kaum wanita, kaedah mengajar komunis di Rusia dan China, Revolusi Rusia, manifesto Parti Komunis Amerika dan risalah antiimperialisme.⁵

Dalam dekad 1920-an juga, didapati beberapa orang pemimpin komunis Indonesia seperti Alimin, Tan Malaka, Hasanoesi, Moeso, Winanta, Boedisoejitro, Soebakat dan Sutan Perpateh cuba menyebarkan fahaman komunis di kalangan orang Melayu di Tanah Melayu. Tan Malaka dan Hasanoesi pernah ke Pulau Pinang. Boedisoejitro dan Sutan Perpateh juga ke Pulau Pinang pada Mei 1926 dan berjaya menubuhkan sebuah kelab di Seberang Prai. Percubaan untuk menubuhkan kelab juga dibuat oleh Boedisoejitro di Kallang, Singapura, meskipun kejayaan kelab tersebut mempengaruhi orang Melayu tidak ketara. Sutan Perpateh juga melawat Perak Utara dan Kedah dalam usaha menyebarkan komunisme dan mengutip derma daripada orang Melayu dan Jawa.⁶

Kegagalan komunis untuk menguasai Pulau Jawa pada 1926 menyebabkan Tanah Melayu menjadi pilihan komunis Indonesia kerana kebanyakan penduduknya adalah Melayu sebagaimana di Indonesia. Bahasa yang dipertuturkan di kedua-dua negara pun daripada rumpun yang sama. Namun demikian, komunisme tidak

Gambar 1: Pengerusi Parti Komunis Malaya (PKM), Musa bin Ahmad.

mendapat sambutan daripada orang Melayu kerana mereka kurang tertarik dengan ideologi komunis. Orang Melayu pada peringkat itu masih berpegang kepada sikap menyerahkan hal pentadbiran kepada sultan. Oleh itu, mereka tidak perlu melibatkan diri dalam politik. Tambahan pula, Islam melarang orang Melayu daripada menjadi komunis yang tidak percaya pada agama. Dengan itu, mereka tidak mudah terpedaya dengan hasutan dan propaganda komunis. Namun demikian, tidak dapat dinafikan terdapat juga orang Melayu yang terlibat dalam gerakan komunis di Tanah Melayu dengan kemunculan nama-nama seperti Musa Ahmad, Shamsiah Fakeh, Rashid Maidin dan Abdullah C. D.

Masyarakat India pula tidak berminat dengan politik tempatan, memandangkan tujuan mereka datang ke Tanah Melayu adalah untuk mencari kekayaan dan balik semula ke negara asal mereka. Lebih-lebih lagi, kehidupan kebanyakan orang India dihadkan di estet getah yang merupakan tempat mereka mencari nafkah sehingga pendedahan mereka kepada perkembangan di luar estet amat kurang. Namun demikian, sebelum Undang-undang Darurat diperkenalkan, ada di kalangan mereka yang menjadi pekerja estet diugut supaya mengambil bahagian dalam mogok yang dianjurkan oleh komunis.⁷

Sebaliknya, ideologi komunis mendapat sambutan daripada orang Cina di Tanah Melayu. Penyeretaan orang Cina dalam perjuangan komunis adalah kerana kesetiaan kepada tanah asal mereka dan segala perubahan yang berlaku di Negara China diambil perhatian. Mereka sentiasa ikut serta dalam politik China, walaupun berada berjauhan di rantau asing. Hakikat bahawa sebahagian besar komunis di Tanah Melayu terdiri daripada orang Cina memang tidak dapat dinafikan, malah penduduk keturunan Cina yang telah menguasai gerakan komunis di Tanah Melayu. Tan Cheng Lock⁸ dalam ucapannya di Melaka pada 13 November 1950 menyatakan 80 peratus hingga 85 peratus daripada komunis yang berada di hutan terdiri daripada orang Cina.⁹

Selain itu, sejak bermulanya Darurat sehingga 1952, 2,778 orang komunis telah dibunuh dan 2,599 daripadanya adalah berbangsa Cina.¹⁰ Oleh sebab sebahagian besar komunis berketurunan Cina dan sangat sedikit orang Melayu dan India yang terlibat, sudah tentulah ini menggambarkan kurangnya sokongan orang Melayu dan India terhadap gerakan tersebut. Namun begitu, komunis sedar bahawa kerjasama daripada orang India dan Melayu penting dalam perjuangan mereka. Ini dapat dilihat dalam dokumen komunis yang dirampas di Johor pada Ogos 1949. Antara lain, dokumen itu menyatakan "without them we cannot succeed, without them victory will not be ours."¹¹

Selain cawangan KMT, terdapat sebuah lagi pertubuhan komunis di Tanah Melayu yang menyebarkan ideologi komunis dan semangat antiimperialisme. Pertubuhan ini dikenali sebagai *Main School*, bergerak di kalangan orang Hailam. *Main School* diletakkan secara langsung di bawah arahan Parti Komunis China (PKC) dan bergerak melalui kesatuan sekerja, pertubuhan, akhbar dan sekolah.

Pada 1927, perpecahan Parti Nasionalis (KMT) dengan PKC berlaku di China.¹² Akibatnya, komunis di Tanah Melayu tidak dapat lagi menggunakan cawangan KMT dalam penyebaran fahaman mereka. Oleh yang demikian, komunis di Tanah Melayu terpaksa mengatur langkah lain. Ini membawa kepada penubuhan Parti Komunis Nanyang (*PKN/Nan-Yang Kuny-Ch'an-Tang/South Seas Communist Party*) pada Mac 1928 di bawah arahan Biro Timur Jauh *Comintern* (*Communist International*) di Shanghai. PKN menjadi alat *Comintern* untuk menyelaras, menggerak dan mengawasi gerakan komunis di Tanah Melayu, Thailand, Burma, Annam, Indochina dan Indonesia dengan Singapura sebagai pangkalan atau pusatnya.¹³

Namun begitu, PKN tidak berjaya mencapai matlamat yang diharapkan. Keadaan ini mendorong *Comintern* mengarahkan penubuhan sebuah parti baru. Pada 30 April 1930, Parti Komunis Malaya (PKM) ditubuhkan untuk menggantikan PKN dan berpusat di Singapura. Parti ini bertanggungjawab bagi mendirikan sebuah negara komunis selaras dengan objektif komunis dunia.¹⁴

Kegiatan PKM Sehingga 1948

Pada 1930, Tanah Melayu menyaksikan kelahiran sebuah parti komunis, yang dipanggil PKM. Pada 1934, arahan diterima oleh Jawatankuasa Pusat PKM supaya mengaturkan aktiviti pemogokan, pemboikotan, sabotaj dan demonstrasi.¹⁵ Walaupun PKM tidak dapat berkembang dengan begitu pesat pada peringkat awal, tetapi ia dapat bergerak dalam dua aktiviti penting. PKM berjaya mempergunakan keadaan kemelesetan ekonomi dunia pada awal 1930-an untuk mempengaruhi kaum buruh di Tanah Melayu supaya menganjurkan pemogokan. Pekerja dalam semua bidang berjaya dipengaruhi, termasuklah para pekerja kuari, binaan, kilang nanas, pembuat kasut, orang gaji, kilang getah dan sesetengah pekerja di estet getah (terutamanya orang Hailam dan Hakka).

Antara contoh mogok ialah yang berlaku di Kuala Lumpur, di kalangan pembuat kasut pada 30 Disember 1933 dan tukang jahit pada 8 Januari 1934. Alasan mereka ialah menuntut kenaikan gaji dan memperbaiki keadaan tempat kerja mereka.¹⁶ Pada 10 Oktober 1934,

pemandu lori berbangsa Cina di Pulau Pinang mogok akibat pengurangan bayaran untuk muatan lori daripada 60 sen kepada 50 sen. Pemogokan itu berakhir pada 11 Oktober 1934 apabila mereka dijanjikan kadar bayaran baru.¹⁷

Pemogokan kecil juga berlaku di kalangan pekerja rotan di Seremban pada Disember 1934, setelah tuntutan gaji yang lebih tinggi ditolak. Namun demikian, apabila ketua komplotnya dipecat, para pekerja kembali bekerja.¹⁸ Selain itu, pekerja Cina di lombong besi kepunyaan Jepun, Sri Medan, Batu Pahat mengadakan mogok pada 26 September 1935. Kadar 20 peratus kenaikan gaji kemudiannya dipersetujui oleh pihak pengurusan lombong.¹⁹

Pada 5 November 1935, lebih 200 penoreh getah Cina tiba di stesen polis Pagoh, Johor, untuk meminta kerja dan makanan. Kebanyakan mereka adalah orang Hailam dan mengadu kepada Pelindung Orang Cina, Johor bahawa mereka tidak dapat menampung hidup kerana kadar bayaran hasil getah telah diturunkan kepada 4.5 sen bagi 0.60 kilogram (sekati). Majikan menyatakan bahawa itu adalah kadar biasa yang diberi dan mendakwa bahawa penghasut melawat kawasan mereka beberapa hari sebelumnya dan memujuk pekerja Cina untuk melakukan pemogokan. Akibat kejadian itu, 181 pekerja ditangkap dan ditahan.²⁰ Kes ini jelas menunjukkan bahawa kekacauan bukan semata-mata disebabkan ekonomi, tetapi adalah usaha para penghasut.

Antara tahun 1936-1937, beberapa pemogokan juga berlaku di Tanah Melayu atas hasutan PKM. Pada akhir Mac 1936, lebih 10,000 lelaki dan wanita di estet getah, kilang getah dan industri pengetinan nanas terlibat dengan pemogokan.²¹ Penoreh getah di Selangor dan Negeri Sembilan mengadakan mogok pada Mac 1937, meskipun mereka kembali bekerja semula pada 28 Mac 1937 setelah perbincangan diadakan dengan majikan mereka. Antara 27 Mac dan 1 April 1937, pemogokan estet merebak ke Melaka. Penghasut dari Negeri Sembilan yang terdiri daripada sekumpulan 30 orang lelaki termasuklah orang Hailam, Hakka, Kantonis, Hokkien, Teochew dan dua orang Melayu melawat Kampung Alor Gajah, Melaka, pada 28 Mac 1937. Mereka menghasut pekerja supaya mengadakan mogok dan mengancam pekerja akan diserang jika mereka bekerja.²²

Walaupun pemogokan didapati berlaku di merata-rata tempat di Tanah Melayu, tetapi keadaan itu dapat dikawal setelah majikan bertolak ansur. Kebanyakan kekacauan timbul akibat tuntutan kenaikan gaji. Sekurang-kurangnya sebelas pemogokan berlaku sejak 3 September 1939 hingga 1940 di Tanah Melayu. Antaranya di kalangan pekerja Cina di Estet Geddes, Bahau, Negeri Sembilan pada 18 Disember 1940

dan kemudian merebak ke Estet Bahau bersebelahan yang melibatkan 160 pekerja Tamil. Pemogokan di kedua-dua estet itu berjaya ditamatkan pada 22 Disember 1940 setelah majikan bersetuju untuk membayar 85 sen kepada penoreh Cina, 55 sen kepada pekerja lelaki Tamil dan 45 sen kepada pekerja wanita Tamil.

Kerajaan juga memperoleh bukti bahawa pada 1940 sebuah cawangan *Red Genrul Labour Union* yang anggotanya terdiri daripada anggota PKM telah ditubuhkan di kalangan pekerja lombong timah di *Pahang Consolidated Co. Ltd.*, Sungai Lembing, Pahang di bawah nama samaran *The Workers' Savings Society*. Apabila pertubuhan itu diketahui oleh pihak berkuasa, usianya sudah melebihi tiga bulan dengan anggota 130 orang. Pertubuhan itu mengumpulkan tabung untuk mengadakan mogok dan mengajar propaganda komunis kepada anggotanya. Berdasarkan dokumen yang dijumpai polis, didapati "latihan peringkat kedua komunis telah bermula".²⁴ PKM menjadi dalang dalam kekacauan itu.

Dalam pada itu, PKM menggunakan Perang China-Jepun sebagai alran untuk menganjurkan gerakan anti-Jepun dan memperluaskan pengaruhnya di kalangan penduduk Cina di Tanah Melayu. Serangan Jepun ke atas China pada 1937 turut menaikkan semangat kebangsaan orang Cina di seberang laut, termasuklah di Tanah Melayu. PKM segera mengeksploitasikan luapan semangat kebangsaan orang Cina untuk meluaskan pengaruhnya. PKM bukan sahaja menyokong, malah meniupkan lagi semangat kebangsaan itu dengan menganjurkan dan mendalangi kempen anti-Jepun di Tanah Melayu.

Pada 29 November 1937, di Melaka, seorang perempuan dicurahkan dengan tar ketika dia meninggalkan sebuah kedai India. Dia dituduh membeli barang-barang Jepun dari kedai berkenaan. Pada 4 Disember 1937, sebuah bom dilemparkan ke dalam panggung wayang di *Fun and Frolic Amusement Park*, Pulau Pinang, kerana dikatakan rombongan pelakon yang membuat persembahan itu adalah mereka yang pro-Jepun. Bom itu terkena kepala seorang penonton Cina dan membunuhnya.³

Pada 25 Disember 1937, sebuah lori yang membawa muatan barangan dari Kuala Lumpur diperiksa untuk memastikan sama ada membawa barangan Jepun. Barangan itu diluluskan oleh pemeriksa, tetapi kemudian sebahagian gula di dalam lori itu dituduh diimport dari Jepun. Akibatnya, pemeriksa berkenaan diserang kerana dianggap pembelot. Di Cameron Highlands, Pahang, seorang pekebun Cina yang membeli babi daripada seorang Jepun yang akan meninggalkan negara ini telah diminta menjual babi itu dan menderma kepada Tabung Bantuan Perang. Dalam kejadian lain, seorang peniaga

getah berbangsa Cina dihasut supaya jangan berniaga dengan *East Asiatic Co. Ltd.* di Klang, Selangor yang menjual getah kepada Jepun.²⁶ Di Alor Setar, Kedah, pada 20 Julai 1938, lima beg kacang soya tiba dari Pulau Pinang ditolak kerana dipercayai adalah barangan Jepun.²⁷ Tindakan-tindakan anti-Jepun tersebut telah menjelaskan nilai eksport Jepun ke Tanah Melayu. Nilainya menurun daripada 67,433 juta yen pada 1937 kepada 30.696 juta yen pada 1938.²⁸

Seterusnya, pada 1939, Soviet Union dan Jerman mewujudkan perhubungan persahabatan dengan menandatangani perjanjian yang dikenali sebagai *Soviet German Pact*. Jerman adalah salah sebuah negara Fasis, bersama-sama dengan Itali dan Jepun. Disebabkan Jepun termasuk dalam kumpulan Fasis ini, Soviet Union mengarahkan PKM supaya tidak mengamalkan dasar anti-Jepun, sebaliknya mengamalkan dasar anti-British.

Walau bagaimanapun, PKM tidak berjaya menjalankan dasar baru ini dengan sepenuhnya. Mereka berasa serba salah dengan arahan tersebut. Mereka tidak dapat mempengaruhi orang Cina yang menjadi kaum majoriti dalam PKM kerana ramai di kalangan mereka masih setia kepada negara China dan mempunyai perasaan anti-Jepun. Pada 1941, Jerman memungkir janjinya dengan menyerang Rusia sehingga memulakan perang di Eropah. Pada masa yang sama, *Comintern* mengarahkan PKM menukar dasarnya daripada anti-British kepada anti-Fasis. Dengan itu, PKM menjadi pro-British dan anti-Jepun, iaitu menyokong British yang menjadi rakan sekutu Rusia menghadapi Jepun di timur dan Jerman di barat. PKM menawarkan kerjasama kepada British bagi menghadapi kemaraan Jepun di Tanah Melayu.

Serangan Jepun di Tanah Melayu pada 8 Disember 1941 memberi rahmat tersembunyi kepada komunis. Pada waktu ini, British memberikan bantuan sehingga inembolehkan komunis mengukuhkan kedudukannya. PKM berganding bahu dengan British untuk sama-sama menentang Jepun bagi membebaskan negara. Keputusan untuk bekerjasama dengan British dan beralih kepada anti-Jepun telah diambil oleh komunis berikutan perjumpaan bersama antara wakil tiga pertubuhan PKM, iaitu *Malayan Central Committee*, *Singapore General Labour Union* dan *Malayan Anti-Enemy Backing-up Society* yang diadakan di Singapura pada 4 Julai 1940. Keputusan ini diikuti dengan perjumpaan kedua atas arahan PKM pada 27 Ogos 1940.²⁹ Ini kerana PKM sedar bahawa jika Jepun menguasai Tanah Melayu sudah pasti gerakan itu akan dihapuskan dan anggotanya yang 90 peratus orang Cina itu tidak dapat terlepas daripada cengkaman Jepun. Kerjasama itu ditolak oleh British pada awalnya, kerana pada masa lepas PKM menimbulkan banyak masalah kepada kerajaan, malahan merancang untuk mengambil alih kuasa di Tanah Melayu.

Apabila Jepun menyerang Tanah Melayu pada 8 Disember 1941, British akhirnya menerima tawaran tersebut dengan berasaskan kerjasama ketenteraan, dan bukan kerjasama politik.³⁰ British bersetuju untuk melatih rekrut komunis yang akan berjuang menentang Jepun. Dengan itu, PKM menghantar pemuda-pemuda Cina sebagai pelatih di *101 Special Training School* (101 STS) di Singapura. Kumpulan inilah yang kemudian membentuk suatu kuasa perjuangan yang dikenali sebagai Pasukan Tentera Rakyat Malaya Anti-Jepun (*Malayan People's Anti-Japanese Army*/MPAJA) atau lebih dikenali dengan nama Bintang Tiga pada Mac 1942. Tujuan utama penubuhan MPAJA ialah untuk meneruskan penentangan terhadap Jepun dan menubuhkan Republik Komunis Malaya.³¹ Dengan itu, dapat dikatakan bahawa MPAJA ditubuhkan dengan bantuan British.

MPAJA bergerak dengan bantuan *Malayan People's Anti-Japanese Union* (MPAJU) untuk mendapatkan sokongan penduduk Tanah Melayu. MPAJA beroperasi di hutan, manakala MPAJU beroperasi di bandar yang dikuasai oleh Jepun. Dengan itu, ia bertepatan dengan strategi serampang dua mata Mao Tze-tung,³² iaitu menjalankan perjuangan bersenjata di hutan dan perjuangan subversif serta penyusupan di kawasan yang dikuasai oleh musuh.³³

Pendudukan Jepun memberikan PKM suatu pengalaman dalam peperangan secara gerila terhadap Jepun dengan kerjasama British melalui Pasukan 136. PKM lebih beruntung dengan pendudukan Jepun kerana bantuan senjata, latihan, kewangan, bekalan logistik dan perubatan daripada British,³⁴ yang kemudian digunakan dalam pemberontakannya pada 1948. Di samping itu, PKM menjadi lebih popular kerana penglibatannya menentang tentera Jepun melalui MPAJA.

Penubuhan MPAJA bagi orang Cina bukan sahaja menyediakan perlindungan daripada Jepun, tetapi juga memberi suatu inspirasi yang besar. Orang Cina yang kebanyakannya penyokong PKM memberikan sumbangan kepada MPAJA dengan membekalkan bahan makanan, wang, maklumat dan rekrut. Menerusinya juga, PKM berjaya memperluaskan pengaruhnya di kalangan rakyat. Rakyat yang bencikan keganasan, kekejaman dan penderitaan akibat kedatangan Jepun mudah dieksploitasi untuk menyokong perjuangan MPAJA kerana ia bertindak sebagai penggerak utama menentang Jepun di negara ini. Justeru, apabila British kembali ke Tanah Melayu, mereka mendapati PKM semakin mantap dan lebih kuat dalam semua segi jika dibandingkan dengan zaman sebelum perang.

Pengisytiharan tamat Perang Dunia Kedua dan penyerahan kalah tanpa syarat oleh Jepun pada 15 Ogos 1945 setelah kota Hiroshima

dan Nagasaki dimusnahkan oleh bom atom pihak Berikat, mengembalikan kekuasaan British di Tanah Melayu. Selepas penyerahan Jepun, kedudukan MPAJA yang lengkap bersenjata itu menjadi semakin kukuh dan megah. Wujudnya kekosongan politik dan ketenteraan di Tanah Melayu selepas penyerahan tentera Jepun dimanipulasi oleh PKM dan MPAJA. Kelewatan British kembali ke Tanah Melayu selepas penyerahan Jepun, iaitu pada 3 September 1945 memberikan peluang penguasaan kepada PKM/MPAJA. Mereka keluar dari hutan dan mengambil alih banyak kampung dan pekan. Lebih kurang dua minggu di antara masa penyerahan Jepun dengan ketibaan Pentadbiran Tentera British (*British Military Administration/ BMA*),³⁵ hampir 70 peratus bandar, pekan dan kampung seperti Kluang, Muar, Johor Bahru dan Batu Pahat di Johor; Klang di Selangor; Tampin dan Titi di Negeri Sembilan; Bidor, Lenggong dan Kroh di Perak, dikuasai oleh unit MPAJA dan dilaksanakan pemerintahan seolah-olah rejim komunis berkuasa sepenuhnya.³⁶

Mereka melakukan penganiayaan di sana sini, kononnya terhadap orang yang melakukan kesalahan jenayah kepada penduduk dan yang bersubahat dengan Jepun. Mereka mengadakan perbicaraan sendiri, melakukan kezaliman, membunuh ramai orang Melayu dan Cina dan mengancam seluruh penduduk. Dianggarkan MPAJA telah membunuh lebih kurang 2,542 orang Cina, Melayu, India dan lain-lain yang dianggap sebagai tali barut Jepun.³⁷

Kezaliman tersebut memuncak kepada pergaduhan yang besar apabila orang Melayu mengambil tindak balas terhadap orang Cina di kawasan luar bandar. Misalnya, di Sungai Manik, Batu Kikir, Perak, orang Melayu mengamuk terhadap orang Cina kerana MPAJA masuk ke kampung dan menangkap ayam, mengambil sayur dengan membawa senapang patah.³⁸ Di Johor, pertelingkahan lebih berleluasa, dan menyebabkan 10,000 penduduk menjadi pelarian di Muar dan 4,000 di Batu Pahat.³⁹

Di beberapa tempat seperti Kuala Lipis dan Bentong, Pahang; Banting, Selangor serta Kota Bharu, Kelantan, komunis melakukan keganasan ke atas penduduk tempatan, merompak harta dan merampas rumah mereka. Di Hulu Jempul, Negeri Sembilan, komunis memasuki kampung untuk membentuk pertubuhan, mengutip yuran keanggotaan dan derma, memberikan ceramah serta menyebarkan propaganda anti-British dan mengagung-agungkan keupayaan komunis. Malahan, mereka telah menduduki Gua Musang, Kota Bharu, Kelantan dan beberapa bandar serta kampung lain dengan mengisytiharkan diri sebagai tuan. Mereka juga mendirikan sekatan jalan, menghentikan kereta api dan bas, memeriksa setiap kenderaan dan semua penumpang, memasuki kampung Melayu dan Cina dengan

tujuan untuk mencari polis, detektif, penyampai maklumat dan pensubahat.⁴⁰

Apabila pembalasan ini diperluaskan meliputi kampung Melayu, kekejaman antara kaum meletus. Pada 6 November 1945, perkelahian di antara orang Melayu dengan Cina tercetus di Padang Lobar, Negeri Sembilan, yang mengakibatkan 40 orang terbunuh. Pertempuran kaum juga berlaku di beberapa daerah seperti di Batu Pahat, Johor. MPAJA menyerang kampung Melayu untuk menunjukkan kehandalan dan kekuatan mereka serta membalas dendam kepada orang Melayu yang didakwa pernah bersubahat atau menjadi ejen Jepun. Kejadian serupa juga berlaku di Sungai Manik, Bekor dan Lenggong di Perak; Raub, Pahang; Kluang dan Mersing di Johor serta juga di Melaka.⁴¹ Pendek kata, seluruh negara berada dalam keadaan kegelisahan dan keresahan.

Apabila pemerintahan British di bawah BMA kembali berkuasa di Tanah Melayu, pasukan MPAJA dibubarkan pada 1 Disember 1945 dengan persetujuan PKM.⁴² Sebagai ganjaran, BMA memberi sugu hati \$350 dan satu beg boras kepada setiap gerila tanpa mengira pangkat dan berjanji menolong mereka mendapat pekerjaan atau memulakan penghidupan baru. Lebih kurang 6,800 anggota MPAJA menyerahkan senjata dan menerima bayaran sugu hati.⁴³ British mengarahkan semua senjata yang diberikan oleh mereka semasa pendudukan Jepun dahulu dikembalikan. Meskipun ramai daripadanya bersetuju untuk membubarkan rejimen masing-masing, namun beribu-ribu senjata yang diperoleh semasa pendudukan Jepun disembunyikan oleh komunis di dalam hutan.⁴⁴ Ini bertujuan untuk melengkapkan PKM bagi mencapai matlamat mereka menubuhkan Republik Komunis Malaya.

Sebagai menggantikan MPAJA, sebuah badan ditubuhkan dan pertubuhan ini dikenali sebagai Persatuan Bekas Seperjuangan (*MPA/ Ex-Services Comrades' Association/MPAJESCA*). Tujuannya untuk mengekalkan hubungan di antara bekas-bekas gerila MPAJA. Selepas BMA kembali ke Tanah Melayu, PKM diiktiraf sebagai sebuah pertubuhan yang sah dan ini memberikannya peluang untuk mempengaruhi beberapa pertubuhan dengan ideologi mereka. Ini termasuklah *New Democratic Youth League* (N'DYL), *General Labour Union* (GLU), Parti Kebangsaan Melayu Malaya (PKMM), *Malayan Democratic Union* (MDU), *Malayan Indian Congress* (MIC), Hisbul Muslimin dan Saborkas (Kedah), PKM menjadi tenaga penggerak utama dalam gabungan *All Malayan Council of Joint Action-Pusat Tenaga Rakyat* (AMCJA-PUTERA), dengan harapan gabungan ini akan bekerjasama dan berganding bahu dengannya demi mencapai matlamat perjuangan PKM. Mereka juga berusaha menggagalkan rancangan politik yang ditubuhkan oleh British, iaitu *Malayan Union*.

Namun demikian, dengan tertubuhnya Persekutuan Tanah Melayu pada 1 Februari 1948, PKM sedar bahawa matlamat mereka gagal.

Kemerosotan ekonomi selepas perang juga menyebabkan PKM sedar bahawa mereka perlu bertindak segera agar segala jentera kerajaan lumpuh. Langkah meluaskan pengaruhnya dalam kesatuan sekerja di Tanah Melayu mula dijalankan melalui alat mereka yang paling ketara, iaitu pemogokan. Apabila rasa tidak puas hati terhadap dominasi komunis ke atas para pekerja timbul, pelbagai cara digunakan termasuk kekerasan, ugutan dan pemerasan demi mengekalkan kekuasaan mereka di kalangan pekerja di Tanah Melayu. Ini diikuti pula dengan perbuatan membakar harta benda dan perbuatan kejam membunuh majikan, kepala (ketua) buruh Cina dan juga pengurus ladang berbangsa Eropah.

Komunis berharap keadaan itu akan mengganggu perkembangan ekonomi Tanah Melayu dan kehidupan harian penduduk. Dengan itu, mereka dapat memperkuat barisan perjuangan kerana penduduk yang hilang keyakinan terhadap kekuasaan British akan menyokong perjuangan mereka. PKM dapat mempengaruhi kesatuan sekerja melalui kawalan terhadap *Pan-Malayan Federation of Trade Unions* (PMFTU). Dalam masa enam bulan dari Disember 1947 hingga Mei 1948, dilaporkan 130 daripada 335 kesatuan sekerja adalah di bawah pengaruh komunis dan 70 lagi disyaki dipengaruhi gerakan itu.⁴⁵

Pada 1947 sahaja, bilangan pemogokan, hasutan dan kekacauan bertambah berlipat ganda di kalangan pekerja yang dipercayai mempunyai hubungan dengan PKM. Kesatuan sekerja menuntut kenaikan gaji dan keadaan kerja yang lebih baik daripada majikan mereka yang kebanyakannya berbangsa Eropah. Tuntutan ini kerap kali berakhir dengan rusuhan. Pada 1947, lebih 300 tunjuk perasaan dan pemogokan yang melibatkan 69,000 pekerja untuk merosakkan ekonomi berlaku dan dipercayai dianjurkan oleh PKM di Tanah Melayu.⁴⁶ Keadaan ini menimbulkan kegelisahan buruh di Tanah Melayu dan para majikan terpaksa meminta bantuan kerajaan untuk menyekatnya.

Pada akhir 1947, kerajaan di Singapura dan Kuala Lumpur meminda undang-undang buruh untuk mendaftarkan semua kesatuan sekerja dan mengawal aktiviti mereka. Syarat juga dikenakan terhadap pegawai kesatuan yang memegang jawatan. Ini termasuklah pada 31 Mei 1948, apabila kerajaan Persekutuan merangka suatu undang-undang yang dikenali sebagai *Trade Unions Ordinance No. 9 of 1948*. Ordinan ini menghadkan persekutuan kesatuan sekerja kepada persekutuan berdasarkan perniagaan, pekerjaan dan industri yang sama serta memastikan pemimpin dalam kesatuan sekerja tidak

mempunyai rekod jenayah seperti pernah terlibat dalam pemerasan dan ugutan.⁴⁷

Trade Unions (Amendments No. 2) Ordinance, 1948 mula dikuatkuasakan pada 12 Jun 1948 untuk menjamin mereka sebagai ahli-ahli untuk tujuan kesatuan sekerja dan pemimpin mereka sama ada pekerja bergaji di industri itu atau sekurang-kurangnya orang yang mempunyai pengaiaman tiga tahun dalam industri berkenaan.⁴⁸ Tindakan ini dapat melemahkan kekuasaan komunis dalam kesatuan sekerja di Tanah Melayu. Misalnya, PMFTU dan 10 sekutunya dari negeri-negeri Johor, Melaka, Selangor, Perak, Kelantan, Kedah, Pahang Timur, Pahang Barat, Negeri Sembilan dan Terengganu tidak layak untuk didaftarkan kerana anggotanya datang daripada pelbagai industri yang berbeza.⁴⁹ Dapat dikatakan tujuan ordinan itu ialah untuk sama sekali menghancurkan PMFTU. Sekatan yang dibuat oleh kerajaan ini dianggap menutup peluang PKM untuk berjuang secara damai.

Akibatnya PKM semakin berpecah-belah dan menghadapi kesulitan yang serius dalam organisasinya. Anggota kanan Jawatankuasa Kerja Pusatnya pula disyaki memboroskan wang parti. Pada bulan Mac 1947, Setiausaha Agung PKM, Lai Tek⁵⁰ menghilangkan diri dengan wang simpanan parti. Hal ini kemudiannya didedahkan oleh PKM bahawa beliau adalah ejen Jepun dan kemungkinan juga ejen British.⁵¹ Keadaan ini menimbulkan perasaan curiga-mencurigai serta saling mempersalahkan di antara anggota PKM. Pada masa yang sama, Chen Ping dilantik sebagai Setiausaha Agung PKM menggantikan tempat Lai Tek. Chen Ping berpendapat bahawa suatu revolusi perlu diadakan sekiranya PKM ingin menguasai politik Tanah Melayu. Oleh yang demikian, PKM akhirnya mengambil keputusan untuk mengangkat senjata.

Pemberontakan Bersenjata Komunis dan Langkah Kerajaan Mengatasinya

Keputusan untuk melancarkan pemberontakan bersenjata PKM selalu dikaitkan dengan tekanan luaran komunis. Namun, sebenarnya PKM telah lama berusaha ke arah mengambil alih Tanah Melayu dan Singapura, melalui kekerasan sekiranya perlu. Ini hanya bergantung kepada soal ruang, masa dan keupayaan atau kemampuan yang ada pada mereka. Dengan itu, boleh dikatakan tekanan dari luar tidak dapat menimbulkan pemberontakan dengan tiba-tiba sahaja, tetapi benih pemberontakan telah tersemai lebih awal. Kegelisahan buruh, tindakan tegas kerajaan dan keengganan British untuk memberikan

PKM kebebasan mutlak mengambil bahagian dalam gerakan buruh atau bergerak secara perlembagaan, memaksa PKM memilih jalan perjuangan bersenjata. Namun, tekanan pergerakan komunis antarabangsa tidak dapat diabaikan dalam hal ini kerana tekanan dari luar itu mempercepatkan pemberontakan bersenjata dilancarkan oleh komunis di Tanah Melayu bagi merealisasikan cita-cita mereka.

Pada Februari-Mac 1948, dua persidangan telah dianjurkan oleh gerakan komunis antarabangsa di Calcutta, iaitu Persidangan Kongres Belia Asia (19-25 Februari 1948) dan Persidangan Parti Komunis India pada Mac 1948.⁵² Persidangan tersebut menyiarkan arahan sulit daripada Parti Komunis Soviet Union bagi melancarkan perjuangan membebaskan bangsa. PKM turut menghantar wakil ke persidangan itu dan pulang dengan membawa arahan tersebut. Dalam persidangan tersebut, pengikut komunis di kawasan yang dijajah, juga digesa supaya memperhebatkan perjuangan menentang kuasa imperialisme dan golongan reaksioner di setiap negara di Asia.

Berikutan dengan seruan dan galakan terbuka dalam persidangan tersebut, Jawatankuasa Eksekutif Pusat PKM dalam perjumpaan pada Mac 1948 dan awal Jun 1948 mengambil keputusan untuk melancarkan perjuangan bersenjata sebagai meneruskan usaha menubuhkan Republik Komunis di Tanah Melayu.⁵³ Dengan demikian, Kongres Belia Asia dan Persidangan Parti Komunis India di Calcutta boleh dianggap topeng yang melindungi tujuan sebenar parti komunis, iaitu merancang pemberontakan di Asia Tenggara, termasuklah di Tanah Melayu.

Bagi memastikan kejayaan dalam perjuangannya, komunis menjalankan sabotaj dan keganasan. Mereka melakukan pembunuhan terhadap pengurus ladang dan lombong, menyerang balai polis dan pusat kawalan pasukan keselamatan yang terpencil, menyerang hendap pasukan keselamatan, mengugut, menculik dan melakukan keganasan lain. Keadaan semakin gawat dan tegang sehingga mencapai kemuncak dengan pembunuhan tiga orang peladang Eropah di Sungai Siput, Perak pada 16 Jun 1948. Mereka ialah Arthur Walker, Pengurus Estet Elphil, Sungai Siput; John Allison, Pengurus Estet Phin Soon, Sungai Siput dan pembantunya, Ian Christian. Berikutnya, pada petang 16 Jun 1948, Sir Edward Cent,⁵⁴ Pesuruhjaya Tinggi British di Tanah Melayu mengisytiharkan Undang-undang Darurat, meliputi kawasan Ipoh dan Sungai Siput, Perak serta daerah Kluang, Muar, Kulai dan Plentong di Johor. Pada hari keesokannya, Undang-undang Darurat dilanjutkan meliputi keseluruhan dua negeri tersebut Seterusnya pada 18 Jun 1948, pengisytiharan Darurat diperluaskan ke seluruh Tanah Melayu,⁵⁵ Dengan itu, usaha menentang komunis di Tanah Melayu

bermula dengan rasmi. Di Singapura, Undang-undang Darurat dikuatkuasakan pada 24 Jun 1948.⁵⁶

Gambar 2: Pesuruhjaya Tinggi British, Sir Edward Gent.

Darurat diumumkan di bawah *B.M.A. (Essential Regulations) Proclamation*. Pengisytiharan Darurat memberikan kuasa yang luas kepada kerajaan untuk mengenakan hukuman berat kepada mereka yang membantu komunis, termasuk hukuman mati kepada mereka yang didapati membawa senjata api. Sesiapa yang didapati memiliki dokumen PKM dan menyebarkan propagandanya akan dipenjarakan sehingga 10 tahun. Hukuman penjara 10 tahun juga boleh dikenakan kepada mereka yang didapati berminat terhadap dokumen komunis. Selain itu, beberapa kuasa khas dikeluarkan berkenaan dengan tangkapan, penahanan, perhimpunan orang ramai, perintah berkurung, memeriksa orang dan rumah yang disyaki dan menutup jalan raya, lorong serta sungai.⁵⁷

Undang-undang Darurat juga meliputi hukuman mati kepada mereka yang melakukan kesalahan mengumpul atau menerima wang, makanan atau menyediakan bekalan kepada komunis. Undang-

undang itu juga memberikan kuasa kepada kerajaan untuk mengawal kedai dan arahan untuk menutup kedai yang didapati memberi bantuan kepada komunis, kuasa untuk membersihkan kawasan luar bandar agar memutuskan hubungan pembekal dengan komunis dan hukuman buang negeri kepada mereka yang disyaki menyokong komunis.⁵⁸

Kerajaan Tanah Melayu dan Singapura kemudiannya mengharamkan PKM pada 23 Julai 1948. Selain itu, gerakan parti politik yang berhaluan kiri seperti MPAJESCA, NDYL, Pembela Tanah Air (PETA), Angkatan Pemuda Insaf (API), Angkatan Wanita Sedar (AWAS) dan PKMM yang bergabung dengan PUTERA serta *Indian New Democratic Youth League* turut diharamkan.⁵⁹ Dengan itu, PKM bergantung sepenuhnya kepada perjuangan bersenjata untuk mencapai cita-cita politiknya. Pada masa yang sama, kerajaan mengambil inisiatif memulakan pelbagai langkah dalam membanteras kegiatan komunis.

Selepas Pesuruhjaya Tinggi Edward Gent terkorban dalam nahas kapal terbang pada 4 Julai 1948, Alec Newbould⁶⁰ dilantik sebagai pemangku. Beliau membuat suatu keputusan yang memberikan tumpuan kepada komunis, iaitu pengenalan pendaftaran kebangsaan dan kad pengenalan. Langkah ini mula berkuat kuasa pada 23 Julai 1948, atas cadangan Dr. Ong Chong Keng, seorang anggota Majlis Perundangan Persekutuan dari Pulau Pinang.⁶¹

Langkah ini bertujuan untuk menolong polis dan tentera membezakan penduduk yang mematuhi undang-undang dengan yang bertanggungjawab dalam melakukan huru-hara. Setiap lelaki, perempuan dan kanak-kanak yang berumur 12 tahun dan ke atas dikehendaki memiliki kad pengenalan dengan cop ibu jari dan foto masing-masing, di samping nama pemilik, bangsa, bahasa/dialek, tempat lahir, pekerjaan serta tempat tinggal sebagai tanda mereka telah berdaftar dengan kerajaan. Mereka dikehendaki membawa kad pengenalan bersama-sama ke mana sahaja mereka pergi untuk diperiksa oleh pegawai keselamatan. Kecuali Pahang dan Terengganu, kesemua negeri di Persekutuan Tanah Melayu melengkapkan pendaftaran pada 28 Februari 1949.⁶² Kelewatan di negeri-negeri ini bukan disebabkan gangguan komunis, tetapi kerana kesukaran perjalanan dari satu tempat ke satu tempat.

Pada 6 Oktober 1948, Henry Gurney⁶³ dilantik sebagai Pesuruhjaya Tinggi yang baru. Beliau sedar bahawa senjata sahaja tidak dapat memenangi perang menentang komunis, sebaliknya kestabilan politik dan sosial adalah kunci utamanya.⁶⁴ Selaras dengan ini, pelbagai langkah diambil olehnya dari segi sosial dan politik dalam usaha menangani komunis. Dari segi sosial, Gurney mengambil keputusan memindahkan dan menempatkan semula setinggan yang

berselerak di pinggir hutan. Melalui penempatan semula, keyakinan penduduk setinggan terhadap keselamatan mereka di bawah perlindungan kerajaan semakin kukuh. Sehingga 10 Mac 1950, lebih kurang 4,600 keluarga, mengandungi 18,500 lelaki, perempuan dan kanak-kanak telah diletakkan di bawah kawalan kerajaan.⁶⁵

Pada 6 September 1949, Henry Gurney mengumumkan tawaran menyerah diri kepada anggota PKM yang tidak melakukan jenayah serius dengan jaminan bahawa mereka tidak akan dikenakan hukuman mati. Kejayaan tawaran itu dapat dijelaskan dengan penyerahan diri 116 pengganas komunis antara September hingga Disember 1949.⁶⁶ Pada 22 Disember 1949, Henry Gurney mengisytiharkan Kempen Bulan Rakyat Melawan Penjahat dalam Majlis Perundangan Persekutuan. Langkah ini diambil kerana kerajaan sedar bahawa dalam usaha menamatkan Darurat di Tanah Melayu, penglibatan orang ramai perlu diambil kira dan diberikan perhatian.

Menjelang hari pelancaran Kempen Bulan Rakyat Melawan Penjahat pada 28 Februari 1950, seramai 364,322 sukarelawan pelbagai kaum telah mendaftarkan diri dan sedia berkhidmat. Jumlah ini meningkat menjadi 422,256 orang pada 6 Mac 1950. Apabila pendaftaran ditutup pada 15 Mac 1950, jumlah sukarelawan menjangkau angka 435,905 orang.⁶⁷ Keadaan ini menunjukkan penduduk Tanah Melayu bersedia mengambil bahagian dalam kempen kerajaan melawan komunis. Antara tugas sukarelawan termasuklah mengendalikankan pusat kawalan, mengadakan sekatan jalan raya, pemeriksaan kad pengenalan dan rondaan bersama pasukan polis. Mereka juga ditugaskan untuk membantu kerajaan dalam memproses kad pengenalan, menyebarkan risalah dan poster antikomunis, melakukan banci penduduk di kawasan setinggan dan mengambil bahagian dalam membersihkan belukar di tepi jalan yang sering menjadi tempat persembunyian komunis. Mereka juga diarahkan membantu polis dalam memastikan arahan berkurung dipatuhi oleh semua penduduk serta menyekat penduduk membawa makanan pada waktumalam.⁶⁸

Letenan Jeneral Harold Briggs⁶⁹ yang dilantik sebagai Pengarah Operasi Darurat pada April 1950, berpendapat bahawa "clearing Malaya of terrorists was like clearing a Malaria-ridden country of mosquitoes."⁷⁰ Briggs percaya bahawa "kunci" utama bergantung kepada kawalan kawasan setinggan dan penduduk harus diberikan perlindungan. Pemberian perlindungan penting kerana penduduk yang tidak dapat dilindungi tidak akan memberikan sokongan kepada kerajaan. Dengan itu, Briggs bertindak menempatkan semula penduduk setinggan di kampung baru bermula pada 1 Jun 1950.

Tindakan ini antara lain bertujuan untuk menjauhkan penduduk daripada gangguan komunis dan memutuskan hubungan komunis dengan pembekal makanan dan maklumat yang kebanyakannya terdiri daripada orang Cina.

Pada Disember 1950, terdapat 194 kawasan penempatan semula dengan penduduk berjumlah lebih 290,000 orang.⁷¹ Pada November 1951, sejumlah 362,000 penduduk ditempatkan semula di 315 kawasan.⁷² Sehingga 1952, Tanah Melayu mempunyai 440 kampung baru dengan penghuni seramai kira-kira 470,000 orang.⁷³ Terdapat 480 kampung baru dengan penduduk berjumlah 572,917 orang di Tanah Melayu pada 1954.⁷⁴ Sehingga akhir Darurat kira-kira 1.2 juta penduduk luar bandar, iaitu lebih kurang satu per tujuh jumlah penduduk Tanah Melayu telah dipindahkan ke kira-kira 600 kawasan penempatan baru.⁷⁵

Briggs juga memperkenalkan pasukan *Home Guard* sukarela dan sambilan bagi mengawal pekan, kampung dan kawasan penempatan semula pada September 1950. *Home Guard* dibentuk bagi membolehkan penduduk kampung terlibat secara aktif membantu pasukan keselamatan dalam menjaga dan mengawal kampung mereka daripada ancaman komunis. Mereka juga diatur untuk memberikan perhatian kepada orang asing yang hadir di kampung atau ke kawasan mereka dan kemudian melaporkannya kepada polis.⁷⁶ *Home Guard* juga ditugaskan untuk mengatur perkhidmatan kesihatan di sekolah dan kerja kebajikan.⁷⁷ Mereka juga bertindak menyekat penyaluran makanan dan ubat-ubatan dari kampung dan kawasan penempatan semula daripada jatuh ke tangan komunis.⁷⁸

Selain itu, pada Januari 1950, Briggs memperkenalkan skim pendaftaran rumah. Penduduk di sesuatu kawasan dikehendaki mendaftarkan diri melalui ketua rumah dan ketua kampung atau ketua kawasan. Ketua setiap keluarga dikehendaki mengisi rekod anggota keluarganya, termasuklah nama dan butir-butir mereka yang berumur 12 tahun ke atas. Sekiranya seseorang itu tidak bermalam di rumah semalam, ketua hendaklah merekodkannya. Begitu juga, tetamu yang datang ke rumah itu dan bermalam, nama serta butir lengkapnya hendaklah direkodkan.⁷⁹ Ketua kampung diberikan kuasa untuk memasuki mana-mana rumah di kawasan kekuasaannya pada bila-bila masa untuk menyiasat bilangan anggota yang tinggal di rumah berkenaan dan rekod mereka. Ketua kampung juga mempunyai kuasa untuk menangkap sesiapa yang disyaki tidak menurut undang-undang.⁸⁰

Pada April 1950, Briggs mengarahkan supaya diwujudkan sebuah Majlis Perang Persekutuan (*Federal War Council/FWC*) yang merangka dasar serta menguntukkan sumber bagi mengatasi perang melawan

Gambar 3: Pemeriksaan sedang dijalankan oleh *Home Guard* di Tanjung Malim dalam usaha menghapuskan komunis.

Gambar 4: Pasukan pengawal kampung wanita sedang menjalani latihan untuk mempertahankan kampung mereka pada zaman Darurat.

komunis.⁸¹ Di peringkat negeri, ditubuhkan Jawatankuasa Kerja Perang Negeri (*State War Executive Committee/SWEC*). Tugasnya ialah memutuskan hubungan antara komunis di hutan dengan penyokongnya di bandar dan kampung; membuat penyusunan bagi merancang dan menempatkan semula setinggian di kawasanya.⁸² Di peringkat daerah, ditubuhkan Jawatankuasa Kerja Perang Daerah (*District War Executive Committee/DWEC*).⁸³ DWEC ditugaskan untuk membincangkan dan mencari penyelesaian ke atas soal-soal seperti kawalan makanan, penempatan semula, pengumpulan semula, penganan dan pengurangan batasan perintah berkurung, masalah yang ditimbulkan oleh kaum buruh dan perkara lain yang berkaitan dengan perang menentang komunis.⁸⁴

Pada Mei 1952, Ordinan Majlis Kampung yang meliputi kampung Melayu dan kampung baru Cina diperkenalkan. Anggota-anggota Majlis yang terpilih itu bertanggungjawab dalam mentadbir hal ehwal kampung, seperti mengutip cukai, mengawasi kemudahan, kesihatan, persekolahan, pasar awam, pusat komuniti dan penyelenggaraan lorong dan jalan di kampung masing-masing.⁸⁵ Langkah ini dapat mendekatkan lagi penduduk kampung dengan kerajaan melalui anggota jawatankuasa kampung. Pada masa yang sama, kerajaan lebih mengetahui keperluan, keinginan dan harapan penduduknya. Penubuhan Majlis Kampung juga dapat meningkatkan kerjasama dan persefahaman, sikap bertolak ansur di kalangan penduduk kampung.⁸⁶

Selain itu, Briggs juga memperkenalkan undang-undang mencegah makanan, ubat dan bahan letupan daripada sampai ke tangan komunis di hutan, yang sekali gus juga dapat melindungi penduduk daripada ancaman komunis. Senarai barang-barang kawalan dikeluarkan pada Jun 1951. Antara yang termasuk dalam senarai barangan kawalan kerajaan ialah beras, nasi, susu, tepung, makanan dalam tin, ubi kayu, minyak masak, bahan makanan yang telah dimasak, gula, garam, ikan kering, kertas, semua bahan atau alat untuk mencetak, menyalin atau menulis dan ubat.⁸⁷

Keganasan komunis mencapai kemuncaknya dengan pembunuhan Henry Gurney pada 6 Oktober 1951 semasa beliau dalam perjalanan ke Bukit Fraser.⁸⁸ Kematian Gurney membuktikan kesungguhan PKM untuk menghapuskan British dan menguasai Tanah Melayu. Kejadian itu juga menunjukkan kelemahan pentadbiran dan pertahanan British; kerajaan masih gagal mengatasi keganasan komunis, meskipun sudah tiga tahun Darurat diisytiharkan dan pelbagai tindakan diambil.

Tanah Melayu mendapat seorang Pesuruhjaya Tinggi baru, Jeneral Templer,⁸⁹ pada Februari 1952. Templer menyifatkan pertempuran dengan komunis di Tanah Melayu sebagai *an Intelligence War*. Beliau berpendapat bahawa perang itu tidak boleh

dimenangi dengan menggunakan tentera dan senjata sahaja, sebaliknya perlu ada sokongan dan penyertaan setiap penduduk.⁹⁰ Dengan itu, Templer memulakan tugas untuk memenangi hati dan fikiran penduduk Tanah Melayu. Beliau membuat lawatan ke sekolah, kampung, hospital, menerima perwakilan, sementara isterinya bekerja selama 18 jam sehari memulakan institusi wanita, cawangan baru Palang Merah dan pusat komuniti. Buat pertama kalinya wanita Asia dapat melibatkan diri dalam urusan secara berkumpulan.

Gambar 5: Pesuruhjaya Tinggi British, jeneral Sir Gerald Templer.

Selain itu, Cawangan Khas diberi penekanan oleh Jeneral Templer dalam usaha perisikan. Beliau melantik John Morton, seorang yang berpengalaman dalam bidang risikan untuk mengendalikan aktiviti perisikan di Tanah Melayu. Dokumen komunis yang dirampas dan komunis yang menyerah diri diserahkan kepada Cawangan Khas untuk disoal siasat. Cawangan Khas mendapat beberapa kejayaan, antaranya, berjaya menghapuskan Sistem Pembawa Utusan Komunis,

berjaya memperoleh maklumat atau mesej komunis dan penangkapan seorang pembawa utusan perempuan bernama Lee Meng.⁹¹

Templer juga sedar bahawa sekiranya orang Cina tidak diberikan sesuatu hak di negara ini, tugas melawan komunis akan lebih sukar. Oleh itu, beliau memperluas kanun kewarganegaraan untuk meliputi kaum bukan Melayu. Di bawah kanun kewarganegaraan baru itu, sesiapa yang lahir di Pulau Pinang dan Melaka boleh menjadi warganegara; begitu juga bagi yang dilahirkan di negeri-negeri Melayu sekiranya salah seorang ibu atau bapanya dilahirkan di Tanah Melayu. Yang lain boleh memperoleh kewarganegaraan melalui permohonan. Peraturan ini dibuat untuk memenuhi tuntutan komuniti penghijrah Cina, India dan lain-lain di Persekutuan Tanah Melayu bagi memperoleh hak yang sama rata dengan penduduk Tanah Melayu.

Selaras itu, bermula pada tengah malam 14 September 1952, seramai kira-kira 1,200,000 orang Cina, iaitu lebih kurang 60 peratus daripada orang Cina di Tanah Melayu dan 180,000 atau 30 peratus orang India layak menjadi warganegara Tanah Melayu.⁹² Dengan pemberian kewarganegaraan yang liberal itu, PKM telah kehilangan sebahagian besar penyokongnya. Ini kerana orang Cina mula mengalihkan minat terhadap perkembangan di Tanah Melayu. Kerajaan British mengadakan pilihan raya pertama pada peringkat Perbandaran Pulau Pinang (1951) dan kemudian Kuala Lumpur (1952) untuk menggalakkan penyertaan orang bukan Melayu dalam politik negara.

Templer seterusnya mengalihkan perhatian kepada suatu masalah yang telah lama menjadi halangan kepada pasukan keselamatan dalam usaha membanteras komunis, iaitu mencegah Orang Asli daripada eksploitasi komunis, terutamanya selepas pemindahan setinggian Cina ke kampung baru bermula pada Jun 1950. Dianggarkan terdapat 50,000 hingga 60,000 Orang Asli yang berada di kawasan hutan di Tanah Melayu dan kira-kira 30,000 berhubung dengan komunis.⁹³ Kerajaan cuba membawa mereka keluar dari hutan untuk ditempatkan semula, tetapi usaha itu gagal kerana Orang Asli tidak dapat menyesuaikan diri dan ramai yang mati terkena penyakit seperti campak dan malaria.

Di samping itu, usaha tersebut juga menyebabkan kerajaan kehilangan sumber maklumat yang penting tentang gerakan komunis. Dengan itu, kerajaan bertindak mendirikan kubu berdekatan dengan kawasan Orang Asli di dalam hutan (*jungle fort*),⁹⁴ bukan sahaja melindungi mereka daripada diugut oleh komunis, tetapi juga sebagai kubu mendapatkan maklumat risikan tentang komunis. *Jungle fort* juga menyediakan kemudahan pendidikan, menjalankan perniagaan, bantuan perubatan dan keperluan lain.⁹⁵ Kemudahan ini merupakan

faktor penting dalam meletakkan pengaruh kerajaan ke atas Orang Asli. Kesemuanya terdapat 14 *jungle forts* yang didirikan di Tanah Melayu dalam tempoh Darurat. Penempatan semula dan *jungle fort* telah mengubah corak hidup serta budaya Orang Asli.

Templer juga mewujudkan konsep Kawasan Putih dan Kawasan Hitam⁹⁶ untuk memikat hati penduduk supaya memberikan kerjasama dan maklumat kepada pasukan keselamatan. Dengan cara ini, penduduk akan berusaha menjadikan kawasan masing-masing bersih daripada pengaruh komunis dan seterusnya bebas daripada sekatan Darurat. Buat pertama kalinya, pada 3 September 1953, kawasan seluas kira-kira 572.39 kilometer persegi (221 batu persegi) di Melaka diisytiharkan sebagai Kawasan Putih dan 160,000 penduduk bebas daripada pengaruh komunis.⁹⁷ Ini adalah tanda bahawa komunis semakin lemah dan kemenangan di pihak kerajaan semakin terserlah. Dalam masa dua tahun (1952-54) perkhidmatan Templer di Tanah Melayu, dua per tiga daripada komunis telah dihapuskan. Apabila Templer meninggalkan Tanah Melayu pada pertengahan 1954, Donald MacGillivray⁹⁸ dilantik sebagai Pesuruhjaya Tinggi Persekutuan Tanah Melayu dan Leftenan Jeneral Geoffrey Bourne⁹⁹ menjadi Pengarah Gerakan Darurat.

Gambar 6: Penghancuran komunis yang dibunuh oleh pasukan keselamatan.

Pada tahun 1955, suasana politik di Tanah Melayu telah berubah. Persediaan dibuat untuk menghadapi pilihan raya 1955. Perubahan politik ke arah kemerdekaan dan berkerajaan sendiri yang melanda Tanah Melayu turut mempengaruhi tindakan PKM. PKM sedar bahawa kemerdekaan Tanah Melayu akan menyebabkannya hilang arah dalam memberi alasan tentang perjuangan bersenjata yang sedang dilancarkan. Oleh itu, sebulan sebelum pilihan raya, Chen Ping menghantar surat untuk menawarkan rundingan damai dengan kerajaan, tetapi ditolak.¹⁰⁰

Pilihan raya diadakan pada 27 Julai 1955 dan berakhir dengan kemenangan Parti Perikatan. Dengan itu, Tunku Abdul Rahman,¹⁰¹

pemimpin Perikatan menjadi Ketua Menteri Tanah Melayu yang pertama. Pada 9 September 1955, Tunku mengisytiharkan tawaran pengampunan kepada komunis. Berikutnya, sebanyak 12 juta pas pengampunan didarkan di seluruh Persekutuan Tanah Melayu, menyeru komunis agar menerimanya.¹⁰² Hasil kempen yang berjalan selama lima bulan sehingga 8 Februari 1956, seramai 73 orang komunis dan 12 orang penyokong menyerah diri kepada kerajaan.¹⁰³

Tiga minggu selepas tawaran pengampunan, Chen Ping sekali lagi menghantar surat menyatakan kesediaannya untuk membincangkan penyelesaian politik dengan kerajaan.¹⁰⁴ Ekoran itu, Rundingan Baling diadakan antara komunis dengan kerajaan Tanah Melayu untuk menamatkan Darurat. Mereka mengadakan perjumpaan di Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Tunku Putera, Baling, Kedah, pada 28-29 Disember 1955. Wakil kerajaan terdiri daripada Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj, Ketua Menteri Persekutuan Tanah Melayu; Dato' Tan Cheng Lock, pemimpin MCA; Too Joon Hing, Penolong Menteri Pendidikan dan David Marshall, Ketua Menteri Singapura. Komunis pula diwakili oleh Chen Ping, Setiausaha Agungnya; Chen Tian, Ketua Bahagian Propaganda Pusat PKM dan Rashid Maidin.¹⁰⁵

Gambar 7: Wakil kerajaan dalam Rundingan Baling pada Disember 1955. Dari kiri Too Joon Hing (Penolong Menteri Pendidikan), David Marshall (Ketua Menteri Singapura), Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj (Ketua Menteri Persekutuan Tanah Melayu) dan Tan Cheng Lock (Pemimpin MCA).

Gambar 3: Wakil komunis dalam Rundingan Baling. Dari kiri Rashid Maidin, Chen Ping dan Chen Tian.

Walau bagaimanapun, rundingan tersebut menemui jalan buntu kerana kedua-dua pihak enggan bertolak ansur. Komunis enggan menyerah diri serta membubarkan PKM, sementara Tunku enggan mengiktiraf PKM sebagai sebuah parti politik yang sah. Ini kerana Tunku sedar akan taktik PKM untuk menegakkan kekuasaan dan pengaruh di Tanah Melayu. Setelah gagal dalam rundingan pertama, PKM sekali lagi mengajak kerajaan berunding, sebaik selepas negara mencapai kemerdekaan. Surat bertarikh 12 Oktober 1957 dikirim oleh Chen Ping dari Bukit Mertajam, Seberang Prai, tetapi kerajaan telah mengetahui niat tersembunyi PKM dan tidak melayani permintaan tersebut. Kerajaan sedar bahawa tujuan PKM ialah kembali ke arena politik Tanah Melayu dan melanjutkan semula perjuangan bagi membentuk sebuah republik komunis.

Pada 31 Ogos 1957, peringkat akhir usaha menentang komunis bermula berikutan kemerdekaan Tanah Melayu. Pada 2 September 1957, Tuanku Abdul Rahman ibni Almarhum Tuanku Mohamad, Yang Dipertuan Besar Negeri Sembilan ditabalkan sebagai Yang di-Pertuan Agung yang pertama;¹⁰⁶ Tunku Abdul Rahman, pemimpin Parti Perikatan, menjadi Perdana Menteri; dengan Tun Abdul Razak,¹⁰⁷ Timbalan Perdana Menteri dan juga Menteri Pertahanan. Tiga hari selepas kemerdekaan, Tunku Abdul Rahman mencatatkan tarikh bersejarah dengan suatu penawaran pengampunan baru, iaitu Tawaran Pengampunan Merdeka kepada komunis yang berkuat kuasa selama lapan bulan.

Tanggal 12 October, 1957.

Yang Berhormat Perdana Menteri,
Persekutuan Tanah Melayu.

Dengan hormatnya saya maa'lomkan bahawa saya bersedia berunding samula dengan Tengku untuk mencapai suatu persetujuan yang a'dil dan menasabah bagi senamat—kan peperangan.

Dalam hal ini, agar, perundingan kita pada kali ini dapat mencapai persetujuan dengan lunaknya maka saya menhadangkan hendaknya diadakan terlebih dahulu pertemuan pendahuluan diantara wakil2 dari pihak saya dengan pihak Tengku.

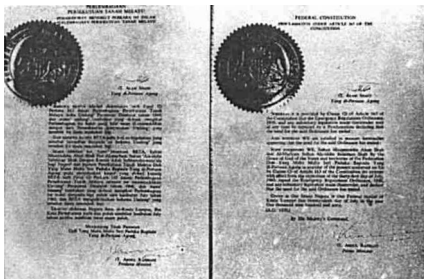
Sekianlah terimakasih.

(Chen Ping)

Setiasusaha Agong,
Party Komunis Malaya.

Gambar 9: Surat yang dihantar oleh Chen Ping kepada Ketua Menteri Persekutuan Tanah Melayu, Tunku Abdul Rahman pada Oktober 1957.

Sepanjang tempoh tawaran tersebut, 319 orang komunis menyerah diri, termasuklah pemimpin No. 2 PKM, Hor Lung yang menyerah diri di Segamat, Johor pada 5 April 1958.¹⁰⁸ Pada akhir 1958, hanya terdapat 250 komunis yang bergiat di Tanah Melayu. Ini menunjukkan PKM benar-benar lemah dan tidak lagi menjadi ancaman kepada keselamatan negara. Pada 19 April 1960, Yang di-Pertuan Agong mengisytiharkan Darurat tamat dalam majlis pembukaan persidangan Parlimen dan berkuat kuasa mulai 31 Julai 1960.¹⁰⁹ Dengan itu, berakhirlah Darurat yang berlangsung selama 12 tahun dan 45 hari di Tanah Melayu. Namun begitu, kegiatan komunis masih berterusan, terutamanya di kawasan sempadan Tanah Melayu dan Thailand.

Gambar 10:Perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu, Pengisytiharan Penamatan Undang-undang Darurat oleh Sultan Hishamuddin Alam Shah ibni Almarhum Sultan Ala-idin Sulaiman Shah.

Nota

¹ Walaupun setakat ini, beliau dikenali dengan nama Chin Peng dalam hampir kesemua sumber yang ada, tetapi sebenarnya Chen Ping lebih tepat dengan nama Cinanya. Oleh itu, dalam konteks penulisan ini, nama Chen Ping digunakan. Nama sebenarnya ialah Wong Man-wu atau dikenali juga sebagai Ong Boon Hwa/Hua. Chen Ping dilahirkan pada tahun 1922 di Sitiawan, Perak. Pada tahun 1940, semasa berusia 18 tahun, beliau diterima menjadi ahli Parti Komunis Malaya (PKM) dan memulakan hidup barunya di bawah sayap komunis. Pada tahun 1948, beliau dilantik sebagai Setiausaha Agung PKM. Maklumat lanjut tentang Chen Ping, sila rujuk *The China Press*, 8 September 1951, hlm. 3; *The Straits Times*, 2 December 1989, hlm. 1 dan 8; *Sing Pin Jih Pao*, 21 October 1955, hlm. 6; 29 December 1955, hlm. 7; *Chung Shing Jit Pao*, 30 September 1955, hlm. 5.

² Untuk keterangan lanjut, sila rujuk *Utusan Malaysia*, 5 Jun 1974, hlm. 1; 27 Ogos 1975, hlm. 1; *The Straits Times*, 31 December 1976, hlm. 10.

³ *The Straits Times*, 1 December 1989, hlm. 3; *Utusan Malaysia*, 6 Disember 1989, hlm. 1; SP. 127/A/3, The Hadyai Peace Agreement and The Future Intentions of The Communist Party of Malaya.

⁴ Diubah suai daripada *Monthly Review of Chinese Affairs*, August 1934, hlm. 27-28, dalam C.O. 273/597/33056/Part III, *Review of Chinese Affairs*.

⁵ Khoo Kay Kim, "Komunis di Tanah Melayu: Peringkat Awal", *Jurnal Sejarah Universiti Malaya*, Jilid X, 1971/72, hlm. 89; Khoo Kay Kim, "Gerakan Komunis di Tanah Melayu sehingga Tertubuhnya PKM", dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (penyunting), *Darurat 1948-1960*, Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera Malaysia, 1948, hlm. 17; Khoo Kay Kim, *The Beginnings of Political Extremism in Malaya, 1915-1935*, Ph.D. Thesis, Department of History, University of Malaya, Kuala Lumpur, 1973, hlm. 197.

⁶ Mahmud Embong, "Komunisme dan Orang Melayu, 1924-1949", dalam Kobkua Suwannathat-Pian, Rohany Nasir, Mohammad Agus Yusoff (penyunting), *Dua Dekad Penyelidikan: Sejarah-Bahasa dan Kebudayaan*, Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia, 1992, hlm. 21-25; Mahmud Embong, "Penglibatan Orang Melayu Dalam Pergerakan Komunis Peringkat Awal di Tanah Melayu, 1924-1938", *Purba*, Bil. 11, 1992, hlm. 83-87; Ramlan Hamzah, "Parti Komunis Malaya: Penubuhan, Peranan dan Implikasinya", *Jebat*, Bil. 3/4, 1973/4/1975/5, hlm. 57-58; C. F. Yong, *The Origins of Malayan Communism*, Singapore: South Seas Society, 1997, hlm. 79-80.

⁷ Extract From Personal and Confidential Letter From Sir H. Gurney to Sir T. Lloyd dated 20th November 1948, dalam C.O. 717/175/52849/20, Law and Order, Civilian Morale, hlm. 14; A Paper on The Dimensions and Nature of The Security Problem Confronting The Government of The Federation of Malaya, 16 September 1948, dalam C.O. 717/177/52849/41, Law and Order, The Squatter Problem, hlm. 117.

⁸ Tan Cheng Lock dilahirkan pada 5 April 1883 dalam sebuah keluarga hartawan di Melaka. Tan adalah pengasas dan presiden pertama *Malayan Chinese Association* (MCA) dari Februari 1949 hingga 1958. Beliau meninggal

dunia pada Disember 1960 dan dikebumikan di Melaka. Untuk maklumat lanjut, sila lihat Yeo Siew Siang, *Tan Cheng Lock: The Straits Legislator and Chinese Leader*, Petaling Jaya: Pelanduk Publications, 1990, hlm. 1-74; K. G. Tregonning, "Tan Cheng Lock: A Malayan Nationalist", *Journal of Southeast Asian Studies*, Vol. X, No. 1, March 1979, hlm. 28-51; Alice Scott-Ross, *Tun Dato Sir Cheng Lock Tan*, Singapore: Alice Scott-Ross, 1990, hlm. 1-300; Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, *Biographical Dictionary of The Chinese in Malaysia*, Petaling Jaya: Pelanduk Publications, 1997, hlm. 151-152; Tjoa Hock Guan, "The Social and Political Ideas of Tun Datuk Sir Tan Cheng Lock", dalam Kernal Singh Sandhu and Paul Wheatley (eds.), *Melaka: The Transformation of A Malay Capital c.1400-1980*, Vol. 2, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1983, hlm. 299.

⁹ SP. 13/A/6, The Malayan Constitutional Proposals, hlm. 1; M 135/1976, Tun Tan Cheng Lock Papers (Letters, Memos & Speeches etc.), 1923-1959.

¹⁰ *Facts About Malaya*, Jabatan Penerangan Kuala Lumpur, 1952, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 273/52, Pamphlet: Facts About Malaya.

¹¹ Federation of Malaya Monthly Newsletter No. 11, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political Developments Monthly Newsletter, hlm. 12.

¹² Pergolakan politik di China sentiasa mempengaruhi politik orang Cina di Tanah Melayu. Setelah Dr. Sun Yat-sen meninggal dunia pada Mac 1925, keretakan berlaku dalam Barisan Bersatu yang menyatukan KMT-PKC. Apabila konflik semakin hebat, Barisan Bersatu berpecah pada tahun 1927 semasa di bawah pimpinan Chiang Kai-shek. Keterangan lanjut, lihat Hara Fujio, *Malayan Chinese and China: Conversion in Identity Consciousness, 1945-1957*, Tokyo: Institute of Developing Economies, 1997, hlm. 6; C. F. Yong and R. B. McKenna, *The Kuomintang Movement in British Malaya 1912-1949*, Singapore: Singapore University Press, 1990, hlm. 83; *The Straits Times*, 2 December 1989, hlm. 8; *The Malay Mail*, 27 April 1949, hlm. 3.

¹³ *The Communist Threat To The Federation of Malaya*, Kuala Lumpur: Government Press, 1959, hlm. 15. Parti komunis telah ditubuhkan di Indonesia pada 23 Mei 1920, di Indochina pada tahun 1929, di Thailand pada tahun 1932 dan di Burma pada tahun 1939. Sabda S & Wahba, *Musa Ahmad Kembali Kepangkuan*, Selangor: Tra-Tra Publishing & Trading Co., 1981, hlm. 147; Mohd. Reduan Haji Asli, *Pemberontakan Bersenjata Komunis di Malaysia*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1993, hlm. 7.

¹⁴ *Anchaman Komunis Kepada Persekutuan Tanah Melayu*, Kuala Lumpur: Pencetak Kerajaan, 1959, hlm. 18-19; Malaya-Constitutional, Defence and Political Development, dalam C.O. 1030/436/FED 36/1/07, Constitutional Development In The Federation of Malaya, hlm. 11-12; Legislative Assembly, Singapore, Sessional Paper No. Cmd. 33 of 1957, hlm. 1, dalam C.O. 1030/578/FED 79/2/02, Action Taken Against Subversive Elements In Singapore.

¹⁵ Kuomintang and Communism In Malaya, dalam C.O. 717/210/52849/1/1948, Law and Order, Malayan Union, hlm. 211.

¹⁶ Keterangan lanjut, sila rujuk *Monthly Review of Chinese Affairs*, January 1934, hlm. 31, dalam C.O. 273/596/33046/Part 1, *Review of Chinese Affairs*.

¹⁷ *Monthly Review of Chinese Affairs*, October 1934, hlm. 58, dalam C.O. 273/597/33046/Part IV, *Review of Chinese Affairs*.

¹⁸ Lihat *Monthly Review of Chinese Affairs*, December 1934, hlm. 28, dalam C.O. 273/597/33046/Part V, *Review of Chinese Affairs*.

¹⁹ *Monthly Review of Chinese Affairs*, September 1935, hlm. 27, dalam C.O. 273/605/50055/Part 1, *Review of Chinese Affairs*.

²⁰ *Monthly Review of Chinese Affairs*, November 1935, hlm. 34-35, dalam C.O. 273/606/50055/Part IV, *Review of Chinese Affairs*.

²¹ Harry Miller, *Menace in Malaya*, London: George H. Harrap & Co. Ltd., 1954, hlm. 30; Yeo Kim Wah, "The Communist Challenge in The Malayan Labour Scene, September 1936-March 1937", *JMBRAS*, Vol. XLIX, Pt. 2, 1976, hlm. 38.

²² *Monthly Review of Chinese Affairs*, April 1937, hlm. 19-22, dalam C.O. 273/628/50055/Part 1, *Review of Chinese Affairs*.

²³ Appendix No. 2, *Labour Unrest in Malaya*, dalam C.O. 273/662/50336/Part 1, *Labour Unrest in Malaya*, hlm. 177.

²⁴ *Labour Troubles in Malaya, Government Hastens Forward Trade Union and Social Legislation*, dalam C.O. 273 662/50336/Part II, *Labour Unrest in Malaya*, hlm. 5.

²⁵ *Monthly Review of Chinese Affairs*, December 1937, hlm. 10, dalam C.O. 273/628/50055/Part II, *Review of Chinese Affairs*.

²⁶ *Monthly Review of Chinese Affairs*, January 1938, hlm. 14-19, dalam C.O. 273/641/50055/Part I, *Review of Chinese Affairs*.

²⁷ *Monthly Review of Chinese Affairs*, July 1938, hlm. 10, dalam C.O. 273/641/50055/Part II, *Review of Chinese Affairs*.

²⁸ Ban Kah Choon, *Absent History: The Untold Story of Special Branch Operations in Singapore 1915-1942*, Singapore: Horizon Books, 2001, hlm. 199.

²⁹ Extract From *Malayan Combined Intelligence Summary No. 7 Period 1st August to 30th September 1940*, dalam C.O. 273/662/50336/Part II, *Labour Unrest in Malaya*, hlm. 8-9.

³⁰ *Towards Self-Government in The Federation of Malaya and in Singapore*, hlm. 5, dalam M 168/79, *Miscellaneous Papers on Broadcasting in Malaya and Singapore*, Adult Education Association, European Civil Servants Association, Arts Council of Malaya, Emergency Leaflets, Malayan Historical Association, etc. 1950-1959.

³¹ Broadcast By Sir Cheng-Lock Tan To The American Public, dalam M 135/1976, *Tun Tan Cheng Lock Papers (Letters, Memos & Speeches etc.)*, 1923-1959; *Handbook To Malaya (Federation of Malaya and The Colony of Singapore) and The Emergency*, Singapore: The Department of Information, Federation of Malaya, Public Relations Office, Singapore and The Regional Information Office, July 1956, hlm. 9.

³² Mao Tze-tung (1893-1976) dilahirkan pada 6 Disember 1893 di Shaoshan, wilayah Hunan, China. Apabila KMT-PKC berpecah pada tahun

1927, Mao melarikan diri ke Chingkingshan untuk mendirikan sebuah pangkalan di situ. Selepas peristiwa "Perjalanan Jauh" pada tahun 1935, beliau berpindah ke Yen-an. Di Yen-an, Mao mendirikan sebuah pentadbiran bercorak Soviet dan menegakkan kekuasaan dan akhirnya mencapai kemenangan dalam mengatasi KMT dalam perang saudara pada tahun 1946-1949. Dengan itu, Republik Rakyat China ditubuhkan pada tahun 1949. Mao meninggal dunia pada September 1976. Untuk keterangan lanjut, sila rujuk Michael Dillon, *Dictionary of Chinese History*, London: Frank Cass and Company Limited, 1979, hlm. 128-129.

³³ *The Straits Times*, 3 December 1989, hlm. 10. Lihat juga SP. 127/A/1, National Liberation Struggle and The Communist Global Strategy: Their Development and Impact Upon Communist Insurgency in Malaysia, hlm. 4.

³⁴ *Background Information and Material For Speakers—The Emergency and Anti-Bandit Mouth*, Kuala Lumpur: Department of Public Relations, Federation of Malaya, 1950, hlm. 5; telegram J. H. Morris kepada William, bertarikh 29 April 1948, dalam C.O. 717/210/52849/1, Law and Order, Malayan Union, Singapore, hlm. 5; Memorandum of The Situation in Malaya, dalam C.O. 717/210/52849/3, Law and Order, hlm. 117.

³⁵ Setelah Jepun menyerah diri pada 15 Ogos 1945, BMA mengambil alih pentadbiran Tanah Melayu. Rancangan ini dirangka di Pejabat Kolonial, London semasa Jepun masih menduduki Tanah Melayu lagi. BMA mentadbir Tanah Melayu dari September 1945 hingga Mac 1946. Keterangan lanjut mengenai organisasi dan polisi BMA, sila lihat Martin Rudner, "The Organization of The British Military Administration in Malaya, 1946-48", *JSEAH*, Vol. IX, No. 1, March 1968, hlm. 95-106.

³⁶ *The China Press*, 21 April 1951, hlm. 5; Heng Pek Koon, *Chinese Politics in Malaysia: A History of The Malaysian Chinese Association*, Singapore: Oxford University Press, 1988, hlm. 39; T. N. Harper, *The End of Empire and The Making of Malaya*, Cambridge: Cambridge University Press, 1999, hlm. 77.

³⁷ J. J. Raj, Jr, *The War Years & After*. Subang Jaya: Pelanduk Publications, 2000, hlm. 57; SP. 18/9C/225, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 7, 1958, hlm. 24.

³⁸ Peristiwa itu ada dinyatakan oleh Tan Sri Datuk Abdul Samad Idris dalam Rancangan Wadah Warisan, siaran Stesen Radio Tiga Seremban, P.R. 25/95, Penyerahan Jepun dan Kebangkitan 'Malayan Peoples Anti-Japanese Army' (MPAJA).

³⁹ *The Straits Times*, 2 December 1989, hlm. 8.

⁴⁰ Gwee Hock Aun, *The Emergency in Malaya*, Pulau Pinang: Sinaran, 1966, hlm. 16; James P. Ongkili, "Darurat dan British, 1948-1960: Suatu Penilaian", dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (penyunting), *Darurat 1948-1960*, Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera, 1984, hlm. 6.

⁴¹ Cheah Boon Kheng, *The Masked Comrades: A Study of The Communist United Front in Malaya, 1945-1948*, Singapore: Times Books International, 1979, hlm. 24-25.

⁴² *The Straits Times*, 3 December 1989, hlm. 10; surat seorang Pegawai Polis di Pahang yang ditempatkan di Mentakab, Pahang, dalam C.O. 717/

168/52849/5/Part I, Law and Order, Miscellaneous Correspondence, hlm. 50-51.

⁴³ *Background Information and Material For Speakers—The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 5; Gene Z. Hanrahan, *The Communist Struggle in Malaya*, Kuala Lumpur: University Malaya Press, 1971, hlm. 90; John Coates, *Suppressing Insurgency: An Analysis of The Malayan Emergency, 1948-1954*, Boulder: Westview Press, 1992, hlm. 13.

⁴⁴ *British Malaya*, Vol. 23, No. 9, January 1949, hlm. 143; "Arms and Ammunitions Dropped Into Malaya During The War", dalam C.O. 1022/1/SEA10/01, General Emergency Situation In Malaya.

⁴⁵ Extract From Official Report of 10th November, 1948, dalam Fail High Commissioner's Office, P/PESU 2, Federation of Malaya, From S. of S. (Numbered) Despatches and Third Person Notes 1948.

⁴⁶ N. J. Ryan, *The Making of Modern Malaysia and Singapore*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1969, hlm. 196; Anthony Short, "Communism and the Emergency", dalam Wang Gungwu (ed.), *Malaysia: A Survey*, London and Dunmow: Pall Mall Press, 1964, hlm. 152; Harry Miller, *Menace in Malaya*, hlm. 74.

⁴⁷ *Second Supplement To Federation of Malaya Government Gazette*, Vol. 1, No. 10, 12 June 1948, hlm. 850; *Communist Banditry in Malaya—Extracts From Speeches by The High Commissioner Sir Henry Gurney, K.C.M.G., October 1948 To December 1949*, Kuala Lumpur: Department of Public Relations, Federation of Malaya, tiada tahun, hlm. 2.

⁴⁸ P.R. 473/48, Amendments To Trade Union Ordinance, F. of M. Ordinances—1948, hlm. 1-2, dalam Fail Jabatan Peguam Negara (Attorney General's Chambers), P/PEG 1, Regulations Made Under The Emergency Regulations Ordinance 1948; Alex Josey, *Trade Unionism in Malaya*, Singapore: Donald Moore, 1958, hlm. 41-42; A Paper on The Dimensions and Nature of The Security Problem Confronting The Government of The Federation of Malaya, 16 September 1948, dalam C.O. 717/177/52849/41, Law and Order, The Squatter Problem, hlm. 110; *Federation of Malaya Annual Report 1948*, Kuala Lumpur: Government Press, 1949, hlm. 182.

⁴⁹ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 14 June 1948, hlm. 3; Trade Union Pamphlets (Special Issue)—distributed by The Trade Union Adviser's Department, Malaya and Singapore, dalam C.O. 717/167/52849/2/1, Law and Order, Emergency Legislation, hlm. 48.

⁵⁰ Nama sebenarnya ialah Cheong Hong. Lai Tek atau Loi Teck, tokoh komunis bangsa Vietnam ini pernah bersama Ho Chi Minh di Hong Kong pada 1930-an. Beliau dikatakan pernah bertugas sebagai ejen Perancis di Indochina dan sesudah itu disyorkan untuk menjadi ejen British. Lai Tek dipilih menyandang jawatan setiausaha agung PKM sejak tahun 1939. Richard Clutterbuck, *The Long Long War: The Emergency in Malaya 1948-1960*, London: Cassell and Company Limited, 1967, hlm. 14-15; Noel Barber, *The War of The Running Dogs*, London: Collins, 1971, hlm. 35; Lucien W. Pye, *Guerrilla Communism in Malaya*, New Jersey: Princeton University Press, 1956, hlm. 66 dan 83-85.

⁵¹ *The Straits Times*, 29 July 1960, hlm. 3; *The China Press*, 13 February 1949, hlm. 3; *Communism in Malaysia and Singapore*, tiada penerbit, March 1971, hlm. 8.

⁵² *The Straits Times*, 29 July 1960, hlm. 3; M 168/79, Miscellaneous Papers on Broadcasting in Malaya and Singapore, Adult Education Association, European Civil Servants Association, Arts Council of Malaya, Emergency Leaflets, Malayan Historical Association, etc., 1950-1959, hlm. 6; "Darurat Diisytiharkan", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid II, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1981, hlm. 313.

⁵³ C. C. Too, "The Communist Party of Malaya and Its Attempts To Capture Power", Kuala Lumpur, November 1989, hlm. 6-7.

⁵⁴ Edward Gent dilahirkan pada 28 Oktober 1895. Beliau dilantik sebagai Gabenor *Malayan Union* pada 1 April 1946 dan seterusnya Pesuruhjaya Tinggi British Persekutuan Tanah Melayu pada 1 Februari 1948. Maklumat lanjut, sila lihat A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, Monograph No. 8, Kuala Lumpur: The Malaysian Branch of The Royal Asiatic Society, 1979, hlm. 179; *Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*, Kuala Lumpur: Government Press, 1948, hlm. 1; *Federation of Malaya Installation of His Excellency Sir Edward Gent, As High Commissioner For The Federation of Malaya*, Kuala Lumpur: Government Press, 1948, dalam Fail Menteri Besar Johor, Menteri Besar Johore No. 18/1948, Appointment of Sir Gerald Edward Gent As 1st High Commissioner of The Federation of Malaya.

⁵⁵ *The Straits Times*, 18 June 1948, hlm. 1; *Utusan Melayu*, 18 Jun 1948, hlm. 1; *The China Press*, 19 June 1948, hlm. 5; 5 January 1949, hlm. 6; *Indian Daily News*, 22 June 1948, hlm. 4; Memorandum of The Situation In Malaya, dalam C.O. 717/210/52849/3, Law and Order, hlm. 118; *Malayan Mirror*, Vol. 3, No. 21, 4 November 1955, hlm. 1.

⁵⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 13 dan 182; *Kin Kwok Daily News*, 26 June 1948, hlm. 3; *Indian Daily Mail*, 25 June 1948, hlm. 4; 26 June 1948, hlm. 2; *The Malay Mail*, 24 June 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 25 June 1948, hlm. 1.

⁵⁷ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period June 1948 To June 30th 1949, hlm. 1, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency; The Emergency Regulations Ordinance, 1948 (F. of M. No. 10 of 1948), dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 842/52, The Emergency Regulations Ordinance, 1948.

⁵⁸ *Malayan Bulletin*, Vol. 4, No. 43, 25th July 1950, dalam C.O. 717/205/52932/1950, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 38; *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 182-183; *Daily Worker*, 9 February 1952, dalam C.O. 1022/146/SEA75/02, Communism-Malaya, H. B. Lim, hlm. 44.

⁵⁹ *Second Supplement To Federation of Malaya Government Gazette*, Vol. 1, No. 13, 23 July 1948, hlm. 1153; Federation of Malaya Report of The Proceedings of The Legislative Council, Kuala Lumpur, Tuesday, 27th July 1948, at 10 a.m., hlm. B376, dalam *Federation of Malaya Official Report of The*

Proceedings of The Legislative Council, First Session, February 1948 To February 1949, Kuala Lumpur: Government Press, 1952.

⁶⁰ Alec Newbould dilahirkan pada 3 Januari 1896. Beliau kemudian menjadi Ketua Setiausaha *Malayan Union* antara tahun 1946-1948 dan Ketua Setiausaha Persekutuan Tanah Melayu antara tahun 1948-1950. Alec Newbould juga pernah dilantik sebagai pemangku Pesuruhjaya Tinggi British Persekutuan Tanah Melayu pada Julai 1948 sehingga Henry Gurney mengambil alih jawatan Pesuruhjaya Tinggi British pada Oktober 1948. Alec Newbould bersara pada tahun 1950 dan meninggal dunia pada tahun 1964. Untuk maklumat lanjut, sila rujuk A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 181; *Malayan Establishment Staff List 31st December 1948*, Kuala Lumpur: Government Press, 1949, hlm. 5; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*, Kuala Lumpur: Government Press, 1950, hlm. 5.

⁶¹ Doktor Ong dilahirkan di Pulau Pinang pada 6 Jun 1904. Beliau mencadangkan pendaftaran kad pengenalan dalam mesyuarat Majlis Perundangan Persekutuan pada 1948. Pada 31 Ogos 1948, Dr. Ong dibunuh oleh komunis. Pembunuhannya ada disebut dalam Emergency Leaflet No. 191, dalam Fail Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Puteh, D.O.P.P. 2/1949, Emergency Leaflets; Cipher Telegram, 4 September 1948, hlm. 1, dalam C.O. 825/66/1/55217/8/1, FARELF Reports on Internal Conditions; Federation of Malaya Report of The Proceedings of The Legislative Council, Kuala Lumpur, Thursday, 2nd September 1948, at 10 a.m., hlm. B409, dalam *Federation of Malaya Official Report of The Proceedings of The Legislative Council, First Session, February 1948 To February 1949*, Kuala Lumpur: Government Press, 1952.

⁶² Emergency Leaflets No. 175, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PR/1049/48(1), Emergency Regulations-Publicity Material.

⁶³ Henry Lovell Goldsworthy Gurney (1898-1951) dilahirkan pada 27 Jun 1898. Pada tahun 1946, beliau menjadi Ketua Setiausaha British di Palestine sebelum dilantik sebagai Pesuruhjaya Tinggi Persekutuan Tanah Melayu menggantikan Edward Gent pada Oktober 1948. Maklumat lanjut, sila rujuk *Sing Pin Jih Pao*, 7 October 1951, hlm. 4; *The Singapore Free Press*, 3 September 1948, hlm. 4; "Pembunuhan Sir Henry Gurney", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid IV, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1986, hlm. 19; *Malayan Establishment Staff List 31st December 1948*, hlm. 1; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*, hlm. 2; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1951*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 2.

⁶⁴ *The Straits Times*, 8 October 1951, hlm. 6; *Nanyang Siang Pau*, 7 October 1948, hlm. 7.

⁶⁵ *Times*, 9 July 1951, dalam C.O. 1022/1/SEA10/01, General Emergency Situation in Malaya, hlm. 32; Inward Telegram (From Federation of Malaya, Sir Henry Gurney to The Secretary of State For The Colonies), 25 October 1948, dalam C.O. 717/167/52849/2/1, Law and Order, Emergency Legislation, hlm. 108.

⁶⁶ *Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 7 dan 28; *Federation of Malaya Annual Report 1949*, Kuala Lumpur: Government Press, 1950, hlm. 204; *Federation of Malaya Political Report No. 11 For September, 1949*, hlm. 8, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, *Monthly Political Reports From Federation of Malaya*; *Colonial Office Malaya, 11th-17th November 1949*, dalam C.O. 717/178/52849/62, *Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office)*, hlm. 41.

⁶⁷ *The Malay Mail*, 16 March 1950, hlm. 1; *Kin Kwok Daily News*, 7 March 1950, hlm. 4. Lihat juga Sulaiman Abdul Samad, "Bulan Rakyat Melawan Penjahat", dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (penyunting), *Darurat 1948-1960*, Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera, 1984, hlm. 157; *Federation of Malaya Political Report No. 2 For February 1950*, hlm. 8, dalam C.O. 825/82/1/55404/3, *Political Intelligence Reports, Federation of Malaya*.

⁶⁸ Pengatur Bulan Raayat Malaya Melawan Pengganas-Pengganas kepada semua Penghulu-Penghulu, 8 Februari 1950, dalam Fail Pejabat Daerah Kuantan, Pahang, Kuantan 82/1950, *Malayan Peoples Anti-Bandit Month; Monthly Report*, Sabak Bernam, February 1950, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 1670/49, *Monthly Reports of The Assistant District Officer Sabak Bernam, 1949 & 1950*.

⁶⁹ Jeneral Briggs dilahirkan pada tahun 1894. Beliau dilantik sebagai Pengarah Operasi melawan komunis di Tanah Melayu pada April 1950. Briggs meninggal dunia pada 27 Oktober 1952 di Nicosia, Cyprus. Untuk keterangan lanjut, sila rujuk PR 3/50/281 (EMERG) *Federal Government Press Release, Director of Operations Appointed*, dalam Fail Jabatan Penerangan (Perhubungan Raya) Persekutuan Tanah Melayu, PR 970/1949, *Federation's Anti-Bandit Month; Daily Telegraph*, 24 March 1950, dalam C.O. 717/200/52849/26, *Law and Order, Insurance Claims; Malayan Monitor*, Vol. 5, No. 11, November 1952, hlm. 9, dalam C.O. 1022/119/SEA57/4/02, *Malayan Monitor*.

⁷⁰ *The Straits Times*, 27 January 1951, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 19 October 1950, hlm. 7; *Indian Daily Mail*, 31 January 1951, hlm. 4.

⁷¹ *Emergency Leaflets No. 196*, dalam Fail Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Puteh, D.O.P.P. 2/1949, *Emergency Leaflets; Notes on Future Colonial Development and Welfare Needs of Federation of Malaya*, dalam C.O. 825/90/2/55437, *Memoranda Prepared In S.E.A. Department*, hlm. 43.

⁷² *Kin Kwok Daily News*, 18 November 1951, hlm. 4; 23 November 1951, hlm. 3.

⁷³ *Sin Chew Jit Poh*, 11 September 1952, hlm. 7.

⁷⁴ *Kin Kwok Daily News*, 21 December 1953, hlm. 3; 16 January 1954, hlm. 4; Kernal Singh Sandhu, "Emergency Resettlement in Malaya", *The Journal of Tropical Geography*, Vol. 18, 1964, hlm. 170.

⁷⁵ *Into The Mainstream of Development: Gerakan's Analysis and Proposals on New Villages*, Kuala Lumpur: Parti Gerakan Rakyat Malaysia, 1986, hlm. 35-36; *Towards Self-Government in The Federation of Malaya and In Singapore*, hlm. 7, dalam M 168/79, *Miscellaneous Papers on Broadcasting In Malaya*

and Singapore, Adult Education Association, European Civil Servants Association, Arts Council of Malaya, Emergency Leaflets, Malayan Historical Association, etc. 1950-1959.

⁷⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 184; Pengerusi Daerah Pasir Puteh kepada Pegawai Kakitangan Pasukan Bantuan, Kelantan, bertarikh 27 September 1948, dalam Fail Pejabat Daerah Pasir Puteh, Kelantan, D.O.P.P. 342/1948, Organising Kampong Guards; The Emergency (Home Guard) Regulations, 1951, dalam Fail Pejabat Daerah Sungei Siput, Perak, L.O.S. SIPUT No. 3/54, (a) Emergency (Home Guard) Regulations 1951; (b) Delegation of Powers under the Emergency (Home Guard) Regulations, 1951.

⁷⁷ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, Kuala Lumpur: Government Press, 1952, hlm. 3; *Malayan Bulletin*, Vol. 4, No. 43, 25th July 1950, dalam C.O. 717/205/52932/1950, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 39.

⁷⁸ Director of Operations, Malaya, Directive No. 6, hlm. 5, dalam Fail Pejabat Daerah/Tanah Nibong Tebal, Pulau Pinang, D.O.N.T. 179/50, Co-operation of The Civil Population in Emergency Measures (Formation of Home Guards); Directive No. 12, hlm. 2, dalam Fail Pejabat Daerah Kemaman A.O.E., Terengganu, A.O.E. 10/52, Home and Kampong Guards; Director of Operations, Malaya, Directive No. 13, Administration of Chinese Settlements, dalam C.O. 825/90/4/55448, Conference of Education Officers, hlm. 49.

⁷⁹ Federation of Malaya Political Report No. 7 For July 1950, hlm. 4, dalam C.O. 825/82/1/55404/3, Political Intelligence Reports, Federation of Malaya; Malaya Monthly Political Intelligence Report, August To September 1950, hlm. 2, dalam C.O. 825/82/3/55404/5, South-East Asia Monthly Political Intelligence Reports.

⁸⁰ Director of Operations, Malaya, Directive No. 6, hlm. 5, dalam Fail Pejabat Daerah/Tanah Nibong Tebal, Pulau Pinang, D.O.N.T. 179/50, Co-operation of The Civil Population in Emergency Measures (Formation of Home Guards); Malaya Monthly Political Intelligence Report, August To September 1950, hlm. 2, dalam C.O. 825/82/3 55404/5, South-East Asia Monthly Political Intelligence Reports.

⁸¹ Briggs menjadi Presiden FWC. Ahli lain ialah M. V. Del Tufo, Ketua Setiausaha Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu; D. C. Watherstone, Setiausaha Keselamatan Dalam Negeri; M. Gray, Pesuruhjaya Polis; Mejar Jeneral R. E. Urquhart, Pegawai Komander Awam; Marshall E. J. Mellersh, Ketua Komander Tentera; Pegawai Perhubungan dan Pentadbiran dari Jabatan Polis, tentera, perisikan dan kerajaan. Harold Briggs, *Report on The Emergency in Malaya From April 1950 To November 1951*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 8.

⁸² Pengerusinya ialah Menteri Besar di setiap negeri dengan ahlinya Pegawai Polis Kanan, Pegawai Tentera Kanan dan Setiausaha Executive dari *Malayan Civil Service* (MCS). Pegawai Perisikan dari Cawangan Khas dan Pegawai *Home Guard* turut hadir semasa mesyuarat diadakan. Memorandum By The Chief Secretary, dalam Conference of Menteri-Menteri Besar, Resident Commissioners and British Advisers on The 17th November

1952, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Sembilan, N.S. State Secretariat No. 218/53, 1. Priorities of Work in The Town Planning Department.

⁸³ DWEC dipengerusikan oleh Pegawai Daerah. Ahli lain ialah Pegawai Polis Kanan, Komander Batalion, Pegawai dari Cawangan Khas dan Pegawai Penerangan Tempatan. Ketua kaum tempatan juga menjadi ahli tidak rasmi. Keterangan lanjut, Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*, Singapore: Oxford University Press, 1989, hlm. 99; R.W. Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*, Santa Monica, California: Rand, 1972, hlm. 27-28.

⁸⁴ *The Malay Mail*, 7 March 1951, hlm. 4; Major J. B. Oldfield, *The Green Howards in Malaya (1949-1952)*, Aldershot: Gale and Polden Ltd., 1953, hlm. 24; INF. 589/1954, Installation of H.E. Sir Donald MacGillivray, K.C.M.G., M.B.E., As High Commissioner of The Federation of Malaya, hlm. 2.

⁸⁵ Extract From *The Straits Budget* For May 15th 1952, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters in Malaya, hlm. 60.

⁸⁶ Installation Speech By His Excellency The High Commissioner, Sir Donald MacGillivray, K.C.M.G., M.B.E., on June 1st, 1954, hlm. 3, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 589/1954, Installation of H.E. Sir Donald MacGillivray, K.C.M.G., M.B.E. as High Commissioner of The Federation of Malaya; Village Councils, hlm. 2, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 1186/52, Village Councils Ordinance 1952.

⁸⁷ *Sin Chew Jit Poh*, 13 September 1952, hlm. 7; *The Malay Mail*, 13 September 1952, hlm. 1. Rujuk juga risalah bertajuk "Kepada Kamu Yang Dudok Dalam Daerah Ulu Sat, Panyit, Batu Mengkebang dan Jeram", dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 713/1954, Leaflet No. 3283, Kelantan Food Denial Leaflet.

⁸⁸ Maklumat lanjut tentang pembunuhan Henry Gurney, sila lihat *Indian Daily Mail*, 7 October 1951, hlm. 1; 8 October 1951, hlm. 2; *Straits Echo & Times of Malaya*, 8 October 1951, hlm. 1 dan 4; 11 October 1951, hlm. 6; 17 February 1959, hlm. 1; Major, Paragon Control Staff For Commissioner of Police, to Executive Secretary Perak, Pahang, Kelantan, 22 December 1954, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 309/54 (Pt. II), Emergency Directives (File II); *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 58, 25th October 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya, Monthly Bulletin, hlm. 5; D. INF. 10/51/80 (COP), Federal Government Press Statement, dalam C.O. 717/202/52849/98, Law and Order, Assassination of Sir Henry Gurney (High Commissioner For The Federation of Malaya), hlm. 48.

⁸⁹ Gerald Walter Robert Templer dilahirkan pada 11 September 1898 di Weymouth, England. Beliau dilantik sebagai Pesuruhjaya Tinggi Persekutuan Tanah Melayu pada Februari 1952. Templer kemudian menyerahkan jawatan Pesuruhjaya Tinggi kepada Donald MacGillivray dan Pengarah Operasi kepada Leftenan Jeneral Geoffrey Bourne pada tahun 1954. Maklumat lanjut tentang Henry Gurney, lihat *Kin Kwok Daily News*, 13 January 1952, hlm. 4; John Cloake, *Templer: Tiger of Malaya*, London: Harrap

Limited, 1985; Installation Speech By His Excellency The High Commissioner, Sir Donald MacGillivray, K.C.M.G., M.B.G., on June 1st, 1954, hlm. 1-2, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 589/1954, Installation of H.E. Sir Donald MacGillivray, K.C.M.G., M.B.E. As High Commissioner of the Federation of Malaya, hlm. 1-2; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1952, hlm. 2; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1953*, Kuala Lumpur: Government Press, 1953, hlm. 3; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1954*, Kuala Lumpur: Government Press, 1954, hlm. 2.

⁹⁰ Directive To General Sir Gerald Walter Robert Templer, K.C.B., K.B.E., C.M.G., D.S.O., A.D.C., High Commissioner In and For The Federation of Malaya, by The Secretary of State For The Colonies on Behalf of His Majesty's Government In The United Kingdom, dalam C.O. 1022/103/SEA34/252/07, Appointment of High Commissioner For The Federation of Malaya, hlm. 9-11.

⁹¹ R. W. Komer, *The Malayan Emergency in Retrospect*, hlm. 43; Richard Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, London: Faber & Faber Ltd., 1973, hlm. 180; Edgar O'Ballance, *Malaya: The Communist Insurgent War, 1948-60*, London: Faber and Faber, 1960, hlm. 124.

⁹² SP. 18/9C/218, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 11, 1957, hlm. 3; *Times*, 15 September. 1952, dalam C.O. 1022/174/SEA92/16/01, Malayan Citizenship Legislation, hlm. 72; Communication From The Chair-Address By His Excellency The High Commissioner, hlm. 4, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioners Addresses To The Legislative Council.

⁹³ Department of Aborigines, The Aborigine Factor In The Current Emergency, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 309/54/Pt. II, Emergency Directives (File II); D. C. MacGillivray High Commissioner, 26th January 1955, hlm. 5, dalam C.O. 1030/174/FED67/112/01, Federation of Malaya, High Commissioner Reports For U.K. Ministers, etc.

⁹⁴ *Jungle fort* mempunyai ciri-ciri yang lebih kurang serupa dengan kampung baru yang didirikan untuk menempatkan setingan pada zaman Darurat. Sesetengah *jungle fort* dipagari sebagaimana kampung baru. Di situ juga disediakan kemudahan sekolah, kesihatan, perniagaan dan tapak pertanian. Landasan kapal terbang perang dibina di situ untuk memudahkan pendaratan kapal terbang perang yang membawa tentera dan bekalan kepada Orang Asli. Selain itu, pasukan tentera ditempatkan untuk menjaga keselamatan Orang Asli di *jungle fort*.

⁹⁵ *Federation of Malaya Year Book 1956*, Kuala Lumpur: The Malay Mail Press, tiada tahun, hlm. 88; *Federation of Malaya Annual Report 1954*, Kuala Lumpur: Government Press, 1955, hlm. 254; Federation of Malaya: The Emergency, 7th February 1955, hlm. 5, dalam C.O. 1030/403/FED554/52/04, Secretary of State Visit Federation of Malaya and Singapore July-August 1955, Briefs (Singapore & Malaya).

⁹⁶ Kawasan Putih merupakan kawasan yang bersih daripada ancaman dan keganasan komunis. Di kawasan ini, Undang-undang Darurat seperti

sekatan ke atas bahan makanan, bekalan penting dan perintah berkurang dilonggarkan dan dihapuskan. Sebaliknya, Kawasan Hitam pula merupakan kawasan yang masih terdapat kegiatan komunis; Undang-undang Darurat dikenakan dan bekalan penting disekat dan dicatukan. Penduduk di Kawasan Putih boleh menjalankan kegiatan membeli dan menyimpan barang makanan dan membawanya ke mana-mana kawasan tanpa sebarang sekatan. Mereka juga tidak lagi dikehendaki mengikut perintah berkurang malam dan bebas berada di luar kawasan berpagar pada waktu malam dan bebas bergerak tanpa sebarang kebenaran khas. Keterangan lanjut, lihat White Area, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 738/1954, Leaflet-Johore White Area, Order No. 6009; Relaxation of Emergency Regulations, By Director of Operations, 26 January 1954, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 309/54, Emergency Directives; H.E. The High Commissioner's Address To The Legislative Council To Be Delivered on 25th November 1953, hlm. 5, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council; Paper By The Combined Intelligence Staff (Prepared Under The Instructions of The Director of Intelligence), White Areas, 2nd June 1955, hlm. 2-3, dalam C.O. 1030/1/FED9/1/01, Emergency Regulations-Federation of Malaya, Declaration of "White Areas".

⁹⁷ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, Kuala Lumpur: Government Press, 1954, hlm. xi; H.E. The High Commissioner's Address To The Legislative Council To Be Delivered on 25th November 1953, hlm. 5, dalam C.O. 1022/100/SEA192/01, The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council; Annual Report To Parliament 1954/55, dalam C.O. 1030/215/FED93/52/02, South-East Asia Department's Contribution To Secretary of State's Annual Report (Federation of Malaya & Singapore), hlm. 114; "Melaka Diisytiharkan sebagai Kawasan Putih", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid III, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1983, hlm. 229.

⁹⁸ Donald Charles MacGillivray (1906-66) dilahirkan di Edinburgh pada 22 September 1906. Beliau dilantik sebagai Timbalan Pesuruhjaya Tinggi British ketika pentadbiran Jeneral Templer pada Februari 1952 dan ditugaskan melawan dan mengawal perang antikomunis di Tanah Melayu. Kemudian dilantik menggantikan Templer sebagai Pesuruhjaya Tinggi Tanah Melayu pada 1 Jun 1954. Maklumat lanjut, sila lihat lembaran maklumat tentang "Sir Donald MacGillivray, KCMG, MBE", dalam C.O. 1022/98/SEA34/1/05, Arrangements To Be Made on The Expiration of Sir G. Templer's Term of Office as High Commissioner and Appointment of Sir Donald MacGillivray as High Commissioner, hlm. 66; O. Lyttelton kepada Perdana Menteri, 16th November 1953, dalam C.O. 1022/98/SEA34/1/05, Arrangements To Be Made on The Expiration of Sir G. Templer's Term of Office As High Commissioner and Appointment of Sir Donald MacGillivray as High Commissioner, hlm. 97-98.

⁹⁹ Geoffrey Bourne dilahirkan pada 5 Oktober 1902. Beliau menggantikan Jeneral Robert Lockhart yang menjadi Pengarah Operasi Darurat di Tanah Melayu sejak 3 Disember 1951. Keterangan lanjut, lihat

Federation of Malaya Year Book 1956, hlm. 87 dan 136; *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 1.

¹⁰⁰ Surat bertarikh 1 Mei 1955 itu dikirim dari Haadyai, Selatan Thailand kepada *United Planters Association of Malaya* untuk diedarkan kepada pemimpin pertubuhan politik. Dalam surat itu, dicatatkan nama pengirim ialah "Ng Heng". Surat yang dihantar dari Haadyai ini mengandungi cadangan supaya satu konfrensi meja bulat diadakan untuk mencapai keamanan. Chen Ping juga mencadangkan supaya parti politik mengadakan konfrensi untuk merancang cara menamatkan peperangan. Namun demikian, kerajaan dengan sokongan penuh daripada parti politik telah menolak cadangan tersebut pada 24 Jun 1955 dan menganggapnya sebagai taktik komunis yang bertujuan mengganggu pilihan raya. *Malaya Monthly Emergency and Political Report 15th June-15th July 1955*, dalam C.O. 1030/247/FED111/161/01, *Monthly Emergency and Political Reports-Federation of Malaya and Singapore*, Prepared By Far Eastern Department, hlm. 193; *Malayan Government Reject Negotiations With Terrorists*, June 23, 1955, dalam C.O. 1030/319/FED175/3/019, *Malayan Races Liberation Army Peace Offer*, hlm. 39-42.

¹⁰¹ Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj Ibni Almarhum Sultan Abdul Hamid Halim Shah dilahirkan di Alor Setar, Kedah, pada 7 Februari 1903. Tunku menjadi Ketua Menteri Tanah Melayu dari tahun 1955-1957 dan menjadi Perdana Menteri Malaysia sehingga meletak jawatan pada September 1970, kemudian menjadi Setiausaha di Urusetia Islam di Jeddah sehingga tahun 1973. Dikenali sebagai Bapa Malaysia, Tunku meninggal dunia pada 6 Disember 1990 ketika berumur 87 tahun. Maklumat lanjut, sila lihat *Federation of Malaya Year Book 1962*, Kuala Lumpur: A Malay Mail Publication, tiada tahun, hlm. 37-38; *Malaysia Year Book 1963/64*, Kuala Lumpur: A Malay Mail Publication, tiada tahun, hlm. 51-53; Tunku Abdul Rahman Putra, *Malaysia: The Road To Independence*, Selangor: Pelanduk Publications, 1984, hlm. 15; Mubin Sheppard, *Tunku, His Life and Times*, Selangor: Pelanduk Publications, 1995, hlm. 11-212; Aziz Zariza Ahmad, *Putera Negara: Tunku Abdul Rahman Putra*, Kuala Lumpur: Firma (M) Publishing Sdn. Bhd., 1987, hlm. 3-219; *Biography of Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj, Prime Minister of Malaysia*, Kuala Lumpur: Federal Department of Information Malaysia, 1966, hlm. 1-28.

¹⁰² *Federation of Malaya Annual Report 1955*, Kuala Lumpur: Government Press, 1956, hlm. 421; "Pengumuman Pengampunan Beramai-ramai", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid III, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1983, hlm. 247; *Malaya Monthly Emergency and Political Report 15th August-15th September 1955*, dalam C.O. 1030/247/FED111/161/01, *Monthly Emergency and Political Reports-Federation of Malaya and Singapore*, Prepared By Far Eastern Department, hlm. 143.

¹⁰³ *Chung Shing Jit Pao*, 8 February 1956, hlm. 7; *Kin Kwok Daily News*, 9 February 1956, hlm. 3; Section For Chapter II of Secretary of State's Annual Report, *Federation of Malaya*, dalam C.O. 1030/215/FED93/52/02, *South-East Asia Department's Contribution To Secretary of State's Annual Report (Federation of Malaya & Singapore)*, hlm. 27.

¹⁰⁴ Surat bertarikh 24 September 1955 itu dikirim dari Klian Intan, Perak, bukan sahaja dialamatkan kepada Tunku, tetapi juga David Marshall, Ketua Menteri Singapura dan beberapa orang ahli politik terkemuka yang lain, termasuklah Tan Cheng Lock dan anaknya, Tan Siew Sin, pada 28 September 1955. *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 103; *The Straits Times*, 29 September 1955, hlm. 1; *Kin Kwok Daily News*, 30 September 1955, hlm. 4; 15 October 1955, hlm. 4; 20 October 1955, hlm. 1; *Indian Daily Mail*, 30 September 1955, hlm. 1.

¹⁰⁵ *Malaya Monthly Emergency and Political Report 15th December 1955-15th January 1955*, dalam C.O. 1030/247/FED111/161/01, *Monthly Emergency and Political Reports-Federation of Malaya and Singapore*, Prepared By Far Eastern Department, hlm. 17; *The Baling Meeting Attendance At The Meeting*, dalam C.O. 1030/29/FED12/360/07, *Record of The Baling Talks*, December 1955, hlm. 49.

¹⁰⁶ *The China Press*, 4 August 1957, hlm. 3; 3 September 1957, hlm. 3.

¹⁰⁷ Tun Abdul Razak bin Dato Hussein dilahirkan pada 11 Mac 1922 di Pulau Keladi, Pekan, Pahang. Setelah Tanah Melayu mencapai kemerdekaan, Tun Abdul Razak dilantik sebagai Timbalan Perdana Menteri, Menteri Pertahanan dan Menteri Pembangunan Luar Bandar. Pada 22 September 1970, Tun Abdul Razak dilantik dengan rasminya sebagai Perdana Menteri Malaysia yang kedua. Tun menghembuskan nafas terakhir pada 14 Januari 1976. Untuk keterangan lanjut, lihat *The Federation of Malaya Year Book 1962*, hlm. 38; Shariff Ahmad, *Tun Razak, Putera Titiwangsa*, Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd., 1999, hlm. 22-129; Zurina bt. Ismail, *Tun Abdul Razak*, Selangor: Pelanduk Publications (M) Sdn. Bhd., 1985, tiada halaman; William Shaw, *Tun Razak: His Life and Times*, Kuala Lumpur: Longman, 1976; Paridah Abd. Samad, *Tun Abdul Razak, A Phenomenon in Malaysian Politics: A Political Biography*, Kuala Lumpur: Affluent Master Sdn. Bhd., 1998, hlm. 1-79, 247-256.

¹⁰⁸ *The Straits Times*, 17 March 1958, hlm. 1; 28 March 1958, hlm. 1; 29 March 1958, hlm. 6; 2 December 1989, hlm. 8; *The China Press*, 18 December 1957, hlm. 1; 5 April 1958, hlm. 6; 7 May 1958, hlm. 1.

¹⁰⁹ *Kita dan Dzarurat oleh Tunku Abdul Rahman 10hb September 1964*, Kuala Lumpur: Jabatan Penerangan Malaysia, 1964, hlm. 1; *Official History of The Emergency In Malaya, The Part Played by The Federal Department of Town and Country Planning In Ending The Emergency*, by R. K. Paul, 15 June 1961, hlm. 2, dalam Fail Pejabat Perancang Bandar dan Kampong Malaysia, T.P.D. 428/52, *Emergency*.

Bab 2

KEHIDUPAN TIDAK TERJAMIN

Darurat yang diisytiharkan pada 16 Jun 1948 menyemarakkan lagi usaha komunis untuk menamatkan pentadbiran British di Tanah Melayu. Pelbagai bentuk kejadian ganas dan ngeri dilakukan oleh komunis. Kegiatan komunis itu mengakibatkan penduduk hidup dalam keadaan yang tidak terjamin. Serangan, kekejaman, keganasan, ugutan, sabotaj serta pelbagai tindakan komunis menimbulkan kesusahan, kegusaran, ketakutan, penderitaan dan kesengsaraan penduduk Tanah Melayu. Pembunuhan dan penganiayaan berlaku secara meluas di sana-sini. Kemarahan penduduk semakin meningkat apabila tindakan komunis menyebabkan mereka kehilangan tempat berteduh. Ketakutan merebak kerana pertempuran dan tembak-menembak bertambah hebat. Tiada sesiapa yang mengetahui bahawa kawasan mana akan terlibat seterusnya atau siapa yang akan menjadi mangsa.

Kemarahan juga ditujukan kepada PKM yang melakukan serangan ganas, dan kepada kerajaan kerana ketidakmampuan dalam mengawal keadaan di Tanah Melayu. Sekiranya penduduk menunjukkan sokongan kepada kempen kerajaan menentang komunis, pembalasan akan dilakukan oleh komunis ke atas mereka dan ahli keluarga mereka. Sepanjang zaman Darurat, sejumlah 2,473 orang awam dibunuh oleh komunis dan 1,385 orang dcederakan. Di pihak pasukan keselamatan pula, sejumlah 1,865 nyawa terkorban dan 2,560 orang dcederakan.¹

Kekejaman Komunis Terhadap Penduduk Cina

Penduduk Cina sentiasa menjadi sasaran komunis kerana komunis cuba menimbulkan keadaan huru-hara supaya timbul ketidakpercayaan penduduk terhadap pentadbiran kerajaan. Antara tindakan yang disukai oleh komunis ialah serangan bom tangan. Antara tempoh 1 Januari 1952 hingga 31 Januari 1954, 18 kejadian yang melibatkan bahan peletup berlaku. Antaranya, lapan kejadian berlaku di Johor dan tiga di Negeri Sembilan.² Antara contoh sabotaj bom tangan oleh komunis terhadap orang Cina berlaku di pejabat akhbar *Kim Kwok*, Ipoh, Perak pada 1 Oktober 1948 menyebabkan seorang wartawan, Lam Yeah

terkorban dan empat kerani cedera.³ Pada 14 Disember 1948, seorang pemuda melontar sebutir bom tangan ke dalam sebuah kedai Cina di pekan Bahau, Kuala Pilah, Negeri Sembilan. Letupan itu mengakibatkan pemilik kedai dan pembantunya cedera.⁴

Pada 10 April 1949, komunis mencampakkan sebutir bom tangan ke dalam bangunan Dewan Perniagaan Cina di *Hale Street*, Ipoh, Perak, ketika mesyuarat MCA sedang berlangsung. Dalam kejadian itu, Tan Cheng Lock mengalami kecederaan parah. Selain itu, Cheong Chee, Foo Yin Pong, dua orang pemilik lombong bijih timah; Choo Cheng Hong dan Wong Kim Loh juga turut tercedera. Lau Pak Khuan,⁵ Presiden Dewan Perniagaan Cina Perak sempat mengelak dengan meniarap di atas lantai apabila melihat objek hitam muncul di meja mesyuarat.⁶ Kejadian ini berlaku kerana komunis membalas dendam terhadap Tan Cheng Lock yang memimpin MCA dan orang Cina untuk menentang komunis. Perkara itu dapat dilihat melalui sepucuk surat yang diterima oleh Tan Cheng Lock daripada komunis selepas kejadian tersebut pada 18 Mei 1950. Antara lain, surat itu mencatatkan bahawa "The Malayan Communist lead an armed bloody struggle while you lead the Malayan Chinese Association to fight against the Malayan Communists."⁷

Kejadian sabotaj bom yang paling ngeri berlaku di Sheum Circus di Kampar, Perak, pada malam 5 Julai 1949, mengakibatkan 46 orang cedera dan empat orang mati. Dalam kejadian tersebut, seorang wanita Cina yang mengandungi anaknya berumur dua tahun serta dua lelaki mati di tempat kejadian.⁸ Pada 17 Ogos 1949, sebutir bom tangan dicampak ke dalam rumah seorang doktor Cina di Kulim, Kedah dan menyebabkan seorang kanak-kanak cedera.⁹ Dalam kejadian lain yang berlaku pada 26 Oktober 1949, dua orang komunis melemparkan bom tangan ke dalam sebuah kedai yang penuh dengan orang ramai di jalan utama, Karak, Pahang. Tiga orang wanita Cina terbunuh; dua lelaki, seorang wanita dan empat kanak-kanak cedera dalam kejadian itu.¹⁰ Di *Nordin Street*, Simpang Anam, Pulau Pinang, kejadian letupan bom tangan berlaku di kedai Cina dan mengakibatkan dua pekedai cedera pada 17 November 1949.¹¹

Kejadian lain berlaku di Ipoh, Perak, pada 27 Disember 1949, bila komunis memasang jerangkap samar semasa upacara pengebumian di perkuburan Cina Batu 3½ Jalan Gopeng, Ipoh, Perak. Kejadian itu mengakibatkan 23 orang yang berkebung mengalami kecederaan dan tiga orang meninggal dunia.¹² Salah seorang yang tercedera dalam kejadian itu ialah Leong Yew Koh,¹³ Setiausaha MCA Perak dan seorang pemimpin yang aktif dalam menentang komunis.

Pengkebumian diadakan untuk ibu tauke Cina bernama Cheong Chee.¹⁴

Kejadian sabotaj bom tangan oleh komunis terus berlaku pada tahun 1950. Antaranya, pada 10 Januari, enam orang Cina cedera apabila komunis melemparkan dua butir bom tangan ke dalam kedai Cina di Pusing, Ipoh, Perak.¹⁵ Pada 11 Mac, sebutir bom tangan dilemparkan ke dalam sebuah tempat menghisap candu yang tersembunyi di Kampung Aston, Bukit Mertajam, Seberang Prai dan mencederakan tiga orang Cina.¹⁶ Dalam kejadian lain, pada 26 April, di Jalan Batu, Kuala Lumpur, dua orang komunis melemparkan sebutir bom tangan masing-masing ke dalam sebuah kedai kopi. Hanya sebutir bom tangan yang meletup, menyebabkan seorang kontraktor Cina mengalami kecederaan parah dan enam orang Cina cedera ringan.¹⁷ Pada 8 Jun, 23 orang cedera apabila komunis melemparkan bom tangan ke dalam sebuah kedai runcit Teochew di Nibong Tebal, Seberang Prai.¹⁸ Serangan bom juga berlaku di Kuala Pilah, Negeri Sembilan pada petang 25 September. Serangan itu menyebabkan lima orang awam menjadi mangsa keganasan komunis, termasuklah empat kanak-kanak yang terbunuh dan sembilan orang lagi cedera.¹⁹

Komunis meneruskan kegiatan sabotaj bom tangan terhadap orang Cina pada tahun 1951. Di Chemor, Perak, seorang kanak-kanak mati dan 15 orang Cina cedera dalam kejadian letupan bom di sebuah kedai bijih timah pada 5 Februari. Letupan itu berlaku kerana tuan punya kedai itu enggan menderma wang kepada PKM.²⁰ Pada 2 Mei, komunis melontar sebutir bom tangan ke dalam sebuah kedai di Cameron Highlands, Pahang, dan mengakibatkan seorang awam mati.²¹ Pada 15 Julai, sebutir bom tangan dilemparkan ke dalam sebuah kedai kopi di Tapah, Perak, menyebabkan seorang Cina terbunuh dan tujuh orang cedera.²² Pada 2 November, komunis melemparkan sebutir bom tangan ke rumah seorang inspektor polis berbangsa Cina di Bukit Mertajam, Seberang Prai dan mengakibatkan inspektor, isteri dan dua anaknya cedera.²³

Kejadian sabotaj bom tangan oleh komunis semakin berkurangan bermula pada 1952 hasil keberkesanan langkah kerajaan dalam menangani komunis. Antaranya, pada 12 Ogos, sebutir bom tangan dilemparkan ke dalam sebuah kedai Cina di Jalan Penang, Pulau Pinang dan mengakibatkan anak tuan kedai cedera. Kejadian itu berlaku kerana tuan punya kedai enggan menurut kehendak komunis. Sebelum kejadian itu, tuan kedai pernah menerima sepucuk sural ugutan komunis yang meminta wang \$50 tetapi tidak dipedulikannya.²⁴ Selain itu, lapan orang Cina cedera dalam letupan bom tangan di depan kedai kopi Sing Yong, Ipoh, Perak pada 28 Mei 1953.²⁵ Pada 30 April 1956, satu kejadian letupan bom tangan berlaku di sebuah kedai minum

di Sungai Siput, Perak mengakibatkan sebelas orang cedera.²⁴ Kejadian-kejadian tersebut menimbulkan keadaan huru-hara di seluruh Tanah Melayu dan kebimbangan menghantui orang Cina pada setiap masa.

Selain sabotaj bom tangan, komunis juga melakukan kegiatan pembunuhan, penculikan, perampasan dan pembakaran harta benda penduduk Cina. Antaranya, pada 25 Jun 1948, tiga orang komunis masuk ke sebuah rumah kediaman Cina di Johor Selatan. Mereka mengheret dua adik-beradik dari rumah lalu ditembak mati.²⁷ Pada awal Julai 1948, tiga orang Cina dijumpai mati di hutan simpanan Bota berhampiran Tronoh, Perak. Mereka ditetak mati dengan parang oleh komunis. Pada masa yang sama seorang penolong kedai runcit berbangsa Cina ditembak mati oleh dua orang komunis ketika mangsa sedang menunggu basikal di Selangor. Komunis juga menembak mati seorang pekedai Cina di utara Johor Bahru.²⁸ Pada 10 Oktober 1948, seorang pekedai Cina ditembak oleh komunis di Kampung Lama, Gemencheh, Tampin, Negeri Sembilan.²⁹

Keganasan komunis terus berlaku pada tahun 1949. Pada awal Januari, seorang pekedai Cina mati dibakar apabila komunis membakar kedainya di Taiping, Perak³⁰ Pada 12 Januari, seorang Cina mati ditembak oleh komunis di Puchong, Kuala Lumpur dan seorang lagi mengalami cedera parah.³¹ Selain itu, pada 22 Mac, 20 komunis menculik seorang peniaga Cina dari pekan Papan, Batu Gajah, Perak.³² Pada 1 Jun, seorang Cina berserta isterinya dan dua orang anaknya mati ditetak oleh komunis di Muar, Johor.³³

Pada 24 Ogos 1949 pula, empat orang komunis menyerbu sebuah rumah di Jalan Labis-Yong Peng, Segamat, Johor dan menembak mati seorang Cina bernama Gan Choo See. Dalam perkembangan lain, komunis di daerah Plentong, Johor Bahru, mencampakkan seorang kanak-kanak Cina berumur lapan tahun ke dalam api yang sedang membara, dan membunuh ibu bapanya pada 21 September 1949. Rumah mangsa turut dibakar oleh komunis.³⁴ Pada 5 November 1949, seorang lelaki Cina diculik oleh komunis dari sebuah kedai di Kampung Seelong, berdekatan Senai, Johor Bahru, Johor.³⁵ Sementara itu, pada 25 November 1949, empat orang komunis menyerbu rumah seorang peniaga Cina di Pagar Teras, Bukit Mertajam. Mangsa diheret dari rumah dan ditembak mati.³⁶ Seorang Cina mati ditembak oleh komunis di rumahnya di Badak Mati berdekatan Sungai Bakap, Pulau Pinang, pada 10 Disember 1949.³⁷

Pada 1950, komunis terus melakukan keganasan terhadap orang Cina. Antaranya, pada 29 Januari, tiga orang komunis mengunjungi sebuah kedai Cina di Pulau Sebang, Tampin, Negeri Sembilan dan menembak mati tauke kedai berkenaan.³⁸ Pada 1 Februari, Kampung

Tras di Raub, Pahang telah diserbu oleh komunis, dua lelaki Cina, seorang perempuan Cina dan bayinya dibunuh.³⁹ Pada 22 Februari, lima orang komunis menyerbu sebuah rumah Cina di Port Lamau di Parit Sulong, Batu Pahat, Johor. Mangsa diheret dari rumah dan dipukul dengan kayu hingga mad.⁴⁰

Kejadian lain berlaku di Georgetown, Pulau Pinang pada 3 April 1950, komunis melepaskan tembakan ke atas seorang pelanggan Cina di sebuah kedai kopi di Jalan Belutong.⁴¹ Pada 5 Jun 1950, tiga orang Cina dilarikan oleh komunis dari sebuah kedai di Pauh, Perlis. Salah seorang mangsa kemudian dijumpai diikat dan dcederakan oleh komunis.⁴² Manakala, pada 31 Disember 1950, seorang doktor Cina ditembak mati oleh komunis di rumah mangsa di Pulau Pinang.⁴³

Keganasan komunis terhadap orang Cina berterusan pada tahun 1951. Antaranya, pada 27 Januari, kira-kira 2,000 orang komunis yang bersenjatakan parang dan senapang patah menyerang sebuah petempatan Cina di Pokok Stoi, Bukit Junong, utara Kedah. Dalam kejadian tersebut, sembilan orang Cina dibunuh dan tiga hilang.⁴⁴ Pada 6 Februari, seorang budak lelaki Cina berumur 14 tahun ditembak mati di Jalan Johor, Pahang.⁴⁵ Dalam kejadian lain, pada 26 Mac, seorang Cina diheret dari rumahnya di Tapah, Perak dan kedua-dua belah tangan diikat lalu ditikam mati.⁴⁵ Pada 26 Jun, komunis melarikan seorang pekedai Cina dari rumah mangsa di daerah Sitiawan, Perak. Mangsa kemudian ditikam mati,⁴⁷ manakala anak pemilik Lombong Tan Li, di utara Perak dibunuh oleh komunis pada awal Julai 1951. Mangsa bernama Tajuddin Liew Wyne Tone.⁴⁸ Pada 9 Julai 1951, seorang pemuda Cina dilarikan oleh komunis di Berapit, daerah Bukit Mertajam, Seberang Prai dan mangsa kemudian dijumpai mati.⁴⁹

Bagaimanapun, keganasan komunis terhadap orang Cina semakin berkurangan mulai tahun 1952. Pada Januari 1952, 30 orang komunis menetak mati seorang wanita Cina bersama anak perempuan dan menantunya di kuari granit di jalan kereta api *Penang Hill*, lebih kurang 6.44 kilometer (empat batu) dari Georgetown, Pulau Pinang.⁵⁰ Pada awal April 1952, mayat seorang Cina yang dilaporkan hilang di kawasan Kemaman, Terengganu, sejak 27 Mac 1952 dijumpai.⁵¹ Dalam perkembangan lain, pada 14 Jun 1952, Wong Onn, Ketua Kampung Baru Kuala Kuang, Ipoh, Perak, mati ditembak oleh komunis di sebuah kedai kopi.⁵²

Pada 18 Disember 1953, seorang penoreh getah berbangsa Cina ditembak mati oleh segerombolan komunis di kawasan Machap Bahu, Melaka.⁵³ Sementara itu, pada 7 Januari 1954, seorang pekerja Cina, Lee Hon, dibunuh oleh empat orang komunis di Estet Kerling, Kuala Kubu, Selangor.⁵⁴ Pada 23 Julai 1954, seorang penoreh getah, Low

Ken Len diculik dan kemudian dibunuh oleh komunis di Bukit Saringgit, Kajang, Selangor.⁵⁵ Dalam kejadian lain yang berlaku pada 3 Jun 1955, enam orang komunis menyerbu sebuah kampung baru di Kluang, Johor, menculik seorang lelaki Cina dan anaknya. Kemudian, mayat lelaki itu dijumpai 100 meter dari rumah mereka.⁵⁶ Pada 2 Oktober 1955, seorang penyelia estet berbangsa Cina di Estet S.M.P.G., Pontian, Johor ditembak mati oleh komunis.⁵⁷

Gambar 11: Orang awam yang dibunuh oleh komunis.

Gambar 12: Orang awam yang dibunuh oleh komunis.

Orang Cina yang enggan bekerjasama dengan komunis mengalami nasib malang. Antaranya, pada 27 Jun 1948, seorang kepala (ketua) buruh berbangsa Cina di Estet Braemar, Kajang, mati ditembak oleh komunis di luar sebuah kedai di Sungai Kantan, Selangor. Pada mayatnya diselitkan secebis nota dalam bahasa Cina yang berbunyi "to destroy labour thief".⁵⁸ Pada 14 Ogos 1948, seorang pekedai Cina diheret keluar dari kedainya dan diikat pada tiang oleh 20 komunis yang menyerbu Kampung Selumpur, Segamat, Johor. Mangsa kemudian ditembak mati. Di sisi mayat dijumpai dokumen yang menyatakan mangsa adalah "pensubahat".⁵⁹ Selain itu, pada 4 Februari 1949, seorang pekedai Cina dibunuh dan anaknya dicerederakan oleh komunis yang menyerbu kedai mereka di Jalan Yap Paw Sah, Kluang, Johor. Kejadian itu berlaku kerana mangsa enggan membayar wang kepada Komunis.⁶⁰ Pada 22 Mac 1949, seorang tukang masak berbangsa Cina di rumah kongsi *Kim Chin Hoe Saw Mill* di Batu 22, Jalan Banting, Selangor, dipanggil keluar dari biliknya oleh empat orang komunis. Mangsa diikat kedua-dua belah tangannya pada beranda rumah kongsi dan ditembak mati. Berdasarkan poster komunis yang dilekatkan pada dinding rumah kongsi itu, didapati motif pembunuhan kerana mangsa enggan bekerjasama dengan komunis.⁶¹

Orang Cina yang mempunyai perkaitan dengan KMT turut menjadi sasaran komunis. Ini kerana komunis menganggap orang Cina yang menjadi ahli KMT adalah penentang mereka dan penghalang dalam perjuangan mereka. Kumpulan ini tidak akan memberikan kerjasama kepada komunis. Dengan itu, ramai ahli KMT yang juga orang penting dalam masyarakat Cina menjadi sasaran serangan komunis. Di Tanah Melayu, sejak Darurat sehingga Ogos 1948, lebih 40 ahli KMT dibunuh oleh komunis.⁶² Antaranya, seorang saudagar getah bernama Ooi Cheng Teh, ditembak mati di Estet Dublin, Kulim, Kedah pada malam 17 Jun 1948. Saudagar yang berumur 37 tahun itu adalah Presiden KMT di kawasan berkenaan.⁶³

Pada 21 Jun 1948, seorang tauke Cina yang juga ahli KMT dibunuh oleh komunis di Kampung Sungai Wangi Dalam, Sitiawan, Perak.⁶⁴ Pada 26 Jun 1948, komunis menyerbu Estet Mary, Sungai Tinggi, Pahang dan menembak mati seorang kepala (ketua) buruh berbangsa Cina yang juga seorang persimpati KMT. Dalam pada itu, pada petang 8 Oktober 1948, dua orang komunis menembak pengetua sebuah sekolah Cina di Kampung Sungai Murai, Bentong, Pahang. Mangsa ialah Yim Thee Fong yang bergerak aktif dalam KMT.⁶⁵ Pada 25 Oktober 1948, Yip Sek Yin, seorang peniaga beras dan Presiden KMT di Ayer Kuning, Perak, mati ditembak oleh komunis.⁶⁶ Seorang pekedai Cina yang juga ahli KMT diculik oleh enam hingga lapan

orang komunis di Sungai Rotan, Taiping, Perak pada 18 Disember 1948.⁶⁷

Dalam kejadian lain, seorang ahli KMT Kajang, Selangor, ditembak mati oleh komunis ketika mangsa sedang bermain mahjong di sebuah kedai kopi di Jalan Sulaiman, Kajang pada 9 Ogos 1949." Pada 19 September 1949, Boey Eng Long, Setiausaha MCA, Pulau Pinang dan Seberang Prai dibunuh oleh komunis di rumah mangsa di Jalan Kek Chuan, Pulau Pinang. ini kerana mangsa adalah seorang yang bersimpati dengan KMT.⁶⁹ Dalam perkembangan lain, pada 5 April 1950, sebuah bas di Jalan Bentong-Manchis, Pahang, ditahan oleh komunis. Seorang penumpang Cina ditarik keluar dari bas lalu ditembak mati. Ia adalah ahli KMT dan juga ahli *Chinese Citizen Committee*.⁷⁰ Pengetua Sekolah Tinggi Chung Ling, Pulau Pinang, David Chen ditembak mati semasa beliau dalam perjalanan untuk menghadiri mesyuarat di Persatuan Guru Cina Pulau Pinang pada 4 Februari 1952. Sehubungan itu, pihak polis menjumpai sejumlah surat sebaran komunis yang diedarkan di bilik darjah Sekolah Tinggi Chung Ling dan Sekolah Confucian Chung Hwa di Jalan Maxwell, Pulau Pinang. Suraftebaran komunis itu menuduh David Chen sebagai ejen sulit KMT.⁷¹

Sementara itu, orang Cina yang bekerjasama dengan kerajaan dalam usaha membanteras kegiatan komunis juga tidak dapat lari daripada serangan komunis. Contohnya, Chong Keat Ooi, berumur 35 tahun, seorang Pegawai Pertanian di Jabatan Pertanian, Perak, ditembak mati oleh komunis berdekatan Langkap, Teluk Intan pada 30 Jun 1948. Dia diserang kerana bekerjasama dengan polis ketika mereka membuat siasatan di situ.⁷² Kejadian lain berlaku di Johor, pada 6 pagi, 12 Disember 1949 apabila seorang penoreh getah Cina dijumpai dibunuh. Dalam kejadian itu, polis menjumpai suatu dokumen komunis dalam bahasa Cina yang dilekatkan pada mayat. Dokumen itu mencatatkan pembunuhan tersebut dilakukan sebagai hukuman kerana mangsa membantu British.⁷³

Pada 31 Disember 1949, kira-kira 6 petang, 200 komunis masuk ke Estet Sungai Mas, Batu 5, Jalan Cheroh, Raub, Pahang. Pengurus estet diheret masuk ke dalam rumah asap dan dibakar. Mangsa dipercayai adalah seorang pemberi maklumat polis.⁷⁴ Dalam kejadian lain, pada 13 Mac 1951, seorang pekerja Cina di Estet Ongenesh, Kuantan, Pahang dijumpai mati dibunuh oleh komunis. Di sisi mayat dijumpai surat komunis yang menuduh mangsa menerima wang \$30 daripada kerajaan dan menjadi pemberi maklumat kepada polis.⁷⁵

Kontraktor dan kepala buruh, terutamanya yang bekerja untuk estet dan firma Eropah turut menjadi sasaran serangan komunis.⁷⁶

Pada 17 Jun 1948, Chang Fee Nam, seorang kontraktor Cina di Estet Dublin, kepunyaan *Malayan American Plantation* (MAP), di Kulim, Kedah ditembak mati oleh komunis. Begitu juga, seorang kepala buruh ditembak mati oleh komunis yang menyerang sebuah estet di Senai, Johor pada 17 Jun 1948.⁷⁷ Di Kemayan, Pahang, pada 29 Jun 1948, empat orang komunis memasuki rumah seorang kontraktor Cina. Mangsa dibawa keluar dari rumah dan diikat kedua-dua tangan di belakang, lalu ditembak mati.⁷⁸ Dalam kejadian lain, pada 29 Julai 1948, kontraktor Cina di Estet Jalong Tinggi, Sungai Siput, Perak, ditembak mati oleh empat orang komunis.⁷⁹ Pada 16 Ogos 1948, kepala buruh Estet Kelapa Bali, Bahau, Negeri Sembilan, diculik dan dibunuh oleh komunis berhampiran rumah mangsa di Jalan Bahau-Tampin.⁸⁰

Pada 1949, kontraktor dan kepala buruh terus menjadi sasaran komunis. Antaranya, pada 13 Februari 1949, seorang kepala buruh berbangsa Cina di Estet Sungai Kawang, Mentakab, Pahang, dibunuh oleh komunis.⁸¹ Dalam kejadian lain yang berlaku pada pertengahan Jun 1949, Penghulu Cina di Pulai, Kelantan, yang juga kontraktor dcederakan oleh tiga orang komunis ketika beliau dalam perjalanan ke Gua Musang.⁸² Di Kulai, Johor seorang kepala buruh berbangsa Cina mati ditembak oleh komunis di Estet Fraser pada awal Oktober 1949.⁸³

Dalam perkembangan lain, di Pahang, pada tengah malam 10 Disember 1949, seorang kepala buruh berbangsa Cina yang tinggal di rumah tumpangan pekerja di Batu 4^{1/2} dari Mentakab disuruh keluar dari rumah dan dibunuh oleh komunis.⁸⁴ Pada 30 Januari 1950, seorang Cina ditembak mati di kawasan berdekatan Estet Kamuning, Sungai Siput, Perak.⁸⁵ Selain itu, pada 22 Februari 1951, mayat seorang kontraktor Cina yang dibunuh oleh komunis dijumpai di Kluang, Johor, bersama-sama dengan surat sebaran komunis.⁸⁶ Pada 6 Jun 1951, seorang kepala estet berbangsa Cina, Liew Chin, dibunuh oleh komunis di kawasan Segamat, Johor. Tangan mangsa diikat dan kerongkongnya dipotong.⁸⁷ Dalam perkembangan lain, pada hujung Disember 1951, seorang kontraktor estet dibunuh oleh komunis berdekatan Segamat, Johor dan seorang kepala buruh ditembak mati berhampiran Kota Tinggi, Johor.⁸⁸

Berikutan keberkesanan langkah kerajaan dalam menangani komunis, kejadian keganasan komunis terhadap kontraktor dan kepala buruh telah berkurangan mulai tahun 1952. Antaranya, pada Mac 1952, mayat seorang kontraktor Cina dikerat kepada beberapa bahagian ditemui di sebuah perangkap babi di Tapah, Perak, dan dipercayai adalah perbuatan komunis.⁸⁹ Pada 23 November 1952, Leong Swee Cheong, seorang kontraktor diikat pada pokok dan ditetak mati oleh

komunis di Jasin, Melaka.⁹⁰ Pada pertengahan Oktober 1953, seorang fomen Cina yang berumur 60 tahun dibunuh oleh 14 orang komunis di Estet Som Lee di Sepang, Selangor.⁹¹ Pada Disember 1953, di Kuala Pilah, Negeri Sembilan, seorang kepala buruh berbangsa Cina dibunuh oleh dua orang komunis.⁹²

Selain itu, komunis juga melakukan kejahatan yang menimbulkan kemarahan penduduk Cina di Tanah Melayu. Antaranya, membakar rumah yang menyebabkan penduduk kehilangan tempat tinggal dan harta benda. Pada pagi 26 Julai 1948, setengah daripada Kampung Pantai Remis, daerah Sitiawan, Perak musnah dibakar oleh komunis dan menyebabkan lebih daripada 500 penghuni kehilangan tempat tinggal.⁹³ Pada 16 September 1948, enam pondok orang Cina di Estet Chan Kang Swee, Segamat, Johor, hangus dibakar oleh komunis.⁹⁴

Gambar 13: Serangan dan kebakaran yang dilakukan oleh 80 orang komunis di Simpang Tiga, Sitiawan, Perak.

Dalam kejadian lain, lebih kurang 70 orang komunis membakar Kampung Simpang Tiga, Sitiawan, pada 4 Februari 1950 yang menyebabkan kira-kira 1,000 penduduk kehilangan tempat tinggal. Dalam kejadian lain, pada 22 November 1950, seorang Cina terbunuh akibat tindakan komunis membakar 30 buah rumah setingan berdekatan dengan Kampung Bukit Selambu, Sungai Petani, Kedah. Lebih kurang 200 penduduk kehilangan tempat tinggal.⁹⁵

Peniaga Cina, pengusaha kebun atau ladang, pelombong dan pekedai pula mengalami keadaan serba salah. Mereka merupakan sasaran peras ugut komunis bagi mendapatkan wang perlindungan

dan tuntutan lain. Antaranya, pada Oktober 1948, dua pekedai Cina di Kampung Tawar, Kedah, masing-masing mendapat surat daripada komunis meminta wang 51,000 setiap orang.⁹⁶ Dalam kejadian lain, pada 25 Februari 1949, sebutir bom tangan dilemparkan ke dalam sebuah kilang sos kepunyaan seorang Cina di Bukit Mertajam, Seberang Prai tetapi tidak meletup. Kejadian itu berpunca dari tuan punya kilang itu tidak mengendahkan tuntutan \$2,000 yang diminta oleh komunis melalui surat yang diterimanya pada 20 Oktober 1948.⁹⁷

Dalam perkembangan lain, pada 13 Mei 1950, pengurus berbangsa Cina dari *Sang Cheong & Co. (Goldsmith) Ltd.*, Bentong, Pahang, menerima sepucuk surat daripada *Malay National Liberation Army*, pejabat Selatan Pahang, meminta derma khas \$2,000 dan bayaran keahlian bulanan \$1,000 dari firma itu.⁹⁸ Selain itu, pada 7 Februari 1951, beberapa orang komunis menyerang sebuah kedai besi di kawasan Perak kerana pemiliknya enggan membayar wang perlindungan. Akibat serangan itu, seorang kanak-kanak terbunuh dan 13 orang awam berbangsa Cina termasuk tujuh orang anggota keluarga pekedai itu dicerderakan.⁹⁹

Kegagalan memenuhi permintaan komunis bukan sahaja menyebabkan kedai, lombong, ladang dan tanaman mereka inenanggung risiko, tetapi juga nyawa diri dan keluarga terancam. Pendek kata, penduduk Cina sering menghadapi peras ugut daripada komunis untuk memperoleh wang perlindungan yang kemudiannya digunakan untuk membeli bahan makanan dan keperluan lain. Untuk menghentikan tindakan ini, kerajaan memberitahu bahawa mereka yang didapati memberi wang perlindungan kepada komunis merupakan kesalahan yang besar. Mereka akan ditahan dan disoal siasat oleh kerajaan sekiranya didapati berbuat demikian. Oleh itu, boleh dikatakan orang Cina hidup dalam keadaan serba salah.

Keganasan Komunis Terhadap Penduduk Melayu

Penduduk Melayu juga tidak dapat lari daripada ancaman komunis dalam tempoh Darurat. Keganasan komunis seperti pembunuhan, penculikan dan pengugutan dihadapi mereka. Antaranya, pada 21 Jun 1948, seorang pengawal hutan berbangsa Melayu diikat oleh dua orang komunis dan kemudian ditembak mati di Bota berdekatan dengan Tronoh, Perak.¹⁰⁰ Pada 28 Julai 1948, seorang Melayu berusia 60 tahun mati ditembak oleh kira-kira 20 orang komunis di Kampung Kerbau, kawasan Mentakab, Pahang.¹⁰¹ Pada 14 September 1948, 12 orang Melayu yang sedang membersihkan rumput di Estet Chan Kang Swee, Segamat, Johor ditembak oleh komunis. Salah seorang

daripadanya mati dan dua cedera.¹⁰² Pada 20 September 1948, dua askar Melayu mati dan tiga lagi cedera parah apabila mereka diserang oleh komunis di Batu 31, Jalan Kuala Lipis-Kuantan, Pahang.¹⁰³

Dalam kejadian yang berlaku di Terengganu, empat orang Melayu dari Kampung Payoh, Kemasik, dibunuh oleh komunis pada 28 Oktober 1948. Pada hari yang sama, seorang lelaki Melayu diculik oleh komunis di Kampung Tompat, Terengganu.¹⁰⁴ Pada 30 Oktober 1948, 20 orang komunis menembak mati seorang Melayu di Sungai Tawar, Kedah.¹⁰⁵ Selain itu, pada 17 November 1948, 20 hingga 30 komunis menyerang empat orang Melayu yang sedang menangkap ikan di Batu 10, utara Laut Danar di Sitiawan, Perak. Dua orang Melayu dibunuh dan dua lagi dcederakan.¹⁰⁶ Sementara itu, seorang koperal polis khas berbangsa Melayu yang ditugaskan di Estet Broome, Kajang, Selangor, ditembak mati di Jenderam, Kajang ketika mangsa dalam perjalanan pulang ke rumah pada 13 Disember 1948.¹⁰⁷

Dalam kejadian lain, Abdullah, Pegawai Haiwan Temerloh, Pahang, ditembak dan dibakar oleh komunis pada 19 Januari 1949 di Batu 7, Bentong bersama-sama dengan 11 kakitangan lain.¹⁰⁸ Seorang lagi mangsa komunis berbangsa Melayu di Temerloh dibunuh pada Februari 1949 kerana enggan menyertai komunis.¹⁰⁹ Pada 2 Mac 1949, 10 orang komunis menembak mati ketua Kampung Gintong dan Skoti, Jerantut, Pahang dan seorang pengetua sekolah Melayu turut diculik.¹¹⁰ Pada 2 April 1949, dua orang Melayu dari kawasan Batu Sawah, Kuantan diculik oleh komunis.¹¹¹ Sementara itu, pada malam 27 April 1949, segerombolan komunis di Belengu, Temerloh, menembak mati seorang Melayu. Mereka kemudian membakar mayat mangsa di depan isteridananak-anaknya.¹¹²

Keganasan komunis terhadap penduduk Melayu terus berlaku pada 1950. Pada 5 Januari 1950, penghulu Kampung Kongkoi, Jelebu, Negeri Sembilan, bersama dengan keraninya dan bapa kerani ditembak mati oleh komunis yang menyerbu kampung itu. Komunis turut membakar rumah penghulu dan merampas enam senapang patah serta sepucuk pistol.¹¹³ Pada 22 Februari 1950, Balai Polis Bukit Kepong, Muar, Johor diserang oleh 185 orang komunis. Kejadian itu menyebabkan 23 anggota polis dan keluarga mereka terkorban, manakala Balai Polis Bukit Kepong musnah dibakar oleh komunis.¹¹⁴

Pada pagi 5 Mac 1950, kira-kira 70-80 orang komunis menyerang Kampung Paya Hulu, Muar, Johor. Dalam serangan itu, seorang sarjan mata-mata khas dan seorang wanita Melayu dibunuh. Komunis turut mencederakan seorang imam dan seorang wanita serta merompak barang makanan.¹¹⁵ Pada 12 Mac 1950, tiga orang komunis menembak mati dua orang Melayu di Lalang, Kachau, Selangor, ketika mangsa

Gambar 14: Mayat anggota polis hangus terbakar dalam peristiwa Bukit Kepong.

sedang memetik buah kelapa.¹¹⁶ Dalam perkembangan lain, pada 22 Mei 1950, tiga orang Melayu diserang oleh komunis di daerah Grik, Perak dan salah seorangnya mati ditembak.¹¹⁷ Pada 30 Mei 1950, seorang wanita Melayu mati ditembak oleh komunis di Kampung Dulang, Raub, Pahang.¹¹⁸ Dalam kejadian lain yang berlaku pada 27 Jun 1950, komunis menembak mati seorang penduduk Melayu di Kulim, Kedah.¹¹⁹

Pada tahun 1951, keganasan komunis terhadap orang Melayu masih terus berlaku. Antaranya, enam pemotong kayu diculik oleh komunis pada 31 Januari 1951 di daerah Kuala Krai, Kelantan, setelah makanan dan barang-barang mereka dirompak.¹²⁰ Dalam kejadian lain, pada 17 April 1951, 40 komunis menyerbu sebuah masjid di daerah Raub, Pahang. Penjaga masjid itu kemudian diserang dan ditembak mati. Komunis merampas peralatan masjid sebelum mengundurkan diri.¹²¹ Dalam perkembangan lain, dua orang dibunuh di daerah Grik, Perak dan senapang mereka dirampas oleh komunis pada 27 Jun 1951.¹²² Pada malam 30 Ogos 1951, seorang wanita yang sedang mendukung anaknya telah mati terkena tembakan komunis tatkala komunis menyerang Kampung Merah di daerah Baling, Kedah.¹²³

Pada 1952 dan 1953, penduduk Melayu masih menghadapi ancaman komunis. Seorang Melayu mati ditembak oleh empat orang komunis di daerah Pendang, Kedah, pada 25 Januari 1952.¹²⁴ Manakala, pada 21 Februari 1952, mayat dua penoreh getah yang dibunuh oleh komunis dijumpai di sebuah estet getah di Kuala Kubu, Selangor.¹²⁵ Pada pagi 1 Mac 1953, segerombolan komunis menangkap penghulu dan tiga orang *Home Guard* di Kampung Bukit Bachang, Kuala Krai,

Kelantan. Mereka mengikat penghulu dan menggunakan tiga *Home Guard* sebagai pemandu jalan untuk masuk ke kampung. Komunis merompak senjata, beras, wang dan rokok dari kampung itu.¹²⁶

Dalam kejadian lain yang berlaku pada 7 Mac 1953, segerombolan komunis menyerang sebuah kampung Melayu terpencil iaitu Kampung Bukit Kachang, di Hulu Kelantan, Kelantan. Mereka menculik ketua kampung dan kemudian membunuhnya setelah merompak 24 senapang patah dan makanan.¹²⁷ Pada April 1953, segerombolan 20 komunis menyerbu Kampung Bukit Puah, Kelantan, bertempur dengan *Home Guard* dan melarikan diri dengan menculik seorang budak Melayu. Dalam kejadian itu, seorang penduduk kampung terbunuh.¹²⁸ Sementara itu, pada Mei 1953, di daerah Pasir Mas, Kelantan, lebih kurang 20 orang komunis menyerang sebuah kampung Melayu. Serangan komunis itu dibalas oleh *Home Guard* yang mengakibatkan seorang anggota *Home Guard* meninggal dunia.¹²⁹

Ancaman Komunis Terhadap Orang India, Orang Asli dan Kaum Lain

Orang India juga tidak terlepas daripada kekejaman dan penyeksaan komunis. Pada 10 Julai 1948, seorang kontraktor India dibunuh oleh komunis di Estet Siliau, Rantau, Negeri Sembilan.¹³⁰ Sehari kemudiannya, seorang mandur India dibunuh oleh komunis di sebuah estet di Port Dickson.¹³¹ Dalam kejadian lain, pada 14 September 1948, seorang pengawal India di sebuah kebun teh di Cameron Highlands, Pahang diculik. Mangsa kemudian dijumpai dibunuh dengan dikerat leher.¹³² Pada 29 September 1948, seorang gembala lembu berbangsa India diculik dan kemudian dijumpai mati ditembak oleh komunis di Tapah, Perak.¹³³ Dalam perkembangan lain, seorang pembantu doktor bersama isteri dan anaknya cedera apabila keretanya diserang oleh komunis di Estet Hamiltonia, Teluk Intan, Perak, pada 3 Oktober 1948.¹³⁴

Dalam kejadian lain, pada 22 Oktober 1948, seorang pekedai, A. Kalcarnay, yang juga bekas Presiden Kesatuan Buruh dibunuh oleh komunis berdekatan Estet Toules, Labis, Johor.¹³⁵ Sementara itu, pada 9 November 1948, seorang sarjan polis berbangsa India ditembak mati oleh empat orang komunis di sebuah kedai gunting rambut di Siputeh, Tronoh, Perak.¹³⁶ Begitu juga, seorang pengumpul kayu api, Harnam Singh mati ditembak oleh komunis di Jalan Rawang-Batu Arang, Selangor pada 18 Disember 1948. Polis percaya bahawa motif pembunuhan itu ialah mangsa enggan membayar yuran keahlian kepada komunis.¹³⁷ Pada 29 Disember 1948, kontraktor Estet

Vaithilingam di kawasan Segamat, Johor, ditembak mati di Batu 10, Jalan Segamat-Labis.¹³⁸

Keganasan komunis terhadap penduduk India berterusan. Antaranya, pada 23 Januari 1949, di Estet Boh, Cameron Highlands, seorang kangani India diculik dan dcederakan oleh komunis.¹³⁹ Pada Mac 1949, seorang mandur, Rengasamy dibunuh di Estet Penarth, Sungai Siput, Perak. Mandur itu dibunuh oleh komunis kerana tidak bekerjasama dengan mereka. Selain itu, pada 19 Mac 1949, seorang penoreh getah di Estet Klang, berdekatan Morib, Kuala Langat, Selangor, ditetak mati oleh tiga orang komunis. Daripada poster komunis yang ditinggalkan, didapati motif pembunuhan adalah tidak bekerjasama dengan komunis.¹⁴⁰

Pada 23 Februari 1950, seorang kerani India di Estet Kingsmead, Pahang, dibunuh oleh 50 orang komunis. Bangunan dalam estet turut dibakar oleh komunis.¹⁴¹ Pada 7 Mac 1950, seorang penoreh getah mati ditetak oleh komunis di Estet Sungai Kelama, Gemas, Negeri Sembilan. Dokumen komunis dalam bahasa Tamil dan Cina dijumpai di sisi mayat.¹⁴² Dalam pada itu, pada 23 Mei 1950, bom tangan dicampak ke bahagian percetakan akhbar *The China Press*, Kuala Lumpur dan mengakibatkan seorang pekerja bangsa Sikh, Mongal Singh terkorban.¹⁴³ Pada 19 Jun 1950, dua orang India, S. Vijayandran, Pemangku Pendaftar, Mahkamah Tinggi Ipoh dan V. Thambiah, Pembantu Kewangan Pejabat Kejuruteraan Negeri Perak, terbunuh dalam letupan bom tangan komunis di rumah V. Thambiah di *Birch Garden*, Perak.¹⁴⁴

Dalam perkembangan lain, dua orang India diculik dari sebuah estet di Sungai Siput, Perak, pada 10 April 1951 oleh sekumpulan komunis dengan maksud memaksa mereka menyertai kumpulan komunis.¹⁴⁵ Pada 10 Mei 1951, tiga orang komunis mencero bohi sebuah rumah di kawasan Kampar, Perak. Mereka menculik seorang wanita Tamil yang kemudiannya dijumpai mati dibunuh oleh komunis.¹⁴⁶ Selain itu, pada 9 Mei 1952, di Taiping, Perak, 20 orang komunis mengunjungi sebuah estet getah dan menembak mati seorang India Muslim. Komunis meninggalkan surat sebaran di tepi mayat.¹⁴⁷ Pada 25 Ogos 1952, komunis membunuh Nelson, kontraktor India di Estet Sungai Tua, lebih kurang 14.48 kilometer (sembilan batu) dari Kuala Lumpur.¹⁴⁸ Pada awal September 1952, seorang penoreh, V. Sathurukan dilarikan oleh komunis dari Estet Semenyih, Kajang, Selangor. Mangsa kemudian dijumpai mati ditetak dengan parang.¹⁴⁹

Sementara itu, pada 13 Jun 1953, sepuluh orang komunis membunuh seorang pekerja Tamil di Estet Aik Lee San di Gelang Patah, Johor. Risalah komunis dijumpai di tempat kejadian dan kad

pengenalan mangsa dirampas.¹⁵⁰ Pada 9 Jun 1954, kira-kira 20 orang komunis menyerbu Kampung Baru Kwong Choo Loo di Gelang Patah, Johor dan melarikan tiga orang India. Mayat ketiga-tiga mangsa itu kemudian dijumpai mati dipukul dengan batang besi.¹⁵¹ Pada 22 Jun 1954, seorang penoreh getah bangsa India di Estet Tai Seng, Tapah, Perak diserang oleh dua orang komunis. Penoreh itu mengalami kecederaan teruk.¹⁵² Dalam kejadian lain, pada 25 Ogos 1954, dua kepala estet berbangsa India diikat pada pokok dan perut dibelah oleh komunis di Estet Dovenby, Sungai Siput, Perak.¹⁵³ Pada 8 September 1954, seorang India, ditembak di kepala dan perut oleh komunis di Estet Kelapa Sawit Kulai, Kulai, Johor.¹⁵⁴

Orang Asli juga menderita akibat kegiatan komunis. Mereka sering diugut supaya bekerjasama dengan komunis sebagai pembekal makanan, pemandu jalan dan pengumpul maklumat.¹⁵⁵ Orang Asli menjadi mangsa keganasan komunis kerana mereka tinggal di dalam hutan yang merupakan pusat kegiatan komunis. Antaranya, pada 10 Oktober 1948, kampung Orang Asli di mukim Sungai Segamat, Johor, yang diduduki oleh 97 Orang Asli diserbu oleh komunis. Kejadian itu mengakibatkan kesemua Orang Asli berpindah dari kampung pada malam kejadian itu.¹⁵⁶

Pada 7 Februari 1949, seorang ketua Orang Asli dan menantunya diculik oleh komunis ketika bekerja di sebuah ladang di Lembah Bertam, Pahang.¹⁵⁷ Batin Kuning, ketua Jah Hut di Bukit Quin, mukim Kerdu, daerah Temerloh, diculik oleh komunis pada 11 Mei 1949. Pada hari berikutnya, semua Orang Asli berpindah dari tempat itu ke Kampung Kerdu, Pahang.¹⁵⁸ Pada Julai 1949, di Cameron Highlands, kira-kira 20 orang komunis menyerang Orang Asli yang sedang bekerja di kebun getah dan mengakibatkan 11 orang terbunuh.¹⁵⁹ Pada 27 Julai 1949, segerombolan komunis menyerbu ladang Orang Asli di Kuala Tesong, Sungkai, Perak dan menggeledah semua rumah Orang Aslidisitu.¹⁶⁰

Sementara itu, pada 14 Mac 1950, di selatan Estet Lanchang, Mentakab, Pahang, Inna orang komunis mengunjungi rumah kongsi estet dan mengheret keluar seorang Orang Asli, mengikatnya dengan rotan dan ditembak mati.¹⁶¹ Dalam kejadian lain, pada malam 16 Mei 1950, empat orang komunis menyerbu sebuah pondok yang didiami oleh sekeluarga Orang Asli di Batu 76, Jalan Bentong-Karak, Pahang. Mereka merampas sebatang sumpitan dan dua bilah parang. Selain itu, pada 1 Julai 1950, dua Orang Asli yang bekerja sebagai penoreh getah diserang oleh komunis di Perak. Salah seorang daripadanya mati ditembak dan seorang lagi dcederakan.¹⁶²

Pada 6 Oktober 1950, di Perak, 13 Orang Asli terserempak dengan segerombolan komunis. Antaranya, sembilan lelaki dewasa diikat dan ditetak mati, manakala dua wanita dan dua kanak-kanak dibebaskan tanpa cedera.¹⁶³ Pada 29 Disember 1950, dua Orang Asli telah diserang oleh komunis di Bentong, Pahang. Kejadian itu mengakibatkan seorang Orang Asli mati dan seorang lagi sempat melepaskan diri. Sebanyak 56 biji durian dan duit sejumlah \$5.20 diambil oleh komunis.¹⁶⁴ Dalam perkembangan lain, pada Julai 1951, sekumpulan Orang Asli berpindah dari Sungai Mentiga ke Sungai Pahang kerana bimbang terhadap serangan komunis di Sungai Mentiga, Pekan, Pahang.¹⁶⁵ Seorang ketua Orang Asli dicekik dan ditikam oleh komunis di Ipoh, Perak pada Januari 1952.¹⁶⁶ Pada pertengahan Januari 1953, di daerah Kuala Kangsar, Perak, dua Orang Asli yang sedang membersihkan semak di celah-celah pokok getah diculik oleh komunis.¹⁶⁷ Dalam kejadian lain yang berlaku pada 9 Mac 1955, 12 komunis melarikan tujuh Orang Asli dan kemudian empat daripadanya dibunuh. Kejadian itu berlaku ketika Orang Asli berkenaan sedang menangkap ikan di Sungai Landor di Chenderiang, Ipoh, Perak.¹⁶⁸

Selain penduduk Cina, Melayu, India dan Orang Asli yang mengalami penderitaan pada zaman Darurat akibat kekejaman komunis, nyawa peladang dan pelombong Eropah juga sentiasa dalam bahaya. Terdapat kira-kira 2,000 peladang Eropah dan pelombong di negara ini.¹⁶⁹ Sehingga bulan Julai 1954, *United Planters Association of Malaya* (UPAM) menganggarkan terdapat tujuh peratus peladang Eropah yang dibunuh di Tanah Melayu pada zaman Darurat. Ini membawa kepada permintaan bersara sebelum tamat tempoh perkhidmatan dan pemuda Eropah lain pula enggan melibatkan diri dalam bidang perladangan. Keadaan ini menyebabkan pihak pengurusan ladang Eropah sukar untuk mendapatkan kakitangan berbangsa Eropah dan mengekalkan mereka dalam sektor perladangan.

Sepanjang zaman Darurat, didapati 99 orang peladang Eropah dan kakitangannya terbunuh di Tanah Melayu.¹⁷⁰ Antaranya, pada 4 Ogos 1948, pengurus Estet Bukit Sidim di Kulim, Kedah, bernama K. W. Burnham dibunuh oleh komunis.¹⁷¹ Pada 20 Ogos 1948, seorang penolong pengurus estet getah, J. L. Boden bersama dengan dua kanak-kanak Melayu dan dua mata-mata khas mati ditembak oleh komunis ketika komunis menyerang Estet Sembarong, Layang-Layang, Johor.¹⁷² Dalam kejadian lain yang berlaku di Rawang, Selangor, seorang penolong pengurus estet berbangsa Eropah ditembak mati oleh komunis yang menyerang estet berkenaan pada 11 September 1948.¹⁷³ Sementara itu, pada 15 Oktober 1948, Jack Moss, penolong pengurus Estet Jerantut, Kuala Lipis, Pahang, mati ditembak

oleh komunis ketika mangsa sedang menjalankan penyeliaan di estet.¹⁷⁴ Pada 20 Oktober 1948, S. Harper Ball, pengurus Estet Craigielea, Muar, Johor dan pembantunya, J. Y. Simpson, mati ditembak oleh komunis ketika kembali dari kerja penyeliaan di sebuah estet Cina di Muar.¹⁷⁵

Dalam perkembangan lain, pada 8 November 1948, komunis menyerang Estet Sungai Tekal di Mentakab, Pahang dan membunuh seorang pengurus berbangsa Eropah, J. B. Middleton.¹⁷⁶ Pada hari yang sama, seorang penolong pengurus Estet Rasa di Kuala Kubu, Selangor bernama Norman Searson, ditembak mati oleh komunis ketika mangsa sedang membuat rondaan di estet dengan motosikal.¹⁷⁷ George Alexander Swanson, 36 tahun, penolong pengurus Estet Johor Labis, Johor, ditembak mati pada 10 pagi, 26 November 1948 oleh sekurang-kurangnya 10 orang komunis.¹⁷⁸

Dalam kejadian lain, pada 22 Januari 1949, pengurus berbangsa Eropah dari Estet Lothian, Nilai, Negeri Sembilan, diserang semasa memandu kereta dari kilang estet ke banglonya. Beliau cedera dan keretanya terkena 19 peluru komunis.¹⁷⁹ Pada 14 Februari 1949, F. P. W. Harrison, dari Estet Somme, Terap, Kulim, diserang hendap oleh segerombolan komunis di antara Terap dan Serdang, Kedah. Mangsa mati kerana ditembak.¹⁸⁰

Keganasan komunis terhadap orang Eropah berterusan pada tahun 1950. Pada 22 November 1950, pengurus Estet Coronation, Johor, Edward Leggatt, diserang oleh komunis ketika sedang menjalankan tugas dengan diiringi seorang mata-mata khas dan seorang kerani. Dalam kejadian itu, pengurus estet dan mata-mata khas terbunuh.¹⁸¹ Selain itu, pada 5 Disember 1950, Noel Frank Modder, penolong pengurus sebuah estet di Kajang, Selangor diserang hendap oleh 20 orang komunis berdekatan dengan kilang estet dan mangsa kemudian mati terkena tembakan komunis.¹⁸² Pada 19 Disember 1950, dua peladang Eropah, Edward Alcock dan David Adamson dibunuh oleh komunis di Estet Jong Landor, Ipoh, Perak.¹⁸³

Pada tahun 1951, peladang Eropah terus terdedah kepada ancaman komunis. Antaranya, pada 10 Januari 1951, penolong pengurus Estet Brooklands, Banting, Kuala Langat, Selangor, W. J. Shaw, ditembak mati oleh komunis ketika mangsa sedang menunggang basikal di estet bersama pembantunya, A. N. Symons yang mengalami kecederaan.¹⁸⁴ Pada 5 Mac 1951, penolong pengurus Estet Senai, Johor, David Duclos dibunuh dalam serang hendap komunis terhadap sebuah lori estet yang ditumpangi mangsa.¹⁸⁵ Dalam kejadian lain yang berlaku pada 17 Jun 1951, seorang pengurus estet berbangsa Eropah di Alor Gajah, Melaka, diserang dan dibunuh oleh 15 orang komunis.¹⁸⁶ Pada 19 Julai 1951, A. D. Paterson, penolong pengurus estet terbunuh dalam serang hendap komunis di Segamat, Johor.¹⁸⁷

Bahaya ancaman komunis terhadap peladang Eropah telah berkurangan mulai tahun 1952. Pada 25 Januari 1952, E. D. Harding, pengurus Estet Lothian, Sepang, Selangor, ditembak mati oleh komunis di estet.¹⁸⁸ R. E. Bogle, penolong pengurus Estet Fraser di Kulai, Johor, ditembak mati oleh komunis di depan isteri dan anaknya pada 29 September 1952.¹⁸⁹ Pada Julai 1953, seorang pengurus estet berbangsa Eropah diserang dan dibunuh oleh 10 komunis di Mentakab, Pahang.¹⁹⁰

Sementara itu, pada 12 Januari 1954, John Basil Ritson, pengurus Estet New Rompin ditembak mati oleh komunis di Bahau, Negeri Sembilan.¹⁹¹ Pada 2 Jun 1954, komunis menembak mati dua peladang Eropah di Estet Heawood, Sungai Siput, Perak. Mangsa ialah Robert Chestnut, pengurus Estet Heawood dan penolongnya, W. R. MacConachie.¹⁹² Dalam kejadian lain, seorang pengurus Estet Pengerang, K. D. Paul ditembak mati ketika beliau melawat Estet Santi, Kota Tinggi, Johor, pada 13 Mac 1955.¹⁹³ Pada 16 November 1955, dua peladang Eropah cedera parah setelah diserang hendap oleh komunis di Lenga, Johor, ketika mereka sedang memeriksa estet getah baru.¹⁹⁴ Begitu juga, seorang pengurus estet dan penolongnya ditembak oleh komunis di Estet Craigielea, Muar, Johor, pada 22 Mei 1957.¹⁹⁵

Selain itu, pelombong Eropah turut menjadi sasaran komunis. Antaranya, pada 4 Jun 1948, ketika E. V. Dabb MC dari *Idris Hydraulic Mines*, Kampar, Perak, sedang membayar gaji kepada pekerja, enam orang komunis memasuki pejabat dan mengugutnya untuk menyerahkan wang tersebut. Dabb yang tertembak di kakinya cuba melepaskan diri melalui pintu belakang pejabat. Seorang komunis yang mengekori beliau telah menembaknya beberapa kali dengan senapang. Mereka mengambil 52,000 sebelum meninggalkan pejabat Dabb. Dabb meninggal dunia di hospital beberapa jam kemudian.¹⁹⁶ Pada 4 Ogos 1948, pengurus Lombong Timah Meru, Jelapang, Ian Ogilvie ditembak mati oleh komunis ketika mangsa dalam perjalanan ke pejabat di Batu 5^{1/2}, Jalan Chemor-Jelapang, Ipoh, Perak.¹⁹⁷

Manakala, pada 15 September 1948, seorang kakitangan *Rawang Tin Fields Limited*, William Walter Archer, mati ditembak oleh komunis berdekatan Rawang, Selangor.¹⁹⁸ Dalam perkembangan lain, pada 14 Oktober 1948, seorang Eropah bernama K. G. Jenkins diupah bekerja di Lombong Timah Renong, Gombak, Selangor, ditembak mati oleh komunis di atas katilnya di rumah kongsi lombong berkenaan.¹⁹⁹ Dalam kejadian lain, pada 25 Januari 1949, dua kakitangan Eropah, George Henry Bernard Green dan Matthew Barbour mati ditembak oleh komunis di Lombong Timah Serendah, Kuala Lumpur.²⁰⁰

Dalam pada itu, seorang paderi Kristian berbangsa Perancis cedera ditembak oleh komunis ketika sedang memimpin perjumpaan

di gereja, di Lembah Bertam, Cameron Highlands, Pahang, pada pagi 20 November 1948. Paderi itu sempat melarikan diri melalui tingkap gereja dan melaporkan kejadian tersebut kepada polis. Manakala 12 orang yang berada dalam gereja itu ditahan oleh komunis.²⁰¹ Pada 25 Januari 1949, seorang mekanik berbangsa Eropah ditembak mati oleh komunis berhampiran kawasan Arang Batu, Selangor.²⁰² Dalam kejadian yang berlaku pada 10 April 1950, seorang joki berbangsa Eropah, E. H. Dawson mati dan seorang Cina cedera akibat letupan bom tangan komunis di Hotel Metropole di Jalan Brewster, Ipoh, Perak.²⁰³ Pada 17 April 1954, Rev, Brother Symphorian ditembak mati oleh 10 orang komunis yang menyerbu banglo St. Xavier, *Penang Hill*, Pulau Pinang.²⁰⁴

Komuniti di Estet dan Lombong

Sejak Darurat diisytiharkan di Tanah Melayu, estet getah dan lombong timah sering menjadi sasaran serangan komunis. Ini kerana komunis ingin memusnahkan lombong timah dan estet getah yang merupakan asas sumber ekonomi Tanah Melayu. Komunis berharap taktik keganasan; menyerang estet getah dan lombong dapat menimbulkan ketakutan kepada pekerja serta melemahkan ekonomi negara. Hal ini akan mendatangkan tekanan kepada British untuk mentadbir Tanah Melayu dan dalam masa yang sama memberi ruang kepada komunis bertindak. Antara Julai hingga Disember 1951, nilai kerosakan di estet akibat kegiatan komunis meningkat kepada 58,100,000 berbanding dengan \$6,300,000 dalam tempoh enam bulan tahun 1950.²⁰⁵ Angka ini menunjukkan komunis memberi tumpuan kepada kegiatan merosakkan ekonomi negara. Sehingga pada suatu ketika, berlaku 400 kejadian estet getah diserang oleh komunis dalam tempoh sebulan.²⁰⁶ Pada November 1950 sahaja, bangunan yang dimusnahkan oleh komunis di estet getah di Tanah Melayu termasuk rumah asap, kilang getah, pejabat, tempat tinggal pekerja berjumlah 186 buah dan bernilai lebih kurang dua juta ringgit.²⁰⁷

Sementara itu, dalam tempoh sembilan tahun Darurat dikuatkuasakan, dari tahun 1948-1956, komunis menyerang lombong di enam negeri termasuklah Perak, Johor, Selangor, Pahang, Terengganu dan Negeri Sembilan. Antara 80 lombong yang diserang oleh komunis, 62 adalah dimiliki oleh orang Cina dan 18 pemiliknyanya adalah orang Eropah. Dalam tempoh sembilan tahun tersebut, 97 kali lombong diserang oleh komunis dan 53 orang menjadi mangsa pembunuhan komunis dengan 56 orang dcederakan.²⁰⁸

Dalam pada itu, komuniti di estet dan lombong juga sentiasa menderita akibat keganasan komunis. Selain kerja harian di estet dan lombong terganggu, nyawa mereka turut terancam. Selain bertujuan untuk melumpuhkan ekonomi Tanah Melayu, gerombolan komunis yang beroperasi di sekitar estet dan lombong juga mahu mendapatkan

Gambar 15: Kapal korek dengan tempat kawalan polis semasa Darurat.

Gambar 16: Balai polis didirikan berdekatan lombong bijih timah.

makanan dan bantuan lain dengan cara ugutan dan keganasan.²⁰⁹ Bangunan, jentera dan pokok getah dirosakkan untuk mengganggu perjalanan ekonomi British di Tanah Melayu. Kekacauan ini diharapkan

Gambar 17: Pokok getah ditakik oleh komunis kerana luan punya ladang enggan memberi bantuan.

dapat membawa pengangguran dan buruh yang meninggalkan estet dan lombong dikumpulkan untuk menanam makanan bagi komunis.²¹⁰ Oleh itu, tindakan merosakkan pokok getah, rumah asap, rumah kongsi, kelengkapan dan menakut-nakutkan pekerja estet sering berlaku. Pekerja, kepala buruh dan kontraktor dibunuh supaya mereka tidak hadir bekerja. Mereka juga dibunuh kerana tidak bekerjasama dengan komunis. Pendek kata, layanan pembunuhan oleh komunis terpaksa ditanggung oleh setiap orang yang bekerja atau tinggal di estet getah sekiranya mereka tidak dapat memenuhi kehendak komunis. Bukan sahaja nyawa pekerja terancam tetapi juga keselamatan ahli keluarga mereka.

Dalam tempoh 12 bulan, iaitu antara Jun 1948 hingga Jun 1949, terdapat 18 serangan komunis ke alas estet yang menyebabkan 25 pekerja dan kontraktor dibunuh serta enam penoreh diculik. Bangunan

yang dirosakkan, termasuklah 15 rumah kongsi, tiga rumah kontraktor, sembilan rumah asap, sebuah kilang estet, tiga bangsal memungkus dan stor, dua sekolah dan dua kedai.²¹¹ Kekacauan yang ditimbulkan oleh komunis itu turut menjejaskan hasil pengeluaran getah di Tanah Melayu. Pada 1948, hasil pengeluaran getah di estet berjumlah 409,372,448.6 kilogram (402,907 tan) dan pekebun kecil menghasilkan 298,789,957.3 kilogram (294,071 tan) berbanding 406,427,944.4 kilogram (400,009 tan) bagi estet dan 274,584,669.7 kilogram (270,248 tan) dari kebun kecil pada 1949.²¹²

Di Slim River, Perak, sebuah rumah kongsi di Estet Lima Bias, Kelapa Bali, musnah dibakar oleh komunis pada 17 Jun 1948, kira-kira 8.45 malam. Kejadian itu bukan sahaja menyebabkan kerugian sebanyak 55,000 turut menyebabkan pekerja kehilangan tempat tinggal.²¹³ Dalam perkembangan lain, pada 3 Julai 1948, segerombolan komunis menyerbu rumah kongsi di Estet Nylor, Kluang, Johor mengheret dua orang Cina dan menetak mereka sampai mati.²¹⁴ Pada 20 Julai 1948, 50 orang komunis menyerang dan membakar kilang getah dan sejumlah kuantiti getah bernilai \$100,000 di Estet Elphil, Sungai Siput, Perak. Komunis kemudian juga menyerang dua estet di situ, iaitu Estet Cheal dan Estet Sungai Kruda, di mana kilang getah estet berkenaan dibakar.²¹⁵

Sementara itu, dua serangan komunis ke atas ladang getah di Johor berlaku pada 10 Ogos 1948. Antaranya, pada malam 10 Ogos 1948, enam orang komunis bersenjatakan senapang, pistol dan parang mengunjungi Ladang Sanda, Johor dan membunuh seorang penoreh getah. Kira-kira sejam kemudian, seramai 20 orang komunis mengunjungi sebuah rumah kongsi di Estet Gan Peng Siu, Johor, lalu mengheret keluar dua penoreh dan kemudian mangsa ditembak mati.²¹⁶ Pada 25 Ogos 1948, komunis menyerbu Estet Amber di Batu 13, Senai, Johor. Dalam kejadian itu, seorang pembantu perubatan estet terkorban, tiga jambatan dan 5,000 pokok getah dibakar; dua pucuk senapang serta 100 butir peluru dirampas.²¹⁷

Dalam kejadian lain yang berlaku pada 6 September 1948, Estet Temiang Ranchung, Johor, diserang oleh 20 orang komunis. Mereka kemudian membakar kilang dan tempat tinggal pekerja.²¹⁸ Pada 14 September 1948, sebuah estet getah di Jalan Cameron Highlands, diserang oleh 10 orang komunis. Sebuah rumah asap dan rumah kongsi dibakar.²¹⁹ Dalam kejadian lain, pada 9 Oktober 1948, empat orang komunis membakar rumah kongsi dan rumah asap di Estet Khean Yeah You Kee di Kuala Kangsar, Perak.²²⁰ Pada 19 Oktober 1948, tiga orang komunis mencerobohi rumah seorang kepala buruh di Estet Seng Heng, Sagil, Johor. Komunis mengheret mangsa keluar dari

rumah, mengikatnya pada sebatang pokok dan mangsa ditembak mati. Risalah komunis yang dijumpai di tempat kejadian menuduh mangsa adalah antikomunis.²²¹

Pada 1949, serangan komunis ke atas komuniti di estet terus berlaku. Antaranya, pada 22 Januari 1949, Estet Ban Lee di Johor Bahru, diserang oleh 20 hingga 30 orang komunis. Mereka membakar sebuah rumah asap, stor dan rumah tumpangan pekerja.²²² Dalam perkembangan lain, pada 20 Februari 1949, 15 orang komunis menyerang Estet Alburion, berdekatan Ravvang, Selangor. Mereka membakar dua rumah asap, sebuah stor dan lima buah rumah kongsi pekerja. Dianggarkan kerugian sebanyak \$5,000.²²³ Dalam kejadian lain yang berlaku di Pahang pada malam 9 Mac 1949, kira-kira 60 orang komunis menyerang Estet Jeransong, beberapa batu di selatan Jerantut. Mereka membunuh kontraktor dan membakar rumah asap, kilang dan stesen kereta api.²²⁴

Pada 9 April 1949, di Estet Sydney, Kajang, Selangor, sebuah lori yang membawa susu getah ditahan dan kemudian dibakar oleh 10 orang komunis.²²⁵ Pada 12 Ogos 1949, dua orang komunis mencerobohi rumah tumpangan pekerja di Estet Jany, Selangor dan merampas wang tunai serta barang kemas bernilai \$1,000. Begitu juga, 20 orang komunis mencerobohi sebuah kongsi estet di Kuala Pilah, Negeri Sembilan dan merompak gaji yang baru mereka terima pada awal pagi berkenaan.²²⁶ Dalam kejadian lain, pada 4 Oktober 1949, Estet Kemayan di Mentakab, Pahang, diserbu oleh komunis. Kejadian itu mengakibatkan kerugian kira-kira \$200,000 kerana komunis membakar banglo pengurus estet, tempat tinggal pekerja dan rumah asap.²²⁷ Begitu juga, di Kajang, Selangor, kira-kira 10.12 hektar (25 ekar) pokok getah ditakik oleh komunis di antara 7 hingga 13 Oktober 1949.²²⁸

Serangan komunis ke atas komuniti di estet berterusan pada tahun 1950. Antaranya, pada 2 Januari 1950, sekumpulan komunis masuk ke Estet Sungai Mas, Raub, Pahang. Mereka mengikat kepala buruh estet dan menikamnya sebelum membakar rumah kepala serta rumah asap.²²⁹ Di Segamat, Johor, pada 9 Januari 1950, 10 orang komunis memusnahkan rumah kongsi dan rumah asap serta merosakkan jentera estet di Estet Seng, kawasan Buloh Kasap. Dianggarkan kerugian sebanyak \$2,580.²³⁰ Dalam perkembangan lain, pada 12 Februari 1950, dua rumah asap dan lebih kurang 16,329.19 kilogram (270 pikul) getah kepunyaan Estet Huat Seng Heng, Johor, dimusnahkan oleh komunis.²³¹ Pada 17 Februari 1950, rumah kongsi 45 bilik di Estet Tebong, Sungai Tua, Jasin, Melaka, hangus dibakar oleh komunis.²³²

Di Jerantut, Pahang pula, sekumpulan komunis menyerang Estet Kingsmead. Mereka membunuh seorang kerani; membakar banglo.

rumah asap dan stor pada 23 Februari 1950. Kad pengenalan pekerja juga dirompak.²³³ Dalam kejadian lain, pada 2 Mac 1950, sekumpulan kira-kira 30 orang komunis menyerang Estet Kebalang, Bukit Hitam, di Sungai Besi, Selangor dan merampas senjata api dari bilik pengawal estet.²³⁴ Pada 9 Mac 1950, kira-kira 200 orang komunis menyerang Estet Hong Huat Sam di Triang, Pahang dan membakar dua buah kilang, tiga rumah asap, tiga tempat simpanan barang, dua buah lori, dua buah jip serta 725.74 kilogram (12 pikul) getah musnah dijilat api. Mereka juga membunuh pengurus estet, seorang pemborong Cina dankontraktor.²³⁵

Sementara itu, pada 14 April 1950, kira-kira 9 pagi, seorang kontraktor dan seorang kepala buruh mati ditembak oleh komunis di Estet Taiton, letaknya di Batu 6, Jalan Cheras, Selangor. Revolver dan kad pengenalan mangsa dirampas oleh komunis.²³⁶ Dalam kejadian lain, pada 7 Mei 1950, komunis menyerbu Estet Batu Talam, di Batu 11, Jalan Cheroh, Raub, Pahang. Mereka membakar semua bangunan estet dan membunuh seorang lelaki Cina.²³⁷ Pada lewat Mei 1950, lebih 200 pokok getah di Estet Valdor, Seberang Prai dirosakkan oleh komunis.²³⁸ Selain itu, pada awal Julai 1950, di Gua Musang, Kelantan, komunis menakik sejumlah pokok getah dan memusnahkan kelengkapan di sebuah estet Cina.²³⁹

Pada 1951, serangan komunis ke atas komuniti di estet masih berlaku. Pada 1 Januari 1951, akibat tembakan komunis ke atas estet di Kuala Krau, Temerloh, Pahang, sebuah tempat menyimpan barang dan dua buah rumah kongsi terbakar. Kerugian dianggarkan sebanyak \$10,000.²⁴⁰ Pada 4 Februari 1951, kira-kira 2,500 pokok getah ditakik oleh komunis di Kampung Pondok Limau di Hulu Chukai, Kemaman, Terengganu.²⁴¹ Dalam perkembangan lain, pada 1 Mac 1951, komunis membakar sebuah rumah kongsi dan sebuah rumah jentera di Kuantan, Pahang. Pokok getah juga ditakik oleh komunis di daerah Temerloh. Begitu juga, sebuah rumah asap dibakar oleh komunis di daerah Triang, Pahang.²⁴² Estet Galloway, Klang, Selangor diserang oleh komunis pada 8 April 1951 dan menyebabkan kerosakan kilang dan rumah asap. Ini merupakan kali keempat Estet Galloway diserang oleh komunis. Dianggarkan kira-kira £20,000 kerugian akibat daripada perbuatan komunis itu. Kejadian berkenaan turut menyebabkan ramai pekerja kehilangan pekerjaan.²⁴³ Dalam pada itu, di Sungai Siput, Perak, komunis membakar sebuah tempat kediaman buruh, sebuah rumah kontraktor estet dan sebuah tempat menyimpan barang pada 19 Jun 1951.²⁴⁴

Dalam kejadian lain yang berlaku pada Januari 1952, di Kampar, Perak, dua penoreh getah dibunuh oleh lapan orang komunis dan

begitu juga, nasib seorang penoreh wanita di Mentakab, Pahang.²⁴⁵ Manakala, di Kuala Selangor, 1,923 pokok ditakik dan 4.05 hektar (10 ekar) estet getah dirosakkan oleh komunis di Klang. Di Kajang, 100 pokok getah ditakik dan risalah propaganda komunis dipaku pada pokok getah. Sementara itu, pada bulan Januari 1952, 1,000 pokok getah ditakik oleh komunis di Seremban, Negeri Sembilan. Begitu juga, di Kluang, Johor, pokok getah ditakik dalam dua kejadian yang meliputi 2,600 dan 4,500 pokok masing-masing.²⁴⁶ Dalam kejadian lain yang berlaku pada Februari 1952, komunis merosakkan 1,600 pokok getah di mukim Tebak, Kemaman, Terengganu.²⁴⁷ Di Estet Bukit Nanas, Negeri Sembilan, 1,000 pokok getah ditakik oleh komunis pada Februari 1952. Begitu juga, 1,000 pokok getah dirosakkan oleh komunis di Lendu, Melaka. Manakala, di Kluang, Segamat, Muar dan Johor Bahru, lebih 7,000 pokok getah ditakik dan lebih kurang 7,655.62 liter (1,684 gelen) susu getah dimusnahkan oleh komunis.²⁴⁸

Pada Mac 1952, tiga kes pokok getah ditakik oleh komunis berlaku di Batu Gajah, Perak yang melibatkan sejumlah 950 pokok getah di sebuah estet.²⁴⁹ Pada April 1952, di Triang, Pahang, komunis membakar sebuah rumah kongsi di sebuah estet dan meninggalkan dokumen propaganda, dan di Kuantan pula, mereka menakik 30 pokok getah di sebuah estet. Di Alor Gajah, Melaka, komunis menakik 1,000 pokok getah di sebuah estet. Pada masa yang sama, sejumlah 5,266 pokok getah ditakik oleh komunis di estet-estet di Johor Bahru, Muar, Kluang dan Segamat, Johor.²⁵⁰

Dalam perkembangan lain, pada 17 Februari 1953, komunis memusnahkan kilang di Estet Neeld di Tangkak, Johor.²⁵¹ Pada 27 Jun 1953, di Kulai, Johor, dua orang komunis menghentikan sebuah lori di Estet Ban Lee dan membakarnya.²⁵² Pada awal Ogos 1953, di daerah Labis, Johor, seorang penoreh getah Cina dibunuh oleh komunis. Mangsa juga adalah *Home Guard* di Kampung Baru Bekok, Labis, Johor.²⁵³ Pada lewat Disember 1953, di daerah Plentong, Johor, segerombolan komunis menahan dan membakar sebuah lori estet.²⁵⁴

Dalam pada itu, pada 7 Januari 1954, enam orang komunis membakar dua lori kepunyaan Estet Karinagar, Gelang Patah, Johor.²⁵⁵ Pada 11 Jun 1954, komunis membakar lebih kurang 1821 hektar (45 ekar) pokok getah di Estet Craigielea, Muar, Johor.²⁵⁶ Di Estet Jong Landor, Perak, dua penoreh getah wanita dibunuh pada 3 Ogos 1954.²⁵⁷ Manakala, pada 29 Januari 1955, komunis menakik pokok getah dan merosakkan cawan susu getah di kebun-kebun di Selumpur, Segamat, Johor.²⁵⁸ Sementara itu, di Estet Talisman, Kluang, Johor, 30 komunis menyerang rumah tumpangan pekerja dan merampas

makanan serta ubat pada malam 22 Mei 1955. Mereka juga merosakkan enjin jana kuasa dan membakar lori estet.²⁵⁹

Pada pagi 31 Jun 1955, di sebuah kebun getah di Kajang, Selangor, dijumpai mayat seorang penoreh getah yang ditembak mati oleh komunis. Leber mangsa dikerat dan kedua-dua tangan diikat.²⁶⁰ Pada 18 Oktober 1955, sepasang suami isteri yang sedang menoreh getah di Mengkuang, Temerloh, Pahang dikunjungi oleh 10 orang komunis. Isterinya ditarik ke tepi dan suaminya dipukul dengan senapang lalu dipotong lehernya.²⁶¹ Pada 23 Disember 1955, segerombolan komunis menyerbu tempat tumpangan pekerja di Estet Sagil, Tangkak, Johor dan merampas lebih kurang 181.44 kilogram (300 kati) beras, susu dalam tin dan tembakau.²⁶²

Aktiviti komunis menjejaskan pengeluaran hasil pekebun kecil. Laporan yang diterima oleh Pengarah Institut Penyelidikan Getah di Selangor dan Johor menunjukkan bahawa terdapat pengurangan dalam hasil pengeluaran pekebun getah. Keadaan ini berlaku kerana pekerja, pemilik dan mandur meninggalkan kebun akibat ancaman atau kegiatan komunis.²⁶³ Begitu juga, keadaan di Kemaman, Terengganu, pada tahun 1949 sebagaimana yang ditunjukkan dalam Jadual 2.1. Jadual tersebut menunjukkan di mukim Banggol, Kemaman misalnya, kawasan yang ditanam getah adalah seluas 49.92 hektar (123.36 ekar) daripada jumlah keluasan kawasan penanaman yang ada, iaitu 83.12 hektar (205.40 ekar) tetapi hanya kira-kira 12.55 hektar (31.00 ekar) yang ditoreh. Ini kerana dalam keadaan Darurat, kebanyakan kebun telah diabaikan. Begitu juga, keadaan Darurat menyebabkan hanya kira-kira 40.47 hektar (100.00 ekar) yang ditanam dengan getah daripada lebih kurang 71.33 hektar (176.25 ekar) getah di mukim Tebak, Kemaman, ditoreh.

Sementara itu, di Hulu Jabor, Kemaman, kira-kira 283.28 hektar (700.00 ekar) daripada lebih kurang 404.69 hektar (1,000.00 ekar) ditoreh akibat ramai pekerja mengabaikan kerja menoreh dalam zaman Darurat. Begitu juga, keadaan di Kemasik, Kerteh dan Chukai, yang turut dipengaruhi oleh keadaan Darurat. Di Chukai, kira-kira 10.12 hektar (25.00 ekar) daripada 14.16 hektar (35.00 ekar) getah ditoreh, di Kemasik kira-kira 263.05 hektar (650.00 ekar) daripada lebih kurang 368.53 hektar (910.65 ekar) ditoreh dan di Kerteh pula lebih kurang 93.08 hektar (230.00 ekar) daripada kira-kira 121.41 hektar (300.00 ekar) kawasan getah ditoreh.

Sebagaimana estet getah, pemilik lombong timah dan pekerjaanya sering mendapat ugutan daripada komunis untuk mendapatkan wang perlindungan, bahan makanan dan keperluan hidup yang lain agar membolehkan komunis melanjutkan kejahatan mereka. Keadaan ini

Jadual 2.1
Kawasan Pengeluaran Kebun Getah (25-100 ekar)**
di Daerah Kemaman, Terengganu Pada Tahun 1949²⁶⁴

Mukim	Bilangan Kebun	Kawasan Getah	Keluasan Kawasan Yang Ditanam Getah	Keluasan Kawasan Getah Yang Diloreh	Sebab-sebab Pokok Getah Tidak Diloreh
Chukai	1	44.28	35 00	25 00	Kekurangan modal untuk membersihkan tumbuhan
Binjai	4	174.93	32.32	Semua Ditoreh	
Banggal	6	205.40	123 36	31.00	Disebabkan Darurat dan kebanyakan diabaikan.
Pasir Semut	1	88.06	63 18	Semua Diloreh	
Bandi					
Tebak	5	195.41	176 25	100 00	Disebabkan Darurat
Hulu Jabor	22	1.126.53	1.000 00	700.00	Kecuali Estet Kinta Jabor. Kekurangan pekerja kerana sebahagian daripada enggan bekerja disebabkan Darurat
Kijai					
Kemasik	35	1,431.11	910 65	650.00	Disebabkan Darurat; 98 peratus daripada tanah ini dipunyai orang Cina dan dahulunya menggunakan pekerja Cina.
Kerteh	7	309 70	300.00	230.00	Kekurangan Darurat.
Teluk Kalong					
Jumlah	89	3,575.42*	2,640.76*	1,831.50*	

**Satu ekar bersamaan dengan 0.40469 hektar.

*Dalam sumber asal, angka itu dicatatkan sebagai 4,782 779 (Keluasan Kawasan Getah); 2,869.815 (Keluasan Kawasan Yang Ditanam Getah) dan 1,856.000 (Keluasan Kawasan Getah Yang Ditoreh).

menyebabkan pekerja sentiasa berada dalam kebimbangan dan ketakutan kerana nyawa diri mereka serta keluarga terancam sekiranya mereka enggan menuruti kehendak komunis. Ini turut menjejaskan semangat mereka untuk bekerja di lombong timah. Kebanyakan serangan komunis ke atas lombong timah berlaku di Perak kerana negeri ini merupakan negeri yang terpenting bagi perlombongan bijih timah di Tanah Melayu.

Serangan pertama komunis ke atas lombong timah selepas Darurat diisytiharkan berlaku pada 1 Julai 1948, apabila Lombong Phin Soon di Batu Gajah, Perak, diserbu.²⁶⁵ Pada 26 Julai 1948, sekumpulan komunis menyerbu Lombong Thye Hong di Dipang, Sungai Siput, Perak dan melarikan pengurus serta anak lelaki tauke lombong berkenaan.²⁶⁶ Pada 4 Ogos 1948, lapan orang komunis menyerang Lombong Timah Cina Bandi, di Kemaman, Terengganu. Mereka membunuh dua orang pekerja dan mencederakan seorang kepala buruh, membakar sebuah stor dan sebuah pejabat.²⁶⁷ Begitu juga, tiga orang komunis menyerang lombong timah, letaknya kira-kira 8.05 kilometer (lima batu) di selatan Ipoh, Perak pada 23 September 1948. Mereka memusnahkan enjin dan membakar sebuah rumah enjin.²⁶⁸

Dalam kejadian lain, pada 26 hingga 27 Oktober 1948, iaitu dalam masa 48 jam, empat letupan dilakukan oleh komunis ke atas dua buah lombong di Perak. Kejadian itu membinasakan sebuah rumah kongsi dan satu palung bijih. Dua letupan tersebut berlaku di Lombong Tai Lee, Sungai Siput, dan yang lain di Lombong Kinta, selatan Ipoh.²⁶⁹ Pada 30 Oktober 1948, kira-kira 50 orang komunis menyerang Lombong Timah Puteh, empat batu ke arah selatan Semenyih, Selangor. Sembilan pekerja dibenarkan memindahkan barang-barang kepunyaan mereka sebelum komunis membakar tempat tinggal pekerja. Bangunan lain yang dimusnahkan termasuk sebuah bilik enjin dan bengkel.²⁷⁰

Pada tahun 1949, serangan komunis ke atas komuniti di lombong timah terus berlaku. Antaranya, pada 25 Januari 1949, komunis membunuh dua pelombong dan seorang mata-mata khas serta memusnahkan pengorek di lombong timah di Serendah, Selangor.²⁷¹ Pada 3 Februari 1949, pengurus Lombong Timah Tong Hin di Karangan, Kedah, dibunuh oleh empat orang komunis. Pengganas komunis turut membakar sebuah rumah kongsi lombong.²⁷² Sementara itu, pada 10 April 1949, Lombong Pak Kion No. 1, berhampiran Kelab Golf Kuala Lumpur di Jalan Ampang, diserang oleh komunis dan menyebabkan kerugian kira-kira 570,000.²⁷³ Pada 11 Mei 1949, komunis menyerang lombong timah di Kota Tinggi, Johor dan menembak mati

seorang Cina, Choy Hong, rakan kongsi lombong berkenaan yang sedang membuat rondaan di lombong.²⁷⁴

Serangan komunis ke atas komuniti di lombong berterusan pada tahun 1950. Di Kajang, Selangor, pada 28 Januari 1950, lebih kurang 10 orang komunis mencero boh kongsi Lombong Timah Pak Long. Mereka menculik tiga orang Cina, mengikat kedua-dua belah tangan mangsa di belakang dan ditembak mati. Kad pengenalan mangsa dirainpas.²⁷⁵ Pada 20 Februari 1950, seorang kepala kongsi Lombong Pangkalan Lahad, Ipoh, Perak, ditembak mati oleh komunis.²⁷⁶ Dalam kejadian lain, pada 28 April 1950, 10 orang komunis menyerbu rumah kongsi Lombong Timah Fong Chee, Tanjung Rambutan, Perak dan merampas 21 kad pengenalan pekerja. Mereka kemudian mengarahkan semua pekerja meninggalkan kawasan itu, lalu membakar empat jentera dan pondok. Kerugian dianggarkan sebanyak \$35,000.²⁷⁷ Sementara itu, pada 20 Mei 1950, komunis membakar enjin di *Tong Seng Hydraulic Mine*, Perak. Kerugian dianggarkan 530,000.²⁷⁸ Dianggarkan kerosakan 5100,000 akibat kebakaran yang memusnahkan lima jentera dan sebuah baqfsal jentera di sebuah lombong di Kampar, Perak, oleh komunis pada 21 Jun 1950.²⁷⁹ Pada 28 Jun 1950, tiga orang pekerja Lombong Timah Pak Ling, Kajang, Selangor, dibunuh oleh komunis.²⁸⁰

Pada Februari 1952, komunis membakar kongsi Lombong Bong Fatt di Perak dan bengkel enjin yang mengakibatkan kerugian sebanyak \$30,000.²⁸¹ Pada 1 Mac 1952 pula, 10 orang komunis membakar sebuah rumah kongsi dan bangsal enjin selepas merompak pekerja lombong di Kampar, Perak.²⁸² Dalam kejadian lain, pada Jun 1952, komunis membakar dan memusnahkan sebuah bengkel enjin di lombong timah di Tapah, Perak. Komunis juga menyerang lombong timah di Kampar dan memusnahkan sebuah enjin.²⁸³ Pada April 1953, di Ipoh, Perak, lima pekerja Cina yang balik dari Ipoh dengan jip dari sebuah kongsi lombong diserang hendap oleh komunis dan kelima-lima orang terbunuh.²⁸⁴ Manakala, pada 17 September 1956, 15 orang komunis membakar tiga enjin lombong dan sebuah bangsal di Tronoh, Perak.²⁸⁵ Kegiatan komunis itu mendatangkan kerugian dari segi harta dan nyawa manusia serta mengganggu sumber pendapatan penduduk dan negara.

Tujuan serangan komunis ke atas estet getah dan lombong timah adalah untuk mengganggu pembangunan ekonomi negara dan menjahanamkan kehidupan penduduk. Komunis sedar bahawa pengaruh mereka hanya dapat ditegakkan sekiranya negara berada dalam keadaan kucar-kacir dan penduduk sengsara kerana pengangguran.²⁸⁶ Berdasarkan kekejaman komunis, tidak dapat dinafikan bahawa penduduk menderita akibat kegiatan komunis seperti merompak, membunuh, memeras ugut, memusnahkan tempat

Kehidupan Tidak Terjamin

tinggal dan menjejaskan pencarian rezeki. Pendek kata, kegiatan komunis itu telah mengganggu perjalanan hidup penduduk; sebaliknya di pihak komunis pula mereka dapat hidup dalam keadaan yang lebih baik dan selamat.

Nota

¹ *The China Press*, 30 July 1960, hlm. 3.

² Paper By The Combined Intelligence Staff (Prepared on The Instructions of The Director of Intelligence) M.C.P. Use of Explosives, 19th June 1954, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 3/54, M.C.P. Use of Explosives.

³ *Kin Kwok Daily News*, 2 October 1948, hlm. 4; *Sing Pin Jih Pao*, 2 October 1948, hlm. 3; *Indian Daily Mail*, 12 April 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 2 October 1948, hlm. 5; 11 April 1949, hlm. 2.

⁴ *Indian Daily Mail*, 15 December 1948, hlm. 4.

⁵ Lau Pak Khuan dilahirkan pada September 1895 di Kampung Yang Mei Du Long Wan, daerah Tseng Cheng, wilayah Guangdong, China. Beliau tiba di Tanah Melayu ketika berusia 12 tahun. Semasa zaman Darurat, Lau mengambil bahagian dalam membantu kerajaan mengatur pasukan *Home Guard* Lembah Kinta bagi melindungi pelombong Cina daripada ancaman dan serangan komunis. Beliau juga adalah salah seorang pengasas MCA dan mengambil bahagian dalam menubuhkan MCA cawangan Perak. Beliau meninggal dunia pada April 1971 ketika berusia 76 tahun. Maklumat lanjut, rujuk Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, *Biographical Dictionary of The Chinese in Malaysia*, hlm. 82.

⁶ Extract From *Straits Budget*, 10 April 1949, dalam C.O. 717/205/52934, Mr. Tan Cheng Lock, hlm. 27; Colonial Office Malaya, 29th April-5th May 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 257; *Malayan Mirror*, Vol. I, No. 1, 14 June 1953, hlm. 3.

⁷ Letter To Dato Sir Cheng-lock Tan From An Anonymous Malayan Communist (Translation made on 23rd May, 1950), dalam SP. 13/H/63, A Collection of Speeches and Writings By Dato Sir Cheng-Lock Tan, hlm. 6.

⁸ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period July To December 1949, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For July, 1949, dalam C.O. 717/175/52849/22/Part I, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 140.

⁹ Inward Telegram, 20 August 1949, dalam C.O. 717/173/52849/11/1, Law and Order, Weekly Situation Reports From The Federation, hlm. 103; Colonial Office Malaya, 12th-18th August 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 120.

¹⁰ Colonial Office Malaya, 21st-27th October 1949, dalam C.O. 717/178/52849/162, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 58.

¹¹ *The China Press*, 18 November 1949, hlm. 5; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 18 November 1949, hlm. 5; 19 November 1949, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 19 November 1949, hlm. 6.

¹² Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period July To December, 1949, hlm. 18, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Federation of Malaya Political Intelligence Report No. 1 For January, 1950, hlm. 8, dalam C.O. 825/82/1/55405/3, Political Intelligence Reports, Federation of Malaya.

¹³ Leong Yew Koh dilahirkan di Salak Utara berdekatan dengan Sungai Siput, Perak pada 22 Ogos 1888. Pada zaman Darurat, beliau memainkan peranan dalam menentang komunis melalui penyertaannya dalam Majlis Perang Persekutuan (*Federal War Council*) dan Jawatankuasa Kerja Perang Negeri Perak (*Perak State War Executive Committee*) pada awal tahun 1950-an. Leong juga mengambil bahagian dalam penubuhan Pasukan Pengawal Kampung Kinta untuk mempertahankan daerah perlombongan Cina di Kinta. Beliau juga merupakan salah seorang pengasas MCA dan menjadi setiausaha agung pertama MCA cawangan Perak. Beliau meninggal dunia pada 12 Januari 1963 ketika berumur 75 tahun. Untuk maklumat lanjut, sila rujuk Inventori Surat Persendirian Leong Yew Koh (SP. 3), hlm. i-iv; *Federation of Malaya Year Book 1957/58*, Kuala Lumpur: A Malay Mail Publication, tiada tahun, hlm. 127; SP. 18/9C/219, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 12, 1957, hlm. 6-8; Biographical Note on Leong Yew Koh, dalam C.O. 1030/443/FED36/1/019, *Governorship of The Settlements In Malaya After Independence*, hlm. 20.

¹⁴ Review of Chinese Affairs, December 1949, dalam C.O. 717/182/52928/4, Political Developments, Review of Chinese Affairs, hlm. 36.

¹⁵ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June, 1950, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 79 For Week Ending 12 January 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 433.

¹⁶ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June, 1950, hlm. 6, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

¹⁷ Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 94 For Week Ending 27 April 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 277.

¹⁸ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June, 1950, hlm. 14, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency.

¹⁹ SP. 13/A/6, The Malayan Constitutional Proposals, hlm. 3; Colonial Office Malaya, 22nd-28th September 1950, dalam C.O. 717/201/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports, hlm. 69; Asiatic Affairs—Malayan Chinese Condemns Communist Bandits, dalam C.O. 717/197/52849/Part II, Law and Order, hlm. 75.

²⁰ *The Malay Mail*, 6 February 1951, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 6 February 1951, hlm. 1.

²¹ *The China Press*, 4 May 1951, hlm. 3; *Straits Echo & Times of Malaya*, 4 May 1951, hlm. 7.

²² *Indian Daily Mail*, 17 July 1951, hlm. 1; *Straits Echo & Times of Malaya*, 17 July 1951, hlm. 5.

²³ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 3 November 1951, hlm. 5; *The Singapore Free Press*, 3 November 1951, hlm. 1.

²⁴ *Kin Kwok Daily News*, 13 August 1952, hlm. 4; *Sing Pin Jih Pao*, 13 August 1952, hlm. 6; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 13 August 1952, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 13 August 1952, hlm. 1.

²⁵ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 29 May 1953, hlm. 5; 30 May 1953, hlm. 6; *Chung Shing Jit Pao*, 29 May 1953, hlm. 7; 30 May 1953, hlm. 7; *The Malay Mail*, 29 May 1953, hlm. 1; *Straits Echo & Times of Malaya*, 29 May 1953, hlm. 1.

²⁶ *Sin Chew Jit Poh*, 1 May 1956, hlm. 9; *Sing Pin Jih Pao*, 3 May 1956, hlm. 7; *Chung Shing Jit Pao*, 3 May 1956, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 2 May 1956, hlm. 1.

²⁷ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 28 June 1948, hlm. 3.

²⁸ *The Straits Times*, 7 July 1948, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 7 July 1948, hlm. 7; *The Malay Mail*, 8 July 1948, hlm. 5.

²⁹ Pegawai Daerah Tampin, kepada Setiausaha Negeri, Seremban, Negeri Sembilan, 12 Oktober 1948, dalam Fail Daerah Tampin, Negeri Sembilan, D.O.T. 234/48, Emergency Regulations-Miscellaneous Correspondence.

³⁰ Inward Telegram, 2 January 1949, dalam C.O. 717/173/52849/11, Law and Order, Situation Reports From The Federation, hlm. 56.

³¹ *The China Press*, 14 January 1949, hlm. 6.

³² *Indian Daily Mail*, 26 March 1949, hlm. 6.

³³ *The Straits Times*, 4 June 1949, hlm. 4.

³⁴ *Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 8; Address By Mr. S.W.P. Foster Sutton, The Officer Administering The Government at The Legislative Council, Kuala Lumpur, on 21st November 1950, Leaflet No. 464, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/18/50(2), Emergency Regulations-Publicity Material, 1950.

³⁵ *Indian Daily Mail*, 11 November 1949, hlm. 4.

³⁶ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 29 November 1949, hlm. 16.

³⁷ *The Malay Mail*, 12 December 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 12 December 1949, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 12 December 1949, hlm. 1.

³⁸ *Indian Daily Mail*, 31 January 1950, hlm. 1.

³⁹ *Indian Daily Mail*, 3 February 1950, hlm. 4.

⁴⁰ *Indian Daily Mail*, 24 February 1950, hlm. 4.

⁴¹ Federation of Malaya Police Operation Intelligence Summary No. 91 For Week Ending 6 April 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 317.

⁴² *The Malay Mail*, 6 June 1950, hlm. 5.

⁴³ *Indian Daily Mail*, 2 January 1951, hlm. 1; *The Malay Mail*, 2 January 1951, hlm. 7.

⁴⁴ *Indian Daily Mail*, 24 February 1950, hlm. 4.

⁴⁵ *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 50, 25th February 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 69.

⁴⁶ *Majlis*, 8 Februari 1951, hlm. 4.

⁴⁷ *Majlis*, 28 Mac 1951, hlm. 6.

⁴⁸ *Majlis*, 29 Jun 1951, hlm. 2.

⁴⁹ *The Straits Times*, 5 July 1951, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 7 November 1951, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 11 July 1951, hlm. 3.

⁵⁰ *The Straits Times*, 10 Januari 1952, hlm. 7.

⁵¹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 101 For The Week Ending 10th April 1952, Part II, hlm. 3, dalam C.O. 1022/14 SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

⁵² *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 17 June 1952, hlm. 6.

⁵³ *The Malay Mail*, 19 December 1953, hlm. 1.

⁵⁴ *The Malay Mail*, 9 January 1954, hlm. 4.

⁵⁵ *The Malay Mail*, 24 July 1954, hlm. 7.

⁵⁶ *The China Press*, 5 June 1955, hlm. 5.

⁵⁷ *Indian Daily Mail*, 4 October 1955, hlm. 4.

⁵⁸ *The Straits Times*, 28 June 1948, hlm. 1.

⁵⁹ Cipher Telegram, 21 August 1948, hlm. 1, dalam C.O. 825/66/1/55217/8/1, FARELF Reports on Internal Conditions.

⁶⁰ *The Malay Mail*, 5 February 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 19 February 1949, hlm. 1.

⁶¹ First Information March 1949, tiada halaman, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 170/49, Weekly and Monthly Reports on The State of Crime In Selangor, 1949; *The Singapore Free Press*, 23 March 1949, hlm. 8.

⁶² *Sing Pin Jih Pao*, 7 August 1948, hlm. 4.

⁶³ *The Straits Times*, 19 June 1948, hlm. 1; *Indian Daily Mail*, 19 June 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 19 June 1948, hlm. 6.

⁶⁴ *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 21 August 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 4 October 1948, hlm. 1.

⁶⁵ *The Straits Times*, 9 October 1948, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 9 October 1948, hlm. 7; *The Malay Mail*, 9 October 1948, hlm. 5.

⁶⁶ *Indian Daily Mail*, 27 October 1948, hlm. 4.

⁶⁷ *Indian Daily Mail*, 22 December 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 22 December 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 22 December 1948, hlm. 1.

⁶⁸ State of Selangor Survey of Crime For The Month of August 1949, Appendix "A", dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 170/49, Weekly and Monthly Reports on The State of Crime In Selangor 1949.

⁶⁹ Federation of Malaya Monthly Newsletter No. 9 For The Period 16th September To 15th October 1949, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political

Developments Monthly Newsletter, hlm. 64; *Settlement of Penang Annual Report For 1949*, Kuala Lumpur: Government Press, 1950, hlm. 15-16.

⁷⁰ Labour Department Monthly Report April 1950, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Terengganu, S.U.K. TR. 71/1950, Labour Department-Monthly Report 1950.

⁷¹ *Singapore Standard*, 22 February 1952, dalam C.O. 1022/150/SEA75/325/10, Communist Activities In Schools In Malaya, hlm. 23; lembaran maklumat tentang "Death Note Sent to Teacher", Penang, Tuesday, dalam C.O. 1022/150/SEA75/325/01, Communist Activities In Schools In Malaya, hlm. 24.

⁷² *The Straits Times*, 2 July 1948, hlm. 1; *The Malay Mail*, 1 July 1948, hlm. 5; *The Singapore Free Press*, 1 July 1948, hlm. 1.

⁷³ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For December 1949, dalam C.O. 717/175/52849/22/Part II, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 49.

⁷⁴ *Ibid.*, hlm. 55.

⁷⁵ *The Malay Mail*, 15 March 1951, hlm. 5.

⁷⁶ A Paper on The Dimensions and Nature of The Security Problem Confronting The Government of The Federation of Malaya, 16 September 1948, dalam C.O. 717/177/52849/41, Law and Order, The Squatter Problem, hlm. 117; permakluman daripada UMNO kepada ahli Persatuan Melayu Negeri Sembilan, dalam Fail Setiausaha Agung UMNO, UMNO/SG. No. 54/1948, Dewasa Darurat.

⁷⁷ *Indian Daily Mail*, 19 June 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 19 June 1948, hlm. 6; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 19 June 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 19 June 1948, hlm. 2.

⁷⁸ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For June 1948, dalam C.O. 717/175/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 208.

⁷⁹ *The Malay Mail*, 29 July 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 30 July 1948, hlm. 1.

⁸⁰ *The Malay Mail*, 17 August 1948, hlm. 1; 20 August 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 20 August 1948, hlm. 1.

⁸¹ *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 15 February 1949, hlm. 1.

⁸² Inward Telegram, 25 June 1949, dalam C.O. 717/173/52849/11/1, Law and Order, Weeking Situation Reports From The Federation, hlm. 151.

⁸³ Colonial Office Malaya, 30th September-6th October 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Situation Reports Prepared Eastern Department (Colonial Office), hlm. 76.

⁸⁴ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For December 1949, dalam C.O. 717/175/52849/22/Part II, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 55.

⁸⁵ *Indian Daily Mail*, 31 January 1950, hlm. 1.

⁸⁶ *Majlis*, 24 Disember 1951, hlm. 5; *The Singapore Free Press*, 23 February 1951, hlm. 1.

⁸⁷ *The Malay Mail*, 9 June 1951, hlm. 5.

⁸⁸ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 86 For The Week Ending 27th December 1951, Part II, hlm. 2 dan 4, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

⁸⁹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 99 For The Week Ending 27th March 1952, Part II, hlm. 1, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

⁹⁰ *The Malay Mail*, 24 November 1952, hlm. 1.

⁹¹ *The Straits Times*, 14 October 1953, hlm. 7.

⁹² The Security Forces Intelligence Summary No. 191. For The Week Ending 31 December 1953, Part II, hlm. 3, dalam C.O. 1022/19/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity In The Federation of Malaya.

⁹³ Cipher Telegram, 2 August 1948, hlm. 1, dalam C.O. 825/66/1/55217/8/1, FARELF Reports on Internal Conditions; Dato ' J. J. Raj, Jr, *The War Years & After*, hlm. 117.

⁹⁴ *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 18 September 1948, hlm. 1.

⁹⁵ *The Singapore Free Press*, 23 November 1950, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 23 November 1950, hlm. 8; *Straits Echo & Times of Malaya*, 23 November 1950, hlm. 7.

⁹⁶ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey For October 1948, dalam C.O. 717/175/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 10.

⁹⁷ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For December 1949, dalam C.O. 717/175/52849/22/Part II, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 38.

⁹⁸ *Ibid.*, hlm. 198.

⁹⁹ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For March 1951, dalam C.O. 717/52849/22, Law and Order, Monthly Survey of Crime, hlm. 155.

¹⁰⁰ *The Straits Times*, 22 June 1948, hlm. 1.

¹⁰¹ *The Straits Times*, 30 July 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 31 July 1948, hlm. 1.

¹⁰² *The Malay Mail*, 15 September 1948, hlm. 5.

¹⁰³ *Majlis*, 23 September 1948, hlm. 1.

¹⁰⁴ *Indian Daily Mail*, 30 October 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 30 October 1948, hlm. 3.

¹⁰⁵ *Majlis*, 1 November 1948, hlm. 7.

¹⁰⁶ *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 19 November 1948, hlm. 8.

¹⁰⁷ *Indian Daily Mail*, 15 December 1948, hlm. 4.

¹⁰⁸ *Majlis*, 23 Januari 1949, hlm. 8.

¹⁰⁹ *The Straits Times*, 24 February 1949, hlm. 7; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 25 February 1949, hlm. 3.

¹¹⁰ *The Malay Mail*, 4 March 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 4 March 1949, hlm. 3.

¹¹¹ *Indian Daily Mail*, 11 April 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 11 April 1949, hlm. 5.

¹¹² *The Straits Times*, 28 April 1949, hlm. 1; *Indian Daily Mail*, 29 April 1949, hlm. 4.

¹¹³ *The Malay Mail*, 9 January 1950, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 9 January 1950, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 9 January 1950, hlm. 3.

¹¹⁴ *The Malay Mail*, 24 February 1950, hlm. 1.

¹¹⁵ *Majlis*, 7 Mac 1950, hlm. 8; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 7 March 1950, hlm. 2; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 7 March 1950, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 7 March 1950, hlm. 5.

¹¹⁶ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For March 1950, dalam C.O. 717/200/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 263.

¹¹⁷ *Majlis*, 24 Mei 1950, hlm. 2.

¹¹⁸ *Straits Echo & Times of Malaya*, 1 June 1950, hlm. 7.

¹¹⁹ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 29 June 1950, hlm. 3.

¹²⁰ *Majlis*, 2 Februari 1951, hlm. 6.

¹²¹ *Majlis*, 20 April 1951, hlm. 5; *Straits Echo & Times of Malaya*, 19 April 1951, hlm. 7.

¹²² *Majlis*, 29 Jun 1951, hlm. 2 dan 3.

¹²³ *Majlis*, 1 September 1951, hlm. 6.

¹²⁴ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 91 For The Week Ending The 31th January 1952, Part II, hlm. 2, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

¹²⁵ *The Malay Mail*, 23 February 1952, hlm. 5.

¹²⁶ *The Straits Times*, 2 March 1953, hlm. 1.

¹²⁷ Inward Telegram, To The Secretary of State For The Colonies, From Federation of Malaya, 7th March 1953, dalam C.O. 1022/9/SEA10/14/01, Weekly Situation Reports on Bandit Activity in Malaya, hlm. 74.

¹²⁸ *The Straits Times*, 25 April 1953, hlm. 1.

¹²⁹ Inward Telegram, To The Secretary of State For The Colonies, From Federation of Malaya, 2nd May 1953, dalam C.O. 1022/9/SEA10/14/01, Weekly Situation Reports on Bandit Activity in Malaya, hlm. 58.

¹³⁰ *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 14 July 1948, hlm. 1.

¹³¹ *Nanyang Siang Pau*, 13 July 1948, hlm. 7.

¹³² *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 17 September 1948, hlm. 4.

¹³³ *Indian Daily Mail*, 1 October 1948, hlm. 4.

¹³⁴ *Indian Daily Mail*, 5 October 1948, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 5 October 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 4 October 1948, hlm. 1.

¹³⁵ *Indian Daily Mail*, 23 October 1948, hlm. 4.

¹³⁶ *Indian Daily Mail*, 10 November 1948, hlm. 4.

¹³⁷ Information of Serious Crime For The Month of December 1948 in The State of Selangor, hlm. 1, dalam Fail Selangor Secretariat, R.C. Sel. 44/1948, Monthly Reports on The State of Crime in Selangor, 1948.

¹³⁸ *Indian Daily Mail*, 31 December 1948, hlm. 4.

¹³⁹ *Indian Daily Mail*, 25 January 1949, hlm. 4; 26 January 1949, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 26 January 1949, hlm. 1.

¹⁴⁰ First Information March 1949, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 170/49, Weekly and Monthly Reports on The State of Crime in Selangor, 1949.

¹⁴¹ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June, 1950, hlm. 5, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

¹⁴² *The Malaya Tribune (Singapore)*, 9 March 1950, hlm. 3.

¹⁴³ *The China Press*, 24 May 1950, hlm. 3; *Indian Daily Mail*, 25 May 1950, hlm. 1; *The Malay Mail*, 24 May 1950, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 24 May 1950, hlm. 1.

¹⁴⁴ *Straits Echo & Times of Malaya*, 20 June 1950, hlm. 1.

¹⁴⁵ *Majlis*, 12 April 1951, hlm. 3.

¹⁴⁶ *Straits Echo & Times of Malaya*, 12 May 1951, hlm. 7.

¹⁴⁷ Isi kandungan surat sebaran komunis yang dijumpai di tepi mayat itu tidak dinyatakan dalam sumber. Federal Government Press Statement-Emergency Communique, 10 May 1952, Kuala Lumpur, dalam C.O. 1022/8/SEA10/12/02, The Chain of Command and Relationship of Civil and Military Authorities in The Direction of Emergency in Malaya, hlm. 20.

¹⁴⁸ *The Malay Mail*, 26 August 1952, hlm. 1.

¹⁴⁹ *Indian Daily Mail*, 6 September 1952, hlm. 1.

¹⁵⁰ *The Malay Mail*, 15 June 1953, hlm. 3.

¹⁵¹ *Indian Daily Mail*, 12 June 1954, hlm. 1.

¹⁵² *Indian Daily Mail*, 23 June 1954, hlm. 1.

¹⁵³ *Indian Daily Mail*, 27 August 1954, hlm. 1.

¹⁵⁴ *Indian Daily Mail*, 10 September 1954, hlm. 6.

¹⁵⁵ Department of Aborigines, The Aborigine Factor In The Current Emergency, hlm. 6, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 309/54 Part II, Emergency Directives (File II).

¹⁵⁶ *Majlis*, 13 Oktober 1948, hlm. 1; *Sing Pin Jih Pao*, 13 October 1948, hlm. 4.

¹⁵⁷ *Indian Daily Mail*, 11 February 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 11 February 1949, hlm. 5.

¹⁵⁸ Penasihat Orang Asli, Persekutuan Tanah Melayu, P.D. Rider Williams-Hunt, kepada Timbalan Ketua Setiausaha, Urusetia Pusat, Kuala Lumpur, bertarikh 31 Januari 1950, dalam Fail Pejabat Daerah Temerloh, Pahang, Temerloh 92/50, Compensation To Aborigines Affected by The Emergency.

¹⁵⁹ *Modern Daily News*, 26 July 1949, hlm. 4; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 26 July 1949, hlm. 4.

¹⁶⁰ *The Malay Mail*, 29 July 1949, hlm. 5.

¹⁶¹ *Indian Daily Mail*, 17 March 1950, hlm. 1.

¹⁶² *Majlis*, 4 Julai 1950, hlm. 2.

¹⁶³ *The China Press*, 8 October 1950, hlm. 2; *Kin Kwok Daily News*, 8 October 1950, hlm. 4; *Sing Pin Jih Pao*, 8 October 1950, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 11 November 1950, hlm. 4.

¹⁶⁴ *Majlis*, 31 Disember 1950, hlm. 3.

¹⁶⁵ Penghulu Lepar, Pekan, kepada Tuan Pegawai Jajahan Pekan, 26 Julai 1951, dalam Fail Pejabat Daerah Pekan, Pahang, D.O. Pekan 111/51, Resettlement of Aborigines.

¹⁶⁶ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 87 For The Week Ending 3rd January 1952, Part III, hlm. 1, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

¹⁶⁷ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 142 For The Week Ending 22nd January 1953, Part II, hlm. 1, dalam C.O. 1022/16/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

¹⁶⁸ *The Malay Mail*, 11 March 1955, hlm. 7.

¹⁶⁹ *British Malaya*, Vol. 23, No. 9, January 1949, hlm. 144.

¹⁷⁰ *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 50, 25th February 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 73; Planters Killed In The Emergency, dalam C.O. 1030/15/FED12/108/04, Casualties Among Rubber Planters In The Federation of Malaya Since The Commencement of The Emergency, hlm. 9-10; Names of European Rubber Planters Who Were Not Auxiliary Policemen Killed By Bandits Since The Commencement of The Disturbances In Respect of Whom Claims Have Been Received, dalam C.O. 1022/25/SEA10/35/01, Casualties Among Rubber Planters In Malaya Since The Commencement of The Emergency, hlm. 10 dan 11.

¹⁷¹ *The Straits Times*, 5 August 1948, hlm. 1; *Kin Kwok Daily News*, 6 August 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 5 August 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 5 August 1948, hlm. 1.

¹⁷² *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 21 August 1948, hlm. 1; Cipher Telegram, 21 August 1948, hlm. 1, dalam C.O. 825/66/1/55217/8/1, FARELF Reports on Internal Conditions.

¹⁷³ *Sing Pin Jih Pao*, 13 September 1948, hlm. 3; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 12 September 1948, hlm. 4.

¹⁷⁴ *The Malay Mail*, 16 October 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 16 October 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 16 October 1948, hlm. 1.

¹⁷⁵ *The Malay Mail*, 21 October 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 21 October 1948, hlm. 1.

¹⁷⁶ *Indian Daily Mail*, 10 November 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 9 November 1948, hlm. 5.

¹⁷⁷ *The Malay Mail*, 9 November 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 9 November 1948, hlm. 1.

¹⁷⁸ *The Straits Times*, 27 November 1948, hlm. 1; *The Malay Mail*, 27 November 1948, hlm. 5.

¹⁷⁹ *Indian Daily Mail*, 25 January 1949, hlm. 4.

- ¹⁸⁰ *Indian Daily Mail*, 16 February 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 15 February 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 15 February 1949, hlm. 1.
- ¹⁸¹ *Majlis*, 26 November 1950, hlm. 5; *The Malay Mail*, 23 November 1950, hlm. 5.
- ¹⁸² *Indian Daily Mail*, 7 December 1950, hlm. 4; *Straits Echo & Times of Malaya*, 7 December 1950, hlm. 5.
- ¹⁸³ *The Malay Mail*, 20 December 1950, hlm. 7; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 20 December 1950, hlm. 1; *Straits Echo & Times of Malaya*, 20 December 1950, hlm. 7.
- ¹⁸⁴ *The Malay Mail*, 11 January 1951, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 11 January 1951, hlm. 7.
- ¹⁸⁵ *The Malay Mail*, 6 March 1951, hlm. 3.
- ¹⁸⁶ *Majlis*, 19 Jun 1951, hlm. 6.
- ¹⁸⁷ *Straits Echo & Times of Malaya*, 20 July 1951, hlm. 7.
- ¹⁸⁸ *The Malay Mail*, 26 January 1952, hlm. 5.
- ¹⁸⁹ *The Malay Mail*, 30 September 1952, hlm. 1; *Straits Echo & Times of Malaya*, 30 September 1952, hlm. 1; *Sing Pin Jih Pao*, 30 September 1952, hlm. 6.
- ¹⁹⁰ Inward Telegram, To The Secretary of State For The Colonies, From Federation of Malaya, 4th July 1953, dalam C.O. 1022/9/SEA10/14/01, Weekly Situation Reports on Bandit Activity in Malaya, hlm. 40.
- ¹⁹¹ *Indian Daily Mail*, 12 January 1954, hlm. 4.
- ¹⁹² *The Malay Mail*, 3 June 1954, hlm. 7.
- ¹⁹³ *The Singapore Free Press*, 14 March 1955, hlm. 1; *The Malay Mail*, 14 March 1955, hlm. 1.
- ¹⁹⁴ *Sing Pin Jih Pao*, 17 November 1955, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 17 November 1955, hlm. 1.
- ¹⁹⁵ *The Malay Mail*, 24 May 1957, hlm. 2.
- ¹⁹⁶ *The Straits Times*, 5 June 1948, hlm. 1; Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For June 1948, dalam C.O. 717/175/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 193.
- ¹⁹⁷ *The Malay Mail*, 5 August 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 6 August 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 5 August 1948, hlm. 1; 6 August 1948, hlm. 1.
- ¹⁹⁸ *The Malay Tribune (Kuala Lumpur)*, 16 September 1948, hlm. 1.
- ¹⁹⁹ *Indian Daily Mail*, 16 October 1948, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 16 October 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 16 October 1948, hlm. 1.
- ²⁰⁰ *The Malay Mail*, 25 January 1949, hlm. 1; 26 January 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 27 January 1949, hlm. 1.
- ²⁰¹ *Nanyang Siang Pau*, 22 November 1948, hlm. 7; *Majlis*, 22 November 1948, hlm. 7; *Sing Pin Jih Pao*, 22 November 1948, hlm. 3.
- ²⁰² *Nanyang Siang Pau*, 28 January 1949, hlm. 7; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 12 April 1950, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 28 January 1949, hlm. 8.

²⁰³ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 9, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June, 1950, hlm. 9, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

²⁰⁴ *The Malay Mail*, 20 April 1954, hlm. 1; *Straits Echo & Times of Malaya*, 21 April 1954, hlm. 1.

²⁰⁵ *Indian Daily Mail*, 3 August 1952, hlm. 1.

²⁰⁶ P.R. 26/94, Majlis Pengkisahan Sejarah Darurat 1948-1960 Sesi II.

²⁰⁷ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 5 January 1951, hlm. 5; Federation of Malaya Political Report No. 12 For December, 1950, hlm. 6, dalam C.O. 825/82/1/55404/3, Political Intelligence Reports, Federation of Malaya.

²⁰⁸ *The China Press*, 9 July 1960, hlm. 10; *The Straits Times*, 8 July 1960, hlm. 6.

²⁰⁹ *Malayan Bulletin*, Vol. 4, No. 47, 24th November 1950, dalam C.O. 717/205/52932/1950, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 6.

²¹⁰ *Handbook To Malaya (Federation of Malaya and The Colony of Singapore) and The Emergency*, hlm. 17; *The Malay Mail*, 7 February 1950, hlm. 5; Federation of Malaya Monthly Newsletter No. 8 For The Period 16th August To 15th September 1949, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political Developments Monthly Newsletter, hlm. 39.

²¹¹ Labour Department Negeri Sembilan, Report For June 1949, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Sembilan, N.S. State Secretariat No. 260/49, Monthly Report For Labour Department, Negeri Sembilan, 1949.

²¹² Federation of Malaya Memorandum For Commonwealth Conference, London, September 1950, hlm. 6, dalam C.O. 825/86/1/55425/4B, Regional Cooperation Economic Development, Preparation of Plans By S.E. Asian Territories, Federation of Malaya.

²¹³ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For June 1948, dalam C.O. 717/175/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 196.

²¹⁴ *The Malay Mail*, 5 July 1948, hlm. 5.

²¹⁵ *The Malay Mail*, 21 July 1948, hlm. 5.

²¹⁶ *Majlis*, 12 Ogos 1948, hlm. 1; *Sing Pin Jih Pao*, 12 August 1948, hlm. 3.

²¹⁷ *Majlis*, 27 Ogos 1948, hlm. 1; *The Malay Mail*, 26 August 1948, hlm. 1; *The Singapore Free Press*, 26 August 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 27 August 1948, hlm. 1.

²¹⁸ Cipher Telegram, 11 September 1948, hlm. 1, dalam C.O. 825/66/1/55217/8/1, FARELF Reports on Internal Conditions.

²¹⁹ *The Malay Mail*, 16 September 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 16 September 1948, hlm. 1.

²²⁰ *Indian Daily Mail*, 11 October 1948, hlm. 4.

²²¹ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For October 1948, dalam C.O. 717/175/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 33.

²²² *Indian Daily Mail*, 25 January 1949, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 25 January 1949, hlm. 8.

²²³ Colonial Office Malaya, 8th-24th February 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 324.

²²⁴ Labour Department Monthly Report March 1949, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 46/1949, Monthly Reports on Labour Condition, Strikes and Disputes.

²²⁵ *Indian Daily Mail*, 11 April 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 11 April 1949, hlm. 5.

²²⁶ *Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 8.

²²⁷ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 6 October 1949, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 6 October 1949, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 6 October 1949, hlm. 1.

²²⁸ Colonial Office Malaya, 7th-13th October 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 72.

²²⁹ *Majlis*, 4 Januari 1950, hlm. 2; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 3 January 1950, hlm. 1.

²³⁰ Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 79 For Week Ending 12 January 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 432.

²³¹ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June, 1950, hlm. 4, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

²³² *Indian Daily Mail*, 18 February 1950, hlm. 6; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 18 February 1950, hlm. 5.

²³³ Colonial Office Malaya, 24th February-2nd March 1950, dalam C.O. 717/201/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports, hlm. 209.

²³⁴ *Majlis*, 4 Mac 1950, hlm. 8.

²³⁵ Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 88 For Week Ending 16 March 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 351.

²³⁶ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For April 1950, dalam C.O. 717/200/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 225.

²³⁷ *The Malay Mail*, 9 May 1950, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 9 May 1950, hlm. 1.

²³⁸ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 4 For Week Ending 1 June 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 191.

²³⁹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 9 For Week Ending 6 July 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 113.

²⁴⁰ *Majlis*, 3 Januari 1951, hlm. 6.

²⁴¹ Yeo Eng Chok to The Administrative Officer, East, Kemaman, 25 May 1952, dalam Fail Pejabat Daerah Kemaman A.O.E. Terengganu, A.O.E. 33/50, Compensation For Property Damaged As A Result of Reprisal Attacks By Bandits.

²⁴² *Majlis*, 3 Mac 1951, hlm. 4.

²⁴³ The Damansara (Selangor) Rubber Company Ltd. To The Under-Secretary of State, Colonial Office, dated 8th June 1951, dalam C.O. 717/197/52849/5/A, Law and Order, Miscellaneous Correspondence With Rubber Companies, hlm. 64.

²⁴⁴ *Majlis*, 21 Jun 1951, hlm. 6.

²⁴⁵ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 87 For The Week Ending 3rd January 1952, Part III, hlm. 2, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity; The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 91 For The Week Ending 31st January 1952, Part II, hlm. 3, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁴⁶ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 88 For The Week Ending 10th January 1952, Part II, hlm. 3, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁴⁷ Abdullah bin Musa to Tuan Administrative Officer, East, Kemaman, 6 December 1955, dalam Fail Pejabat Daerah Kemaman A.O.E. Terengganu, A.O.E. 33/50, Compensation For Property Damaged As A Result of Reprisal Attacks By Bandits.

²⁴⁸ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 88 For The Week Ending 10th January 1952, Part II, hlm. 3, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁴⁹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 99 For The Week Ending 27th March 1952, Part II, hlm. 2, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁵⁰ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 101 For The Week Ending 10th April 1952, Part II, hlm. 4-5, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁵¹ *The Straits Times*, 18 February 1953, hlm. 7; *The Malay Mail*, 18 February 1953, hlm. 2.

²⁵² *The Straits Times*, 29 June 1953, hlm. 7.

²⁵³ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 170 For The Week Ending 6th August 1953, Part II, hlm. 4, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity In Federation of Malaya.

²⁵⁴ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 191 For The Week Ending 31st December 1953, Part II, hlm. 3, dalam C.O. 1022/19/

SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁵⁵ *The Malay Mail*, 9 January 1954, hlm. 4.

²⁵⁶ *Indian Daily Mail*, 12 June 1954, hlm. 1.

²⁵⁷ Perak S.W.E.C. Minutes of The 191 Meeting of The Perak S.W.E.C. Held on Wednesday, 4th August 1954, at 10 a.m., dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. M/11/54, Perak State W.E.C.

²⁵⁸ *Indian Daily Mail*, 31 January 1955, hlm. 4.

²⁵⁹ *Sin Chew Jit Poh*, 25 May 1955, hlm. 10; *Indian Daily Mail*, 25 May 1955, hlm. 1.

²⁶⁰ *The China Press*, 2 July 1955, hlm. 5.

²⁶¹ *The Straits Times*, 19 October 1955, hlm. 1.

²⁶² *Indian Daily Mail*, 26 December 1955, hlm. 1.

²⁶³ Timbalan Ketua Setiausaha, kepada semua Setiausaha Negeri, Pesuruhjaya Residen, Pulau Pinang dan Melaka, bertarih 30 November 1948, dalam Fail Pejabat Daerah Kemaman A.O.E., Terengganu, A.O.E. 22/48, Miscellaneous (Emergency).

²⁶⁴ District of Kemaman, List of Medium Rubber Estate (25-Less Than 100 Acres), dalam Fail Pejabat Daerah Kemaman A.O.E., Terengganu, A.O.E. 22/48, Miscellaneous (Emergency).

²⁶⁵ *The Straits Times*, 8 July 1960, hlm. 6.

²⁶⁶ *Majlis*, 27 Julai 1948, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 27 July 1948, hlm. 1 dan 8.

²⁶⁷ *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 7 August 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 6 August 1948, hlm. 2.

²⁶⁸ Cipher Telegram, 2 October 1948, dalam C.O. 717/169/52849/8/1, Law and Order, Military Situation, FARELF Sitreps, hlm. 67.

²⁶⁹ *Majlis*, 30 Oktober 1948, hlm. 8; *Indian Daily Mail*, 28 October 1948, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 28 October 1948, hlm. 1.

²⁷⁰ Cipher Telegram, 8 November 1948, dalam C.O. 717/169/52849/8/1, Law and Order, Military Situation, FARELF Sitreps, hlm. 45.

²⁷¹ Cipher Telegram, 31 January 1949, dalam C.O. 717/169/52849/8/1, Law and Order, Military Situation, FARELF Sitreps, hlm. 225.

²⁷² *Indian Daily Mail*, 5 February 1949, hlm. 6; *The Malay Mail*, 4 February 1949, hlm. 5.

²⁷³ Labour Department Report April 1949, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 46/1949, Monthly Reports on Labour Condition, Strikes and Disputes.

²⁷⁴ *The Singapore Free Press*, 12 May 1949, hlm. 1.

²⁷⁵ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For January 1950, dalam C.O. 717/200/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 333.

²⁷⁶ *Majlis*, 22 Februari 1950, hlm. 2.

²⁷⁷ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For April 1950, dalam C.O. 717/200/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 222.

²⁷⁸ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 11, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 11, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

²⁷⁹ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 2, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

²⁸⁰ *Ibid.*; Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 2, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency.

²⁸¹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 95 For The Week Ending 28th February 1952, Part II, hlm. 1, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

²⁸² *The Malay Mail*, 4 March 1952, hlm. 7.

²⁸³ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 112 For The Week Ending 26th June 1952, Part II, hlm. 1, dalam C.O. 1022/15/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity In Malaya.

²⁸⁴ Inward Telegram, To The Secretary of State For The Colonies, From Federation of Malaya, 25th April 1953, dalam C.O. 1022/9/SEA10/14/01, Weekly Situation Reports on Bandit Activity In Malaya, hlm. 60.

²⁸⁵ *Indian Daily Mail*, 20 September 1956, hlm. 6.

²⁸⁶ Malaya, dalam C.O. 1022/2/SEA10/03, Information Supplied To Government Departments on The General Situation of The Emergency in Malaya, hlm. 58.

KESUSAHAN HIDUP

Akibat kekacauan yang ditimbulkan oleh komunis, kerajaan terpaksa melaksanakan pelbagai tindakan untuk mengasingkan penduduk dengan komunis. Salah satu tindakan tegas yang diambil oleh kerajaan terhadap kawasan dan penduduk yang disyaki mempunyai hubungan dengan komunis ialah hukuman kolektif (*collective punishment*). Hukuman ini dikenakan ke atas kawasan beriakunya kejadian komunis yang serius dan penduduk tidak bertindak untuk mencegah atau memberikan maklumat yang membolehkan penganas komunis ditangkap.

Hukuman tersebut merangkumi pemusnahan kampung, pemindahan penduduk, penahanan penduduk di kawasan yang disyaki membantu komunis, perintah berkurung, pembayaran wang denda, arahan tutup kedai dan catuan makanan. Tindakan ini meninggalkan kesusahan dan kesengsaraan kepada penduduk Tanah Melayu. Bagaimanapun, kerajaan terpaksa melaksanakan hukuman kolektif kerana tiada pilihan lain yang difikirkan dapat memberi perlindungan yang lebih berkesan kepada keselamatan penduduk dan negara.

Pemusnahan Kampung dan Pemindahan Penduduk

Antara tindakan tegas yang diambil oleh kerajaan ialah pemusnahan kampung dan pemindahan penduduk. Tindakan tersebut mendatangkan kesusahan kepada penduduk kampung atau kawasan berkenaan kerana mengakibatkan kerugian harta benda, kemusnahan tanaman dan mereka terpaksa memulakan hidup di kawasan baru. Di bawah Undang-undang Darurat, sehingga November 1951, 18 pekan dan kampung di Tanah Melayu telah dimusnahkan kerana penghuninya didapati membantu komunis. Ini melibatkan 10,000 penduduk yang tinggal di kawasan berkenaan.¹

Kampung Poh Lee San, lebih kurang 35.4 kilometer (22 batu) di utara Johor Bahru, Johor, dimusnahkan oleh pihak berkuasa pada Oktober 1948 setelah kesan kegiatan komunis di kawasan itu dijumpai.

Poh Lee San disyaki menjadi pusat pemindahan dan melatih ahli baru PKM. Pasukan keselamatan juga menjumpai kem komunis dengan alat senjata berhampiran dengan kampung tersebut. Walaupun tiada senjata yang dijumpai di kampung itu, tetapi sejumlah beras dan bekalan makanan lain yang diragui dijumpai di dalam kedai kampung itu termasuk beras berjumlah lebih 1,016.05 kilogram (satu tan), minyak kelapa dan ikan kering. Akibatnya, 20 orang penduduk yang disyaki disoal siasat oleh pihak berkuasa. Berikutnya, seramai 47 penduduk lain yang tinggal di Poh Lee San ditahan dan kampung itu dibakar.²

Dalam perkembangan lain, pada 20 Oktober 1948, operasi memindahkan kira-kira 400 setinggan di Kampung Lintang, Johor dilakukan sebelum kampung itu dibakar. Tindakan ini dilakukan kerana penduduk di kawasan itu membiarkan dan membantu komunis yang bertanggungjawab ke atas pembunuhan tiga orang peladang Lropah, membunuh dan mencederakan 19 orang askar Gurkha pada pertengahan Oktober 1948, berdekatan Lintang, Johor.³

Kampung Kachau, Kajang, Selangor, yang mempunyai 61 buah rumah dan kedai serta kira-kira 500 penghuni dimusnahkan oleh pihak berkuasa pada 2 November 1948. Penghuni kampung dipercayai memberikan sokongan kepada komunis semasa pendudukan Jepun dan pada zaman Darurat. Tidak dapat diragukan bahawa komunis telah beroperasi di sekitar kampung yang tidak mempunyai balai polis itu. Sebuah kem komunis dijumpai berdekatan Kachau pada Oktober 1948, beg-beg plastik mengandungi nama kedai Kampung Kachau turut dijumpai oleh pihak berkuasa. Selain itu, pelbagai kejadian telah berlaku di situ. Antaranya, pembunuhan seorang budak lelaki British berumur lapan tahun semasa mangsa dan keluarganya meninggalkan kampung pada bulan Julai 1948. Serangan juga dilakukan oleh komunis ke atas *Puteh Tin Dredging Mine* pada 31 Oktober 1948.⁴

Pada jam 2 pagi, 2 November 1948, komunis membakar rumah asap dan stor getah di Estet Dominion, yang letaknya kira-kira setengah batu dari Kampung Kachau. Berikutan kejadian tersebut, kerajaan mengambil keputusan memusnahkan Kampung Kachau. Penghuni kampung dipanggil keluar dan diberitahu tindakan yang akan diambil serta diberi amaran bahawa mereka mempunyai masa dua jam untuk memindahkan barang-barang mereka. Tetapi ramai yang enggan mengikut arahan. Oleh itu, banyak barang bernilai tidak sempat dikeluarkan dari rumah. Kampung itu musnah dijilat api dalam masa dua setengah jam setelah arahan berpindah dikeluarkan.⁵ Ini menyebabkan lebih kurang 500 penghuni kehilangan tempat tinggal dan menanggung kerugian harta benda. Jelas bahawa tindakan kerajaan membakar dan memusnahkan kampung menyusahkan dan

mendatangkan kesengsaraan kepada penduduk kampung. Mereka dipaksa meninggalkan kampung halaman, kerja dan mengubah corak kehidupan.

Batang Kali, sebuah pekan kecil di Selangor dengan kira-kira 400 penghuni yang majoritinya orang Cina mengalami nasib yang sama. Batang Kali dibakar pada empat pagi, 22 November 1948 kerana disyaki mempunyai hubungan dengan komunis. Penghuni pekan itu dikejutkan oleh pasukan keselamatan pada jam empat pagi dan mereka diberi masa 30 minit untuk berkemas meninggalkan rumah mereka. Tetapi dalam lingkungan lima minit selepas arahan dikeluarkan, kebanyakan rumah mula dibakar dan penghuninya terpaksa melarikan diri dalam keadaan kegelapan dengan pakaian tidur dan tidak sempat untuk mengambil bersama barang kepunyaan mereka. Pembakaran itu dilakukan oleh tentera Melayu dan British. Tindakan kerajaan untuk memusnahkan pekan itu mendatangkan banyak kesusahan kepada penghuninya. Seorang penghuni Cina memberitahu akhbar *Daily Worker* bahawa ia telah tinggal selama 15 tahun di Batang Kali, hilang segala harta benda dan tempat tinggal.⁶ Ini dapat memberi gambaran betapa susahnya penduduk akibat tindakan kerajaan tersebut.

Arahan berpindah dikenakan ke atas kira-kira 500 setinggan di Kampung Hulu Temiang, di Sikamat, Seremban, Negeri Sembilan pada 6 Februari 1949. Tindakan ini diambil kerana kawasan itu dipercayai pusat kegiatan komunis dan sumber bekalan makanan serta maklumat kepada komunis yang bergerak aktif di Seremban. Berdekatan dengan kawasan Hulu Temiang, pasukan keselamatan menjumpai sebuah kem komunis dan bahan pencetak pada 22 Disember 1948. Komunis di kawasan itu juga dipercayai terlibat dalam peristiwa melontarkan bom tangan ke sebuah kedai basikal di Seremban pada 23 Disember 1948. Pada 24 Disember 1948, komunis mengutip yuran dari setiap rumah setinggan di Hulu Temiang dan meminta makanan. Selain itu, 14 orang komunis di kawasan itu telah ditahan oleh kerajaan sejak Jun 1948. Dengan itu, pada 6 Februari 1949, setinggan di Hulu Temiang dihimpunkan dan dibawa dengan lori ke stesen kereta api Seremban. Mereka kemudian dihantar ke kem tahanan di Ipoh, Perak sebelum pihak berkuasa memusnahkan kawasan Hulu Temiang.⁷

Dalam perkembangan lain, penempatan Mawai,⁸ di Kota Tinggi Johor, dimusnahkan pada 20 Oktober 1951 kerana masalah yang sama. Lebih kurang 1,200 penghuni, daripada 310 keluarga memberitahu kerajaan bahawa mereka tidak mahu diletakkan di dalam kawasan yang dipagari kawat berduri. Sejumlah 230 keluarga memilih untuk mencari kerja di estet getah berhampiran; 69 keluarga lain mengambil keputusan untuk menyertai saudara-mara di kawasan petempatan lain

dan 11 keluarga lagi meminta supaya dihantar balik ke China.⁹ Pada September 1951, komunis menyebarkan propaganda bahawa semua belia di kawasan itu yang berumur antara 18 hingga 24 tahun akan diwajibkan berkhidmat dengan kerajaan. Oleh itu, belia-belia meninggalkan kawasan itu dan menyertai komunis. Empat pemuda yang ganggang menyertai kumpulan komunis dibunuh, manakala 32 yang lain masuk ke hutan menyertai kumpulan komunis.¹⁰ Keadaan itu menyebabkan pihak kerajaan bertindak untuk memusnahkan kawasan itu.

Pada 1951, sebulan selepas pembunuhan Pesuruhjaya Tinggi British, Henry Gurney, pasukan keselamatan turun ke pekan kecil, Tras, yang letaknya kira-kira tujuh batu dari Raub, Pahang.¹¹ Pekan ini mempunyai rekod Darurat yang buruk. Penduduknya dikatakan menyokong dan bersimpati kepada komunis. Mereka juga dipercayai menyokong kumpulan komunis yang membunuh Henry Gurney. Dalam tempoh tiga tahun awal zaman Darurat, 15 pertempuran berlaku di Tras dan di sekitarnya; 20 orang terbunuh dan 14 yang lain cedera. Terdapat juga 25 percubaan membunuh, 24 kawasan simpanan bekalan dan 52 kem komunis dijumpai di sekitar kawasan itu. Pasukan keselamatan bertempur 22 kali dengan komunis dan 138 kejadian keganasan berlaku sejak Darurat diisytiharkan.¹²

Tras dipercayai pusat sumber utama kepada komunis bukan sahaja di barat Pahang, tetapi seluruh Tanah Melayu. Dokumen komunis yang dirampas menamakannya sebagai sebuah pusat yang sangat penting kepada komunis. Ini dapat dilihat melalui sepucuk surat yang dijumpai di badan seorang lelaki yang cuba melepaskan diri daripada kepungan pasukan keselamatan di Tras pada hari Henry Gurney dibunuh. Surat itu ditujukan kepada penduduk Tras yang bersimpati dengan komunis dan mereka turut meminta makanan, ubat dan wang daripada penduduk. Walaupun tidak terdapat bukti tentang siapa di antara penduduk Tras terlibat dalam serang hendap yang mengorbankan Henry Gurney, penduduk Tras terpaksa menanggung akibatnya. Pada awal pagi Rabu, 7 November 1951, askar, polis dan pasukan kerajaan menyerbu pekan Tras untuk memusnahkan tempat itu dan memindahkan penduduk Tras ke kem tahanan di Ipoh. Selain itu, 23 penduduk lain ditahan oleh kerajaan.¹³

Tindakan tersebut diambil kerana penduduk Tras tidak memberitahu sebarang maklumat tentang kejadian pembunuhan Henry Gurney. Tidak dapat dinafikan bahawa tindakan tersebut mendatangkan kesusahan kepada penduduk Tras. Mereka terpaksa meninggalkan kampung halaman dan harta benda. Walaupun pada permulaan 1955, pekebun kecil di Tras dibenarkan kembali menoreh

getah, tetapi mereka dilarang tinggal di pekan Tras. Pada Oktober 1955, apabila daerah sekitar Tras diisytiharkan sebagai Kawasan Putih dan tiga orang komunis terakhir menyerah diri, penduduk Tras baru beransur-ansur membina semula kampung halaman mereka.¹⁴

Selain pemusnahan kampung, pemindahan penduduk kawasan yang disyaki berhubung dengan komunis mendatangkan banyak kesulitan kepada penduduk. Pemindahan seluruh Kampung Jenderam di Kajang, Selangor, dilakukan pada 15 Februari 1951. Lebih kurang 1,500 lelaki, perempuan dan kanak-kanak dari Kampung Jenderam dan kawasan sekitarnya sejauh 12 kilometer diarahkan berpindah dari rumah mereka ke kem tahanan. Lebih kurang 31.08 kilometer persegi (12 batu persegi) keluasan sekeliling kampung itu dibersihkan. Operasi itu bermula pada waktu subuh, 15 Februari 1951. Pada pukul lima pagi, penghuni Kampung Jenderam dikejutkan oleh pasukan keselamatan. Mereka diberitahu sebab-sebab tindakan pemindahan itu dilakukan oleh pihak pemerintah.¹⁵ Lebih 1,000 askar dan polis membimbing sebahagian besar penghuni meninggalkan kawasan itu dan mereka kemudian dihantar ke kem tahanan di Kluang, dengan kereta api khas yang disediakan. Lebih kurang 10 keluarga pula dipindahkan ke Hulu Yam, Selangor. Mereka meninggalkan rumah, kedai, dan binatang peliharaan.

Tindakan kerajaan memindahkan penduduk Kampung Jenderam adalah kerana kawasan itu penting sebagai pusat pembekalan dan perlindungan kepada komunis. Dipercayai bahawa penghuni kawasan itu pernah memberikan perlindungan kepada komunis, menjahit pakaian mereka, memasak dan membekalkan mereka makanan, malahan membantu mereka dalam kerja-kerja mengawal keselamatan daripada pasukan keselamatan. Selain itu, dipercayai bahawa kebanyakan ahli komunis Melayu yang bergiat di sempadan Selangor dan Negeri Sembilan datang dari kampung itu. Ia menjadi pusat pengintipan komunis dan begitu juga, ejen komunis direkrut dari kalangan penghuni kampung untuk menggantikan mereka yang dibunuh oleh pasukan keselamatan. Pemindahan berlaku kerana penduduknya dikatakan terus dan sengaja bekerjasama dengan komunis. Dilaporkan lebih 51 kejadian keganasan telah berlaku di tempat itu. Sehingga 15 Februari 1951, seramai 60 penghuni kawasan ini ditahan oleh pihak keselamatan kerana membantu komunis. Di situ juga dijumpai propaganda komunis Melayu dan seorang guru Melayu telah dibunuh di kawasan itu. Namun demikian, tiada maklumat yang diberi kepada polis dari Jenderam. Pada 18 Februari 1951, Kampung Jenderam ditutup secara rasmi.¹⁶

Penduduk Jenderam yang berpindah ke Hulu Yam sungguh menderita. Mereka selalu berlapar dan sentiasa berduka nestapa.

Menurut seorang penduduk bernama Tuan Haji Hassan, beliau terpaksa mengambil upah menoreh getah untuk menanggung kehidupan anak dan isteri. Hasil torehannya sehari sebanyak empat keping getah. Harga sekeping getah tidak lebih daripada 80 sen. Hasil sebanyak itulah keluarganya hidup. Beliau tidak dapat bersawah kerana kawasan Hulu Yam tidak ada sawah untuk dikerjakan. Dengan itu, beliau merayu agar dibenarkan kembali ke kampung asal, Kampung Jenderam.¹⁷

Pada Mei 1951, 450 penduduk Kampung Besut, Selangor, dipindahkan ke kem tahanan. Ini kerana didapati penduduk secara aktif menyokong komunis dengan membekalkan makanan dan wang. Oleh itu, langkah memindahkan penduduk dari kawasan itu perlu agar dapat memutuskan hubungan penduduk dengan komunis.¹⁸ Sementara itu, kerja memindahkan lebih kurang 6,000 penduduk di Segambut, Kuala Lumpur, bermula pada 26 Jun 1951 dan mengambil masa seminggu. Penduduk ditempatkan di kawasan penempatan semula di Jinjang, Selangor.¹⁹

Sementara itu, arahan perpindahan penduduk Kampung Dengkil, Selangor bermula pada 22 November 1951 ke Pandamaran di Pelabuhan Klang (Port Swettenham). Menurut kenyataan kerajaan, kawasan Kampung Dengkil tidak mempunyai keselamatan yang memuaskan. Penduduknya masih memberikan bantuan secara sukarela kepada komunis. Kawasan ini disifatkan sebagai salah sebuah kawasan hitam di selatan Selangor. Perpindahan itu melibatkan kira-kira 130 keluarga yang merangkumi 2,000 penghuni yang kebanyakannya petani.²⁰ Oleh itu, mereka terpaksa meninggalkan tanaman dan ternakan, di samping rumah dan harta mereka semasa perpindahan. Semua ini mendatangkan kesulitan dan kerugian kepada mereka.

Begitu juga, nasib penduduk Lembah Belum di Perak yang diarah berpindah dan kemudian kampung halaman serta segala harta benda dimusnahkan. Tindakan kerajaan ini mendatangkan kesusahan dan kerugian kepada penduduk. Kerajaan mengambil tindakan tersebut kerana komunis telah menguasai Lembah Belum sejak sekitar pertengahan 1951 dan menjadikannya pusat bekalan makanan mereka bagi kawasan Hulu Perak. Pihak keselamatan menjumpai 14 khemah komunis, dua tempat menyimpan bekalan ubat dan sebuah tempat simpanan makanan. Operasi besar-besaran untuk membersihkan Lembah Belum daripada komunis dijalankan pada Mac 1952 dan penduduk dipindahkan ke kawasan berhampiran Grik di utara Perak.²¹

Pada April 1952, arahan pemindahan kampung juga dikeluarkan kepada penduduk Kampung Simpang Ampat, Perak kerana disyaki memberi bantuan kepada komunis. Kerja memindahkan penduduk

Kampung Simpang Ampat ke kawasan baru dimulakan pada 5 April 1952 dan mengambil masa seminggu. Lebih kurang 200 penduduk Kampung Simpang Ampat (52 keluarga dalam 30 rumah) ditempatkan di kawasan belakang Kampung Beiro, Maktab Perguruan Sultan Idris, Perak. Kerajaan memberi bantuan \$100 hingga \$200 setiap keluarga dalam proses pemindahan. Jumlah itu sebenarnya tidak cukup untuk menanggung belanja pengangkutan dan membina rumah baru mereka.²²

Kedudukan hidup penduduk Kampung Simpang Ampat itu amat tertekan. Mereka bukan sahaja berasa bimbang terhadap tekanan yang dilakukan oleh pihak kerajaan, malahan kegiatan harian mereka turut dihadkan oleh sekatan kerajaan. Pemindahan ke kawasan baru pula menyebabkan mereka terpaksa memulakan kehidupan dalam suasana dan persekitaran yang serba baru. Tambahan pula, tanah yang diberikan kepada mereka adalah tanah bencah dan tidak sesuai untuk pertanian. Mereka bergantung kepada kerja menoreh getah yang dibahagi dua dengan tuan punya estet getah berkenaan. Dengan itu, sesetengah mereka terpaksa hidup dengan menggadaikan apa sahaja barang yang diterima di pajak gadai. Ada di antara mereka yang menyatakan kehidupan mereka tidak ubah seperti zaman Jepun.²³

Hidup Berkurung, Arahkan Tutup Kedai dan Catuan Makanan

Hukuman berkurung yang dikenakan secara meluas di Tanah Melayu mendatangkan kesulitan kepada penduduk. Salahsatu kawasan yang terlibat ialah Pusing, sebuah kampung kecil berdekatan Ipoh, Perak. Langkah tersebut dilaksanakan pada 17 Januari 1951. Di Pusing dan kampung baru di sekitarnya, perintah berkurung kawasan 24 jam dan rumah 22 jam sehari semalam dikenakan. Begitu juga, pengurangan catuan beras dilaksanakan. Kedai ditutup untuk 44 hari dan wang denda sebanyak 540,000 dikenakan ke atas penduduk.²⁴

Tindakan tegas itu dikenakan kepada penduduk Pusing dan sekitarnya berikutan pembunuhan David White, Pegawai Penempatan Semula di Pusing pada 17 Januari 1951. Mangsa dibunuh ketika sedang menyelia pacakan pagar di sekitar kawasan penempatan semula. Dengan itu, perintah berkurung dikenakan, kecuali jam 10 pagi hingga 11 pagi dan 3 petang hingga 4 petang, semua penduduk mesti berada di rumah. Dalam tempoh dua jam itu, penduduk dibenarkan keluar dari rumah untuk membeli makanan dan barang keperluan. Kenderaan tidak dibenarkan melalui kawasan yang dikenakan perintah berkurung itu. Selepas 22 Januari 1951, perintah berkurung malam

dari tujuh petang hingga enam pagi pula dikenakan. Kedai yang menjual bahan makanan diberi permit untuk menjalankan pemiagaan dua jam dalam sehari, bermula pada 23 Januari 1951. Tindakan kerajaan itu mendatangkan kesulitan kepada penduduk Pusing. Mereka dipaksa mengumpulkan wang denda yang ditetapkan oleh kerajaan. Keadaan ini menambahkan lagi beban kehidupan mereka pada zaman Darurat. Meskipun kesulitan besar dihadapi oleh penghuni, rayuan dibuat oleh ketua kampung dan kritikan datang daripada pemimpin komuniti Cina, perintah berkurung hanya ditarik balik setelah maklumat berkaitan orang yang disyaki ditangkap dan wang denda dibayar, iaitu pada penghujung Februari 1951.²⁵ Namun demikian, pada penghujung 1951, seorang mata-mata khas dibunuh oleh komunis yang menyerbu kampung berkenaan. Akibatnya, Fusing diberi tempoh 48 jam untuk membentuk unit *Home Guard* bagi mempertahankan kampung mereka. Arahan itu mendapat reaksi yang menggalakkan daripada pemuda kampung.²⁶

Dalam perkembangan lain, perintah berkurung selama 72 jam dikenakan di kawasan Labis, Johor, bermula dari tujuh pagi, 19 Jun 1951.²⁷ Perintah berkurung ini dikenakan untuk membolehkan pasukan keselamatan menjalankan operasi yang lebih intensif bagi menyasiat penduduk dan kuantiti makanan yang disimpan di dalam kedai di kawasan itu. Perintah berkurung berterusan yang dikenakan ke atas lebih 18,000 penduduk itu hanya ditamatkan pada enam pagi, 22 Jun 1951. Dengan itu, penduduk keluar berpusing-pusing ke kawasan tanaman yang telah ditinggalkan selama tiga hari. Ada juga di antara mereka yang pergi ke pasar mendapatkan barang-barang keperluan. Penoreh getah kembali memulakan kerja mereka walaupun telah kehilangan gaji tiga hari akibat perintah berkurung. Kanak-kanak di Labis yang kebanyakannya belajar di Segamat, Johor, kira-kira 32.18 kilometer (20 batu) jauh dari Labis menyambung pelajaran mereka di sekolah. Namun demikian, sejak itu, kampung Labis dan kawasan penempatan semula dipagari dengan kawat berduri.²⁸

Perintah berkurung 22 jam sehari semalam di Tanjung Malim, dilaporkan secara meluas dalam akhbar. Pada pagi 25 Mac 1952, penduduk Tanjung Malim mendengar pertempuran dengan komunis di pinggir pekan yang mengorbankan 12 nyawa. Pekan ini mempunyai kira-kira 20,000 orang penduduk yang majoritinya orang Cina. Saluran paip air dari takungan yang letaknya lebih kurang 3.21 kilometer (dua batu) di atas bukit telah dipotong lima kali oleh komunis. Pada 24 Mac 1952 komunis memutuskannya buat kali keenam. Pada kira-kira jam 7 pagi, 25 Mac 1952, kumpulan untuk memperbaikinya keluar menjalankan tugas, tetapi mereka diserang hendap oleh sekumpulan

komunis. Rombongan itu ditemani oleh pasukan polis hutan seramai 15 orang; W. H. Fourniss,²⁹ Jurutera Hksekutif dan Michael Codner,³⁰ Penolong Pegawai Daerah Tanjung Malim. Dalam serangan itu, Fourniss dan Michael Codner bersama 10 orang anggota kumpulan itu terbunuh. Tujuh mangsa itu adalah dari pasukan polis hutan, manakala tiga mangsa yang lain ialah Teoh Eng Kiew,³¹ penolong teknikal; Ahmad bin Jali dan Lans Koperal Polis, Hamid bin Johari.³² Sebagai tanda menghormati mangsa keganasan komunis itu, kedai di Tanjung Malim ditutup sepanjang hari pada hari kejadian itu. Penduduk Tanjung Malim terkejut dengan kejadian itu, tetapi mereka juga takut kepada komunis.

Pada hari ketiga kejadian itu, Jeneral Templer tiba di Tanjung Malim, iaitu pada 27 Mac 1952 untuk memaklumkan penduduk tentang hukuman terhadap sikap penakut mereka yang enggan memberikan maklumat tentang gerakan komunis kepada pihak kerajaan. Templer menghimpunkan lebih kurang 300 ketua kaum Melayu, Cina dan India di Dewan Suluh Budiman, Maktab Perguruan Sultan Idris, Tanjung Malim.³³ Templer bercakap dengan nada marah, mengingatkan mereka bahawa dalam masa tiga bulan komunis telah melakukan banyak kekacauan di kawasan itu. Antara kekacauan yang dilakukan oleh komunis termasuklah sepuluh kejadian serang hendap terhadap pasukan tentera dan polis, lima lori dibakar, 6,000 pokok getah ditakik, tujuh pemogokan apabila buruh dihasut dan diugut, tiga bas dimusnahkan, lima kali serang hendap yang gagal di jalan raya, satu kejadian menggelincirkan kereta api, satu serangan terhadap sebuah kampung, dua saluran air paip dirosakkan dan 16 khemah komunis dijumpai oleh pasukan keselamatan. Dalam kejadian tersebut, lapan orang polis terbunuh dan sembilan lagi cedera. Di pihak orang awam pula, tujuh mati dan dua cedera.³⁴

Oleh itu, hukuman kolektif dikenakan di Tanjung Malim. Pegawai Daerah yang baru, D. C. L. Wilson dilantik dan beliau dibantu oleh polis dan tentera tambahan. Hukuman kolektif itu merangkumi setiap lelaki, perempuan dan kanak-kanak di Tanjung Malim, di estet dan kampung yang menganjur dari Tanjung Malim hingga ke Trolak, kira-kira 18 batu ke arah utara. Untuk mengelakkan mereka daripada berhubung dengan komunis, perintah berkurung dikenakan dan penduduk dihadkan di dalam rumah untuk selama 22 jam sehari semalam. Hanya dua jam sahaja, iaitu dari 12 tengah hari hingga 2 petang, mereka dibenarkan keluar dari rumah untuk mendapatkan barang keperluan. Catuan beras dikurangkan dari kira-kira 3.02 kilogram (lima kati) seorang seminggu kepada 1.81 kilogram (tiga kali) bagi orang dewasa dan kira-kira 1.51 kilogram (dua setengah

kati) bagi kanak-kanak. Tiada seorang pun dibenarkan meninggalkan pekan itu. Namun demikian, kelonggaran diberi kepada penternak lembu selama dua jam pada sebelah pagi untuk keluar memberi makanan kepada ternakan mereka. Ini memandangkan terdapat lebih kurang 50 orang penduduk Tanjung Malim keturunan India memelihara lembu. Semua sekolah ditutup dan semua perkhidmatan bas juga diberhentikan. Pada masa yang sama, Keretapi Malaya mengarahkan menghentikan jualan tiket kereta api ke selatan yang melalui Tanjung Malim.³⁵ Dengan itu, hubungan Tanjung Malim dengan kawasan luar terputus.

Kerajaan berharap sekatan dan kelaparan yang dialami oleh penduduk dapat mendorong mereka memberikan maklumat kepada pihak berkuasa. Perkara ini dilaporkan oleh akhbar *The Straits Times* di bawah topik utama *Hungry Feeling Will Make Tanjung Malim Talk*.³⁶ Ini kerana Gerald Templer percaya bahawa penduduk Tanjung Malim mengetahui kegiatan komunis, tetapi takut untuk memberitahu kerajaan. Tidak dapat dinafikan bahawa sekatan yang dikenakan itu menyusahkan kehidupan penduduk Tanjung Malim. Sebahagian besar kedai mempunyai tandas dan bilik air di luar kedai. Di bawah perintah berkurung, mereka tidak dapat menggunakan tandas dan bilik air kerana tidak dibenarkan keluar dari rumah. Mereka terpaksa menghabiskan masa dalam rumah dan aktiviti mereka dihadkan oleh perintah berkurung. Kebebasan bergerak disekat dan kerja harian tidak dapat dilaksanakan seperti biasa. Mereka menghadapi kesusahan mendapatkan makanan dan mengalami tekanan perasaan. Penduduk tidak dapat keluar bekerja dan menyebabkan mereka kehilangan nafkah hidup. Penoreh getah dan penjaja kehilangan punca pencarian. Sementara itu, harga barangan runcit melambung tinggi. Ada di antara mereka terpaksa bergadai apa saja sebagai cara memperoleh wang untuk membeli makanan. Ketika bekalan air belum dipulihkan, penduduk yang selama ini menerima kemudahan tersebut terpaksa menggantikan dengan air hujan.

Pada 6 April 1952, tentera British mengedarkan kertas soal selidik yang ditulis dalam bahasa Melayu, Cina dan Tamil ke setiap rumah di Tanjung Malim. Mereka dikehendaki menyatakan nama komunis, kegiatan komunis yang diketahui mereka, kedai makan dan orang yang membekalkan bahan makanan kepada komunis serta memberitahu nama mereka yang disyaki bertanggungjawab membeli dan membawa makanan kepada komunis. Demikian juga nama pemungut wang, ejen pengambilan rekrut dan yang menjadi tali barut komunis turut perlu diberitahu. Kertas soal selidik itu disertai dengan surat Gerald Templer yang menyeru penduduk Tanjung Malim

bekerjasama dengan pihak berkuasa. Kertas soal selidik yang dilengkapkan dimasukkan dalam sebuah peti khas dan dihantar terus kepada Jeneral Templer. Wakil penduduk Tanjung Malim, Abdul Rashid bin Abdul Wahab, Tan Boon Jin, Leong Gee, Alauddin, Ketua Kampung Simpang Ampat dan seorang lagi wakil India hadir melihat Jeneral Templer membuka peti kertas soal selidik di Kuala Lumpur. Kira-kira 2,000 surat yang mengandungi hal-hal rahsia mengenai komunis diterima daripada penduduk Tanjung Malim. Akibatnya, kira-kira 40 orang Cina dan beberapa orang India di Tanjung Malim yang disyaki menjadi utusan atau pembekal makanan kepada komunis ditangkap pada 7 April 1952. Dengan itu, sekatan di Tanjung Malim mula dikurangkan pada tengah hari 9 April 1952. Peraturan perintah berkurung pada September 1951 dikenakan semula. Ia mengandungi perintah berkurung kawasan dari jam tujuh petang hingga enam pagi dan perintah berkurung rumah dari tengah malam hingga lima pagi.³⁷ Selepas hukuman tersebut, penduduk Tanjung Malim dikatakan telah bekerjasama dengan kerajaan. Setelah 3,500 penduduk Tanjung Malim menyertai *Home Guard*, komunis yang melancarkan serangan hendap telah meninggalkan kawasan itu. Untuk lapan tahun seterusnya dalam tempoh Darurat, Tanjung Malim mempunyai rekod yang memuaskan.

Mulai 4 Jun 1952, perintah berkurung 22 jam sehari semalam dikenakan di Kampung Baru Gunung Rapat di kawasan Ipoh, Perak, yang mempunyai 3,400 penduduk. Perintah ini dikeluarkan akibat peristiwa seorang mata-mata khas, Azri bin Baki ditembak berdekatan dengan sekolah ketika sedang menjalankan rondaan dengan tiga pengawal kampung sehari sebelumnya. Perintah berkurung hanya ditarik balik pada 7 Jun 1952.³⁸ Bagaimanapun, keganasan komunis masih berterusan di kawasan itu. Pada 4 Januari 1957, Komander *Home Guard*, Lee Teng Cheong dibunuh oleh komunis bersama dengan abang iparnya, Teo Chia Kiah ketika sedang bekerja di kebun ubi kayu berhampiran dengan kampung Gunung Rapat.³⁹

Pada 15 Jun 1952, perintah berkurung selama 22 jam dikenakan di Kampung Baru Kuala Kuang, letaknya kira-kira 11¹/₂ batu di utara Ipoh, antara Jalan Jelapang-Chemor. Tindakan ini diambil terhadap penduduk kawasan berkenaan kerana pembunuhan penghulu Kampung Kuala Kuang, Perak yang berumur 79 tahun, Wong Onn dan seorang mata-mata khas, Mohamed bin Said. Mangsa ditembak mati di kedai kopi pada 8.30 malam, 14 Jun 1952. Walaupun perintah berkurung itu dikurangkan separuh pada hari ketiga, iaitu pada 17 Jun 1952 yang meliputi masa tujuh petang hingga 6.30 pagi, namun penduduk kampung hanya dibenarkan keluar dari rumah mereka dan bukan luar dari kawasan kampung. Tambahan pula, pagar Kampung

Baru Kuala Kuang masih tertutup.⁴⁰ Keadaan ini menyekat pergerakan penduduk.

Hukuman berkurung turut dikenakan di enam pekan di Selangor, iaitu Kajang, Cheras, Broga, Semenyih, Dengkil dan Bangi pada 20 Mac 1949. Kawasan itu diserang oleh komunis sebanyak 28 kali. Tindakan berkurung dilakukan untuk membolehkan pasukan keselamatan menjalankan operasi membasmi komunis secara menyeluruh.⁴¹ Begitu juga, ia dikenakan kepada penduduk di Kaki Bukit dan Bandar Bahru Kulim serta Sungai Petani, Kedah pada 23 Jun 1948; di Kampung Baru Trosol, berdekatan Kuala Kangsar, Perak pada Januari 1953; dan di Kampung Baru Pekan Nenas, Pontian, Johor pada pertengahan Julai 1953. Di tempat-tempat lain seperti di Gua Musang, Kelantan; di Bukit Mertajam, Seberang Prai; di Kuala Pilah, Gemas, dan Bahau di Negeri Sembilan; dan di Kampung Layang-Layang dan Cha'ah di Johor juga perintah berkurung dikenakan.

Jelas bahawa kerajaan mengenakan perintah berkurung sebagai cara untuk memutuskan hubungan pembekal dengan komunis dan juga membolehkan pihak berkuasa menjalankan siasatan dengan lebih lanjut tentang pergerakan komunis di sesuatu kawasan. Namun demikian, tindakan kerajaan tersebut mendatangkan kesusahan kepada penduduk kawasan yang terlibat. Perintah berkurung malam yang dikenakan oleh pihak kerajaan telah mengehadkan pergerakan penduduk. Antaranya, penduduk di Kampung Petaling, Kuala Lumpur yang dikenakan perintah berkurung malam pada September 1952 menghadapi kesusahan mendapatkan rawatan ketika sakit pening dan ketika kaum wanita hendak bersalin. Disebabkan perintah berkurung, bidan tidak dapat sampai di kawasan mereka. Dengan itu, terpaksa diambil wanita tua yang tidak berpengalaman untuk menggantikan bidan. Ini mendatangkan bahaya kepada wanita dan bayi yang baru dilahirkan. Penduduk kampung juga mengadu mereka tidak dapat menjalankan tanggungjawab mengerjakan "fardu kifayah" kerana tidak dapat bersembahyang dan mengaji di surau akibat perintah berkurung.⁴²

Kesusahan yang dihadapi oleh penduduk juga dapat dilihat melalui kata-kata luahan daripada seorang suri rumah di Tanjung Malim, ketika perintah berkurung 22 jam sehari semalam dikenakan pada Mac 1952. Beliau cuba mendidik anak-anaknya kerana mereka tidak dapat pergi ke sekolah pada tempoh masa perintah berkurung dijalankan. Beliau menyatakan "I am giving the children writing exercise and sums to do. But I hope the curfew lifts soon because I'm running out of ideas and patience." Sementara itu, seorang penduduk Melayu menyatakan bahawa kegiatan kehidupan terjejas dalam tempoh

perintah berkurang seperti mereka tidak dapat bersembahyang dengan sempurna.⁴³ Begitu juga, sejak perintah berkurang 24 jam dikenakan di kawasan Sungai Lembu, Bukit Mertajam, pada Jun 1954, ahli Majlis Daerah berkenaan menerima aduan dari empat pekebun kecil tentang kerosakan pokok buah-buahan mereka akibat tindakan komunis dan pasukan keselamatan dalam tempoh perintah berkurang itu.⁴⁴

Selain itu, arahan tutup kedai juga sering diambil oleh kerajaan dalam usaha mengelakkan bekalan makanan daripada jatuh ke tangan komunis. *Emergency (Control of Shops in Specific Areas) Regulation* dikuatkuasakan pada 21 Jun 1950.⁴⁵ Antaranya, Kampung Batu Sembilan, Hulu Langat, Selangor dikenakan hukuman tutup kedai mulai dari 7 Julai 1950. Semua gerai dan kedai di kawasan itu diarahkan tutup, kecuali pukul 12 tengah hari sehingga pukul 2 petang. Tindakan itu diambil setelah pihak berkuasa mendapati bahawa kedai di kampung itu penuh dengan barang seperti makanan, kain baju dan ubat yang dikehendaki oleh komunis.⁴⁶

Hukuman kolektif yang melibatkan penutupan kedai juga dikenakan ke atas tujuh kedai dan sebuah gerai menjual rokok di Pulau Pinang pada 9 Januari 1951. Kedai dan gerai itu diarahkan menutup perniagaan mereka untuk sebulan, kecuali antara jam 12 tengah hari dan 1 petang setiap hari. Pemilik dan pengurus kedai tersebut diminta untuk memberi sebab kegagalan mereka dalam memberi maklumat tentang kejadian tembak-menembak yang berlaku pada 4 Januari di Jalan Pasar. Dalam kejadian itu, Cheoh Hai Leng, Pengurus *Concord Advertising Bureau*, bersama seorang pemberita dari *Chinese Central News Agency*, mati ditembak oleh komunis di pejabat mereka.⁴⁷ Kedai-kedai juga ditutup di Kampung Serendah, Rawang, Selangor; di Kampung Senai, Kulai; di Cha'ah dan Bekok, Johor; begitu juga di Kampung Gelang Patah, Kampung Skudai, Kampung Batu 8^{1/2}, Jalan Ayer Hitam, Kampung Batu 16 dan Kampung Hulu Choh di Jalan Pontian, Johor.

Selain itu, langkah kerajaan mengenakan catuan beras turut menyusahkan kehidupan penduduk, terutamanya mereka yang bekerja sebagai buruh. Contohnya, penduduk Pantai Beserah, Sungai Karang Cherating dan Sungai Ular, Kuantan, Pahang, berdepan dengan kebuluran kerana tidak diberikan beras yang cukup untuk dimakan. Ini adalah akibat catuan beras yang dikenakan terhadap penduduk kawasan berkenaan. Catuan beras bagi kaum lelaki ialah 1.81 kilogram (tiga kati) seminggu, 1.51 kilogram (dua kati setengah) dan 1.21 kilogram (dua kati) seminggu masing-masing bagi wanita dan kanak-kanak. Jumlah beras ini tidak mencukupi untuk mereka yang bekerja sebagai nelayan di laut pada siang dan malam. Kanak-kanak

sekolah yang berulang alik ke Kuantan dengan bas dikatakan pucat mukanya kerana kadangkala terpaksa ke sekolah dengan perut kosong.⁴⁸ Begitu juga, terdapat aduan kelaparan daripada pekerja estet berbangsa India di Selangor akibat operasi catuan beras. Pekerja India yang secara umumnya, kurang terpengaruh dengan komunis berasa tidak puas hati akibat catuan beras. Mereka tertanya-tanya bahawa "How can you expect us to help the Government when they starve us?"⁴⁹ Dengan itu, adalah jelas bahawa sukar untuk memenangi hati dan fikiran penduduk apabila perut mereka kosong.

Pendek kata, Darurat mengakibatkan kesusahan dan penderitaan hidup penduduk Tanah Melayu. Kekejaman komunis ditambah lagi dengan tindakan tegas kerajaan dalam membanteras kegiatan komunis meninggalkan kesan yang tidak mudah dilupakan oleh penduduk Tanah Melayu.

Kehidupan di Kawasan Penempatan Semula

Setinggalan Cina, khususnya, adalah masalah terbesar dalam usaha menentang komunis. Setinggalan membantu komunis kerana mereka adalah sebangsa dan adakalanya diugut untuk berbuat demikian. Ada di antara penduduk setinggalan bersimpati dengan komunis lalu membantu mereka, baik dari segi keperluan hidup atau maklumat. Tidak kurang juga ada yang menghulurkan bantuan kerana terdapat ahli keluarga atau saudara-mara yang berada di hutan berjuang bersama-sama dengan komunis. Justeru itu, rancangan penempatan semula diperkenalkan dengan tujuan untuk memutuskan hubungan antara penduduk khususnya setinggalan Cina dengan komunis di dalam hutan.

Di bawah rancangan penempatan semula, setinggalan Cina dilindungi oleh pasukan keselamatan daripada ancaman komunis. Dengan cara itu, kerajaan dapat menyekat komunis daripada berhubung dengan penduduk tempatan, sambil meneruskan gerakan tentera bagi menghancurkan mereka. Di bawah rancangan ini, penduduk setinggalan terpaksa meninggalkan hasil pertanian, tanah dan sumber pendapatan mereka. Pemindahan dari kawasan asal mereka juga merupakan suatu proses yang sukar kerana melibatkan semua anggota keluarga; lelaki, wanita, orang tua dan kanak-kanak, termasuk juga ayam, itik dan binatang ternakan. Akibatnya, ramai penduduk terutamanya orang tua enggan berganjak dan terpaksa diangkat secara kekerasan oleh pihak berkuasa.

Sementara itu, di kampung baru, mereka terpaksa mengambil masa untuk menyesuaikan diri dengan kehidupan dan keadaan

persekitaran. Mereka dipindahkan dari kawasan lapang luas ke kawasan yang dikelilingi pagar kawat yang dijaga oleh pengawal sepanjang siang dan malam. Dalam pada itu, komuniti kampung baru terpaksa berdepan dengan pelbagai masalah dalam kehidupan mereka, termasuklah masalah kekurangan makanan, kekurangan tanah pertanian, tanah yang kurang subur untuk penanaman, taraf kesihatan yang rendah, masalah kerja dan kebebasan pergerakan harian terbatas kerana sekatan kerajaan.

Gambar 18: Lori digunakan dalam proses pemindahan penduduk ke kampung baru.

Penduduk yang berpindah itu meninggalkan pekerjaan asal mereka sebagai penternak, penanam sayur, seperti yang berlaku di Salak South, Selangor dan di Sri Lalang, Kluang, Johor. Sedangkan selama ini setingan di Johor adalah pengeluar utama sayur, telur dan babi, bukan sahaja kepada negeri jiran tetapi juga untuk eksport.⁵⁰ Sebelum Darurat, Kampung Sungai Pelek, Selangor, adalah pengeluar babi terbesar di Selangor di mana kampung itu dapat mengeksport 200 ekor babi sehari, tetapi dengan berlakunya Darurat jumlah eksport telah jatuh kepada 20 ekor sehari.⁵¹

Surat Presiden MCA cawangan Kapar, Selangor, Lee Choon Ngam, meminta supaya penduduk yang ditempatkan di Pandamaran, dipindahkan ke Kampung Kapar, Selangor, di kawasan yang dipagari kawat berduri. Dengan itu, mereka dapat kembali menoreh getah

dan menanam sayur pada setiap pagi dan pulang ke Kapar pada petang. Ini kerana sukar bagi mereka bergerak dengan bas atau basikal dari kampung Pandamaran ke Kapar pada setiap hari.⁵²

Di samping itu, kedudukan kampung baru lebih didasarkan kepentingan pertahanan atau keselamatan daripada kepentingan ekonomi dan pertanian. Biasanya, kampung baru diselenggarakan di dalam kawasan yang bersaiz seminimum yang mungkin untuk memudahkan langkah keselamatan dan mengurangkan perbelanjaan kerajaan.⁵³ Seseengah kampung baru didirikan di tapak yang tidak sesuai seperti di bekas lombong, di kawasan paya atau pasir dan menyusahkan kehidupan penghuninya. Contohnya, Kampung Batu Rakit di Terengganu ditempatkan di kawasan berpasir; Kampung Baru Jemaluang, Johor, ditapakkan di lereng bekas lombong dan Kampung Abdullah, Johor, didirikan di kawasan paya. Manakala, penduduk Kampung Baru Mahsan, Negeri Sembilan, terpaksa mencari nafkah hidup mereka di kawasan lalang yang terbiar. Akibatnya, penduduk terpaksa menanggung penurunan hasil pendapatan dan bertindak menghantar ahli keluarga untuk mencari kerja di tempat lain. Mereka yang secara turun-temurun bergantung hidup kepada penanaman tidak menerima baik tindakan kerajaan menempatkan semula penduduk di kampung baru kerana mereka dihalang daripada menjalankan kegiatan seperti biasa dan berlaku pengurangan dalam pendapatan. Namun demikian, mereka tiada pilihan dan terpaksa menerima langkah kerajaan tersebut. Ini mengakibatkan mereka menerima pendapatan yang sentiasa tidak mencukupi, apalagi bagi membiayai persekolahan anak mereka di sekolah kampung.⁵⁴

Masalah kekurangan makanan juga berlaku akibat rancangan penempatan semula. Contoh yang dapat dilihat ialah di Pulau Bahru, Kelantan. Penduduknya mengalami kegagalan dalam mengusahakan pertanian seperti padi, sayur dan ubi kerana tanah yang tidak subur dan kerap berlaku banjir. Keadaan ini menyebabkan hasil makanan tidak mencukupi sehingga mereka terpaksa berdepan dengan masalah kebuluran pada 1956.⁵⁵ Di Kampung Baru Tiang Dua, Melaka, 78 keluarga menghadapi kesukaran menanam sayur kerana ketiadaan bekalan air yang mencukupi dan kawasan itu juga menghadapi hakisan yang teruk.⁵⁶

Akibat kekurangan makanan, catuan beras dilakukan oleh pihak kerajaan, di samping sebagai langkah mengelakkan beras sampai ke tangan komunis. Catuan beras dikurangkan separuh daripada biasa untuk seorang lelaki dewasa (1.81 hingga 2.12 kilogram atau bersamaan tiga hingga tiga setengah kati seminggu) dan 1.51 kilogram (dua setengah kati) bagi wanita dan kanak-kanak di bawah umur 12 tahun.

Beras catuan itu boleh dibeli daripada sebuah kedai kampung yang berlesen.⁵⁷ Di Kedah Tengah, catuan beras bagi seorang lelaki dewasa ialah 1.81 kilogram (3 kati) seminggu, 1.51 kilogram (kati) bagi wanita dewasa dan 1.21 kilogram (2 kati) bagi kanak-kanak di bawah umur 12 tahun.⁵⁸

Selain itu, Darurat menyebabkan pengurangan keluasan tanah dan hasil pengeluaran. Kawasan pertanian berkurangan daripada kira-kira 38,739.76 hektar (95,727 ekar) pada hujung 1948 kepada 27,302.41 hektar (67,465 ekar) pada hujung 1951.⁵⁹ Hal ini antara lainnya disebabkan penempatan di kampung baru serta pembukaan tanah baru tidak dapat dilakukan kerana bimbang terhadap ancaman dan serangan komunis. Berdasarkan statistik rasmi British di Tanah Melayu, pengeluaran beras jatuh daripada 457,221,150 kilogram (450,000 tan) pada musim 1949/50 kepada 332,247,369 kilogram (327,000 tan) pada musim 1951/52, iaitu pengurangan sebanyak 27 peratus.⁶⁰ Import sayuran segar bertambah daripada 7,443,560.32 kilogram (7,326 tan) pada 1948 kepada 12,883,475.96 kilogram (12,680 tan) pada 1951 atau peningkatan sebanyak 73 peratus. Sementara itu, eksport sayuran segar dari negeri-negeri di selatan Tanah Melayu ke Singapura menurun daripada 278,684.87 kilogram (4,608 pikul) pada 1945 kepada 74,207.10 kilogram (1,277 pikul) pada April 1951 atau pengurangan sebanyak lebih dua per tiga. Eksport babi ke Singapura juga jatuh daripada 115,400 ekor pada 1949 kepada 37,542 ekor pada 1951, termasuk 25,000 ekor yang dieksport dalam enam bulan pertama tahun 1951.⁶¹

Selain berlaku penurunan dalam eksport sayur segar ke Singapura, terdapat juga aduan tentang kelewatan penghantaran sayur ke pulau itu. Kelewatan ini disebabkan oleh lori-lori pengangkut sayur hanya dibenarkan melepasi Muar, Johor selepas pukul lapan pagi.⁶² Keadaan tersebut telah merugikan dan menyulitkan mereka yang menjalankan perniagaan makanan di Singapura. Oleh itu, kesan seterusnya ialah harga barang-barang makanan semakin naik dan kos hidup meningkat.

Dalam pada itu, didapati bahawa kebanyakan harga sayuran di Pahang adalah lebih tinggi daripada di Kelantan kerana aktiviti komunis adalah lebih ketara di Pahang berbanding dengan Kelantan. Keadaan tersebut dapat dilihat melalui Jadual 3.1 dan 3.2. Antaranya, harga 0.60 kilogram (sekati) timun di Kelantan ialah \$0.10, di Pahang pula harganya ialah \$0.30; 0.60 kilogram (sekati) halia di Kelantan berharga \$0.40 dan \$0.60 di Pahang; di Kelantan 0.60 kilogram (sekati) kangkung berharga \$0.10 tetapi di Pahang berharga \$0.20; harga 0.60 kilogram (sekati) lada merah di Kelantan ialah \$0.55, manakala di Pahang harganya ialah 50.60; harga 0.60 kilogram (sekati) lada hijau

di Kelantan ialah \$0.35 dan harganya di Pahang ialah \$0.40; harga peria ialah \$0.35 bagi 0.60 kilogram (sekati) di Kelantan dan \$0.50 di Pahang.

Jadual 3.1
Senarai Harga Sayur-sayuran di Kelantan Pada September 1954⁶³

Jenis Sayur-sayuran	Harga (Sekati)*
Peria	\$0.35
Labu (Bujur)	\$0.20
Terung	\$0.15
Tauge	\$0.15
Chekor Manis	\$0.15
Timun	\$0.10
Kubis (Bulat)	\$0.70
Kubis (Panjang)	\$0.80
Lada (Merah)	\$0.55
Lada (Hijau)	\$0.35
Kacang Panjang	\$0.30
Kacang Buncis	\$0.60
Halia	\$0.40
Kacang Bendi	\$0.20
Kangkung	\$0.10
Sawi	\$0.30
Labu	\$0.25
Lobak	\$0.65
Bayam	\$0.25
Keledek (Diimport)	\$0.10
Ubi Kayu	\$0.10
Keledek	\$0.15
Keladi	\$0.35

*Sekati adalah bersamaan dengan lebih kurang 0.60 kilogram.

Jadual 3.2

Senarai Harga Sayur-sayuran di Kuantan, Pahang Pada September 1954⁶⁴

Jenis Sayur-sayuran	Harga (Sekati)*
Peria	\$050
Labu Air	\$0.15
Chekor Manis	\$0.10
Terung Ungu	\$0.20
Terung Putih	\$0.30
Tauge Kasar	\$0.20
Tauge Halus	\$0.20
Timun	\$0.30
Lada Merah	\$0.60
Lada Hijau	\$0.40
Kacang Bunds	\$0.60
Kacang Panjang	\$0.20
Halia	\$0.60
Kangkung	\$0.20
Kacang Bendi	\$0.20
Salad	\$0.40
Sawi	\$030
Kundur	\$0.20
Keledek	\$0.10
Lobak	\$030
Bayam	\$0.10
Ubi Kayu	\$0.10
Tomato	\$0.60

* Sekati adalah bersamaan dengan lebih kurang 0.60 kilogram.

Penempatan semula turut mengakibatkan perubahan dalam struktur ekonomi negara. Dianggarkan hampir tiga per lima penduduk yang dipindahkan ke kampung baru adalah petani. Antara mereka, kebanyakan adalah pekebun sayur dan penternak binatang. Perpindahan mereka dari penghidupan asal bersama-sama dengan tapak penempatan semula yang tidak sesuai untuk pengeluaran hasil pertanian memaksa sebahagian besar daripada mereka bertukar pekerjaan. Contohnya, kajian ke atas 132 rumah di Kampung Baru Salak South, Selangor, pada 1953, menunjukkan dua per tiga daripada mereka tidak lagi menjalankan kehidupan bertani. Keadaan yang sama juga berlaku di Kampung Baru Sri Lalang, Johor. 16 peratus penduduknya adalah petani pada ketika mereka berpindah ke kawasan itu, tetapi tiada di kalangan mereka yang menjadi petani pada 1962.⁶⁵

Secara keseluruhannya, di kampung baru, peratus petani telah jatuh daripada anggaran 60 peratus pada 1950 kepada 27 peratus pada 1952. Manakala, mereka yang kerja makan gaji di sektor getah dan timah meningkat dari kira-kira 25 peratus kepada 55 peratus dalam tempoh masa yang sama (1950-1952).⁶⁶ Dengan demikian, dapat dikatakan bahawa penempatan semula memaksa penduduk bukan sahaja meninggalkan tanah, rumah, harta benda tetapi juga tanaman dan ternakan. Akibatnya, majoriti penduduk kampung baru bertukar kepada pekerjaan yang bukan berasaskan pertanian. Lebih-lebih lagi, peningkatan permintaan timah dan getah pada zaman Perang Korea,⁶⁷ menyediakan peluang pekerjaan yang luas dalam industri getah kepada penduduk kampung baru di antara 1950-1952.

Pada 1952, di Tanah Melayu hanya 27 peratus penduduk kampung baru yang terlibat dalam pertanian, manakala 52 peratus dalam industri getah, 3 peratus industri timah, 7 peratus bekerja sebagai pembantu kedai dan 11 peratus mengambil bahagian dalam kerja-kerja lain sebagaimana yang ditunjukkan dalam Jadual 3.3.

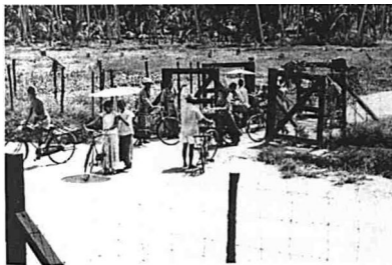
Jadual 3J
Kumpulan Pekerjaan Penduduk Kampung Baru Pada 1952⁶⁸

Negeri	Jumlah Penduduk	Pertanian (%)	Getah (%)	(%)	Pembantu Kedai (%)	Lain-lain (%)
Johor	130,612	19	59		13	9
Melaka	9,555	35	37	0.4	9.6	
Negeri Sembilan	30,294	29	46	3	8	14
Selangor	97,346	24	47	7	7	15
Perak	206,900	27	46	8	7	12
Kedah	22322					
Pulau Pinang	10,717	25	63		7	5
Perlis	682	60	20		10	10
Pahang	50,233	24	59	1	2	14
Terengganu	1,495	62	35		2	1
Kelantan	12,560					
Malaya	572,917	27	52	3	7	11

Masalah ekonomi bercampur dengan pelbagai sekatan keselamatan yang dikenakan telah menyusahkan kehidupan harian penduduk kampung baru. Kehidupan penduduk mengalami perubahan berbanding dengan keadaan sebelum Perang Dunia Kedua. Dalam tahun-tahun perang, terdapat peningkatan penghuni di kawasan luar bandar akibat pentadbiran tentera Jepun. Akibat kekerasan dan penindasan yang dihadapi, lahir rasa kebencian yang meluas di kalangan penduduk luar bandar terhadap pentadbiran Jepun dan mula memberi sokongan kepada MPAJA.

Bagaimanapun, pengisytiharan Undang-undang Darurat diikuti dengan rancangan penempatan semula telah mengubah keadaan itu. Sejak itu, kehidupan harian setingan yang ditempatkan di kampung baru adalah dikawal oleh pihak berkuasa. Perubahan ini mendatangkan kesusahan dan dianggap sebagai satu kesakitan atau "luka" yang tidak dapat dielakkan oleh penduduk kampung baru. Ini dapat dilihat melalui pelbagai peraturan yang dikenakan oleh kerajaan dalam usaha memerangi komunis. Antaranya, catuan makanan, arahan berkurang, pemeriksaan keluar masuk kawasan penempatan semula.

Pada Jun 1951, semua kawasan penempatan semula yang wujud dan yang akan wujud digelar *Food Restricted Centre*. Di bawah peraturan ini, semua pekedai terpaksa menghadkan stok barangan kawalan seperti padi, plastik, kasut, ubat, kain, garam, lada dan bateri. Mereka harus membuka semua bahan makanan dalam tin sebelum dijual dan memastikan barang-barang hanya dijual kepada penduduk yang

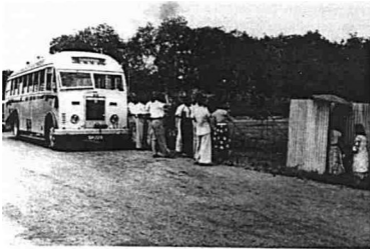
Gambar 19: Pemeriksaan sedang dijalankan di kawasan penempatan semula.

Gambar 20: Pemeriksaan sedang dijalankan dalam usaha menghapuskan komunis.

Gambar 21: Seorang mata-mata khas sedang memeriksa barangan yang dibawa oleh sebuah kereta dalam operasi pemeriksaan jalan.

Cambar 22: Pemeriksaan sedang dijalankan ke atas sebuah bas dan penumpang dalam suatu operasi pemeriksaan jalan.

memiliki kad pengenalan yang sah. Pergerakan yang melibatkan barang-barang tersebut hanya dibenarkan pada siang hari dari pukul tujuh pagi hingga tujuh petang, dan hanya dibenarkan kepada mereka yang memiliki permit sah. Untuk mengelakkan pergerakan haram barangan tersebut, sekatan jalan sering diadakan.

Hampir kesemua kampung baru dikenakan perintah berkurung kawasan antara tujuh petang hingga enam pagi keesokannya dan penghuni dikehendaki berada dalam rumah antara 10 malam hingga lima pagi.⁶⁹ Ini menyusahkan penghuni kampung baru untuk mengerjakan tanah secara efisien dan sekali gus menyekat kebebasan mereka. Perintah berkurung juga mengehadkan kegiatan kebudayaan masyarakat Tanah Melayu. Arahan ini mesti dipatuhi oleh kesemua penduduk kampung baru. Sekiranya ia diingkari, pihak keselamatan berhak menangkap dan menjatuhkan hukuman ke atas mereka yang terlibat. Oleh itu, perintah berkurung sering menimbulkan ketakutan dan kesengsaraan kepada mereka. Pembinaan pagar kawat berduri di sekeliling kawasan perumahan, kawalan dan peraturan tertentu oleh pasukan keselamatan ke atas penduduk di kampung baru turut menimbulkan perasaan tidak senang dan ketidakelesaan hidup penduduk. Sebahagian besar penduduk di situ seolah-olah merasakan diri mereka berada di dalam kawasan tahanan.

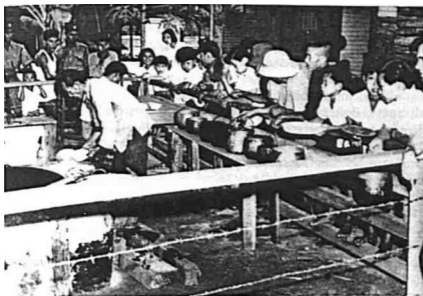
Bagi mereka yang bergantung hidup kepada estet getah, kebun kecil atau lombong timah, perintah berkurung kawasan yang dikenakan pada tujuh malam hingga enam pagi keesokan hari

menimbulkan rasa tidak senang di kalangan penoreh, pelombong dan pekebun. Kelewatan pemeriksaan keselamatan di pintu pagar kampung dan masa yang diperlukan untuk bergerak ke tempat kerja telah menyulitkan kehidupan dan mengehadkan pendapatan mereka. Penoreh getah terpaksa menunggu sehingga tamat perintah berkurang pada enam pagi sebelum berjalan kaki ke tempat kerja. Dengan itu, mereka sampai lewat ke tempat kerja, iaitu pada 7.30-8.00 pagi. Keadaan ini menimbulkan kesukaran dalam menjalankan kerja-kerja menoreh kerana susu getah tidak dapat keluar dengan baik. Oleh itu, hasil dan pendapatan mereka terjejas. Perintah berkurang tidak disukai oleh pekerja dan majikan yang mengadu bahawa kerja penorehan awal pagi tidak dapat dilakukan dan mengakibatkan pengeluaran berkurangan dan pendapatan menurun.⁷⁰

Sekatan makanan di kawasan penempatan semula menghalang pekerja dan pelajar yang bekerja dan belajar di bandar berdekatan membawa bersama bekalan makanan tengah hari. Ini menyebabkan mereka tidak dapat menumpukan perhatian dan tenaga dalam kegiatan masing-masing. Pelajar tidak dapat menumpukan perhatian terhadap pelajaran mereka. Buruh pula mendapati amat sukar untuk menahan kelaparan dari enam pagi hingga petang menyebabkan mereka tidak dapat bekerja dengan bersungguh-sungguh. Dengan itu, produktiviti pekerja menurun di antara 10 peratus hingga 15 peratus dan seterusnya gaji yang diperoleh mereka pun berkurangan.

Pengeluaran getah jatuh dari 708,184,759 kilogram (697,000 tan) pada 1948 kepada 613,590,783.3 kilogram (603,900 tan) pada 1951; 591,948,982.2 kilogram (582,600 tan) pada 1952 dan 582,194,931 kilogram (573,000 tan) pada 1953. Begitu juga, hasil timah berkurangan walaupun ia tidak seserius getah. Pengeluarannya menurun dari 58,930,726 kilogram (58,000 tan) pada 1950, 58,056,390.94 kilogram (57,169 tan) pada 1951 kepada 56,898,632 kilogram (56,000 tan) pada 1952.⁷¹ Keadaan ini mengakibatkan peningkatan kos hidup dan pengurangan pendapatan individu dan negara.

Dengan itu, lahirlah ketidakpuasan hati dan kemarahan di kalangan masyarakat di pusat penempatan semula. Kehidupan adalah amat sukar, pada awal pagi bermula dengan beratur di pintu pagar dan menunggu giliran pemeriksaan untuk keluar bekerja. Pada masa pulang dari kerja, dalam keadaan kelaparan dan keletihan kerana tidak makan tengah hari, mereka perlu sekali lagi melalui pemeriksaan untuk beberapa jam di pintu pagar kampung. Selain itu, orang Cina yang bekerja di kawasan hutan kayu balak tidak dibenarkan meninggalkan makanan untuk penyembahan tuhan dalam hutan. Begitu juga, penduduk kampung dilarang membawa makanan ke kawasan

Gambar 23: Orang ramai sedang menunggu giliran untuk mendapatkan nasi di sebuah Dapur Pusat.

Gambar 24: Seorang tukang masak sedang menuangkan nasi ke dalam bekas makanan penduduk di Dapur Pusat.

perkuburan untuk disembahkan kepada nenek moyang pada Hari *Ching Ming* (Hari Pemujaan Roh Nenek Moyang).⁷¹ Dengan itu, jelas bahawa pemeriksaan keselamatan dan kawalan makanan bukan sahaja mengubah tabiat kerja dan makan serta kerugian dari segi pendapatan, tetapi juga amalan beragama.

Untuk mencegah bekalan beras daripada jatuh ke tangan komunis di hutan, Pertubuhan Penyekat Makanan Darurat (*Emergency Food Denial Organization*) memperkenalkan Dapur Pusat kepada penduduk kampung baru dan kawasan pengumpulan semula sebagai sebahagian program Gerakan Kelaparan pada Mei 1954.⁷³ Program ini diketuai oleh M. C. ff. Sheppard,⁷⁴ penasihat British Negeri Sembilan yang dilantik sebagai ketua *Emergency Food Denial Organization* pada 1 Julai 1956.⁷⁵ Program ini bertujuan untuk memutuskan kemungkinan komunis memperoleh bekalan makanan. Cara Dapur Pusat itu dijalankan oleh Jawatankuasa Kerja Perang di tiap-tiap jajahan dan kampung.

Program itu mula diperkenalkan di Negeri Sembilan⁷⁶ dan seterusnya di Yong Peng, Johor; Sungai Siput, Perak, serta Semenyih di Selangor yang merupakan kawasan yang aktif menyokong komunis. Pada 1957, Pertubuhan Penyekat Makanan Darurat telah memasak untuk seramai lebih 66,000 penduduk di tempat khas yang dikawal di seluruh negara.⁷⁷ Di bawah program itu, semua beras untuk kampung tertentu atau beberapa kampung dimasak di sebuah dapur yang diatur oleh kerajaan. Penghuni kampung dikehendaki membeli nasi dari Dapur Pusat yang dibina oleh pihak berkuasa pada setiap waktu makan. Nasi tidak dapat disimpan lama dan cepat busuk, maka tidak akan jatuh ke tangan komunis. Ini menyebabkan perniagaan jual-beli beras yang belum dimasak dilarang. Melalui Dapur Pusat, banyak perniagaan yang berkaitan dengan penjualan beras di kampung baru terpaksa diberhentikan.

Bagaimanapun, program ini tidak disukai oleh penduduk kerana ia menyusahkan kehidupan mereka. *Sin Chew jit Poll*, 5 Julai 1957, melaporkan penduduk di kawasan Cameron Highlands, Pahang, mengadu program Dapur Pusat tidak sesuai untuk mereka yang menjalankan kegiatan penanaman dan hidup secara serba ringkas, apabila program itu dirancangan pada penghujung tahun 1957.⁷⁸ Di Kampung Baru Gunung Rapat, Ipoh, Perak, misalnya, penduduk membantah program tersebut dan menyifatkannya tidak akan mencapai tujuan yang dikehendaki dan sebagai usaha yang sia-sia. Langkah itu mengganggu pengusahaan pertanian penduduk yang kebanyakannya adalah petani.⁷⁹

Selain itu, penduduk kampung baru juga berhadapan dengan masalah kesihatan, terutamanya tahun-tahun sebelum 1954. Antara sebab yang menyebabkan masalah kesihatan ialah ketiadaan bekalan air yang bersih di beberapa pusat penempatan semula dan pengurusan najis yang tidak cekap. Begitu juga penduduk berdepan dengan ketidakcukupan perkhidmatan perubatan di kawasan penempatan semula. Walaupun terdapat perkhidmatan dispensari bergerak, namun sesetengah kakitangannya tidaksudi untuk bertugas di kawasan yang mempunyai rekod keganasan komunis yang tinggi.

Pada Julai 1952, Timbalan Pengarah Operasi Darurat melaporkan bahawa banyak kampung baru tidak pernah nampak dispensari bergerak. Bahkan di pusat yang menyediakan perkhidmatan kesihatan untuk kampung baru berdekatan pula kekurangan kakitangan perubatan untuk menyediakan penjagaan kesihatan kepada penghuni kampung baru. Di Kampung Baru Pandamaran, Selangor, misalnya, akibat kekurangan doktor dan jururawat, kerap berlaku dan meningkatnya penyakit malaria, disenteri dan beri-beri. Dilaporkan terdapat ramai wanita dan kanak-kanak yang sakit kerana tiada kemudahan perubatan yang lengkap di kampung itu.⁸⁰ Begitu juga, walaupun ada dispensari yang didirikan di Luak Johol, Kuala Pilah, Negeri Sembilan, tetapi penduduk sering mengadu kekurangan ubat atau tidak ada ubat suntikan dan vitamin serta pil-pil lain.⁸¹

Penempatan semula telah menimbulkan pelbagai reaksi di kalangan mereka yang terlibat. Tidak dapat dinafikan ramai berasa lega dengan keselamatan kampung yang dipagari dengan kawat berduri, tetapi itu diimbangi dengan kemarahan ke atas gangguan berpanjangan seperti perintah berkurung dan sekatan Darurat. Pendek kata, langkah menempatkan semula penduduk mendatangkan kesukaran dan mengganggu kehidupan mereka.

Selain orang Cina yang ditempatkan semula di kampung baru, orang Melayu dikumpulkan di kawasan penempatan semula. Tindakan ini turut membawa kesulitan kepada komuniti Melayu. Ini kerana orang Melayu biasanya tinggal dalam rumah yang didirikan di tanah milik sendiri. Mereka juga memiliki tanaman atau sawah masing-masing. Tambahan pula, mereka tidak mempunyai sumber bantuan sebagaimana yang disalurkan oleh MCA kepada setingan Cina.⁸²

Langkah mengumpulkan semula orang Melayu dilakukan selepas 1952. Jawatankuasa Kerja Perang Daerah yang memutuskan penduduk di sesuatu kawasan tertentu harus dikumpulkan berdekatan dengan jalan utama atau berhampiran dengan stesen polis bagi mendapatkan perlindungan keselamatan. Antaranya, orang Melayu di kawasan pengumpulan semula di Paya Panjang, letaknya di Batu 9, Jalan Muar-Panchor, berdekatan dengan Tangkak, Johor, diarahkan berpindah.

Ini kerana kawasan Paya Panjang adalah tempat persembunyian komunis. Namun demikian, tiada rumah dan tanah pertanian yang disediakan oleh kerajaan. Mereka hanya dikumpulkan di bekas estet getah. Keuarga yang terlibat memohon bantuan kerajaan dan mereka diberi \$100 setiap keluarga. Pembinaan rumah bagi setiap keluarga menelan kos antara \$300 hingga \$600. Penduduk menghadapi masalah seperti penyakit kulit kerana kekurangan perkhidmatan kesihatan.⁸³

Di samping itu, penduduk Melayu di Kampung Merapoh di selatan Pahang/Kelantan juga menghadapi kesusahan. Mereka berdepan dengan kebuluran kerana tidak dapat menanam padi dengan sempurna memandangkan mereka tinggal jauh dari sawah padi dan kawasan mereka dipagari kawat berduri.⁸⁴ Selain itu, kira-kira 600 orang ditempatkan semula di Kampung Kuala Paya, mukim Buloh Kasap, Segamat, Johor, menderita kerana bekalan air tidak mencukupi. Pihak berkuasa tidak menyediakan perigi sebelum mereka diarahkan berpindah ke situ pada November 1953.⁸⁵ Dalam perkembangan lain, arahan memindahkan 164 keluarga Melayu dari Kampung Bukit Kerayong, Kuala Selangor ke Jeram, menimbulkan kebimbangan di kalangan penduduk. Ini kerana Jeram letaknya jauh dari ladang kopi mereka di Bukit Kerayong dan ini menyulitkan mereka bekerja di situ. Kebimbangan ini akhirnya membawa kepada timbulnya rayuan supaya mereka dibenarkan terus tinggal di Bukit Kerayong dan mereka sedia membentuk pasukan *Home Guard* untuk menjaga keselamatan kampung mereka.⁸⁶

Begitu juga, keadaan penduduk kampung Melayu di mukim Jabur dan Nyalas, Melaka, amat menyedihkan dan tiada pihak yang tampil ke depan membela nasib mereka. Walaupun ada Ketua Pemuda UMNO Melaka dan ahli jawatankuasa yang datang ke situ memberi syarahan tetapi mereka cuma turut rasa sedih dan simpati sahaja.⁸⁷ Sementara itu, penduduk Parit Sulong, Johor, terpaksa merobohkan rumah mereka dan menjual tanaman untuk berpindah ke tempat yang tidak jauh dari Parit Sulong atas arahan pihak berkuasa. Langkah itu diambil kerana penduduk disyaki bekerjasama dengan komunis.⁸⁸

Keadaan orang Melayu yang ditempatkan di Pekan Sari, Benta, Mentakab, Pahang adalah amat menyedihkan dan diumpamakan sebagai "duduk dalam reban ayam" oleh akhbar *Utusan Melayu*.⁸⁹ Begitu juga, nasib 600 orang Melayu Kampung Cheruk Kudong, Kota Setar, Kedah, diarahkan berpindah kerana Darurat. Langkah Kerajaan itu mendatangkan kesusahan kepada penduduk. Mereka terpaksa meninggalkan rumah, kampung halaman dan tanaman. Sebuah Masjid dan sekolah Melayu terpaksa ditutup. Dengan itu, anak-anak mereka yang lebih kurang 150 orang tidak bersekolah. Oleh itu, mereka merayu kepada Pegawai Daerah Kota Setar, Kedah, agar mereka

dibenarkan terus tinggal di Kampung Cheruk Kudong dan berjanji bekerjasama sepenuhnya dengan pihak kerajaan dan pasukan keselamatan.⁹⁰

Orang Melayu yang dikumpulkan semula di Kampung Laloh, Rambai dan Bahria berserta penduduk Kampung Manik Urai, Temiang, Manjor dan Karang di Kelantan mengalami kesusahan mendapat air untuk kegunaan harian kerana kedudukan sungai yang jauh dari kampung mereka. Malahan mereka terpaksa menggunakan air sungai yang kurang bersih setiap hari dan menanggung risiko terkena penyakit berjangkit.⁹¹ Jelas bahawa tindakan kerajaan mengumpulkan semula penduduk Melayu merumitkan kehidupan mereka. Mereka terpaksa berdepan dengan masalah kerja, kesihatan, tempat tinggal dan bantuan yang terhad.

Sejak Darurat, selain mengumpulkan orang Cina dan orang Melayu yang tinggal di kawasan terpencil, langkah juga diambil untuk membawa keluar Orang Asli dari hutan. Mereka dikumpulkan dalam kawasan yang senang dikunjungi oleh pasukan keselamatan dan pegawai pentadbir. Namun demikian, langkah ini kurang mendapat sambutan daripada Orang Asli. Di Pahang, contohnya, Orang Asli yang dikumpulkan di Kampung Hulu Kali Baru, walaupun tanah disediakan untuk bercucuk tanam, namun mereka berasa kurang selesa dengan kehidupan yang tidak bebas. Menurut Batin Sendang, ketua Orang Asli di situ, hidup di hutan tidak mengalami sakit-sakit berbanding tinggal di rumah seperti rumah orang Melayu; lebih-lebih lagi tiada sesiapa yang mengganggu tempat nenek moyang dan keturunan mereka dalam hutan. Menurutnya lagi, dalam hutan makanan senang diperoleh tetapi dalam kawasan penempatan semula, mereka tidak dapat merasai lagi daging tupai, kera dan burung.⁹²

Tambahan pula, dikatakan kawasan penempatan semula Orang Asli terletak di kawasan merebaknya penyakit malaria dan kawasan lapang yang terlalu panas. Keadaan ini menimbulkan kemarahan Orang Asli kerana mereka berdepan dengan kadar kematian yang tinggi. Sejak awal tahun 1950-an, di kem penempatan semula Orang Semai di Bukit Betong, Pahang, 24 orang mati dan dijangkakan 217 penduduk mempunyai hayat usia kurang 50 tahun. Pada 1951, dilaporkan bahawa kadar kematian di sebuah kem besar di Pahang mencapai 204 orang per seribu dan timbul kerisauan akan kepupusan kumpulan berkenaan.⁹³ Dengan itu, dapat dilihat bahawa usaha mengumpulkan semula Orang Asli mendatangkan kesusahan dan membataskan kegiatan mereka.

Oleh itu, dapat dikatakan Darurat menyebabkan penduduk Tanah Melayu, terutamanya mereka yang berada di kawasan penempatan

semula hidup dalam keadaan yang susah. Makanan tidak mencukupi, kerja susah dilakukan, pendapatan berkurangan, tiada penjagaan kesihatan yang sewajarnya, pergerakan dan kegiatan sosial disekat. Malahan, mereka terpaksa menyesuaikan cara hidup mereka dengan keadaan sekitar yang baru. Begitu juga, peraturan Darurat yang dikenakan oleh pihak kerajaan terpaksa diterima tanpa pilihan. Dalam kata lain, tabiat harian termasuklah makan, kerja dan pengamalan agama serta kepercayaan terpaksa diubah.

Dalam hal ini, akhbar *The China Press*, bertarikh 11 Ogos 1957, menyatakan untuk penduduk melupakan kesukaran yang mereka hadapi dalam rancangan penempatan semula itu memerlukan masa yang panjang. Kemudahan kesihatan, majlis kampung dan dewan orang ramai yang ditubuhkan itu tidak dapat menggantikan masalah kekurangan tanah pertanian dan kerugian harta benda yang dihadapi penduduk. Akhbar itu seterusnya menyatakan langkah memindahkan dan menempatkan semula penduduk dijalankan kerana keperluan keadaan semasa dan untuk kepentingan negara sahaja.⁹⁴ Kertas Putih Kerajaan No. 33, 1952 menyatakan pemindahan dan penempatan semula yang mendatangkan kesulitan kepada penduduk dikhuatiri kemudiannya menjadi salah satu sebab komunis berjaya mendapat sokongan berterusan dan rekrut baru daripada penduduk Tanah Melayu, khususnya penghuni kawasan penempatan semula yang tidak puas hati dengan keadaan hidup mereka.⁹⁵

Pendek kata, rancangan penempatan semula telah mengubah kehidupan kira-kira 650,000 penduduk Tanah Melayu. Daripada kumpulan manusia yang terbiar dan berselerak, mereka dipaksa berpindah ke kawasan baru. Perpindahan itu sekali gus meminta mereka belajar dan menerima arahan pihak berkuasa yang sebelum ini tidak diketahui mereka.

Nota

¹ Translation From An Extract From A Norwegian Newspaper, dalam C.O. 1022/133/SEA66/67/01, The Evacuation and Detention of The Inhabitants of Tras Under The Emergency Register of Malaya, hlm. 14; *Daily Worker*, 8 November 1951, dalam C.O. 1022/133/SEA66/67/01, The Evacuation & Detention of The Inhabitants of Tras Under The Emergency Register of Malaya, hlm. 27.

² *The Straits Times*, 13 October 1948, hlm. 1.

³ *The Singapore Free Press*, 3 February 1949, hlm. 1.

⁴ *Nanyang Siang Pau*, 5 November 1948, hlm. 7; *The Malay Mail*, 4 January 1948, hlm. 5.

⁵ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period June 1948 To June 30th, 1949, hlm. 7, dalam Fail Pejabat Daerah Segamat, A.O.S. 99/1949, Chronology of Important Events During The Emergency During The Period June 1948 To June 1949; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 10 November 1948, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 5 November 1948, hlm. 7.

⁶ *Daily Worker*, 22 November 1948, dalam C.O. 717/210/52849/3, Law and Order, hlm. 47.

⁷ *The Malay Mail*, 7 February 1949, hlm. 5; 8 February 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 7 February 1949, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 7 February 1949, hlm. 8.

⁸ Mawai dibuka sebagai pusat kehidupan manusia pada 1949 di Kota Tinggi, Johor. Daripada 427.06 hektar (1,080 ekar) kawasan yang diperuntukkan kepada penghuni, kira-kira 383.65 hektar (948 ekar) telah diterokai dan ditanam. Sebuah sekolah untuk 200 kanak-kanak juga dibuka dan sebatang jalan dibina melalui kawasan ini. *The Straits Times*, 1 November 1951, hlm. 7; *Times*, 1 November 1951, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters In Malaya, hlm. 228.

⁹ *Straits Echo & Times of Malaya*, 2 November 1951, hlm. 7; *The Straits Times*, 1 November 1951, hlm. 1.

¹⁰ Tan Cheng Lock kepada Menteri Besar Johor, bertarikh 30 Oktober 1951, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters In Malaya, hlm. 225; *Times*, 1 November 1951, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters In Malaya, hlm. 228.

¹¹ SP. 18/9C/219, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 12, 1957, hlm. 11; Translation From An Extract From A Norwegian Newspaper, dalam C.O. 1022/133/SEA66/67/01, The Evacuation and Detention of The Inhabitants of Tras Under The Emergency Register of Malaya, hlm. 14; *Daily Worker*, 8 November 1951, dalam C.O. 1022/133/SEA66/67/01, The Evacuation and Detention of The Inhabitants of Tras Under The Emergency Register of Malaya, hlm. 27.

¹² P.R. 71/51, Talking Point No. 54/51, Tras Village, 1951-Why It Was Moved, dalam Fail Pejabat Daerah Johor Bahru, D.O.J.B. 176/1951A, Dissemination of Facts and Advices During The Present Emergency.

¹³ *The Straits Times*, 8 November 1951, hlm. 1 dan 4; *Sing Pin Jih Pao*, 8 November 1951, hlm. 7; 9 November 1951, hlm. 6; Translation From An

Extract From A Norwegian Newspaper, dalam C.O. 1022/133/SEA66/67/01, The Evacuation and Detention of The Inhabitants of Tras Under The Emergency Register of Malaya, hlm. 14; *News Chronicle*, 8 November 1951, dalam C.O. 1022/133/SEA66/67/01, The Evacuation and Detention of The Inhabitants of Tras Under The Emergency Register of Malaya, hlm. 26.

¹⁴ SP. 18/9C/219, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 12, 1957, hlm. 12.

¹⁵ White Paper No. 24 of 1953 Federation of Malaya, Detention and Deportation During The Emergency In The Federation of Malaya, hlm. 9, dalam C.O. 1022/132/SEA66/1/01, Detention Orders Made In The Federation of Malaya; D. INF. 1/51/8, Federation of Malaya Weekly News Summary, 16th February 1951, hlm. 2, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/231/51, Federation of Malaya Weekly News Summary.

¹⁶ Federation of Malaya Weekly News Summary, D. INF. 1/51/8, 16th February 1951, hlm. 1-2, dalam Fail Setiausaha Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/231/51, Federation of Malaya Weekly News Summary.

¹⁷ *Utusan Melayu*, 3 April 1955, hlm. 4.

¹⁸ *Straits Echo & Times of Malaya*, 9 May 1951, hlm. 4.

¹⁹ *The Straits Times*, 27 June 1951, hlm. 1 dan 7; *The Malay Mail*, 27 June 1951, hlm. 5.

²⁰ *Yorkshire Post*, 23 November 1951, dalam C.O. 1022/134/SEA66/67/03, Evacuation of The Settlers of Dengkil In Malaya Due To The Inhabitants Supporting Bandits, hlm. 4; D. INF. 11/51/243 (EMERG), Federal Government Press Statement-Dengkil Settlers Evacuated, dalam C.O. 1022/134/SEA66/67/03, Evacuation of The Settlers of Dengkil In Malaya Due To The Inhabitants Supporting Bandits, hlm. 5.

²¹ "Lembah Belum Di Perak Dimusnahkan", dalam *Hari ini Dalam Sejarah*, Jilid 1, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1980, hlm. 223; *The Malay Mail*, 13 February 1952, hlm. 1; 23 February 1952, hlm. 5; *Utusan Melayu*, 6 April 1952, hlm. 4.

²² Extract of The Notes of The Visit of The Menteri Besar Perak to The Sub-District of Tanjong Malim on 4th March, 1953, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Perak, Perak Secretariat 1383/53, Simpang Ampat Resettlement Village; *The Straits Times*, 8 April 1952, hlm. 1.

²³ *Utusan Melayu*, 8 April 1952, hlm. 1.

²⁴ Federation of Malaya Weekly News Summary, P.R. 1/51/7, 9th February 1951, hlm. 6, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/231/51, Federation of Malaya Weekly News Summary; Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency.

²⁵ *The Straits Times*, 18 January 1951, hlm. 7; *Kin Kwok Daily News*, 2 March 1951, hlm. 4.

²⁶ *Straits Echo & Times of Malaya*, 9 May 1951, hlm. 4.

²⁷ *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 55, 25th July 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 29.

²⁸ *The Straits Times*, 23 June 1951, hlm. 1.

²⁹ W. H. Fourniss dilahirkan pada 24 Ogos 1904. Beliau menjadi Penolong Jurutera bagi Bahagian Kerja dan Bangunan di Jabatan Kerja Awam Kuala Lumpur pada 22 Mei 1947. Seterusnya, Fourniss dilantik sebagai Jurutera Eksekutif di selatan Perak pada 27 Januari 1951. *Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*, Kuala Lumpur: Government Press, 1948, hlm. 85; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*, hlm. 145; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1951*, hlm. 161; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1952*, hlm. 163.

³⁰ Michael Codner, Penolong Pegawai Daerah Tanjung Malim yang berumur 32 tahun adalah dilahirkan di Melaka. Bapanya pernah dilantik bertugas dalam perkhidmatan kerajaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu. *The Straits Times*, 26 March 1952, hlm. 7; R. Thambipillay (ed.), *God's Little Acre, Batu Gajah (A Commemorative Book on The 50th Anniversary of The Malayan Emergency 1948-1960)*, Ipoh: A Perak Planters' Association Publication, 1998, hlm. 113-114.

³¹ Teoh Eng Kiew adalah bekas pelajar Sekolah Anderson, Ipoh, Perak. Beliau berkelulusan dari Kolej Teknikal, Kuala Lumpur pada 1949 di bawah Biasiswa Kerajaan Negeri Perak. Beliau adalah anak ketiga kepada Teoh Ah Kee, seorang bekas kakitangan kerajaan negeri Perak. Teoh Eng Kiew meninggalkan seorang isteri dan seorang anak lelaki. *The Straits Times*, 26 March 1952, hlm. 7.

³² Maklumat lanjut, sila lihat *The Straits Times*, 26 March 1952, hlm. 1; *The China Press*, 26 March 1952, hlm. 4; 6 April 1952, hlm. 3; *The Singapore Free Press*, 28 March 1952, hlm. 4; 10 April 1952, hlm. 4; *Straits Echo & Times of Malaya*, 26 March 1952, hlm. 1; 27 March 1952, hlm. 4; "Collective Punishment" In *Malaya*, 1952, dalam C.O. 1022/56/SEA10/409/03, Imposition of Curfew and Other Restrictions In The Federation of Malaya, hlm. 22.

³³ *The Straits Times*, 28 March 1952, hlm. 1; *The Singapore Free Press*, 27 March 1952, hlm. 1; No. 11/52, Lesson of Tanjong Malim (Tulisan Jawi), dalam Fail Pejabat Daerah Temerloh, Pahang, Temerloh 306/48 (Pt. III), Disseminations of Facts and Advice During The Present Emergency To The Malays In Rural Areas.

³⁴ INF. 171/52, Talking Point No. 11/52, Latest Terrorist Outrage: The Lesson From Tanjong Malim, dalam Fail Pejabat Daerah Muar, D.O.M. 241/1948, Disseminating Facts and Advice About The Present Emergency To The Malays In All Kampongs; *The Straits Times*, 28 March 1952, hlm. 1.

³⁵ *Nanyang Siang Pau*, 30 March 1952, hlm. 11; 3 April 1952, hlm. 6; *Utusan Melayu*, 9 April 1952, hlm. 1.

³⁶ *The Straits Times*, 29 March 1952, hlm. 1 dan 7. Lihat juga *Sin Chew Jit Poh*, 29 March 1952, hlm. 7.

³⁷ "Tanjong Malim Curfew Lifted", dalam C.O. 1022/54/SEA 10/409/01, Punishment of The Town of Tanjong Malim In Malaya-Non Cooperation With Authorities, hlm. 62; *The Straits Times*, 10 April 1952, hlm.

³⁸ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 6 June 1952, hlm. 6; *Sing Pin Jih Pao*, 5 June 1952, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 5 June 1952, hlm. 1; *The Straits Times*, 5 June 1952, hlm. 5; *Utusan Melayu*, 5 Jun 1952, hlm. 1.

³⁹ *The Straits Times*, 5 January 1957, hlm. 1; 12 January 1957, hlm. 8.

⁴⁰ *The Straits Times*, 18 June 1952, hlm. 1; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 17 June 1952, hlm. 6.

⁴¹ Colonial Office Malaya, 18th-24th March 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 295-296.

⁴² Memorandum yang mengandungi tandatangan penduduk Kampung Petaling kepada Pengawai Daerah Kuala Lumpur, bertarikh 10 September 1952, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Lumpur, Selangor, D.O.K.L. No. 787/52, Imposition of Curfew in Petaling.

⁴³ *The Straits Times*, 9 April 1952, hlm. 1.

⁴⁴ *The Straits Times*, 30 October 1954, hlm. 4.

⁴⁵ *Indian Daily Mail*, 22 June 1950, hlm. 1; *The Malay Mail*, 22 June 1950, hlm. 5; 11 July 1950, hlm. 1; *The Singapore Free Press*, 22 June 1950, hlm. 6.

⁴⁶ *Panduan Raayat*, 7 August 1950, hlm. 4, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/18/50, Emergency Regulations-Publicity Material, 1950.

⁴⁷ *The Straits Times*, 10 January 1951, hlm. 4; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 10 January 1951, hlm. 5.

⁴⁸ *Utusan Melayu*, 5 November 1953, hlm. 4.

⁴⁹ Monthly Report-November, Department of Information, Selangor, Kuala Lumpur, 2nd December 1953, hlm. 1, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 364/53, Monthly Report.

⁵⁰ Nurul Huda/Ariffin bin Huda, "Darurat: Implikasinya terhadap Kemasyarakatan dan Ekonomi di Tanah Melayu," *Jebat*, Bil. 2, 1972/73, hlm. 75; Mohd. Reduan Haji Asli, *Pemberontakan Bersenjata Komunis di Malaysia*, hlm. 68; Ray Nyce, *Chinese New Village in Malaya: A Community Study*, Singapore: Malaysian Sociological Research Institute Ltd., 1973, hlm. xxxii.

⁵¹ R. L. Peel, For Secretary For Defence to The Executive Secretary, State War Executive Committee, Selangor, 24 April 1953, dalam Fail Kementerian Hal Ehwai Dalam Negeri, DEF. 675/53, Sungei Pelek Village.

⁵² Presiden MCA cawangan Kapar, Lee Choon Ngam kepada Presiden MCA, Kuala Lumpur, bertarikh 28 Mac 1952, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 131A/51, Pendamaran-Port Swettenham Resettlement Scheme.

⁵³ Paul Markandan, *The Problem of The New Villages in Malaya*, Singapore: Donald Moore, 1954, hlm. 17; *Times*, 12 June 1952, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters In Malaya, hlm. 63.

⁵⁴ Paul Markandan, *The Problem of The New Villages in Malaya*, hlm. 18.

⁵⁵ Kernial Singh Sandhu, "The Saga of The Squatter in Malaya", *JSEAH*, Vol. 5, No. 1, 1964, hlm. 161-162.

⁵⁶ Fail Pejabat Pertanian A.O.M. Melaka, A.O.M. 111/52, Land Allocation-Tiang Dua New Village.

⁵⁷ Francis Loh Kok Wah, *Beyond The Tin Mines, Coolies, Squatters and New Villagers in The Kinta Valley, Malaysia, c.1880-1980*, Singapore: Oxford University Press, 1988, hlm. 154; Yuen Yuet Leng, *Operation Ginger*, Kuala Lumpur: Vinpress, 1998, hlm. 106.

⁵⁸ Leaflet No. 3462, Important Notice on Food Control, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 180/55, Leaflet No. 3462, Food Denial Operation (Central Kedah).

⁵⁹ Angka tersebut tidak termasuk luas kawasan penanaman padi. *Sin Chew Jit Poh*, 12 June 1952, hlm. 7; *The Singapore Free Press*, 12 June 1952, hlm. 4.

⁶⁰ *Malayan Monitor*, Vol. 5, No. 12, December 1952, hlm. 3, dalam C.O. 1022/119/SEA57/4/02, *Malayan Monitor*.

⁶¹ *The Straits Times*, 1 December 1955, hlm. 8; *Sin Chew Jit Poh*, 12 June 1952, hlm. 7; *The Singapore Free Press*, 12 June 1952, hlm. 4; No. 33 of 1952 Federation of Malaya, Paper To Be Laid Before The Federal Legislative Council By Command of His Excellency The High Commissioner, Resettlement and The Development of New Villages In The Federation of Malaya, 1952, hlm. 7, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 991/52, Resettlement Nomendature.

⁶² *Sin Chew Jit Poh*, 21 March 1949, hlm. 6.

⁶³ Senarai Harga Sayur-sayuran yang disediakan oleh A. Aziz Ja'afar, Penolong Pegawai Maklumat Negeri Kelantan, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 572/1954, Vegetable Prices.

⁶⁴ Senarai Harga Sayur-sayuran yang disediakan oleh Ng Cheow Yen, Pegawai Maklumat Kawasan, Kuantan, Timur Pahang, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 572/1954, Vegetable Prices.

⁶⁵ Kernial Singh Sandhu, "The Saga of The Squatter in Malaya", hlm. 169; Kernial Singh Sandhu, "Emergency Resettlement in Malaya", *The Journal of Tropical Geography*, Vol. 18, 1964, hlm. 178-179; Ray Nyce, *Chinese New Villages in Malaya: A Community Study*, hlm. LVIII.

⁶⁶ Kernial Singh Sandhu, "The Saga of The Squatter in Malaya", hlm. 169; John Coates, *Suppressing Insurgency: An Analysis of The Malayan Emergency, 1948-1954*, hlm. 93.

⁶⁷ Perang Korea yang meletus pada 1950 telah meningkatkan permintaan dan kemewahan harga komoditi asas dunia, iaitu getah dan timah. Komoditi ini diperlukan dalam pembuatan peralatan perang. Kesan ini turut dirasakan oleh industri getah dan timah di Tanah Melayu. Untuk keterangan lanjut, sila rujuk Richard Stubbs, *Counter-Insurgency and The Economic Factor: The Impact of The Korean War Prices Boom on The Malayan Emergency*, Occasional Paper No. 19, Singapore: Institute of Southeast Asian Studies, 1974, hlm. 10-14.

⁶⁸ Kernial Singh Sandhu, "Emergency Resettlement in Malaya", hlm. 179. Rujuk juga Ray Nyce, *Chinese New Villages in Malaya: A Community Study*, hlm. LIX.

⁶⁹ Kernial Singh Sandhu, "The Saga of The Squatter in Malaya", hlm. 161.

⁷⁰ *The Straits Times*, 24 November 1954, hlm. 7; Report on The Semenyih Inquiry By The State Information Officer, Selangor, hlm. 4, dalam MISC 16, Semenyih Inquiry, 1956.

⁷¹ Ray Nye, *Chinese New Villages in Malaya: A Community Study*, hlm. LX; Kernial Singh Sandhu, "Emergency Resettlement in Malaya", hlm. 179; Communication From The Chair-Address By His Excellency The High Commissioner, hlm. 23, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioners Addresses To The Legislative Council.

⁷² Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare*, hlm. 104-105 dan 168; Harry Miller, *Menace in Malaya*, hlm. 216; Francis Loh Kok Wah, *Beyond The Tin Mines, Coolies, Squatters and New Villagers in The Kinta Valley, Malaysia, c.1880-1980*, hlm. 152-153.

⁷³ *The Straits Times*, 29 July 1960, hlm. 2; SP. 18/9C/214, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 7, 1957, hlm. 34; Minutes of Meeting of Lintang and Lasah New Villages Held at The Chinese School Lasah at 2.30 p.m. on Friday the 2nd May 1958, dalam Fail Emergency Food Denial Office (Gerakan Sempadan Perak), E.F.D.O. PK. 20/58 Pt. IV, Central Cooking-New Villages.

⁷⁴ M. C. ff Sheppard dilahirkan pada 21 Jun 1905 dan pertama kali terlibat dalam perkhidmatan pejabat kolonial pada 30 Disember 1927. Beliau menjadi Penasihat British di Negeri Sembilan pada 1 Oktober 1951 dan Penasihat British di Selangor pada 1 Julai 1956. Pada 25 Mei 1959, beliau menjadi Penyimpan Rekod-Rekod Awam Tanah Melayu (*Keeper of Public Records*). *Malayan Establishment Staff List 1st January 1953*, hlm. 5; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1955*, Kuala Lumpur: Government Press, 1955, hlm. 3; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1956*, Kuala Lumpur: Government Press, 1956, hlm. 3; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1958*, Kuala Lumpur: Government Press, 1958, hlm. 5; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1960*, Kuala Lumpur: Government Press, 1960, hlm. 3.

⁷⁵ *Straits Echo & Times of Malaya*, 9 June 1956, hlm. 6; H. A. C. Dobbs, For Secretary For Internal Defence and Security, to The State/Settlement Secretary, 15 June 1956, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Sembilan, N.S. State Secretariat No. 938/51, Mr. M. C. ff. Sheppard, M.B.E., E.D., M.C.S. (P/F).

⁷⁶ Di Negeri Sembilan, program itu bermula di Bahau pada 3 Januari 1955, yang melibatkan 26 kebun dan sebuah kampung baru dengan penduduk 8,500 orang. *Chung Shing Jit Pao*, 17 January 1955, hlm. 7; *The China Press*, 17 January 1955, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 18 February 1955, hlm. 6.

⁷⁷ SP. 18/9C/214, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 7, 1957, hlm. 34. Lihat juga Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare*, hlm. 237; Richard Clutterbuck, *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*, hlm. 224; Richard Clutterbuck, *The Long Long War*, hlm. 117-118.

⁷⁸ *Sin Chew Jit Poh*, 5 July 1957, hlm. 11.

⁷⁹ Cutting From *Singapore Tiger Standard* Dated 9th February 1958, dalam Fail Emergency Food Denial Office (Gerakan Sempadan Perak), E.F.D.O. PK. 20/58 Pt. IV, Central Cooking-New Villages.

⁸⁰ Extract of Minutes of Klang Town Board held on 2.4.52, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 1188/1952, Declaration of Pendamaran New Villages as Town Board Areas.

⁸¹ Y.A.M. Undang Luak Johol kepada Setiausaha Negeri, Negeri Sembilan, bertarikh 10 Julai 1956, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, D.O.K.P. 93/1952, Dispensary at Johol.

⁸² Conference of Federation Executives, 11th February, 1953, hlm. 1-2, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Sembilan, N.S. 288/53, The Policy of Resettlement and Regrouping As It Affects Malays; Leaflet No. 356, To Malays Still in The Jungle, hlm. 1-2, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Terengganu, S.U.K. TR. 62/1950, Dissemination of Facts and Advice During The Present Emergency; Extract From F.M. Sav. 645, 11.4.53, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters in Malaya, hlm. 28.

⁸³ Paul Markandan, *The Problem of The New Villages in Malaya*, hlm. 14-15.

⁸⁴ *Utusan Melayu*, 26 November 1953, hlm. 1.

⁸⁵ *Utusan Melayu*, 3 Disember 1953, hlm. 6.

⁸⁶ *Utusan Melayu*, 29 Jun 1952, hlm. 1.

⁸⁷ *Utusan Melayu*, 1 April 1955, hlm. 4.

⁸⁸ *Utusan Melayu*, 21 April 1955, hlm. 5.

⁸⁹ *Utusan Melayu*, 22 Oktober 1952, hlm. 4.

⁹⁰ *Utusan Zaman*, 31 Ogos 1952, hlm. 1.

⁹¹ *Utusan Melayu*, 3 Januari 1953, hlm. 2.

⁹² *Utusan Melayu*, 26 Disember 1953, hlm. 8.

⁹³ Alun Jones, "The Orang Asli: An Outline of Their Progress in Modern Malaya", *JSEAH*, Vol. IX, No. 2, 1968, hlm. 297; Colin Nicholas, *The Orang Asli and The Contest For Resources: Indigenous Politics, Development and Identity in Peninsular Malaysia*, Copenhagen: International Work Group For Indigenous Affairs, 2000, hlm. 81.

⁹⁴ *The China Press*, 11 August 1957, hlm. 1.

⁹⁵ No. 33 of 1952 Federation of Malaya, Resettlement and The Development of New Villages in The Federation of Malaya, 1952, dalam Fail Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, DEF. 9567/1951, White Paper on Squatters Resettlement in The Federation.

HUBUNGAN KAUM

Darurat bukan sahaja menyebabkan penduduk menderita, tetapi juga meningkatkan prasangka perkauman. Zaman Darurat memburukkan lagi keadaan ketegangan kaum yang sudah mula memuncak selepas pendudukan Jepun. Dalam kata lain, Darurat menjadi antara faktor yang menyebabkan masalah hubungan kaum menjadi lebih tegang dan serius. Zaman kacau-bilau selama 12 tahun yang ditimbulkan oleh komunis, yang majoritinya orang Cina meninggalkan perasaan syak wasangka dalam pemikiran penduduk Tanah Melayu. Di samping wujudnya perasaan perkauman, pengalaman pahit tersebut juga mencetuskan perasaan antikomunis.

Menyedari bahaya masalah perkauman itu, terutamanya dalam proses menamatkan Darurat, usaha untuk meredakannya dilakukan. Ini membawa lahirnya beberapa pertubuhan dan gabungan pertubuhan dengan tujuan mengurangkan hubungan tegang yang wujud antara kaum. Antaranya, Jawatankuasa Hubungan Kaum (*Communities Liaison Committee/CLC*) yang bertujuan untuk memperbaiki hubungan antara kaum di Tanah Melayu dibentuk pada 1949. MCA, ditubuhkan pada Februari 1949 untuk membersihkan imej orang Cina dan memperbaiki hubungan antara orang Cina dengan orang Melayu di Tanah Melayu. MCA kemudian bergabung dengan UMNO dan membentuk Perikatan pada 1952. Idea Perikatan ini seterusnya dikembangkan kepada gabungan UMNO-MCA-MIC pada tahun 1955 dan berjaya memperjuangkan kemerdekaan Tanah Melayu daripada penjajahan British pada 31 Ogos 1957.

Hubungan Antara Kaum Sebelum 1948

Sebelum Perang Dunia Kedua, hubungan antara kaum di Tanah Melayu dipisahkan oleh faktor ekonomi, tempat tinggal dan sistem pendidikan yang berbeza. Kebanyakan orang Melayu bekerja sebagai petani dan nelayan. Mereka tinggal di kampung yang berhampiran dengan laut atau sungai. Kanak-kanak Melayu mendapat pelajaran di sekolah pondok atau sekolah Melayu. Orang Cina pula terlibat dalam

perniagaan dan perlombongan, sama ada tinggal di bandar, pekan atau kampung Cina. Mereka menghantar anak-anak ke sekolah Cina. Sementara itu, majoriti orang India adalah buruh estet yang menjalankan kehidupan harian mereka di estet. Anak-anak mereka belajar di sekolah Tamil yang disediakan oleh pihak majikan estet. Kehidupan, pekerjaan dan sistem persekolahan yang berbeza tidak memungkinkan kaum Melayu, Cina dan India berintegrasi antara satu sama lain. Mereka rata-rata hidup berkelompok dalam kumpulan mereka. Perkembangan ketiga-tiga kaum itu hampir tidak diketahui antara satu sama lain. Keadaan yang terpisah ini tidak memungkinkan hubungan baik terjalin antara mereka. Namun demikian, hidup masyarakat tenteram dan tidak berkonflik.

Ketegangan hubungan antara tiga kaum utama, Melayu, Cina dan India dibina semasa zaman pendudukan Jepun dari Disember 1941 hingga Ogos 1945. Pentadbiran Jepun menggariskan pembahagian yang jelas dalam layanan mereka kepada orang Melayu dan bukan Melayu. Orang Melayu dan India disukai, sementara orang Cina kerap dilayan dengan buruk dan dianyai. Ini kerana orang Cina sebarang laut memberikan sokongan dan bantuan kepada negara China dalam perang menentang pencerobohan Jepun ke atas negara itu pada 1937. Keadaan ini menyebabkan ramai orang Cina melarikan diri ke pinggir hutan dan melakukan aktiviti pertanian dan penternakan bagi mengelakkan penindasan yang berterusan daripada tentera Jepun. Kumpulan inilah yang kemudian menunjukkan simpati dengan perjuangan komunis dan menghulurkan bantuan kepada gerakan itu.

Semasa pendudukannya di Tanah Melayu, Jepun mengamalkan dasar perkauman yang difikirkan sesuai supaya memenangi sokongan daripada sebahagian penduduk tempatan. Mereka memainkan peranan dalam membangkitkan perasaan perkauman antara orang Melayu dengan Cina. Mereka berharap untuk memenangi sokongan orang Melayu dengan menunjukkan keutamaan dan pertimbangan kepada mereka. Salah satu kerjasama ialah pengambilan orang Melayu dalam pasukan polis.¹ Mereka bekerja di bawah orang Jepun dan digunakan untuk menekan gerakan penentangan, khususnya terhadap orang Cina. Jepun meletakkan orang Melayu dalam pentadbiran mereka, manakala orang Cina tertekan sehingga ramai yang memasuki MPAJA di bawah pengaruh PKM. Akibatnya, timbullah perasaan tidak puas hati di kalangan orang Cina dan menganggap Jepun sebagai musuh ketat dan orang Melayu sebagai pengkhianat.

Keadaan tersebut dengan sendirinya menanamkan semangat dendam orang Cina terhadap orang Melayu kerana membantu Jepun memerangi MPAJA. Jepun mempergunakan pasukan polis yang

kebanyakannya terdiri daripada orang Melayu untuk menentang MPAJA yang didominasi oleh orang Cina. Akibatnya, perselisihan timbul antara orang Melayu dengan orang Cina. Dengan dipimpin oleh Jepun, pasukan Melayu melancarkan serangan terhadap MPAJA yang didominasi oleh orang Cina. Sebagai balasannya, MPAJA menyerang kampung-kampung Melayu.² Hal ini menimbulkan kemarahan kedua-dua belah pihak dan hubungan orang Cina-Melayu semakin merosot. Oleh yang demikian, dapat dikatakan bahawa pemerintahan Jepun memperkuatkan lagi perasaan perkauman di kalangan penduduk pelbagai kaum di Tanah Melayu, terutamanya antara orang Cina dengan orang Melayu.

Berikutan dengan ketewasan Jepun pada Ogos 1945, MPAJA mengambil alih pemerintahan Tanah Melayu selama dua minggu. Pada masa itu, tindakan pembersihan dilakukan oleh MPAJA yang ditaja oleh PKM ke atas orang yang menyokong Jepun atau penubuh. Kebanyakan mereka yang menjadi sasaran penyerangan dan pembunuhan MPAJA adalah orang Melayu yang membantu Jepun dan enggan menyebelahi MPAJA semasa perang. Peluang ini sebenarnya diambil oleh komunis untuk membalas dendam terhadap orang Melayu yang bekerjasama dengan Jepun dalam usaha menentang mereka. Hal ini mencetuskan pergaduhan yang serius. Akibatnya, berlakulah apa yang diistilahkan sebagai rusuhan antara kaum Melayu dengan Cina.

Keadaan ini menambahkan lagi ketegangan antara kaum Melayu dengan Cina, seterusnya, membawa pertelingkahan kaum yang berleluasa di Tanah Melayu selepas perang. Kebanyakan kejadian itu berlaku di Johor dan Negeri Sembilan pada Ogos hingga November 1945, serta di Perak dan Pahang pada awal 1946. Dalam kejadian itu, dianggarkan lebih 600 orang terbunuh.³ Antaranya, pada 6 November 1945, sekumpulan orang Melayu menyerbu kawasan petempatan orang Cina di Padang Lebar, Negeri Sembilan dan membunuh 35 wanita dan kanak-kanak serta lima lelaki. Mangsa keganasan itu dibakar kecuali mayat kanak-kanak yang dibuang ke dalam telaga. Sepuluh orang pembunuh yang terlibat ditahan pada pagi itu dan tujuh yang lain ditangkap pada hari berikutnya. Mereka bertindak sedemikian kerana dipaksa untuk menyertai Parti Komunis dan juga diugut supaya membayar yuran keahlian. Tiada penjelasan yang diberi berkenaan pemilihan wanita dan kanak-kanak sebagai mangsa membalas dendam itu. Pada hari berikutnya pula, konflik di antara beberapa ahli MPAJA dan orang Melayu berlaku di Batu Kikir, tidak jauh dari Padang Lebar, Negeri Sembilan. Dalam Kejadian itu, sebilangan orang Melayu ditembak mati dan enam ahli MPAJA dibunuh dengan parang atau keris.⁴

Dalam bulan-bulan seterusnya beberapa pertelingkahan berlaku di Pahang dan Perak. Dalam kejadian itu, lebih 10 orang Cina terbunuh di samping sebilangan kecil orang Melayu. Antaranya ialah kejadian yang berlaku berdekatan Tanjung Tualang, Perak, enam orang Cina diserang oleh orang Melayu. Tentera British dan India menangkap enam orang Melayu bersama-sama 76 orang Cina dan menuduh mereka adalah ahli pertubuhan yang dikenali sebagai *The Chinese Self-Defence Corps*. Begitu juga, di Bukit Gantang, Perak, dua orang Cina dibunuh dan dua rumah orang Cina dibakar oleh orang Melayu. Rusuhan anti Cina juga berlaku di Baling, Kedah, enam orang dibunuh dan tujuh rumah dibakar. Beberapa hari kemudian, sejumlah rumah orang Melayu di Kampung Bekor, Kuala Kangsar, Perak, diserang oleh orang Cina dan rumah mereka dibakar. Dalam kejadian itu, polis menjumpai 40 mayat.⁵ Selain itu, akhbar Melayu, *Majlis*, melaporkan bahawa 200 orang Cina dan tujuh orang Melayu terbunuh dalam pertelingkahan kaum di Raub, Pahang pada Januari 1946.⁶

Keganasan, pembunuhan demi pembunuhan serta pertumpahan darah melingkari senario Tanah Melayu ketika itu. Tempoh empat belas hari penguasaan komunis banyak mengajar penduduk Tanah Melayu akan maksud sebenar perjuangan PKM. Keganasan yang dilakukan oleh PKM sukar dimaafkan oleh penduduk Tanah Melayu. Tindakan kekerasan komunis menjejaskan reputasinya di kalangan penduduk. PKM sama sekali tidak dapat mewajarkan dakwaannya untuk membebaskan penduduk daripada belunggu penjahat kerana dalam masa yang sama parti itu turut membunuh penduduk dan memusnahkan mata pencarian serta harta benda. Sokongan yang sebelum ini diberikan oleh penduduk kepada PKM semasa perjuangan mereka menentang tentera Jepun bertukar menjadi kebencian yang sangat mendalam di jiwa mereka. Justeru itu, dapat dikatakan bahawa perjuangan asal PKM untuk mendirikan sebuah kerajaan republik komunis di Tanah Melayu tidak kesampaian. Walaupun PKM memperoleh kesempatan yang baik bagi merealisasikan cita-cita tersebut selepas Jepun menyerah kalah dan sebelum BMA mengambil alih pentadbiran di Tanah Melayu, namun peluang itu gagal dimanfaatkannya.

Hubungan antara kaum di Tanah Melayu dirumitkan lagi dengan pengenalan rancangan *Malayan Union* pada 1 April 1946. Rancangan itu diterima oleh kebanyakan orang Cina dan India kerana menjanjikan persamaan taraf dengan orang Melayu. Sebaliknya, rancangan itu mendapat bantahan hebat daripada orang Melayu. Antara sebabnya ialah hak kewarganegaraan yang longgar kepada kaum bukan Melayu, dilihat boleh menjejaskan kedudukan dan hak istimewa mereka. Syor

tentang kewarganegaraan menyatakan bahawa sesiapa yang dilahirkan di Tanah Melayu dan Singapura boleh memperoleh hak kerakyatan *Malayan Union*. Golongan imigran yang tinggal 10 daripada jangka masa 15 tahun di negeri-negeri Melayu atau lima tahun di Singapura boleh menjadi warganegara *Malayan Union*. Peruntukan itu hendaklah sama rata tanpa mengira sama ada mereka orang Cina, India, Melayu atau bangsa-bangsa lain.⁷

Peruntukan hak kewarganegaraan *Malayan Union* memperhebatkan lagi perasaan perkauman yang sedang meluap-luap akibat pendudukan Jepun dan kebangkitan MPAJA. Pada pandangan orang Melayu, syarat kewarganegaraan *Malayan Union* akan menjejaskan hak dan kepentingan politik mereka sebagai penduduk asal Tanah Melayu. Mereka bimbang akan menjadi masyarakat minoriti dan melihatnya sebagai suatu penjajahan ke atas Tanah Melayu. Rata-rata orang bukan Melayu, terutamanya orang Cina menerima baik rancangan *Malayan Union* kerana mereka diakui sebagai warganegara dengan kedudukan yang sama rata dengan orang Melayu.

Sebaliknya, orang Melayu menentang *Malayan Union* dan menimbulkan ketidaksenangan terhadap orang bukan Melayu. Ini membangkitkan konflik antara orang Melayu dengan kerajaan British dan juga antara mereka dengan orang bukan Melayu. Usui baru ini juga jelas menunjukkan suatu percubaan politik British untuk menguasai Tanah Melayu. Ia mengandungi langkah ke arah pemerintahan secara langsung oleh British dan peruntukan hak kewarganegaraan ini dilihat sebagai usahanya memperbaiki kedudukan politik orang bukan Melayu. Walaupun *Malayan Union* gagal, namun rancangan itu berhasil memperhebatkan ketegangan hubungan kaum Melayu dengan Cina yang telah pun wujud sejak zaman pendudukan Jepun.

Kegagalan *Malayan Union* kemudian membawa pengenalan Persekutuan Tanah Melayu pada 1 Februari 1948. Ini kerana British sedar bahawa pentadbiran dan kedudukan mereka di Tanah Melayu amat bergantung kepada kerjasama dan sokongan orang Melayu dan raja-raja. Oleh itu, mereka bersedia meminda perlembagaan *Malayan Union* melalui rundingan dengan wakil UMNO dan raja-raja. Akibatnya, pertikaian antara orang Melayu dengan orang Cina tentang soal kewarganegaraan berterusan. Orang Cina melihat kewarganegaraan Persekutuan sebagai sekatan untuk mereka menjadi warganegara Tanah Melayu dan Persekutuan gagal dalam menyemai kesedaran yang diperlukan untuk mencapai perpaduan kaum. Orang bukan Melayu akan terus menyokong PKM jika rasa tidak puas hati mereka tidak dibendung. Mereka tidak dapat menerima penarikan

balik kerakyatan *Malayan Union* yang membolehkan 83 peratus orang Cina dan 75 peratus orang India menjadi warganegara, sedangkan dalam perlembagaan Persekutuan Tanah Melayu 1948, hanya 28.3 peratus komuniti bukan Melayu yang layak menjadi rakyat Persekutuan.⁸

Rancangan Persekutuan Tanah Melayu tidak dapat memuaskan hati beberapa pihak penduduk di negara ini, termasuklah beberapa buah pertubuhan politik seperti AMCJA, PUTERA dan PKM. Pertubuhan itu menganggap rancangan Persekutuan bersifat imperialis dan neokolonialis. PKM mengambil kesempatan dalam situasi tersebut dengan melancarkan pemberontakan bersenjata yang bermatlamat untuk mengambil alih kuasa politik di Tanah Melayu dengan membentuk sebuah republik komunis. Akibatnya, negara berada dalam keadaan huru-hara dan konflik perkauman berterusan.

Hubungan Kaum Pada Zaman Darurat

Hubungan kaum di Tanah Melayu seterusnya dicorakkan oleh pemberontakan komunis dan Darurat di Tanah Melayu. Hal ini jelas kerana lebih 90 peratus daripada komunis dalam hutan adalah orang Cina dan majoriti penyokong komunis terdiri daripada orang Cina. Orang Melayu yang kebanyakannya menjadi polis, askar atau pengawal kampung terpaksa menghadapi bahaya serangan komunis dan menanggung kehilangan nyawa. Keadaan ini menebalkan lagi perasaan kecurigaan dan ketegangan kaum.

Kerajaan Tanah Melayu berpendapat bahawa rancangan penempatan semula lebih berjaya sekiranya setiap pusat diduduki oleh kaum tertentu. Kebanyakan kaum Cina dikumpulkan di kawasan petempatan yang sama, manakala orang Melayu di pihak yang lain. Hanya orang India yang tinggal berselerak di kawasan orang Cina dan Melayu. Kehidupan demikian tidak memberikan mereka peluang untuk bergaul dengan kaum lain dan menimbulkan suatu pengasingan kaum yang amat ketara. Perasaan saling mengerti tidak mungkin timbul antara kaum disebabkan pergaulan yang terbatas. Penduduk yang ditempatkan di kawasan petempatan baru kekal dalam kelompok masing-masing. Di samping kawalan yang rapi, peluang mereka untuk bergaul dengan masyarakat lain juga amat terbatas. Dengan itu, hubungan antara kaum di Tanah Melayu tidak dapat diperbaiki.

Penempatan semula juga mengakibatkan kemarahan di kalangan orang Melayu kerana kemudahan dan perkhidmatan sosial disediakan kepada orang Cina di kampung baru daripada orang Melayu yang tinggal di kampung Melayu. Ini kerana pihak British hendak

memisahkan penduduk Cina daripada PKM, dengan harapan dapat memenangi sokongan dan kerjasama penduduk Cina ataupun sekurang-kurangnya mereka berhenti daripada membantu komunis. Oleh itu, mereka diberikan pelbagai kemudahan seperti hak milik tanah, tapak rumah, sekolah, klinik kesihatan, bekalan elektrik dan air serta jaminan perlindungan. Orang Melayu di kampung merasakan mereka tidak diberikan layanan yang saksama dan ini membangkitkan rasa tidak puas hati di kalangan mereka. Orang Melayu, sebagai penduduk yang setia, sanggup mengorbankan nyawa demi mempertahankan negara dan tidak membantu komunis, tetapi kampung mereka tidak diberikan sebarang kemudahan asas seperti yang terdapat di kampung baru.⁹ Mereka berasa marah kerana kemudahan hidup diberikan kepada orang Cina yang disyaki sebagai pengkhianat kepada kerajaan, manakala kampung Melayu terus terbiar dan tidak mendapat perhatian yang wajar daripada pihak kerajaan.

Warta Negara, 22 November 1952, mendakwa bahawa orang Melayu di kampung ditinggalkan dengan lampu usang, perigi dalam keadaan buruk dan jalan berlumpur. Begitu juga, dalam Majlis Bandaran Kuala Lumpur, Abdullah Yassin mengadu bahawa di Sentul dan Setapak, Kuala Lumpur, hanya satu paip air yang dikongsi bersama oleh penduduk dari tiga kampung Melayu dan paip itu pula letaknya di sebelah kanan pekan Sentul, iaitu kira-kira 0.80 kilometer (setengah batu) dari kampung. Pada masa yang sama, keadaan di sekitar adalah kotor kerana lembu dibenarkan dipelihara berhampiran dengan kampung.¹⁰ Dengan itu, lahir perasaan dendam di antara dua kaum utama di negara ini.

Suara-suara ejekan daripada orang Melayu kedengaran yang menyatakan setingan Cina ditempatkan semula hasil kemurahan hati komuniti lain di Tanah Melayu.¹¹ Juga timbul kritikan yang menyatakan sumber untuk pembangunan orang Cina luar bandar seharusnya digunakan untuk membaik pulih keadaan orang Melayu di kampung.¹² Keadaan tidak senang yang ditunjukkan oleh orang Melayu juga pernah dinyatakan oleh Pesuruhjaya Tinggi British, Henry Gurney. Antara lain, beliau menyatakan orang Melayu menunjukkan ketidaksenangan hati terhadap layanan yang diberikan kepada setingan Cina sehingga terdapat akhbar Melayu yang enggan melaporkan rancangan kerajaan dalam membantu orang Melayu.¹³

Kerenggangan hubungan kaum semakin meningkat apabila orang Melayu sedar atas pemberian hak milik tanah kepada setingan Cina yang sebenarnya belum menjadi warganegara Tanah Melayu. Dikatakan dalam keadaan terdesak sultan terpaksa menyerahkan tanah untuk rancangan perkampungan baru kerana Peraturan 17F, Undang-

undang Darurat 1948. Di bawah Akta Tanah 1948, kerajaan berhak meminta atau meminjam tanah di sesuatu kawasan yang dirasakan sesuai dan perlu untuk tujuan Darurat seperti untuk rancangan menempatkan semula setinggian tanpa sebarang bayaran pampasan. Peraturan ini berkuatkuasa mulai 7 Julai 1948.¹⁴ Mengikut peraturan itu, orang asing boleh mendapat tanah percuma atau dengan harga yang murah sekali daripada kerajaan negeri. Tujuan kerajaan untuk memenangi had penduduk Cina ini sebaliknya mendatangkan kesan kepada penduduk Melayu. Orang Melayu bukan sahaja berasa tidak senang terhadap kaum Cina, tetapi juga kepada pihak berkuasa. Dari satu sudut, rancangan kampung baru merupakan langkah yang berkesan dalam menamatkan Darurat, tetapi dari sudut lain, rancangan itu memberikan implikasi terhadap hubungan antara kaum, terutamanya antara orang Cina dengan orang Melayu.

Ketegangan kaum bertambah runcing apabila belia Cina dan India dalam iingkungan umur perkhidmatan negara (18-24 tahun) meninggalkan Tanah Melayu, setelah Peraturan Tenaga Manusia (*Manpower Regulation*) diumumkan pada 20 Disember 1950 oleh Pesuruhjaya Tinggi British Henry Gurney.¹⁵ Apabila peraturan itu dikuatkuasakan, kira-kira 6,000 belia Cina melarikan diri ke Singapura dan beberapa ribu lagi ke China, Hong Kong, Taiwan dan Indonesia kerana mengelak daripada perkhidmatan kerajaan.¹⁶ Ini terbukti dengan pembatalan 6,000 kad pengenalan belia dalam lingkungan umur perkhidmatan negara di Tanah Melayu berikutan pengeluaran kad pengenalan Singapura. Antaranya, pada 28 Mac 1951, 500 orang Cina belayar dengan kapal *Mei Ann* dan pada 4 April 1951, 400 orang Cina menggunakan kapal *See Chiang* pulang ke China.¹⁷

Begitu juga, pada 6 Mei 1951, kapal *Kwei Yang* dari Pulau Pinang melalui Singapura dalam perjalanan ke China dengan lebih 300 belia Cina berumur di antara 16 dan 29 tahun. Sementara itu, kira-kira 450 hingga 500 belia Cina lain mengikuti kapal *Anking* yang singgah di Pulau Pinang pada 7 Mei 1951 dalam perjalanan ke China.¹⁸ Di Pulau Pinang, purata bulanan orang Cina yang memohon pulang ke China meningkat hampir lima kali ganda. Pada Disember 1950, purata pemohon bulanan adalah 87 orang, manakala pada Februari 1951, ia bertambah menjadi 463 orang.¹⁹

Selain belia Cina yang lari ke China, didapati bahawa kapal ke India juga bertambah penuh.²⁰ Pada awal Mac 1952, lebih kurang 400 belia India mengunjungi pejabat kesihatan di pelabuhan Pulau Pinang untuk menjalani pemeriksaan kesihatan sebelum keluar dari Tanah Melayu.²¹ Dalam pada itu, pihak berkuasa di Sumatera melaporkan orang Cina dah Tanah Melayu masuk ke pantai timur Sumatera secara

haram. Kebanyakan mereka adalah pemuda antara umur 16 dan 21 tahun untuk mengelakkan Peraturan Tenaga Manusia di Tanah Melayu.²² Didapati pemuda Cina ini melarikan diri ke Sumatera dengan sampan. Mereka sanggup membayar tambang yang tinggi, iaitu \$100 seorang. Selain itu, dilaporkan 250 hingga 300 pemuda berpindah ke Kedah dan Perlis sejak permulaan pendaftaran untuk perkhidmatan kerajaan di Pulau Pinang. Begitu juga, dilaporkan di Kedah/Perlis, terdapat peningkatan seratus peratus dalam bilangan pemohon pas sempadan melawat Thailand. Kesemua pemohon adalah pemuda dalam lingkungan umur 30 tahun.²³

Tindakan belia Cina ini dikritik oleh akhbar *Chung Shing* bertarikh 1 Mei 1951, yang menyatakan perbuatan mereka melarikan diri daripada tanggungjawab mempertahankan negara adalah suatu perbuatan yang memalukan. Tindakan mereka itu juga menunjukkan belia Cina diracuni propaganda komunis.²⁴ Justeru itu, timbul syak wasangka bahawa mereka sebenarnya cuba mengelakkan diri daripada berkhidmat dalam perkhidmatan negara. Keadaan ini menyebabkan orang Melayu membuat tanggapan kaum Cina tidak menunjukkan komitmen dalam membanteras pemberontakan komunis yang majoritinya dianggotai oleh orang Cina.

Malahan penyertaan orang Cina dalam pasukan keselamatan yang kurang menggalakkan turut menimbulkan ketegangan antara hubungan kaum di Tanah Melayu. Antara 1949 dan 1951 hanya kira-kira 1,500 belia Cina sahaja yang tampil ke hadapan untuk berkhidmat dalam pasukan polis daripada anggota polis yang berjumlah 25,000-26,000 orang. Pada 1952, daripada 29,804 orang anggota polis, orang Cina hanya berjumlah 2,488 orang. Pada 1953, jumlahnya berkurangan kepada 2398 orang daripada keseluruhan anggota polis seramai 28,150 orang. Pada 1954, jumlah orang Cina dalam pasukan polis ialah 2,264 orang daripada jumlah keseluruhan seramai 23,896 orang. Pada 1956, terdapat seramai 2,261 orang Cina dalam pasukan polis daripada keseluruhan anggota berjumlah 22,183 orang. Jumlah tersebut meningkat pada tahun 1957, daripada sejumlah 22,327 orang anggota polis di Tanah Melayu, orang Cina berjumlah 2,491 orang. Keadaan tersebut dapat dilihat dalam Jadual 4.1.

Berdasarkan jadual tersebut, jumlah penyertaan orang Cina dalam pasukan polis adalah amat kecil jika dibandingkan dengan jumlah penyertaan orang Melayu. Walaupun orang Cina banyak menyertai bidang lain seperti pegawai perhubungan dan penolong pegawai penempatan semula,²⁵ namun penyertaan mereka dalam pasukan keselamatan tidaklah memuaskan. Sesungguhnya, kesediaan orang Melayu menyertai pasukan keselamatan untuk melawan komunis

Jadual 4.1
Jumlah Penyertaan Dalam Pasukan Polis
Mengikut Komposisi Kaum²⁶

Tahun	Eropah	Melayu	India	Cina	Lain-lain	jumlah
1947	138	8,133	1,513	428	37	10,249
1952	1,229	24,018	1,742	2,488	327	29,804
1953	1,141	22,665	2,488	2,398	319	28,150
1954	933	19,015	1,418	2,264	266	23,896
1955	948	17,797	1,303	2,054	199	22,301
1956	828	17,655	1,277	2,261	162	22,183
1957	583	17,869	1,251	2,491	133	22,327

berbanding dengan orang Cina menjadi faktor utama dalam mengekalkan permusuhan antara orang Cina dengan orang Melayu.

Walaupun rayuan dan seruan dibuat, orang Cina bukan sahaja tidak menunjukkan peningkatan dalam menyertai pasukan keselamatan, malahan sebagai *Home Guard* untuk kampung mereka sendiri. Pada penghujung 1950, terdapat 30,000 orang *Home Guard* di Tanah Melayu. Antaranya, 25,400 adalah orang Melayu, 3,500 orang Cina, 800 orang India dan 300 lain-lain.²⁷ Ini menunjukkan orang Cina hanya merangkumi 11.6 peratus dalam pasukan *Home Guard*. Bagi mereka, pembentukan pasukan *Home Guard* adalah muslihat kerajaan untuk memaksa orang Cina mengangkat senjata menentang komunis. Sikap yang sedemikian terhadap penubuhan unit pasukan *Home Guard* menambahkan dan mencabulkan kepercayaan sebahagian besar orang Melayu bahawa komunis adalah orang Cina dan orang Cina adalah komunis.

Di samping itu, disebabkan komposisi kaum yang jelas berbeza dalam pasukan keselamatan, adakalanya tindakan mereka dalam mengawal keamanan dilihat dari sudut perkauman. Hal ini tentunya memperhebatkan lagi perasaan perkauman. Keadaan yang sama juga boleh berlaku sebaliknya, dengan kebanyakan komunis terdiri daripada orang Cina. Tindakan komunis menyerang orang Melayu seperti yang berlaku di beberapa tempat di Tanah Melayu semasa Darurat, kerap kali menimbulkan kemarahan orang Melayu dan mengakibatkan berlakunya serangan balas. Serangan balas tersebut ditujukan kepada orang Cina yang dianggap sebangsa dengan komunis.

Akhirnya, pertempuran yang berlaku bukan lagi menentang komunis, tetapi menjadi pertempuran antara kaum. Ini mengakibatkan hubungan antara kaum menjadi semakin renggang dan kehidupan mereka sentiasa dikuasai prasangka perkauman. Contohnya, kejadian di Kerdu, Pahang. Pada 18 April 1949, komunis menyerbu Kampung Kerdu di Mentakab, Pahang. Mereka menembak seorang pemuda Melayu, mencederakan menantu penghulu dan mengumpulkan kad pengenalan sebelum berundur. Pengawal kampung bersenjata dari sebuah kampung yang letaknya kira-kira 0.80 kilometer (VS batu) jauhnya, bergegas ke situ dan menembak dua orang Cina yang berada di tempat kejadian. Sepasukan tentera tiba dan melihat orang Cina sedang dikejar oleh orang Melayu yang mengayun-ayunkan parang. Pasukan keselamatan itu sempat menyelamatkan orang Cina berkenaan. Akibat kejadian itu, hampir semua orang Cina yang menetap di Kerdu berpindah ke tempat lain.²⁸

Dalam perkembangan lain, pada 13 Julai 1949, segerombolan 20 orang komunis menyerbu Kampung Krikal, Kampar, Perak. Mereka membunuh dua wanita Orang Asli dan mencederakan seorang leiaki, seorang wanita dan seorang kanak-kanak. Kejadian ini menimbulkan kemarahan Orang Asli dan mereka bertindak menyerang kampung Cina yang berdekatan, iaitu di Bukit Pekan. Seramai 14 orang Cina dibunuh oleh Orang Asli.²⁹ Dalam kejadian lain, pada 27 Januari 1951, kawasan setinggan di Pokok Stoi, berdekatan Bukit Janun, Sungai Petani, Kedah, diserang oleh sekumpulan orang Melayu yang bersenjatakan parang, senapang patah dan lembing. Kejadian itu menyebabkan 29 daripada 32 pondok setinggan Cina itu musnah dibakar. Dalam kejadian itu, sembilan orang Cina terbunuh dan lima orang cedera. Tragedi itu berlaku kerana kawasan itu sering diserang oleh komunis dan pernah melibatkan kematian seorang Melayu. Oleh itu, orang Melayu dari kawasan berdekatan berkumpul dan membalas dendam.³⁰

Selain itu, perkembangan yang berlaku di kalangan orang Cina pada 1949 turut membawa ketidaksenangan kepada kaum lain. Ramai orang Cina menunjukkan kebanggaan dan kegembiraan ke atas kemenangan perjuangan politik di China oleh komunis. Penduduk dan peniaga Cina menyatakan kegembiraan mereka terhadap kejayaan Parti Komunis China menubuhkan Republik Rakyat China. Mereka yang bersimpati dengan komunis cuba mendapatkan inspirasi daripada kejayaan Parti Komunis China. Dengan demikian, perasaan cinta kepada tanah air dan komunisme bercampur-aduk. Orang Melayu di Tanah Melayu melihat perkembangan ini dengan penuh curiga. Ini kerana mereka yang terlibat adalah orang Cina dan

kebanyakan komunis dalam hutan juga adalah orang Cina. Keadaan ini meningkatkan lagi syak wasangka orang Melayu terhadap kesetiaan orang Cina di Tanah Melayu.

Untuk meredakan kebimbangan penduduk Tanah Melayu, Pesuruhjaya Tinggi Henry Gurney menyatakan beliau percaya bahawa dengan usaha yang telah dan akan dilakukan serta dengan sokongan daripada penduduk, negara dapat menewaskan anasir-anasir negatif yang berhajat untuk menguasai penduduk dan negara ini. Pada masa yang sama, kerajaan menegaskan bahawa walaupun Britain mengakui kerajaan komunis di China, namun tidak akan mengubah pendirian terhadap pengganasan komunis di Tanah Melayu. Sebaliknya, penentangan terhadap komunis akan diteruskan sehingga mereka dihapuskan.³¹ Dalam hal ini, Tan Cheng Lock tidak menganggap China Komunis sebagai suatu ancaman besar kepada situasi di Tanah Melayu. Beliau berpendapat bahawa komunis di China akan mengambil masa yang panjang untuk mengukuhkan kedudukannya dan menyelesaikan masalah dalam daripada berhubung dengan komunis di Tanah Melayu.³²

Selain itu, terdapat faktor lain yang turut mempengaruhi hubungan kaum pada zaman Darurat. MCA melalui aktiviti penjualan loteri kebajikannya mengumpulkan sejumlah wang untuk memberikan bantuan dan menjaga kebajikan di kampung baru Cina. Pada 1951, sejumlah 51,266,205.75 disumbangkan oleh MCA kepada rancangan penempatan dan pengumpulan semula setinggalan di Tanah Melayu. Sehingga permulaan Mei 1952, sejumlah \$1,685,663 disumbangkan oleh MCA untuk membantu kerajaan menubuhkan kampung baru di Tanah Melayu.³³

Pada Julai 1952, MCA juga mengambil keputusan untuk menawarkan sejumlah \$500,000 dengan tujuan memperbaiki kehidupan dan keadaan ekonomi orang Melayu.³⁴ Tawaran itu menimbulkan kemarahan di kalangan orang Melayu kerana mereka tidak sanggup dibeli oleh orang Cina dengan jumlah wang tersebut. Terdapat juga sesetengah orang Melayu menyatakan mereka tidak harus menikmati keuntungan daripada jualan loteri kebajikan MCA yang dilarang dalam agama Islam. Seorang pegawai UMNO di Kedah mendesak orang Melayu menolak tawaran itu dengan menyatakan "Malays cannot be valued at \$500,000." Pemimpin UMNO di Selangor menyatakan tindakan MCA sebagai percubaan untuk "buy over Malays at 20 cents a head."³⁵ Di pihak yang lain pula, bantuan MCA itu dilihat mempunyai muslihat politik.³⁶ Oleh itu, tawaran MCA ditolak oleh orang Melayu dan MCA pun menarik balik tawaran tersebut. Namun demikian, tindakan itu menggalakkan lagi perselisihan di antara dua komuniti berkenaan.

Keadaan tersebut dirumitkan lagi dengan pengenalan Ordinan Pendaftaran dan Pelesenan Perniagaan yang berkuatkuasa mulai 1 Januari 1953. Ordinan itu diperkenalkan untuk mengumpulkan wang yang diperlukan bagi Tabung Khas Pembangunan Pendidikan. Tabung tersebut diadakan untuk membiayai sekolah dan guru serta menyediakan kemudahan pendidikan kebangsaan untuk semua kanak-kanak di Tanah Melayu.³⁷ Ordinan ini mengkehendaki semua perniagaan di Tanah Melayu membuat bayaran pendaftaran dan pelesenan pada setiap tahun. Setiap persatuan perniagaan di kawasan bandar dikehendaki membayar \$100, manakala setiap persatuan perniagaan di kawasan luar bandar dikenakan bayaran \$25 setiap tahun.³⁸

Peraturan ini ditentang oleh ahli-ahli Cina dalam Majlis Perundangan Persekutuan dengan pendapat bahawa wang untuk pendidikan sepatutnya datang daripada hasil kerajaan. Mereka juga berpendapat bahawa Ordinan itu membebankan peniaga dan memberi masalah besar kepada peniaga kecil. Penanam padi, pekebun, pemilik kebun getah dan ramai lagi yang mempunyai kepentingan dalam industri luar bandar juga terlibat dalam Ordinan ini. Akibat bantahan ini, sebuah jawatankuasa dilantik untuk memeriksa rang undang-undang dan melaporkan kepada Majlis Perundangan Persekutuan. Jawatankuasa mencadangkan bahawa untuk meringankan beban, undang-undang itu tidak akan meliputi peniaga kecil, nelayan, petani kecil dan mereka yang bekerja sendiri dalam perniagaan atau penanaman kecil-kecilan. Yang tergolong dalam kumpulan ini ialah golongan penjaja; peniaga tanpa permis berniaga; nelayan dan penternak ikan; pemotong kayu dan pembuat arang kayu; penternak ayam itik dan binatang ternakan; penanam getah, padi, kelapa, kelapa sawit, buah-buahan, bunga atau sayur yang kawasan penanaman tidak melebihi 10.12 hektar (25 ekar) dan tidak mengupah lebih daripada lima orang pekerja.³⁹

Walau bagaimanapun, rang undang-undang itu masih tidak mendapat persetujuan daripada ahli-ahli Cina. Dalam persidangan tahunan Dewan Perniagaan Cina Tanah Melayu di Kuala Lumpur pada 25 Januari 1953, satu keputusan sebulat suara diluluskan membantah rang undang-undang itu dan disifatkan sebagai "penindasan ke atas kelas peniaga".⁴⁰ Dewan itu selanjutnya mencadangkan penyelesaian dengan mengumumkan hartal sebagai tanda bantahan. Walau bagaimanapun, pengerusinya, Kolonel H. S. Lee, mengingatkan bahawa hartal yang diadakan akan menyebabkan kerugian yang besar.⁴¹ Kerajaan kemudian menyatakan bahawa perkara itu akan dipertimbangkan semula sebagai cara mententeramkan orang Cina

di Tanah Melayu.⁴² Hal ini jelas memperlihatkan usaha orang Cina untuk melindungi kaumnya yang ramai terlibat dalam perniagaan. Lebih-lebih lagi bayaran itu adalah untuk skim sekolah kebangsaan⁴³ yang sememangnya kurang dipersetujui oleh orang Cina. Sikap negatif orang Cina terhadap Ordinan ini menimbulkan ketidaksenangan hati orang Melayu yang sememangnya menyokong penubuhan sekolah kebangsaan.

Di samping itu, penguasaan ekonomi oleh orang Cina juga menimbulkan ketegangan antara dua kaum itu. Menurut tanggapan tradisional, orang Melayu memegang kuasa politik, manakala orang Cina menguasai ekonomi. Tetapi pada 1950-an, hak kerakyatan kepada orang Cina yang dilonggarkan menyebabkan secara politiknya, mereka mempunyai kuasa yang lebih daripada sebelumnya. Kedudukan ini dikuatkan dengan penguasaan mereka dalam ekonomi. Mereka juga merupakan sekutu yang berpengaruh dalam gabungan Perikatan yang dibentuk pada tahun 1952. Orang Melayu berasa tidak senang hati dengan kedudukan ekonomi mereka. Peningkatan dalam kuasa politik orang Cina berlaku tanpa pengurangan dalam kawalan mereka terhadap ekonomi. Sebaliknya, orang Melayu mendapati tiada perkembangan dalam bahagian ekonomi mereka yang kecil-kecilan itu dan kekuatan politik mereka secara bandingan pula terhakis. Tanggapan ini mengeruhkan hubungan antara kedua-dua kaum, sehingga melahirkan perasaan kebimbangan, ketakutan, ketidakpercayaan dan pertentangan di antara mereka.

Untuk meredakan api perkauman yang bersemarak sejak pemerintahan Jepun dan menjadi semakin serius semasa Darurat, beberapa usaha dijalankan. Antaranya, Malcom MacDonald,⁴⁴ Gabenor Jeneral British di Asia Tenggara, mencadangkan pemimpin kaum di Tanah Melayu membentuk sebuah jawatankuasa untuk menyelesaikan konflik antara kaum. Hasilnya, melalui usaha Dato' Onn bin Jaafar⁴⁵ dan pemimpin kaum lain seperti Tan Cheng Lock dan E. E. C. Thuraisingham,⁴⁶ CLC dibentuk pada 1949. Penubuhan CLC merangsang aliran baru dalam keharmonian kaum di Tanah Melayu.

Selain itu, British menggalakkan orang Cina menubuhkan MCA dengan tujuan memperjuangkan kepentingan orang Cina dan juga mengelakkan mereka daripada terlibat dalam pergerakan komunis. Pada masa yang sama, MCA juga dibentuk agar dapat merapatkan jurang antara kaum di Tanah Melayu, khasnya antara orang Cina dengan orang Melayu. Dalam pada itu, pembentukan Perikatan UMNO-MCA pada 1952 untuk menghadapi pilihan raya Majlis Bandaran Kuala Lumpur dan Perikatan UMNO-MCA-MIC untuk tujuan pilihan raya Persekutuan tahun 1955 turut memperlihatkan adanya usaha ke arah kerjasama antara kaum di Tanah Melayu.

Dengan itu, dapat dikatakan bahawa Darurat menyedarkan kerajaan British dan pemimpin Tanah Melayu untuk mengambil langkah meredakan ketegangan antara kaum.

Jawatankuasa Hubungan Kaum (*Communities Liaison Committee/CLC*)

Dalam proses menyediakan Tanah Melayu ke arah kemerdekaan, British sedar bahawa kerjasama antara pemimpin kaum penting untuk membawa kestabilan negara. Pada masa yang sama, British sedar bahawa hubungan tegang antara orang Melayu dan bukan Melayu timbul sejak zaman pendudukan Jepun, seterusnya pengenalan rancangan *Malayan Union* dan Persekutuan Tanah Melayu. Begitu juga, British mengakui bahawa kerjasama antara kaum diperlukan dalam menghadapi pemberontakan komunis di Tanah Melayu. Di samping itu, penduduk harus disedarkan bahawa Tanah Melayu hanya akan memperoleh status kerajaan sendiri sekiranya kerjasama antara tiga kaum utama, iaitu Melayu, Cina dan India dapat diwujudkan.

Pada Ogos 1948, Dato' Onn Jaafar mendapat jemputan ke jamuan makan daripada Malcolm MacDonald, Gabenor Jeneral British di Asia Tenggara. Dalam jamuan itu, Malcolm MacDonald mencadangkan agar Dato' Onn Jaafar berunding dengan pemimpin bukan Melayu bagi mencari jalan penyelesaian mengatasi masalah hubungan kaum di Tanah Melayu. Tanda kerjasama untuk masa depan antara orang Cina dengan Melayu bermula dengan pertemuan yang diadakan di rumah Dato' Onn Jaafar di Istana Bukit Serene, Johor Bahru pada 29 Disember 1948. Antara orang terkemuka yang hadir ialah Dato' Tan Cheng Lock, Dato' Khoo Teik Ee,⁴⁸ Yong Shook Lin,⁴⁸ E. E. C. Thuraisingham dan Roland Braddell⁴⁹ (Penasihat Undang-undang UMNO) dari Tanah Melayu; C. C. Tan, S. Q. Wong, Lim Han Hoe, Thio Chan Bee, Lee Kong Chian dan Tan Chin Tuan dari Singapura. Malcolm MacDonald dijemput sebagai tetamu kehormat.⁵⁰

Sebulan kemudian, pada 9 Januari 1949, Dato' Onn Jaafar menganjurkan perbincangan di *Lunar Club*, Pulau Pinang. Dato' Onn Jaafar, Tan Cheng Lock, E. E. C. Thuraisingham, Dato' Panglima Bukit Gantang,⁵¹ Yong Shook Lin, Roland Braddell, Dr. Mustapha b. Osman, Lee Tiang Keng,⁵² Salleh Hakim, C. C. Tan, Zainal Abidin b. Haji Abbas⁵³ dan MacDonald bertemu dan bertukar-tukar fikiran bagi mengatasi masalah politik antara kaum.⁵⁴ Hasil pertemuan itu melahirkan Jawatankuasa Muhibah Sino-Melayu (*Sino-Malay Goodwill Committee*) yang menjadi badan untuk mengadakan kerjasama antara pelbagai kaum di Tanah Melayu. Ia bertujuan untuk membolehkan

pemimpin pelbagai kaum duduk membincangkan hubungan antara kaum dan mencari jalan penyelesaian agar dapat mewujudkan kesefahaman yang lebih baik.⁵⁵

Keahliannya mengandungi lima orang Melayu dan empat Cina. Wakil Melayu ialah Dato' Onn Jaafar (Menteri Besar Johor dan Presiden UMNO), Dato' Panglima Bukit Gantang (Menteri Besar Perak), Salleh Hakim (ahli Majlis Perundangan Negeri Selangor), Dr. Mustapha Osman (ahli Jawatankuasa Kerja UMNO dan juga pemimpin Melayu Kedah) dan Zainal Abidin Haji Abbas (Setiausaha Agung UMNO). Wakil Cina terdiri daripada Dr. Lee Tiang Keng (Pulau Pinang), C. C. Tan (Singapura), Yong Shook Lin (Selangor) dan Tan Cheng Lock (Melaka). Ahli lain termasuklah Roland Braddell dan E. E. C. Thuraisingham yang menjadi Pengerusi Jawatankuasa. Malcolm MacDonald bersetuju bertindak sebagai Pegawai Perantara kepada Jawatankuasa berkenaan.⁵⁶

Jawatankuasa Muhibah itu kemudian ditukarkan kepada CLC pada April 1949 berikutan penambahan ahli daripada komuniti lain selain Melayu dan Cina.⁵⁷ Objektif utama CLC adalah untuk memelihara persefahaman yang baik antara komuniti dan mencadangkan cara bagi mengukuhkan dan meningkatkan hubungan kaum. Moto CLC ialah "Kesamaan dan Keadilan Untuk Penduduk Malaya" (*Equality and justice For The People of Malaya*).⁵⁸ Malahan dalam laporan kerajaan, CLC disifatkan sebagai badan separa rasmi paling berpengaruh di Tanah Melayu yang mewakili semua kaum utama negara ini.⁵⁹ Secara umum, CLC wujud sebagai hasil ke arah mewujudkan kerjasama antara kaum di samping mencari penyelesaian dalam soal perkauman. Bagaimanapun, tidak dapat dinafikan terdapat campur tangan British dalam CLC, melalui Malcolm MacDonald menjadi penasihat utamanya.

Perjumpaan CLC diadakan di Johor Bahru pada 14, 15 dan 16 September 1949. Ahli-ahli jawatankuasanya membincangkan masalah yang berbangkit antara kaum di Persekutuan Tanah Melayu. Perjumpaan itu menghasilkan memorandum yang mengandungi lima pandangan dan diterbitkan pada 18 September 1949. Antaranya, tujuan Persekutuan Tanah Melayu adalah ke arah berkerajaan sendiri. Untuk itu, proses pilihan raya harus diadakan bagi menyediakan penduduk dengan pengalaman pentadbiran. Selain itu, turut dicadangkan bahasa Melayu dan Inggeris harus dijadikan subjek wajib di semua sekolah rendah kerajaan serta bantuan kerajaan.⁶⁰ Memorandum ini jelas menunjukkan pencapaian pendapat sebulat suara jawatankuasa dalam tujuan untuk membangunkan satu bangsa Tanah Melayu yang bersatu padu pada ketika itu.

Dalam soal pendidikan, CLC sedar bahawa untuk memperolehi kesetiaan segera penduduk berbilang kaum di Tanah Melayu adalah melalui pendidikan bukan bercorak perkauman. Pendidikan ini menggunakan bahasa Inggeris dan Melayu sebagai bahasa pengantar dalam semua mata pelajaran di sekolah kerajaan dan bantuan kerajaan.⁶¹ Akibat cadangan CLC yang memaparkan keperluan mengadakan perubahan dalam sistem pendidikan, kerajaan melantik jawatankuasa untuk mengkaji keadaan pendidikan di Tanah Melayu.

CLC membineangkan kedudukan ekonomi orang Melayu dan kemungkinan bantuan yang dapat diberi oleh orang Cina agar dapat memperluaskan peluang penglibatan orang Melayu dalam perindustrian dan perniagaan. CLC mencapai persetujuan bahawa perlu ada kerjasama di antara orang bukan Melayu dengan orang Melayu dalam meningkatkan keadaan ekonomi negara. Dengan itu, pada Mei 1949, CLC mencapai satu formula dalam membantu memperbaiki kedudukan ekonomi orang Melayu. Formula itu merangkumi perkara berikut:

- (a) Kerajaan harus menyediakan subsidi kepada perniagaan orang Melayu dan menubuhkan sekolah perdagangan untuk melatih orang Melayu dengan kemahiran ekonomi;
- (b) Sektor pengangkutan harus dibuka kepada orang Melayu;
- (c) Peluang pendidikan dan pekerjaan kepada orang Melayu harus diberi keutamaan;
- (d) Peniaga dan majikan bukan Melayu harus meningkatkan penyertaan orang Melayu dalam semua sektor ekonomi, seperti perlombongan timah, industri getah dan perniagaan runcit.⁶²

Berikutnya, CLC mencadangkan kepada kerajaan agar menubuhkan sebuah badan untuk meningkatkan keadaan ekonomi orang Melayu. Dengan demikian, *Rural and Industrial Development Authority* (RIDA) dibentuk pada Ogos 1950 dengan Dato' Onn Jaafar sebagai pengerusi pertamanya. Fungsi RIDA ialah merancang dan mengadakan skim khas untuk pembangunan ekonomi luar bandar, terutama membolehkan pekebun kecil Melayu melibatkan diri dalam proses memasarkan tanaman mereka dan membantu penduduk luar bandar meningkatkan taraf hidup mereka.⁶³

CLC juga memberikan perhatian kepada hubungan politik antara orang Melayu dengan bukan Melayu, seperti pengambilan orang bukan Melayu dalam perkhidmatan pentadbiran, pengenalan pilihan raya tempatan dan berkerajaan sendiri serta kelayakan orang bukan Melayu menjadi warganegara Persekutuan Tanah Melayu. CLC tidak

menetapkan tarikh pilihan raya diadakan dan pembentukan kerajaan sendiri bagi Tanah Melayu, tetapi hanya mencadangkannya diadakan sebaik sahaja keadaan negara bertambah aman. CLC berpendapat pengalaman pilihan raya berperingkat-peringkat penting dalam memandu penduduk Tanah Melayu ke arah berkerajaan sendiri.⁶⁴

Dalam soal kerakyatan, anggota bukan Melayu dalam CLC mencadangkan supaya kerakyatan berdasarkan *jus soli*, iaitu kerakyatan berdasarkan kelahiran harus diberi kepada orang bukan Melayu yang dilahirkan di Tanah Melayu. Akhirnya, CLC bersetuju bahawa mereka yang menumpukan taat setia sepenuhnya kepada Tanah Melayu dan menganggap Tanah Melayu sebagai tempat tinggal tetap itu layak memperolehi hak kewarganegaraan Persekutuan Tanah Melayu. Kompromi ini tercapai kerana pemimpin kaum dalam CLC sedar bahawa hak kerakyatan kepada orang bukan Melayu penting bagi memastikan mereka menyokong kerajaan dan bekerjasama dengan penduduk Melayu dalam menangani masalah komunis. Ini menyebabkan peningkatan peratusan orang Cina yang menjadi warganegara Tanah Melayu daripada 24 peratus pada 1950 kepada lofrih kurang 50 peratus pada 1953.⁶⁵ Di sini, jelas memperlihatkan adanya tawar-menawar dan tolak ansur antara orang Melayu dan bukan Melayu sebelum sesuatu keputusan diambil berkenaan isu pendidikan, masalah ekonomi orang Melayu dan syarat kerakyatan dalam usaha memperbaiki hubungan antara kaum di Tanah Melayu pada zaman Darurat.

Secara luaran, CLC terdiri daripada sekumpulan "manusia untuk kebajikan" daripada komuniti berlainan di Tanah Melayu, bekerja secara bebas untuk mencadangkan penyelesaian kepada masalah yang dihadapi oleh negara.⁶⁶ Bagaimanapun, terdapat bukti bahawa CLC lebih merupakan penyelesaian kepada masalah yang dihadapi oleh kerajaan British dan merekalah pihak yang memainkan peranan dominan di belakang pembentukannya dan kerja-kerja yang dijalankan oleh Jawatankuasa berkenaan. Pembentukan CLC disokong oleh Malcolm MacDonald, sebagai "jambatan" antara pemimpin Melayu daripada UMNO yang berjaya dalam memperjuangkan perlembagaan baru (Persekutuan Tanah Melayu) dengan pemimpin Cina serta pemimpin bukan Melayu lain yang tidak puas hati kerana gagal dalam menegakkan kepentingan mereka. MacDonald sendiri menghadiri semua perjumpaan yang diadakan oleh CLC. Beliau dapat memastikan bahawa keputusan Jawatankuasa tidak melencong dari had yang dibenarkan oleh British. Selain itu, semua mesyuarat Jawatankuasa diadakan di bilik peribadi seseorang seperti rumah Gabenor Jeneral di Johor Bahru, kediaman Pesuruhjaya Tinggi British, Kuala Lumpur

dan Rumah Kerajaan di Pulau Pinang.⁶⁷ Dengan demikian, jelas bahawa CLC lebih merupakan hasil ciptaan kerajaan British.

Percubaan untuk memupuk persefahaman dan kerjasama antara kaum adalah suatu tindakan yang lahir akibat suasana politik yang disebabkan pemberontakan bersenjata komunis di Tanah Melayu. Ini kerana kerajaan British memerlukan bantuan peniaga Cina untuk memperkenalkan sebuah organisasi politik Cina yang akan mengalihkan sokongan orang Cina daripada komunis. Namun begitu, kerajaan tidak boleh bertindak memihak kepada satu golongan sahaja kerana tindakan itu merbahaya dan akan dilihat oleh orang Melayu serta pemimpin UMNO sebagai tidak melindungi kepentingan mereka. Keadaan itu akan merumitkan lagi hubungan kaum yang wujud di Tanah Melayu. Dengan demikian, CLC dapat menyediakan saluran untuk menyelesaikan perbezaan antara pemimpin dan masyarakat. Keadaan ini secara tidak langsung membuktikan bahawa CLC terbentuk kesan daripada keadaan perkauman yang menjadi semakin tegang semasa Darurat.

Tambahan pula, kerajaan British sedar bahawa dengan tamatnya pemberontakan bersenjata komunis, konflik kaum di kalangan komuniti yang berlainan akan menjadi suatu bencana. Dengan segala sumber fizikal dan kewangan yang digunakan dalam perang menentang komunis, kerajaan tidak mampu lagi untuk mengendalikannya sebarang masalah di kalangan kaum yang berbeza di Tanah Melayu. Oleh itu, suatu penyelesaian harus dicari untuk menghapuskan perbezaan yang wujud di kalangan kaum. Dengan itulah, CLC dibentuk bagi tujuan tersebut. CLC sebenarnya adalah percubaan pertama pihak British untuk mendapatkan kerjasama daripada penduduk melalui pemimpin mereka dan dapat dianggap sebagai alternatif kepada komunis di Tanah Melayu.

Dalam pada itu, penubuhan CLC membawa kesedaran politik yang semakin meluas dan merangsang pertubuhan politik baru. Antaranya, MCA, *Pan-Malayan Labour Party*, *Independence of Malaya Party* (IMP), *People's Progressive Party* (PPP), *Malayan Muslim Party*, Parti Negara dan MIC. Kesimpulannya, dapat dikatakan bahawa Daruratlah yang mempercepatkan penubuhan sebuah organisasi dengan tujuan untuk memperbaiki hubungan antara kaum, khasnya antara orang Melayu dengan Cina supaya dapat bekerjasama dan bersatu padu untuk memulihkan keadaan di Tanah Melayu. Inilah membawa kemunculan CLC. Dengan itu, CLC dapatlah dikatakan sebagai hasil serta merta akibat suasana Darurat di Tanah Melayu. Secara tidak langsung, penubuhan CLC turut menggiatkan kesedaran politik di kalangan pemimpin kaum bahawa mereka boleh berkongsi kepentingan dan membentuk hala tuju yang sama, iaitu membawa

Tanah Melayu ke arah kemerdekaan serta membina sebuah kesatuan negara bangsa. Keadaan ini mencorakkan lagi perkembangan politik di Tanah Melayu pada zaman Darurat.

Selain itu, usaha lain juga diadakan untuk memupuk keyakinan dan kerjasama antara kaum. Antaranya, dicadangkan *Good Neighbour Council Scheme* sebagai percubaan di mukim Masai dan Serom di Muar, Johor. Setiap mukim mempunyai *Good Neighbour Council* masing-masing yang dianggotai oleh wakil setiap kumpulan kaum di kawasan itu. Sementara itu, di Selangor, *Sino-Malay Good Relationship Committee* dibentuk di Kampung Sungai Lui, berdekatan Hulu Langat. Terdapat kira-kira 3,000 orang Melayu dan 1,000 orang Cina menetap di kawasan berkenaan di Selangor. Tujuan utama pembentukan jawatankuasa itu ialah memupuk kesefahaman dan persahabatan yang erat antara orang Melayu dan Cina di kampung berkenaan. Ia adalah sebuah organisasi yang bukan bercorak politik.⁶⁸

Di samping itu, Tan Cheng Lock juga mencadangkan penubuhan Liga Sino-Melayu yang bertujuan agar pemimpin Melayu dan Cina dapat bersemuka dan bekerjasama dalam semua perkara. Dengan itu, hubungan dan kesefahaman antara satu sama lain dapat ditingkatkan. Dalam hal ini, Tan Cheng Lock menyatakan penduduk negara ini tidak harus dibenarkan tinggal berasingan. Sebaliknya, mereka patut disatukan supaya hidup bermasyarakat dan bekerjasama sebagai satu bangsa.⁶⁹ Cadangan ini mendapat sokongan kuat daripada Ahmad Boestaman,⁷⁰ Presiden Parti Rakyat yang menyatakan bahawa Liga Sino-Melayu dapat menyediakan suatu "jambatan emas" untuk menyatukan orang Melayu dan Cina, meningkatkan persefahaman dan kerjasama supaya hidup dalam keadaan harmoni.⁷¹

Malayan Chinese Association (MCA)

Penubuhan MCA adalah strategi politik baru bagi melibatkan orang Cina dalam usaha membanteras pengaruh komunis dan secara tidak langsung dapat mengurangkan ketegangan antara kaum di Tanah Melayu. British sedar bahawa sukar untuk menghapuskan PKM sekiranya kerajaan tidak mendapat sokongan dan kerjasama daripada penduduk, terutama kaum Cina. Orang Cina perlu disedarkan bahawa PKM bukanlah tempat pergantungan yang baik dan boleh dipertanggungjawabkan untuk mereka. Justeru itu, kerajaan cuba menggalakkan pemimpin Cina menubuhkan sebuah organisasi bagi mengalihkan perhatian orang Cina daripada komunis. Keadaan ini dapat dilihat melalui memorandum berkenaan *Problems Created By The Communist Successes In China* yang antara lain mencatatkan bahawa

dalam usaha kerajaan mendapat sokongan orang Cina, penubuhan MCA adalah amat digalakkan.⁷² Dalam pada itu, selepas Darurat diisytiharkan, orang Cina sedar bahawa sebuah organisasi diperlukan untuk menjaga kepentingan mereka serta menyediakan kepimpinan sebagai alternatif kepada kepimpinan dalam PKM. Ia juga perlu untuk membersihkan nama orang Cina yang selalu dikaitkan dengan komunis. Keadaan ini dapat dicapai dengan menyatupadukan orang Cina di bawah MCA.

Pada masa yang sama, pemimpin Cina di Tanah Melayu sedar bahawa UMNO di bawah pimpinan Dato' Onn Jaafar adalah sebuah pertubuhan yang kuat dan berpengaruh. Kejayaan UMNO menggagalkan rancangan *Malayan Union* menjadi contoh yang nyata. UMNO terus bergerak dengan cergas dan pengisytiharan Darurat tidak menjejaskan kegiatannya. Oleh itu, pemimpin masyarakat Cina merasakan mereka perlu bersatu dan mempunyai sebuah pertubuhan untuk menjaga dan memperjuangkan kepentingan mereka. Hal ini turut ditegaskan oleh Tan Cheng Lock dalam mesyuarat pertama penubuhan MCA pada 27 Februari 1949.⁷³ Sebab lain ialah pengisytiharan Darurat dan pengharaman PKM serta pembubaran organisasi lain yang berkaitan telah menimbulkan kekosongan dalam bidang politik Cina. Buat kali pertama sejak perang, kepimpinan yang disediakan oleh PKM terhapus. Para peniaga Cina melihat penubuhan MCA sebagai peluang untuk mendapat kembali kedudukan yang diperoleh mereka sebelum perang, tetapi hilang semasa pendudukan Jepun. Inilah yang difikirkan oleh para peniaga apabila mereka mengambil keputusan untuk memperkenalkan sebuah organisasi yang akan menyatukan orang Cina.

Pembentukan MCA selalunya dirujuk kepada jasa Tan Cheng Lock, presiden pertamanya. Namun demikian, orang yang mula-mula mencetuskan idea penubuhan MCA selain Tan Cheng Lock termasuklah Yong Shook Lin, Khoo Teik Ee, H. S. Lee dan Leong Yew Koh. Orang yang memberikan galakan terakhir untuk penubuhan organisasi ini ialah Pesuruhjaya Tinggi British, Henry Gurney. Ia dimulakan pada suatu majlis makan malam di rumah Yong Shook Lin pada 15 Disember 1948 apabila Henry Gurney menggerakkan hati 16 ahli Majlis Perundangan Persekutuan dan Majlis Eksekutif Persekutuan berbangsa Cina yang hadir agar membentuk sebuah pertubuhan untuk mewakili komuniti Cina dan sebagai suatu alternatif kepada PKM.⁷⁴

Pada masa yang sama, Henry Gurney juga menyatakan perlunya orang Cina mempunyai sebuah pertubuhan yang kuat seperti UMNO. Ini kerana sejak Darurat diisytiharkan, banyak pertubuhan politik berkaitan dibubarkan dan hanya UMNO yang masih bergerak aktif sebagai organ politik orang Melayu. Kedudukan tersebut dilihat

memberikan ruang kepada PKM untuk mempengaruhi dan mengisi kekosongan yang wujud di kalangan orang Cina. Oleh itu, pemimpin Cina sedar bahawa sebuah pertubuhan yang memperjuangkan kepentingan mereka harus ditubuhkan di Tanah Melayu. Galakan daripada Pesuruhjaya Tinggi dapat dilihat apabila pada keesokan harinya, surat dihantar kepada semua pemimpin Cina yang penting bagi menggariskan idea penubuhan organisasi tersebut.

British juga tidak mengabaikan peluang yang lahir akibat pengharaman PKM dan semua pertubuhan berhaluan kiri. Mereka tahu bahawa orang Cina tidak puas hati dengan kerajaan. Pada masa yang sama, PKM bukan sahaja membekalkan saluran untuk ketidakpuasan masyarakat Cina, tetapi juga menyediakan kepimpinan kepada mereka. Dengan itu, kerajaan British melihat parlunya sebuah organisasi politik Cina dibentuk di bawah peniaga Cina yang pro-British. Organisasi tersebut dapat bertindak sebagai alat untuk menjauhkan orang Cina daripada sokongan PKM dan untuk mendapatkan kerjasama bagi kerajaan.

Di bawah tajaan 16 peniaga Cina yang juga wakil kaum Cina di Majlis Perundangan Persekutuan dan Majlis Eksekutif Persekutuan, MCA dibentuk pada 27 Februari 1949. Negeri-negeri Melayu kecuali Kelantan menghantar wakil masing-masing untuk menunjukkan sokongan kepada pembentukan MCA. Perak menghantar 16 wakil, Pulau Pinang empat, Kedah dan Perlis masing-masing lima, Negeri Sembilan 11, Pahang tujuh, Johor 23, Terengganu dua, Melaka lapan dan terdapat seramai 100 orang Cina dari Selangor yang hadir dalam mesyuarat rasmi penubuhan MCA pada 27 Februari 1949. Mesyuarat itu dipengerusikan oleh Ee Ewe Kim, ahli Majlis Perundangan Persekutuan dari Melaka.⁷⁵ Tan Cheng Lock, Yong Shook Lin dan Khoo Teik Ee dipilih sebagai presiden, setiausaha kehormat dan bendahari kehormat dengan sebulat suara.⁷⁶ Pada 18 Mac 1949, MCA menerbitkan kenyataan tentang objektif asasnya:

- (a) Untuk menjalin dan memelihara kebajikan dan keharmonian antara kaum;
- (b) Untuk menggalakkan dan melindungi kepentingan sosial, ekonomi, politik dan budaya orang Cina;
- (c) Untuk memajukan dan membantu mengekalkan suasana aman damai.⁷⁷

Dengan itu, MCA adalah pertubuhan yang dibentuk untuk mewakili kepentingan komuniti Cina. Pada masa yang sama, pertubuhan itu berusaha mencari penyelesaian dalam hal berkaitan

pemisahan politik dan budaya orang Cina di Tanah Melayu. Penubuhan MCA juga bertujuan untuk memupuk dan memelihara hubungan mesra antara pelbagai kaum di Tanah Melayu. Akhbar *Modern Daily News*, 31 Oktober 1949, melaporkan tujuan penubuhan MCA ialah mencapai kerjasama semua kaum untuk membentuk sebuah negara yang bebas dan merdeka, menikmati hak yang adil dan memikul tanggungjawab yang sama antara semua kaum di Tanah Melayu.⁷⁸ Malahan, pada Mac 1949, Tan Cheng Lock menyatakan tugas pertama MCA ialah bekerjasama dengan komuniti lain dan membantu kerajaan mencari jalan dalam menyelesaikan masalah yang berbangkit serta memulihkan keamanan.⁷⁹

Dalam usaha memupuk perasaan muhibah antara kaum, Presiden MCA, Tan Cheng Lock menyeru ahli-ahli MCA supaya bangun dan bersatu bukan sahaja di kalangan komuniti Cina sendiri, malahan juga dengan orang Melayu dan kaum lain untuk menjadikan bumi ini satu negara dan satu bangsa.⁸⁰ Beliau menggesa semua orang Cina bekerjasama dengan kerajaan dan komuniti lain. Dengan adanya kerjasama antara semua kaum dengan kerajaan, negara akan dapat mengusir keluar komunis. Ini kerana, beliau sedar bahawa komunis bertujuan untuk memenuhi kehendak mereka sendiri dan bukan mengikut keinginan penduduk negara ini. Jelas bahawa MCA cuba menggalakkan hubungan harmoni di kalangan penduduk berbilang kaum di Tanah Melayu supaya dapat memelihara keamanan negara.

Dalam usaha mengurangkan kecurigaan orang Melayu terhadap penglibatan orang Cina dalam membanteras komunis di Tanah Melayu, MCA berusaha memujuk orang Cina supaya menyertai pasukan keselamatan. Dengan itu, jurang hubungan antara kaum dapat dirapatkan. Dalam hal ini, MCA berusaha menarik perhatian penduduk Cina untuk penyertaan dalam pasukan keselamatan selaras dengan seruan kerajaan walaupun disadari ibu bapa berada dalam keadaan tertekan akibat langkah kerajaan itu. Ini kerana MCA sedar bahawa dasar itu akan mendatangkan keuntungan kepada orang Cina dan juga untuk kebaikan negara. Apabila didapati bahawa belia keturunan Cina tidak begitu berminat untuk menjadi polis, MCA cuba menggalakkan mereka dengan memberikan insentif. Antaranya, elaun khas kepada belia yang sedia berkhidmat dalam pasukan polis, pemberian hak kerakyatan kepada belia Cina setelah tiga tahun berkhidmat dalam pasukan polis dan bonus S200 kepada setiap ahli baru yang berdaftar menjadi anggota polis.⁸¹

Selain itu, Jawatankuasa Kerja Pusat MCA menggesa semua cawangan MCA memberikan bantuan kepada pihak berkuasa dalam merekrut anggota polis berbangsa Cina di kawasan masing-masing.

Usaha lain yang dijalankan oleh MCA dapat dilihat melalui surat Thomas Hodge, Ketua Bahagian Filem Malaya kepada Lau Pak Khuan, MCA cawangan Perak. Sural bertarikh 30 Mei 1953 adalah berkenaan penayangan filem *Service For All* untuk menarik minat orang Cina menyertai pasukan keselamatan di Perak pada Jun 1953. Manakala, surat Woo Ka Lim,⁸² Setiausaha Agung MCA cawangan Perak kepada Pegawai Perhubungan, ibu pejabat MCA di Kuala Lumpur, Yap Yin Chung, bertarikh 27 Mei 1953, menyentuh dua perkara yang diatur untuk kempen pengambilan kakitangan pasukan keselamatan. Pertama, membuat ucapan di radio berkenaan perkhidmatan polis oleh Lau Pak Khuan. Kedua, meminta supaya Unit Filem Malaya menghantar filem berkaitan polis untuk ditayangkan di panggung wayang di Perak.⁸³ Dalam usaha untuk menambah jumlah penyertaan orang Cina dalam pasukan polis, MCA bercadang untuk membantu mengeluarkan seramai dua ribu orang rekrut Cina setahun. Dalam cadangannya itu, MCA cuba secara purata mendapatkan 175 orang rekrut polis Cina setiap bulan dari seluruh Persekutuan.

Selain itu, MCA juga menggalakkan penyertaan orang Cina dalam pasukan *Home Guard*, terutamanya bagi menjaga kampung mereka daripada ancaman komunis. Untuk tujuan itu, MCA menggerakkan jentera publisiti dan propaganda ke seluruh Persekutuan untuk menyeru orang Cina supaya mendaftarkan diri menyertai pasukan *Home Guard*. Kerja keras MCA itu pada dasarnya memberikan hasil yang menggalakkan. Ini terbukti dengan penambahan bilangan ahli kaum Cina dalam *Home Guard*. Pada penghujung 1950, hanya terdapat 3,500 orang atau 11.6 peratus ahli kaum Cina daripada 30,000 *Home Guard* di Tanah Melayu. Namun demikian, menjelang pertengahan 1953, jumlah ini meningkat kepada 79,587 orang atau 32.53 peratus daripada jumlah 244,645 orang *Home Guard*. Pada September 1954, 129 daripada 323 buah kampung baru diletakkan di bawah pertahanan *Home Guard* Cina.⁸⁴

Semasa Kempen Bulan Rakyat Melawan Penjahat dilancarkan pada Februari 1950, MCA turut berperanan penting dalam menyeru orang Cina agar menyertai kempen tersebut. Seluruh jentera organisasi MCA dari peringkat pusat sehingga ke peringkat cawangan memainkan peranan aktif. Di Negeri Sembilan, 31 cawangan MCA mengambil keputusan untuk membantu menjayakan kempen tersebut dengan menyebarkan risalah kepada penduduk.⁸⁵ Sukarelawan MCA menjalankan kempen dari rumah ke rumah di kawasan yang mempunyai ramai penduduk Cina.

Pemimpin MCA juga membuat ucapan dan seruan kepada kaum Cina yang disiarkan dengan meluas melalui radio. Antaranya, Tan

Cheng Lock menyeru orang Cina supaya menunjukkan taat setia terhadap negara ini dan menjadi sukarelawan Bulan Rakyat Melawan Penjahat agar Darurat dapat ditamatkan seawal mungkin.⁸⁶ Pada dasarnya, MCA bergerak sepenuhnya dalam membantu kerajaan untuk menarik penyertaan dan penglibatan orang Cina dalam Kempen Bulan Rakyat Melawan Penjahat. Tindakan ini dapat memberi gambaran kepada masyarakat bahawa orang Cina turut terlibat dalam kempen membanteras komunis. Usaha ini secara tidak langsung dapat mengurangkan syak wasangka kaum lain terhadap kesetiaan orang Cina dan dapat memupuk kerjasama antara orang Cina dengan penduduk lain di Tanah Melayu.

Berdepan dengan masalah belia Cina yang meninggalkan Tanah Melayu apabila Peraturan Tenaga Manusia diperkenalkan pada Disember 1950, MCA menyeru supaya masyarakat Cina tidak melarikan diri daripada tanggungjawab mempertahankan negara daripada ancaman komunis. Dalam hal ini, Tan Cheng Lock sebagai Presiden MCA, memberitahu komuniti Cina bahawa kerajaan mempunyai kuasa dalam meminta orang Cina membentuk bilangan yang munasabah dalam pasukan keselamatan memandangkan mereka membentuk lebih kurang separuh daripada penduduk Tanah Melayu.

Seterusnya, Tan Cheng Lock menyeru orang Cina supaya menunjukkan kesetiaan dan kerjasama kepada negara ini dengan tidak menolak berkhidmat dalam pasukan keselamatan yang diminta oleh kerajaan.⁸⁷ Dapat dikatakan bahawa MCA cuba mengingatkan orang Cina akan tanggungjawab sebagai penduduk Tanah Melayu dan bekerjasama dengan kerajaan serta penduduk lain dalam menghadapi ancaman komunis. Tindakan ini menunjukkan MCA berusaha mengurangkan kecurigaan kaum lain ke atas orang Cina dan seterusnya dapat meningkatkan lagi hubungan antara kaum.

Tidak dapat dinafikan bahawa penubuhan MCA berjaya memperbaiki hubungan antara orang Cina dengan kaum lain dan pihak kerajaan di Tanah Melayu. Ini berikutan dengan adanya usaha bersungguh-sungguh yang dilakukan oleh pemimpin MCA dalam menyingkirkan kesangsian terhadap kesetiaan orang Cina kepada negara ini. Dengan itu, iahiriah kerjasama, kesefahaman dan saling mempercayai antara masyarakat Cina dengan kerajaan dalam usaha membanteras kekejaman komunis. Antara tahun 1949 hingga 1952, tumpuan MCA adalah untuk memperbaiki imej buruk orang Cina akibat pemberontakan komunis dan membantu pemerintah mendapatkan sokongan orang Cina dalam proses menamatkan Darurat. MCA juga bertanggungjawab dalam merapatkan hubungan dan memupuk kerjasama antara orang Cina dengan kaum lain yang amat diperlukan dalam proses menangani komunis di Tanah Melayu.

Akhirnya, sokongan dan keyakinan orang Cina membolehkan MCA muncul sebagai sebuah parti politik mewakili orang Cina di Tanah Melayu. MCA muncul dalam gelanggang politik menjelang bulan Februari 1952 apabila ia turut bertanding dalam pilihan raya Majlis Bandaran Kuala Lumpur bersama-sama dengan UMNO dan beberapa pilihan raya di peringkat tempatan dan negeri, yang akhirnya membawa Tanah Melayu ke arah kemerdekaan. Ia merupakan langkah kerjasama politik yang pertama antara UMNO dengan MCA dan antara kaum Melayu dengan kaum Cina. Sejak itu, MCA mewakili kepentingan kaum Cina dalam kerajaan. Ia menjadi alat untuk orang Cina menyuarakan hak politik mereka di Tanah Melayu dan juga menjalinkan kerjasama politik dengan kaum lain.

Perikatan UMNO-MCA-MIC

Pada awal 1950-an, timbul kesedaran sebilangan pemimpin kaum di Tanah Melayu yang merasakan suatu kerjasama politik antara kaum raat diperlukan bagi mengatasi masalah persaingan politik dengan komunis. Pada masa yang sama, British berpendapat bahawa sebarang percubaan oleh orang Melayu dan UMNO untuk memerintah negara ini sendiri akan mengakibatkan kecelaruan sosial dan ketidakstabilan politik. Kesedaran ini membawa persetujuan kerjasama UMNO-MCA selepas pilihan raya Majlis Perbandaran Pulau Pinang pada Disember 1951⁸⁸ dan menjelang pilihan raya Majlis Bandaran Kuala Lumpur pada Februari 1952.

Formula kerjasama politik ini terus diperkukuhkan dengan penyertaan MIC dalam Perikatan UMNO-MCA pada Oktober 1954, iaitu menjelang pilihan raya Persekutuan tahun 1955. Keadaan ini timbul kerana UMNO, MCA dan MIC mula mencapai kesofahaman yang membolehkan parti perkauman itu bekerjasama bagi memperjuangkan kemerdekaan Tanah Melayu. Pendekatan ini perlu agar dapat menyingkirkan kesangsian antara kaum di Tanah Melayu dan juga dapat menolong mengurangkan sebahagian daripada kecurigaan akan ketidakseimbangan politik, sosial dan ekonomi antara penduduk Tanah Melayu.

British sedar bahawa pihaknya tidak boleh menamatkan Darurat melalui strategi ketenteraan sahaja. Penduduk Tanah Melayu seharusnya turut terlibat dan diberikan peranan penting dalam proses menamatkan Darurat. Justeru itu, British cuba mengurangkan kuasa politik serta pentadbiran dan memberikan tanggungjawab itu kepada penduduk Tanah Melayu. Langkah ini juga antara lainna, bertujuan untuk menarik sokongan dan kerjasama penduduk dalam menentang

komunis. Oleh itu, kerajaan British perlu melakukan sesuatu demi mendapat sokongan daripada mereka. Kerajaan memberi kuasa kepada penduduk Tanah Melayu memilih jenis kerajaan dan sistem politik yang disukai mereka supaya dapat mengalihkan perhatian daripada kekuasaan PKM. Dengan itu, secara tidak langsung, penduduk dapat merasai bahawa mereka turut terlibat dalam proses pemerintahan.

Sebelum tahun 1952, UMNO dan MCA merupakan organisasi perkauman semata-mata yang mengabdikan dirinya untuk memperjuangkan kepentingan kaum masing-masing. UMNO mempertahankan kepentingan kaum Melayu dan MCA pula memperjuangkan hak-hak orang Cina di Tanah Melayu. Oleh itu, apabila Perikatan UMNO-MCA terbentuk, orang Melayu dan Cina yakin bahawa penubuhan Perikatan itu semata-mata untuk menjamin kepentingan masing-masing. Tambahan pula, keputusan untuk membentuk Perikatan itu dipengaruhi perasaan curiga dan kebimbangan di kalangan pemimpin UMNO dan MCA terhadap IMP, sebuah parti bukan perkauman yang menunjukkan hasrat untuk memperjuangkan kepentingan kebangsaan dan bukan kepentingan kaum.

Persetujuan untuk membentuk Perikatan UMNO-MCA adalah hasil usaha yang dijalankan oleh Kolonel H. S. Lee, Yang Dipertua MCA cawangan Selangor dengan Dato' Yahya Abdul Razak, Pengerusi Jawatankuasa Pilihan Raya UMNO cawangan Kuala Lumpur. Mereka membuat pengumuman bersama pada 8 Januari 1952 bahawa UMNO-MCA akan bertanding dalam pilihan raya Majlis Bandaran Kuala Lumpur pada 16 Februari 1952 sebagai *a common non-communal, non-party basic*.⁸⁹ Dalam pada itu, Tan Cheng Lock menerima baik pembentukan Perikatan kerana ia dapat mencapai kerjasama antara komuniti Melayu dan Cina, serta bersama-sama memikul tanggungjawab memimpin negara ke arah berkerajaan sendiri dan kemerdekaan bagi melahirkan sebuah negara Tanah Melayu yang baru.⁹⁰

Oleh itu, mulai pilihan raya Majlis Bandaran Kuala Lumpur pada 16 Februari 1952, UMNO bahagian Kuala Lumpur dan MCA di peringkat negeri Selangor mula merasakan bahawa kerjasama antara dua parti politik itu boleh memberikan faedah dari segi kejayaan dalam pilihan raya mahupun hubungan antara kaum. Kesedaran timbul di kalangan pemimpin UMNO dan MCA bahawa Perikatan tidak dapat hidup lama jika mereka tetap bersifat perkauman. Sebaliknya, mereka harus bertolak ansur agar persefahaman yang lebih baik dapat dibentuk di kalangan orang Melayu dan orang Cina. Berikutnya, UMNO dan

MCA sedikit demi sedikit mulai kehilangan sifat perkaumannya yang asal. Akhbar *Nanyang Siang Pau*, melaporkan gabungan UMNO-MCA bukan sahaja merupakan penyatuan parti politik perkauman, tetapi juga penyaluan antara kaum di Tanah Melayu.⁹¹

Pilihan raya pertama Majlis Bandaran Kuala Lumpur yang diadakan pada 16 Februari 1952 adalah untuk merebut 12 kerusi Majlis Bandaran Kuala Lumpur bagi kawasan Sentul, Bangsar, Imbi dan Petaling Jaya. Parti yang bertanding dalam pilihan raya itu ialah IMP dan Parti Perikatan yang terdiri daripada UMNO-MCA, Parti Buruh Selangor, Persatuan Penyewa Rumah dan calon bebas. Pilihan raya itu dimenangi oleh Perikatan UMNO-MCA. Perikatan memperoleh sembilan daripada 12 kerusi yang dipertandingkan. IMP berjaya mendapat dua buah kerusi dan sebuah lagi dimenangi oleh calon bebas.⁹²

Kerjasama UMNO-MCA dalam pilihan raya tersebut merupakan titik tolak dalam proses perubahan politik perkauman kepada tidak perkauman dan kerjasama antara kaum sejak pembentukan CLC. Hasil kejayaan Perikatan tersebut menandakan wujudnya kerjasama dan kesepakatan antara UMNO dan MCA dalam memperjuangkan matlamat yang sama, iaitu mendapatkan kemerdekaan dan membina sebuah negara bangsa yang bersatu. Keputusan pilihan raya itu juga memperlihatkan kemungkinan politik antara kaum menjadi tumpuan penduduk Tanah Melayu pada masa depan. Ini terbukti apabila idea penggabungan dan kerjasama antara parti terus diamalkan oleh tiga parti utama, iaitu UMNO, MCA dan MIC dalam menghadapi pilihan raya tahun 1955.

Parti yang mengambil bahagian dalam pilihan raya 1955 ialah Perikatan, Parti Negara, *Pan-Malayan Islamic Party*/Parti Islam Se-Malaya (PMIP/PAS), *National Association of Perak* (NAP/Pertubuhan Kebangsaan Perak), *Perak Malay League*, Parti Progresif Perak, Parti Buruh Tanah Melayu dan calon bebas. Perikatan meletakkan 52 calon untuk bertanding dalam pilihan raya itu. Antaranya, 35 calon daripada UMNO, 15 daripada MCA dan dua calon MIC. Perikatan UMNO-MCA-MIC mendapat kejayaan yang cemerlang dengan memenangi 51 daripada 52 buah kerusi yang dipertandingkan dalam pilihan raya tersebut.⁹³ Kerusi tunggal yang gagal dimenangi oleh Perikatan di Krian, Perak, dimenangi oleh Tuan Haji Ahmad daripada PAS.⁹⁴ 15 orang calon MCA bersama-sama dengan dua orang calon MIC, semuanya memenangi kerusi mereka biarpun dalam kawasan yang majoritinya Melayu.

Kemenangan Perikatan menunjukkan aliran politik yang bukan bercorak perkauman lahir dan diterima di Tanah Melayu. Dengan kemenangan itu, Perikatan memperoleh bilangan wakil yang besar

dalam Majlis Mesyuarat Perundangan Persekutuan dan sekali gus melayakkan mereka menubuhkan kerajaan. Kemenangan itu juga membuka jalan yang lebih luas bagi Perikatan untuk memperjuangkan kemerdekaan Tanah Melayu.

Berikutan dengan pilihan raya 1955, komunis di hutan berada dalam keadaan dilema. Mereka mendakwa sebagai pemimpin rakyat yang sebenarnya dan merekalah yang sentiasa mengambil berat terhadap kepentingan penduduk serta berusaha mendapatkan kemerdekaan bagi Tanah Melayu. Tetapi kekejaman, peras ugut dan keganasan yang dilakukan oleh komunis sebelum itu menjelaskan dakwaan mereka adalah dusta semata-mata.⁹⁵

Kerjasama antara ketiga-tiga buah parti perkauman UMNO-MCA-MIC, secara dasarnya tidak mencerminkan bahawa unsur perkauman dapat dikikis dan hubungan antara kaum yang baik wujud. Unsur perkauman masih mewarnai senario politik pada masa itu dan selepasnya. Perasaan perkauman bukanlah suatu masalah yang mudah untuk diselesaikan, Namun, pada asasnya pengenalan pilihan raya, antara lain diakibatkan oleh suasana Darurat menjadi asas dalam memulakan suatu proses perpaduan dan kerjasama antara kaum untuk masa depan Tanah Melayu.

Bagaimanapun, kemenangan Perikatan dalam pilihan raya 1955 akhirnya memberikan keyakinan kepada British bahawa Tanah Melayu dapat mengatasi musuh utama, iaitu komunis kerana penduduknya menunjukkan kerjasama. Dalam suasana inilah, Tanah Melayu menuntut dan British memberikan kemerdekaan pada 31 Ogos 1957. Kemerdekaan dapat dikatakan terhasil daripada persefahaman antara penduduk Melayu-Cina-India di Tanah Melayu dalam suasana wujudnya Darurat. Pencapaian kemerdekaan merupakan suatu pukulan yang hebat kepada komunis. Komunis tidak dapat lagi menyeru sokongan dan simpati orang ramai dengan menggunakan dasar antipenjajahan. Namun demikian, komunis terus menentang kerajaan Perikatan dengan mendakwa kemerdekaan yang dicapai itu tidak sepenuhnya dan Perikatan masih di bawah telunjuk kerajaan British.

Pada tempoh Darurat itu, Parti Perikatan telah menggunakan kesempatan yang sebaik mungkin untuk mempengaruhi orang ramai. Kemerdekaan pada tahun 1957 memperkuat lagi kedudukan Perikatan sebagai parti yang mendapat sokongan ramai di Tanah Melayu. Populariti Perikatan sekali lagi terbukti dalam pilihan raya kebangsaan yang diadakan pada tahun 1959 apabila pakatan itu berjaya memenangi 74 daripada 104 kerusi Parlimen yang dipertandingkan.⁹⁶ Kemenangan Perikatan melemahkan gerakan komunis dan pada Julai 1960, secara rasmi Darurat ditamatkan.

Nota

¹ Polis militari (*Kempeitai*), pasukan tentera pembantu (*Heiho*), pasukan pemeliharaan keamanan (*Jikeidan*), tentera sukarela (*Giyugun*) dan cawangan khas Jepun (*Toko*), kebanyakannya direkrut daripada penduduk Melayu dan sebahagian kecil daripada kalangan orang India. Annual Report of The Department of Public Relations, Negeri Sembilan For 1946, dalam Fail Jabatan Penerangan (Perhubungan Raya) Persekutuan Tanah Melayu, P.R. 525A/46, Annual Report, 1946.

² Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare*, hlm. 44-45; Cheah Boon Kheng, *Red Star Over Malaya: Resistance and Social Conflict During and After The Japanese Occupation, 1941-1946*, Singapore: Singapore University Press, 1983, hlm. 195-240; A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 148.

³ Cheah Boon Kheng, *Red Star Over Malaya: Resistance and Social Conflict During and After The Japanese Occupation, 1941-1946*, hlm. 195-240; A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 148; Richard Clutterbuck, *The Long Long War*, hlm. 21.

⁴ Victor Purcell, *The Chinese in Malaya*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1967, hlm. 268-269. Rujuk juga Victor Purcell, *The Memoirs of A Malayan Official*, London: Cassell & Company Ltd., 1965, hlm. 348-349.

⁵ Charles Gamba, *The Origins of Trade Unionism In Malaya: A Study in Colonial Labour Unrest*, Singapore: Eastern Universities, 1962, hlm. 223-224.

⁶ *Majlis*, 24 Januari 1946, hlm. 1; 25 Januari 1946, hlm. 1.

⁷ R. S. Milne dan Diane K. Mauzy, *Politik dan Kerajaan di Malaysia*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1992, hlm. 31-32; Gordon P. Means, *Malaysian Politics*, London: University of London Press, 1970, hlm. 52-53; Mohd Tajuddin bin Haji Abdul Rahman, *Dato' Onn Jaafar-Tokoh Nasionalis*, Petaling Jaya: Pelanduk Publications, 1987, hlm. 36; *Asas Ketegangan Kaum Di Malaysia (Bahasa Cina)*, Kuala Lumpur: Dewan Perhimpunan Cina Selangor, September 1987, hlm. 18-19.

⁸ K. J. Ratnam, *Communalism and The Political Process in Malaya*, Kuala Lumpur: University of Malaya Press, 1965, hlm. 74-75; Ramlah Adam, *Dato' Onn Ja'afar: Pengasas Kemerdekaan*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1994, hlm. 186.

⁹ Paul Markandan, *The Problem of The New Villages in Malaya*, hlm. 16.

¹⁰ *Utusan Melayu*, 1 Disember 1952, hlm. 1.

¹¹ Dato Haji Mohamed Eusoff, *Proceedings of The Federal Legislative Council (Third Session)*, 19 April 1950, hlm. 117.

¹² PREM 8/1406/2, DO (50) 94, 'Political and economic background to the situation in Malaya': Memorandum by Mr. Griffiths for Cabinet Defence Committee, dalam A. J. Stockwell (ed.), *Malaya Part II: The Communist Insurrection 1948-1953*, London: HMSO, 1995, hlm. 259-260.

¹³ C.O. 537/5961, no. 25, [Constitutional development]: Item 1 of minutes of fifteenth commissioner-general's conference at Bukit Serene attended by Mr. Griffiths, dalam A. J. Stockwell (ed.), *Malaya Part II: The Communist Insurrection 1948-1953*, hlm. 228.

¹⁴ *Sin Chew Jit Poh*, 11 January 1949, hlm. 7; *Sing Pin Jih Pao*, 24 August 1948, hlm. 3.

¹⁵ Inward Telegram, 9th June 1951, dalam C.O. 717/201/52849/89, Law and Order, Direction of Manpower, hlm. 54; Report of The Proceedings of The Legislative Council, Kuala Lumpur, Wednesday, 21st November 1951, at 10 a.m., dalam *Proceedings of The Legislative Council of The Federation of Malaya For The Period (Fourth Session) February 1951 To February 1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1952, hlm. 35.

¹⁶ A Note In The Handwriting of The Late Sir Henry Gurney Recently Found Amongst His Private Papers and Known To Have Been Written Two Days Before His Death, 19th November 1951, dalam C.O. 1022/148/SEA75/167/01, The Organisation of Chinese Resistance To Communism In Malaya, hlm. 21.

¹⁷ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 25 March 1951, hlm. 4.

¹⁸ Chinese Press Weekly Digest, No. 10/51, May 5-12, 1951, hlm. 10, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 546/1955, Chinese Press Weekly Review; *The Straits Times*, 15th May 1951, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Sembilan, N.S. State Secretariat No. 634/51, Appeal For Exemption From Man-Power Call-Up.

¹⁹ *Sing Pin Jih Pao*, 30 April 1951, hlm. 5; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 30 April 1951, hlm. 5.

²⁰ K. J. Ratnam, *Communalism and The Political Process in Malaya*, hlm. 23; Ramlan Hamzah, "Parti Kominis Malaya: Penubuhan, Peranan dan Implikasinya", hlm. 70.

²¹ *Straits Echo & Times of Malaya*, 7 March 1952, hlm. 3.

²² Extract From FARELF Military Intelligence Review, 20.7.51, dalam C.O. 717/201/52849/89, Law and Order, Direction of Manpower, hlm. 26.

²³ Extract From Secret Abstract of Intelligence No. 1 For The Period 14th-28th February 1951, dalam C.O. 717/201/52849/89, Law and Order, Direction of Manpower, hlm. 97.

²⁴ *Chung Shing*, 1.5.51, dalam Chinese Press Weekly Digest-No. 9/51, hlm. 15, dalam Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 546/1955, Chinese Press Weekly Review.

²⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 10; K. J. Ratnam, *Communalism and The Political Process in Malaya*, hlm. 21.

²⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 224; *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 294; *Federation of Malaya Annual Report 1956*, Kuala Lumpur: Government Press, 1957, hlm. 300; *Federation of Malaya Annual Report 1957*, Kuala Lumpur: Government Press, 1958, hlm. 316. Rujuk juga Memorandum From The Secretary For Defence Progress Report For The Last Quarter 1954, dalam C.O. 1030/36/FED17/112/01 Part A, Federation of Malaya Administrative Reports, hlm. 173; Quarterly Report From The Secretary For Defence, Fourth Quarter, 1955, dalam C.O. 1030/36/FED17/112/01 Part A, Federation of Malaya Administrative Reports, hlm. 49. Angka tahun 1947, lihat juga *Sing Pin Jih Pao*, 15 April 1957, hlm. 1.

²⁷ *The Straits Times*, 26 January 1951, hlm. 1.

²⁸ Federation of Malaya Monthly Newsletter No. 4 For The Period 16th April To 15th May 1949, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political Developments Monthly Newsletter, hlm. 102.

²⁹ *The Malay Mail*, 15 July 1949, hlm. 1; Federation of Malaya Political Report No. 9 For July 1949, hlm. 6, dalam C.O. 825/75/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

³⁰ *Straits Echo & Times of Malaya*, 29 January 1951, hlm. 7; 30 January 1951, hlm. 4.

³¹ *Background Information and Material For Speakers—The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 16.

³² Federation of Malaya Monthly Newsletter, No. 11 For The Period 16th November To 15th December 1949, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political Developments Monthly Newsletter, hlm. 10-11; Federation of Malaya Political Report No. 13 For November, 1949, hlm. 6, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

³³ No. 33 of 1952 Federation of Malaya, Resettlement and The Development of New Village In The Federation of Malaya, 1952, hlm. 18, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 991/52, Resettlement Nomenclature.

³⁴ Keputusan ini diambil dalam mesyuarat MCA yang diadakan di Singapura pada 14 Julai 1952. *Kin Kwok Daily News*, 15 July 1952, hlm. 3.

³⁵ Heng Pek Koon, *Chinese Politics In Malaysia*, hlm. 165; Joseph M. Fernando, "Revisiting The Origins of The Alliance", *Sejarah*, No. 7, 1999, hlm. 138; *The Straits Times*, 30 July 1952, hlm. 3; 1 August 1952, hlm. 4.

³⁶ *The China Press*, 12 August 1952, hlm. 1.

³⁷ *The Straits Times*, 22 November 1952, hlm. 7; 5 February 1953, hlm. 5; 3 March 1953, hlm. 4; 16 July 1953, hlm. 9. Lihat juga *The Malay Mail*, 23 October 1952, hlm. 1.

³⁸ Information It Is Desired To Include In The Explanatory Leaflet on The Registration & Licensing of Businesses Ordinance, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 222/53, Registration and Licensing of Businesses Bill, 1953.

³⁹ *Ibid.*

⁴⁰ *The Straits Times*, 3 March 1953, hlm. 4.

⁴¹ Victor Purcell, *Malaya: Communist or Free?*, California: Stanford Press, 1955, hlm. 117-118; *The Straits Times*, 29 January 1953, hlm. 4; 5 February 1953, hlm. 5; *Straits Echo & Times of Malaya*, 26 January 1953, hlm. 1.

⁴² *Straits Echo & Times of Malaya*, 28 December 1953, hlm. 1.

⁴³ Sekolah kebangsaan adalah sekolah yang menggunakan bahasa Melayu dan bahasa Inggeris sebagai bahasa pengantar. Sekolah ini juga menawarkan pendidikan rendah percuma untuk kanak-kanak semua bangsa yang berumur antara 6-12 tahun. Maklumat lanjut ada dibincangkan dalam Bab 5: Pendidikan.

⁴⁴ Malcolm MacDonald dilahirkan pada 17 Ogos 1901. Beliau dilantik sebagai Gabenor Jeneral *Malayan Union* dan Singapura antara Mei hingga Julai 1946. Seterusnya, MacDonald dilantik sebagai Gabenor Jeneral Tanah Melayu, Singapura dan British Borneo di antara tahun 1946 hingga 1948.

Beliau dilantik sebagai Gabenor Jeneral British di Asia Tenggara pada Mei 1948 hingga tahun 1955. Untuk latar belakangnya, lihat *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 18 May 1955, hlm. 5; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1954*, hlm. 2.

⁴⁵ Dato' Onn Jaafar dilahirkan di Bukit Gambir, Johor Bahru, Johor pada 3 Februari 1895. Semasa menjadi Menteri Besar Johor pada 1946 sehingga 1949, Dato' Onn juga pemimpin *United Malays National Organization* (UMNO). Selain itu, beliau juga memegang jawatan Yang Dipertua UMNO selama lima tahun, iaitu dari tahun 1946 sehingga 1951. Beliau juga adalah Presiden *Independence of Malaya Party* (IMP) pada 1951 dan Presiden Parti Negara pada 1954 sehingga beliau bersara dari arena politik pada awal 1960-an. Dato' Onn meninggal dunia di Johor pada 20 Januari 1962. Ramlah Adam, *Dato' Onn Ja'afar: Pengasas Kemerdekaan*, hlm. 1-417; Ramlah Adam, "Dato' Onn Jaafar, 1895-1962", dalam Abdullah Zakaria Ghazali dan Adnan Haji Nawang (eds.), *Biografi Tokoh Pilihan Malaysia*, Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya, 1997, hlm. 118-147; Shaharom Husain, *Biografi Perjuangan Politik Dato' Onn Jaafar*, Petaling Jaya: Penerbit Fajar Bakti Sdn. Bhd., 1985, hlm. 1-586; Mohd Tajuddin bin Haji Abdul Rahman, *Dato' Onn Jaafar-Tokoh Nasionalis*, hlm. 1-91.

⁴⁶ Datuk E. E. C. Thuraisingham dilahirkan di Taiping, Perak, pada 28 Ogos 1898. Beliau menjadi wakil kaum Ceylon dalam Majlis Legislatif Persekutuan di antara 1948-1955. Beliau adalah Pengerusi CLC dari 1949-1951. Dianugerah gelaran Dato' oleh Sultan Johor dan meninggal dunia pada 1975. Untuk maklumat lanjut, sila lihat Zainal Abidin Abdul Wahib et al., *Malaysia: Warisan dan Perkembangan*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1996, hlm. 299-302; Ramlah Adam, *Sumbanganmu Dikenang*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1999, hlm. 173-187; *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 148; *Federation of Malaya Year Book 1957/58*, hlm. 132; *British Malaya*, Vol. 24, No. 6, October 1949, hlm. 317.

⁴⁷ Khoo Teik Ee dilahirkan pada tahun 1902 di Pulau Pinang dan meninggal dunia pada 30 April 1953 dalam satu kemalangan udara berdekatan Calcutta. Beliau menjadi ahli CLC yang dibentuk pada tahun 1949, salah seorang ahli pengasas MCA, bendahari kehormat pertama MCA dan pengerusi Jawatankuasa Kecil Loteri Kebajikan MCA. Maklumat lanjut, lihat Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, *Biographical Dictionary of The Chinese in Malaysia*, hlm. 69-70; *Malayan Mirror*, Vol. 1, No. 1, 14 June 1953, hlm. 6; *The Malay Mail*, 4 May 1953, hlm. 1.

⁴⁸ Yong Shook Lin dilahirkan pada 1896 di Kuala Lumpur. Sebagai salah seorang ahli pengasas MCA, beliau dipilih sebagai setiausaha umum MCA. Namun demikian, Yong kemudian meletak jawatan pada 1951 dan menyertai IMP yang dianjurkan oleh Dato' Onn Jaafar. Yong juga pernah menjadi Presiden Dewan Perniagaan Cina (1935-1937), ahli Majlis Negeri (1934-1935), ahli Majlis Perundangan Negeri-negeri Melayu Bersekutu pada 1939, Majlis Perundangan Persekutuan dan Majlis Eksekutif Persekutuan (1953-1955), sebelum meninggal dunia pada 1955. Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, *Biographical Dictionary of The Chinese in Malaysia*, hlm. 195-196.

⁴⁹ Roland Braddell dilahirkan pada tahun 1880 dan pernah mengetuai peguambela dan peguamcara Singapura. Braddell juga pernah menjadi penasihat undang-undang persendirian kepada Sultan Ibrahim, Johor dan dilantik sebagai ahli Majlis Eksekutif Singapura antara tahun 1949-1950 dan penasihat undang-undang UMNO pada 1946 hingga 1948. Beliau meninggal dunia pada tahun 1960. A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 179; *Federation of Malaya Year Book 1957/58*, hlm. 121.

⁵⁰ "One Country, One People, One Government" Presidential Address By Tan Cheng Lock at a Meeting of The General Committee of The Malayan Chinese Association Held in Penang on 30th October, 1949, Kuala Lumpur: M.C.A. HQ, 1966, hlm. 8; *The Straits Times*, 11 January 1949, hlm. 7.

⁵¹ Dato' Panglima Bukit Gantang Haji Abdul Wahab dilahirkan pada 4 Mei 1905 di Kuala Kangsar, Perak. Setelah menjadi peguam di Perak antara tahun 1931-1947, beliau berjaya dilantik sebagai pemimpin utama (Dato' Panglima Bukit Gantang) di Perak pada 1936. Selain itu, beliau menjadi ahli Majlis Negeri Perak pada 1936-1941. Beliau kemudian dilantik sebagai Menteri Besar pertama Perak pada tahun 1948. Maklumat lanjut, lihat *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 135.

⁵² Lee Tiang Keng dilahirkan pada 25 Oktober 1900 di Rangoon, Burma. Beliau berkhidmat di *Penang Municipal Commission* (1939-1941 dan 1945-1948) dan adalah ahli tidak rasmi Majlis Penasihat *Malayan Union* pada 1947-1948, ahli Majlis Penasihat Pulau Pinang (1948-1952), ahli Majlis Perundangan Persekutuan (1948-1955) dan *Member For Health* Persekutuan Tanah Melayu (1948-1955). Beliau meninggal dunia ketika berusia 61 tahun pada 31 Julai 1961. Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, *Biographical Dictionary of The Chinese in Malaysia*, hlm. 94.

⁵³ Zainal Abidin Haji Abbas dilahirkan pada tahun 1907 di Perak. Pada tahun 1947, beliau menggantikan Dato' Panglima Bukit Gantang sebagai setiausaha umum UMNO dan menjadi ahli CLC pada tahun 1949. Beliau kemudian meninggalkan UMNO dan menyertai IMP pada tahun 1951. Beliau meninggalkan Parti Negara pada 1963 dan menjadi pengerusi *United Democratic Party*. A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 178.

⁵⁴ *The Singapore Free Press*, 11 January 1949, hlm. 4 dan 5; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 11 January 1949, hlm. 1.

⁵⁵ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 11 January 1949, hlm. 1; *Indian Daily Mail*, 17 January 1949, hlm. 2.

⁵⁶ Kesemua empat ahli Cina adalah anggota Majlis Perundangan Persekutuan. *The Straits Times*, 11 January 1949, hlm. 7; *Indian Daily Mail*, 21 September 1949, hlm. 2. Lihat juga *The Disturbances In Malaya*, hlm. 20, dalam C.O. 717/210/52849/3, Law and Order, 1948; Fail Jabatan Penerangan (Perhubungan Raya) Persekutuan Tanah Melayu, P.R. 440/1949, Press Publicity, Communities Liaison Committee.

⁵⁷ Khong Kim Hoong, *Merdeka! British Rule and The Struggle For Independence in Malaya, 1945-1957*, Petaling Jaya: INSAN, 1984, hlm. 156-157; *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 242. Rujuk juga

Colonial Office Malaya, 25th February-3rd March 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department, hlm. 319.

⁵⁸ Malaya, dalam C.O. 825/75/4/55417/2, Visit To Malaya of Major Woodrow Wyatt, hlm. 42-43; Emergency Leaflets No. 185, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PR/1049/48(2), Emergency Regulations—Publicity Material; Extract From *Straits Budget*, April 1949, dalam C.O. 717/183/52928/17, Political Development, Co-operation Between Malays & Chinese Communities Liaison Committee, hlm. 63.

⁵⁹ Colonial Office Malaya, 9th-15th April 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 98. Lihat juga Background Notes on Economic and Social Policy In Malaya, dalam C.O. 825/90/2/55437, Memorandum Prepared In S.E.A. Department, hlm. 48.

⁶⁰ Federation of Malaya Political Report No. 11 For September 1949, dalam C.O. 717/183/52928/17, Political Development, Co-operation Between Malays & Chinese Communities Liaison Committee, hlm. 21; The Communities Liaison Committee and Self-Government, dalam C.O. 717/183/52928/17, Political Development, Co-operation Between Malays & Chinese Communities Liaison Committee, hlm. 32 dan 37; Federation of Malaya Political Report No. 11 For September 1949, hlm. 1, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

⁶¹ *British Malaya*, Vol. 24, No. 6, October 1949, hlm. 318-319. Lihat juga *The Malay Mail*, 1 November 1949, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 14 October 1949, hlm. 1.

⁶² Oong Hak Ching, *Chinese Politics in Malaya 1942-55: The Dynamics of British Policy*, Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia, 2000, hlm. 154-155. Lihat juga Heng Pek Koon, *Chinese Politics in Malaysia*, hlm. 151-152; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 15 July 1949, hlm. 1.

⁶³ Papers on The Emergency In Malaya, hlm. 25, dalam C.O. 1022/22/SEA10/14/08, Reports To Ministers on The Situation in Malaya; Annual Report To Parliament, 1954/55, dalam C.O. 1030/215/FED93/52/02, South-East Asia Department's Contribution To Secretary of State's Annual Report (Federation of Malaya & Singapore), hlm. 116; Malayan Rural and Industrial Development Authority, dalam C.O. 825/90/3/55442, Briefs For Debates, hlm. 9.

⁶⁴ Federation of Malaya Political Report No. 4 For February 1949, hlm. 3, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya. Lihat juga Heng Pek Koon, *Chinese Politics in Malaysia*, hlm. 156.

⁶⁵ Heng Pek Koon, *Chinese Politics in Malaysia*, hlm. 155; K. J. Ratnam, *Communalism and The Political Process in Malaya*, hlm. 84 dan 92.

⁶⁶ *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 12 December 1949, hlm. 2.

⁶⁷ *The Straits Times*, 4 March 1949, hlm. 1.

⁶⁸ *The Straits Times*, 13 July 1960, hlm. 5.

⁶⁹ *The Straits Times*, 10 January 1957, hlm. 7.

⁷⁰ Ahmad Boestaman dilahirkan pada tahun 1920 di Perak. Nama sebenarnya ialah Abdullah Sani bin Raja Kechil. Beliau adalah ahli pengasas Kesatuan Melayu Muda pada tahun 1938 dan ditahan oleh British pada tahun 1941. Maklumat lanjut, lihat A. J. Stockwell, *British Policy and The Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 174-175.

⁷¹ *The Straits Times*, 10 January 1957, hlm. 7.

⁷² Extract From A Minute By His Excellency The High Commissioner, dalam Memorandum Problems Created By The Communist Successes In China, dalam C.O. 717/183/52928/15, Political Development, Secession Movement In Penang, hlm. 25; "How Is The War Against The Bandits Going", dalam C.O. 825/76/1/55417/2/1, Adjournment Debate 3rd June, Arising From Major Wyatt's Visit To Malaya, hlm. 47.

⁷³ *Modern Daily News*, 28 February 1949, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 28 February 1949, hlm. 1; 2 March 1949, hlm. 4.

⁷⁴ Tjoa Hock Guan, "The Social and Political Ideas of Tun Datuk Sir Tan Cheng Lock", dalam Kernial Singh Sandhu and Paul Wheatley (eds.) *Melaka: The Transformation of A Malay Capital C. 1400-1980*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1983, hlm. 322.

⁷⁵ *The Straits Times*, 28 February 1949, hlm. 1; *Kwong Wah Yit Poh & Pening Sin Poe*, 1 March 1949, hlm. 3; Federation of Malaya Political Report No. 4 For February 1949, hlm. 2, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

⁷⁶ Colonial Office Malaya, 18th-24th November 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 37; Federation of Malaya Political Report No. 4 For February 1949, hlm. 2, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

⁷⁷ Colonial Office Malaya, 18th-24th February 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared In Eastern Department (Colonial Office), hlm. 327; Federation of Malaya Monthly Newsletter No. 1 For The period 1st January To 15th February 1949, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political Developments Monthly Newsletter, hlm. 117; Federation of Malaya Political Report No. 8 For June 1949, hlm. 5, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

⁷⁸ *Modern Daily News*, 31 October 1949, hlm. 4.

⁷⁹ S. A. Hutton kepada Harrison, bertarikh 22 Mac 1949, dalam C.O. 717/168/52849/5, Law and Order, Miscellaneous Correspondence, hlm. 106-107; Emergency Leaflet No. 185, dalam Fail Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Puteh, D.O.P.P. 2/1949, Emergency Leaflets.

⁸⁰ Tan Cheng Lock, *One Country, One People, One Government*, Kuala Lumpur: MCA, 1949, hlm. 3.

⁸¹ Lihat memorandum untuk pertimbangan rombongan ke persidangan di King House pada 21 April 1952, dalam SP. 13/A/41, Chinese Police Recruits; Recruiting of Chinese Into The Police Force, Memorandum For The Consideration of The Delegates To The Conference at King's House on

Monday 21st April 1952, dalam M 135/1976, Tun Tan Cheng Lock Papers (Letters, Memos & Speeches etc.), 1923-1959.

⁴² Woo Ka Lim dilahirkan pada tahun 1907 di Perak. Beliau mendapat pendidikan di *St. Michael's Institution* di Ipoh, Perak. Beliau adalah ahli jawatankuasa Dewan Perniagaan Negeri-negeri Melayu Bersekutu, Dewan Perniagaan Cina dan Persatuan Majikan Lombong Tanah Melayu. Beliau juga ahli Majlis Negeri Perak dan Majlis Perundangan Persekutuan pada 1948. Lihat Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, *Biographical Dictionary of The Chinese in Malaysia*, hlm. 181-182.

⁴³ Woo Ka Lim, General Secretary MCA Perak Branch, to The Liaison Officer (Recruiting), MCA Headquarters, Kuala Lumpur, Yap Yin Chung, 27 May 1953, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 816/53, Correspondence With MCA-Police Recruiting.

⁴⁴ Anthony Short, *The Communist Insurrection in Malaya 1948-1960*, London: Frederick Muller, 1975, hlm. 413; Anthony Short, *In Pursuit of Mountain Rats: The Communist Insurrection in Malaya*, Singapore: Cultured Lotus, 2000, hlm. 413.

⁴⁵ *Majlis*, 26 Februari 1950, hlm. 1.

⁴⁶ Colonial Office Malaya, 20th-26th January 1950, dalam C.O. 717/201/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports, hlm. 236; *Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 1-2; "United Against Banditry", dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/18/50(I), Emergency Regulations-Publicity Material, 1950.

⁴⁷ "United Against Banditry", dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/18/50(I), Emergency Regulations-Publicity Material, 1950.

⁴⁸ Pilihan raya itu diadakan pada 1 Disember 1951. Parti yang bertanding termasuklah Parti Radikal, Parti Buruh dan UMNO. Parti Radikal berjaya memperoleh enam daripada sembilan kerusi yang dipertandingkan. Gordon P. Means, *Malaysian Politics*, hlm. 132; Heng Pek Koon, *Chinese Politics in Malaysia*, hlm. 161; Khoo Kay Kim, et al., *Kenegaraan 25 Tahun: Satu Perspektif Sejarah*, Kuala Lumpur: Persatuan Muzium Malaysia, 1982, hlm. 18-19.

⁴⁹ *The Straits Times*, 9 January 1952, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 10 January 1952, hlm. 2; *Malayan Mirror*, Vol. 5, No. 2, 28 February 1957, hlm. 2.

⁵⁰ Speech By Dato Sir Cheng-lock Tan, K.B.E., J.P., at The Annual General Committee Meeting of The Malayan Chinese Association at Singapore on the 27th December 1953, hlm. 2, dalam SP. 13/H/70, Objektif Perikatan UMNO-MCA.

⁵¹ *Nanyang Siang Pau*, 27 March 1953, hlm. 1.

⁵² "Pilihan raya Pertama Majlis Perbandaran Kuala Lumpur", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid 1, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1980, hlm. 135.

⁵³ *Struggle News*, No. 57, 15th December 1955, hlm. 2, dalam Jabatan Penerangan Terengganu, D. INF. TR. No. 40/1954, *The Struggle News*; "Pilihan raya Persekutuan Yang Pertama", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*,

Jilid III, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1983, hlm. 93; T. E. Smith, *Report on The First Election of Members To The Legislative Council of The Federation of Malaya, 1955*, Kuala Lumpur: Government Press, 1955, hlm. 30.

⁹⁴ *Chung Shing Jit Pao*, 29 July 1955, hlm. 7; 30 July 1955, hlm. 7; James P. Ongkili, "Darurat dan British, 1948-1960: Suatu Pernilaian", hlm. 12-13.

⁹⁵ *Struggle News*, No. 57, 15th December 1955, hlm. 1, dalam Fail Jabatan Penerangan Terengganu, D. INF. TR. No. 40/1954, The Struggle News.

⁹⁶ Daripada 74 kerusi yang dimenangi oleh Perikatan, 52 diperoleh oleh UMNO, 19 dimenangi oleh MCA dan 3 kerusi dimenangi oleh MIC. Kerusi lain dimenangi oleh PAS (13), Barisan Sosialis (8), Parti Progresif Rakyat (4), Parti Negara (1), Parti Tanah Melayu (1) dan calon bebas memperoleh 3 kerusi.

PENDIDIKAN

Zaman Darurat turut menyaksikan banyak perubahan dalam aspek pendidikan di Tanah Melayu. Dasar pendidikan semakin cenderung ke arah menyatupadukan pelbagai kaum di Tanah Melayu sebagai salah satu langkah menuju ke arah kemerdekaan. Selain itu, kesedaran juga timbul terhadap kepentingan pendidikan sebagai alat menanamkan perasaan "keTanah Melayuan" dan mengalihkan perhatian penduduk kepada usaha kerajaan membanteras keganasan daripada menyokong komunis. Tidak dapat dinafikan bahawa peristiwa Darurat turut mencorakkan perkembangan pendidikan penduduk Tanah Melayu dan membawa kesedaran betapa pentingnya melahirkan penduduk yang bersatu padu.

Zaman Darurat memperlihatkan perubahan tujuan dan tumpuan kerajaan dalam soal pendidikan berbanding dengan sebelumnya. Pada zaman penjajahan British, pendidikan tidak diberi perhatian dan dibiarkan berkembang mengikut garis perkauman. Manakala, pentadbiran Jepun di Tanah Melayu hanya mementingkan pendidikan yang boleh menyerap nilai-nilai kejepunan dalam masyarakat seperti melalui pengajaran bahasa Jepun. Walaupun selepas Jepun tewas, British mula sedar bahawa soal pendidikan adalah di bawah tanggungjawab mereka tetapi pendidikan yang bercorak perkauman diteruskan. Keadaan ini hanya berubah pada zaman Darurat.

Keadaan Pendidikan Sebelum Zaman Darurat

Sebelum Perang Dunia Kedua, terdapat empat sistem persekolahan atau aliran pendidikan yang berbeza di Tanah Melayu. Sistem persekolahan itu ialah sekolah Inggeris, sekolah Melayu, sekolah Cina dan sekolah India. Sekolah Inggeris boleh dibahagikan kepada dua kumpulan. Pertama, sekolah Inggeris di bawah naungan dan sokongan kerajaan yang lebih dikenali sebagai *Free School*. Sekolah ini terbuka kepada kanak-kanak daripada semua bangsa tanpa mengambil kira perbezaan agama dan warna kulit. Sekolah jenis ini kebanyakannya terletak di bandar dan menyediakan pendidikan Barat dengan

menggunakan bahasa Inggeris. Sekolah Inggeris ini bertujuan untuk melatih anak-anak negeri bagi memenuhi atau mengisi jawatan kecil dalam hierarki terbawah perkhidmatan kerajaan. Sekolah Inggeris yang kedua ditubuhkan atas usaha dan inisiatif badan mubaligh Kristian yang datang ke Tanah Melayu. Sekolah ini ditubuhkan dan dikekalkan sama ada oleh Persatuan Mubaligh London, Kumpulan Roman Katolik, Kumpulan Methodist atau Gereja England. Tujuan penubuhan sekolah ini ialah untuk meningkatkan taraf moral dalam kehidupan berasaskan prinsip agama Kristian.²

Secara tradisi, masyarakat Melayu menghantar anak-anak mereka untuk mendapatkan pendidikan agama, sama ada di pondok, rumah guru atau di surau. Ini merupakan pendidikan asas bagi seorang kanak-kanak Melayu. Sekolah Melayu bermula pada separuh pertama abad ke-19 dan disediakan secara percuma oleh British. Kecenderungan pihak British terhadap pendidikan orang Melayu pada masa itu kerana mengenangkan bahawa orang Melayu adalah penduduk tetap negara ini, sedangkan orang Cina dan India adalah kaum pendatang yang akhirnya akan pulang ke negara asal mereka. British merasakan sudah mdljadi tanggungjawabnya untuk memberikan peluang pendidikan kepada kaum Melayu yang merupakan penduduk asal Tanah Melayu yang kini di bawah kekuasaan mereka.³

Namun demikian, persekolahan Melayu tidak banyak membawa perubahan dalam kehidupan mereka. Ini kerana kurikulum sekolah Melayu bertujuan untuk mengekalkan kanak-kanak dalam sektor pertanian dan perikanan atau menjadi petani dan nelayan. Oleh sebab itu, melukis, berkebun, membuat tikar dan jaring adalah di antara kurikulum yang diajar kepada kanak-kanak lelaki, manakala menjahit, memasak dan membuat bakul ditetapkan untuk kanak-kanak perempuan. Sebagai tambahan, mereka juga diajar ilmu kira-kira, membaca dan menulis yang membolehkan mereka untuk menguruskan akaun yang mudah ketika berurusan dengan pekedai atau majikan mereka.

Orang Cina mempunyai tradisi menghormati dan mementingkan pendidikan anak-anak mereka. Di mana-mana ada masyarakat Cina di seberang laut, sekolah dibina dan dibiayai oleh orang Cina sendiri bagi mendidik anak-anak bangsa dalam bahasa ibunda mereka. Sekolah-sekolah Cina dicontohi daripada sekolah yang terdapat di negara China. Kurikulum, buku teks dan majoriti gurunya diambil dari China.⁴ Apabila kerajaan British sedar bahaya sekolah Cina digunakan untuk propaganda politik, Enakmen Pendaftaran Sekolah diluluskan di Negeri-negeri Melayu Bersekutu pada tahun 1920. Tujuannya agar semua sekolah Cina didaftarkan dan guru yang

berkelayakan sahaja diambil. Enakmen ini memberikan kuasa kepada Pengarah Pelajaran untuk menutup sebarang sekolah yang tidak menurut syarat pengurusan, kurikulum dan peraturan kesihatan.⁵

Pada 1923, kerajaan mengambil keputusan memberikan bantuan kewangan kepada sekolah Cina yang menerima penyeliaan dan nasihat kerajaan. Kadar bantuan untuk sekolah rendah ialah \$10, \$7 atau \$5 seorang murid. Sekolah menengah pula ialah \$18 atau \$12 seorang murid. Pada tahun 1924, seorang Timbalan Pengarah Pelajaran yang boleh bertutur dalam bahasa Cina dan seorang nazir sekolah Cina dilantik.⁴ Walaupun usaha pengawasan ini diadakan, tetapi kawalan kerajaan terhadap sekolah Cina tetap longgar. Keadaan hanya berubah selepas Perang Dunia Kedua apabila pembabitan orang Cina dalam pemberontakan komunis membawa kawalan ketat terhadap sekolah Cina.

Sejarah sekolah vernakular India bermula dengan perkembangan estet kopi, tebu, kelapa dan terutamanya estet getah di Tanah Melayu. Sejak tahun 1870, sekolah India telah ditubuhkan di estet-estet di Seberang Prai, Melaka dan utara Johor yang kemudian berkembang ke kawasan estet di seluruh negara. Masyarakat India tidak mempunyai kemampuan seperti masyarakat Cina. Mereka bergantung kepada majikan untuk mendapatkan keperluan pendidikan. Apabila orang India yang bekerja di estet semakin ramai, British berasa perlu untuk membuka sekolah India di estet.

Mengikut Kod Buruh 1923, Penguasa Buruh mempunyai kuasa untuk mengarahkan tuan punya estet membina sekolah jika terdapat 10 atau lebih kanak-kanak dalam lingkungan umur persekolahan, iaitu di antara tujuh hingga 14 tahun.⁷ Kod Buruh ini membawa perkembangan sekolah vernakular India di estet. Namun demikian, kod ini tidak menyebut tentang kualiti pendidikan atau taraf pendidikan yang disediakan. Tujuan British bukannya untuk membentuk penduduk yang berilmu tinggi di negara jajahannya. Pelajaran India digunakan sebagai suatu rancangan dalam memastikan bekalan buruh yang berterusan untuk ladang getah, di samping untuk menjadikan buruh India gembira dan puas hati supaya terus bekerja di estet. Sebagaimana sekolah Cina, sekolah India juga bergantung kepada buku, bahan mengajar dan guru dari India dan Ceylon.⁸

Implikasi pendidikan yang diwujudkan pada zaman penjajahan British ini menyebabkan keadaan yang tidak seimbang dalam sistem persekolahan setiap kaum di Tanah Melayu. Sekolah yang berasingan tidak memberikan pengalaman yang serupa kepada kanak-kanak di Tanah Melayu. Mereka yang hadir di sekolah vernakular disosialisasikan di kalangan kaum masing-masing. Keadaan ini tidak

memungkinkan wujudnya kesedaran kebangsaan penduduk Tanah Melayu ke arah pembentukan sebuah bangsa yang bersatu.

Pada zaman pendudukan Jepun selama tiga setengah tahun, empat sistem persekolahan yang wujud pada zaman penjajahan British terhenti fungsinya. Sekolah Inggeris, Melayu, Cina dan India ditutup. Hal ini tidaklah bermakna bahawa tidak ada langsung kemudahan pendidikan di Tanah Melayu. Sekolah yang wujud pada tempoh itu terbatas kepada unsur pelajaran yang berasaskan bahasa Jepun dan nilai kejepunan sahaja.

Apabila British kembali ke Tanah Melayu selepas perang, usaha dijalankan untuk menyusun semula sistem pendidikan negara ini. Ini membawa kepada Rancangan Cheeseman yang diutarakan oleh H. R. Cheeseman,⁹ dalam *Federal Council Paper No. 53 of 1946 (Malayan Union)*.¹⁰ Inilah percubaan pertama dalam penyusunan semula dasar pendidikan di bawah pentadbiran *Malayan Union*. Di bawah Rancangan Cheeseman, pelajaran rendah percuma disediakan kepada semua kaum dalam bahasa ibunda masing-masing. Bahasa Inggeris boleh diajar di sekolah yang bahasa pengantamya bukan bahasa Inggeris.¹¹

Tidak banyak perubahan yang berlaku dalam sistem pendidikan negara ini selepas Perang Dunia Kedua. Tidak terdapat langkah baru yang diambil untuk memperbaiki hubungan antara kaum di Tanah Melayu, kecuali British masih mahu mempertahankan kedudukan asalnya. Namun demikian, Rancangan Cheeseman memperlihatkan kerajaan kini memikul tanggungjawab untuk membekalkan pelajaran rendah percuma melalui bahasa ibunda masing-masing kepada penduduk Tanah Melayu. Ini merupakan perubahan penting dalam perkembangan pendidikan di Tanah Melayu selepas perang. Walau bagaimanapun, berikutan dengan pembubaran *Malayan Union* dan penubuhan Persekutuan Tanah Melayu pada Februari 1948, dasar pendidikan perlu dikaji semula dalam suasana politik yang baru. Di bawah Persekutuan, kerajaan negeri diberikan kuasa kawalan ke atas pendidikan rendah, menengah dan vokasional.

Pendidikan Pada Zaman Darurat

Dalam tempoh Darurat, pendidikan terus berkembang meskipun dengan kadar yang perlahan. Bagaimanapun, sekolah di kampung baru dan sekolah untuk Orang Asli diberikan penekanan. Setinggalan Cina dan Orang Asli adalah dua golongan yang sering dipengaruhi dan dipergunakan oleh komunis. Oleh itu, usaha memberikan pendidikan kepada anak-anak mereka digiatkan agar mereka sedar tentang bahaya dan taktik komunis.

Perbincangan tentang perkembangan pendidikan di Tanah Melayu pada tempoh 1948-1960 boleh dibahagikan kepada aspek sekolah dan pelajar serta dasar pendidikan. Zaman ini memperlihatkan beberapa ciri penting dalam perkembangan pendidikan di Tanah Melayu selaras dengan suasana Darurat yang wujud.

Sekolah dan Pelajar, 1948-1960

Perkembangan pendidikan di Tanah Melayu dalam tempoh ini secara umum dapat dilihat melalui jumlah kanak-kanak yang hadir di sekolah. Jadual 5.1 menunjukkan bilangan kanak-kanak di sekolah semakin meningkat selepas Perang Dunia Kedua. Terdapat 263,354 kanak-kanak yang hadir di semua jenis sekolah di Tanah Melayu pada Disember 1941. Selepas Perang Dunia Kedua, angka ini meningkat kepada kira-kira 370,000 orang pada Mac 1946, seterusnya, meningkat kepada lebih kurang 530,000 orang pada Disember 1948; 581,271 pada Disember 1949; 621,635 pada Disember 1950 dan seterusnya lebih kurang 720,000 pada Disember 1951.

Selepas itu, terdapat sedikit penurunan dalam bilangan kanak-kanak yang hadir di sekolah, iaitu terdapat sejumlah 697,694 orang pada Disember 1952. Pada Disember 1953, angka tersebut meningkat kepada 759,831 orang dan 803,753 orang pada September 1954. Angka ini meningkat kepada 870,362 orang pada September 1955; 972,665 orang pada September 1956 dan 1,099,808 pada Disember 1957. Selepas Tanah Melayu mencapai kemerdekaan dan kegiatan komunis semakin berkurangan, jumlah pelajar di sekolah meningkat dengan kadar yang lebih besar. Pada Disember 1958, terdapat sejumlah 1,163,392 kanak-kanak yang hadir di sekolah. Jumlah ini meningkat kepada 1,205,822 pada Disember 1959 dan 1,256,694 pada Disember 1960.

Secara umum, jumlah bilangan sekolah yang dibuka pada 1941 ialah 2,521 buah, meningkat kepada kira-kira 3,900 pada Jun 1948 dan 3,949 pada 1949. Terdapat 4,530 sekolah dari semua jenis aliran di Tanah Melayu pada 1954,¹³ dan pada September 1955, terdapat 4,751 buah.¹⁴ Pada September 1956, bilangan tersebut meningkat kepada 4,878 buah. Ini menunjukkan peningkatan 127 buah sekolah pada tahun 1956. Sekolah tambahan itu termasuklah 38 sekolah Inggeris, 36 sekolah Melayu, 49 sekolah Cina dan empat sekolah Tamil.¹⁵ Sehingga 30 Jun 1958, terdapat 5,369 buah sekolah di Tanah Melayu¹⁶ dan pada 1 Februari 1959, terdapat sejumlah 5,366 buah sekolah dengan pelajar berjumlah 1,229,855 orang.¹⁷ Ini jelas menunjukkan bahawa walaupun dalam zaman Darurat, soal pendidikan tidak pernah diabaikan.

Jadual 5.1
 Bilangan Kanak-kanak Sekolah di Tanah Melayu, 1941-1960¹²

Tahun	Biljngan (orang)
1941 (Disember)	263,351
1946 (Mac)	370,000
1948 (Disember)	530,000
1949 (Disember)	581,271
1950 (Disember)	621,635
1951 (Disember)	720,000
1952 (Disember)	697,694
1953 (Disember)	759,831
1954 (September)	803,753
1955 (September)	870,362
1956 (September)	972,665
1957 (Disember)	1,099,808
1958 (Disember)	1,163,392
1959 (Disember)	1,205,822
1960 (Disember)	1,256,694

Sekolah Melayu

Walaupun ada usaha untuk menyediakan sekolah Melayu oleh badan mubaligh yang mendapat sokongan daripada kerajaan Singapura seawal tahun 1856, namun usaha itu tidak dilaksanakan sehingga pemindahan Negeri-negeri Selat ke Pejabat Tanah Jajahan London pada 1867. Sejak itu, barulah perhatian diberi kepada penyediaan bangunan dan kakitangan sekolah vernakular Melayu bagi mengajar kanak-kanak Melayu bahasa Arab dan tulisan rumi.¹⁸ Peningkatan dalam pendaftaran kanak-kanak di sekolah Melayu sejak Perang Dunia Kedua adalah akibat kesedaran orang Melayu terhadap kepentingan pendidikan.

Jadual 5.2 menunjukkan bilangan pelajardan sekolah Melayu yang terdapat di Tanah Melayu antara 1941-1960. Bilangan pelajar di sekolah Melayu didapati semakin meningkat, iaitu dari 122,199 orang pada 1941 kepada 134,900 orang pada 1946 dan 137,338 orang pada 1947. Seterusnya, bilangannya meningkat kepada 206,223 orang pada Disember 1948; 238,592 pada 1949; 262,168 pada 1950; 285,864 pada 1951; 304,954 pada 1952; 336,311 pada 1953 dan terus bertambah sehingga berjumlah 349,583 pada 1954. Pada 1955, terdapat 368,017 pelajar di sekolah Melayu. Jumlah ini kemudian meningkat kepada 398,412 orang pada 1956 dan 428,368 pada 1957. Selepas Tanah Melayu merdeka, bilangan pelajar terus meningkat sehingga mencapai 460,212 pada 1958; 459,618 pada 1959 dan 467,293 pada 1960.

Selain pelajar, sekolah Melayu juga semakin meningkat antara tempoh 1948-1956 sebagaimana dalam Jadual 5.2. Pada 1949, terdapat 1,433 sekolah Melayu kerajaan dan bantuan kerajaan di Tanah Melayu berbanding dengan 1,404 pada 1948. Pada 1950, terdapat 1374 sekolah Melayu kerajaan dan sekolah Melayu bantuan kerajaan di Tanah Melayu. Angka ini meningkat kepada 1,704 pada lewat tahun 1951. Pada 1952, 227 sekolah Melayu baru telah dibina dan sehingga ini terdapat 1,931 sekolah Melayu di Tanah Melayu.¹⁹ Pada 1953, bangunan sekolah Melayu kerajaan ditubuhkan di 53 bandar dan kampung di Tanah Melayu.²⁰ Pada 1954, terdapat 2,086 buah sekolah Melayu. Terdapat 2,144 sekolah Melayu di Tanah Melayu pada 1955, iaitu sekolah Melayu kerajaan sebanyak 1,662, sekolah bantuan kerajaan sejumlah 478 dan empat sekolah tanpa bantuan. Bilangannya terus meningkat kepada 2,180 pada tahun 1956 dengan 1,795 sekolah Melayu kerajaan, 377 sekolah Melayu bantuan kerajaan dan lapan sekolah Melayu tanpa bantuan kerajaan.²¹ Jumlah tersebut meningkat kepada 2,249 pada Februari 1959.

Jadual 5.2
Bilangan Pelajar dan Sekolah Melayu di Tanah Melayu, 1941-1960²²

Tahun	Pelajar	Sekolah*
1941	122,199	
1946	134,900	
1947	137,338	
1948	206,223	1,404
1949	238,592	1,433
1950	262,168	1,574
1951	285,864	1,704
1952	304,954	1,931
1953	336,311	
1954	349,583	2,086
1955	368,017	2,144
1956	398,412	2,180
1957	428,368	
1958	460,212	
1959	459,618	2,249**
1960	467,293	

*Bilangansekolah Melayu pada tahun 1941, 1946, 1947, 1953, 1957-1958 dan 1960 tidak diperoleh.

**Angka ini untuk Januari-Februari 1959 sahaja.

Sekolah Cina

Darurat menyebabkan bilangan pelajar di sekolah Cina turun naik kerana orang Cina lah yang sering menjadi sasaran komunis. Di sesetengah tempat yang kekurangan penduduk Cina kerana telah dipindahkan, tidak ramai lagi pelajar hadir di sekolah. Di Selangor, sejak Darurat diisytiharkan sehingga Julai 1951, sejumlah 25 sekolah Cina ditutup kerana kekurangan pelajar akibat pemindahan penduduk di bawah rancangan penempatan semula.²³ Di sesetengah sekolah pula, dalam keadaan huru-hara, bantuan tidak lagi didapati daripada penduduk Cina menyebabkan pentadbiran sekolah tidak dapat diteruskan. Lebih penting lagi dalam perkembangan sekolah Cina pada zaman Darurat ialah akibat kekacauan yang dilakukan oleh komunis menyebabkan perjalanan sekolah terjejas.

Di Johor, misalnya, sehingga November 1948, sebanyak 18 sekolah Cina telah ditutup disebabkan kekacauan yang ditimbulkan oleh komunis. Sekolah yang akhir sekali ditutup ialah di Parit Tani, Batu Pahat, Johor setelah digempur oleh komunis.²⁴ Sehingga Disember 1948, sebanyak 45 sekolah Cina di Johor ditutup akibat kekacauan pada zaman Darurat.²⁵ Pada Mei 1948, terdapat 356 buah sekolah Cina dengan pelajar berjumlah 39,582 di Johor. Akibat Darurat, banyak sekolah di kawasan luar bandar ditutup. Pada Julai 1951, bilangan sekolah Cina di Johor berkurangan kepada 231 dengan 36,220 pelajar.²⁶ Begitu juga sekurang-kurangnya 20 sekolah Cina di Perak ditutup sejak Darurat kerana disyaki berada di bawah pengaruh komunis.²⁷ Akhbar *Nanyang Siang Pau*, 11 September 1948, melaporkan sejak Darurat bermula, kira-kira 100 sekolah Cina di Tanah Melayu ditutup yang melibatkan kira-kira 10,000 orang pelajar. Antara faktor yang menyebabkan keadaan ini ialah ibu bapa tidak membenarkan anak mereka pergi ke sekolah yang jauh dari kampung ketika kacau-bilau.²⁸ Tetapi ini bukan bermakna semua sekolah Cina dipengaruhi komunis. Keadaan ini disokong oleh Penolong Pengarah Pendidikan Cina, F. T. Laidlaw²⁹ yang tidak bersetuju dengan sesetengah pihak yang menganggap sekolah Cina penuh dengan unsur komunisme dan buku-buku teks di sekolah itu teruk.³⁰

Guru, pengetua sekolah dan pelajar sering menjadi sasaran komunis yang bertujuan untuk mengganggu perjalanan sekolah Cina. Antaranya, pada 30 Julai 1948, tiga orang komunis menyerbu Sekolah Lam Huah di Kahang, Johor dan menembak mati pengetuanya.³¹ Pada 13 November 1948, seorang pengetua sekolah, Chong Teng Weng dibunuh oleh empat orang komunis berdekatan Kluang, Johor.³² Selain itu, pada 24 April 1950, seorang guru sekolah Cina di Kampung Ayer Kuning, Perak, diheret keluar dari bilik darjah oleh empat orang

komunis dan kemudian ditembak mati.³³ Pada 2 November 1950, pengetua sebuah sekolah Cina di Chemor, Ipoh, Perak, ditembak mati oleh komunis.³⁴

Dalam perkembangan lain, polis menjumpai mayat pengetua Sekolah Chung Hwa, Kuala Lumpur, yang diculik oleh komunis pada 10 April 1951. Lehernya dikerat dan tangannya diikat ke belakang.³⁵ Seorang pelajar berumur 18 tahun, Phang Chin Tin, ditembak mati oleh tiga orang komunis pada 4 Julai 1951 di Seberang Prai. Komunis turut merompak 28 kad pengenalan kepunyaan guru dan pelajar sekolah berkenaan.³⁶ Pada 5 Februari 1953, Cheah Cheng Teik, seorang pelajar berumur 19 tahun dari Sekolah Tinggi Chung Ling, Pulau Pinang, ditembak oleh komunis ketika dalam perjalanan ke sekolah.³⁷

Jadual 5.3 menunjukkan bilangan pelajar dan sekolah Cina di Tanah Melayu antara tahun 1941-1960. Bilangan pelajar di sekolah Cina pada 1941 berjumlah 83,200 orang. Angka ini meningkat kepada 172,101 pada 1946 dan 193,340 pada 1947. Jumlah ini seterusnya menurun sehingga 189,230 orang pada 1948. Sebab utama kejatuhan pendaftaran pelajar ini adalah kerana Darurat yang menyebabkan banyak sekolah ditutup, termasuklah 87 sekolah malam.³⁸ Jumlah pelajar sekolah Cina yang ada pada 1949 adalah 202,769 orang, meningkat kepada 216,455 pada 1950. Terdapat pengurangan pelajar sebanyak 10,112 pada 1951 berbanding dengan tahun sebelumnya. Jumlah pelajar di sekolah Cina pada 1951 berjumlah 206,343 orang. Keadaan ini adalah kesan rancangan penempatan semula. Apabila sesebuah keluarga telah berpindah ke tempat baru, mereka tidak lagi menghantar anak-anak ke sekolah di kawasan tinggal asal. Selain itu, seruan kerajaan terhadap belia dalam perkhidmatan negara juga bertanggungjawab terhadap pengurangan pelajar di sekolah Cina.

Namun begitu, terdapat peningkatan pelajar di sekolah Cina pada Disember 1952 di mana jumlah pelajar adalah 239,356 orang. Jumlah pelajar di sekolah Cina seterusnya meningkat kepada 250,881 orang pada 1953; 252,312 pada 1954, sebelum menurun kepada 227,454 pada 1955. Selepas itu, bilangan pelajar di sekolah Cina terus meningkat dengan kadar yang lebih besar, iaitu mencapai jumlah 320,168 pada 1956; 391,667 pada 1957; 402,438 pada 1958; 415,284 pada 1959 dan 421,700 pada 1960. Ini kerana keadaan negara semakin aman dan stabil selepas 1955. Komunis pula semakin lemah dan kebimbangan orang Cina terhadap ancaman komunis semakin berkurangan.

Jadual 5.3
Bilangan Pelajar dan Sekolah Cina di Tanah Melayu, 1941-1960*

Tahun	Pelajar	Sekolah*
1941	83,200	
1946	172,101	1,105
1947	193,340	1338
1948	189,230	1364
1949	202,769	1338
1950	216,455	1319
1951	206,343	1,171
1952	239,356	1,203
1953	250,881	1,214
1954	252,312	1,236
1955	227,454	1,276
1956	320,168	1325
1957	391,667	1347
1958	402,438	
1959	415,284	1,417**
1960	421,700	

* Bilangan sekolah untuk tahun 1941, 1958 dan 1960 tidak diperolehi.

** Ini merupakan jumlah sekolah pada Februari 1959.

Berdasarkan Jadual 5.3 didapati bahawa bilangan sekolah Cina antara 1948-1960 turun naik kerana keadaan Darurat. Sekolah Cina ditutup sama ada kerana disyaki dipengaruhi ideologi komunis atau kekurangan pelajar. Selepas Perang Dunia Kedua, iaitu pada tahun 1946, terdapat sejumlah 1,105 sekolah Cina di Tanah Melayu. Pada 1947, angka ini meningkat kepada 1338, seterusnya 1,364 pada tahun 1948, Jumlah itu kemudian menurun kepada 1,338 pada 1949; 1,319 pada 1950 dan seterusnya 1,171 pada tahun 1951. Penurunan bilangan sekolah itu disebabkan sesetengah sekolah di kawasan terpencil ditutup kerana huru-hara akibat Darurat. Selepas itu, bilangan sekolah Cina meningkat kepada 1,203 pada 1952; 1,214 pada 1953; 1,236 pada 1954 dan 1,276 pada tahun 1955. Ini berikutan keberkesanan usaha kerajaan dalam melemahkan kegiatan komunis. Angka tersebut seterusnya bertambah menjadi 1,325 pada 1956; 1347 pada 1957 dan 1,417 pada Februari 1959.

Sekolah Tamil

Tempoh 1948-1960 memperlihatkan peningkatan bilangan sekolah dan pelajar yang berdaftar di sekolah Tamil. Semua estet yang mempunyai kanak-kanak dalam umur persekolahan yang mencukupi diminta untuk menyediakan sekolah. Sekolah estet adalah di bawah kawalan pihak pengurusan, tetapi dikekalkan dengan bantuan kerajaan. Darurat tidak meninggalkan kesan besar terhadap perubahan bilangan pelajar dan sekolah Tamil di Tanah Melayu kerana pada umumnya, sekolah Tamil dan pelajarnya tidak menjadi sasaran komunis.

Jadual 5.4 menunjukkan bilangan pelajar dan sekolah Tamil di Tanah Melayu antara tahun 1941 hingga 1960. Jumlah pelajar pada 1941 adalah 25,573 orang. Selepas perang, angka ini jatuh kepada lebih kurang 18,500 berikutan dengan kerosakan estet getah dan kekurangan peluang kerja akibat perang. Bagaimanapun, bilangan pelajar meningkat kepada kira-kira 35,000 pada 1947; 35,456 pada 1948; 38,743 pada 1949 dan 38,833 pada 1950. Pada tahun 1951, terdapat pengurangan dalam bilangan pelajar di sekolah Tamil. Jumlah pelajar pada 1951 adalah 37,164. Pengurangan ini disebabkan orang India beralih dari estet getah ke kebun kecil di mana keuntungannya lebih tinggi. Dalam keadaan ini, mereka tidak lagi menghantar anak-anak ke sekolah yang disediakan di estet.⁴⁰

Bilangan pelajar di sekolah Tamil seterusnya meningkat kepada 38,975 orang pada 1952. Peningkatan ini disebabkan pekerja dengan keluarganya kembali dari kebun kecil ke estet.⁴¹ Berikutnya, didapati bilangan pelajar yang hadir di sekolah Tamil semakin meningkat. Pada 1953, terdapat 42,043 orang pelajar. Bilangan ini meningkat kepada 44,561 pada 1954; 46,247 pada 1955; 48,522 pada 1956; 48,546 pada 1957; 50,599 pada 1958; 54,759 pada 1959 dan 58,200 pada 1960. Peningkatan ini sebahagiannya disebabkan kesediaan ibu bapa membenarkan anak-anak mereka berada di sekolah untuk tempoh yang lebih lama daripada tiga atau empat tahun yang biasanya dilakukan sebelum ini. Tambahan pula, keadaan di Tanah Melayu semakin stabil dan ancaman komunis semakin berkurangan.

Terdapat 890 buah sekolah Tamil di Tanah Melayu pada 1948 berbanding dengan 843 buah pada 1947. Pada 1949 pula, terdapat 889 buah sekolah Tamil di Tanah Melayu. Menjelang 1950, sekolah Tamil telah tersebar di seluruh negara kecuali Terengganu, menyediakan pendidikan rendah untuk enam tahun pertama dalam bahasa ibunda. Terdapat 881 buah sekolah yang beroperasi pada akhir September 1950 dan berkurangan kepada 866 buah pada 1951. Sekolah ini boleh dibahagikan kepada empat jenis, iaitu sekolah yang diselenggarakan dan dikendalikan oleh kerajaan (khususnya untuk anak kakitangan

kerajaan), sekolah estet yang tertakluk kepada Kod Buruh dalam penyelenggaraan sekolah, sekolah persendirian yang dikendalikan oleh jawatankuasa daripada penduduk tempatan, dan sekolah mubaligh yang dikendalikan oleh badan mubaligh.⁴² Bilangan sekolah Tamil di Tanah Melayu meningkat kepada 894 buah pada 1954; 898 pada 1955, dan 902 pada 1956. Sehingga Februari 1959, terdapat 857 buah sekolah Tamil di Tanah Melayu.

Jadual5.4
Bilangan Pelajar dan Sekolah Tamil di Tanah Melayu, 1941-1960⁴³

Tahun	Pelajar	Sekolah*
1941	25,573	
1946	18300	
1947	35,000	843
1948	35,456	890
1949	38,743	889
1950	38,833	881
1951	37,164	866
1952	38,975	
1953	42,043	
1954	44,561	894
1955	46,247	898
1956	48,522	902
1957	48,546	
1958	50,599	
1959	54,759	857**
1960	58,200	

* Bilangan sekolah untuk tahun 1941, 1946, 1952, 1953, 1957, 1958 dan 1960 tidak diperolehi.

** Angka ini hanya sehingga bulan Februari 1959.

Sekolah Inggeris

Perkembangan sekolah Inggeris di Tanah Melayu amat menggalakkan walaupun negara sedang menghadapi keadaan huru-hara akibat Darurat. Jadual 5.5 menunjukkan bilangan pelajar di sekolah Inggeris di Tanah Melayu dari 1941 hingga 1960. Pada tahun 1941, jumlah pelajar di sekolah Inggeris hanya 32,382 orang, meningkat kepada kira-kira 60,400 pada tahun 1946. Jumlah ini seterusnya meningkat kepada 62,758 pada 1948 walaupun negara sedang menghadapi ancaman komunis. Pada 1949, terdapat 67,266 orang pelajar di sekolah Inggeris di Tanah Melayu, manakala pada 1950, jumlah pelajar di sekolah Inggeris

kerajaan dan sekolah Inggeris bantuan kerajaan adalah 100,736. Pada 1951, jumlahnya meningkat kepada 111,354 orang. Seterusnya, pada 1952, pelajar di sekolah Inggeris meningkat kepada 125,290 orang.

Pada lewat 1953, terdapat 141,692 pelajar di sekolah Inggeris. Begitu juga, terdapat peningkatan pelajar di sekolah Inggeris pada 1954. Pada akhir tahun itu, terdapat 158,485 pelajar yang berdaftar. Jumlah ini meningkat sehingga 178,644 pada 1955; 205,563 pada tahun 1956; 231,227 pada 1957; 250,143 pada 1958; 276,161 pada tahun 1959 dan 309,501 pada 1960. Kadar penambahan pelajar sekolah Inggeris yang lebih cepat menunjukkan bahawa penduduk mula memberikan perhatian dan minat terhadap pendidikan Inggeris. Ini disebabkan timbul kesedaran tentang kepentingan pendidikan Inggeris dari segi peluang pendidikan, ekonomi dan profesional.

Jadual 5.5
Bilangan Pelajar di Sekolah Inggeris di Tanah Melayu, 1941-1960⁴⁴

Tahun	Pelajar
1941	32,382
1946	60,400
1948	62,758
1949	67,266
1950	100,736
1951	111,354
1952	125,290
1953	141,692
1954	158,485
1955	178,644
1956	205,563
1957	231,227
1958	250,143
1959	276,161
1960	309,501

Dari segi bilangan sekolah pula, kerajaan terus berusaha mendirikan sekolah Inggeris untuk memenuhi permintaan penduduk. Pada tahun 1951 misalnya, sekolah Inggeris kerajaan dimulakan di Kuala Kubu Bahru, Selangor; Kuala Krai, Kelantan; Rembau, Negeri Sembilan serta sekolah perempuan kerajaan dibuka di Kuala Lumpur dan Sungai Petani, Kedah.⁴⁵ Pada 1952, 19 sekolah baru dibuka di pelbagai bahagian di Tanah Melayu termasuklah Sabak Bernam, Selangor; Baling, Kulim, Kedah; Kota Tinggi, Johor; Bagan Serai, Lenggong, Utan Melintang, Ipoh dan Parit Buntar, Perak; Kuala Pilah

dan Jelebu di Negeri Sembilan.⁴⁶ Pada 1953, sekolah Inggeris kerajaan sama ada dibina atau diperluaskan di 24 tempat di Tanah Melayu, manakala sekolah Inggeris bantuan kerajaan di Selangor, Perak, Pulau Pinang, Melaka, Negeri Sembilan, Kedah dan Johor menambahkan kemudahan penginapan dengan bantuan kewangan kerajaan.⁴⁷

Pada 1956, terdapat 458 buah sekolah rendah Inggeris di Tanah Melayu. Sekolah Inggeris dibuka kepada pelajar daripada semua bangsa. Pelajar sekolah rendah Inggeris biasanya dalam lingkungan umur enam hingga 13 tahun dan pembahagian mengikut kaum pada 1956 adalah seperti dalam Jadual 5.6. Jadual ini menunjukkan terdapat 29,878 pelajar Melayu; 56,975 pelajar Cina; 28,996 pelajar India; 2,039 Eropah dan Eurasian; 165 pelajar daripada kategori penduduk Tanah Melayu yang lain dan 282 pelajar daripada bangsa asing yang hadir di sekolah rendah Inggeris pada 1956. Mereka membentuk jumlah 118,335 orang pelajar yang berdaftar di sekolah rendah Inggeris di Tanah Melayu pada 1956.

Jadual 5.6
Pembahagian Pelajar di Sekolah Rendah Inggeris Mengikut Kaum Pada 1956⁴⁸

Kaum	Jumlah
Melayu	29,878
Cina	56,975
India	28,996
Eropah dan Eurasian	2,039
Lain-lain (Penduduk Tanah Melayu)	165
Bangsa-bangsa lain	282
Jumlah	118,335

Sekolah di Kampung Baru

Perkembangan sekolah di kampung baru adalah ciri penting dalam aspek pendidikan pada 1951 berikutan dengan rancangan penempatan semula setinggan di kampung baru. Menurut Laporan Pendidikan Tahun 1951, kerjasama erat antara Jabatan Pendidikan, Pejabat Daerah dan MCA membawa penubuhan dan perkembangan yang pantas bagi sekolah di kampung baru.⁴⁹ Tujuan penubuhan sekolah di kampung baru adalah untuk membolehkan kanak-kanak di situ mendapat pendidikan yang sempurna, di samping melindungi mereka daripada dipengaruhi ideologi komunis. Selain itu, pendidikan dapat menimbulkan kesedaran di kalangan penduduk kampung baru bahawa

mereka adalah sebahagian unit sosial dengan masalah, kepentingan dan cita-cita yang sama dengan penduduk di pekan dan bandar. Dianggarkan terdapat kira-kira 29,000 daripada 50,000 kanak-kanak kampung baru memosuki lebih kurang 200 sekolah di kampung baru pada 1951.⁵⁰

Demi mengurangkan jurang perbezaan antara golongan buta huruf dengan celik huruf di kampung baru, usaha diambil untuk membina lebih banyak sekolah, mengupah lebih ramai guru, mengatasi kejahilan ibu bapa tentang kepentingan pendidikan untuk anak-anak mereka, dan mengurangkan serta mengecualikan yuran persekolahan bagi kanak-kanak yang datang daripada keluarga yang miskin. Jadual 5.7 menunjukkan keadaan sekolah di kampung baru pada September 1951. Terdapat sejumlah 194 sekolah dengan jumlah pelajar 28,891 orang dan 806 guru di kampung baru. Purata pendaftaran pelajar bagi setiap sekolah ialah 149 dan kadar guru kepada pelajar adalah 36:1. Di samping itu, terdapat lapan buah sekolah yang telah siap dibina tetapi belum dibuka kepada kanak-kanak di kampung baru dan enam buah sekolah dalam proses pembinaan.

Jadual 5.7
Sekolah di Kampung Baru Pada September 1951⁵¹

Butiran	Jumlah
Jumlah Sekolah Yang Telah Dibuka	194*
Jumlah Sekolah Yang Telah Siap Tetapi Belum Dibuka	8
Jumlah Sekolah Dalam Proses Pembinaan	6
Jumlah Pelajar	28,891
Purata Pendaftaran Setiap Sekolah	149
Jumlah Guru	
Kadar Guru Kepada Pelajar	

* Antaranya, Kedah, Perlis dan Terengganu masing-masing mempunyai sebuah sekolah kampung baru; Perak 66, Selangor 33, Negeri Sembilan 18, Melaka 8, Johor 53 dan Pahang 13.

Sehingga Februari 1952, kerajaan telah membelanjakan \$1,961,553 untuk membina 216 buah sekolah dengan 957 bilik darjah bagi menampung 39,744 pelajar di sekolah kampung baru di seluruh Tanah Melayu sebagaimana yang ditunjukkan dalam Jadual 5.8.

Jadual 5.8
Perkembangan Sekolah di Kampung Baru Pada Februari 1952"

Negeri	Bilangan Sekolah	Bilangan Kelas	Bilangan Pelajar yang Berdaftar	Perbelanjaan Kerajaan (S)
Perlis	1	3	53	9,290
Kedah	2	5	116	9,750
Pulau Pinang	1	4	227	9,000
Melaka	8	14	524	37,905
Perak	75	360	12,507	277,789
N. Sembilan	27	83	3,074	279,142
Selangor	19	75	5,574	275,049
Johor	54	298	14,610	803,218
Pahang	27	111	2,925	254,509
Kelantan				
Terengganu	2	4		5,901
Jumlah	216	957	39,744	1,961,553

Daripada kira-kira 480 kampung baru yang ada, terdapat hanya 234 sekolah dengan kira-kira 46,000 orang pelajar pada November 1952.⁵³ Sehingga Februari 1953 pula, terdapat 232 sekolah kampung baru di Tanah Melayu.⁵⁴ Pada 3 Mac 1953, sebuah sekolah Cina yang baru dengan 200 pelajar telah dibuka di Kampung Baru Kota Kecil, Kota Tinggi, Johor.⁵⁵ Pada 30 September 1953, terdapat 56,196 pelajar berdaftar di kira-kira 430 buah sekolah kampung baru.⁵⁶ Pada penghujung 1954, sekolah telah dibina di 441 kampung baru, dengan 2,068 bilik darjah dan 1,785 tempat penginapan guru.⁵⁷

Walaupun kebanyakan sekolah kampung baru adalah sekolah Cina, namun terdapat juga sebilangan sekolah Melayu dan Inggeris yang dibina. Contohnya, pada Februari 1952, sebuah sekolah Melayu dibuka di kawasan penempatan semula di Lubok Nibong dan di Sungai Choh, Batang Kali dan Hulu Yam Bharu, Hulu Selangor. Pada masa yang sama, sebuah sekolah Melayu sedang dibina di Kampung Kuantan, Hulu Selangor, manakala sebuah sekolah Inggeris dibuka di Kuala Kubu Bharu, Selangor pada Februari 1952.⁵⁸

Umur purata pelajar di sekolah ini biasanya lebih tua kerana kebanyakan mereka sebelumnya tinggal di kawasan terpencil yang menghadapi masalah untuk mendapat perlindungan daripada komunis, apalagi menyediakan kemudahan pendidikan kepada anak-anak mereka. Kurikulum dan bahasa pengantar di sekolah kampung baru adalah tertakluk di bawah Undang-undang Darurat agar memastikan lahirnya penduduk Tanah Melayu yang berpendidikan dan mematuhi undang-undang negara. Majoriti sekolah di kampung baru diarahkan

menggunakan bahasa Inggeris dan bahasa vernakular sebagai bahasa pengantar. Tujuannya untuk melahirkan generasi yang berfikir cenderung kepada Tanah Melayu dan berbahasa Inggeris.

Selain itu, sekolah kampung baru diminta menggunakan nama sempena tempat letaknya sekolah berkenaan. Ini bertujuan untuk mencetuskan rasa kepunyaan di kalangan pelajar sekolah tersebut. Tindakan itu juga membolehkan pelajar lebih memahami suasana di kawasan tempat tinggal mereka, di samping dapat menyelaraskan nama kampung dengan nama sekolah. Contohnya, sekolah di kawasan penempatan Fuji-Go, Negeri Sembilan, dicadangkan menggunakan nama Sekolah Kawasan Penempatan Semula Fuji-Go dan sekolah di Bukit Gelugor, Kuala Pilah, Negeri Sembilan dikenali sebagai Sekolah Kawasan Penempatan Semula Bukit Gelugor.⁵⁹ Langkah ini memberikan kesan psikologi kepada penghuni dan pelajar sekolah sekiranya hubungan antara sekolah dan kawasan penempatan semula masing-masing jelas dan gambaran perkauman dapat dihindarkan.⁶⁰

Dasar Pendidikan, 1948-1960

Tempoh 1948-1960 turut memaparkan usaha kerajaan dalam membentuk dasar pendidikan yang dapat menyatupadukan semua kaum di Tanah Melayu. Ini kerana kerajaan sedar bahawa pendidikan penting dalam menjauhkan penduduk Tanah Melayu daripada tipu muslihat komunis. Namun demikian, jawatankuasa yang diwujudkan untuk menggubal dasar pendidikan kurang berjaya dan menimbulkan pertelingkahan di kalangan penduduk yang masing-masing ingin mempertahankan bahasa dan budaya kaumnya.

Atas kesedaran bahawa sekolah menjadi medan perjuangan yang sangat penting dalam memcnangi kesetiaan pemuda pemudi Tanah Melayu, terutamanya orang Cina dalam pergerakan komunis, kerajaan mula mengambil alih dan membiayai semua sekolah supaya dapat meletakkan kawalan ke atas guru dan kurikulumnya. Kerajaan juga bertindak menutup sekolah Cina yang mempunyai hubungan dengan komunis. Sebaliknya, komunis bertindak membakar dan memusnahkan sekolah di Tanah Melayu sebagai reaksi terhadap tindakan kerajaan mengawal sekolah. Antaranya, pada November 1948, dilaporkan sekolah di Kampung Senggang, Mentakab, Pahang, musnah dibakar oleh komunis atas sebab yang tidak jelas.⁶¹ Pada 1949, sebuah sekolah di Serendah, Pulau Pinang, dibakar oleh komunis setciuh menembak guru sekolah berkenaan.⁶² Dalam kejadian lain, pada 25 Februari 1950, segerombolan komunis membakar sebuah sekolah di Kampung Buntut Pulau, Temerloh, Pahang.⁶³

Sehingga November 1949, terdapat 576,000 kanak-kanak yang hadir di sekolah di Tanah Melayu. Angka tersebut hanya mewakili satu per tiga daripada kanak-kanak berumur enam hingga 12 tahun. Oieh itu, Pesuruhjaya Tinggi British mencadangkansupaya disediakan pendidikan percuma untuk semua kanak-kanak dalam lingkungan umur enam hingga 12 tahun. Cadangan ini akan melibatkan kos sebanyak \$240 juta. Semua sekolah bantuan kerajaan diwajibkan mengajar bahasa Melayu dan bahasa Inggeris. Hal ini ditetapkan dalam Majlis Perundangan Persekutuan pada November 1949. Walaupun bilangan kanak-kanak daripada semua bangsa yang belajar kedua-dua bahasa ini tidak dapat diperoleh, tetapi laporan dari semua negeri Melayu menunjukkan bahawa idea tersebut diterima baik dan kanak-kanak tidak sabar-sabar untuk belajar bahasa tersebut."

Pada 9 Februari 1950, Ordinan Pendaftaran Sekolah diluluskan oleh Majlis Perundangan Persekutuan. Di bawah Ordinan ini, semua sekolah perlu berdaftar. Pengurus dan guru sekolah yang tidak berdaftar adalah satu kesalahan. Tujuan Ordinan ini diperkenalkan supaya tiada sekolah dan guru yang tidak mematuhi undang-undang." Pjttta 12 Februari 1951, suatu peraturan ke atas sekolah diumumkan. Antara lain, peraturan ini menetapkan setiap kelas dihadkan kepada 40 orang pelajar sahaja. Tujuannya untuk mengelakkan kesesakan dan mewujudkan suasana yang sesuai untuk belajar. Peraturan ini juga bertujuan menjaga kebajikan pelajar dan memelihara kebersihan dalam kelas dan sekitar sekolah. Begitu juga, pemeriksaan kesihatan pelajar dan guru dilakukan dari semasa ke semasa. Selain itu, peraturan ini juga menggariskan bahawa tiada sekolah dibenarkan untuk tujuan propaganda politik."

Pengenalan peraturan ini menunjukkan kerajaan sedar akan kepentingan membentuk minda dan sahsiah seseorang kanak-kanak. Dengan peraturan ini, semakin kuatlah kawalan kerajaan ke atas sekolah di Tanah Melayu. Selepas pilihan raya 1952, kerajaan membuat beberapa pindaan ke atas sistem bantuan kerajaan yang ditawarkan kepada sekolah, khasnya sekolah Cina. Kerajaan bertanggungjawab terhadap kenaikan gaji tahunan guru sekolah Cina. Menurut Howse, Penyelia Pendidikan Cina Persekutuan Tanah Melayu, 45 sekolah Cina di Persekutuan memohon kepada pihak berkuasa untuk mendapatkan bantuan kewangan di bawah sistem baru ini pada 1952.⁶⁷ Pada akhir 1953, 453 sekolah yang menyediakan lebih kurang 73 peratus daripada pendaftaran pelajar di sekolah Cina memohon dan diterima di bawah skim bantuan kewangan.^{4*} Sementara itu, bantuan kewangan kerajaan yang diperuntukkan untuk pendidikan Cina meningkat dari \$421,480 pada 1946 kepada \$1,320,000 pada 1949. Jumlah bantuan kewangan

ini meningkat kepada S34 juta pada 1950, S75 juta pada 1955 dan S135 juta pada 1955.⁶⁹

Begitu juga, pendidikan adalah unsur penting dalam kehidupan di semua kampung baru. Kepentingan pendidikan kepada penduduk kampung baru turut diakui oleh MCA. MCA menderma wang bagi membantu membina sekolah di kampung baru. Sejak Disember 1951, sejumlah \$58,593 telah dibekalkan oleh MCA cawangan Perak bagi membina bangunan sekolah di 35 kampung baru di Perak. Pada Januari 1952, Jawatankuasa Kecil MCA menyediakan \$1,000 bagi menyediakan pendidikan percuma kepada kanak-kanak di Kampung Kelapa, Perak. Pada 1953, MCA cawangan Melaka menderma \$5,000 untuk pembaikan bangunan sekolah kampung baru. MCA cawangan Johor pada 3 Februari 1953 menerima permohonan bantuan kewangan berjumlah \$30,000 daripada Sekolah Lee Ming, Jemintah, Johor. MCA cawangan Terengganu memberi bantuan \$5,000 kepada Sekolah Cina Tai Tong, Setiu, Besut, pada 20 Januari 1953. MCA cawangan Negeri Sembilan memberi bantuan \$5,000 untuk membina Sekolah St. Aloysius, Mantin, pada 10 Februari 1953.⁷⁰ Dalam pada itu, bantuan kerajaan bertambah secara beransur-ansur apabila kerajaan mula menghargai peranan yang dimainkan oleh pendidikan dalam usaha menentang komunis.

Pada awal 1952, bilangan murid yang berdaftar di kampung baru hanya kira-kira 40,000 atau kira-kira 39 peratus daripada kanak-kanak yang berada dalam lingkungan umur persekolahan rendah (6-12 tahun). Ini kerana kebimbangan ibu bapa bahawa kanak-kanak akan diberi pendidikan yang mempunyai unsur komunis.⁷¹ Pada 1954, kemudahan baru dan penambahan bilangan guru membawa kira-kira 60 peratus kanak-kanak kampung baru di antara umur enam hingga 12 tahun memasuki sekolah.⁷² Keadaan ini menunjukkan aspek pendidikan mendapat perhatian selaras dengan rancangan penempatan semula.

Sekolah di kampung baru dikehendaki menitikberatkan aspek bercorak Tanah Melayu dan meningkatkan kepentingan pengajaran bahasa Melayu dan Inggeris dalam kurikulum.⁷³ Dengan itu, sekolah ini secara beransur-ansur dapat memenuhi corak kebangsaan dalam pendidikan Tanah Melayu pada masa depan. Selain itu, juga diperkenalkan upacara menaikkan bendera Persekutuan dan negeri pada setiap pagi. Setiap kelas pula dibekalkan peta besar Tanah Melayu agar dapat membangkitkan semangat kenegaraan di kalangan murid-murid.⁷⁴

Satu aspek yang diberi penekanan dalam pendidikan di sekolah kampung baru ialah aktiviti luar bilik darjah seperti Pengakap, Pandu Puteri dan perennainan berkumpulan. Aktiviti ini memainkan bahagian

penting dalam pendidikan agar pendidikan di kampung baru tidak terpisah daripada perkembangan sekolah lain di Tanah Melayu.⁷⁵ Di samping itu, aktiviti ini juga dapat memupuk semangat bersatu padu dan bekerjasama antara satu sama lain yang amat diperlukan oleh negara dalam zaman Darurat. Dengan itu, kestabilan sosial dapat ditingkatkan melalui pendidikan. Pada awal tahun 1952, sekolah kampung baru menerima 51,400 untuk pembinaan setiap kelas baru, \$1,500 untuk setiap tempat tinggal guru dan bantuan \$10 untuk kos buku, perabot dan kelengkapan bagi setiap murid.⁷⁶ Pada 1953, Jawatankuasa Tetap Hal Ehwal Kewangan Majlis Perundangan Persekutuan meluluskan wang sejumlah 51,085,000 untuk membina sekolah dan rumah guru di kampung baru Cina.⁷⁷ Dalam surat J. A. Aitken,⁷⁸ Setiausaha Eksekutif Jawatankuasa Kerja Perang Negeri Selangor bertarikh 26 Februari 1954, ada menyatakan sejumlah besar sekolah dibina di kampung baru dengan bantuan kewangan kerajaan.⁷⁹

Bagaimanapun, Kerajaan Persekutuan dan Negeri menambahkan perbelanjaan terhadap pendidikan pada tahun-tahun seterusnya dan *Annual Report on Education 1954* mendakwa bahawa tidak terdapat kiyipung baru yang mempunyai penduduk lebih 400 orang berada di luar sebuah sekolah yang berhampiran. Keadaan ini menunjukkan kerajaan sedar betapa pentingnya pendidikan kepada penduduk kampung baru supaya kanak-kanak di kampung baru dapat dijauhkan daripada bekerjasama dengan komunis. Skim pembiayaan kerajaan membuka jalan kepada campur tangan kerajaan dalam sekolah di kampung baru. Pegawai Penempatan Semula menegakkan kawalan ke atas ahli jawatankuasa pengurusan sekolah yang dipilih. Semua sekolah, pengurus dan guru dikehendaki mendaftarkan diri kepada pendaftar sekolah di negeri atau kawasan penempatan itu. Kegiatan mereka dikawal ketat oleh pihak pendaftar. Pada 1953, kerajaan mula memperkenalkan buku teks yang berorientasikan Tanah Melayu.

Pendidikan untuk Orang Asli juga diberi perhatian dalam tempoh 1948-1960. Pada 19 Julai 1952, sekolah pertama untuk kanak-kanak Orang Asli dibuka di Kampung Tekir, daerah Labu, Negeri Sembilan. Seramai 27 kanak-kanak Orang Asli mendaftarkan diri di sekolah berkenaan. Sekolah itu dibina dengan bantuan kewangan kerajaan dan boleh memuatkan 50 pelajar.¹⁰ Pada 1953, sebuah sekolah untuk kanak-kanak Orang Asli ditubuhkan di Batu 3, Jalan Cameron Highlands, Pahang dan mendapat sambutan yang menggalakkan. Sekiranya pengangkutan dapat disediakan, sekolah itu dapat menerima kira-kira 100 orang pelajar. Sekolah ini dibina oleh Orang Asli daripada bahan-bahan hutan dan dinamakan *The Williams-Hunt Aboriginal Memorial School*. Selain itu, sekolah Orang Asli juga dibina di Fort Iskandar, selatan Pahang/Negeri Sembilan.⁸¹

Pembinaan sekolah untuk kanak-kanak Orang Asli penting demi memenangi sokongan mereka. Bilangan Orang Asli yang hadir di sekolah meningkat pada 1955, sama ada di sekolah yang didirikan di *jungle fort* atau sekolah di luar dari kawasan hutan. Pada tahun 1955, sejumlah 529 Orang Asli yang hadir di sekolah sebagaimana yang dapat dilihat dalam Jadual 5.9. Jadual ini menunjukkan sejumlah 191 Orang Asli hadir di sekolah di *jungle fort* dan 338 Orang Asli hadir di sekolah di luar dari kawasan hutan pada 1955. Antaranya, 38 orang hadir di sekolah *jungle fort* yang dibina di Perak. Di Pahang, terdapat 85 Orang Asli hadir di sekolah *jungle fort* dengan 58 orang di sekolah yang didirikan di luar dari kawasan hutan. 19 Orang Asli pula hadir di sekolah *jungle fort* di Kelantan, manakala di Negeri Sembilan, pada tahun 1955, terdapat 49 Orang Asli yang hadir di sekolah *jungle fort* dengan 67 orang di sekolah yang didirikan di luar dari kawasan hutan. Johor dan Selangor masing-masing mempunyai 43 Orang Asli dan 170 orang yang hadir di sekolah di luar dari kawasan hutan. Pada 1955, di Perak dan Kelantan masih tidak terdapat Orang Asli yang belajar di sekolah di luar dari kawasan hutan. Sementara itu, sehingga tahun 1955, tiada Orang Asli yang hadir di sekolah yang dibina di *jungle fort* Orang Asli di Johor dan Selangor.

Jadual 5.9
Bilangan Orang Asli Yang Hadir di Sekolah Mengikut Negeri Pada 1955⁸²

	<i>Jungle Fort</i>	Sekolah di Luar Dari Kawasan Hutan	Jumlah
Perak	38		38
Pahang	85	58	143
Kelantan	19		
Negeri Sembilan	49	67	116
Johor		43	43
Selangor		170	170
Jumlah	191	338	529

Sementara itu, pada 1956, 36 sekolah Orang Asli yang dihadiri oleh 1,162 pelajar adalah di bawah pengendalian Jabatan Orang Asli. Di samping itu, terdapat 13 kanak-kanak lelaki Orang Asli yang menghadiri sekolah Inggeris pada tahun 1956.⁸³

Jelas bahawa kerajaan tidak pernah mengabaikan perkembangan pendidikan walaupun pada zaman Darurat. Ini kerana kerajaan sedar bahawa pendidikan adalah alat penting untuk menyatukan penduduk

berbilang kaum dan melahirkan penduduk yang berkesedaran kebangsaan. Dengan demikian, komunis tidak lagi mempunyai alasan untuk mempergunakan golongan belia Tanah Melayu bagi memperjuangkan kepentingan mereka dan melanjutkan kekacauan di negara ini. Contohnya, di Selangor, terdapat peningkatan dalam pendaftaran pelajar di semua jenis sekolah dan peningkatan bilangan sekolah. Pada Disember 1949, terdapat 639 sekolah dengan 96,833 pelajar. Pada Disember 1950 pula, 650 sekolah dengan 104,656 pelajar dan terdapat sejumlah 627 sekolah dengan 106,191 pelajar pada Disember 1951.⁸⁴

Begitu juga, pembinaan sekolah, khasnya sekolah Inggeris dan Melayu diambil kira dalam Rancangan Pembangunan Persekutuan Tanah Melayu tahun 1950-1952. Antaranya, menurut skim yang dirangka oleh Jabatan Pendidikan, sejumlah 50 buah sekolah rendah Inggeris siap dibina menjelang 1953. Ini termasuklah 12 di Kedah, dua di Kelantan, lima di Melaka, tujuh di Negeri Sembilan, dua di Pahang, empat di Perak, dua di Terengganu, tiga di Selangor, 11 di Johor dan dua di Pulau Pinang, manakala jumlah sekolah Melayu pula ialah 99, yang merangkumi Kedah 31, Kelantan 12, Melaka tiga buah, tujuh buah di Negeri Sembilan, dua di Pahang, Perlis 10, Selangor dan Johor 13 masing-masing, enam buah di Pulau Pinang serta Terengganu dan Perak sebuah masing-masing.⁸⁵

Darurat juga menjadi antara faktor yang menyebabkan kerajaan menubuhkan jawatankuasa untuk penggubalan dasar pendidikan Tanah Melayu. Ini kerana kerajaan merasakan perlunya kanak-kanak di Tanah Melayu dididik dengan ilmu pengetahuan yang boleh memupuk perasaan cinta dan taat setia terhadap tanah air. Tambahan pula, keadaan pada akhir dekad 1940-an dan 1950-an mendorong British mengkaji semula kedudukan pendidikan di Tanah Melayu ketika itu. Pendidikan Melayu dan India bukan bertujuan untuk memajukan mereka ke depan. Begitu juga, didapati sekolah Cina semakin menyeleweng daripada aspirasi nasional.⁸⁶

Pada Oktober 1949, kerajaan British menubuhkan Jawatankuasa Penasihat Pusat (mengenai pendidikan) (*Central Advisory Committee/ CAC*) bagi menasihati kerajaan dalam melaksanakan dasar pendidikan di Tanah Melayu. Tujuan utamanya ialah mencari jalan supaya tercapai objektif utama dasar pendidikan, iaitu mewujudkan masyarakat yang bersatu padu di kalangan penduduk Tanah Melayu yang berbilang kaum.⁸⁷ M. R. Holgate,⁸⁸ dilantik menggantikan Cheeseman sebagai Pengarah Pendidikan dan mengetuai CAC. Perjumpaan pertama CAC diadakan pada 13 Disember 1949. Laporan pertamanya siap pada Mei 1950. Jawatankuasa menyimpulkan bahawa sistem pendidikan patut

diamalkan di Tanah Melayu melalui penggunaan satu bahasa pengantar, dan budaya bangsa harus dipelihara.⁸⁹

Dalam hal ini, Jawatankuasa berpendapat bahasa Inggeris harus digunakan dalam pendidikan memandangkan kebaikan-kebaikan yang akan diperoleh. Ini kerana bahasa Inggeris sedia diterima oleh semua penduduk sebagai bahasa pengantar.⁹⁰ Jawatankuasa juga menekankan walaupun bahasa Inggeris adalah bahasa yang dapat diterima oleh semua kaum; bahasa Melayu juga penting sebagai bahasa ibunda orang Melayu, dan sebagai bahasa kedua bagi kaum lain untuk tujuan kerakyatan. Oleh itu, Jawatankuasa mengajukan pendidikan rendah percuma diadakan dalam dua jenis sekolah, iaitu sekolah yang menggunakan bahasa pengantar Inggeris dengan bahasa Melayu sebagai satu subjek wajib dan sekolah Melayu dengan bahasa Inggeris sebagai satu subjek wajib. Sekolah itu dibuka kepada kanak-kanak daripada semua bangsa yang dilahirkan di negara ini. Di samping itu, kedua-dua jenis sekolah itu ada menyediakan kemudahan untuk belajar bahasa Cina dan Tamil.⁹¹

Berikutnya, sebuah jawatankuasa yang dipengerusikan oleh L. J. Barnes⁹² dilantik oleh Pesuruhjaya Tinggi Henry Gumey pada Ogos 1950. Jawatankuasa tersebut ditugaskan untuk mengkaji sistem pendidikan vernakular Melayu dan kemudahan pendidikan untuk orang Melayu. Jawatankuasa ini terdiri daripada sembilan orang Melayu dan lima ahli bangsa Eropah. Ahli Jawatankuasa Barnes termasuklah L. J. Barnes, Tunku Ya'acob ibni Almarhum Sultan Abdul Hamid Halim Shah,⁹³ Mahmood Mahyidden,⁹⁴ Dr. Mustapha Osman,⁹⁵ L. I. Lewis,⁹⁶ L. D. Whitfield,⁹⁷ E. M. F. Payne,⁹⁸ N. B. MacDonald,⁹⁹ Tom Dato' Abdul Razak,¹⁰⁰ Aminuddin Baki,¹⁰¹ Zainal Abidin Sultan Mydin,¹⁰² Tuan Syed Esa Alwee,¹⁰³ Tuan Syed Nasir Ismail¹⁰⁴ dan Mohamed Nor Sulaiman.¹⁰⁵ Tiada seorang pun wakil kaum Cina atau India.

Laporan mereka diterbitkan pada 10 Jun 1951 dan dikenali sebagai Laporan Barnes. Secara umumnya, Laporan Barnes mengajukan pembasmian sekolah vernakular Melayu, Cina dan India. Sebaliknya, ia mencadangkan penubuhan sekolah kebangsaan peringkat pendidikan rendah, untuk kanak-kanak dari umur enam hingga 12 tahun. Sekolah kebangsaan ini bertujuan melahirkan kanak-kanak yang boleh membaca dan menulis dalam bahasa Melayu dan Inggeris.¹⁰⁶ Antaranya, Laporan Barnes membayangkan keadaan hubungan kaum yang semakin runcing di Tanah Melayu, dan satu jenis sistem pendidikan yang sama untuk semua kaum adalah perlu. Jawatankuasa ini berasa bahawa cara yang terbaik untuk mengubah sikap pendatang ialah dengan mengadakan hanya satu aliran persekolahan, terutama

di peringkat rendah, iaitu dengan mengadakan sekolah rendah antara kaum yang dipanggil sekolah kebangsaan.¹⁰⁷ Dengan itu, dapat dikatakan Laporan Barnes adalah percubaan menuju ke arah perpaduan negara melalui pendidikan satu aliran di sekolah kebangsaan pada peringkat rendah.

Sehubungan dengan itu, Laporan Barnes mengesyorkan satu corak pendidikan yang dapat mencipta suatu rupa bangsa yang bercorak Tanah Melayu dan berdasarkan percampuran kaum. Jawatankuasa merasakan bahawa dengan mengadakan sekolah kebangsaan dengan semua kanak-kanak diajar dalam bahasa Melayu dan Inggeris, rasa perpaduan atau integrasi antara kaum di Tanah Melayu dapat diwujudkan. Mereka berpendapat bahawa sekolah yang pelbagai bahasa pengantar adalah berlawanan dengan cita-cita integrasi dan perpaduan nasional. Dalam kata lain, Jawatankuasa Barnes mencadangkan supaya semua sekolah yang wujud ditukar beransur-ansur kepada sekolah kebangsaan. Dengan itu, sekolah Cina dan Tamil dapat dihapuskan memandangkan aktiviti sekolah Cina, khususnya semakin cenderung ke arah subversif.

Laporan Barnes mengesyorkan sekolah vernakular seharusnya digantikan dengan sekolah rendah kebangsaan untuk semua kaum, iaitu sekolah kebangsaan yang dwibahasa, iaitu bahasa Inggeris dan bahasa Melayu. Selaras dengan itu, Jawatankuasa Barnes mencadangkan bantuan kewangan negeri dan pusat kepada sekolah Cina dan Tamil dihapuskan untuk melemahkan dan menamatkan sistem persekolahan bersifat perkauman. Segala perhatian dan bantuan diberikan keutamaan kepada sekolah kebangsaan.¹⁰⁸ Sekolah kebangsaan ini diharapkan dapat melahirkan struktur baru dalam pendidikan Tanah Melayu yang tidak bersifat perkauman.

Laporan Barnes mendapat kritikan daripada H. R. Cheeseman, bekas Pengarah Pendidikan Persekutuan Tanah Melayu. Beliau menyatakan bahawa cadangan Jawatankuasa Barnes tentang penggunaan bahasa Melayu dan Inggeris sebagai bahasa pengantar di sekolah rendah merupakan beban kepada 477,000 kanak-kanak di negara ini. Ini kerana 477,000 kanak-kanak yang tidak menggunakan bahasa Melayu dan Inggeris di rumah, diminta belajar kedua-dua jenis bahasa secara serentak sebagai syarat untuk memasuki sekolah. Dalam siri artikel beliau yang diterbitkan dalam akhbar *The Straits Times* pada 4, 5 dan 6 September 1951, Cheeseman mengecam Laporan dan cadangan Jawatankuasa Barnes sebagai "*educationally unsound*". Selain itu, Cheeseman mengaitkan hal pendidikan orang Melayu dengan keadaan ekonomi mereka. Beliau menyalahkan kemunduran ekonomi yang menyebabkan orang Melayu tidak mampu

mengembangkan pendidikan mereka dan tidak layak menyertai sekolah Inggeris. Dalam hal ini, beliau menyatakan Jawatankuasa Barnes telah mengabaikan kelemahan asas orang Melayu, iaitu ekonomi dan bukan soal pendidikan.¹¹⁰

Laporan Barnes turut menimbulkan tentangan dan kesangsian orang bukan Melayu, terutamanya masyarakat Cina kerana mereka tidak diwakili dan tidak dibawa berunding. Paling membimbangkan orang Cina ialah saranan Jawatankuasa Barnes itu dapat menggugat pelajaran, bahasa dan budaya mereka. Bagi orang Cina di Tanah Melayu, soal pendidikan secara intinya adalah soal budaya. Mereka menganggap bahawa penghapusan sekolah Cina sebagai dasar menindas budaya Cina.¹¹¹ Orang Cina berasa hampa kerana pendidikan Cina gagal dilindungi oleh kerajaan. Pada pendapat mereka, Laporan Barnes tidak adil kerana hanya mementingkan persekolahan Melayu sahaja, sedangkan sekolah dan budaya Cina tidak ditekankan. Orang Cina juga berpendapat Laporan Barnes sebagai ancaman terhadap pencapaian pendidikan Cina yang selama ini bergantung kepada usaha mereka sendiri. Mesyuarat wakil orang Cina Perak pada 8 Julai 1951 sebulat suara membantah Laporan Barnes. Mereka beranggapan penghapusan sekolah vernakular bermakna memusnahkan budaya kaum. Mereka juga berpendapat orang Cina yang tidak tahu berbahasa Cina adalah sesuatu yang amat memalukan.¹¹²

Pada Ogos 1951, institusi pendidikan Cina dan badan awam di Perak membantah langkah kerajaan Persekutuan menerima Laporan Barnes. Antara alasan mereka ialah kerajaan menjalankan usaha untuk menghapuskan sekolah vernakular bukan Melayu, dan bahasa bukan unsur menunjukkan kesetiaan sesuatu bangsa kepada negara.¹¹⁵ Dalam pada itu, akhbar *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 11 Jun 1951, menyamakan penghapusan bahasa dengan penghapusan semangat kaum kerana ia manganggap budaya dan bahasa berkait rapat antara satu sama lain. Akhbar ini seterusnya menyatakan bahawa segala percubaan menghapuskan bahasa sesuatu kaum adalah merbahaya kerana akan membangkitkan permusuhan antara kaum.¹¹⁴

Sementara itu, ibu bapa Cina berharap anak-anak mereka dapat menamatkan pendidikan rendah melalui *Kuo Yu* (bahasa Mandarin). Ini dapat dilihat melalui pendaftaran kanak-kanak Cina di sekolah Cina yang meningkat dari lebih kurang 172,000 pada November 1946 kepada 257,781 pada Julai 1953.¹¹⁵ Orang Cina di Johor turut mengambil berat terhadap cadangan Jawatankuasa Barnes. Selaras itu, satu perjumpaan diadakan oleh MCA, Johor Bahru, Johor pada 4 Ogos 1951, di antara pengetua dan ahli jawatankuasa sekolah Cina untuk membincangkan Laporan Barnes. Mereka menolak pendapat bahawa

penubuhan sekolah kebangsaan akan menghapuskan budaya Cina. Namun demikian, mereka berpendapat usaha membentuk satu bangsa Tanah Melayu yang bersatu tidak perlu bergantung kepada bahasa pengantar. Ia bergantung kepada kesefahaman dan kerjasama antara pelbagai kaum dan ini hanya dapat dicapai sekiranya penduduk Tanah Melayu dapat saling menghormati budaya mereka antara satu sama lain.¹¹⁶

Pada 23 Ogos 1951, satu perjumpaan antara guru sekolah Cina dari seluruh Tanah Melayu diadakan di Selangor. Dalam perjumpaan itu, mereka menyatakan bantahan terhadap penghapusan sekolah venukular dan berpendapat pendidikan Cina harus dianggap sebagai sebahagian daripada pendidikan Tanah Melayu.¹¹⁷ Wakil-wakil pertubuhan Cina dan sekolah Cina di Kedah juga menyatakan bantahan mereka terhadap Laporan Barnes. Antaranya, mereka menyatakan penghapusan sekolah vemakular sebagaimana yang dicadangkan oleh Jawatankuasa Barnes adalah suatu penghinaan terhadap sesuatu bangsa. Penubuhan sekolah kebangsaan pula dilihat sebagai cara untuk menyembunyikan budaya bangsa lain dan dikaitkan juga dengan motif politik. Mereka turut mempersoalkan, 'adakah budaya Barat dapat menggantikan budaya Timur? Adakah budaya Barat juga mempunyai sejarah yang begitu lama berbanding dengan budaya Timur?'¹¹⁸ Dalam memorandum Dewan Perniagaan Cina Pulau Pinang pula, ditegaskan Laporan Barnes tidak diterima oleh orang Cina kerana ia bukan sahaja tiada peruntukan untuk mengajar bahasa Cina di sekolah kebangsaan, tetapi juga mencadangkan penghapusan sekolah vemakular Cina.¹¹⁹

Secara umum, sebab utama Laporan Barnes mendapat kritikan daripada orang bukan Melayu, terutamanya orang Cina adalah kerana mereka khawatir bahasa dan budaya mereka akan dihapuskan. Di samping itu, orang Cina juga menganggap Laporan Barnes sebagai suatu percubaan untuk me'Malayan'kan sistem pendidikan Cina. Ini merujuk kepada pengajaran bahasa Melayu dan Inggeris sebagai bahasa utama di sekolah. Perkara ini juga dilihat sebagai tindakan kerajaan untuk menghapuskan cara hidup dan budaya orang Cina serta India di negara ini.¹²³ Masyarakat Cina berpendapat bahasa bukan isu utama dalam menyatukan penduduk Tanah Melayu. sebaliknya dicadangkan unsur penyatuan antara kaum dapat disalurkan melalui buku teks dan kurikulum yang berorientasikan Tanah Melayu.

Pada masa yang sama, orang India juga menghantar memorandum untuk menunjukkan ketidaksetujuan mereka tentang cadangan dalam Laporan Barnes. Sebagaimana orang Cina, mereka juga ingin mempertahankan bahasa dan budaya mereka daripada

pupus di Tanah Melayu. Wakil daripada lebih 20 pertubuhan dan kesatuan sekerja India Perak berhimpun di Persatuan India Selatan Perak, Teluk Intan pada hari Ahad, 1 Julai 1951. Dalam perhimpunan itu, mereka menyediakan sebuah memorandum yang meminta agar Pesuruhjaya Tinggi Tanah Melayu mempertimbangkan usaha komuniti India di Tanah Melayu dalam perjuangan memelihara bahasa dan warisan budaya mereka.¹²¹

Dalam hal ini, akhbar *Kin Kwok Daily News*, bertarikh 10 Julai 1951, menerangkan bahawa penentangan orang Cina dan India terhadap Laporan Barnes bukan bertujuan menentang penggunaan bahasa Melayu dan Inggeris dalam pengajaran di sekolah, tetapi cuma tidak setuju dengan pengenalan penggunaan dua bahasa itu kepada kanak-kanak bukan Melayu pada peringkat awal persekolahan mereka.¹²² Sementara itu, E. E. C. Thuraisingham, Menteri Pendidikan Persekutuan Tanah Melayu, menekankan bahawa Laporan Barnes bertujuan melaksanakan pendidikan percuma untuk dinikmati oleh kanak-kanak dari semua bangsa dan beliau menafikan ia adalah untuk menghapuskan pendidikan vernakular.¹²³ Dalam hal ini, L. I. Lewis, Penolong Pengarah Pendidikan Cina cuba menafikan sangkaan orang Cina terhadap kemungkinan budaya mereka akan terhapus ekoran Laporan Barnes.

UMNO yang menyokong baik Laporan Barnes pula mendesak kerajaan supaya mengadakan sekolah kebangsaan yang dicadangkan dalam Jawatankuasa Barnes dengan secepat mungkin.¹²⁵ Sementara itu, Laporan Barnes disambut baik oleh Persekutuan Persatuan-Persatuan Pelajar Melayu (*Federation of Malay Students' Unions*), terutamanya berkenaan dengan sekolah kebangsaan.¹²⁶ Begitu juga, Pesuruhjaya Tinggi British Henry Gurney menekankan keperluan membentuk sekolah kebangsaan supaya kanak-kanak daripada semua bangsa dapat belajar bersama. Secara umum, beliau juga bersetuju bahawa sekolah jenis ini membentuk benteng pertahanan yang kukuh dalam melawankomunis.¹²⁷

Dengan adanya tentangan kaum Cina terhadap Laporan Barnes, sebuah jawatankuasa ditubuhkan oleh Pesuruhjaya Tinggi Henry Gurney pada tahun 1951 bagi menenangkan perasaan orang Cina. Ia ditugaskan untuk mengkaji pendidikan Cina di Tanah Melayu dengan menitik beratkan pengkajian untuk menyesuaikan sistem persekolahan yang bercorak perkauman dengan sistem persekolahan bercorak kebangsaan. Matlamat utamanya ialah untuk merapatkan jurang perbezaan di antara pendidikan yang bercorak perkauman dengan pendidikan yang bercorak perpaduan dengan menggunakan bahasa Inggeris dan bahasa Melayu sebagai bahasa pengantar. Jawatankuasa

ini juga ditugaskan untuk memberikan nasihat tentang penyeliaan buku teks yang berlatar belakangkan kehidupan di Tanah Melayu sebagai cara untuk mengasimilasikan keturunan Cina ke dalam masyarakat Tanah Melayu.¹²⁸

Jawatankuasa itu dipengerusikan bersama oleh Dr. William P. Fenn.¹²⁹ seorang ahli Lembaga Amanah Sekolah Tinggi China dan Dr. Wu Teh-yao,¹³⁰ seorang pakar pendidikan daripada Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu. Keperluan Jawatankuasa Fenn-Wu untuk mengkaji pendidikan Cina timbul kerana keadaan Darurat di Tanah Melayu telah menyebabkan kerajaan memberikan perhatian dan berusaha mencari penyelesaian terhadap masalah di sekolah Cina. Sekiranya keinginan penduduk Cina tidak dipertimbangkan, maka sukar untuk mendapat sokongan dan keyakinan mereka dalam usaha kerajaan menangani masalah komunis di Tanah Melayu.

Laporan Fenn-Wu mengenai pendidikan Cina yang diterbitkan pada Jun 1951, menghangatkan lagi suasana pada masa itu. Laporan Fenn-Wu secara tidak langsung mempertahankan kedudukan sekolah Cina di Tanah Melayu. Laporan itu menunjukkan simpati terhadap pendidikan vernakular Cina. Selain itu, laporan itu berusaha menunjukkan sekolah vernakular boleh memberikan sumbangan yang berkesan ke arah pembentukan penduduk Tanah Melayu yang bersatu padu dan menggalakkan kesedaran nasional. Laporan itu turut mengkritik keadaan sekolah Cina yang kekurangan kelengkapan dan guru terlatih. Seterusnya, laporan itu mendesak sekolah Cina diteruskan dan diberikan bimbingan serta bantuan kewangan berasaskan objektif pendidikan dan bukan tujuan politik.¹³¹

Dr. Fenn dan Dr. Wu menegaskan bahawa sekiranya bahasa Melayu diakui sebagai bahasa rasmi dan bahasa Inggeris sebagai bahasa pengantar, maka bahasa Cina tidak harus diabaikan. Begitu juga, orang Cina di Tanah Melayu bersedia menerima tiga bahasa dan harus digalakkan berbuat demikian. Dengan demikian, sekolah Cina dapat disatukan dalam sistem pendidikan kebangsaan dan tidak akan dihapuskan. Jawatankuasa itu turut menegaskan bahawa oleh sebab bahasa Cina adalah saia satu bahasa yang terbesar di dunia; keindahan dan kekayaannya tidak dapat dipersoalkan, maka pendidikan Cina patut diteruskan seiring dengan pendidikan dalam bahasa lain.¹³²

Laporan itu menambahkan lagi bahawa sekolah Cina tidak boleh dihapuskan sehingga orang Cina sendiri membuat keputusan bahawa pendidikan Cina tidak diperlukan lagi. Namun demikian, Jawatankuasa Fenn-Wu menyatakan detik itu tidak akan tiba.¹³³ Sebaliknya, ia menyatakan bahawa sekolah Cina akan berterusan di Tanah Melayu untuk suatu masa yang panjang dan sebarang percubaan

untuk menghancurkan sekolah itu tidak akan berhasil. Dengan demikian, nyatalah Laporan Fenn-Wu mengakui keperluan kewujudan sekolah Cina. Ia juga berusaha mengekalkan pendidikan Cina dan mencari suatu tempat yang sesuai bagi sekolah Cina dalam sistem pendidikan di Tanah Melayu.

Walaupun Jawatankuasa Fenn-Wu mengecam penyata sekolah kebangsaan yang berbentuk dwibahasa, ia menolak penekanan yang berlebihan dalam memelihara ciri-ciri kechinaan di sekolah Cina. Laporan Fenn-Wu menasihatkan orang Cina supaya jangan terlalu menitikberatkan unsur kechinaan di sekolah Cina, sambil menjelaskan bahawa tidak ada faedah memelihara bentuk, cara dan isi pendidikan China. Laporan ini mencadangkan bahawa politik asing dalam apa-apa bentuk pun harus dihapuskan dari sekolah Cina. Sementara itu, buku teks yang diperkenalkan hendaklah bersesuaian untuk kegunaan di Tanah Melayu.¹³⁴ Pendek kata, Laporan Fenn-Wu yang mencadangkan pengekaln sekolah vernakular Cina, turut mencadangkan perubahan dalam pendidikan di sekolah Cina.

Laporan Fenn-Wu disambut baik oleh Heah Joo Seang, Presiden Persatuan Pendidikan Penduduk Pulau Pinang (*Penang People's Education Association*) dan Pengerusi Sekolah Flan Chiang, Pulau Pinang kerana terdapat peningkatan dalam bantuan kewangan kerajaan dan pembaharuan dalam buku teks. Sementara itu, Saw Seng Kew, Setiausaha Sekolah Tinggi Chung Ling dan Sekolah Perempuan Fukien, Pulau Pinang, menyokong Laporan Fenn-Wu kerana budaya orang Cina diperuntukkan tempat yang penting dalam rancangan pendidikan di negara ini. Selain itu, beliau menyatakan bahawa masa sudah sarnpai bagi kerajaan untuk merancang program jangka panjang bagi merungkatkan taraf pendidikan Cina di negara ini.¹³⁵

Dengan itu, jelaslah kedua-dua Laporan Barnes dan Laporan Fenn-Wu menunjukkan bahawa masalah kritikal dalam pendidikan adalah berkaitan dengan kedudukan bahasa Melayu, Inggeris, Cina dan India sebagai bahasa pengantar dalam proses pendidikan serta peranan masing-masing dalam pembinaan bangsa. Di satu pihak, pengekaln sekolah Cina dan Tamil dilihat sebagai satu halangan kepada pembentukan identiti kebangsaan. Di pihak yang lain, penghapusan sekolah Cina pula dilihat membawa "penindasan" dan "kepupusan" budaya Cina yang merupakan identiti asas orang Cina. Dalam hal ini, pemimpin Cina bukanlah menentang suatu sistem pendidikan kebangsaan atau penerimaan bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan, tetapi kerisauan mereka adalah berkaitan dengan penyisihan bahasa Cina sebagai salah satu bahasa perantaraan dalam pengajaran di sekolah.

Kerajaan tidak bercadang untuk meminta laporan tentang pendidikan India sebagaimana Laporan Barnes untuk pendidikan Melayu dan Laporan Fenn-Wu bagi pendidikan Cina. Ini kerana kerajaan mendapati tiada masalah khusus yang wujud dalam pendidikan India. Bagaimanapun, wakil India akan dipilih dalam proses membuat dasar pendidikan untuk Tanah Melayu.¹³⁶ Namun demikian, kaum India melantik sebuah jawatankuasa yang mengandungi 24 ahli, termasuklah K. L. Devaser¹³⁷ sebagai pengerusi dan V. J. Somasundram¹³⁸ sebagai setiausaha untuk memberi cadangan terhadap keadaan pendidikan India di Tanah Melayu agar kaum India berpeluang mendapat pendidikan yang setaraf dengan kaum lain.¹³⁹

Jawatankuasa Pendidikan India dibentuk dalam mesyuarat antara pelbagai institusi pendidikan dan budaya India yang diadakan di bawah naungan MIC di Kuala Lumpur pada 30 Jun 1951. Jawatankuasa berpendapat kerajaan juga harus melantik sebuah jawatankuasa untuk mengkaji pendidikan India sebagaimana pendidikan Melayu dan Cina. Tambahan pula, kaum India membentuk kumpulan ketiga besar di kalangan penduduk Tanah Melayu. Oleh itu, keperluan pendidikan untuk golongan ini tidak patut diabaikan dan semua dasar pendidikan harus juga merangkumi kepentingan kaum India.¹⁴⁰ Jawatankuasa ini menegaskan bahawa pendidikan asas harus dijalankan dalam bahasa ibunda, tetapi Jawatankuasa Barnes telah menafikan kepentingan ini kepada kaum bukan Melayu. Statistik penduduk Tanah Melayu pada 31 Disember 1950 menunjukkan orang Melayu di Persekutuan Tanah Melayu berjumlah 2,612,777 orang; orang Cina 2,034,986 orang; orang India 601,056 orang dan lain-lain 53,891 orang. Memandangkan jumlah penduduk bukan Melayu yang ramai, bahasa ibunda mereka harus dimasukkan dalam kurikulum pendidikan.¹⁴¹

Jawatankuasa Pendidikan India juga menganggap Laporan Barnes hanya menyebelahi satu pihak sahaja dan adalah tidak adil bagi penduduk bukan Melayu. Jawatankuasa turut menyatakan sekolah kebangsaan bukanlah bersifat kebangsaan dalam erti kata yang sebenarnya, tetapi adalah sekolah kebangsaan Melayu iaitu kanak-kanak bukan Melayu tidak dapat belajar bahasa lain kecuali bahasa Melayu. Sekolah kebangsaan yang sebenarnya harus menyediakan pendidikan rendah dalam bahasa Melayu, Cina dan India. Jawatankuasa turut menjelaskan budaya dan nasionalisme Tanah Melayu yang akan dibentuk di Tanah Melayu dan bukan budaya dan nasionalisme Melayu. Oleh itu, kepentingan kaum bukan Melayu harus diambil kira. Jawatankuasa bersetuju bahawa buku teks harus berdasarkan latar belakang Tanah Melayu dan memperkenalkan aspek

budaya Asia dan dunia. Jawatankuasa mencadangkan supaya sebuah jawatankuasa khas dilantik untuk meneliti soal buku teks. Pendek kata, Jawatankuasa menerima bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan negara ini, tetapi risau bahawa kanak-kanak bukan Melayu terganggu dalam mempelajari bahasa dan budaya mereka sendiri. Jawatankuasa sedia bekerjasama dengan pihak berkuasa dan semua bangsa di Tanah Melayu untuk melahirkan rakyat yang berlatar belakang Tanah Melayu serta setia kepada Tanah Melayu.¹⁴² Secara umum, masyarakat India kurang bersetuju dengan Laporan Barnes dan Laporan Fenn-Wu kerana kedua-dua laporan ini dianggap tidak sesuai untuk seluruh penduduk Tanah Melayu.

Keputusan kerajaan menubuhkan Jawatankuasa Barnes dan Fenn-Wu telah menyebabkan lahirnya dua laporan yang menimbulkan pertikaian. Dengan itu, kedua-dua laporan itu dirujuk kepada CAC pada Julai 1951 untuk diteliti. CAC terdiri daripada 20 ahli, termasuk empat orang Cina.¹⁴³ Laporan mereka diterbitkan pada September 1951. Pada amnya, Jawatankuasa ini menyokong Laporan Barnes dan kurang bersetuju dengan Laporan Fenn-Wu. Jawatankuasa menetapkan sistem sekolah kebangsaan sebagai corak sistem persekolahan di mana semua kaum dapat belajar bersama. Jawatankuasa juga bersetuju bahawa bahasa Tamil dan bahasa Cina diajar sebagai bahasa ketiga, tetapi sekolah vernakular India dan sekolah vernakular Cina tidak diterima sebagai sebahagian sistem persekolahan kebangsaan.¹⁴⁴

Dengan itu, soal pendidikan masih menimbulkan perselisihan dan juga kritikan di kalangan penduduk Tanah Melayu. Berikutnya, seluruh perkara tersebut dirujuk kepada sebuah Jawatankuasa Khas yang dilantik oleh Majlis Perundangan Persekutuan pada 20 September 1951 yang diketuai oleh E. E. C. Thuraisingham. Jawatankuasa ini mengandungi 11 ahli Majlis Perundangan Persekutuan, dua daripadanya adalah orang Cina.¹⁴⁵ Jawatankuasa Khas ditugaskan untuk mengkaji Laporan Barnes (*Council Paper No. 23 of 1951*), Laporan Fenn-Wu (*Council Paper No. 35 of 1951*) dan Laporan Jawatankuasa Penasihat Pusat (*Council Paper No. 44 of 1951*) serta mencadangkan langkah yang sesuai untuk menyelesaikan masalah pendidikan di Tanah Melayu.¹⁴⁶ Perlantikan Jawatankuasa Khas ini disambut baik oleh Pesuruhjaya Tinggi Henry Gurney dengan harapan dapat mencapai suatu sistem persekolahan yang memuaskan semua pihak di Tanah Melayu.¹⁴⁷

Laporan Jawatankuasa Khas yang membincangkan segala aspek pendidikan Tanah Melayu, memihak kepada Laporan Barnes. Laporan ini menekankan keperluan menubuhkan sekolah kebangsaan dan menyediakan enam tahun pendidikan rendah percuma kepada kanak-kanak di Tanah Melayu. Jawatankuasa menyokong penubuhan sekolah

kebangsaan untuk menggantikan sekolah vernakular. Pada masa yang sama, Jawatankuasa Khas menafikan kerajaan menolak kepentingan dua peradaban dunia yang terbesar, iaitu China dan India.¹⁴⁸

Dengan itu, nyata bahawa Jawatankuasa Khas mengeluarkan kenyataan yang berbeza dengan Laporan Fenn-Wu. Jawatankuasa percaya bahawa sistem sekolah kebangsaan akhirnya akan mengambil alih semua sekolah vernakular di Tanah Melayu. Selain itu, jawatankuasa tersebut menyokong penggunaan bahasa Melayu dan Inggeris sebagai bahasa pengantar, tetapi bahasa Cina dan bahasa Tamil sebagai satu mata pelajaran boleh diajar di sekolah.¹⁴⁹ Dengan itu, Laporan Jawatankuasa Khas yang diketuai oleh E. E. C. Thuraisingham itu menimbulkan penentangan orang Cina. Sesetengah mereka menganggap kerajaan menurunkan status pendidikan Cina. E. E. C. Thuraisingham dan pemimpin Cina yang pro-Laporan itu dikedam.

Kemudiannya, pihak British menyatukan kedua-dua Laporan Barnes dan Laporan Fenn-Wu ke dalam satu bentuk yang dipanggil *Report of Barnes Report on Malay Education and Fenn-Wu Report on Chinese Education*. Laporan ini diluluskan dengan sebulat suara oleh Majlis Perundangan Persekutuan pada 21 November 1952.¹⁵⁰ Laporan ini dikuatkuasakan sebagai Ordinan Pelajaran atau dikenali sebagai Penyata Pendidikan 1952. Apa yang termaktub dalam ordinan ini ialah Tanah Melayu hanya mempunyai dua jenis sekolah kebangsaan, satu dalam bahasa Inggeris dan satu lagi dalam bahasa Melayu. Bahasa Cina dan Tamil boleh diajar di sekolah sebagai bahasa ketiga, jika ia diminta oleh ibu bapa dengan syarat terdapat sekurang-kurangnya 15 pelajar dalam kumpulan yang sama.¹⁵¹ Di dalam perbahasan untuk meluluskan Ordinan Pelajaran 1952, E. E. C. Thuraisingham menyatakan penyata pelajaran itu adalah bertujuan untuk mengukuhkan asas perpaduan negara. Penyata itu menggambarkan sistem pendidikan vernakular moden dan membentuk kurikulum pelajaran mengikut keperluan dan keadaan semasa.¹⁵²

Namun demikian, Ordinan Pelajaran 1952 ditafsirkan oleh orang Cina sebagai langkah yang akan membinasakan pelajaran Cina. Selain itu, orang Cina berpendapat bahawa budaya Cina dan India tidak boleh diketepikan dalam membentuk budaya bangsa Tanah Melayu. Dalam hal ini, pendidikan berperanan penting dalam mengasimilasi budaya itu melalui bahasa masing-masing. Bagi pihak kerajaan, dasar terhadap pendidikan Cina adalah untuk menghapuskan prejudis, mengurangkan pengasingan dan kesalahfahaman antara kaum di Tanah Melayu. Menurut laporan Jabatan Pendidikan pada 13 Januari 1952, dasar kerajaan terhadap pendidikan Cina bertujuan

merapatkan hubungan orang Cina dengan penduduk Tanah Melayu yang lain serta membuka peluang penyertaan orang Cina dalam bidang sosial dan ekonomi.¹⁵³ Bahkan Pesuruhjaya Tinggi Donald MacGillivray menyatakan pengajaran bahasa dan sastera Cina tidak pernah aisekat di Tanah Melayu. Beliau menjelaskan juga bahawa kata-kata mengenai pengenalan sekolah kebangsaan akan membawa penghapusan sekolah dan budaya Cina adalah tidak benar.

Bagaimanapun, dasar pendidikan baru ini tidak dapat dilaksanakan dengan sepenuhnya disebabkan masalah kewangan dan sebahagian juga kerana perubahan politik yang pantas berikutan gabungan UMNO dan MCA menjelang pilihan raya 1952.¹⁵⁴ Penukaran sekolah Inggeris yang wujud kepada sekolah jenis kebangsaan tidak banyak menghadapi masalah dan berjalan dengan baik pada akhir tahun 1953. Sekolah vernakular menghadapi halangan tertentu untuk penukaran. Ini kerana dalam hampir semua kes, perkembangan sekolah kebangsaan daripada sekolah vernakular melibatkan program yang mahal dalam pembinaan kemudahan pendidikan. Begitu juga, kes penukaran sekolah vernakular Melayu yang memerlukan guru terlatih lebih satu bangsa dengan pengetahuan bahasa rasmi.¹⁵⁵ Yang jelas di sini ialah kerajaan Tanah Melayu menerima cadangan Jawatankuasa Barnes dan memilih untuk mengabaikan cadangan Jawatankuasa Fenn-Wu. Laporan Barnes itu kemudian menjadi asas kepada Ordinan Pelajaran 1952 di Tanah Melayu.

Menjelang kemerdekaan, apabila Perikatan memenangi pilihan raya Persekutuan pertama pada 1955, timbul keperluan untuk mengkaji masalah pendidikan di Tanah Melayu dengan lebih lanjut. Keadaan ini wujud berikutan timbulnya kesedaran bahawa pendidikan adalah penting dalam penyatuan penduduk Tanah Melayu yang berbilang kaum. Ini adalah bagi memastikan soal perpaduan kaum tidak menjadi penghalang kepada proses kemerdekaan dan seterusnya menjamin keutuhan sebuah negara Tanah Melayu yang merdeka. Hal itu perlu terutamanya jika melihat kepada keadaan perkauman yang menjadi semakin tegang kerana Darurat. Akhirnya, pada tahun 1955, sebuah jawatankuasa ditubuhkan untuk meneliti dasar pendidikan dan merangka satu sistem pendidikan kebangsaan yang dapat diterima oleh semua penduduk di Tanah Melayu.¹⁵⁶ Persatuan, parti politik dan orang awam diminta memberikan pandangan mereka. Jawatankuasa ini mengadakan perjumpaan pertama pada 30 September 1955. Sehingga 14 April 1956, sebanyak 151 memorandum telah diterima dari badan awam, pertubuhan dan orang perseorangan.¹⁵⁷

Jawatankuasa Razak mencadangkan bahawa usaha mencapai matlamat membina Dasar Pendidikan Kebangsaan dengan bahasa

kebangsaan sebagai bahasa pengantar utama hendaklah dijalankan secara beransur-ansur.¹⁵⁸ Jawatankuasa mendapati bahawa semua sekolah rendah Cina bantuan kerajaan tidak bersetuju dengan penubuhan kelas kebangsaan dan hanya empat sekolah Cina sahaja yang memulakan kelas jenis itu. Di kalangan orang Melayu dan India yang sedar tentang kepentingan skim tersebut telah menunjukkan peningkatan permintaan untuk kelas kebangsaan, kecuali di Kedah dan Johor, manakala keadaan sekolah Tamil di estet tidak sesuai untuk menubuhkan kelas kebangsaan.¹⁵⁹

Hasil kajian jawatankuasa itu dikenali sebagai Penyata Razak yang dikemukakan dan diluluskan oleh Majlis Perundangan Persekutuan pada bulan Mei 1956.¹⁶⁰ Jawatankuasa tersebut terdiri daripada sembilan orang Melayu dan enam orang bukan Melayu yang merupakan anggota Majlis Perundangan Persekutuan.¹⁶¹ Penyata Razak disukai oleh orang Melayu, tetapi menghadkan peluang untuk mereka yang berpendidikan Cina. Sesetengah pemimpin melihatnya sebagai tentangan kepada sistem pendidikan Cina yang akan menyebabkan kemerosotan dalam struktur sosial tradisional masyarakat Cina. Selaras dengan itu, timbul kebimbangan bahawa komunis akan mengambil kesempatan untuk mempengaruhi penduduk Tanah Melayu. Mereka juga mempunyai alasan tambahan untuk menentang dasar pendidikan negara.

Penyata Razak mencatatkan bahawa menjelang tahun 1960 semua kanak-kanak berumur enam dan tujuh tahun dapat bersekolah.¹⁶² Demi mengetahui jumlah bilangan kanak-kanak yang terlibat, Jabatan Pendidikan menjalankan pendaftaran suka rela pada Ogos hingga September 1956 bagi kanak-kanak yang dilahirkan pada tahun 1949 hingga 1952. Pendaftaran ini lebih dikenali sebagai *Operation Torch*. Tujuannya untuk mengetahui minat ibu bapa terhadap jenis pendidikan bagi anak-anak mereka dan menyediakan angka kanak-kanak dalam lingkungan persekolahan agar memudahkan rancangan yang diatur oleh Jabatan Pelajaran.¹⁶³

Salah satu isu yang ditimbulkan oleh Penyata Razak ialah soal bahasa pengantar di sekolah. Penyata ini menyokong bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan dengan syarat tidak menyekat bahasa dan budaya bangsa lain di Tanah Melayu.¹⁶⁴ Inilah kali pertama dasar pendidikan dirangka dengan mengambil kira bahasa dan budaya semua komuniti. Di bawah Penyata Razak, sekolah yang menggunakan bahasa kebangsaan, iaitu bahasa Melayu sebagai bahasa pengantar dipanggil "sekolah umum". Sekolah yang mengajarkan bahasa kebangsaan sebagai satu mata pelajaran dan berpengantar bahasa Cina, Tamil atau Inggeris dinamakan "sekolah jenis umum". Bahasa Melayu

dan Inggeris wajib diajar di semua sekolah rendah dan menengah, lain-lain bahasa boleh diajar sekiranya terdapat 15 murid yang hendak mempelajarinya.¹⁶⁵

Penyata Razak mencadangkan sekolah rendah dijalankan dalam empat bahasa, manakala sekolah menengah dalam bahasa kebangsaan diberi keutamaan. Pada masa yang sama, penyata ini merestui sekolah berbahasa pengantar lain, jika sekolah itu menerima bantuan kerajaan.¹⁶⁶ Penyata itu juga menjelaskan walaupun kerajaan bersetuju menjadikan bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan, tetapi tidak perlu dilaksanakan secara mendadak. Sungguhpun sekolah rendah dan menengah berpengantar Melayu, tetapi bahasa Inggeris mestilah dikekalkan sebagai mata pelajaran wajib.¹⁶⁷

Penyata Razak tidak membincangkan soal bahasa sebagai alat perpaduan. Penyata Razak mendekati soal integrasi dari segi sukatan pelajaran yang sama bagi semua sekolah.¹⁶⁸ Mengikut Penyata Razak, satu-satunya cara yang boleh menimbulkan pengenalan satu identiti penduduk Tanah Melayu ialah dengan menggunakan sukatan pelajaran yang sama di semua sekolah dan buku teks hendaklah berorientasikan kehidupan di Tanah Melayu. Cara tersebut dianggap sebagai kunci dalam menentukan pelaksanaan dasar pendidikan yang boleh diterima oleh penduduk keseluruhan.¹⁶⁹ Dengan itu, dapat dikatakan bahawa Penyata Razak merupakan suatu percubaan kerajaan ke arah mewujudkan kurikulum umum yang bercorak kebangsaan bagi Tanah Melayu, dan pada masa yang sama memelihara serta mengekalkan kepelbagaian budaya negara ini.

Pada Mac 1957, Penyata Razak dikuatkuasakan sebagai Ordinan Pelajaran atau Dasar Pelajaran 1957. Ordinan ini mula dilaksanakan pada 1 Julai 1957. Ordinan Pelajaran ini bertujuan mewujudkan satu sistem pelajaran kebangsaan yang diterima oleh semua penduduk di Tanah Melayu. Ordinan ini juga bermatlamat menjadikan bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan negara, di samping memelihara pertumbuhan bahasa dan budaya kaum bukan Melayu di negara ini.¹⁷⁰ Ordinan ini diluluskan sebulat suara oleh Majlis Perundangan Persekutuan pada 7 Mac 1957. Majlis ini terdiri daripada 98 ahli, 52 daripadanya diundi melalui pilihan raya umum 1955 (51 Perikatan, 1 PAS). 46 ahli yang lain terdiri daripada ketua menteri, menteri besar dan ahli yang dilantik mewakili pelbagai kaum minoriti dan pelbagai lapangan.¹⁷¹ Jadi, Ordinan itu bukanlah dimeteraikan dengan sewenang-wenangnya tetapi dipersetujui oleh pelbagai kaum. Tindakan ini diambil kerana apabila Tanah Melayu mencapai kemerdekaan pada tahun 1957, langkah pertama yang diambil oleh kerajaan baru yang dipilih ialah menyatukan tiga kaum utama di Tanah Melayu melalui penyatuan dalam sistem pendidikan.¹⁷²

Penerimaan Ordinan Pelajaran 1957 merupakan tolak ansur di kalangan pemimpin Tanah Melayu. Demi untuk meredakan kritikan daripada orang Cina, MCA menubuhkan Jawatankuasa Pelajaran Pusat bagi mengkaji kesan dan akibat ordinan itu. Kemudiannya, MCA mendapat persetujuan daripada kerajaan untuk menyemak Dasar Pelajaran 1957 semula selepas pilihan raya 1959. Ordinan Pelajaran itu juga menetapkan supaya semua kandungan sukatan pelajaran yang berkaitan di sekolah hendaklah ditumpukan kepada hal ehwal Tanah Melayu. Ia juga menetapkan supaya sekolah Cina tidak menggunakan sukatan pelajaran yang terlampau menumpukan perhatian kepada perkara yang berkaitan dengan negara China. Sekolah Tamil juga ditegah menggunakan sukatan pelajaran dari India. Bahasa Melayu diterima sebagai bahasa pengantar utama di sekolah. Inilah kali pertama dalam sejarah Tanah Melayu, perancangan pendidikan dirangka untuk meliputi semua kaum serta semua aspek struktur dan perkembangan pendidikan di Tanah Melayu.

Selepas pilihan raya tahun 1959, Dasar Pelajaran 1957 dikaji semula. Sebuah Jawatankuasa Penyemak Pelajaran dilantik pada 18 Februari 1960. Ia dipengerusikan oleh Abdul Rahman Haji Talib, yang ketika itu menjadi Menteri Pelajaran Tanah Melayu. Jawatankuasa ini mengandungi tiga ahli MCA, seorang ahli MIC dan empat ahli UMNO.¹⁷³ Laporan Jawatankuasa itu dikenali sebagai Laporan Rahman Talib. Jawatankuasa itu ditubuhkan untuk menyelesaikan masalah tidak jelas yang timbul dalam Dasar Pelajaran 1957.

Pertama, tentang masalah bahasa pengantar. Laporan Rahman Talib mencadangkan sekolah rendah bantuan kerajaan menggunakan bahasa Melayu sebagai bahasa pengantar.¹⁷⁴ Di samping sekolah rendah Inggeris yang menerima bantuan kerajaan, sekolah yang dahulunya sekolah rendah kerajaan akan menggunakan bahasa pengantar bahasa Melayu. Ini bermakna sekolah Cina dan Tamil yang menerima bantuan kerajaan perlu menukar bahasa pengantarnya. Namun demikian, bahasa serta sastera Cina dan India boleh diajar sebagai satu mata pelajaran di sekolah. Ini kerana Jawatankuasa berpendapat bahawa penggunaan bahasa kebangsaan dapat melahirkan budaya dan identiti kebangsaan. Sementara itu, pembelajaran bahasa Inggeris adalah untuk tujuan ekonomi dan profesional.¹⁷⁵

Kedua, Laporan Rahman Talib menyentuh soal bahasa yang digunakan dalam peperiksaan. Bahasa Melayu dan Inggeris ditetapkan sebagai bahasa yang digunakan dalam peperiksaan.¹⁷⁶ Sebarang peperiksaan yang dijalankan dalam bahasa lain daripada dua bahasa itu tidak akan diakui oleh kerajaan. Sebagaimana laporan pendidikan lain, Laporan Rahman Talib tidak dapat diterima oleh sebahagian

orang Cina dan India. Mereka bimbang dengan kemungkinan terhapusnya bahasa dan budaya mereka pada suatu masa kelak jika kandungan Laporan itu dilaksanakan sepenuhnya oleh pihak pemerintah. Pihak kerajaan pula berharap agar penggunaan bahasa Melayu sebagai bahasa pengantar dapat memupuk persefahaman dan perpaduan di kalangan masyarakat Tanah Melayu. Sekiranya anggota masyarakat saling mengerti dan bekerjasama, komunis akan menghadapi kesukaran untuk mempengaruhi mereka.

Laporan Rahman Talib dibentangkan di Parlimen dan diluluskan pada Oktober 1961 sebelum dikuatkuasakan sebagai Akta Pelajaran 1961.¹⁷⁷ Sejak itu, perkembangan pendidikan kebangsaan selanjutnya adalah berdasarkan dasar pendidikan kebangsaan yang tercatat dalam Akta Pelajaran 1961. Cadangan yang terkandung dalam Laporan Rahman Talib, jika dikaji dengan teliti, menunjukkan betapa keazaman kerajaan untuk membentuk suatu Dasar Pendidikan Kebangsaan dengan tujuan menyediakan ilmu pengetahuan dan pendidikan yang sempurna kepada setiap penduduk. Dengan itu, dapat melahirkan masyarakat Tanah Melayu yang bersatu padu dan bekerjasama antara satu sama lain.

Nota

¹ Sekolah India dirujuk sebagai sekolah yang dikendalikan mengikut bahasa ibunda/bangsa seperti sekolah Tamil, Telugu, Malayalam, Punjabi, Hindi, Gurkha, Sinhalese dan Gujerati.

² Francis Wong Hoy Kee & Ee Tiang Hong, *Education in Malaysia*, Kuala Lumpur: Heinemann Educational Books (Asia) Ltd., 1971, hlm. 13-15; Ibrahim Saad, *Pendidikan dan Politik di Malaysia*, Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka, 1986, hlm. 22; Philip Loh Fook Seng, *Seeds of Separatism: Educational Policy in Malaya 1874-1940*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1975, hlm. 15-19. Rujuk juga H. R. Cheeseman, *Education in Malaya*, Kuala Lumpur: The Colonial Office, 1948, hlm. 1-3; H. R. Cheeseman, "Education in Malaya 1900-1941", *Malaysia in History*, Vol. 22, May 1979, hlm. 132-133.

³ First Report of The Central Advisory Committee on Education, May 1950, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/FS/784/50, Central Advisory Committee on Education.

⁴ Chinese Schools In Malaya, dalam Memorandum From The Member For Education, dalam C.O. 1030/49/FED23/246/01 Part A, Federation of Malaya Education Development, hlm. 45-46; Report on Chinese Schools, dalam C.O. 1030/266/FED121/112/01, Chinese Schools In Malaya (Reports and General Information on Malayan Government Policy To The Schools), hlm. 127.

⁵ Federation of Malaya: The Chinese Schools, High Commissioner of Federation of Malaya To Secretary of State For The Colonies, 23rd March 1955, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01 Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 198; D. C. MacGillivray, High Commissioner Federation of Malaya, 2nd March 1955, hlm. 2, dalam C.O. 1030/174/FED67/112/01, Federation of Malaya, High Commissioner's Reports For U.K. Ministers, etc.

⁶ Memorandum For Submission To The Conference of Rulers, Chinese Education In The Federation, dalam C.O. 717/190/52336/1, Education, Chinese Schools, hlm. 6.

⁷ No. 70 of 1952, Federation of Malaya, Paper To Be Laid Before The Federal Legislative Council By Command of His Excellency The High Commissioner, Report of The Special Committee Appointed on The 20th Day of September 1951 To Recommend Legislation To Cover All Aspects of Educational Policy For The Federation of Malaya, hlm. 10, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2842/52, Report of Special Committee on Education.

⁸ Ho Seng Ong, *Education For Unity in Malaya*, Penang: Malayan Teachers' Union, 1952, hlm. 60-63; Ibrahim Saad, *Pendidikan dan Politik di Malaysia*, hlm. 37; Draft Outline of Note on The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/51/2/55063/7/Part 1, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 198; The Economy of The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/53/4/55063/8, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 53.

⁹ Dilahirkan pada 7 Disember 1889, beliau adalah Pengarah Pelajaran semasa rancangan *Malayan Union* diadakan dari tahun 1946 hingga 1948. *Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*, hlm. 35.

¹⁰ Chai Hon-Chan, *Education and Nation-building in Plural Societies: The West Malaysian Experience*, Canberra: The Australian National University, 1977, hlm. 18. Lihat juga Tan Liok Ee, *The Politics of Chinese Education in Malaya, 1945-1961*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1997, hlm. 47; Paul Chang Ming Phang, *Educational Development in A Plural Society: A Malaysian Case Study*, Singapore: Academia Publications, 1973, hlm. 40.

¹¹ Education In The Federation of Malaya, A Working Paper For The Report of The Mission To Malaya, July 1954, hlm. 4, dalam C.O. 1030/52/FED23/246/01, Appendix A, Educational Development, Federation of Malaya; Abstract of A Statement By Mr. R. Holgate, Director of Education, Federation of Malaya on Education In Malaya, dalam C.O. 717/190/52336/2, Education, Barnes Report; Draft Outline of Note on The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/51/2/55063/7/Part 1, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 198.

¹² Angka 1941 dipetik daripada *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174; Education In The Federation of Malaya, A Working Paper For The Report of The Mission To Malaya, July 1954, hlm. 3-4, dalam C.O. 1030/52/FED23/246/01, Appendix A, Educational Development, Federation of Malaya; Supplementary Notes on Education, dalam C.O. 825/76/1/55417/2/1, Adjournment Debate 3rd June Arising From Major Wyatt's Visit To Malaya, hlm. 24. Angka tahun 1946 dan 1948 diambil dari *Federation of Malaya Annual Report 1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1953, hlm. 155. Angka 1949 diambil dari *Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 18. Angka tahun 1950 diperolehi dari *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 103. Untuk angka 1951, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 135; *Facts About Malaya*, Jabatan Penerangan Kuala Lumpur, 1952, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 273/52, Pamphlet: Facts About Malaya. Angka 1952 dan 1953 dipetik daripada *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 155; Legislative Council Federation of Malaya, First Meeting of The Sixth Session, 18th March 1953, hlm. 8, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioners Addresses To The Legislative Council; Communication From The Chair-Address By His Excellency The High Commissioners, hlm. 34, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioners Addresses To The Legislative Council. Angka 1954 dipetik dari *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 208. Angka tahun 1955 diambil dari *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 220; A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 43; *Straits Echo & Times of Malaya*, 10 May 1958, hlm. 7. Angka 1956 diambil daripada *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 236; A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of

Malaya, hlm. 43. Angka tahun 1957-1960 diambil dari Paul Chang Ming Phang, *Educational Development in A Plural Society: A Malaysian Case Study*, hlm. 61.

¹³ A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 43; *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 207-208.

¹⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 220.

¹⁵ A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 43; *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 235-236.

¹⁶ A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 43; *Kin Kwok Daily News*, 30 October 1958, hlm. 4.

¹⁷ *Straits Echo & Times of Malaya*, 9 July 1959, hlm. 6.

¹⁸ *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 1.

¹⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 159.

²⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174.

²¹ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 237-238.

²² Bilangan pelajar di sekolah Melayu pada tahun 1941 diambil dari Federation of Malaya Report of The Proceedings of The Legislative Council, Kuala Lumpur, Thursday, 18th November 1948, at 10 a.m., hlm. B536, dalam Federation of Malaya Official Report of The Proceedings of The Legislative Council, First Session, 1948-1949. Bilangan pelajar pada 1946 dan 1949, rujuk *Straits Echo & Times of Malaya*, 3 August 1950, hlm. 7. Bilangan pelajar di sekolah Melayu pada tahun 1948, lihat Supplementary Notes on Education, dalam C.O. 825/76/1/55417/2/1, Adjournment Debate 3rd June, Arising From Major Wyatt's Visit To Malaya, hlm. 24. Bilangan sekolah pada 1948 dipetik dari Return of Schools and Teachers For December, 1948, hlm. C549, dalam Federation of Malaya Official Report of The Proceedings of The Legislative Council, First Session, 1948-1949. Bilangan pelajar dan sekolah pada 1949, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 85. Bilangan pelajar dan sekolah Melayu pada 1950, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 104; *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. 3. Bilangan pelajar dan sekolah Melayu pada 1951, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 138-139. Bilangan pelajar dan sekolah Melayu pada 1952, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 159. Bilangan pelajar di sekolah Melayu pada 1953, lihat juga *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174. Bilangan pelajar dan sekolah Melayu pada tahun 1954, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 208-209. Untuk bilangan pelajar dan sekolah Melayu pada 1955, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 221-222. Untuk bilangan pelajar dan sekolah Melayu pada 1956, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 237-238. Bilangan pelajar di sekolah Melayu bagi

tahun 1941-1954, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 209. Lihat juga First Report of The Central Advisory Committee on Education, May 1952, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/FS/784/50, Central Advisory Committee on Education. Bilangan pelajar pada tahun 1956 ada juga dinyatakan dalam A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 44. Bilangan pelajar sekolah Melayu bagi tahun 1957-1960 dipetik dari Paul Chang Ming Phang, *Educational Development in A Plural Society: A Malaysian Case Study*, hlm. 61. Bilangan pelajar pada tahun 1959, lihat juga *Straits Echo & Times of Malaya*, 9 July 1959, hlm. 6.

²³ *Kin Kwok Daily News*, 26 September 1951, hlm. 4; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 26 September 1951, hlm. 6.

²⁴ *Majlis*, 5 November 1948, hlm. 2; *The Straits Times*, 4 November 1948, hlm. 5.

²⁵ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 8 December 1948, hlm. 8.

²⁶ History of Chinese Education In Johore, hlm. 11, dalam Fail Kementerian Pelajaran Malaysia, D. of E. (F. of M.) No. 69/1951, History of Chinese Vernacular Education In Malaya.

²⁷ *The Straits Times*, 8 December 1948, hlm. 7; *Kin Kwok Daily News*, 9 December 1948, hlm. 4; *Sing Pin Jih Pao*, 10 December 1948, hlm. 4.

²⁸ *Nanyang Siang Pau*, 11 September 1948, hlm. 7. Lihat juga *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 10 September 1948, hlm. 4.

²⁹ F. T. Laidlaw dilahirkan pada 5 Ogos 1907 dan pada 30 November 1947 dilantik menjadi Penolong Pengarah Pendidikan (Cina) *Malayan Union*, kemudian Penolong Pengarah Pendidikan (Cina) Persekutuan Tanah Melayu pada 24 Disember 1948. Beliau seterusnya dilantik sebagai Penguasa Pendidikan bagi Kedah dan Perlis bermula 1 Oktober 1951, Pengetua Sekolah Tinggi Melaka pada 4 Mei 1952 dan Pemangku Penguasa Pendidikan Johor pada 22 Januari 1953. Manakala, pada 28 Mac 1957, beliau dilantik sebagai Ketua Pegawai Pendidikan di Johor, Ketua Pegawai Pendidikan di Perak pada 23 Mei 1958 dan Ketua Pegawai Pendidikan Pulau Pinang pada 26 November 1959. *Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*, hlm. 37; *Malayan Establishment Staff List 31st December 1948*, hlm. 50; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1951*, hlm. 53; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1952*, hlm. 62; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1953*, hlm. 74; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1954*, hlm. 62; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1957*, Kuala Lumpur: Government Press, 1957, hlm. 53; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1958*, hlm. 49; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1959*, Kuala Lumpur: Government Press, 1959, hlm. 51; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1960*, Kuala Lumpur: Government Press, 1960, hlm. 50.

³⁰ *The Straits Times*, 15 December 1950, hlm. 5.

³¹ *The Malay Mail*, 31 July 1948, hlm. 5.

³² Cipher Telegram, 20 November 1948, dalam C.O. 717/169/52849/8/1, Law and Order, Military Situation, FARELF Sitreps, hlm. 36. Lihat juga *Majlis*, 15 November 1948, hlm. 7.

³³ Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 94 For Week Ending 27 April 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 277.

³⁴ *The Malay Mail*, 3 November 1950, hlm. 5.

³⁵ *Majlis*, 12 April 1951, hlm. 3.

³⁶ *The Straits Times*, 5 July 1951, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 7 November 1951, hlm. 7; *Straits Echo & Times of Malaya*, 11 July 1950, hlm. 3.

³⁷ *The Straits Times*, 6 February 1953, hlm. 1; *Kin Kwok Daily News*, 6 February 1953, hlm. 4; *Sing Pin Jih Pao*, 6 February 1953, hlm. 6; *Straits Echo & Times of Malaya*, 6 February 1953, hlm. 1.

³⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 74. Lihat juga *Sing Pin Jih Pao*, 5 September 1949, hlm. 3; *Kwong Wh Yit Poh & Penang Sin Poe*, 5 September 1949, hlm. 3.

³⁹ Bilangan pelajar sekolah Cina pada 1941 diambil dari *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174; *Federation of Malaya Report of The Proceedings of The Legislative Council*, Kuala Lumpur, Thursday, 18th November 1948, at 10 a.m., hlm. B536, dalam *Federation of Malaya Official Report of Federation of Malaya Official Report of The Proceedings of The Legislative Council, First Session, 1948-1949; Supplementary Notes on Education*, dalam C.O. 825/76/1/55417/2/1, Adjournment Debate 3rd June, Arising From Major Wyatt's Visit To Malaya, hlm. 25. Bilangan pelajar dan sekolah Cina pada 1946-1957 dipetik dari Tan Liok Ee, *The Politics of Chinese Education in Malaya, 1945-1961*, hlm. 33. Bilangan pelajar tahun 1947, rujuk juga Draft Outline of Note on The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/51/2/55063/7/Part 1, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 197; The Economy of The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/53/4/55063/8, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 52. Bilangan pelajar pada 1956, lihat juga A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 44. Bilangan pelajar di sekolah Cina pada 1948, rujuk juga Supplementary Notes on Education, dalam C.O. 825/76/1/55417/2/1, Adjournment Debate 3rd June, Arising From Major Wyatt's Visit To Malaya, hlm. 25. Bilangan pelajar pada 1949, rujuk juga *Straits Echo & Times of Malaya*, 3 August 1950, hlm. 7. Bilangan pelajar pada tahun 1958-1960 dipetik daripada Paul Chang Ming Phang, *Educational Development in A Plural Society: A Malaysian Case Study*, hlm. 61. Bilangan sekolah Cina pada tahun 1959, lihat juga *Straits Echo & Times of Malaya*, 9 July 1959, hlm. 6.

⁴⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 141; Report of The Proceedings of The Legislative Council, Kuala Lumpur, Wednesday, 21st November 1951, at 10 a.m., dalam *Proceedings of The Legislative Council of The Federation of Malaya For The Period (Fourth Session) February 1951 To February 1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1952, hlm. 352.

⁴¹ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 162.

⁴² *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 107 dan 109.

⁴⁰ Bilangan pelajar pada tahun 1941, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174; Supplementary Notes on Education, dalam C.O. 825/76/1/55417/2/1, Adjournment Debate, 3rd June, Arising From Major Wyatt's Visit To Malaya, hlm. 25. Bilangan pelajar pada 1946, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174. Bilangan pelajar pada 1947, lihat Draft Outline of Note on The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/51/2/55063/7/Part 1, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 197; The Economy of The Federation of Malaya and Singapore, dalam C.O. 825/53/4/55063/8, Far Eastern Official Committee Working Party In S.E.A., hlm. 52. Bilangan pelajar dan sekolah Tamil pada 1948 dipetik dari *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 75-76. Bilangan pelajar dan sekolah pada 1949 diambil dari *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 88-89; *Chinese Schools and The Education of Chinese Malaysians: The Report of A Mission Invited By The Federation Government To Study The Problem of The Education of Chinese In Malaya, June 1951*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 11. Bilangan pelajar dan sekolah pada 1950 dipetik dari *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 107 dan 109. Bilangan pelajar pada 1951, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 141. Bilangan sekolah Tamil pada 1951, rujuk Report of The Proceedings of The Legislative Council, Kuala Lumpur, Wednesday, 21st November 1951, at 10 a.m., dalam *Proceedings of The Legislative Council of The Federation of Malaya For The Period (Fourth Session) February 1951 To February 1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1952, hlm. 352. Bilangan pelajar pada 1952, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 162. Bilangan pelajar pada 1953, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 181. Bilangan pelajar dan sekolah pada 1954, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 208 dan 213. Bilangan pelajar dan sekolah pada 1955, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 220 dan 225. Bilangan pelajar pada 1955 dan 1956 dipetik dari *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 243. Bilangan pelajar pada 1956 ada juga dinyatakan dalam A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 44. Bilangan sekolah Tamil pada 1956, lihat Sritharan Chandran, Pendidikan Tamil: Masalah, Cabaran Dan Masa Depan Menjelang Abad Ke-21, Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya, Kuala Lumpur, 2000/2001, hlm. 35. Bilangan pelajar sekolah pada 1957-1960 dipetik dari Paul Chang Ming Phang, *Educational Development In A Plural Society: A Malaysian Case Study*, hlm. 61.

⁴⁴ Angka untuk 1941 diambil dari *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174; *Federation of Malaya Report of The Proceedings of The Legislative Council*, Kuala Lumpur, Thursday, 18th November 1948, at 10 a.m., hlm. B536, dalam *Federation of Malaya Official Report of The Proceedings of The Legislative Council, First Session, 1948-1949*. Angka untuk 1946 diperolehi dari *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174. Untuk bilangan pelajar pada 1948, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 77. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 90; First Report of The Central Advisory Committee on Education, May 1952,

hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/FS/784/50, Central Advisory Committee on Education. Untuk bilangan pelajar di sekolah Inggeris pada 1949, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 109; *Chinese Schools and The Education of Chinese Malaysians: The Report of A Mission Invited By The Federation of Government To Study The Problem of The Education of Chinese In Malaya, June 1951*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 11. Untuk bilangan pelajar pada 1950, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 109. Bilangan pelajar pada 1951, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 142-143. Bilangan pelajar pada 1952, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 162-163. Bilangan pelajar pada 1953, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 182. Bilangan pelajar pada 1954, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 208 dan 215. Bilangan pelajar pada 1955, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 227; *Straits Echo & Times of Malaya*, 10 May 1958, hlm. 7. Bilangan pelajar pada 1956, lihat A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 44; *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 236. Bilangan pelajar pada tahun 1957-1960 dipetik dari Paul Chang Ming Phang, *Educational Development In A Plural Society: A Malaysian Case Study*, hlm. 61.

⁴⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 142-143.

⁴⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 162-163.

⁴⁷ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 174.

⁴⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 245.

⁴⁹ *Sin Chew Jit Poh*, 25 August 1952, hlm. 1.

⁵⁰ *Sin Chew Jit Poh*, 18 August 1952, hlm. 7.

⁵¹ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 141.

⁵² No. 33 of 1952 Federation of Malaya, Paper To Be Laid Before The Federal Legislative Council By Command of His Excellency The High Commissioner, Resettlement and The Development of New Villages In The Federation of Malaya, 1952, hlm. 13, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 991/52, Resettlement Nomenclature; Extract From The Federation of Malaya Legislative Council Paper No. 33 of 1952, hlm. 1, dalam C.O. 1022/32/SEA10/72/04, Education In The New Villages. Rujuk juga *Sing Pin Jih Pao*, 12 June 1952, hlm. 7; 18 August 1952, hlm. 7.

⁵³ *The China Press*, 29 November 1952, hlm. 3.

⁵⁴ *Kin Kwok Daily News*, 6 February 1953, hlm. 3.

⁵⁵ *The Straits Times*, 2 March 1953, hlm. 5.

⁵⁶ H.E. The High Commissioner's Address To The Legislative Council To Be Delivered on 25th November 1953, hlm. 14-15, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council; Annual Report To Parliament 1954/1955, dalam C.O. 1030/215/FED93/52/03, South-East Asia Department's Contribution To Secretary of State's Annual Report (Federation of Malaya & Singapore), hlm. 111-112.

⁵⁷ Inward Telegram To The Secretary of State For The Colonies From Federation of Malaya (Sir D. MacGillivray), 12th March 1955, dalam C.O.

1030/277/FED125/1/01, New Villages In The Federation of Malaya, hlm. 21.

⁵⁸ Ulu Selangor District News Letter No. 4, dalam Fail Pejabat Daerah Pekan, Pahang, D.O. Pekan 36/52, Emergency Leaflets Issued By Information Department.

⁵⁹ W. Foulsham, District Officer, Kuala Pilah, to The State Secretary, Negeri Sembilan, 26 November 1951, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, D.O.K.P. 137/1951, Naming of Schools In Resettlement Areas.

⁶⁰ Secretary To Member For Education, to The State Secretary Perak, Selangor, Negeri Sembilan, Pahang, Johore, Kedah, Kelantan, Terengganu, Perlis and The Settlement Secretary Penang & Malacca, 15 September 1952, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, D.O.P.P. 137/1951, Naming of Schools In Resettlement Areas; G. R. A. Turnbull, Setiausaha Jawatankuasa Pendidikan, 15 September 1952, dalam Fail Kementerian Pelajaran Malaysia, D. of E. (F. of M.) No. 8/1951, (I) Chinese Schools In New Village, (II) Naming of Chinese Schools In New Village.

⁶¹ *Indian Daily Mail*, 9 November 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 9 November 1948, hlm. 5.

⁶² Emergency Leaflets No. 183, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PR/1049/48, Emergency Regulations-Publicity Material 1948/49.

⁶³ *Indian Daily Mail*, 27 February 1950, hlm. 1.

⁶⁴ P.R. 1/51/7, Federation of Malaya Weekly News Summary, 9th February 1951, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/231/51, Federation of Malaya Weekly News Summary; *Malayan Bulletin*, 25th November 1949, dalam C.O. 717/184/52932, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 18.

⁶⁵ Legal Report By The Attorney-General, The Registration of Schools Ordinance, 1950, dalam C.O. 717/189/52276/96, Ordinances Registration of Schools, hlm. 10-17.

⁶⁶ D. INF. 1/51/8. Federation of Malaya Weekly News Summary, 16th February 1951, hlm. 4, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/231/51, Federation of Malaya Weekly News Summary; Registration of Schools Ordinance 1950, Schools (General) Regulations 1951, Supplementary Minimum Health Requirements (Approved By The Director of Medical Services), dalam Fail Pejabat Daerah Mersing, D.O.MG. 162/1952, New Village Schools.

⁶⁷ *Sing Pin Jih Pao*, 13.12.52, Chinese Press Percis, No. 174/52, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/CA/7/52, Penang Chinese Press Percis, 1952.

⁶⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 180.

⁶⁹ First Report of The Central Advisory Committee on Education, May 1950, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/FS/784/50, Central Advisory Committee on Education.

⁷⁰ SP. 3/B/48, Malayan Chinese Association (Perak Branch)—Report of The Committed To Be Submitted To The Annual General Meeting, hlm. 1; SP. 3/A/19, Standing Finance Sub-Committee (1953).

⁷¹ Extract From The Federation of Malaya Legislative Council Paper No. 33 of 1952, hlm. 2, dalam C.O. 1022/32/SEA10/72/04, Education In The New Villages.

⁷² Richard Stubbs, *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare*, hlm. 171.

⁷³ Appendix "A", Scheme For Aid To Chinese Schools In Resettlement Areas, dalam C.O. 825/90/4/55448, Conference of Education Officers, hlm. 50.

⁷⁴ No. 33 of 1952 Federation of Malaya, Paper To Be Laid Before The Federal Legislative Council By Command of His Excellency The High Commissioner, Resettlement and The Development of New Villages In The Federation of Malaya, 1952, hlm. 13-15, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 991/52, Resettlement Nomenclature.

⁷⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 158. Lihat juga *The Malay Mail*, 13 June 1952, hlm. 6.

⁷⁶ *The China Press*, 29 November 1952, hlm. 3.

⁷⁷ *Utusan Melayu*, 26 November 1953, hlm. 1.

⁷⁸ J. A. Aitken dilahirkan pada 16 Oktober 1917. Beliau menjadi Penangku Pegawai Daerah Hulu Kelantan pada 8 Julai 1950; Pegawai Daerah Bukit Mertajam, Pulau Pinang, pada 26 Februari 1951; Penolong Setiausaha Pertahanan dan Keselamatan Dalam Negeri Persekutuan Tanah Melayu pada 19 November 1953; Setiausaha Jawatankuasa Kerja Perang Negeri Selangor pada 1954 dan Penolong Pegawai Daerah Pahang pada 29 September 1954. *Malayan Establishment Staff List 31st December 1948*, hlm. 27; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*, hlm. 16; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1951*, hlm. 14; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1952*, hlm. 17; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1954*, hlm. 15; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1955*, hlm. 9; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1956*, hlm. 9; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1957*, hlm. 10.

⁷⁹ J. A. Aitken, Secretary For Defence to All Executive Secretaries, State/Settlement War Executive Committees, 26 February 1954, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2560/52, Circular Letters & Directives, etc. Addressed To Executive Secretaries Concerning Emergency.

⁸⁰ *The Singapore Free Press*, 22 July 1952, hlm. 5; *The Straits Times*, 14 July 1952, hlm. 1.

⁸¹ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 213. Terdapat lima kampung Orang Asli dalam Fort Iskandar, iaitu Kampung Gau, Kampung Genderek, Kampung Kuin, Kampung Baapa dan Kampung Putat. Joint Army/Air/Police Standing Operation Instruction No. 1, Operation Medal, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. Sec. 1/55, D. of Ops' Instruction No. 2, The Relief of A Jungle Fort Attacked By Terrorists (SWEC Operational Instruction-1954/1955).

⁸² *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 280.

⁸³ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 288.

⁸⁴ Lihat Return of The Month of December 1949, 1950 and 1951, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 1764/49, Monthly Reports of The Education Department For 1949, 1950 & 1951.

⁸⁵ Appendix A, dalam Office of The Member For Economic Affairs, The Treasury, Kuala Lumpur, Malaya, Progress Report on The Development Plan of The Federation of Malaya 1950-1952, hlm. 34-35.

⁸⁶ Abstract of A Statement by Mr. Holgate, Director of Education, Federation of Malaya on Education in Malaya, dalam C.O. 717/190/52336/2. Education, Barnes Report, hlm. 148.

⁸⁷ Education In The Federation of Malaya, A Working Paper For The Report of The Mission To Malaya, July 1954, hlm. 6, dalam C.O. 1030/52/FED23/246/01, Appendix A, Educational Development; *Malayan Bulletin*, Vol. 4, No. 43, 25th July 1950, dalam C.O. 717/205/52932/1950, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 41.

⁸⁸ M. R. Holgate dilahirkan pada 10 Oktober 1896 dan menjadi Timbalan Pengarah Pendidikan Tanah Melayu pada 6 September 1920. Beliau kemudian dilantik sebagai Pengarah Pendidikan Persekutuan Tanah Melayu bermula pada 16 Disember 1948. *Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*, hlm. 35; *Malayan Establishment Staff List 31st December 1948*, hlm. 48; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*, hlm. 54; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1951*, hlm. 51.

⁸⁹ Central Advisory Committee on Education, dalam C.O. 717/190/52336/1950, Education, hlm. 120; Appendix 'A'-Scheme For Aid To Chinese Schools In Resettlement Areas, dalam Fail Pejabat Daerah Mersing, D.O.MG. 162/1952, New Village Schools.

⁹⁰ *Malayan Bulletin*, Vol. 4, No. 43, 25th July 1950, dalam C.O. 717/205/52932/1950, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 41.

⁹¹ Report of The Central Advisory Committee on Education (Council Paper No. 29 of 1950), dalam C.O. 717/190/52336/1950, Education, hlm. 17; *Malayan Bulletin*, Vol. 4, No. 43, 25th July 1950, dalam C.O. 717/205/52932/1950, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 41.

⁹² Beliau adalah Setiausaha dan Pengarah Latihan Sosial di Universiti Oxford, London. Beliau ditugaskan sebagai Pengerusi Jawatankuasa bagi memeriksa seluruh bidang pendidikan Melayu pada 10 Oktober 1950. Colonial Office Malaya, 21st-27th July 1950, dalam C.O. 717/201/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports, hlm. 116; Committee on Malay Education, Mr. Leonard Barnes Appointed Chairman, dalam C.O. 717/190/52336/1950, Education, hlm. 46.

⁹³ Tunku Ya'acob ibni Almarhum Sultan Abdul Hamid Halim Shah dilahirkan pada 1899. Pada 1930, beliau menyertai perkhidmatan pertanian di Kedah dan menjadi pegawai pertanian negeri Kedah pada 1946. Beliau adalah ahli Majlis Eksekutif Persekutuan pada 1951. Beliau bersara pada 1954 dengan jawatan Timbalan Pengarah Pertanian Persekutuan Tanah Melayu. Maklumat lanjut, lihat A. J. Stockwell, *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*, hlm. 177-178.

⁹⁴ Mahmood Mahyiddin dari Kota Bharu, Kelantan. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

⁹⁵ Dr. Mustapha Osman dari Alor Setar, Kedah. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

⁹⁶ L. I. Lewis dilahirkan pada 18 April 1907. Beliau menjadi Pemangku Nazir Kanan Sekolah di Negeri Sembilan pada 19 Mei 1949. *Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*, hlm. 38; *Malayan Establishment Staff List 31st December 1948*, hlm. 52; *Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*, hlm. 58.

⁹⁷ L. D. Whitfield adalah Penolong Pengarah Pendidikan Persekutuan Tanah Melayu. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

⁹⁸ E. M. F. Payne adalah pengetua Victoria Institution, Kuala Lumpur. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

⁹⁹ N. B. MacDonald adalah pengetua Kolej Latihan Perempuan Melayu di Melaka. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

¹⁰⁰ Tom bt. Dato Abdul Razak adalah penguasa sekolah Melayu di Alor Setar, Kedah. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

¹⁰¹ Aminuddin Baki dilahirkan pada 26 Januari 1926 di Chemor, Perak. Beliau pernah bertugas sebagai pensyarah di Maktab Perguruan Sultan Idris, Tanjung Malim, Perak, Ketua Penolong Setiausaha di Kementerian Pelajaran dan kemudian sebagai Ketua Pegawai Pelajaran di Negeri Sembilan dan Selangor. Pada 1961, beliau dilantik sebagai Ketua Penasihat Pelajaran Tanah Melayu. Beliau meninggal dunia pada 24 Disember 1965. Rujuk Inventori Surat Persendirian Aminuddin Baki (SP. 1), hlm. viii-x.

¹⁰² Zainal Abidin Sultan Mydin dilahirkan pada 3 Oktober 1898 di Pulau Pinang. Beliau menjadi guru di Penang Free School pada 1918-1938; pengetua Francis Light School, Pulau Pinang, antara tahun 1938-1948 dan nazir sekolah di Pulau Pinang pada 1948-1953. Beliau juga pengerusi UMNO Bahagian Kewangan Pulau Pinang. Maklumat lanjut, lihat *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 150.

¹⁰³ Tuan Syed Esa Alwee adalah nazir sekolah Melayu di Batu Pahat, Johor. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

¹⁰⁴ Tuan Syed Nasir Ismail adalah timbalan nazir sekolah Melayu di Johor Bahru, Johor. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

¹⁰⁵ Mohamed Nor Sulaiman adalah guru dari Johor. *Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya*, hlm. iii.

¹⁰⁶ *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 55, 25th July 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, *Association of British Malaya Monthly Bulletin*, hlm. 32; *Malayan Mirror*, Vol. 1, No. 2, 28 June 1953, hlm. 10.

¹⁰⁷ Sekolah kebangsaan ialah sekolah yang mana pelajar tidak dikenakan yuran. Sekolah ini menyediakan enam tahun pendidikan untuk kanak-kanak berumur 6-12 tahun. Sekolah jenis ini diharapkan dapat melahirkan pelajar yang mampu bertutur dalam dua bahasa, bahasa Melayu dan Inggeris. Dengan itu, kanak-kanak dari semua bangsa boleh memperoleh

pendidikan percuma di sekolah yang sama dan membentuk satu identiti bangsa yang sama.

¹⁰⁸ Summary of Recommendations and Suggestions, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/Edu/759/51, Report of The Barnes Committee on Malay Education; Federation of Malaya Central Advisory Committee on Education, Report on The Barnes on Malay Education and The Fenn-Wu Report on Chinese Education, 10th September 1951, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 3-6.

¹⁰⁹ *The Straits Times*, 4 September 1951, hlm. 6; 5 September 1951, hlm. 6; 6 September 1951, hlm. 10.

¹¹⁰ *The China Press*, 6 September 1951, hlm. 3.

¹¹¹ *The China Press*, 21 August 1952, hlm. 1; Paul Chang Ming Phang, *Educational Development in A Plural Society*, hlm. 43.

¹¹² *Sing Pm Jih Pao*, 9 July 1951, hlm. 6.

¹¹³ *The Straits Times*, 18 August 1951, dalam C.O. 717/190/52336/2, Education. Barnes Report, hlm. 35.

¹¹⁴ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 11 June 1951, hlm. 1.

¹¹⁵ SP. 3/B/75, Memorandum on Chinese Education In The Federation of Malaya, hlm. 18.

¹¹⁶ "History of Chinese Education In Johore", hlm. 16, dalam Fail Kementerian Pelajaran Malaysia, D. of E. (F. of M.) No. 69/1951, History of Chinese Vernacular Education In Malaya.

¹¹⁷ *The China Press*, 23 August 1951, hlm. 3; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 25 August 1951, hlm. 5.

¹¹⁸ *Nanyang Siang Pau*, 28 August 1951, hlm. 7.

¹¹⁹ *The Malay Mail*, 3 September 1951, hlm. 5; 14 September 1951, hlm. 7.

¹²⁰ Extract From Federation of Malaya Political Report For February 1951, dalam C.O. 717/190/52336/1, Education, Chinese Schools, hlm. 3.

¹²¹ Memorandum From The Representatives of The Indian Community, C/O. Indian Association, Teluk Anson, to The High Commissioner, Federation of Malaya, Kuala Lumpur, 6 July 1951, dalam Fail Kementerian Pelajaran Malaysia, D. of E. (F. of M.) No. 470/1951, Committee on Indian Education.

¹²² *Kim Kwok Daily News*, 10 July 1951, hlm. 3.

¹²³ *The China Press*, 2 July 1951, hlm. 4.

¹²⁴ *The Straits Times*, 25 April 1952, hlm. 10.

¹²⁵ *The Straits Times*, 27 August 1951, hlm. 4.

¹²⁶ *The Straits Times*, 2 November 1951, hlm. 4.

¹²⁷ C.O. 1030/230, no. 11, 'Malayanisation of the Public Service in the Federation of Malaya': CO brief for Mr. Lennox-Boyd, dalam A. J. Stockwell (ed.), *Malaya Part III: The Alliance Route to Independence 1953-1957*, London: HMSO, hlm. 172.

¹²⁸ *Chinese Schools and The Education of Chinese Malaysians: The Report of A Mission Invited By The Federation Government To Study The Problem of The Education of Chinese In Malaya, June 1951*, Kuala Lumpur: Government Press, 1951, hlm. 1-2.

¹²⁹ Dr. William P. Fenn tiba di Kuala Lumpur pada 22 Februari 1951. Beliau mempunyai pengalaman menjadi guru di sekolah rendah dan sekolah menengah di China dan menjadi Ketua Jabatan Bahasa dan Kesusasteraan Inggeris di Universiti Nanking dari tahun 1932 hingga 1942. Beliau kemudian menjadi Setiausaha Eksekutif bagi *United Board of Trustees* untuk 12 kolej di China. Dr. Fenn berada di Persekutuan Tanah Melayu selama dua bulan dengan Dr. Wu. Keterangan lanjut, lihat *Federation of Malaya Weekly News Summary*, Issued by The Department of Information, Federation of Malaya, Kuala Lumpur, D. INF. 1/51/9, 23rd February 1951, hlm. 5, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/Pub/231/51, *Federation of Malaya Weekly News Summary*.

¹³⁰ Dr. Wu dilahirkan di Negara China dan datang ke Tanah Melayu ketika berusia 11 tahun. Beliau mendapat pendidikan di Sekolah Chung Ling, Pulau Pinang. Setelah menamatkan pendidikan menengah, beliau melanjutkan pelajaran di Nanking, China dan selepas itu di Universiti Oxford, London. *Kin Kwok Daily News*, 15 April 1951, hlm. 4.

¹³¹ *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 56, 25th August 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 25.

¹³² *Ibid.*; *Sin Chew Jit Poh*, 13 October 1952, hlm. 1; *The Singapore Free Press*, 12 July 1951, hlm. 4; *Straits Echo & Times of Malaya*, 11 July 1951, hlm. 4.

¹³³ Federation of Malaya Central Advisory Committee on Education, *Report on The Barnes Report on Malay Education and The Fenn-Wu Report on Chinese Education*, 10th September 1951, hlm. 6.

¹³⁴ *Chinese Schools and The Education of Chinese Malaysians: The Report of A Mission Invited By The Federation Government To Study The Problem of The Education of Chinese In Malaya*, June 1951, hlm. 13; *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 57, 25th September 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 25.

¹³⁵ *The Straits Times*, 10 July 1951, hlm. 8.

¹³⁶ D. INF. 1/51/39, Federation of Malaya Weekly News Summary, The Department of Information, Federation of Malaya, Kuala Lumpur, 21st September 1951, hlm. 9, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PR/107/51, Federation of Malaya Daily Press Summary-Vernacular Papers (1951).

¹³⁷ K. L. Devaser adalah seorang peguam di Kuala Lumpur. Appendix B, dalam *Memorandum on Indian Education in The Federation of Malaya*, Kuala Lumpur: The Malayan Printers, 1951, hlm. 6.

¹³⁸ Dr. V. J. Somasundram adalah pensyarah di Kolej Teknikal, Kuala Lumpur. Appendix B, dalam *Memorandum on Indian Education in The Federation of Malaya*, hlm. 6.

¹³⁹ Ahli lain ialah V. D. Kuppusamy, R. Thampipillay, Swami Satyananda, S. Kanagaretnam, G. S. Gill, S. Appudurai, E. R. Shanmugam, S. Murugesu, Rev. V. A. Subramaniam, Janab C. Moosa, Dr. N. K. Menon, Dr. A. Somasundram, P. A. Krishnan, K. Ramanathan, V. Thambiah, R. Chowbay, S. Ponnampalam, Giani Inder Singh Gill, B. Kaher Singh, Janab V. A. Hussain, Inder Singh dan S. Vinasithamby. Appendix 'B', dalam *Memorandum on Indian Education In The Federation of Malaya By The Indian Education*

Committee (Under The Auspices of The Malayan Indian Congress), dalam Fail Kementerian Pelajaran Malaysia, D. of E. No. 470/1951, Committee on Indian Education.

¹⁴⁰ *Memorandum on Indian Education in The Federation of Malaya*, hlm. 1-2; Memorandum on Indian Education In The Federation of Malaya By The Indian Education Committee (Under The Auspices of The Malayan Indian Congress), dalam Fail Kementerian Pelajaran Malaysia, D. of E. No. 470/1951, Committee on Indian Education.

¹⁴¹ *Memorandum on Indian Education in The Federation of Malaya*, hlm. 2.

¹⁴² *Ibid.*, hlm. 3-4.

¹⁴³ Mereka ialah L. D. Whitfield (pengerusi), J. E. Pepper, M. Lomas, Rev. Bro. Barnitus, Cheah Inn Kiong, Chong Khoo Lin, G. P. Dartford, Rev. R. Kesselring, T. B. Gopalkrishnan, Lee Mun Yui, Leung Cheung Ling, F. Mason, Dr. Mustapha Osman, K. Mylvaganam, P. F. Pereira, O. M. Lee, E. Buckley, Tuan Syed Shaidali, Che Tajuddin Uda Isa dan Che Zainal Abidin Ali. Lihat Federation of Malaya Central Advisory Committee on Education, *Report on The Barnes Report on Malay Education and The Fenn-Wu Report on Chinese Education*, 10th September 1951, hlm. 28; *Report of The Central Advisory Committee on Education on The Barnes Report on Malay and The Fenn-Wu Report on Chinese Education*, 10th September 1951, Kuala Lumpur: Government Press, hlm. 6, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kedah, Secretariat Kedah 3136-1368, Establishment of A Central Advisory Committee on Education For The Federation of Malaya.

¹⁴⁴ Federation of Malaya Central Advisory Committee on Education, *Report on The Barnes Report on Malay Education and The Fenn-Wu Report on Chinese Education*, 10th September 1951, hlm. 28.

¹⁴⁵ Mereka ialah E. E. C. Thuraisingham, Dato' Nik Ahmed Kamil Haji Nik Mahmood, Raja Uda Raja Muhammad, Tunku Abdul Rahman ibni Almarhum Sultan Abdul Hamid Halim Shah, Dato' Abdul Razak Dato Hussain, Kolonel H. S. Lee, Leung Cheung Ling, V. M. N. Menon, G. Shelley, Dato' Haji Syed Abdul Kadir Mohamed dan Muhammad Yusof Ahmad.

¹⁴⁶ Memorandum From The Member of Education, Education Policy, dalam C.O. 717/190/52336/2, Education, Barnes Report, hlm. 21; Minutes of The Fifth Meeting of The Fourth Session of The Legislative Council, Kuala Lumpur, 19th September 1951, hlm. 5-6, dalam SP. 3/F/12, Federal Legislative Council; L. H. N. Davis, Secretary To Member For Education, Kuala Lumpur, 4 September 1951, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Johor, S.S. Johore No. 989/1951, Report on Malay Education-Barnes Report.

¹⁴⁷ Speech By His Excellency The High Commissioner to The Federal Legislative Council, 19th March 1952, hlm. 6, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council.

¹⁴⁸ *Nanyang Siang Pau*, 20 October 1952, hlm. 1; 8 November 1952, hlm. 7; *The Malay Mail*, 9 October 1952, hlm. 7; *The Singapore Free Press*, 10 October 1952, hlm. 4; SP. 3/B/75, Memorandum on Chinese Education in the Federation of Malaya, hlm. 4.

¹⁴⁹ *Educational Policy-Statement of The Federal Government on The Report of The Special Committee on The Implementation of Education Policy Together*

With The Report of That Committee, Kuala Lumpur: Government Press, 1954, hlm. 21.

¹⁵⁰ *The Straits Times*, 22 November 1952, hlm. 1 dan 7; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 23 November 1952, hlm. 3; *Sing Pin Jih Pao*, 22 November 1952, hlm. 7.

¹⁵¹ Federation of Malaya No. 63 of 1952, The Education Ordinance, 1952, hlm. 594-595, dalam F.M.S. Ordinances; *Supplement To Federation of Malaya Government Gazette*, Vol. V, No. 30, 30th December 1952, hlm. 3146-3147; SP. 3/B/75, Memorandum on Chinese Education In The Federation of Malaya, hlm. 3.

¹⁵² "Penyata Pelajaran 1952 Diluluskan", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid IV, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1986, hlm. 169.

¹⁵³ Government Policy Towards Chinese Schools, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 931/53, Department of Education, Government Policy Towards Chinese Schools, hlm. 2.

¹⁵⁴ *The China Press*, 1 January 1955, hlm. 13; Lee Kam Hing, "MCA Dalam Peralihan 1956-1959", dalam *Malaysia: Sejarah dan Proses Pembangunan*, Kuala Lumpur: Persatuan Sejarah Malaysia, 1982, hlm. 173; Chai Hon-Chan, *Education and Nation-building In Plural Societies, The West Malaysian Experience*, hlm. 23.

¹⁵⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 175.

¹⁵⁶ A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 39.

¹⁵⁷ Federation of Malaya Current Affairs Bulletin-Talking Point No. 10/55, hlm. 2, dalam Fail Jabatan Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, INF. 4/1953, Monthly Current Affairs Bulletin.

¹⁵⁸ *Report of The Education Review Committee 1960 (Rahman Talib Report)*, Kuala Lumpur: Government Press, 1960, hlm. 4.

¹⁵⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 218.

¹⁶⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 232; "Pengumuman Laporan Jawatankuasa Pelajaran Razak", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid VI, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1990, hlm. 81.

¹⁶¹ Ahli Melayu termasuklah Dato' Abdul Razak Dato' Hussein sebagai pengerusi, Sulaiman Datuk Abdul Rahman, Abdul Aziz Haji Abdul Majid, Shamsudin Nain, Abdul Rahman Haji Talib, Zainul Abidin Sultan Mydin, Abdul Hamid Khan Haji Sakhawat Ali Khan, Mohamed Ghazali Jawi dan Mohamed Idris Mat Sil. Ahli bukan Melayu pula terdiri daripada V. T. Sambanthan, Too Joon Hing, Lim Chong Eu, Goh Chee Yan, Leung Cheung Ling dan Lee Thean Hin. Lihat *Report of The Education Committee 1956*, Kuala Lumpur: Government Press, 1956, hlm. 28.

¹⁶² A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For The Year 1956, dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 41; *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 233.

¹⁶³ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 233; A Brief Report on The Development of Education In The Federation of Malaya For Year 1956,

dalam C.O. 1030/51/FED23/246/01/Part C, Educational Development, Federation of Malaya, hlm. 41.

¹⁶⁴ Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu, *Penyata Jawatankuasa Pelajaran 1956*, Kuala Lumpur: Caxton Press Ltd., 1957, hlm. 3.

¹⁶⁵ *Report of The Education Committee 1956*, hlm. 10; *Report of The Education Committee 1956*, "How It Affects The English School Teacher", hlm. 9 dan 10, dalam Fail Pejabat Daerah Mersing, D.O.MG. 1/1955, Education Policy 1955.

¹⁶⁶ *Sing Pin Jih Pao*, 12 May 1956, hlm. 7 dan 8; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 7 May 1956, hlm. 5 dan 6; *Straits Echo & Times of Malaya*, 8 May 1956, hlm. 4; 19 June 1957, hlm. 2.

¹⁶⁷ "Pengumuman Laporan Jawatankuasa Pelajaran Razak", hlm. 81.

¹⁶⁸ *Report of The Education Committee 1956*, hlm. 17. Lihat juga *Report of The Education Review Committee 1960 (Rahman Talib Report)*, hlm. 12.

¹⁶⁹ "Pengumuman Laporan Jawatankuasa Pelajaran Razak", hlm. 81.

¹⁷⁰ "Penyata Pelajaran Razak Diluluskan", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid I, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1980, hlm. 191.

¹⁷¹ Ibrahim Saad, *Pendidikan dan Politik di Malaysia*, hlm. 57.

¹⁷² *Report of The Education Review Committee 1960 (Rahman Talib Report)*, hlm. 3.

¹⁷³ Mereka ialah Leong Yew Koh, Koh Kim Leong, Dato' Wong Pow Nee, V. Manickavasagam, Mohd. Khir Johari, Abdul Hamid Khan Haji Sakhawat Ali Khan, Mohd. Dahari Ali dan Abdul Ghani Ishak. Lihat "Perlantikan Jawatankuasa Penyemak Dasar Pelajaran", dalam *Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid I, Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia, 1980, hlm. 143; *Report of The Education Review Committee 1960 (Rahman Talib Report)*, hlm. ii.

¹⁷⁴ Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu, *Penyata Jawatankuasa Penyemak Pelajaran 1960*, Kuala Lumpur: Percetakan Kerajaan, 1961, hlm. 30. Rujuk juga *The Malay Mail*, 4 August 1960, hlm. 3.

¹⁷⁵ Hyacinth Gaudart, *Bilingual Education in Malaya*, Townsville: Centre For South-East Asian Studies, James Cook University, 1992, hlm. 81; Ibrahim Saad, *Pendidikan dan Politik di Malaysia*, hlm. 63-64; Francis Wong Hoy Kee & Ee Tiang Hong, *Education in Malaysia*, hlm. 99.

¹⁷⁶ Ibrahim Saad, *Pendidikan dan Politik di Malaysia*, hlm. 64-65; Gordon P. Means, *Malaysian Politics*, hlm. 217; Heng Pek Koon, *Chinese Politics in Malaysia*, hlm. 225; K. J. Ratnam, *Communalism and The Political Process in Malaya*, hlm. 130.

¹⁷⁷ Federation of Malaya, Act of Parliament No. 43 of 1961, Education Act 1961, dalam *Parliament Acts Passed During The Year 1961*, Jabatan Cetak Kerajaan, Persekutuan Tanah Melayu, 1962, hlm. 219-288.

KEMUDAHAN ASAS

Gangguan terhadap kemudahan asas banyak dilakukan oleh komunis pada zaman Darurat. Komunis sedar bahawa kepincangan kemudahan asas dapat mengurangkan sokongan dan keyakinan penduduk terhadap pemerintah. Keadaan itu seterusnya dapat menimbulkan rasa tidak puas hati di kalangan penduduk terhadap ketidakupayaan kerajaan memelihara kemudahan hidup mereka. Dengan itu, komunis dapat menggunakan peluang dan alasan ini untuk memenangi sokongan penduduk terhadap perjuangan mereka.

Kempen sabotaj sering dilakukan oleh komunis, terutamanya ke atas jalan raya dan kereta api. Landasan kereta api dirosakkan dan kereta api digelincirkan, ditembak atau dibom; kenderaan yang melalui jalan raya pula diserbu, dibakar dan harta benda penumpang dirampas. Selain itu, komunis melakukan sabotaj ke atas kemudahan telefon dan telegraf. Pemutusan talian telefon menyebabkan hubungan dengan luar terputus. Khianat ini dilakukan agar pihak penyediamat tidak dapat dihubungi dengan segera dan tidak dapat sampai ke tempat kejadian dalam masa yang singkat.

Kemudahan lain seperti paip air juga kerap dirosakkan oleh komunis. Tindakan ini menyulitkan kehidupan penduduk di kawasan yang terbabit dan mengakibatkan mereka terpaksa bergantung kepada air hujan, air sungai atau air perigi untuk kegunaan harian sebelum paip berkenaan siap dibaiki. Ini mengakibatkan bahaya jangkitan penyakit kerana bekalan air yang kurang bersih dan menjejaskan keadaan kesihatan penduduk. Bagaimanapun, kemudahan elektrik, pengairan dan perparitan serta kesihatan kurang menjadi sasaran komunis, meskipun pada umurnya kemudahan asas itu juga terjejas kerana keadaan Darurat yang dihadapi oleh Tanah Melayu.

Atas kesedaran pentingnya kemudahan asas dipelihara bagi mengelakkan penduduk tertarik dengan pengaruh komunis, pelbagai usaha dirancang dan dijalankan oleh kerajaan. Kerajaan membina jalan raya, walaupun tujuan asalnya ialah memudahkan pergerakan pasukan keselamatan; membina dan melanjutkan jalan kereta api; menyediakan air paip dan elektrik; meningkatkan perkhidmatan telefon dan telegraf;

membina hospital dan menjalankan kajian terhadap penyakit berbahaya; dan melakukan kerja pengairan dan perparitan untuk kesenangan hidup penduduk Tanah Melayu. Dengan meningkatnya taraf hidup penduduk dan perluasan kemudahan sosial, penduduk akan menunjukkan sokongan kepada kerajaan dan tidak berpihak kepada komunis.

Bagaimanapun, Darurat yang menelan perbelanjaan lebih kurang \$300,000 sehari itu menyebabkan usaha mengembangkan kemudahan asas yang dijalankan di Tanah Melayu terpaksa dibataskan. Perbelanjaan yang sepatutnya disalurkan untuk membangunkan prasarana terpaksa digunakan untuk sektor pertahanan bagi menghadapi ancaman komunis dan menamatkan Darurat. Pada masa yang sama, sumber ekonomi di Tanah Melayu tidak dapat digerakkan sepenuhnya kerana komunis seringkali mengganggu dan menyerang lombong dan estet getah.

Kereta Api

British kembali semula ke Tanah Melayu selepas Jepun menyerah kalah dan cuba memulihkan kemudahan asas di Tanah Melayu yang rosak akibat perang. Antaranya memulihkan rangkaian perhubungan kereta api. Bagaimanapun, usaha ini tergendala dengan munculnya komunis yang menimbulkan kekacauan dan huru-hara bagi menjatuhkan pentadbiran British. Komunis seringkali melancarkan sabotaj terhadap kereta api. Terdapat empat kaedah yang lazimnya digunakan oleh komunis dalam serangan tersebut. Kaedah tersebut ialah mensabotaj landasan dengan memasang bahan letupan, menembak kereta api yang sedang bergerak, membakar stesen kereta api dan sistem telekomunikasi, dan menggelincirkan kereta api dengan melonggarkan landasannya.¹

Tindakan komunis ini bukan sahaja merugikan Keretapi Malaya (*Malayan Railway*) tetapi juga menyulitkan pergerakan penduduk. Serangan komunis tersebut menimbulkan kebimbangan penumpang kereta api terhadap keselamatan mereka, sekali gus juga menjejaskan jalinan interaksi antara penduduk di sesuatu kawasan dengan kawasan lain. Serangan ini juga memaksa Keretapi Malaya mengambil langkah berjaga-jaga terhadap kegiatan sabotaj komunis yang menjejaskan kelancaran perjalanan kereta api. Dalam masa enam bulan permulaan Darurat, kira-kira 69 kali kereta api diserang oleh komunis.² Antaranya, berlaku 10 kejadian komunis mengalihkan rel atau meletupkan landasan atau menghalang perjalanan kereta api. Dalam tempoh itu juga, enam buah kereta api ditembak, tiga kereta

api peronda dan sebuah kereta api mei malam digelincirkan oleh komunis.³

Antara perbuatan sabotaj komunis terhadap perkhidmatan kereta api berlaku pada 22 Julai 1948. Dalam kejadian itu, kereta api mei malam dari Singapura ke Kuala Lumpur diserang di selatan Sedenak, Johor, menyebabkan pemandunya cedera.⁴ Dalam pada itu, landasan kereta api, lebih kurang 12.87 kilometer (lapan batu) ke utara perhentian kereta api Bahau, Negeri Sembilan diletupkan dengan dinamit oleh komunis pada 25 Ogos 1948.⁵ Pada 20 Oktober 1948, kereta api dari Kuala Lumpur ke Pulau Pinang tiba lewat 10 jam kerana landasan di selatan Perak dirosakkan oleh komunis.⁶ Pada 29 November 1948, kereta api panduan (*pilot train*)⁷ yang mengiringi kereta api dari Kuala Lumpur ke Pulau Pinang digelincirkan di Rawang, Selangor. Dalam kejadian itu, dua kakitangan cedera.⁸ Seratus das tembakan dilepaskan oleh komunis ke atas kereta api panduan dari Pulau Pinang ke Kuala Lumpur pada tengah malam 26 Disember 1948. Walaupun begitu, tiada kecederaan berlaku. Kejadian itu berlaku kelika kereta api melalui Kampung Cherau, Perak dan diserang oleh komunis dari kedua-dua belah landasan berkenaan.⁹

Serangan komunis itu menyebabkan langkah berjaga-jaga diambil. Antaranya, kereta api mel malam memperlahankan kadar kelajuan pada lebih kurang 5633 kilometer (35 batu) sejam berbanding lebih kurang 72.42 kilometer (45 batu) sejam sebelum perang,¹⁰ dengan kereta api panduan bergerak lima minit terdahulu di hadapan untuk menjaga keselamatan penumpang. Kepala kereta api panduan dan mel malam dilengkapi dengan perisai. Semua kereta api dipasang alat gelombang radio yang dihubungkan dengan pusat pengawasan.¹¹ Keretapi Malaya juga mengumumkan pengurangan kekerapan perjalanan malam dan menukarkan jadual perjalanan mulai 26 Julai 1948. Di daerah Pantai Timur, had kelajuan kereta api dikurangkan kepada lebih kurang 24.14 kilometer (15 batu) sejam sahaja. Dengan demikian, dapatlah pemandu menghentikan perjalanan sekiranya terasa ada serangan hendak dilakukan. Selain itu, semua kereta api dibekalkan pelekat penerangan dalam empat bahasa. Pelekat itu mengingatkan penumpang supaya berjaga-jaga terhadap angkara perbuatan komunis. Penumpang diminta supaya meniarap di lantai apabila kedengaran tembakan yang menghala ke arah kereta api.¹²

Rondaan landasan yang kerap antara Kuala Krai dan Gua Musang juga adalah antara langkah berjaga-jaga yang dijalankan di Kelantan.¹³ Mulai pertengahan September 1948, kawalan kastam ke atas sempadan jalan kereta api Rantau Panjang, Kelantan, dikukuhkan dan kakitangan ditambah. Makanan seperti susu, gula dan biskut tidak dibenarkan

diangkut dengan kereta api. Langkah ini diambil untuk menyekat bekalan makanan jatuh ke tangan komunis.¹⁴ Kegiatan komunis di seluruh Tanah Melayu mengakibatkan kerugian kewangan Keretapi Malaya. Bayaran daripada penumpang hanya kira-kira \$4,000,000 pada 1948, sedangkan pada masa yang sama perbelanjaan untuk pembinaan semula dan pemulihan landasan adalah \$30,666,751.¹⁵

Sehingga Ogos 1949, lebih kurang 104 kejadian sabotaj komunis ke atas kereta api telah berlaku. Ini termasuklah tujuh kali jambatan diletupkan, sembilan kali gerabak digelincirkan, lima kali kereta api ditembak dan 25 kali landasan dirosakkan. Selain itu, dua stesen, tiga tempat penginapan pekerja dan empat gerabak penumpang dimusnahkan. Dalam kejadian itu, dua penumpang terbunuh dan tujuh cedera. Dua pegawai landasan dan dua pekerja turut terbunuh serta 23 kakitangan cedera.¹⁶ Antara serangan komunis berlaku pada 21 Januari 1949, di mana komunis menyerang kereta api panduan dari Singapura ke Kuala Lumpur di Batu 3, utara Kulai, Johor.¹⁷ Pada Februari 1949, dua buah kereta api digelincirkan berhampiran dengan Tapah, Perak, kerana komunis mengalihkan *fishplate* di sebelah kiri Ufidasan.¹⁸ Begitu juga, pada 23 Mac 1949, kereta api dari Tapah ke Teluk Intan, Perak, digelincirkan berdekatan Changkat Patai, lebih kurang 4.83 kilometer (tiga batu) di utara Tapah. Dalam peristiwa itu, landasan kereta api dipindahkan dan pakunya dibuka oleh komunis.¹⁹

Pada 3 Oktober 1949, komunis merampas kereta api dari utara ke selatan di Jerantut, Pahang, selepas membunuh tiga pengawal dan mencederakan 10 penumpang.²⁰ Di Negeri Sembilan, pada 10 Disember 1949, sebuah kereta api diletupkan dengan dinamit, digelincirkan dan diserang hendap oleh kira-kira 100 orang komunis di Batu 38, di antara Ayer Hitam dengan Kemayan, Bahau. Kejadian itu menyebabkan seorang pengawal berbangsa Melayu dan seorang penumpang Cina terkorban.²¹ Langkah melindungi kereta api mei malam yang bermula pada 1948 diteruskan pada 1949. Kereta api malam yang melalui Landasan Pantai Timur masih mengurangkan kelajuan dan diiringi dengan pasukan polis. Selain itu, perkhidmatan kereta api barangan pada waktu malam diberhentikan.²²

Tahun 1950 memperlihatkan kegiatan sabotaj komunis ke atas kereta api yang lebih hebat, iaitu lebih tiga kali ganda berbanding pada 1949. Pada 1950, terdapat 368 serangan komunis ke atas kereta api dilakukan. Landasan diganggu dalam 101 kejadian dengan 59 kes penggelinciran. Tembakan ke atas kereta api sebanyak 54 kali dilaporkan, dengan 19 penumpang terbunuh dan 58 cedera. Kepala kereta api dirosakkan dalam 47 serangan dan gerabak dirosakkan

dalam 14 serangan komunis.²³ Antaranya, di Perlis, sebuah kreta api dari Kangar ke Padang Besar ditembak dan digelincirkan oleh komunis pada 1 Januari 1950. Kejadian itu mengakibatkan landasan yang menghubungkan Arau, Perlis dengan Padang Besar di sempadan Thailand tidak dapat digunakan selama seminggu.²⁴ Pada 24 Januari 1950, seorang penumpang Cina terbunuh dan dua penumpang lain cedera parah apabila komunis menembak sebuah kereta api dari Singapura ke Kuala Lumpur di antara Sedenak dengan Layang-Layang, Johor.²⁵ Pada 5 Februari 1950, sebuah kereta api dari Kemayan ke Bahau digelincirkan oleh komunis di Sungai Lui, Bahau, mengakibatkan tiga orang penumpang cedera.²⁶ Pada 1 Mac 1950, sembilan orang cedera apabila komunis menggelincirkan sebuah kereta api berdekatan Bahau, akibat rel landasan dialihkan dan kawat dipotong.²⁷

Dalam kejadian lain, komunis membakar stesen di Kempas, Johor pada 17 Mac 1950. Pada 20 Mac 1950, berdekatan Senai, Johor, komunis menembak sebuah kereta api mei dari Singapura ke Kuala Lumpur, mencederakan seorang askar British dan seorang orang awam.²⁸ Dalam pada itu, sebuah kereta api perisai dari Mengkarak ke Mentakab, Pahang, digelincirkan dan ditembak oleh kira-kira 50 orang komunis pada 2 April 1950. Seorang polis dan seorang tukang api²⁹ cedera.³⁰ Pada 17 Mei 1950, kereta api malam dari Kuala Lumpur ke Singapura tergendala di Batu 8, Seremban, kerana sebahagian landasannya diletupkan oleh komunis.³¹ Pada 31 Disember 1950, komunis menyebabkan kereta api panduan dari Kuala Lumpur ke Pulau Pinang digelincirkan di antara Batang Kali dengan Rasa, Selangor.³² Dengan itu, langkah perlindungan sebagaimana tahun 1948 dan 1949 untuk kereta api mei malam diteruskan pada tahun 1950.³³ Selain itu, semua jadual kereta api malam diubah untuk mengelakkan bahaya serangan komunis pada waktu malam, terutama di sekitar Johor.³⁴

Pada tahun 1951, Keretapi Malaya memperoleh hasil sebanyak 54,842,845.40. Namun demikian, perbelanjaan khas untuk membina dan membaik pulih landasan adalah \$12,430,234.³⁵ Berlaku 442 serangan komunis ke atas kereta api pada tahun 1951. Antaranya, 116 kejadian gangguan ke atas landasan yang melibatkan 81 penggelinciran. Kereta api ditembak dalam 56 serangan, 18 penumpang terbunuh dan 63 cedera. Kepala kereta api dirosakkan dalam 52 serangan dan gerabak dirosakkan dalam 27 serangan.³⁶ Pada 8 Februari 1951, mei malam dari Pulau Pinang diserang hendap oleh komunis di Salak, Selangor. Seorang penumpang bernama Chong Moy dari Lombong Timah Ipoh, Puchong, Selangor terbunuh.³⁷

Dalam kejadian lain, di Ipoh, seorang penumpang cedera akibat tembakan komunis ke atas kereta api malam dari Kuala Lumpur ke Alor Setar pada 26 April 1951.³⁸ Pada 9 Mei 1951, kereta api malam dari Singapura ke Kuala Lumpur digelincirkan di antara Senai dengan Kulai, Johor Bahru. Lima gerabak barangan terkeluar dari landasan kerana diletupkan oleh komunis.³⁹ Pada 14 Mei 1951, di Perlis, komunis menyerang sebuah kereta api pengangkut barangan. Komunis meletakkan bom di atas landasan dan menyebabkan bahagian kepala kereta api rosak.⁴⁰ Bermula dari Januari 1951, Keretapi Malaya mengambil langkah menghentikan perkhidmatan mei malam di antara Kuala Lumpur dengan Singapura.⁴¹ Langkah ini diambil demi menjaga keselamatan penumpang daripada serangan komunis. Oleh itu, tidak dapat dinafikan bahawa serangan komunis menyusahkan pergerakan penduduk Tanah Melayu, khasnya peniaga yang biasa berulang alik dengan kereta api malam demi menjimatkan masa.

Pada tahun 1952, berlaku 292 serangan komunis ke atas perkhidmatan kereta api.⁴² Kejadian itu melibatkan penggelinciran sebanyak 35 kali, sementara kereta api ditembak dalam 45 serangan dengan lima orang penumpang terbunuh dan 29 cedera. Tiga stesen, cran sebuah tempat penginapan pekerja landasan dimusnahkan akibat tindakan komunis. Kepala kereta api dirosakkan dalam 22 serangan dan gerabak dalam lapan serangan.

Jadual 6.1 memberikan analisis tentang serangan yang dilakukan ke atas kereta api pada tahun 1952 dan jumlah serangan sejak bermulanya Darurat di Tanah Melayu. Pada 1952, berlaku 68 kali landasan disabotaj oleh komunis dan menjadikan jumlahnya 365 sejak

Jadual 6.1
Serangan Komunis ke atas Kereta Api, Tahun 1952⁴³

Jenis Kejadian	Januari-Jun 1952	Julai-Disember 1952	Jumlah Kejadian Sejak 1948
Landasan Disabotaj	53	15	365
Kereta Api Digelincirkan	29	6	186
Kereta Api Ditembak	27	15	170
Stesen Dimusnahkan	3		18
Penumpang Terbunuh	5		35
Penumpang Cedera	23	6	158
Kakitangan Terbunuh	5		18
Kakitangan Cedera	15	9	142
Sabotaj Ke Alas	53	25	434
Telekomunikasi dan Kejadian Lain			

1948. Kereta api digelincirkan sebanyak 35 kali dan menjadikan jumlah 186 sejak tahun 1948. Sebanyak 45 kali kereta api ditembak oleh komunis pada 1952 dan sebanyak 170 kali kejadian sebegitu dari 1948 hingga 1952. Stesen kereta api dimusnahkan dalam tiga serangan. Dengan itu, berlaku 18 serangan di antara 1948 hingga 1952. Lima orang penumpang terbunuh dan 29 cedera pada 1952 dan menjadikan angka itu 35 dan 158 masing-masing sejak 1948. Bagi kakitangan kereta api pula, lima terbunuh dan 24 cedera, iaitu menjadikan jumlah 18 dan 142 masing-masing dari 1948 hingga 1952. Sejak 1948, sejumlah 434 kali sistem telekomunikasi disabotaj oleh komunis, termasuk 78 serangan yang berlaku pada 1952.

Bagaimanapun, terdapat penurunan gangguan komunis sejak pertengahan 1952. Penurunan ini berlaku kerana adanya peningkatan dalam pengawalan masa dan keselamatan. Pada 1 September 1952, kereta api mei malam di antara Kuala Lumpur dengan Singapura dipulihkan semula untuk menjimatkan masa peniaga yang menggunakan kereta api malam. Seterusnya, mulai 1 Disember 1952, kereta api ini dipercepatkan kadar kelajuannya.⁴⁴ Kereta api mel malam yang pertama bergerak, membawa seramai 67 orang penumpang dan 40 orang pengawal bersenjata. Akhbar tempatan menggelarkan penumpang itu sebagai "handalan 67".⁴⁵

Pada tahun 1953, berlaku 91 serangan komunis ke atas kereta api. Landasan disabotaj dalam 19 serangan, mengakibatkan empat kereta api digelincirkan. Antaranya berlaku di Perak yang menyebabkan Keretapi Malaya terpaksa mengumumkan pembatalan perjalanan dari Pulau Pinang ke Kuala Lumpur dan Kuala Lumpur ke Pulau Pinang pada 15 Februari 1953.⁴⁶ Selain itu, kereta api ditembak dalam dua serangan dan lima orang anggota keselamatan dcederakan pada 1953. Bagaimanapun, terdapat pengurangan dalam aktiviti komunis dengan hanya satu kepala kereta api, satu troli berperisai dan tujuh gerabak dibaiki akibat sabotaj komunis.⁴⁷

Dengan demikian, terdapat peningkatan dalam kebebasan bergerak di seluruh Tanah Melayu, dan orang ramai mula menaruh keyakinan dengan perkhidmatan kereta api. Begitu juga, masa keberangkatan dan ketibaan telah bertambah baik, iaitu mencapai 64 peratus ketepatan waktu pada Februari 1953 berbanding dengan hanya 4 peratus pada bulan Februari 1952.⁴⁸ Keadaan perkhidmatan kereta api yang bertambah baik mulai 1953 itu dapat memulihkan keyakinan penduduk terhadap perkhidmatan ini. Sekali gus ia memberikan tamparan kepada komunis kerana pasukan keselamatan dapat bergerak dengan lancar dalam operasi memburu komunis.

Pada 1954, tindakan sabotaj komunis ke atas kereta api semakin berkurangan berbanding dengan tahun-tahun sebelumnya. Oleh itu, perkhidmatan kereta api dapat dijalankan seperti yang dijadualkan. Begitu juga, terdapat peningkatan perkhidmatan dalam kedua-dua kereta api penumpang dan pengangkut barangan. Sepanjang 1954, berlaku 61 serangan komunis. Walaupun rel landasan kereta api dialihkan dalam 20 serangan, tetapi kejadian itu tidak melibatkan kehilangan nyawa. Ia mengakibatkan kecederaan seorang kakitangan dan seorang anggota polis.⁴⁹

Komunis masih meneruskan kegiatan sabotaj pada 1955 dengan 38 serangan. Kegiatan komunis itu mengakibatkan seorang penumpang terbunuh; tiga penumpang dan dua kakitangan serta enam anggota polis cedera. Kebanyakan kejadian itu berlaku di Johor.⁵⁰ Antaranya, pada 17 Mac 1955, kereta api barangan dari Senai ke Kulai, Johor, ditembak oleh komunis dan seorang tentera cedera.⁵¹ Dalam kejadian lain di Johor, pada 7 Jun 1955, landasan di antara Layang-Layang dengan Sedenak, Johor, dibom oleh komunis, mengakibatkan lima orang polis pengiring cedera.⁵² Pada 19 Ogos 1955, berlaku Radian komunis menembak kereta api di kawasan Lavang-Layang, Johor, mengakibatkan seorang penumpang terbunuh dan tiga orang cedera.⁵³ Pada 6 September 1955, komunis menembak kereta api dari Singapura ke Pulau Pinang di Rengam, Johor.⁵⁴

Serangan komunis berkurangan pada 1956 dengan hanya 30 serangan. Terdapat 17 gangguan ke atas landasan tetapi hanya dua buah kereta api digelincirkan. Sementara itu, dua buah ditembak dalam serangan komunis. Kejadian itu mengakibatkan empat kakitangan dan seorang anggota polis cedera.⁵⁵ Antara kejadian tersebut berlaku pada 17 Januari 1956, komunis menggelincirkan sebuah kereta api di kawasan Tapah, Perak. Pada 5 Februari 1956, sebuah kereta api barangan digelincirkan oleh komunis di Bukit Mertajam, Seberang Prai.⁵⁶ Pada 2 November 1956, sebuah kereta api panduan digelincirkan di antara Gemas dengan Rompin, Negeri Sembilan kerana komunis meletupkan landasan. Dalam kejadian itu, seorang kakitangan cedera.⁵⁷

Keadaan perkhidmatan bertambah baik pada 1957. Akhbar *The China Press*. 23 November 1957, melaporkan bahawa pada tahun itu, serangan komunis berkurangan sehingga tidak lagi mendatangkan masalah dan bahaya kepada perkhidmatan kereta api.⁵⁸ Pada 1958, 1959 dan 1960, tiada gangguan komunis ke atas perkhidmatan kereta api yang dilaporkan. Namun demikian, langkah berjaga-jaga masih diteruskan.⁵⁹ Keadaan ini kerana Tanah Melayu telah merdeka pada 31 Ogos 1957 dan komunis tidak mempunyai alasan lagi untuk menimbulkan kekacauan di Tanah Melayu. Lebih-lebih lagi. Darurat diisytiharkan tamat pada 31 Julai 1960. Keadaan anun yang wujud itu

dapat meringelakkan penduduk Tanah Melayu daripada bahaya ancaman komunis. Dengan itu, perkhidmatan kereta api dapat beroperasi dengan lancar dan keselamatan penumpang lebih terjamin.

Sejak tercetusnya penganasan komunis pada tahun 1948 sehingga tamat Darurat pada tahun 1960, terdapat banyak serangan yang dilakukan oleh komunis ke atas kereta api. Serangan itu dapat diklasifikasikan seperti dalam Jadual 6.2. Sepanjang zaman Darurat berlaku 387 sabotaj komunis ke atas landasan. 197 buah kereta api digelincirkan, 172 kali kereta api ditembak dan 19 buah stesen dirosakkan. Kejadian tersebut mengakibatkan 45 orang penumpang

Jadual 6.2
Jumlah Serangan Komunis ke atas Kereta Api, 1948-1960⁶⁰

jenis	Bilangan
Landasan Disabotaj	387
Kereta Api Digelincirkan	197
Kereta Api Ditembak	172
Stesen Dirosakkan	19
Penumpang Terbunuh	45
Penumpang Cedera	176
Kakitangan Terbunuh	18
Kakitangan Cedera	42

terbunuh dan 176 cedera. Sementara itu, 18 kakitangan kereta api terbunuh dan 42 cedera dalam serangan tersebut.

Pada keseluruhannya, kegiatan sabotaj kereta api oleh komunis merupakan taktik perjuangan PKM untuk melemahkan sistem ekonomi dan perdagangan negara. Di samping itu, tindakan itu juga untuk menimbulkan rasa takut dan bimbang di kalangan penduduk yang menggunakan perkhidmatan tersebut. Serangan yang dijalankan oleh komunis membawa kesan buruk kepada perkhidmatan dan kedudukan Keretapi Tanah Melayu (KTM). Pertama, stesen, gerabak, landasan dan jambatan diserang dan dimusnahkan. Kedua, KTM terpaksa mengambil langkah untuk mempertahankan perkhidmatan ini, menyebabkan pertambahan kos pengurusan dan kemerosotan dari segi kecekapan.

Gambar 25: Perbuatan khianat komunis menggelincirkan kereta api pada zaman Darurat.

JalanRaya

Walaupun negara sedang menghadapi keganasan komunis, pembinaan jalan raya masih dijalankan. Keutamaan diberi kepada pembinaan jalan untuk tujuan kegunaan pasukan keselamatan, meskipun jalan tersebut turut menyumbang kepada pembangunan ekonomi negara kerana membolehkan pergerakan manusia dan barangan dengan lebih lancar. Langkah membina jalan diambil kerana usaha untuk membanteras komunis dan mengawal keselamatan penduduk memerlukan anggota pasukan keselamatan bergerak dengan cepat dan lancar. Jawatankuasa Kewangan Tanah Melayu pada 20 Mei 1949 umpamanya, meluluskan peruntukan 5200,000 untuk pembinaan jalan dari Tanah Merah ke Nibong di Kelantan.⁶¹ Begitu juga, 53,907,988 diperuntukkan untuk membina jalan raya di negeri Pahang.⁶² Sejumlah \$118,000 diperuntukkan untuk membina jalan antara Rungkup dan Kampung Simpang Tiga di bahagian selatan Perak pada 1953.⁶³ Antara tahun 1946 hingga 1953, Jabatan Kerja Raya membelanjakan \$29 juta dalam mengembalikan jalan ke taraf seperti sebelum Perang Dunia Kedua dan juga membina jalan baru yang diperlukan pada zaman Darurat.⁶⁴

Bagi tempat yang sudah pun dihubungi oleh jalan raya, keadaan keselamatan pula dititikberatkan. Ini memandangkan sering berlaku kejadian serang hendap komunis dan juga kejadian merosakkan kenderaan. Langkah terawal yang diambil ialah memindahkan setinggan di pinggir jalan. Misalnya, pemindahan setinggan di sepanjang jalan dari Benta ke Jerantut, Pahang. Seramai 450 orang

dipindahkan ke kawasan penempatan semula pada Jun 1949. Tindakan ini diambil kerana terdapat bukti bahawa setingan tersebut membantu komunis yang seringkali melancarkan serang hendap di sepanjang jalan berkenaan.⁶⁵ Selain itu, langkah membersihkan belukar di tepi jalan berhampiran dengan hutan yang sering menjadi tempat persembunyian komunis dilakukan. Langkah ini diambil untuk mengelakkan bahaya serang hendap komunis terhadap kenderaan dan pengguna jalan berkenaan.⁶⁶

Kenderaan jalan sering disabotaj oleh komunis dan menimbulkan kesukaran kepada pengguna jalan. Antaranya, pada 10 Ogos 1948, sebuah bas ditahan oleh enam orang komunis di Batu 9, Jalan Yong Peng-Labis, Johor. Semua penumpang diarahkan turun dan bas tersebut dibakar.⁶⁷ Pada 18 Ogos 1948, 15 orang komunis menahan sebuah bas di Kampung Luas, Kroh, Perak. Mereka membunuh seorang penumpang dan menculik seorang wanita Cina.⁶⁸ Selain itu, pada 12 Oktober 1948, sebuah bas dengan lapan orang penumpang dari Sintok ke Changlun, Kedah, diberhentikan di Batu 18 oleh dua orang komunis yang menyamar sebagai penumpang dari Changlun.⁶⁹ Dalam perkembangan lain, tiga buah bas dibakar berdekatan Kuala Kangsar pada 13 November 1948. Dua bas berkenaan dalam perjalanan dari Taiping ke Kuala Kangsar. Sebuah lagi dari Kuala Kangsar ke Taiping.⁷⁰ Pada malam 10 Disember 1948, sebuah lori dari Ipoh ke Singapura diserang di Jalan Kuala Kubu, Selangor dan pemandu cedera parah.⁷¹

Dalam kejadian lain, sebuah bas yang membawa 12 penumpang dari Pontian ke Johor Bahru, ditahan oleh komunis di Batu 23^{1/2} pada 5 Januari 1949. Kad pengenalan dan wang tunai penumpang dirampas sebelum bas itu dibakar.⁷² Pada Mei 1949, sebuah bas ditahan berdekatan Kuala Lumpur dan seorang penumpang Cina diheret keluar dari bas dan dibunuh.⁷³ Pada pertengahan Jun 1949, sebuah bas baru dua tingkat, dalam perjalanan ke tanah perkuburan Jalan Cheras, Kuala Lumpur, dirampas oleh 40 orang komunis. Bas itu kemudian diarahkan dipandu ke tanah perkuburan dan dibakar. Namun demikian, pemandu, konduktor bas dan dua penumpang tidak dcederakan.⁷⁴

Di kawasan Kluang, Johor, pada 20 Disember 1949, seorang penunggang motosikal dari Yong Peng ke Ayer Hitam ditembak mati oleh komunis dan motosikal mangsa dibakar. Berdekatan dengan kawasan itu, sebuah lori ditahan oleh komunis dan bahan makanan dirampas. Begitu juga, sebuah lori milik Jabatan Perhutanan diserbu oleh sekumpulan komunis di sempadan kawasan Kluang yang mengakibatkan dua mata-mata khas dan dua buruh Melayu mati. Kemudian lori itu dibakar. Manakala, pada 21 Disember 1949, sebuah bas dalam perjalanan dari Kuantan ke Sungai Lembing, Pahang,

ditembak oleh komunis berdekatan Batu Sawah, Pahang. Pemandu bas terbunuh dan penumpang cedera.⁷⁵

Dalam perkembangan lain, sekumpulan komunis menahan dan merompak sebuah lori yang membawa barang makanan di Kuantan, Pahang pada 15 Januari 1950. Kejadian itu berlaku di Batu 68, Jalan Jerantut-Kuantan dan barang makanan yang dirompak itu dianggarkan bernilai S1,108. Selain itu, sebuah bas yang bergerak dari Kuantan juga ditahan dan penumpangnya dirompak. Barangan yang dirompak dari bas itu bernilai S672 dan bas itu kemudiannya dibakar.⁷⁶ Pada 25 Mac 1950 pula, sebuah lori yang membawa buruh Cina ditembak oleh komunis berdekatan Kampung Sungai Tua, Pahang. Dua orang Cina cedera parah dan kad pengenalan mereka dirampas.⁷⁷ Kejadian lain berlaku pada 5 April 1950 apabila 10 orang komunis menahan sebuah bas di Batu 101, Jalan Karak-Manchis, Pahang. Mereka mengarahkan penumpang turun dari bas dan merampas kad pengenalan serta wang tunai mereka.⁷⁸ Pada 19 April 1950, lebih kurang 10 orang komunis menyekat dan menyamun sebuah bas di Batu 12, Jalan Muar-Parit Sulong, Johor. Mereka merampas 13 kad pengenalan penumpang dan \$80 daripada konduktor bas. Bas itu kemudian dibakar.⁷⁹

Pada 1951, komunis meneruskan kegiatan sabotaj ke atas pengguna jalan raya. Pada 2 Februari 1951, tiga buah bas dibakar oleh komunis di daerah Rawang, Selangor setelah penumpang dirompak. Sebuah lori juga diserang dan dibakar oleh komunis di Raub, Pahang.⁸⁰ Pada 14 Mac 1951, seorang pemandu bas ditembak mati oleh komunis yang menahan dan membakar bas itu di Kuala Pilah, Negeri Sembilan. Sebuah lagi bas dibakar oleh komunis di Segamat, Johor dan penumpang dirompak. Salah seorang penumpangnya, Sun Jin Kse mati ditikam oleh komunis.⁸¹ Pada 18 April 1951, komunis di Gua Musang, Kelantan, menahan sebuah bas dan merampas rokok dan savuran yang dibawa oleh penumpang bas.⁸²

Pada 2 Mei 1951, di Kuantan, Pahang, komunis menahan dua buah lori, merampas sejumlah makanan dan 27 bungkusan mei sebelum dua buah lori itu dibakar.⁸³ Dalam kejadian yang berlaku pada 18 Oktober 1951, sebuah bas milik Syarikat Lian Fatt, Kuantan, Pahang, ditahan oleh komunis. Mereka mengarah pemandu membawa bas ke sebuah kebun getah dan mengarahkan semua penumpang turun. Kemudian seorang penumpang ditembak mati dan dua lagi dcederakan. Kad pengenalan penumpang dirampas sebelum bas dibakar.⁸⁴

Pada 22 Februari 1952, sebuah bas kepunyaan Syarikat Bas Mogah dibakar di Tanjung Malim.⁸⁵ Pada Mei 1952, di Gemas, Negeri Sembilan, komunis menahan sebuah lori balak dan membunuh

pemandunya yang berbangsa Cina. Pada masa yang sama, di Kemasik, Terengganu, empat orang Cina yang bergerak dengan jip dihentikan oleh empat orang komunis. Kad pengenalan dan bahan makanan mereka dirampas. Di Kuala Lipis, tujuh orang komunis menahan sebuah bas, merampas 26 kad pengenalan penumpang dan kemudian membakar bas itu.⁸⁶ Pada 9 Mei 1952, di Batu Gajah, Perak, sekumpulan komunis menembak sebuah bas. Seorang penumpang wanita dan konduktor bas mengalami cedera ringan. Sejurus selepas bas ditembak, komunis juga menghentikan dua kereta persendirian dan merampas wang tunai serta kad pengenalan mereka. Pada hari yang sama, komunis membakar dua lori di Johor, sebuah lori di Perak dan dua bas di Pahang.⁸⁷

Selain itu, pada 8 Januari 1953, di kawasan Pagoh, Muar, Johor, komunis menahan sebuah bas dan merampas bahan makanan.⁸⁸ Pada April 1953, sebuah lori ditahan oleh komunis di Batu 20, Jalan Kuala Lumpur-Bentong dan sejumlah bahan makanan dirampas.⁸⁹ Pada 26 Disember 1953, sebuah bas ditahan di Ipoh, Perak. Konduktor bas dirompak wang \$30.⁹⁰ Dalam perkembangan lain, tiga lori ditahan oleh komunis di kawasan Labis, Johor, pada 19 Januari 1954. Komunis merampas empat bakul sayur dan empat kotak buah oren.⁹¹ Di Yong Peng, Johor, pada 10 Jun 1954, kira-kira 14 orang komunis menahan sebuah bas dalam perjalanan dari Singapura ke Kuala Lumpur serta tiga buah kereta dan sebuah lori. Penumpang kenderaan tersebut dirompak dan lori dibakar.⁹²

Kejadian serang hendap komunis terhadap pengguna jalan raya sering berakhir dengan pemusnahan kenderaan yang terlibat dan mengakibatkan kerugian besar. Secara keseluruhannya, kes membakar dan memusnahkan kenderaan jalan pada 1951 berjumlah 208 dan angka ini menurun kepada 97 pada 1952.⁹³ Ini menunjukkan betapa banyaknya kerugian yang melibatkan kenderaan di jalan raya terpaksa ditanggung akibat kegiatan komunis. Sejak Darurat sehingga Disember 1953, bas dan lori yang mengalami kerosakan akibat tindakan komunis berjumlah lebih 3,000 buah.⁹⁴ Oleh sebab kenderaan jalan sering diserang hendap oleh komunis, cadangan dikemukakan untuk mengelakkan komunis membawa lari bas dan membakarnya. Antaranya, menggali kubu atau parit di bahagian tepi jalan dan ini akan menjadikan komunis sukar untuk bertindak.⁹⁵

Serangan komunis bukan sahaja menyusahkan pergerakan penduduk Tanah Melayu bahkan turut mengganggu kelancaran kerja membina dan membaiki jalan raya yang telah dimulakan sejak selepas Perang Dunia Kedua. Misalnya, projek pembinaan jalan di antara Temerloh dengan Maran, yang bermula sebelum pendudukan Jepun,

disambungkan selepas pendudukan Jepun tetapi ditinggalkan akibat aktiviti komunis di kawasan itu.⁹⁶ Jalan sepanjang 48.28 kilometer (30 batu) yang menelan belanja \$7 juta itu hanya siap dan dibuka oleh Sultan Pahang pada 12 Jun 1956.⁹⁷ Pada 1949, dua pekerja Jabatan Kerja Raya terbunuh dalam serang hendap komunis di Pahang. Di samping itu, seorang mandur dan tujuh pekerja lain dcederakan.⁹⁸

Gambar 26: Rangka sebuah bas yang dibakar oleh komunis.

Walau bagaimanapun, Darurat turut mencorakkan kerja pembinaan dan penyelenggaraan jalan di Tanah Melayu. Jalan baru yang dibina pada 1949 adalah berkaitan dengan Darurat dan keperluan untuk meningkatkan jalan masuk ke kawasan tumpuan aktiviti komunis bagi memudahkan pergerakan pasukan keselamatan. Pada 1949, di Tanah Melayu, pembinaan tiga jalan telah digerakkan atas keperluan untuk pergerakan pasukan keselamatan. Jalan itu ialah Jalan Temerloh-Maran, Pahang; Jalan Kroh-Grik, Perak dan Kaki Bukit-Padang Besar, Perlis.⁹⁹ Di Perak, kerja memperbaiki dan membina jalan untuk tujuan keselamatan termasuk Jalan Redang Panjang-Kubu Gajah dan Jalan Grik-Klian Intan diusahakan. Selain itu, di Perak, kerja juga dijalankan untuk memulihara jalan di kawasan penempatan semula seperti di Pantai Remis yang sepanjang lebih kurang 4.83 kilometer (tiga batu). Pekerja untuk memulihara jalan ini diperolehi daripada orang Cina tempatan. Di Terengganu, kerja memulihara Jalan Jerangau yang terpaksa ditinggalkan buat sementara akibat tercetusnya Darurat, disambungkan semula pada 1949 bagi membantu polis memburu komunis. Sekumpulan pekerja juga ditugaskan untuk menumpukan

perhatian kepada pembersihan dan mengisi lubang yang ada di jalan raya.¹⁰⁰

Begitu juga, sejumlah wang, tenaga dan perhatian ditumpukan kepada pembinaan jalan strategik pada 1950. Tujuannya ialah untuk menyediakan jalan masuk, khasnya bagi pasukan keselamatan ke kawasan terpencil. Dalam empat bulan pertama tahun 1950, unit pembinaan jalan beroperasi di Hutan Simpanan Sungai Lalang, Selangor. Namun begitu, aktiviti komunis telah mengganggu kerja pembinaan jalan tersebut dan hanya kira-kira 0.80 kilometer (setengah batu) jalan yang dapat disiapkan. Seluruh unit berkenaan kemudian berpindah ke projek Hutan Simpanan Kemahang, Kelantan dan berjaya membersihkan jalan sepanjang lebih kurang 8.05 kilometer (lima batu). Bagaimanapun, pembinaan jalan adalah perlahan kerana pemindahan unit tertentu untuk kerja-kerja lain berkaitan dengan Darurat yang amat diperlukan dalam usaha menangani pergerakan komunis.¹⁰¹

Sepanjang tahun 1950, perkhidmatan bas meliputi jarak perjalanan sepanjang lebih kurang 91.73 juta kilometer (57 juta batu) dengan kapasiti 125 juta penumpang. Industri pengangkutan jalan terpaksa menanggung kesulitan dalam kempen keganasan komunis. Kenderaan, khasnya yang bergerak di jalan secara bersendirian, mudah terdedah kepada serangan komunis dan sesetengah syarikat bas menanggung kerugian yang besar kerana kenderaan ditahan serta dibakar. Pada tahun 1950, sebanyak 149 bas dimusnahkan dengan cara tersebut.¹⁰²

Pada tahun 1951, jalan strategik dibina untuk menyediakan jalan masuk ke kawasan yang menghadapi kesukaran memperoleh kawalan polis. Selain itu, pengguna jalan sering berdepan dengan serangan komunis. Sejak bermulanya Darurat sehingga 1951, sejumlah 364 bas dan 180 lori telah dimusnahkan di Tanah Melayu.¹⁰³ Oleh itu, tidak dapat dinafikan timbul kesulitan dan kebimbangan bagi mereka yang menggunakan jalan raya.

Pada 1952, usaha membina jalan sebagai laluan masuk ke kampung terpencil dan membolehkan pasukan keselamatan menjalankan operasi memburu komunis dipergiatkan. Namun demikian, projek pembinaan Jalan Dabong-Kuala Balah dan Jalan Tanah Merah-Seberang Krai, Hulu Kelantan, tergendala akibat kekurangan tenaga pekerja kerana mereka diperlukan untuk kerja berkaitan Darurat.¹⁰⁴ Jumlah bilangan kenderaan yang berdaftar di Persekutuan pada tahun 1952 adalah 82,591. Perkhidmatan bas telah meliputi jarak perjalanan sepanjang 123.92 juta kilometer (77 juta batu) dengan kapasiti 193 juta penumpang.¹⁰⁵ Pada tahun 1952, purata sembilan buah bas dibakar dalam sebulan. Namun demikian, keadaan bertambah baik pada 1953 dengan hanya sebuah bas yang ditahan dan dibakar oleh komunis

dalam sebulan. Dengan itu, terdapat peningkatan dalam kebebasan bergerak di seluruh Tanah Melayu pada 1953.¹⁰⁶

Bagaimanapun, permintaan untuk *emergency road*¹⁰⁷ yang difikirkan penting dan perlu diteruskan pada 1953 bagi melawan komunis. Jalan dari Tanah Merah ke Jeli, Kelantan, sepanjang lebih kurang 51.5 kilometer (32 batu) siap dibina. Selain itu, jalan di Seberang Jeli, Kelantan, juga dibersihkan. Namun demikian, terdapat beberapa masalah jalan masuk ke Tanah Merah dan keadaan keselamatan menyebabkan projek itu tidak dapat siap dengan lengkap.¹⁰⁸ Sejumlah \$70,000 digunakan bagi membersihkan belukar dan langkah keselamatan antara 1 Januari 1953 hingga 31 Disember 1953 di Negeri Sembilan sahaja.¹⁰⁹ Ini membuktikan langkah keselamatan itu penting dalam mencegah serang hendap komunis dan menjamin keselamatan pengguna jalan. Pada masa ini juga, Persekutuan Tanah Melayu memperuntukkan sejumlah \$184,000,000 untuk pembinaan jalan dalam tempoh 10 tahun. Ini termasuklah pembinaan Jalan Timur-Barat sejauh lebih kurang 321.87 kilometer (200 batu) dari Pelabuhan Klang (Port Swettenham) melalui Kuala Lumpur dan Genting Sempah Pass, serta pembinaan semula Jalani Pantai Timur dari Kuantan, Pahang ke Kuala Terengganu, Terengganu.¹¹⁰

Pada 1954, serangan komunis ke atas bas telah berkurangan. Pada tahun itu, 133 bas baru mula berkhidmat untuk penduduk Tanah Melayu walaupun syarikat bas terpaksa menanggung kerugian akibat tindakan komunis pada awal zaman Darurat.¹¹¹ Dalam pada itu, sepanjang lebih kurang 10,225.77 kilometer (6,354 batu) jalan dibina pada 1954.¹¹² Sejumlah \$357,000 diperuntukkan dan diluluskan dalam perjumpaan Jawatankuasa Tetap Kewangan pada 10 Septembar 1954 untuk pembinaan *emergency road* dan landasan kapal terbang perang. Ini termasuklah \$130,000 bagi meningkatkan Jalan Jeli-Batu Melintang, Kelantan; \$150,000 membina lampu jalan di Padang Kerbau-Lembah Titi Tras, Kedah; \$47,000 untuk pembinaan jalan dari Batu Kikir ke Terentang, Negeri Sembilan dan \$30,000 untuk membina landasan kapal terbang perang di enam *jungle fort* Orang Asli.¹¹³

Pada 1955, lebih kurang 49.89 kilometer (31 batu) *emergency road* yang baru dibina, menjadikan jumlah perbatuan yang ada ialah lebih kurang 331.52 kilometer (206 batu). Jalan tersebut memainkan dua tujuan utama, iaitu menghubungkan kampung yang bertaburan di merata-rata tempat dan memudahkan pergerakan pasukan keselamatan.¹¹⁴ Antara jalan itu termasuklah Jalan Padang Besar, Jalan Bukit Payong-Pandang, Utara Kedah dan jalan dari Padang Lembu ke Pokok Tai, Kedah Tengah.¹¹⁵

Pada 1956, lebih kurang 74.03 kilometer (46 batu) *emergency road* telah dibina. Dengan itu, Tanah Melayu memiliki *emergency road* sepanjang 405.55 kilometer (252 batu).¹¹⁶ Antaranya, Jalan Rompin-Gemas, Negeri Sembilan (14.88 kilometer/ $9\frac{1}{4}$ batu) siap pada Julai 1956. Walaupun pembinaannya untuk tujuan Darurat, jalan itu juga boleh dianggap sebagai suatu pembangunan di Tanah Melayu. Menjelang tahun 1956, jumlah jarakjalan di Tanah Melayu telah meliputi hampir 10,460.74 kilometer (6,500 batu). Perkhidmatan bas dikembangkan dan mula sampai ke kampung dan desa terpencil.¹¹⁷

Pada 1957, sejumlah 10,637.76 kilometer (6,610 batu) jalan telah dibina di seluruh Tanah Melayu. Pada tahun ini, dicadangkan pembinaan jalan menghubungkan Mawai-Kulai-Sedili, Johor, sepanjang 22.53 kilometer (14 batu).¹¹⁸ Pada lewat 1958, sejumlah 10,806.74 kilometer (6,715 batu) jalan telah dibina di Tanah Melayu. Pada tahun ini, pembinaan Jalan Temerloh-Maran, Pahang dan Jalan Mawai-Sedili di Johor masih diteruskan. *Emergency road* yang siap dibina ialah Jalan Pendang-Titi Akar, Kedah dan dirasmikan pada 8 Mei 1958. Begitu juga, jalan dari Pokok Sena ke Kampung Panchor dan dari Naka ke Nami, Kedah siap pada 1958.¹¹⁹

Pada 1959, sejumlah 11,009.52 kilometer (6,841 batu) jalan telah dibina di Tanah Melayu. Pada lewat tahun 1959, 21.73 kilometer ($13\frac{1}{2}$ batu) Jalan Mawai-Sedili, Johor telah boleh dilalui oleh kenderaan.¹²⁰ Sehingga 1960, Tanah Melayu mempunyai jalan sepanjang 11,138.27 kilometer (6,921 batu). Kerja penyelidikan untuk pembinaan Jalan Endau-Rompin ke Sabak, Pahang, siap pada 1960.90 peratus daripada pembinaan jalan dari Ringlek ke Jalan Bertam, Cameron Highlands, Pahang, sejauh 2.74 kilometer (1.7 batu) yang bermula pada Januari 1960 telah siap pada penghujung 1960.¹²¹

Dengan itu, jelas bahawa terdapat pembinaan jalan raya pada zaman Darurat tetapi keutamaan adalah untuk tujuan Darurat, khususnya jalan ke kawasan terpencil dan kampung baru bagi memudahkan pergerakan pasukan keselamatan dalam memerangi komunis. Namun demikian, tidak dapat dinafikan jalan itu turut memberikan faedah kepada penduduk di kawasan berkenaan dan sekitarnya. Tambahan pula, jalan merupakan salah satu unsur yang dipertimbangkan dalam penyediaan dan pemilihan tapak bagi sesebuah kampung baru dan kawasan penempatan semula di Tanah Melayu pada zaman Darurat. Dengan itu, dapat dikatakan Darurat juga merupakan faktor yang mencorakkan pembinaan jalan raya di Tanah Melayu.

Perkhidmatan Telefon dan Telegraf

Tahun 1948 hingga 1960 turut memperlihatkan peningkatan dalam perkhidmatan telefon dan telegraf. Perkhidmatan tersebut penting dalam memenuhi keperluan hidup penduduk ketika negara sedang menghadapi ancaman komunis. Kemudahan itu penting bagi membolehkan penduduk berhubung dengan pihak berkuasa dan pasukan keselamatan dengan cepat dalam masa kecemasan, membolehkan pihak pentadbir mengembangkan lagi struktur dan sistem pentadbiran dengan lebih berkesan serta membantu sektor perlombongan, penanaman dan perdagangan untuk mengekalkan hubungan yang berkesan dengan pihak tempatan dan Eropah serta mengetahui keadaan pasaran dunia. Oleh itu, tidak dapat dinafikan salah satu sebab peningkatan dalam permintaan kemudahan ini adalah kerana Darurat.

Sejak Jun 1948, terdapat peningkatan yang besar dalam permintaan terhadap perkhidmatan ini dan sebanyak 467 talian telefon dipasang. Ini menjadikan jumlah alat telefon yang dipasang pada 1948 ialah 17,553, manakala jumlah telegram yang diterima dan dihantar pada 1948 ialah 1,501,145.¹²² Pada 1949, usaha mula dilakukan untuk memenuhi permintaan perkhidmatan telefon di luar bandar. Sehingga hujung 1949, terdapat peningkatan dalam penggunaan telefon sebanyak 16 peratus daripada 1948 dan menjadikan jumlahnya 20,362. Pada masa yang sama, jumlah telegram yang diuruskan oleh Tanah Melayu adalah 1,346,501.¹²³ Pada 1950, jumlah telegram yang dihantar dan diterima telah berkurangan. Pengurangan ini adalah akibat peningkatan dalam kemudahan perkhidmatan telefon dan *teleprinter*¹²⁴ swasta, iaitu 44 stesen *teleprinter* berbanding dengan 31 pada 1949. Bilangan telefon meningkat kepada 24,414 pada 1950, manakala jumlah telegram yang diuruskan pada tahun tersebut ialah sebanyak 1,299,802.¹²⁵

Permohonan untuk perkhidmatan telefon meningkat berkaitan dengan Darurat dan kemakmuran industri getah serta timah pada 1951. Pada masa ini, terdapat 25,086 telefon yang digunakan dan 4,386 permohonan bagi perkhidmatan telefon.¹²⁶ Keadaan ini menunjukkan penduduk Tanah Melayu telah sedar akan kepentingan perkhidmatan telefon, terutamanya pada zaman Darurat supaya membolehkan mereka berhubung dengan pihak keselamatan secepat mungkin. Ini telah membawa permohonan memasang telefon sehingga ke kawasan kampung. Contohnya, pada 1951, penduduk Kampung Balok, Kuantan, Pahang, memohon kepada pihak berkuasa supaya memasang sebuah telefon di pondok polis di kampung berkenaan kerana ia penting untuk

masa kecemasan.¹²⁷ Jumlah telegram yang dikendalikan oleh Tanah Melayu pada 1951 adalah 1,022,692.¹²⁸

Permintaan perkhidmatan telefon di Tanah Melayu terus meningkat pada 1952. Sebanyak 32,352 telefon telah dipasang dan 5,747 permohonan.¹²⁹ Sementara itu, sejumlah 1,507,659 telegram diuruskan di Tanah Melayu pada 1952.¹³⁰ Pada 1953, terdapat perkembangan perkhidmatan telefon, iaitu peningkatan kira-kira 21 peratus berbanding tahun sebelumnya. Jumlah telefon yang digunakan ialah 39,009 dengan 3,602 permohonan, manakala perkhidmatan telegraf menurun hampir 12 peratus berbanding dengan tahun 1952. Jumlah telegram yang diuruskan pada 1953 ialah 1.322,619.¹³¹

Permintaan terhadap perkhidmatan telefon terus berkembang pada tahun berikutnya. Pada 1954, perkhidmatan telefon meningkat sebanyak 19 peratus. Walaupun lebih 7,000 alat telefon telah dipasang, tetapi masih terdapat 2,851 permohonan yang dikemukakan dan sedang menunggu untuk diluluskan.¹³² Pada 1955, perkhidmatan telefon meningkat sebanyak 11 peratus dengan jumlah bilangan alat telefon yang dipasang adalah 52,173 berbanding dengan 13,657 pada hujung 1947. Walaupun 6,000 telefon tambahan dipasang pada 1955, senarai menunggu pada 31 Disember 1955 adalah 2,849.¹³³ Perkembangan perkhidmatan telefon ini mempengaruhi perkhidmatan telegraf. Pada 1955, 1,140,240 telegram yang diuruskan di Tanah Melayu. Angka ini menunjukkan pengurangan sebanyak dua peratus daripada telegram yang diuruskan pada 1954.¹³⁴

Pada 1956, 5,185 telefon baru dipasang, iaitu 10 peratus tambahan telefon yang digunakan berbanding 1955.¹³⁵ Dengan itu, sejumlah 57358 telefon telah digunakan di Tanah Melayu. Perkhidmatan telegraf pada 1956 juga menunjukkan peningkatan. Sejumlah 1,165,874 telegram telah dihantar dan diterima pada tahun tersebut, suatu peningkatan daripada 1955, iaitu 1,140,240.¹³⁶ Jumlah telefon yang digunakan pada 31 Disember 1957 ialah 61,736. Ini menunjukkan pertambahan sebanyak 4378 telefon atau 7.63 peratus berbanding 57358 telefon pada 1956. Pada tahun tersebut juga, Tanah Melayu dikatakan sebagai negara yang paling tinggi dalam pertumbuhan perkhidmatan telefon di Asia Tenggara.¹³⁷ Pada masa yang sama, sejumlah 1,125,053 telegram dikendalikan oleh Tanah Melayu, iaitu kejatuhan sebanyak 8.4 peratus berbanding dengan tahun sebelumnya.¹³⁸

Pada tahun berikutnya, perkhidmatan telefon dan telegraf terus berkembang dengan berkurangnya kegiatan komunis dan negara semakin stabil. Jumlah alat telefon yang digunakan di Tanah Melayu pada 31 Disember 1958 adalah 64,978 buah, manakala pada 1958, Tanah

Melayu menguruskan sejumlah 1,043,638 telegram.¹³⁹ Sehingga 6 Oktober 1959, 68,000 telefon telah dipasang. Di samping itu, 1,600 permohonan diluluskan.¹⁴⁰ Pada levvat 1959, sejumlah 70,238 telah dipasang di Tanah Melayu. Pada masa yang sama, telegram yang diterima dan dihantar oleh Tanah Melayu berjumlah 1,043,704.¹⁴¹ Menjelang tamatnya Darurat di Tanah Melayu pada Julai 1960, lebih kurang 75,000 alat telefon telah digunakan di seluruh Tanah Melayu. Pada penghujung tahun tersebut, sejumlah 76,250 telefon telah dipasang di Tanah Melayu. Pada tahun tersebut juga, rancangan pembangunan sistem telekomunikasi bagi lima tahun (1961-1965) dikemukakan oleh Jabatan Telekomunikasi kepada kerajaan.¹⁴²

Namun demikian, perkhidmatan telefon dan telegraf juga sering menjadi sasaran sabotaj komunis dengan tujuan untuk memutuskan segala hubungan antara penduduk sesuatu kawasan dengan kawasan lain dan menyulitkan hubungan dengan pihak kerajaan. Tindakan itu bertujuan menyekat mangsa mereka daripada mendapat bantuan luar. Bukan sahaja kemudahan telefon di luar bandar yang sering menjadi sasaran komunis, tetapi begitu juga wayar telefon selalu dipotong oleh komunis di estet dan lombong. Perbuatan komunis itu menyekat hubungan komuniti estet dan lombong dengan dunia luar.

Antara kejadian sabotaj komunis berlaku pada 26 Jun 1948, 42 orang komunis menyerang sebuah kampung terpencil di Kuala Krau, Mentakab, Pahang. Mereka memutuskan talian telefon agar penduduk tidak dapat berhubung dan mendapatkan bantuan dari luar.¹⁴³ Pada 12 Julai 1948, talian telefon di antara Mersing dengan Endau, Johor, diputuskan oleh komunis.¹⁴⁴ Pada 6 September 1948, wayar telefon di Estet Nanyo-Kluang, Kluang, Johor, dipotong oleh komunis.¹⁴⁵ Begitu juga, perkhidmatan telefon di antara Siputeh dengan Tronoh, Perak, tergendala pada malam 6 September 1948, akibat perbuatan komunis memotong wayar telefon di Batu 14.¹⁴⁶ Kawat telegraf di kedua-dua belah jalan di antara Bidor dan Sungkai, Perak, diputuskan oleh komunis pada 15 September 1948.¹⁴⁷ Dalam kejadian lain, komunis memotong wayar telefon di Estet Parang Besar, Kajang, Selangor pada 12 Oktober 1948.¹⁴⁸ Wayar telefon di Estet Harvard, Kedah Tengah, dipotong oleh komunis pada 20 November 1948.¹⁴⁹

Dalam perkembangan lain, wayar telefon di antara Mentakab dengan Kuala Krau, Pahang, dipotong oleh komunis pada 17 Februari 1949.¹⁵⁰ Pada 5 April 1949, 16 wayar telefon di lapangan terbang Ipoh, Perak, dipotong oleh komunis.¹⁵¹ Dalam kejadian lain, talian telefon di antara Bentong-Raub dengan Kuala Lipis, Pahang diputuskan oleh komunis pada penghujung Disember 1949.¹⁵² Sementara itu, tiga talian telefon dari Muar ke Parit Sulong, Johor, diputuskan oleh komunis pada 11 Februari 1950. Pada 12 Februari 1950, komunis mengalihkan

wayar telefon sepanjang 300 meter di Negeri Sembilan.¹⁵³ Pada 17 Februari 1950, dua tiang telefon dirobuhkan oleh komunis berdekatan Kuala Kangsar, Perak.¹⁵⁴ Pada malam 20-Februari 1950, komunis memotong wayar telefon di Tapah dan Tanjung Tualang, Perak, menyebabkan perkhidmatan itu tergendala.¹⁵⁵

Pada 1951, berlaku sebanyak 1,291 kejadian sabotaj komunis ke atas sistem telefon dan telegraf.¹⁵⁶ Di kawasan Teluk Intan, Perak, talian telefon diputuskan dalam empat kejadian pada Disember 1951. Begitu juga, talian telefon diputuskan di Jalan Kuala Pilah-Batu Kikir dan Jalan Jelebu, Negeri Sembilan pada Disember 1951.¹⁵⁷ Angka kejadian sabotaj komunis ke atas perkhidmatan telefon dan telegraf jatuh kepada 780 pada 1952.¹⁵⁸ Begitu juga, terdapat penurunan purata bulanan kejadian sabotaj pada 1952, iaitu 65 kejadian berbanding 108 pada 1951.¹⁵⁹ Pada Januari 1952, komunis memutuskan talian telefon di Sungai Siput, Perak. Wayar telefon dipotong sejauh 0.80 kilometer $\frac{1}{2}$ batu) dan diikat pada sebatang pokok. Di Pahang, wayar telefon di Kuala Lipis dan Kuantan dipotong oleh komunis. Begitu juga, wayar telefon di Kuala Pilah, Negeri Sembilan juga diputuskan oleh komunis.¹⁶⁰ Pada Ogos 1952, komunis memotong 246 wayar telefon di Rawang, Selangor, menyebabkan anggaran kerosakan sebanyak \$1,300.¹⁶¹

Walaupun komunis meneruskan sabotaj terhadap perkhidmatan telefon dan telegraf, tetapi kejadian itu telah berkurangan. Purata kejadian sebulan adalah 20 pada 1953, berbanding dengan 65 sebulan pada 1952 dan 108 sebulan pada 1951. Perkembangan ini menunjukkan keadaan di Tanah Melayu semakin baik.¹⁶² Bagaimanapun, komunis terus melakukan sabotaj ke atas telefon dan telegraf dengan purata bilangan sebulan adalah 21 pada 1954.¹⁶³ Pada 12 September 1954, komunis memotong wayar telefon di Jalan Johor Bahru-Ayer Hitam, Johor dan beberapa keping risalah komunis ditaburkan di situ.¹⁶⁴ Pada 14 September 1954, komunis memotong dan mencuri wayar telefon di Estet Sungai Siput, Segamat, Johor.¹⁶⁵

Kejadian sabotaj telefon dan telegraf berkurangan sebanyak lebih 30 peratus pada 1955 berbanding tahun sebelum. Pada 10 April 1955, komunis mencabut lima tiang telefon dan memotong wayar telefon di Rengam, Johor.¹⁶⁶ Komunis juga memutuskan talian telefon di Kulai, Johor, pada 23 Ogos 1955. Terdapat dakwaan daripada kerajaan Johor bahawa komunis cuba menjual wayar telefon bagi mengumpulkan wang.¹⁶⁷ Pada 25 Disember 1955, komunis memutuskan talian telefon di Estet Niyor, Kluang, Johor.¹⁶⁸

Pada tahun 1956, berlaku 222 kes kejadian sabotaj komunis terhadap perkhidmatan ini.¹⁶⁹ Antaranya, pada malam 16 Februari

1956, wayar telefon di Yong Peng, Johor dipotong.¹⁷⁰ Pada 1 April 1956, komunis memotong wayar telefon di Batu 20, Jalan Ipoh-Kampar, Perak.¹⁷¹ Pada 21 Ogos 1956, kejadian yang sama berlaku di Jalan Kota Tinggi-Mersing, Johor.¹⁷² Berikutnya kejadian sabotaj komunis ke atas perkhidmatan telefon dan telegraf semakin kurang. Ini berpunca daripada pengunduran komunis selepas Tanah Melayu mencapai kemerdekaan pada 31 Ogos 1957. Pada 1958, misalnya, hanya dilaporkan wayar telefon di Batu 33V4, Jalan Kota Tinggi-Mersing, Johor, dirosakkan.¹⁷³

Bekalan Air Paip

Perkhidmatan bekalan air paip di seluruh Persekutuan Tanah Melayu adalah di bawah kawalan kerajaan negeri, walaupun pembiayaan untuk memperluaskan kemudahan ini dibekalkan melalui perbelanjaan kerajaan pusat. Namun demikian, kerja tokok tambah, operasi dan pemuliharaan bekalan air adalah di bawah bidang tugas negeri. Sehingga 1948, kecuali Terengganu, negeri-negeri lain telah dibekalkan dengan kemudahan air paip, terutamanya di bandar.¹⁷⁴

Bagaimanapun, tidak dapat dinafikan bahawa kerja memasang paip air tergendala akibat keadaan huru-hara pada zaman Darurat. Akhbar *Sin Chew Jit Poh*, 4 April 1949, melaporkan sebahagian kerja memasang paip air di Johor terganggu disebabkan oleh keadaan huru-hara yang dibangkitkan oleh komunis.¹⁷⁵ Misalnya, pada 16 November 1948, tiga pekerja Jabatan Kerja Raya yang bertugas di kawasan tadahan Sungai Dal, Kuala Kangsar, Perak, diserang oleh empat orang komunis. Kejadian itu mengakibatkan seorang pekerja terbunuh.¹⁷⁶ Begitu juga, kemudahan ini tidak dapat lari dari kegiatan sabotaj komunis. Keadaan ini telah membawa kesusahan kepada penduduk di kawasan berkenaan.

Di Kajang, Selangor, paip air sepanjang lebih kurang 3.22 kilometer (dua batu) dirosakkan oleh komunis pada 23 Ogos 1949. Ini mengakibatkan suatu skim kecemasan terpaksa dibuat, iaitu mengepam air dari Sungai Jeloh di luar bandar Kajang untuk kegunaan penduduknya.¹⁷⁷ Begitu juga, di Perak, sebuah empangan air berdekatan Chemor dimusnahkan oleh komunis pada awal Oktober 1949.¹⁷⁸ Di Segamat, Johor, pada 5 Januari 1950, saluran bekalan air paip ke pekan Labis diletupkan oleh komunis.¹⁷⁹ Dalam kejadian lain, pada malam 4 Februari 1950, komunis cuba melakukan sabotaj ke atas saluran paip air di Batu 16½ di antara Johor Bahru dengan Pontian, berdekatan pekan Skudai, Johor, tetapi tidak berjaya.¹⁸⁰ Dalam perkembangan lain, pada 2 Jun 1952, Japan anggota polis terbunuh

dalam serang hendap komunis di Batu 12, Ipoh, Perak, ketika mereka dalam perjalanan ke Lombong Timah Kramat Pulau dan Tekka, Ipoh, untuk menyiasat kerosakan saluran paip air akibat perbuatan komunis.¹⁸¹

Tindakan komunis merosakkan keperluan orang ramai telah mendatangkan kesusahan dan kemarahan penduduk kerana akviti harian mereka terganggu. Walaupun begitu, usaha menyediakan bekalan air paip masih diteruskan oleh pihak berkuasa. Ini bertujuan untuk memenangi sokongan penduduk serta melahirkan perasaan kesetiaan terhadap pihak kerajaan, terutamanya di kalangan penduduk kampung baru. Kepentingan menyediakan bekalan air paip kepada kampung baru diakui dan dinyatakan dalam surat D. A. Somerville,¹⁸² Pegawai Daerah Kinta, Perak, kepada Setiausaha Eksekutif SWEC Perak, bertarikh 10 Mac 1953. Antara lain, beliau menyatakan bekalan air di kampung baru adalah salah satu faktor penting yang dapat mewujudkan semangat bekerjasama di kalangan penduduk kampung berkenaan.¹⁸³

Sejak 1949, sejumlah \$12 juta hingga \$13¹/₂ juta telah diperuntukkan untuk tujuan menyediakan bekalan air paip, memperluaskan perkhidmatan dan pembinaan saluran bekalan baru di Tanah Melayu.¹⁸⁴ Pada 1949, saluran bekalan air paip dipasang di bawah skim penempatan semula setinggian di Bukit Tambun, Seberang Prai.¹⁸⁵ Disebabkan bekalan air paip di Tampin, Negeri Sembilan, tidak mencukupi bagi menampung keperluan penduduknya, skim Sungai Chenderai dijalankan untuk memperluaskan bekalan air ke Tampin. Namun demikian, kerja itu amat lambat disebabkan aktiviti komunis dan kekurangan kakitangan.¹⁸⁶ Pada tahun 1949, terdapat tiga bekalan air paip yang dirosakkan oleh komunis, iaitu setiap satunya di Selangor, Kedah dan Seberang Prai.¹⁸⁷

Sehingga 1950, terdapat 87 skim bekalan air paip di Tanah Melayu. Skim terbesar adalah di Kuala Lumpur yang membekalkan air kepada kira-kira 230,000 penduduk. Skim yang kedua besar ialah di Lembah Kinta, yang menyediakan air untuk 117,000 penduduk, termasuk penghuni di bandar Ipoh.¹⁸⁸ Keadaan ini terus berkembang, sehingga 1951, sudah ada 97 skim bekalan air paip di Tanah Melayu. Antara skim terbesar ialah di Kuala Krai, Kelantan, dengan kapasiti pengeluaran lebih kurang 81,109.62 liter (180,000 gelen) sehari.¹⁸⁹ Pada 1952 pula, terdapat 103 bekalan air di Tanah Melayu. Antara kerja yang dilakukan pada tahun 1952 termasuklah memperluaskan bekalan ke Segamat, Johor, untuk memberikan perkhidmatan kepada kampung baru dan kawasan pedalaman.¹⁹⁰

Pada 1953, kebanyakan kampung baru di kawasan Sungai Siput, Perak, dibekalkan air paip. Di Kampung Baru Simpang Jalong, Sungai

Siput, Perak, misalnya telah disediakan 10 paip air.¹⁹¹ Selain itu, 520,000 diterima daripada Setiausaha Pertahanan Tanah Melayu bagi memenuhi kos menyediakan bekalan air paip kepada Kampung Baru Bagan Samak, Kedah.¹⁹² Sejumlah \$34,500,000 diperuntukkan oleh kerajaan untuk mempertingkatkan bekalan air paip di Tanah Melayu pada 1953.¹⁹³ Jumlah ini termasuk \$4,700,000 bagi memperluaskan kemudahan bekalan air di Johor.¹⁹⁴ Dua tempat simpanan air siap pada Disember 1953 untuk projek bekalan air paip di Klang, Selangor dan menelan kos \$5,000,000.¹⁹⁵

Pada 1954, aktiviti merancang dan membina saluran air baru dijalankan dengan giat. Sejumlah \$100 juta diperuntukkan untuk meningkatkan bekalan air yang sudah ada dan menyediakan bekalan ke luar bandar.¹⁹⁶ Selaras itu, bekalan air paip diperluaskan ke kebanyakan kampung baru di Tanah Melayu. Misalnya, Kampung Baru Sungai Buloh, Kampung Baru Kampung Pandan dan Kampung Baru Simpang Ijuk di Selangor.¹⁹⁷ Pada tahun ini, lima bekalan baru mula beroperasi dan menjadikan jumlah pembekalan yang ada kepada 121. Dengan perluasan kemudahan bekalan air ini, dianggarkan lebih dua juta penduduk Tanah Melayu dapat menikmati kemudahan air paip.¹⁹⁸ Pada 1954, penyediaan air paip untuk tiga kampung baru di Seberang Prai telah dilakukan dan pembekalan untuk empat kampung baru lain masih dijalankan. Di Perak, bekalan air paip ke kampung baru di Tanah Mas dan Sauk disediakan. Pada tahun tersebut, buat pertama kali penduduk Bidor, Perak, dibekalkan bekalan air paip. Di Johor pula, kerja menyediakan bekalan air kepada tujuh kampung baru sedang dijalankan.¹⁹⁹

Sehingga 1955, sudah terdapat 130 skim bekalan air paip yang disediakan di Tanah Melayu. Di Johor, bekalan air paip untuk Kampung Baru Jemaluang telah siap dalam bentuk sistem *standpipe*.²⁰⁰ Pada 1955, bekalan air paip untuk Balik Pulau dan Pantai Barat Pulau Pinang mula beroperasi. Selain itu, dua bekalan baru disediakan untuk penduduk kampung baru di Juru dan Sungai Lembu, Seberang Prai.²⁰¹ Pada 1956, lebih 130 sistem bekalan air paip beroperasi di seluruh Persekutuan Tanah Melayu.²⁰² Sehingga tahun 1956, sudah terdapat lapan bekalan air paip di Kelantan. Penduduk Pasir Puteh dan Tumpat telah dibekalkan air paip. Bekalan air paip untuk penduduk Pekan, Pahang dimulakan pada Mei 1956.²⁰³

Pada 1957 dan 1958, terdapat lebih daripada 130 sistem bekalan air paip di Tanah Melayu.²⁰⁴ Pada tahun 1957, kerajaan negeri Kelantan memperuntukkan \$3,900 untuk memasang bekalan air di Kampung Manjor dan Kampung Karang.²⁰⁵ Selain itu, \$300,000 diperuntukkan oleh kerajaan Persekutuan Tanah Melayu untuk projek membina loji simpanan air di Bentong, Pahang, yang kerjanya akan mengambil masa

tiga tahun. Ini selaras dengan keperluan bekalan air yang meningkat berikutan dengan pertambahan penduduk Bentong selepas Perang Dunia Kedua.²⁰⁶ Kerajaan negeri Perak juga memperuntukkan 5350,000 untuk menyediakan kemudahan bekalan air paip di negerinya.²⁰⁷ Projek terbesar yang dijalankan oleh Jabatan Kerja Raya pada 1957 ialah Bekalan Air Klang, yang mampu membekalkan 9.09 juta liter (20 juta gelen) air sehari.²⁰⁸

Pada 1958, kerja penyambungan bekalan air paip dilakukan di Johor Bahru, Muar, Batu Pahat, Segamat, Kluang dan Mersing, Johor. Begitu juga, kerja menyediakan bekalan air di Kuala Perlis dan Simpang Ampat, Perak dijalankan. Di samping itu, penyelidikan ke atas pembinaan tiga skim bekalan air di Perak, iaitu Bekalan Air Kinta, Bekalan Air Hilir Perak dan Bekalan Air Krian sedang dijalankan.²⁰⁹ Terdapat 140 sistem bekalan air paip beroperasi di Tanah Melayu pada 1959. Jumlah penduduk yang menikmati kemudahan bekalan air paip adalah 2,700,000 orang. Pada 1959, kerja membina bekalan air Bentong, Pahang sedang dijalankan.²¹⁰

Pada 1960, lebih 140 bekalan air paip sedang beroperasi di Tanah Melayu. Bekalan ini menyediakan kemudahan air paip kepada kira-kira 2,720,000 penduduk. Kerja menyediakan bekalan air paip kepada penduduk di luar bandar, iaitu Buloh Kasap dan Batu Anam, Johor sedang dijalankan, manakala kerja menyediakan bekalan air paip kepada penduduk luar bandar di Pagoh, Johor, siap pada lewat tahun 1960.

Walaupun dalam keadaan Darurat, skim bekalan air paip terus dibangunkan meliputi kampung baru. Langkah ini diambil untuk memberikan kemudahan dan memenuhi keperluan penduduk Tanah Melayu. Bekalan air penting untuk mempengaruhi penduduk berpihak kepada kerajaan dan bukan komunis. Statistik pada Jadual 6.3 menunjukkan skim bekalan air paip yang disediakan di Tanah Melayu dari 1950 hingga 1955. Sejumlah 87 skim diadakan pada tahun 1950, dan meningkat kepada 97 pada 1951 serta 103 pada 1952. Jumlah skim tersebut seterusnya bertambah kepada 121 pada 1953 dan 1954 serta 130 pada 1955.

Jadual 6.3
Jumlah Skim Bekalan Air Paip di Tanah Melayu, 1950-1955²¹¹

Negeri	1950	1951	1952	1953	1954*	1955
Johor	14	15	16	17	18	18
Kedah	12	8	9	10	11	14
Perlis		4	4	5	3	3
Kelantan	2	6	6	7	7	7
Melaka	1	1	1	2	2	2
Negeri Sembilan	8	8	8	10	10	12
Pahang	13	16	16	16	16	16
Pulau Pinang	4	5	5	6	1	10
P. Wellesley [Seberang Prai]	2	2		2	3	7
Perak	20	20	23	26	27	28
Selangor	11	12	13	19	19	20
Terengganu						
Jumlah	87	97	103	121	121	130

* Pada 1954, beberapa skim bekalan air paip digabungkan menjadi satu skim di Tanah Melayu. Oleh itu, tidak terdapat peningkatan dalam jumlah skim yang ada pada masa itu.

Bekalan Elektrik

Pada zaman Perang Dunia Kedua, loji jana kuasa elektrik sama ada disalahgunakan, kurang diselenggarakan atau dirosakkan. Ada juga kerosakan yang sengaja dilakukan oleh tentera British ketika pengundurannya dari Tanah Melayu pada 1941. Antara yang dimusnahkan atau dirosakkan ialah Stesen Kuasa Bangsar, Kuala Lumpur²¹² dan Stesen Hidroelektrik Hulu Langat, serta kira-kira 260 loji tidak dapat digunakan lagi kerana sudah dibiarkan sejak zaman pendudukan Jepun.²¹³ Apabila British kembali ke Tanah Melayu selepas perang, mereka sedar bahawa semua loji jana kuasa elektrik yang rosak itu harus dibaiki dan dipulihkan segera supaya bekalan tenaga elektrik dapat diusahakan dengan baik dan cekap. Oleh itu, walaupun menghadapi Darurat, penduduk Tanah Melayu masih dapat menikmati kemudahan bekalan elektrik.

Pada zaman Darurat, semua bekalan tenaga elektrik di Tanah Melayu kecuali yang diusahakan secara berlesen oleh syarikat persendirian dan Majlis Perbandaran Pulau Pinang, dikawal oleh Jabatan Letrik Kerajaan yang kemudiannya dikenali sebagai Lembaga Letrik Pusat (LLP) atau *Central Electricity Board* (CEB). LLP yang

menguruskan bekalan tenaga elektrik terpaksa berdepan dengan halangan daripada komunis. Kakitangan LLP mengalami banyak tekanan dan ketegangan terutamanya pada peringkat awal Darurat. Mereka terpaksa bergerak dari satu tempat ke tempat lain semasa menjalankan tugas dan melalui jalan serta kawasan yang sering menjadi sasaran serangan komunis.

Pada masa yang sama, komunis juga melarang jurutera dan penolong teknik LLP menjalankan pembinaan talian penghantaran serta skim baru di kawasan terpencil seperti Cameron Highlands, Pahang. Ini disebabkan komunis bimbang tempat persembunyian mereka akan diketahui oleh pihak lain. Serangan komunis juga mengakibatkan kerosakan terhadap loji jana kuasa elektrik dan menyusahkan kehidupan penduduk di Tanah Melayu. Walau bagaimanapun, serangan itu berkurangan apabila komunis menyedari kepentingan bekalan tenaga elektrik. Kesedaran ini timbul apabila bekalan elektrik di Seremban, dan beberapa buah bandar serta kampung terputus kerana sabotaj komunis. Keadaan ini menyusahkan pergerakan pengikut mereka dalam memperoleh bekalan makanan dan berhubung dengan penyokong.²¹⁴

Dalam melaksanakan tugas, pada permulaan Darurat, LLP diberikan tanggungjawab utama dalam menentukan dan membina sistem pengagihan elektrik serta lampu keselamatan di dalam dan di keliling kem angkatan tentera yang ditugaskan bagi membanteras kegiatan komunis. Antaranya, termasuklah kem di Terendak, Melaka; Kluang, Johor Bahru, Johor; Taiping, Perak dan Butterworth, Pulau Pinang.²¹⁵ LLP kemudian ditugaskan mengendalikan bekalan elektrik di kawasan luar bandar berikutan langkah kerajaan memperkenalkan rancangan penempatan semula untuk mengurangkan atau mengehadkan pengaruh komunis.

Dengan perlaksanaan rancangan kampung baru, LLP diarahkan oleh kerajaan menyediakan lampu pagar di keliling kampung untuk keselamatan dan menyediakan bekalan ke rumah kediaman di kampung baru yang sebelum ini hanya bergantung kepada lampu gasolin dan lilin. Lampu keliling pagar biasanya dipasang pada 630 petang setiap hari dan dipadam pada pukul 6.30 pagi keesokan harinya.²¹⁶ Lampu tersebut penting dalam usaha mempertahankan kampung baru daripada menjadi sasaran komunis. Ia juga penting untuk memudahkan pasukan keselamatan mengesan pergerakan komunis di kampung baru seperti penyeludupan makanan dan pencerobohan kampung.²¹⁷

Pemasangan lampu keliling pagar perlu untuk melindungi kampung baru daripada ancaman komunis. Hal ini dapat dilihat melalui surat daripada Abdul Rahman Pilus, Sedausaha Negeri Perak,

bertarikh 22 Jun 1959 kepada semua Pegawai Daerah Perak. Antaranya, beliau menyatakan lampu keliling pagar merupakan salah satu cara untuk melindungi kampung baru pada zaman Darurat.²¹⁸ Selain itu, Penolong Pegawai Daerah Sungai Siput, Perak, dalam suratnya bertarikh 21 Oktober 1959 kepada Pegawai Daerah Batu Gajah, Perak, menyatakan keperluan pemasangan lampu keliling pagar di kawasan yang sering menjadi sasaran komunis. Beliau turut mencadangkan pemasangan lampu dilakukan di Kampung Baru Lintang dan Lasah, Sungai Siput, Perak.²¹⁹ Selain itu, lampu seperti itu juga penting dalam mempertahankan pencerobohan komunis di kawasan ladang. Perkara ini diakui oleh seorang peladang Eropah di Johor, H. W. J. Hanscock. Beliau menyatakan cara pertahanan itu berjaya menyekat komunis mencerobohi ladang di Johor pada waktu malam.²²⁰ Dengan itu, dapat dikatakan bahawa zaman Darurat telah meletakkan asas kepada program pembekalan elektrik ke luar bandar.

Pada 1948, jumlah bilangan unit tenaga elektrik yang dijana oleh LLP adalah 123,957,654 unit, iaitu peningkatan sebanyak 21,404,417 unit daripada sebelumnya.²²¹ Namun demikian, tidak dapat dinafikan bahawa aktiviti komunis menjejaskan kelancaran kerja penyelidikan untuk membina stesen hidroelektrik. Contohnya, penyelidikan yang dijalankan di Cameron Highlands, sejak 1947 terhalang oleh aktiviti komunis pada separuh kedua tahun 1948.²²² Dalam pada itu, pada 26 November 1948, dua penyambung elektrik di Bidor, Perak, dibinasakan oleh komunis dan menyebabkan kuasa elektrik di kawasan itu terputus sama sekali.²²³

Sehingga lewat 1949, daripada 126 bandar dan kampung yang menerima bekalan elektrik, 60 daripadanya dibekalkan oleh LLP. Jumlah unit tenaga elektrik yang dijana oleh pihak berkuasa pada lapan bulan pertama tahun 1949 adalah 78,356,493 unit, iaitu peningkatan 13,749,241 unit bagi tempoh yang sama pada tahun sebelumnya.²²⁴ Dalam kejadian lain, wayar pengantar utama dari Kuala Lumpur ke Seremban, dirosakkan oleh komunis pada 7 Mac 1949 dan mengakibatkan aliran elektrik di Seremban terputus untuk dua hingga tiga hari.²²⁵ Pada 22 Mei 1949, komunis menyerang stesen jana kuasa Raub, Pahang.²²⁶ Dalam pada itu, pada 17 Julai 1949, stesen kuasa Kuala Kubu, Selangor ditembak oleh komunis.²²⁷

Manakala, pada tahun 1950, penyelidikan Skim Hidroelektrik Cameron Highlands, terpaksa dibatalkan akibat terbunuhnya jurutera Lembaga Hidroelektrik, B. de B. Gates pada 2 Mac 1950 dalam serang hendap komunis di jalan menuju ke Lembah Telom, Cameron Highlands.²²⁸ Bagaimanapun, pada 1950, penjana diesel baru dipasang

di Bahau dan Port Dickson; Melaka; Tanjung Malim; Kemaman dan Kuala Terengganu; Mentakab, Cameron Highlands dan Kuala Lipis; dan Kota Bharu, Kelantan.²²⁹

Pada 1951, akibat kekurangan kakitangan teknikal, LLP tidak dapat memenuhi permintaan menyediakan bekalan elektrik kepada kampung baru dan kawasan penempatan semula. Contohnya, projek pemasangan lampu keselamatan keliling pagar di kawasan pengumpulan semula dan estet di Kuala Pilah, Negeri Sembilan tidak dapat dijalankan kerana masalah kekurangan kakitangan.²³⁰ Ini menyebabkan LLP bertindak memberikan lesen kepada penduduk tempatan atau syarikat swasta untuk memasang dan menyediakan bekalan di kampung baru melalui penjana kecil yang beroperasi selama 12 jam sehari.²³¹ Kampung Baru Sepang, Selangor, contohnya, dibekalkan lampu keselamatan keliling pagar melalui sebuah penjana diesel yang dipasang oleh *Universal Electrical Engineering Company* pada 1951. Penjana itu juga membekalkan tenaga elektrik ke stesen polis dan tempat kediaman Leftenan Polis.²³² Komunis terus mengganggu kemudahan bekalan elektrik. Misalnya, pada 18 Mei 1951, di Kedah, sebuah stesen penjana elektrik dibakar oleh 12 orang komunis.²³³

Sehingga 31 Ogos 1952, LLP atas permintaan Kerajaan Pusat telah mula meaksanakan tugas menyediakan bekalan elektrik dalaman bagi 180 kampung baru di seluruh Tanah Melayu. Antaranya, 130 kampung baru diminta menyediakan stesen penjana diesel mereka, manakala 50 kampung baru dibekalkan elektrik melalui rangkaian LLP.²³⁴ Ia juga menjalankan kerja penyelidikan kemungkinan menyediakan bekalan elektrik dalaman kepada kampung Melayu di luar bandar di Tanah Melayu.²³⁵ Pada tahun itu juga, di daerah Kuala Pilah, misalnya, dicadangkan oleh SVVEC Negeri Sembilan agar lampu elektrik dipasang di Johol, Senaling dan Batu Kikir.²³⁶ Selain itu, wang daripada tabung kerajaan pusat juga diluluskan untuk memasang lampu keliling pagar yang diminta oleh penduduk kampung baru di Jelebu, Rembau dan Port Dickson.²³⁷

Berdasarkan laporan kerajaan pada April 1952, masalah kos pemasangan lampu keliling pagar di kampung baru menyebabkan hanya 161 daripada jumlah 486 kampung baru yang dipilih untuk menikmati kemudahan itu. Pemasangan lampu ini menelan kos \$4,300,000.²³⁸ Pada 1952, pihak berkuasa menyediakan satu unit pemuliharaan jalan di Perak bagi pembinaan lampu jalan antara kampung dengan jalan utama serta antara kampung dengan kawasan penanaman penduduk kampung.²³⁹

Pada 1953, pekan seperti Arau, Perlis; Kepala Batas, Kedah dan Pontian Kecil, Johor telah menerima bekalan elektrik. Loji tambahan

dipasang di Taiping, Kuantan, Mentakab, Raub, Bentong, Cameron Highlands, Kota Bharu, Kuala Terengganu, Kuala Kubu Bahru, Kluang, Tangkak, Kota Tinggi, dan Jasin. Loji penjana dari stesen lain dipindahkan dan dipasang di Gemas, Negeri Sembilan; Segamat, Johor dan Kuala Krai, Kelantan. Selain itu, pada 1953, kerajaan membentuk satu badan yang ditugaskan untuk menyediakan lampu keliling pagar dan bekalan elektrik dalaman kepada 158 kampung baru. Daripada angka itu, 106 menerima bekalan elektrik pada 31 Ogos 1953 dan meningkat kepada 127 pada akhir 1953.²⁴⁰ Pada 24 November 1953, Jawatankuasa Tetap Hal Ehwal Kewangan Majlis Mesyuarat Perundangan Persekutuan meluluskan \$782,790 bagi menyediakan lampu keliling pagar di kampung baru di seluruh Tanah Melayu.²⁴¹ Ini termasuklah peruntukan lebih \$10 ribu bagi memasang lampu pagar di Pahang untuk tiga daerah, iaitu \$2,415 bagi Kuantan; \$2,200 bagi Temerloh dan \$5,900 bagi Cameron Highlands.²⁴²

Pada 1954, penekanan terus diberi kepada pemasangan lampu keliling pagar di kampung baru di seluruh Tanah Melayu. Sehingga 31 Ogos, LLP memasangnya di 156 kampung baru.²⁴³ Pada tahun 1955, LLP ditugaskan oleh kerajaan Persekutuan memasangnya di 14 kampung baru tambahan. Dengan itu, bilangan kampung baru dalam lingkungan lampu keselamatan keliling pagar bertambah menjadi 170.²⁴⁴ Selain itu, pada 1955/56, seluruh negeri Selangor, Seremban dan Port Dickson di Negeri Sembilan serta kawasan Melaka dibekalkan kemudahan bekalan elektrik.²⁴⁵ Oleh itu, zaman Darurat juga membawa kepada perancangan dan pembangunan bekalan elektrik di seluruh negara. Pada 1956, pemasangan lampu keselamatan keliling pagar masih terus diberi perhatian. Pada tahun ini, empat kampung baru tambahan menikmatinya dan menjadikan jumlahnya 174.²⁴⁶

Menjelang 31 Ogos 1957, sejumlah 187 kampung baru telah dibekalkan kemudahan lampu keliling pagar. Stesen Kuasa Elektrik Melaka mula dibina sekitar Mei 1957 dan mula membekalkan kuasa elektrik pada lewat April 1959. Projek ini menelan kos \$17,000,000,²⁴⁷ manakala cawangan stesen letrik di Jalan Tengah, Klang, Selangor, mula beroperasi pada 3 Februari 1959.²⁴⁸ Pada tahun tersebut, penduduk di 190 buah kampung baru menikmati kemudahan bekalan elektrik dan lampu keliling pagar.²⁴⁹ Menjelang akhir Darurat, sejumlah lebih kurang 200 kampung baru di Tanah Melayu dibekalkan kemudahan elektrik dan lampu keliling pagar.²⁵⁰ Antaranya, lima daripada enam kampung baru di daerah Sungai Siput, Perak mendapatkan lampu keliling pagar. Kampung baru itu ialah Salak Bahru, Rimba Panjang, Simpang Jalong, Lintang dan Lasah, manakala

kampung baru di Selangor yang tiada lampu keliling pagar ialah Sungai Buloh.²⁵¹

Pemberontakan komunis di Tanah Melayu pada 1948 mengakibatkan pengisytiharan Darurat yang berlanjutan selama 12 tahun. Dalam tempoh ini, LLP melancarkan program lampu keselamatan keliling pagar bagi kampung baru yang berpusat di luar bandar. Usaha ini menjadi titik permulaan kepada rancangan bekalan elektrik luar bandar yang sistematik dalam tahun-tahun berikutnya. Oleh itu, dapat dikatakan bahawa Darurat menjadi asas kepada perkembangan kemudahan bekalan elektrik di Tanah Melayu, khasnya di luar bandar. Darurat juga menimbulkan kesedaran tentang perlu dan pentingnya kemudahan ini untuk tujuan keselamatan, di samping memenangi hati dan fikiran penduduk.

Sistem Pengairan dan Perparitan

Demi meningkatkan taraf hidup penduduk luar bandar, Tanah Melayu harus berdikari. Dengan itu, kerajaan membuka kawasan baru bagi penanaman padi di Tanjung Karang, Selangor dan tempat-tempat lain; membina saluran pengairan dan memberikan sokongan kewangan untuk kegiatan tanaman sehingga mereka memperoleh hasil tuaian pertama.²⁵² Selepas Perang Dunia Kedua, usaha yang dijalankan berjaya meningkatkan keluasan tanaman padi di Tanah Melayu. Misalnya, di Johor berlaku peningkatan di 24 skim pengairan, dari lebih kurang 2,266.26 hektar (5,600 ekar) pada musim 1946/47 kepada lebih kurang 3,324.66 hektar (8,030 ekar) pada musim 1949/50. Malangnya, kenaikan harga getah dan aktiviti komunis yang giat pada 1950 meninggalkan kesan serta merta dalam keluasan kawasan tanaman padi di Johor. Pada musim 1950/51, kawasan tanaman padi berkurangan kepada lebih kurang 2,003.22 hektar (4,950 ekar). Pada musim seterusnya (1951/52), hanya lebih kurang 400.64 hektar (990 ekar) di tujuh kawasan pengairan ditanam dengan padi di Johor, manakala 17 lagi skim pengairan telah ditinggalkan. Ini berikutan kenaikan harga getah, langkah pengumpulan semula kampung Melayu dan kekurangan pekerja dalam penanaman padi.²⁵³ Dengan itu, jelas bahawa Darurat turut mempengaruhi aktiviti penanaman padi di Johor.

Dalam pada itu, keadaan keselamatan negara sejak bermulanya Darurat telah menyekat program kerja Jabatan Parit dan Taliair (*Drainage and Irrigation Department/P.I.D.*).²⁵⁴ Jurutera D.I.D. Pahang, misalnya, dinasihati oleh pihak polis pada 1949 supaya tidak keluar melakukan kerja penyelidikan dan pengukuran tanpa diiringi oleh anggota polis. Oleh itu, sejak 1949, aktiviti D.I.D. di Pahang amat

terhad. Aktiviti komunis juga menyebabkan sesetengah projek pengairan ditangguhkan atau dibatalkan. Antara tahun 1950 hingga 1952, dua daripada tujuh skim yang dirancang di Johor dan satu daripada tiga skim yang dirancang di Kelantan ditangguhkan kerana Darurat. Di Melaka pula, dua skim telah siap pada 1950 dan perkembangan untuk skim ketiga yang dirancangan terbantut kerana aktiviti komunis. Di Pahang pula, satu skim baru dimulakan tetapi kemudian ditinggalkan kerana aktiviti komunis.²⁵⁵

Bagaimanapun, sejak bermulanya zaman Darurat di Tanah Melayu pada 1948, D.I.D. terus memberikan keutamaan kepada projek untuk meningkatkan pengeluaran padi. Rancangan Pengairan Tanjung Karang di Selangor merangkumi kawasan seluas lebih kurang 20,234.5 hektar (50,000 ekar) adalah projek pembangunan terpenting pada 1948. Ia dirancang dalam tujuh peringkat dan dijadualkan siap pada pertengahan 1951.²⁵⁶ Selain itu, Rancangan Pengairan Kubang Pasu di utara Kedah sedang dilancarkan bagi mengawal pengairan dan penyaliran bagi kawasan seluas 40,469 hektar (100,000 ekar). Daripada keluasan tersebut, lebih kurang 32,375.2 hektar (80,000 ekar) adalah kawd&an tanaman padi.²⁵⁷

Pada 1948, Skim Taliair Daerah Salor, Kelantan mampu mengeluarkan hasil padi 1,451.49 hingga 2,177.24 kilogram (400 hingga 600 gantang) bagi kawasan seluas lebih kurang 0.40 hektar (sekar) dijalankan.²⁵⁸ Selain pembinaan sistem pengairan untuk tanaman padi di Senggarang, Johor dan Sri Menanti, Negeri Sembilan, projek pengairan juga dijalankan di Johor untuk kawasan tanaman kelapa dan tanah kampung seluas kira-kira 30,351.75 hektar (75,000 ekar) pada 1948. Pada masa yang sama, penyelidikan juga dilakukan untuk membangunkan kawasan pantai barat Johor dan Rancangan Durian Sebatang di Perak.²⁵⁹

Dalam perkembangan lain, sejumlah 5167,540 diluluskan oleh Jawatankuasa Tetap Kewangan Negeri Perak untuk kawasan pengairan Changkat Jong, Perak, pada 1949. Ia merupakan projek pengairan kawasan padi untuk penduduk Cina yang ditempatkan semula di situ. Dengan adanya kemudahan pengairan itu, kawasan tersebut dapat menampung setingan dari kawasan lain yang akan ditempatkan di situ.²⁶⁰

Sehingga 1949, 18,211.05 hektar (45,000 ekar) kawasan yang berhampiran dengan Tanjung Karang, Selangor telah dimajukan dan diduduki. Kawasan ini mampu menghasilkan padi yang menggalakkan. Pada musim 1948/49, kebanyakan kawasannya menghasilkan lebih 2,836.47 kilogram (670 gantang) padi bagi keluasan 0.40 hektar (per ekar). Selain itu, skim pengairan Sungai Manik,

berdekatan Teluk Intan; Skim Kubang Pasu, Kedah dan Skim Perlis Selatan, bertujuan meningkatkan kemudahan pengairan dan perparitan bagi 36,826.79 hektar (91,000 ekar) sawah padi dijalankan pada 1949. Skim pengairan Besut, Terengganu pula untuk mengairi lebih kurang 8,498.49 hektar (21,000 ekar) kawasan padi. Turut berlaku peningkatan dalam kemudahan perparitan ke atas lebih kurang 202,345 hektar (setengah juta ekar) tanah kampung, termasuklah kebun kecil kelapa dan getah di Tanah Melayu. Kerja menyediakan Skim Pengairan Senggarang di Johor Barat dan Sri Menanti, Negeri Sembilan yang meliputi kira-kira 30,351.75 hektar (75,000 ekar) tanah kampung dan kebun kelapa berkembang dengan memuaskan dan siap pada hujung 1950. Di Durian Sebatang, Teluk Intan, kerja membina parit bermula pada 1949 di kawasan seluas lebih kurang 1,375.95 hektar (3,400 ekar).²⁶¹ Kerja penyelidikan juga dijalankan di Sitiawan, Perak (72,844.2 hektar/180,000 ekar) dan Paya Temai, berdekatan Pekan, Pahang (3,237.52 hektar/8,000 ekar) untuk penanaman padi sawah.²⁶²

Pada 1950, kerajaan Tanah Melayu telah membeli mesin pengorek untuk melakukan kerja pengairan dan perparitan secara besar-besaran. Menjelang 1950, pembinaan saluran pengairan dan perparitan dilakukan di lima kawasan besar dan 29 kawasan kecil tanaman padi. Pembinaan itu selaras dengan galakan menanam padi di kalangan penduduk Tanah Melayu.²⁶³ Pada 1950, selain tumpuan ke atas kawasan pengairan Tanjung Karang, Selangor, tumpuan juga diberikan ke atas kerja memperluas kawasan perparitan Sungai Besar, Selangor yang meliputi 1,214.07 hektar (3,000 ekar) kebun kecil kelapa. Kerja juga dimulakan untuk memperbesarkan sistem perparitan Semenanjung Bernam, Selangor, yang meliputi kawasan tambahan tanaman kelapa seluas lebih kurang 1,011.72 hektar (2,500 ekar). Skim pengairan di Changkat Jong, Perak pula, tergendala kerana sebahagiannya disabotaj oleh komunis. Di Pahang, walaupun keadaan keselamatan di negeri ini telah mengehadkan sejumlah kerja yang sedang dijalankan, tetapi penyeliaan tetap dan kerap terhadap 109 skim pengairan dan perparitan yang bertaburan di seluruh negeri masih diteruskan.²⁶⁴

Pada 1951, tiada skim pengairan dan perparitan baru yang dimulakan, tetapi skim yang dirancangkan diteruskan dengan penuh perhatian. Dalam draf Rancangan Pembangunan Enam Tahun (1950-1955), digariskan pembinaan 46 skim pengairan dan 12 skim perparitan bagi meningkatkan kemudahan pengairan di lebih kurang 114,527.27 hektar (283,000 ekar) sawah padi yang wujud dan pembangunan kira-kira 33,993 hektar (84,000 ekar) kawasan baru bagi penanaman padi.²⁶⁵ Tiga belas daripada skim tersebut siap pada tahun 1951, 25 skim sedang

dijalankan dan 12 skim ditangguhkan atau dihadkan kerana aktiviti komunis.²⁶⁶

Antara tahun 1949 hingga 1952, kemudahan pengairan dan perparitan diperluaskan meliputi lebih 80,938 hektar (200,000 ekar) kawasan padi. Namun demikian, sehingga tahun 1953, dnjauan dan penyelidikan di sepanjang Kaki Bukit bagi Skim Pengairan Perlis Utara tidak dapat dilengkapkan kerana kegiatan sabotaj komunis ke atas juru ukur dan pembantu teknikal. Tindakan komunis itu menyekat kerja-kerja mereka.²⁶⁷ Pada 1953, di Seberang Prai, Skim Sungai Kulim untuk memperluaskan kemudahan pengairan di lebih kurang 3,609.83 hektar (8,920 ekar) tanah hampir siap.²⁶⁸ Dalam pada itu, sehingga 1953, perkembangan di Skim Pengairan Changkat Jong, Perak bagi kawasan seluas lebih kurang 2,428.18 hektar (6,000 ekar), adalah amat mengeewakan kerana aktiviti komunis. Di samping itu, penduduk lebih gemar terlibat dalam tanaman tembakau daripada padi.²⁶⁹

Bagaimanapun, pada 1954, lebih kurang 485.63 hektar (1,200 ekar) padi diusahakan di Skim Pengairan Changkat Jong. Dalam pada itu, terdapat permintaan tambahan untuk tanah pertanian di kawasan pctenjpatan Cina Changkat Jong, Perak. Dengan itu, kemudahan perparitan dan pengairan diperluaskan ke kawasan hutan seluas lebih kurang 263.05 hektar (650 ekar) dan kawasan tanaman padi seluas lebih kurang 728.44 hektar (1,800 ekar).²⁷⁰ Sementara itu, di Pahang, 110 skim tidak diusahakan sehingga awal tahun 1954 disebabkan sekatan yang dikenakan akibat Darurat. Skim yang dijalankan kemudian pada tahun 1954 hanya meliputi kawasan terpencil di negeri ini yang sukar untuk memasukinya.²⁷¹ Bagaimanapun, sehingga Oktober 1954, D.I.D. Persekutuan Tanah Melayu membangunkan kawasan seluas lebih kurang 115,336.65 hektar (285,000 ekar) tanah paya di pantai barat Tanah Melayu.²⁷²

Pada 1954, 46 skim pengairan yang dianggarkan menelan belanja \$30 juta sedang dijalankan bagi meningkatkan pengairan di lebih kurang 114,527.27 hektar (283,000 ekar) kawasan padi yang sedia ada dan membersihkan lebih kurang 33,993.96 hektar (84,000 ekar) kawasan hutan berpaya untuk penanaman padi. Daripadanya, 25 skim telah siap dan yang lain berada dalam peringkat pembangunan yang berbeza. Selain itu, Skim Pengairan Sungai Terengganu yang menyediakan kemudahan pengairan bagi lebih kurang 1,375.95 hektar (3,400 ekar) siap pada Ogos 1954. Pada hujung tahun 1954, kerja pembinaan di Bukit Abal, Kelantan, yang bertujuan untuk meningkatkan kemudahan pengairan dan perparitan telah siap, manakala kerja meningkatkan sistem pengairan bagi Skim Pengairan Sungai Danan, Kelantan, untuk kawasan seluas lebih kurang 242.81 hektar (600 ekar) sedang diusahakan.²⁷³

Secara umumnya, sehingga tahun 1954, D.I.D. telah berkembang dengan pesat dalam tugasnya. Ini dapat dilihat melalui Jadual 6.4 yang menunjukkan pembangunan tanah di bawah usaha jabatan berkenaan. Sehingga 1954, daripada keluasan 323,752 hektar (800,000 ekar) yang ditanam dengan padi sawah, lebih kurang 169,969.8 hektar (420,000 ekar) disediakan kemudahan pengairan dan perparitan. Dengan itu, Tanah Melayu mampu menghasilkan sebanyak 416,579,270 kilogram (410,000 tan) padi. Di samping itu, kawasan seluas lebih

Jadual 6.4
Pembangunan Tanah di bawah Jabatan Parit dan Taliair, Tahun 1954²⁷⁴

Bil.	Perkara	Keluasan Kawasan/Hasil
1.	Kawasan yang ditanam dengan padi basah	323,752 hektar (800,000 ekar)
2.	Kawasan pengairan untuk pengeluaran padi basah disediakan dengan kawalan pengairan	169,969.8 hektar (420,000 ekar)
3.	Pengeluaran padi di Tanah Melayu	416,579,270 kilogram (410,000 tan)
4.	Kawasan pengairan untuk getah dan kelapa (kebun kecil) yang dibekalkan dengan kemudahan perparitan	115,336.65 hektar (285,000 ekar)

kurang 115,336.65 hektar (285,000 ekar) untuk penanaman kelapa dan getah juga dibekalkan kemudahan perparitan.

Tahun 1955 adalah tahun keenam dan terakhir bagi Rancangan Pembangunan Enam Tahun (1950-1955). Dalam tiga tahun pertama, perkembangan agak terhad. Keadaan ini disebabkan oleh pelbagai faktor. Antaranya ialah aktiviti komunis dan kekurangan kakitangan kerana mereka digerakkan untuk membantu pelaksanaan Rancangan Briggs bagi menempatkan semula setinggan. Dalam tempoh 1950-1955, kerja-kerja pembinaan siap untuk 36 skim pengairan daripada 46 yang dirancangkan. Pada 31 Disember 1955, lebih kurang 88,829.45 hektar (219,500 ekar) sawah padi telah dimajukan dan lebih kurang 22,500.76 hektar (55,600 ekar) tanah baru juga tersedia untuk tanaman padi sawah dengan kos \$21,000,000. Selain itu, dalam tempoh 1950-1955, 10 skim perparitan telah siap dan dua lagi usaha memperluaskan skim perparitan di Senggarang dan Muar, Johor, berkembang dengan baik. Jumlah lebih kurang 39,902.43 hektar (98,600 ekar) tanah di bawah tanaman padi ditingkatkan, dan lebih kurang 7,527.23 hektar (18,600

ekar) tanah baru disediakan bagi mengusahakan tanaman lain selain padi dengan jumlah kos \$3,900,000.²⁷⁵

Rancangan Pembangunan 1956-1960 diumumkan pada 1956. Ia merangkumi 29 skim pengairan baru dan 14 skim perparitan. Skim pengairan ini dapat menyediakan kemudahan kepada 214,485.7 hektar (530,000 ekar) kawasan penanaman. Skim perparitan pula adalah untuk merangkumi kawasan seluas 163,899.45 hektar (405,000 ekar).²⁷⁶ Pada 1956, peringkat pertama Skim Perparitan Muar, Johor, telah siap. Ia memberikan kemudahan pengairan kepada 3,727.19 hektar (9,210 ekar) kebun getah, kelapa dan sayur.²⁷⁷ Begitu juga, peringkat pertama Skim Pengairan Sungai Trans-Perak yang merangkumi 364.22 hektar (900 ekar) sawah padi dan 1,295.01 hektar (3,200 ekar) kawasan paya siap pada tahun 1956. Skim Pengairan Perlis Selatan yang menelan kos \$1.8 juta siap pada penghujung tahun 1956 dan dirasmikan oleh Raja Perlis pada Januari 1957.²⁷⁸

Keadaan Darurat memperlahankan rancangan pembangunan pengairan, khususnya di antara tahun 1952/53 kerana kakitangan D.I.D. dipindahkan bekerja di bawah Rancangan Briggs. Berikutan dengan kemefaakaan Tanah Melayu dan pengurangan aktiviti komunis, terdapat peningkatan dalam pembangunan kemudahan pengairan dan perparitan di seluruh negara.

Perkhidmatan Kesihatan dan Perubatan

Perkembangan kemudahan kesihatan dan perubatan amat penting pada zaman Darurat kerana apabila keadaan hidup penduduk semakin baik, keupayaan komunis bergerak di kalangan orang ramai semakin berkurangan dan menyukarkan mereka dalam memaksa penduduk Tanah Melayu memberi sokongan material dan moral. Oleh itu, perkembangan kemudahan ini penting dalam meningkatkan taraf hidup penduduk dan menjauhkan mereka daripada pengaruh komunis.

Walaupun aktiviti komunis telah mengakibatkan lebih 1,000 orang kehilangan nyawa pada 1948, namun tahun tersebut mencatatkan rekod kesihatan yang memuaskan di Tanah Melayu. Terdapat pengurangan dalam kadar kelahiran, dari 43.2 per seribu bagi semua kaum pada tahun 1947 kepada 40.7 pada 1948. Kadar kematian juga menurun kepada 16.4 per seribu untuk semua kaum berbanding angka 19.5 pada tahun sebelumnya. Begitu juga, kadar kematian bayi jatuh dari 102 pada 1947 kepada 89 per seribu pada 1948. Kedua-dua kadar kematian mencatatkan rekod yang terendah pada 1948 berbanding tahun-tahun sebelumnya.²⁷⁹

Kadar kejadian malaria telah mencapai kadar yang rendah pada 1948 berbanding dengan 1947. Tiada kes yang dilaporkan di Pahang, Johor, Selangor dan Perak pada 1948. Jumlah kes yang dirawat di hospital kerajaan adalah 19,519 dengan 596 kematian berbanding dengan 26,174 dengan 1,041 kematian pada 1947.²⁸⁰ Pemeriksaan biasa ke atas kedai makan dan minum, tempat membuat atau membakar roti, rumah penyembelihan, pasar, gerai dan penjaja makanan dijalankan. Pemberian lesen perniagaan adalah bergantung kepada keadaan kebersihan di tempat perniagaan dijalankan. Pada tahun 1948 juga, hospital terdapat di semua bandar di Tanah Melayu seperti Pulau Pinang, Melaka, Johor Bahru, Alor Setar, Ipoh, Kuala Lumpur dan Seremban. Dalam usaha menjaga kesihatan penduduk kampung, pekan, luar bandar dan estet, dispensari statik, dispensari sementara dan dispensari bergerak dibentuk untuk memudahkan penduduk yang menghadapi masalah kesihatan mendapatkan rawatan. Di Johor, Pahang, Terengganu dan Kelantan, dispensari bergerak juga ditubuhkan di sungai. Sebanyak 1,975,009 rawatan diberi melalui perkhidmatan dispensari pada 1948 dan antaranya, 632,929 rawatan dilakukan oleh dispensari bergerak.²⁸¹ Namun demikian, dispensari turut menjadi sasaran serangan komunis. Misalnya, pada 26 Disember 1948, komunis membakar hangus dispensari di Estet Seberang, Teluk Intan, Perak.²⁸²

Taraf kesihatan umum di Tanah Melayu semakin meningkat pada 1949. Kadar kelahiran meningkat kepada 43.6 per seribu dan kadar kematian berkurangan kepada 14.2 per seribu pada 1949. Pada masa yang sama, kadar kematian bayi juga berkurangan dari 89 per seribu pada 1948 kepada 80 per seribu pada tahun 1949.²⁸⁵ Angka ini menjelaskan peningkatan keadaan kesihatan dan Liraf hidup penduduk di Tanah Melayu. Bekalan air yang dikawal oleh Jabatan Kerja Raya sentiasa dikekalkan dalam kualiti tinggi di semua bandar besar dan kebanyakan bandar kecil. Pegawai kesihatan bekerjasama rapat dengan jurutera dalam memeriksa ketulenan bekalan air kepada penduduk.²⁸⁴ Pada tahun ini, kadar kejadian malaria mencapai paras yang lebih rendah daripada tahun 1948. Jumlah kes yang dirawat di hospital kerajaan ialah 18,400 dengan 462 kematian pada tahun 1949 berbanding dengan 19,519 dengan 596 kematian pada 1948.²⁸⁵

Hampir seluruh bandar besar di Tanah Melayu bebas daripada jangkitan malaria pada 1949. Selain itu, kerajaan juga mencadangkan beberapa usaha untuk meningkatkan lagi taraf kesihatan dan perubahan di negara ini. Antaranya, pembinaan sebuah sekolah latihan untuk kakitangan hospital. Sementara itu, untuk membaiki keadaan kesihatan di luar bandar, cadangan dibuat untuk membina satu rangkaian pusat kesihatan yang setiap satunya mengadakan perkhidmatan bagi kira-

kira 10,000 penduduk. Lebih kurang 200 pusat jenis ini dicadangkan. Juga diperkenalkan skim untuk memperluaskan rawatan tibi dan meningkatkan kemudahan kesihatan di hospital awam serta institusi perubatan yang lain.²⁸⁶

Pada 1950, Tanah Melayu telah mempunyai organisasi perubatan yang teratur. Setiap negeri dan petempatan mempunyai pejabat perubatan yang menyelaraskan pentadbiran perkhidmatan kesihatan dan hospital. Terdapat pegawai kesihatan di setiap negeri, dibantu oleh inspektor atau penyelia kesihatan, yang sama ada bertanggungjawab kepada Lembaga Bandar atau bekerja secara langsung di bawah bidang kuasa lembaga di luar bandar. Setiap pegawai kesihatan bertanggungjawab untuk satu kawasan yang mengandungi penduduk antara 5,000 dan 10,000 orang. Hospital dibina di bandar dan dispensari berkhidmat untuk penduduk luar bandar.²⁸⁷ Pada tahun 1950, 685,015 pesakit mendapat rawatan di dispensari bergerak di seluruh Tanah Melayu.²⁸⁸

Statistik penting pada 1951 menunjukkan terdapat peningkatan dalam kesihatan penduduk Tanah Melayu. Jumlah kelahiran yang dicatatkan pada 1951 adalah 232,896, iaitu dengan purata bulanan 19,408 berbanding dengan 18,293 sebulan pada 1950. Sementara itu, bilangan kematian yang dicatatkan pada 1951 adalah 81,630 dengan purata 6,803 sebulan daripada 6,880 pada tahun 1950. Angka ini menunjukkan kadar kematian adalah 15.3 per seribu dan kadar kelahiran 43.6 per seribu pada tahun 1951 berbanding dengan 15.8 kadar kematian dan 42.0 kadar kelahiran pada 1950. Kadar kematian bayi pula adalah 97 per seribu dan kadar pada tahun 1950 ialah 102.²⁸⁹

Pada tahun 1952, jumlah kelahiran mencapai 244,624 dengan jumlah kematian 75,020. Kadar kematian bayi pula ialah 90 per seribu kelahiran dan kadar kematian bagi penduduk Tanah Melayu pada tahun itu ialah 13.6 per seribu.²⁹⁰ Jadual 6.5 menunjukkan kampung baru di Selangor yang mendapat kemudahan perkhidmatan kesihatan dan perubatan daripada pasukan sukarela pada 1952.

Jadual 65
Pasukan Kesihatan dan Perubatan yang Berkhidmat di Kampung Baru,
Selangor Pada 1952²⁹¹

Nama Kampung Baru	Tarikh Penubuhan Pasukan
Pasukan Palang Merah	
1. Serdang 2. Ampang 3. Pandamaran 4. Tanjong [Tanjung] Sepat 5. Tanjong [Tanjung] Karang	10 Mei 1952 4 Julai 1952 16 Julai 1952 21 Ogos 1952 12 September 1952
Pasukan St. John Ambulans	
1. Jinjang 2. Kuala Kubu Bahru 3. Ulu [Hulu] Langat 4. Setapak 5. Jenjarom	23 September 1952 26 September 1952 20 Disember 1952 30 Disember 1952 31 Disember 1952
Klinik-Klinik Mubaligh*	
1. Jinjang Selatan 2. Penempatan Pertanian Sungei Buloh 3. Salak South	

*Klinik ini mula memberikan perkhidmatan pada 1952.

Pada 1953, perkembangan perkhidmatan kesihatan luar bandar dapat dilihat melalui penempatan pasukan sementara yang dianggotai oleh Pasukan St. John Ambulans dan jururawat Pasukan Palang Merah di kampung baru dan kampung di seluruh negara. Ini ditambahkan lagi dengan pengaliran masuk perkhidmatan kesihatan oleh para mubaligh Kristian di kawasan penempatan semula.²⁹² Keadaan kesihatan di Tanah Melayu bertambah baik pada 1954. Pada tahun ini, usaha meningkatkan keadaan kesihatan di luar bandar terus ditekankan. Antaranya, dispensari statik, bilik rawatan, dispensari bergerak, pusat kebajikan bayi dan klinik kebajikan bayi disediakan. Selain itu, perkhidmatan kesihatan diberi oleh Pasukan Palang Merah British, sukarelawan wanita dan Pasukan St. John Ambulans serta stesen yang disediakan oleh badan mubaligh. Kemudahan kesihatan

di luar bandar semakin bertambah jika dibandingkan dengan tahun-tahun sebelumnya sebagaimana yang ditunjukkan dalam Jadual 6.6.

Jadual 6.6
Kemudahan Kesihatan di Luar Bandar, 1952-1954²⁹³

Kemudahan	1952	1953	1954
Dispensari Statik	150	169	172
Bilik Rawatan		5	7
Dispensari Bergerak	73	75	75
Pusat Kebajikan Bayi	94	104	100
Klinik Kecil Kebajikan Bayi	242	372	401
Pasukan Palang Merah British Yang Memberikan Perkhidmatan	30	31	28
Sukarelawan Wanita Yang Memberikan Perkhidmatan Kesihatan		4	3
Pasukan St. John Ambulans Yang Beroperasi	12*	26	22
Stesen Perkhidmatan Perubatan Yang Disediakan oleh Badan Mubaligh	6	16	15

* Pada 1952, selain 12 pasukan yang sedang memberikan perkhidmatan kepada penduduk luar bandar, 25 pasukan lagi sedang dirancang oleh Persatuan St. John Ambulans.

Selain perhatian yang diberi kepada penduduk luar bandar, keadaan kesihatan Orang Asli yang berada dalam hutan juga diberi penekanan. Pada 1954, dispensari kesihatan didirikan dalam setiap *jungle fort* dan di Pusat Penyelidikan Orang Asli di seluruh Tanah Melayu.²⁹⁴ Dispensari ini menyediakan perantaraan yang berkesan dalam mendidik Orang Asli tentang kepentingan kesihatan. Penubuhan dispensari ini juga adalah faktor penting dalam memelihara keadaan kesihatan Orang Asli dan menyedarkan mereka tentang kepentingan hidup yang sihat serta berhubung dengan dunia luar. Sekali gus langkah tersebut juga menunjukkan bahawa Orang Asli sentiasa dijaga oleh kerajaan. Dengan itu, komuniti ini akan menyokong kerajaan dan bukan berpihak kepada komunis.

Pada 1955, jumlah kelahiran penduduk Tanah Melayu mencatatkan 260,766 berbanding 257,844 pada 1954. Jumlah ini menunjukkan terdapat peningkatan sebanyak 2,922 pada 1955. Angka kematian pula ialah 69,477 pada 1955 berbanding 71,861 pada 1954, iaitu penurunan sebanyak 2,414. Kadar kematian keseluruhan di Tanah Melayu pada 1955 ialah 11.5 per seribu penduduk berbanding 12.2 per seribu pada 1954.²⁹⁵ Pada 1955, penekanan terhadap perluasan

dan perkembangan perkhidmatan kesihatan luar bandar diteruskan. Jabatan Perubatan Negeri dan Petempatan menyediakan kemudahan perubatan melalui dispensari statik, klinik kesihatan ibu dan kanak-kanak serta dispensari bergerak.

Sebagai tambahan, badan sukarela yang terdiri daripada Pasukan Palang Merah, Pasukan St. John Ambulans dan badan mubaligh turut menyumbang dalam menyediakan perkhidmatan kesihatan di luar bandar,²⁹⁶ terutamanya kampung baru. Dengan adanya kemudahan ini, kehidupan penduduk di kampung baru lebih terjamin kerana penduduk sentiasa hidup dalam keadaan yang sihat dan timbul keyakinan kepada kerajaan. Selepas pilihan raya 1955, Kementerian Kesihatan dan Kebajikan Sosial yang terdiri daripada Jabatan Kesihatan, Ilmu Kimia dan Kebajikan Sosial pula bertanggungjawab ke atas hal-hal kesihatan penduduk Tanah Melayu.²⁹⁷

Sehingga tahun 1956, kebanyakan kampung baru telah dibekalkan dengan kemudahan perkhidmatan kesihatan dan perubatan. Pada November 1956, Menteri Kesihatan dan Kebajikan Sosial, Leong Yew Koh, menyatakan bahawa kampung baru telah menikmati sekurang-kurangnya satu daripada kemudahan kesihatan dan perubatan berikut:

- (a) Klinik Perkhidmatan Perubatan Kerajaan atau dispensari;
- (b) Klinik yang dikendalikan oleh badan mubaligh;
- (c) Klinik yang dikendalikan oleh Pasukan Palang Merah atau Pasukan St. John Ambulans;
- (d) Klinik bergerak dijalankan dengan kenderaan bermotor atau bot dan diatur oleh Perkhidmatan Perubatan Kerajaan atau badan mubaligh atau Pasukan Palang Merah atau Pasukan St. John Ambulans;
- (e) Lawatan dalam jangka waktu tetap oleh klinik kesihatan ibu dan kanak-kanak.²⁹⁸

Pada Mac 1960, Menteri Kesihatan dan Kebajikan Sosial Tanah Melayu, Dato' Ong Yoke Lin²⁹⁹ menyatakan bahawa perkara penting yang harus diberikan perhatian segera ialah memperluaskan kemudahan kesihatan dan perubatan yang terdapat di luar bandar, melatih kakitangan kesihatan dan perubatan serta memperbaiki hospital yang kekurangan kelengkapan.³⁰⁰ Dengan itu, dapat dikatakan bahawa Darurat telah mencorakkan usaha menyediakan kemudahan kesihatan dan perubatan, khasnya kepada penduduk luar bandar di Tanah Melayu.

Nota

¹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 88 For The Week Ending The 10th January 1952, Part III, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity; Memorandum-Sabotage of Malayan Railway Track, hlm. 1-2, dalam C.O. 1022/1/SEA10/01, General Emergency Situation In Malaya.

² SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11, 1958, hlm. 37; *The China Press*, 29 August 1949, hlm. 5; *Kin Kwok Daily News*, 29 August 1949, hlm. 4.

³ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 10 November 1949, hlm. 1; *The Straits Times*, 13 January 1958, hlm. 1. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 141-142.

⁴ *The China Press*, 24 July 1948, hlm. 6; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 24 July 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 23 July 1948, hlm. 3; *The Singapore Free Press*, 23 July 1948, hlm. 1.

⁵ *Majlis*, 27 Ogos 1948, hlm. 7; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 28 August 1948, hlm. 1.

⁶ *Sing Pin Jih Pao*, 21 October 1948, hlm. 3; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 21 October 1948, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 21 October 1948, hlm. 1.

⁷ Kereta api panduan ialah kereta api yang bergerak mendahului kereta api penumpang atau kereta api barang. Ia bertujuan untuk memastikan landasan selamat digunakan.

⁸ *Kin Kwok Daily News*, 1 December 1948, hlm. 4; *Sin Chew Jit Poh*, 1 December 1948, hlm. 4; *Indian Daily Mail*, 1 December 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 30 November 1948, hlm. 1.

⁹ *Majlis*, 28 Disember 1948, hlm. 1; *Nanyang Siang Pau*, 28 December 1949, hlm. 7; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 28 December 1948, hlm. 1.

¹⁰ Amarjit Kaur, *Bridge and Barrier, Transport and Communications in Colonial Malaya 1870-1957*, Singapore: Oxford University Press, 1985, hlm. 176; Amarjit Kaur, "Railroad in Malaya, 1941-1957: The Japanese Interregnum, The Return of British and Railroad Reconstruction", *Malaysian in History*, Vol. 25, 1982, hlm. 94-95. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 141-142.

¹¹ Memorandum-Sabotage of Malayan Railway Track, hlm. 2-3, dalam C.O. 1022/1/SEA10/01, General Emergency Situation In Malaya; *Modern Daily News*, 29 August 1949, hlm. 4; *The China Press*, 5 August 1948, hlm. 6; 29 August 1949, hlm. 5.

¹² SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11, 1958, hlm. 37 dan 38. Lihat juga *Kin Kwok Daily News*, 7 August 1948, hlm. 4; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 7 August 1948, hlm. 4.

¹³ G. R. Poynter, Executive Secretary to The Director of Operations, Bluff Road, Kuala Lumpur, 27 April 1954, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 315/54, Railway Security.

¹⁴ *Majlis*, 8 September 1948, hlm. 1.

¹⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 141.

¹⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 165-166; *Modern Daily News*, 29 August 1949, hlm. 4.

¹⁷ *Majlis*, 24 Januari 1949, hlm. 2; *Sing Pin Jih Pao*, 24 January 1949, hlm. 3; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 23 January 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 22 January 1949, hlm. 5.

¹⁸ SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11, 1958, hlm. 37; *Modern Daily News*, 3 February 1949, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 3 February 1949, hlm. 1.

¹⁹ *Majlis*, 24 Mac 1949, hlm. 2; *Sing Pin Jih Pao*, 23 March 1949, hlm. 3; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 23 March 1949, hlm. 4; *The Malay Mail*, 22 March 1949, hlm. 5.

²⁰ Dato' J. J. Raj, Jr, *The War Years & After*, hlm. 118; *Kin Kwok Daily News*, 4 October 1949, hlm. 4; *Sing Pin Jih Pao*, 4 October 1949, hlm. 3; *The Singapore Free Press*, 3 October 1949, hlm. 1.

²¹ Colonial Office Malaya, 9th-15th December, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 20; Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For December 1949, dalam C.O. 717/175/52849/22/Part II, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 46.

²² *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 165-166.

²³ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 185-186; *Nanyang Siang Pau*, 12 November 1951, hlm. 7; *The Malay Mail*, 8 August 1952, hlm. 6.

²⁴ *The China Press*, 5 January 1950, hlm. 6; *Majlis*, 4 Januari 1950, hlm. 2; *Indian Daily Mail*, 3 January 1950, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 3 January 1950, hlm. 8.

²⁵ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 2, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 2, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

²⁶ Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 83 For Week Ending 9 February 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 405.

²⁷ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 5, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency; Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 5, dalam Fail Pejabat Daerah Kota Tinggi, D.O.K.T. No. 120/1949, Summary of Security Activities During Emergency.

²⁸ Chronology of Important Events During The Emergency In Malaya For The Period January To June 1950, hlm. 7, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2114/1949, Chronology of Important Events During The Emergency.

²⁹ Tukang api adalah pekerja yang memasuki kayu arang ke dalam pendingang kereta api.

³⁰ *Majlis*, 4 April 1950, hlm. 8.

³¹ *Sing Pin Jih Pao*, 19 May 1950, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 19 May 1950, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 19 May 1950, hlm. 1.

³² *Indian Daily Mail*, 2 January 1951, hlm. 1; *The Malay Mail*, 2 January 1951, hlm. 7.

³³ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 185-186. Lihat juga *Nanyang Siang Pau*, 12 November 1951, hlm. 7; *Sin Chew Jit Poh*, 19 September 1952, hlm. 7; *The Malay Mail*, 8 August 1952, hlm. 6.

³⁴ SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11, 1958, hlm. 37.

³⁵ Antaranya, \$4,842,845.40 diperolehi daripada hasil perkhidmatan kereta api, \$1,541,400.38 daripada tabung Keretapi Malaya dan selebihnya \$6,045,988.22 daripada pinjaman dan tabung kerajaan. *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 250.

³⁶ *Utusan Melayu*, 3 Februari 1953, hlm. 1; *The China Press*, 3 January 1953, hlm. 4; *The Malay Mail*, 8 August 1952, hlm. 6; 18 September 1952, hlm. 9.

³⁷ Yuen Yuet Leng, *Operation Ginger*, hlm. 18-19. Lihat juga *Sing Pin Jih Pao*, 10 February 1951, hlm. 5; *Majlis*, 10 Februari 1951, hlm. 2.

³⁸ *Majlis*, 28 April 1951, hlm. 2; *Sin Chew Jit Poh*, 28 April 1951, hlm. 7; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 28 April 1951, hlm. 5.

³⁹ *Majlis*, 11 Mei 1951, hlm. 3; *The Malay Mail*, 10 May 1951, hlm. 7; *The Singapore Free Press*, 10 May 1951, hlm. 1.

⁴⁰ *The China Press*, 16 May 1951, hlm. 4; *Kin Kwok Daily News*, 16 May 1951, hlm. 4; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 16 May 1951, hlm. 5.

⁴¹ SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11, 1958, hlm. 37.

⁴² *The China Press*, 3 February 1953, hlm. 4.

⁴³ SP. 3/8/74, *Malayan Railway Administration Report For The Year 1952* (by J.O. Sanders, General Manager, Malayan Railway), hlm. 4.

⁴⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 257; *Communication From The Chair—Address By His Excellency The High Commissioner*, hlm. 51, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, *The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council*.

⁴⁵ SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11, 1958, hlm. 39.

⁴⁶ *Indian Daily Mail*, 16 February 1953, hlm. 4.

⁴⁷ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 279.

⁴⁸ *The China Press*, 28 April 1953, hlm. 5.

⁴⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 339 dan 341.

⁵⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 355.

⁵¹ *Sin Chew Jit Poh*, 20 March 1955, hlm. 8.

⁵² *The China Press*, 9 June 1955, hlm. 4.

⁵³ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 20 August 1955, hlm. 5; *Chung Shing Jit Pao*, 21 August 1955, hlm. 8; *Straits Echo & Times of Malaya*, 20 August 1955, hlm. 2.

⁵⁴ *Sing Pin Jih Pao*, 8 September 1955, hlm. 7.

⁵⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 359; *Malayan Railway Administration Annual Report For The Year 1956*, London: Malayan Railway Administration, 1957, hlm. 17.

⁵⁶ *Sin Chew Jit Poh*, 6 February 1956, hlm. 9.

⁵⁷ *Sin Chew Jit Poh*, 5 November 1956, hlm. 11; *Sing Pin Jih Pao*, 5 November 1956, hlm. 7.

⁵⁸ *The China Press*, 23 November 1957, hlm. 1.

⁵⁹ Untuk 1958, lihat *Malayan Railway Administration Report For The Year 1958*, Kuala Lumpur: Malayan Railway Administration, 1959, hlm. 6. Keadaan perkhidmatan kereta api pada 1959, lihat *Malayan Railway Administration Report For The Year 1959*, Kuala Lumpur: Malayan Railway Administration, 1960, hlm. 6. Bagi tahun 1960, rujuk *Malayan Railway Administration Report For The Year 1960*, Kuala Lumpur: Malayan Railway Administration, 1961, hlm. 6.

⁶⁰ Diubahsuai daripada S. S. Awbery and F. W. Dalley, *Labour and Trade Union Organisation in The Federation of Malaya and Singapore*, Kuala Lumpur: Government Press, 1948, hlm. 3-4.

⁶¹ Federation of Malaya Monthly Newsletter No. 4 For The Period 16th April To 15th May 1949, dalam C.O. 717/183/52928/24, Political Development Monthly Newsletter, hlm. 108.

⁶² *Background Information and Material For Speakers—The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 8.

⁶³ *The Straits Times*, 3 July 1953, hlm. 5.

⁶⁴ H.E. The High Commissioner's Address to The Legislative Council To Be Delivered on 25th November 1953, hlm. 23, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council.

⁶⁵ *The Straits Times*, 9 June 1949, hlm. 1.

⁶⁶ Ketua Jajahan Pasir Puteh kepada Penggawa Daerah, bertarikh 19 Julai 1950, dalam Fail Pejabat Daerah Pasir Puteh, Kelantan, D.O.P.P. 477/48, Clearing of Roadside Belukar; L. C. Carrel, Secretary For Defence, Defence Department, Kuala Lumpur to Executive Secretariat, All State/Settlement War Executive Committees, 18 April 1953, dalam Fail Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Puteh, D.O.P.P. 161/52, Road Clearance-Machang To Pasir Puteh

⁶⁷ *The China Press*, 12 August 1948, hlm. 6; *The Singapore Free Press*, 11 August 1948, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 11 August 1948, hlm. 1.

⁶⁸ Cipher Telegram, 21 August 1948, hlm. 1, dalam C.O. 825/66/1/55217/8/1, FARELF Reports on Internal Conditions.

⁶⁹ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For October 1948, dalam C.O. 717/175/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 6.

⁷⁰ *Majlis*, 15 November 1948, hlm. 1; *Sin Chew Jit Poh*, 15 November 1948, hlm. 1.

⁷¹ *Majlis*, 13 Disember 1948, hlm. 2; *Sin Chew Jit Poh*, 12 December 1948, hlm. 7; *Nanyang Siang Pau*, 12 December 1948, hlm. 4.

⁷² *Modern Daily News*, 7 January 1949, hlm. 4; Emergency Leaflet No. 191, dalam Fail Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Puteh, D.O.P.P. 2/1949, Emergency Leaflets.

⁷³ Colonial Office Malaya, 13th-19th May 1949, dalam C.O. 717/718/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 235.

⁷⁴ *British Malaya*, Vol. 24, No. 3, July 1949, hlm. 265; Federation of Malaya Political Report No. 8 For June 1949, hlm. 6, dalam C.O. 825/74/3/55404/3, Monthly Political Reports From Federation of Malaya.

⁷⁵ *Majlis*, 23 Disember 1949, hlm. 2; *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 22 December 1949, hlm. 1; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 22 December 1949, hlm. 5.

⁷⁶ *Majlis*, 18 Januari 1950, hlm. 8; *The China Press*, 17 January 1950, hlm. 3.

⁷⁷ *Majlis*, 26 Mac 1950, hlm. 8; *Kin Kwok Daily News*, 26 March 1950, hlm. 4; *The Singapore Free Press*, 25 March 1950, hlm. 1.

⁷⁸ Federation of Malaya Police Monthly C.I.D. Survey of Crime For April 1950, dalam C.O. 717/200/52849/22, Law and Order, Monthly C.I.D. Survey of Crime, hlm. 236.

⁷⁹ *Ibid.*, hlm. 233.

⁸⁰ *Majlis*, 4 Februari 1951, hlm. 6; *The China Press*, 4 February 1951, hlm. 3; *Sin Chew Jit Poh*, 4 February 1951, hlm. 7.

⁸¹ *Majlis*, 16 Mac 1951, hlm. 1; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 16 March 1951, hlm. 5.

⁸² *Majlis*, 21 April 1951, hlm. 6; *Sin Chew Jit Poh*, 20 April 1951, hlm. 7.

⁸³ *The China Press*, 4 May 1951, hlm. 3; *Straits Echo & Times of Malaya*, 4 May 1951, hlm. 7.

⁸⁴ *The China Press*, 20 October 1951, hlm. 5.

⁸⁵ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 95 For The Week Ending The 28th February 1952, Part II, hlm. 2, dalam C.O. 1022/14/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

⁸⁶ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 108 For The Week Ending The 29th May 1952, Part II, hlm. 2-4, dalam C.O. 1022/15/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity In Malaya.

⁸⁷ D. INF. 5/52/82 (EMERG), Federal Government Press Statement Emergency Communique, dalam C.O. 1022/8/SEA10/12/02, The Chain of Command and Relationship of Civil and Military Authorities In The Direction of Emergency Operations In Malaya.

⁸⁸ *Nanyang Siang Pau*, 10 January 1953, hlm. 8.

⁸⁹ Inward Telegram, To The Secretary of State For The Colonies From Federation of Malaya, 25th April 1953, dalam C.O. 1022/9/SEA10/14/01, Weekly Situation Reports on Bandit Activity In Malaya.

⁹⁰ *Sin Chew Jit Poh*, 29 December 1953, hlm. 7.

⁹¹ *Indian Daily Mail*, 20 January 1954, hlm. 4.

⁹² *Kin Kwok Daily News*, 14 June 1954, hlm. 3; *Chung Shing Jit Pao*, 13 June 1954, hlm. 7.

⁹³ *The China Press*, 3 February 1953, hlm. 4.

⁹⁴ *Sin Chew Jit Poh*, 9 December 1953, hlm. 8; *Kin Kwok Daily News*, 10 December 1953, hlm. 3.

⁹⁵ Memo E. Styles, For Director of Operations, 6 August 1952, dalam Fail Pejabat Daerah/Tanah Kroh, Perak, D.O.U.P. (K) 412/52, Miscellaneous Emergency Matters.

⁹⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 139; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1948*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1949, hlm. 16.

⁹⁷ *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 101.

⁹⁸ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1950, hlm. 12.

⁹⁹ T 220/86, [Expenditure on Security measures]: despatch no. 1 from Sir H. Gurney to Mr. Creech Jones on UK Financial assistance, Minute by J. I. C. Crombie, dalam A. J. Stockwell (ed.), *Malaya Part II: The Communist Insurrection 1948-1953*, hlm. 107; *The China Press*, 20 October 1951, hlm. 5.

¹⁰⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 162-164. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949*, hlm. 13-14.

¹⁰¹ Yang dimaksudkan kerja berkaitan Darurat termasuklah penyelia *Home Guard*, Penyelia Penempatan Semula dan Pembantunya serta Pegawai Daerah yang menguruskan hal tentang Darurat

¹⁰² *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 184.

¹⁰³ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 249.

¹⁰⁴ Ulu Kelantan, dalam Fail Pejabat Daerah Bachok, Kelantan, D.O.B. 12/52, Work Priorities In Districts; (a) Emergency; and (b) Civil Administration.

¹⁰⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 254.

¹⁰⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 399.

¹⁰⁷ Yang dimaksudkan dengan *emergency road* ialah jalan yang penting untuk pergerakan pasukan keselamatan ke kawasan yang sering menjadi sasaran komunis dan jalan yang dapat menghubungkan sesuatu kawasan sasaran komunis dengan pihak keselamatan atau pusat pentadbiran.

¹⁰⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 275.

¹⁰⁹ Antaranya, \$20,050 bagi Seremban; \$13,200 bagi Kuala Pilah; \$12,000 bagi Tampin; \$14,650 bagi Jelebu; \$4,950 bagi Rembau dan \$5,150 bagi Port Dickson. State Financial Officer, Negeri Sembilan, to The District Officer Seremban, Kuala Pilah, Tampin, Jelebu, Rembau, Port Dickson, 12 January 1953, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, D.O.K.P. 167/51, Financial Provision For Resettlement For Squatter In 1953.

¹¹⁰ *The Straits Times*, 25 September 1953, hlm. 1.

¹¹¹ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 339.

¹¹² *Ibid.*, hlm. 325; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1954*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1956, hlm. 16.

¹¹³ P. O. Wickens, For Secretary For Defence, 13 September 1954, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan State Sect. No. 3024/54B, Jeli/Batu Melintang Road.

¹¹⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 352; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1955*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1956, hlm. 20.

¹¹⁵ G. G. Brown, Jurutera Eksekutif, P.W.D., Perlis kepada Jurutera Negeri, Kedah dan Perlis, Alor Setar, bertarikh 24 Ogos 1955, dalam Fail Pejabat Kerja Raya E.E.P. Perlis, E.E. Ps. 190/55, (i) Definition of State and Federal Roads; (ii) Construction & Maintenance of Emergency Roads.

¹¹⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 356; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Work Department For The Year 1956*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1959, hlm. 14.

¹¹⁷ *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 196; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1956*, hlm. 10.

¹¹⁸ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For Year 1957*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1957, hlm. 14 dan 18.

¹¹⁹ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1958*, Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Chetak Kerajaan, 1963, hlm. 8-11.

¹²⁰ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1959*, Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Chetak Kerajaan, 1962, hlm. 8-10.

¹²¹ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1960*, Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Chetak Kerajaan, 1962, hlm. 9 dan 11.

¹²² *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 148; *Telecommunications Department Malaya Annual Report For The Year 1949*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1950, hlm. 14 dan 16.

¹²³ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 172; *Telecommunications Department Malaya Annual Report For The Year 1949*, hlm. 5 dan 14.

¹²⁴ Sejenis alat telegraf untuk menghantar berita dan lain-lain ditaip oleh operator yang menghantarnya dan diterima secara automatik dalam bentuk bertaip juga.

¹²⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 192.

¹²⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 262. Lihat juga *Telecommunications Department Federation of Malaya & Singapore Annual Report 1953*, tiada penerbit, tiada tahun, Appendix D1.

¹²⁷ Ketua Kampung Balok kepada Menteri Kerja Raya dan Telecoms, Kuala Lumpur, 9 Jun 1951, dalam Fail Pejabat Daerah Kuantan, Pahang, Kuantan 87/51, Telephones and Telegrams.

¹²⁸ *Telecommunications Department Federation of Malaya & Singapore Annual Report 1953*, Appendix E2.

¹²⁹ *Malayan Telecommunications Service Annual Report For 1956*, Kuala Lumpur: Telecommunications Headquarters, tiada tahun, hlm. 13. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 271.

¹³⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 272.

¹³¹ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 297-299; *Telecommunications Department Federation of Malaya & Singapore Annual Report 1953*, hlm. 6; *Malayan Telecommunications Service Annual Report For 1956*, hlm. 13 dan 26.

¹³² *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 359.

¹³³ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 375 dan 382. Lihat juga *Federation of Malaya Year Book 1956*, hlm. 191; *Malayan Telecommunications Service Annual Report For 1956*, hlm. 13.

¹³⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 376. Lihat juga *Malayan Telecommunications Service Annual Report For 1956*, hlm. 26.

¹³⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 379-380.

¹³⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 380; *Malayan Telecommunications Service Annual Report For 1956*, hlm. 22 dan 26.

¹³⁷ *The Malayan Telecommunications Service 1957 Annual Report*, Federation of Malaya and Singapore: The Director-General of Telecommunications, tiada tahun, tiada halaman. Lihat juga *The Malayan Telecommunications Service 1958 Annual Report*, Federation of Malaya and Singapore: The Director-General of Telecommunications, tiada tahun, tiada halaman.

¹³⁸ *The Malayan Telecommunications Service 1957 Annual Report*, tiada halaman.

¹³⁹ *The Malayan Telecommunications Service 1958 Annual Report*, tiada halaman. Lihat juga *Jabatan Talikom Persekutuan Tanah Melayu dan Singapura 1960 Annual Report*, Federation of Malaya and Singapore: The Director-General of Telecommunications, tiada tahun, hlm. 13.

¹⁴⁰ *Sin Chew Jit Poh*, 6 October 1959, hlm. 11.

¹⁴¹ *The Malayan Telecommunications Services 1959 Annual Report*, Federation of Malaya and Singapore: The Director-General of Telecommunications, tiada tahun, hlm. 9 dan 26.

¹⁴² *Jabatan Talikom Persekutuan Tanah Melayu dan Singapura 1960 Annual Report*, hlm. 13.

¹⁴³ Harry Miller, *Menace in Malaya*, hlm. 90. Lihat juga *Indian Daily Mail*, 29 June 1948, hlm. 4.

¹⁴⁴ *The Malay Mail*, 14 July 1948, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 14 July 1948, hlm. 1.

¹⁴⁵ *The Malaya Tribune (Ipoh)*, 7 September 1948, hlm. 1.

¹⁴⁶ *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 8 September 1948, hlm. 2.

¹⁴⁷ *Majlis*, 17 September 1948, hlm. 7.

¹⁴⁸ *Indian Daily Mail*, 14 October 1948, hlm. 4; *The Malaya Tribune (Kuala Lumpur)*, 14 October 1948, hlm. 1.

¹⁴⁹ *Indian Daily Mail*, 23 November 1948, hlm. 4; *The Malay Mail*, 22 November 1948, hlm. 5.

¹⁵⁰ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 19 February 1949, hlm. 3.

¹⁵¹ *Majlis*, 7 April 1949, hlm. 2.

¹⁵² Colonial Office Malaya, 23rd-29th December 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 9.

¹⁵³ *The China Press*, 14 February 1950, hlm. 5; *The Malaya Tribune (Singapore)*, 18 February 1950, hlm. 5.

¹⁵⁴ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 18 February 1950, hlm. 5; *Indian Daily Mail*, 18 February 1950, hlm. 6.

¹⁵⁵ *Majlis*, 22 Februari 1950, hlm. 2.

¹⁵⁶ *Utusan Melayu*, 3 Februari 1953, hlm. 1.

¹⁵⁷ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 86 For The Week Ending The 27th December 1951, Part, II, hlm. 2-3, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

¹⁵⁸ *Utusan Melayu*, 3 Februari 1953, hlm. 1.

¹⁵⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 270.

¹⁶⁰ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 88 For The Week Ending The 10th January 1952, Part II, hlm. 1-3, dalam C.O. 1022/13/SEA10/14/03, Security Forces Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

¹⁶¹ The Security Forces Weekly Intelligence Summary No. 121 For The Week Ending 28th August 1952, Part II, hlm. 2, dalam C.O. 1022/15/SEA10/14/03, Security Weekly Intelligence Summary on Bandit Activity.

¹⁶² *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 299.

¹⁶³ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 360.

¹⁶⁴ *Utusan Melayu*, 14 September 1954, hlm. 1.

¹⁶⁵ *Indian Daily Mail*, 17 September 1954, hlm. 4.

¹⁶⁶ *Indian Daily Mail*, 12 April 1955, hlm. 4.

¹⁶⁷ *The Straits Times*, 24 August 1955, hlm. 4.

¹⁶⁸ *The Straits Times*, 28 December 1955, hlm. 7.

¹⁶⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 380.

¹⁷⁰ *Indian Daily Mail*, 20 February 1956, hlm. 4.

¹⁷¹ *Indian Daily Mail*, 4 April 1956, hlm. 4.

¹⁷² *Indian Daily Mail*, 23 August 1956, hlm. 6.

¹⁷³ *The Malay Mail*, 8 April 1958, hlm. 7.

¹⁷⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 132-136.

¹⁷⁵ *Sin Chew Jit Poh*, 4 April 1949, hlm. 6.

¹⁷⁶ *Indian Daily Mail*, 17 November 1948, hlm. 4.

¹⁷⁷ Inward Telegram, 27 August 1949, Report For Week Ending Midday 25th August 1949, dalam C.O. 717/173/52849/11/1, Law and Order, Weeking Situation Reports From The Federation, hlm. 98. Lihat juga Colonial Office Malaya, 19th-25th August 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 113.

¹⁷⁸ Colonial Office Malaya, 30th September-6th October, 1949, dalam C.O. 717/178/52849/62, Law and Order, Weekly Situation Reports Prepared in Eastern Department (Colonial Office), hlm. 76.

¹⁷⁹ Federation of Malaya Police Operational Intelligence Summary No. 79 For Week Ending 12 January 1950, dalam C.O. 717/198/52849/8/4, Law and Order, Military Situation Weekly Intelligence Summary, hlm. 432.

¹⁸⁰ *Majlis*, 7 Februari 1950, hlm. 2.

¹⁸¹ *The Malay Mail*, 4 June 1952, hlm. 8.

¹⁸² D. A. Somerville dilahirkan pada 9 Mei 1908 dan menjadi pegawai pelatih di Negeri-negeri Melayu Bersekutu pada 1932. Pada 1935, Somerville dilantik sebagai Penolong Residen di Brunei dan kemudian Penolong Setiausaha kepada Residen Perak pada 1936. Beliau bertugas sebagai Pegawai Kanan Hal Ehwal Awam di Kelantan pada 1945 dan Setiausaha kepada Pesuruhjaya Residen Selangor pada 1948. Seterusnya, menjadi Ketua Penolong Setiausaha Cawangan Perkhidmatan Persekutuan Tanah Melayu pada 17 Mei 1952, kemudian dilantik sebagai Pegawai Daerah Kinta Perak dan Penasihat British di Johor pada 24 Julai 1955. *Malayan Establishment Staff List 1st January 1953*, hlm. 9; *Federation of Malaya Staff List 1st January 1957*, hlm. 3; Simon C. Smith, *British Relations With The Malay Rulers From Decentralization To Malayan Independence 1930-1957*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1995, hlm. 212.

¹⁸³ D. A. Somerville, District Officer, Kinta to Executive Secretary, Perak S.W.E.C., 10 March 1953, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Perak, Perak Secretariat 1366/1953, Water Supply For Jelapang New Village.

¹⁸⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 152. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949*, hlm. 15.

¹⁸⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 154; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949*, hlm. 17.

¹⁸⁶ *Annual Report 1949 For The District of Tampin*, hlm. 3, dalam Fail Pejabat Daerah Tampin, Negeri Sembilan, D.O.T. 177/49, *Annual Report 1949; Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949*, hlm. 17.

¹⁸⁷ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949*, hlm. 15.

¹⁸⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 173.

¹⁸⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 236-238.

¹⁹⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 242-243. Lihat juga *Kin Kwok Daily News*, 4 December 1953, hlm. 3.

¹⁹¹ Penolong Pegawai Jajahan, Sungai Siput (Utara) kepada Tuan Pegawai Jajahan, Kuala Kangsar, bertarikh 12 Julai 1960, dalam Pejabat Daerah Sungai Siput, Perak, L.O.S. SIPUT No. 77/53, Water Supply at New Villages, Kampongs & Local Councils.

¹⁹² Memorandum Setiausaha Eksekutif, SWEC, Kedah, A. T. Scott, 19 Julai 1953, dalam Fail Pejabat Assistant Secretary (Emergency) Kedah, A.S. (E) 209/52, Piped Water Supply.

¹⁹³ *The China Press*, 5 January 1953, hlm. 5.

¹⁹⁴ *Nanyang Siang Pau*, 27 March 1952, hlm. 7.

¹⁹⁵ *The China Press*, 30 December 1953, hlm. 5.

¹⁹⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 309.

¹⁹⁷ Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 1016/53, Financial Provision For New Village Services in 1954.

¹⁹⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 309-310. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1954*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1956, hlm. 35.

¹⁹⁹ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1954*, hlm. 40-42 dan 48.

²⁰⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 339; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1955*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1956, hlm. 36.

²⁰¹ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 341; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1955*, hlm. 37.

²⁰² *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 344; *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1956*, hlm. 21.

²⁰³ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1955*, hlm. 23 dan 26.

²⁰⁴ Untuk tahun 1957, lihat *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1957*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1959, hlm. 22. Untuk tahun 1958, rujuk *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1958*, Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Cetak Kerajaan, 1963, hlm. 14.

²⁰⁵ Pegawai Daerah Hulu Kelantan kepada Messrs. Nura Co., Kota Bharu, 22 Mei 1957, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, Kelantan Sect. Conf. No. 33/53/K, Kampong Manjor & Kampong Karangan (Water Supplies).

²⁰⁶ *The China Press*, 17 October 1957, hlm. 6.

²⁰⁷ *Nanyang Siang Pau*, 16 December 1956, hlm. 11.

²⁰⁸ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1957*, hlm. 23.

²⁰⁹ *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1958*, hlm. 16-17.

²¹⁰ Maklumat lanjut, lihat *Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1959*, hlm. 16-20.

²¹¹ Angka untuk tahun 1950, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 173. Angka tahun 1951, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 237-238. Untuk tahun 1952, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 242. Untuk tahun 1953, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 259-260. Bagi tahun 1954, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 310. Bagi angka skim tahun 1955, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 339.

²¹² Stesen Kuasa Bangsar, Kuala Lumpur dibina pada tahun 1926. *Indian Daily Mail*, 29 March 1953, hlm. 1.

²¹³ *People Behind The Lights*, Kuala Lumpur: Lembaga Letrik Negara Tanah Melayu, 1988, hlm. 326-327.

²¹⁴ *Ibid.*, hlm. 43-45.

²¹⁵ *Ibid.*, hlm. 441.

²¹⁶ *Ibid.*, hlm. 120. Tugas LLP tersebut juga dinyatakan dalam *The Fifth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1953 to 31st August 1954*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1955, hlm. 1.

²¹⁷ Federal Secretariat, Kuala Lumpur, Federation of Malaya, to D.W.E.C. North, D.W.E.C. South, D.W.E.C. Central, D.W.E.C. Coast, D.W.E.C. Kuala Langat, D.W.E.C. Kuala Selangor, D.O. Kuala Lumpur, D.O. Hulu Langat, Chairman Resettlement Committee, C.P.O. Selangor, 17 February 1951, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 46/1951, Maintenance of Security Perimeter Lighting in Resettlement Areas. Lihat juga Memorandum by The Secretary For Defence—Perimeter Lighting in New Villages, dalam C.O. 1022/30/SEA10/72/02, The Protection of Resettlement Areas in Malaya, hlm. 5-6.

²¹⁸ Abdul Rahman Pilus, Setiausaha Negeri Perak kepada semua Pegawai Daerah Perak, bertarikh 22 Jun 1959, dalam Fail Pejabat Daerah Sungai Siput, Perak, L.O.S. SIPUT No. 337/53, Electricity Supply, New Villages.

²¹⁹ Penolong Pegawai Daerah Sungai Siput kepada Pengerusi Jawatankuasa Kerja Perang Perak Tengah, Pegawai Daerah Batu Gajah, 21 Oktober 1959, dalam Fail Pejabat Daerah Sungai Siput, Perak, L.O.S. 521/52, Perimeter Lighting.

²²⁰ *Majlis*, 10 September 1948, hlm. 7.

²²¹ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 127.

²²² *Ibid.*, hlm. 128-129. Lihat juga *The China Press*, 12 October 1949, hlm. 5; *Nanyang Siang Pau*, 1 April 1955, hlm. 11.

²²³ *Majlis*, 28 November 1948, hlm. 8.

²²⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 146-147.

²²⁵ *The China Press*, 8 March 1949, hlm. 5. Lihat juga *Majlis*, 9 Mac 1949, hlm. 2.

²²⁶ *The Malaya Tribune (Singapore)*, 23 May 1949, hlm. 3.

²²⁷ *Indian Daily Mail*, 18 July 1949, hlm. 4.

²²⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 163; *People Behind The Lights*, hlm. 44, 273 dan 329.

²²⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 163.

²³⁰ Estates and Mines Regrouping Schemes, Kuala Pilah District as at End of July 1951, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, D.O.K.P. 73/51, Estate and Mines Progress Report on Regrouping.

²³¹ Keterangan lanjut, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 223.

²³² R. B. Knowles, Penolong Pegawai Daerah Sepang kepada Pegawai Daerah Kuala Lumpur, 25 April 1953, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 46/1951, Maintenance of Security Perimeter Lighting in Resettlement Areas.

²³³ *The China Press*, 21 May 1951, hlm. 5.

²³⁴ *People Behind The Lights*, hlm. 45, 334-335.

²³⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 233. Lihat juga *People Behind The Lights*, hlm. 45.

²³⁶ SWEC Negeri Sembilan kepada Pegawai Daerah, Kuala Pilah, bertarikh 24 April 1952, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, D.O.K.P. 53/52, Perimeter Lighting For Wired In Town and Villages.

²³⁷ J. E. Hilliard, Executive Secretary, State War Executive Committee, Negeri Sembilan, to District Officer Seremban, Tampin, Rembau, Jelebu, Kuala Pilah, Port Dickson, 23 July 1952, dalam Fail Pejabat Daerah Kuala Pilah, Negeri Sembilan, dalam D.O.K.P. 114/52, Lighting at Gates of New Villages.

²³⁸ Extract From Federation Malaya Administration Report For January 1953, dalam C.O. 1022/30/SEA10/72/02, The Protection of Resettlement Areas In Malaya, hlm. 4.

²³⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 153.

²⁴⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 240. Lihat juga *People Behind The Lights*, hlm. 336-337. Rujuk juga *Chung Shing Jit Pao*, 1 April 1954, hlm. 7.

²⁴¹ *Utusan Melayu*, 26 November 1953, hlm. 1; *Chung Shing Jit Pao*, 26 November 1953, hlm. 7.

²⁴² Setiausaha Negeri Pahang kepada Pegawai Daerah Temerloh, Cameron Highlands, Kuantan, 9 September 1953, dalam Fail Pejabat Daerah Kuantan, Kuantan 80/53, Emergency Expenditure For 1953.

²⁴³ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 194; *The Fifth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1953 to 31st August 1954*, hlm. 7.

²⁴⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 325; *The Sixth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1954 to 31 August 1955*, Kuala Lumpur: The Government Press, tiada tahun, hlm. 13.

²⁴⁵ *People Behind The Lights*, hlm. 273.

²⁴⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 331; *The Eighth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1956 to 31st August 1957*, Kuala Lumpur: The Government Press, tiada tahun, hlm. 15.

²⁴⁷ *The China Press*, 26 February 1959, hlm. 5; *Nanyang Siang Pau*, 7 December 1956, hlm. 9. Lihat juga *People Behind The Lights*, hlm. 342; *Central Electricity Board of The Federation of Malaya The Tenth Annual Report 1st September 1958 - 31st August 1959*, Kuala Lumpur: Printcraft Limited, tiada tahun, hlm. 11.

²⁴⁸ *The China Press*, 4 February 1959, hlm. 7.

²⁴⁹ *Central Electricity Board of The Federation of Malaya The Tenth Annual Report 1st September 1958 - 31st August 1959*, hlm. 60.

²⁵⁰ *The Malay Mail*, 13 November 1959, hlm. 5.

²⁵¹ Penolong Pegawai Daerah Sungai Siput kepada Pegawai Daerah Kuala Kangsar, tiada tarikh, dalam Fail Pejabat Daerah Sungai Siput, Perak, L.O.S. SIPUT No. 521/52, Perimeter Lighting. Lihat juga Penolong Pegawai Daerah Sungai Siput kepada Pegawai Daerah Kuala Lumpur, 29 Jun 1959, dalam Fail Pejabat Daerah Sungai Siput, Perak, L.O.S. SIPUT No. 337/53, Electricity Supply, New Villages.

²⁵² Emergency Leaflets No. 186, hlm. 1, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PR/1049/48(2), Emergency Regulations, Publicity Material.

²⁵³ Information Paper No. 22, Report on Padi Production, 1953, hlm. 5-7, dalam Fail Pejabat Parit dan Taliair, Negeri Sembilan, D.I.D./N.S. 71/48, Miscellaneous Function and Policy of The Drainage and Irrigation Department.

²⁵⁴ D.I.D. dibentuk pada tahun 1932 dengan tujuan utamanya meningkatkan penghasilan padi. Aktivitinya juga diperluaskan meliputi penjagaan sistem pengairan dan sungai untuk kepentingan penanaman padi. Pencegahan banjir dan kawalan ke atas hakisan tanah serta kesannya turut diberikan perhatian oleh jabatan ini. Untuk maklumat lanjut, lihat Federation of Malaya Memorandum For Commonwealth Conference, London, September 1950, hlm. 4, dalam C.O. 825/86/1/55425/4B, Regional Cooperation Economic Development, Preparation of Plans By S.E. Asian Territories, Federation of Malaya.

²⁵⁵ Office of The Member For Economic Affairs, The Treasury, Kuala Lumpur, Malaya, *Progress Report on The Development Plan of The Federation of Malaya 1950-1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1953, hlm. 56-58.

²⁵⁶ Legislative Council Federation of Malaya, First Meeting of The Sixth Session, 18th March 1953, hlm. 6, dalam C.O. 1022/100/SEA34/192/01, The High Commissioner's Addresses To The Legislative Council.

²⁵⁷ Pembangunan lanjut juga dilakukan bagi Rancangan Sungai Manik, Perak dan Rancangan Endau dan Kahang di Johor. Lihat *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 129.

²⁵⁸ Skim ini ada dinyatakan dalam Majlis Mesyuarat Kerajaan, Kertas No. 19/4/1948, dalam Fail Pejabat Daerah Pasir Puteh, Kelantan, D.O.P.P. 29/49, Irrigation Scheme For The Daerah of Salor.

²⁵⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 130.

²⁶⁰ Jumlah peruntukan tersebut ada dinyatakan dalam surat Setiausaha Negeri Perak kepada Setiausaha Kewangan Persekutuan Tanah Melayu, Kuala Lumpur, bertarikh 15 November 1949, dalam Fail Federal Secretariat, C.S. 4163/49, Provision For Squatter Re-Settlement, Changkat Jong Irrigation Area.

²⁶¹ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 148-150. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Year 1949*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1950, hlm. 4-5.

²⁶² *Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Year 1949*, hlm. 6.

²⁶³ *Background Information and Material For Speakers—The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 20.

²⁶⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 164-165 dan 167.

²⁶⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 327.

²⁶⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 223-224. Salah satu skim tersebut yang ditundakan akibat aktiviti komunis pada 1951 ialah Skim Changkat Jong, Perak. *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 329.

²⁶⁷ Monthly Report 1953, dalam Fail Pejabat Parit dan Taliair, Perlis, D. & I. E. Ps. 1/53, Monthly Report 1953 and 1954, 1955 and 1956.

²⁶⁸ Information Paper No. 22, Report on Padi Production 1953, hlm. 1, dalam Fail Pejabat Parit dan Taliair Negeri Sembilan, D.I.D./N.S. 71/48, Miscellaneous Function and Policy of The Drainage and Irrigation Department; *Federation of Malaya Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1952, 1953, 1954*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1955, hlm. 15.

²⁶⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 298; *Federation of Malaya Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1952, 1953, 1954*, hlm. 15-16.

²⁷⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 329; *Federation of Malaya Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1952, 1953, 1954*, hlm. 16; *Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1955, 1956 and 1957*, Kuala Lumpur: The Government Press, 1959, hlm. 41-42.

²⁷¹ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 332.

²⁷² *Singapore Standard*, 23 October 1954, dalam Fail Pejabat Parit dan Taliair Seberang Prai (Bukit Mertajam), D.I.O. Penang 97/54, Cutting of News Paper.

²⁷³ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 296-297.

²⁷⁴ A Short Memorandum on The D.I.D. and Its Work, 9th August 1955, hlm. 4, dalam Fail Pejabat Parit dan Taliair, Negeri Sembilan, D.I.D./N.S. 71/48, Miscellaneous Functions and Policy of The Drainage and Irrigation Department.

²⁷⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 327-328.

²⁷⁶ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 333.

²⁷⁷ *Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1955, 1956 and 1957*, hlm. 27.

²⁷⁸ *Federation of Malaya Annual Report 1956*, hlm. 336. Lihat juga *Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1955, 1956 and 1957*, hlm. 9.

²⁷⁹ *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe*, 15 August 1949, hlm. 4; *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 89-90.

²⁸⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1948*, hlm. 91.

²⁸¹ *Ibid.*, hlm. 93-95.

²⁸² *Majlis*, 28 Disember 1948, hlm. 1.

²⁸³ *Malayan Bulletin*, Vol. 5, No. 51, 25th March 1951, dalam C.O. 717/205/52932/1951, Association of British Malaya Monthly Bulletin, hlm. 64.

²⁸⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 103; *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 118.

²⁸⁵ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 104.

²⁸⁶ *Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, hlm. 20.

²⁸⁷ *Federation of Malaya Annual Report 1950*, hlm. 118.

²⁸⁸ *Ibid.*, hlm. 123.

²⁸⁹ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 154-155.

²⁹⁰ *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 172.

²⁹¹ Annual Report 1952 by State Medical and Health Officer, Selangor, hlm. 9-10, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, Sel. Sec. 2953/1952, Annual Report, 1952, 1953, 1954.

²⁹² *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 193.

²⁹³ Maklumat untuk tahun 1952, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1952*, hlm. 178. Lihat juga *Manchester Guardian*, 26 June 1952, dalam C.O. 1022/29/SEA10/72/01, The Resettlement of Squatters In Malaya, hlm. 68. Untuk 1953, lihat *Federation of Malaya Annual Report 1953*, hlm. 199. Bagi 1954, rujuk *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 236; Statement of Rural Health Services as at 31st December, 1954, dalam Member For Health Quarterly Progress Report To Executive Council For The Quarter October/December 1954, Department of Medical Services Federation of Malaya, dalam C.O. 1030/36/FED17/112/01 Part A, Federation of Malaya, Administrative Reports, hlm. 179.

²⁹⁴ *Federation of Malaya Annual Report 1954*, hlm. 255.

²⁹⁵ *Straits Echo & Times of Malaya*, 13 September 1956, hlm. 3 dan 4.

²⁹⁶ Kemudahan kesihatan luar bandar di Tanah Melayu pada akhir tahun 1955, termasuk 184 dispensari statik, 14 bilik rawatan, 77 dispensari bergerak, 106 Klinik Kesihatan Ibu dan Kanak-kanak, 447 Klinik Kecil Kesihatan Ibu dan Kanak-kanak, 3 sukarelawan wanita yang menjalankan kerja kebajikan, 21 Pasukan Palang Merah yang mengadakan perkhidmatan kesihatan, 15 Pasukan St. John Ambulans yang sedang beroperasi dan 22 stesen perubatan yang disediakan oleh badan mubaligh. *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 253.

²⁹⁷ *Federation of Malaya Annual Report 1955*, hlm. 246.

²⁹⁸ Twenty-First Meeting of The First Session of The Second Legislative Council, 7th November 1956, dalam SP. 3/F/18, Federation of Malaya Legislative Council Debates, Official Report (Laporan-laporan Majlis Perundangan Persekutuan), hlm. 1644-1645.

²⁹⁹ Dato' Ong Yoke Lin dilahirkan di Kuala Lumpur pada tahun 1918. Beliau menjadi ahli Majlis Perundangan Persekutuan dari Februari hingga Jun 1954 dan Ogos 1954 hingga Jun 1955. Beliau juga ahli Majlis Negeri Selangor pada tahun 1952 hingga 1955. Pada masa yang sama, beliau dipilih sebagai ahli Majlis Bandaran Kuala Lumpur. Seterusnya, menjadi Menteri Pengangkutan pada tahun 1955/56, Menteri Buruh dan Kebajikan Sosial pada Ogos 1957. Pada Ogos 1959, dilantik sebagai Menteri Pos dan Telekomunikasi dan kemudian Menteri Kesihatan dan Kebajikan Sosial. *Federation of Malaya Year Book 1957/58*, hlm. 129; *Federation of Malaya Year Book 1959*, Kuala Lumpur: The Malay Mail Press, tiada tahun, hlm. 145; *Federation of Malaya Year Book 1962*, hlm. 41; *Malaysia Year Book 1963/64*, hlm. 57.

³⁰⁰ *The China Press*, 15 March 1960, hlm. 3; *Nanyang Siang Pau*, 15 March 1960, hlm. 9; *Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Po*, 23 March 1960, hlm. 1.

KESIMPULAN

Pergerakan komunis di Tanah Melayu telah bermula sejak tahun 1920-an. Komunis bereita-cita memperkukuhkan kedudukan dalam politik Tanah Melayu agar boleh mengambil alih pentadbiran negara ini apabila British meninggalkan Tanah Melayu. Namun kerana adanya sekatan terhadap usaha mereka, komunis memulakan satu siri keganasan pada 1948 dan mencapai kemuncaknya pada 16 Jun 1948 dengan pembunuhan tiga orang peladang Eropah di Sungai Siput, Perak. Dengan itu, bermulalah pemberontakan bersenjata komunis di Tanah Melayu.

Ekoran itu, kerajaan mengisytiharkan Undang-undang Darurat di seluruh negara bagi melindungi nyawa dan harta benda penduduk serta mengekalkan keamanan negara. Undang-undang Darurat hanya ditarik balik pada 31 Julai 1960 apabila komunis tidak lagi menjadi ancaman kepada keamanan negara. Zaman Darurat yang berlanjutan selama 12 tahun itu mendatangkan banyak kesusahan dan penderitaan kepada penduduk Tanah Melayu akibat persaingan kuasa antara komunis dengan kerajaan British. Zaman ini menyebabkan masalah perkauman semakin tegang dan melambatkan pembangunan kemudahan sosial di Tanah Melayu. Pendek kata, Darurat mencorakkan keadaan sosial di Tanah Melayu.

Zaman Darurat merupakan pengalaman pahit kepada penduduk Tanah Melayu, sama ada orang Melayu, Cina, India, Orang Asli; bahkan orang Eropah yang ada di Tanah Melayu pada masa itu. Sepanjang tempoh itu, kehidupan penduduk dicengkam oleh rasa bimbang serta takut akan menjadi mangsa ugutan dan kekejaman komunis. Ini kerana keganasan komunis boleh berlaku di mana-mana, pada bila-bila masa dan ke atas sesiapa sahaja tanpa sebab. Bentuk keganasan yang sering dilakukan oleh komunis terhadap penduduk Tanah Melayu, termasuklah serangan bom tangan, penculikan, pembunuhan, ugutan dan memusnahkan harta benda. Kesemua ini menghuru-harakan kehidupan penduduk.

Komuniti di estet dan lombong juga menghadapi hidup yang tidak terjamin kerana sering berdepan dengan serangan komunis. Ini

selaras dengan strategi komunis untuk menyekat pembangunan ekonomi dan menyebabkan berlakunya pengangguran. Apabila keadaan itu terjadi, pekerja akan hilang keyakinan kepada pihak kerajaan dan mudah dipengaruhi oleh komunis. Untuk tujuan merosakkan ekonomi, sejumlah besar kuantid getah dicuri dan beribu-ribu pokok getah dirosakkan. Alat jentera dan mesin lombong turut dirosakkan oleh komunis. Tempat tinggal pekerja di estet dan lombong, rumah asap serta rumah pengurus dibakar. Ini mengakibatkan penoreh dan pelombong kehilangan pekerjaan dan tempat tinggal. Bagi sektor getah, misalnya, pada tahun 1951, kerosakan estet dalam masa enam bulan bernilai \$8,100,000, meningkat daripada \$6,300,000 pada 1950.² Perkembangan ini bukan sahaja mendatangkan kerugian kepada pengurusan estet, tetapi juga menyusahkan kehidupan dan menjejaskan hasil pendapatan pekerja.

Pekerja estet dan lombong juga ditakut-takutkan dan kadangkala dibunuh bagi menyekat mereka daripada terus bekerja. Kegiatan jahat komunis ini telah menimbulkan kekacauan di seluruh negara. Komunis berurap kegiatan keganasan dan sabotaj yang dilakukan itu dapat mengurangkan keyakinan penduduk terhadap kerajaan, melemahkan ekonomi orang perseorangan dan negara serta seterusnya melumpuhkan jentera pentadbiran kerajaan.

Pada masa yang sama, langkah kerajaan dalam menangani komunis turut mendatangkan kesusahan kepada penduduk Tanah Melayu. Demi mengasingkan dan memutuskan hubungan komunis dengan penduduk, kerajaan bertindak mengenakan hukuman berkurung, memindahkan penduduk ke kem tahanan, memusnahkan kampung, mengenakan catuan makanan dan mengarahkan kedai ditutup. Tindakan kerajaan itu mengakibatkan kesulitan kepada penduduk. Kegiatan harian mereka terganggu dan pergerakan dibataskan. Mereka juga menghadapi kerugian harta benda apabila tindakan pemusnahan kampung dijalankan oleh pihak berkuasa.

Dalam pada itu, penduduk yang dipindahkan ke kampung baru hidup dalam kesusahan. Mereka dikumpulkan di kawasan yang dipagari kawat berduri sepanjang masa, perintah berkurung yang berpanjangan dari petang hingga esok pagi, sekatan makanan, pemeriksaan badan di pintu keluar masuk kampung baru, yang kesemuanya mengganggu kehidupan penduduk. Peraturan Darurat ini menimbulkan keddakpuasan had penduduk kampung baru kerana menyebabkan ketidakselesaan hidup. Penduduk ketika itu hidup dalam ketakutan dan tidak tenteram disebabkan oleh tindakan kedua-dua belah pihak, iaitu komunis dengan kekejaman mereka dan pihak British dengan perintah berkurung, hukuman dan tangkapan yang

dilakukan ke atas penduduk yang disyaki menyokong komunis. Zaman Darurat yang berlanjutan selama 12 tahun telah meninggalkan kesan terhadap kehidupan setiap penduduk di Tanah Melayu. Ramai yang mati, mengalami kecederaan; juga melihat harta benda dan rumah mereka dimusnahkan. Dalam kata lain, kehidupan keseluruhan penduduk Tanah Melayu terganggu akibat Darurat.

Tempoh 1948-1960 turut memperlihatkan masalah dalam hubungan kaum di Tanah Melayu. Asas ketegangan antara kaum telah diletakkan oleh pendudukan Jepun di Tanah Melayu, dan ia menjadi semakin rumit berikutan dengan peristiwa Darurat. Kurang keterlibatan orang Cina dalam pasukan keselamatan bersama dengan kaum lain dalam usaha kerajaan membanteras komunis menimbulkan rasa tidak senang hati di kalangan penduduk Melayu. Lebih-lebih lagi, pada pendapat orang Melayu, komunis itu orang Cina dan mereka juga adalah yang paling ramai menyokong komunis.

Pada masa yang sama, rasa cemburu terhadap orang Cina meningkat apabila melihat kebanyakan mereka yang ditempatkan semula di kampung baru berpeluang menikmati kemudahan asas yang disediakan seperti bekalan air, elektrik, sekolah dan klinik kesihatan. Ini berbeza dengan keadaan orang Melayu yang tinggal di kawasan luar bandar atau kampung. Oleh itu, timbul perasaan marah di kalangan mereka. Lanjutan itu, konflik perkauman berterusan di Tanah Melayu. Orang Melayu mula sedar bahawa kedudukan ekonomi mereka tidak berubah, tetapi kuasa politik mereka terpaksa dikongsi bersama dengan orang Cina. Pada 1952, MCA bergabung dengan UMNO membentuk Parti Perikatan untuk menghadapi pilihan raya Majlis Bandaran Kuala Lumpur.

Pada masa yang sama, perkembangan yang berlaku di China turut meningkatkan lagi perselisihan antara penduduk di Tanah Melayu. Sikap orang Cina terhadap kejayaan penubuhan kerajaan komunis di China menimbulkan kebimbangan orang Melayu di Tanah Melayu. Ini kerana komunis yang berada dalam hutan juga terdiri daripada orang Cina. Jurang perbezaan antara kaum dalam masyarakat majmuk di negara ini wujud sebelum Darurat lagi. Jurang tersebut diperbesarkan lagi oleh perkembangan pada zaman Darurat.

Walau bagaimanapun, dengan kesedaran yang timbul di kalangan penduduk dan kerajaan, usaha diambil bagi mencari jalan penyelesaian dan memupuk persefahaman antara kaum agar komunis tidak mempunyai alasan dan peluang untuk mempengaruhi mereka. Usaha tersebut melahirkan beberapa organisasi penting yang menuju ke arah tujuan tersebut. Organisasi yang dimaksudkan ialah CLC, MCA dan Perikatan UMNO-MCA-MIC. Organisasi ini penting bagi memperbaiki

hubungan antara kaum dan memastikan proses menamatkan Darurat menjadi lebih berkesan dan tercapai.

Walaupun perasaan perkauman tidak dapat dihapuskan sepenuhnya, namun ia sekurang-kurangnya dapat mewujudkan suatu suasana yang harmoni dalam hubungan kaum. Keadaan ini amat penting dalam proses menamatkan Darurat. Lahirnya CLC pada tahun 1949 bertujuan untuk memperbaiki hubungan antara kaum di Tanah Melayu. Dengan pembentukan CLC, pemimpin setiap kaum dapat bertemu dan berbincang serta mencari penyelesaian ke atas masalah yang dihadapi mereka.

Dalam pada itu, salah satu tujuan penubuhan MCA ialah untuk mengalihkan perhatian orang Cina daripada komunis dan mewujudkan pilihan yang lain kepada mereka, selain PKM. Penubuhan MCA dibenarkan pada zaman Henry Gurney yang merasakan bahawa tanpa kerjasama orang Cina, komunis tidak dapat dihapuskan dengan berkesan. Pada masa yang sama, kerajaan kolonial menggalakkan pemimpin Cina memusatkan tenaga mereka untuk menubuhkan sebuah pertubuhan bagi menghimpunkan sokongan orang Cina dalam kempen menentang pemberontakan komunis.² Jelaslah bahawa penubuhan MCA, pada mulanya menjadi alat pembendung pengaruh komunis dan kemudian pula menjadi tumpuan aktiviti politik kaum Cina. British juga bercadang mempercepatkan kemerdekaan yang memberi peluang kepada penduduk untuk menentukan sendiri corak pemerintahan. Untuk itu, perpaduan antara kaum perlu dipupuk.

Akhimya, wujud tiga pertubuhan politik yang mewakili tiga kaum utama, iaitu UMNO, MCA dan MIC bergabung membentuk Parti Perikatan. Pembentukan Perikatan UMNO-MCA-MIC bertujuan antara lain untuk menunjukkan perpaduan dan kerjasama antara penduduk berbilang kaum telah tercapai. Dengan itu, komunis tidak mempunyai alasan untuk memecahbelahkan penduduk dan mendominasi mereka. Sekali gus, ia dapat memuaskan hati British bahawa penduduk telah mencapai kesepakatan dan kesefahaman serta bersedia untuk mengambil alih kepimpinan Tanah Melayu daripada tangan penjajah.

Selaras itu, pendidikan dilihat sebagai alat yang boleh memperbaiki hubungan antara penduduk berbilang kaum di Tanah Melayu, yang sekali gus juga dapat menimbulkan kesetiaan dan semangat kenegaraan kepada Tanah Melayu. Dalam bidang pendidikan, tugas utama kerajaan ialah membentuk suatu dasar yang dapat menyatukan kanak-kanak daripada semua bangsa. Dengan itu, kerajaan bertindak untuk menyediakan pendidikan rendah percuma untuk kanak-kanak semua bangsa.

Walaupun ketika itu Tanah Melayu masih jauh daripada pencapaian yang dihajati, tetapi banyak usaha dilakukan. Sekolah baru telah dibina dengan guru yang terlatih. Malahan, sekolah turut didirikan di kawasan penempatan semula dan *jungle fort* Orang Asli walaupun tidak sepenuhnya. Ini kerana kerajaan sedar bahawa pendidikan penting dalam memberikan kesedaran kepada penduduk agar menjauhkan diri daripada komunisme. Selain itu, kerajaan juga sedar bahawa pendidikan merupakan alat penting untuk mencapai penyatuan penduduk Tanah Melayu yang berbilang kaum, lebih-lebih lagi untuk menuju ke arah pemerintahan sendiri.

Oleh itu, kerajaan mula memberikan perhatian terhadap pendidikan. Segala dasar pendidikan digubal ke arah penyatuan penduduk Tanah Melayu. Langkah ini amat berlainan kerana sebelum 1948 soal pendidikan tidak dipentingkan sehingga mengakibatkan wujudnya empat aliran pendidikan yang berlainan. Keadaan ini tidak memungkinkan lahirnya perpaduan dan kesamaan di kalangan penduduk Tanah Melayu yang berbilang kaum. Dengan itu, tidak dapat dinafikan bahawa Darurat telah melahirkan kesedaran untuk menyatukan penduduk Tanah Melayu yang berbilang kaum melalui pendidikan. Dengan adanya kesatuan dan kerjasama di kalangan penduduk, usaha membanteras komunis akan lebih berkesan dan kekacauan yang berlaku dapat ditamatkan secepat mungkin. Namun demikian, usaha ke arah itu terganggu memandangkan kerajaan terpaksa membelanjakan kos yang banyak untuk mengatasi kegiatan komunis seperti memulihkan kerosakan dan meredakan kesulitan yang berbangkit akibat komunis. Bagaimanapun, kehadiran kanak-kanak di sekolah turun naik mengikut keadaan semasa pada zaman Darurat. Gejala ini terutamanya dirasai di sekolah Cina.

Kemudahan asas di Tanah Melayu juga sering menjadi sasaran sabotaj komunis. Landasan kereta api kerap kali dirosakkan dan dibom oleh komunis, sementara kereta api diserang dan ditembak. Begitu juga, sabotaj terhadap kenderaan di jalan raya sering berlaku. Keadaan ini rnengancam nyawa pengguna jalan raya dan penumpang kereta api serta menjejaskan perkhidmatan bas dan kereta api. Dengan itu, kerajaan dan Keretapi Malaya terpaksa mengambil pelbagai langkah demi keselamatan pengguna jalan raya dan penumpang kereta api. Selain itu, talian telefon juga dipotong, kabel elektrik dan paip air diputuskan oleh komunis sehingga menyukarkan kehidupan penduduk. Pekerja Jabatan Kerja Raya yang ditugaskan untuk membina jalan raya, memasang dan memperbaiki paip air, menjalankan penyelidikan di tapak skim hidroelektrik, mengendalikan pembinaan skim pengairan dan perparitan, misalnya, sering berdepan dengan

serangan komunis dan sedikit sebanyak telah menjejaskan perkembangan projek sosial yang dirancang untuk meningkatkan taraf hidup penduduk.

Bagaimanapun, zaman Darurat turut memperlihatkan adanya usaha mengembangkan kemudahan asas. Jalan raya yang dibina untuk tujuan pergerakan pasukan keselamatan ke kawasan terpencil turut memudahkan pergerakan penduduk; bekalan elektrik untuk lampu keliling pagar di kampung baru bagi mengesan komunis, kemudiannya turut disambungkan ke rumah di kampung baru. Berikutnya, kemudahan air paip juga dapat dinikmati oleh penduduk kampung baru, meskipun langkah itu sebenarnya adalah untuk memenangi sokongan mereka agar berpihak kepada kerajaan. Selaras itu, kerajaan turut menyediakan sistem pengairan dan perparitan untuk meningkatkan taraf hidup penduduk Tanah Melayu.

Oleh sebab negara menghadapi keadaan huru-hara, kemudahan kesihatan dan perubatan berkembang dengan perlahan. Perkhidmatan ini adalah suatu keperluan dalam memperbaiki kehidupan penduduk, lebih-lebih lagi dalam zaman penganasan komunis demi memenangi sokongan dan keyakinan penduduk. Bagaimanapun, sikap pemusnahan komunis seperti mensabotaj kemudahan asas membebankan dan menyulitkan kehidupan penduduk serta mengancam kestabilan Tanah Melayu.

Usaha yang dijalankan oleh kerajaan dalam menangani komunis di Tanah Melayu melibatkan kos yang tinggi. Kerugian yang dihadapi oleh masyarakat dan negara memang berat memandangkan lamanya masa Darurat yang berlaku, iaitu selama 12 tahun. Banyak nyawa orang awam yang tidak berdosa dikorbankan di samping pasukan keselamatan. Dalam tempoh ini, kira-kira 11,000 nyawa terkorban, termasuk 2,500 penduduk awam yang menjadi mangsa kekejaman komunis. Jumlah nilai harta benda yang dirosakkan oleh komunis tidak dapat diukur. Begitu juga, perbelanjaan yang banyak terpaksa dicurahkan untuk tujuan menewaskan komunis dan menamatkan Darurat. Kos Darurat di Tanah Melayu dianggarkan berjumlah antara \$250,000 hingga \$300,000 sehari. Dengan itu, kerajaan terpaksa membelanjakan lebih \$10 juta sebulan atau \$120 juta setahun untuk tujuan menentang komunis.³ Akibatnya, pembangunan sosial penduduk tergendala kerana peruntukan diberikan keutamaan kepada usaha menentang komunis.

Darurat yang berlangsung selama 12 tahun itu banyak menyaksikan kemusnahan dan pengorbanan. Lebih menyedihkan lagi apabila golongan tertentu, terutamanya penduduk kampung, yang tidak mempunyai kepentingan atau cita-cita politik turut sama

menanggung azab daripada kekacauan yang ditimbulkan oleh komunis. Tempoh Darurat yang berpanjangan itu membawa implikasi yang mendalam. Kebebasan penduduk disekat dan rasa ketakutan dengan keganasan komunis sering menghantui mereka. Komunis melakukan kejahatan seperti menyamun, menakut-nakutkan dan membunuh orang awam yang membawa kesusahan kepada seluruh penduduk dan mengganggu keamanan negara. *Panduan Raayat*, 14 Ogos 1950 menyimpulkan tindakan komunis di Tanah Melayu sebagai "Menyempitkan pintu rezeki dan menjahanamkan mata-pencharian orang2 miskin dan pekerja2 serta melakukan aniaya ka-atas orang2 yang dzaif dan tidak berdosa."⁴

Dengan itu, jelas bahawa tempoh Darurat selama 12 tahun itu mendatangkan banyak kesulitan kepada penduduk Tanah Melayu. Masalah perkauman bertambah rumit pada zaman ini, walaupun lahir kesedaran untuk memperbaiki dan mengurangkan ketegangan kaum. Pendidikan tidak dapat diberikan sepenuhnya kerana segala sumber negara ditumpukan kepada usaha menentang komunis. Begitu juga, pembangunan kemudahan asas terjejas. Pada zaman ini, tenaga kerja lebih diperlukan untuk tugas-tugas yang berkaitan Darurat seperti sebagai anggota pasukan keselamatan, pegawai penempatan semula dan penolongnya, daripada pembinaan projek pembangunan sosial negara.

Nota

¹ *Federation of Malaya Annual Report 1951*, hlm. 4.

² *The Straits Times*, 25 June 1953, hlm. 1; 8 August 1953, hlm. 7. Lihat juga *Malayan Mirror*, Vol. 1, No. 1, 14 June 1953, hlm. 3.

³ *Federation of Malaya Annual Report 1949*, hlm. 208; Emergency Leaflet No. 181, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, K761/1948, Emergency Leaflets; Office of The Member For Economic Affairs, The Treasury, Kuala Lumpur, Malaya, *Progress Report on The Development Plan of The Federation on Malaya 1950-1952*, Kuala Lumpur: Government Press, 1953, hlm. 6; *Communist Banditry In Malaya, Extract From Speeches by The High Commissioner Sir Henry Gurney, K.C.M.G., 1948-1949*, hlm. 6; Enclose To Y. No. 365 Saving Dated 29th December 1953-Malaya, hlm. 1, dalam C.O. 1022/2/10/03, Information Supplied To Government Departments, on The General Situation of The Emergency In Malaya.

⁴ *Panduan Raayat*, 14 August 1950, hlm. 4, dalam Fail Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, RCP/PUB/18/50, Emergency Regulations-Publicity Material, 1950.

BIBLIOGRAFI

Rekod Pejabat Kolonial

Straits Settlement Original Correspondence (Siri 273)

C.O. 273/596; C.O. 273/597; C.O. 273/605; C.O. 273/606; C.O. 273/628;
C.O. 273/641; C.O. 273/654; C.O. 273/662.

Colonial Office. Original Correspondence (Siri 537)

C.O. 537/3765; C.O. 537/7275.

Malay States, Federated: Reports, Annual Reports, Administration Reports,
Departmental Reports, Minutes of Meetings and Proceedings of
The Federal Council (Siri 576)

C.O. 576/78.

Malay States, Original Correspondence (Siri 717)

C.O. 717/167; C.O. 717/168; C.O. 717/169; C.O. 717/172; C.O. 717/173;
C.O. 717/174; C.O. 717/175; C.O. 717/176; C.O. 717/177; C.O. 717/
178; C.O. 717/179; C.O. 717/181; C.O. 717/182; C.O. 717/183; C.O.
717/184; C.O. 717/189; C.O. 717/190; C.O. 717/197; C.O. 717/198;
C.O. 717/199; C.O. 717/200; C.O. 717/201; C.O. 717/202; C.O. 717/
203; C.O. 717/205; C.O. 717/208; C.O. 717/209; C.O. 717/210.

Eastern Department, Original Correspondence (Siri 825)

C.O. 825/51; C.O. 825/53; C.O. 825/66; C.O. 825/74; C.O. 825/75; C.O. 825/
76; C.O. 825/82; C.O. 825/86; C.O. 825/90.

South-East Asia Department, Original Correspondence (Siri 1022)

C.O. 1022/1; C.O. 1022/2; C.O. 1022/3; C.O. 1022/7; C.O. 1022/8; C.O. 1022/
9; C.O. 1022/10; C.O. 1022/11; C.O. 1022/13; C.O. 1022/14; C.O. 1022/
15; C.O. 1022/16; C.O. 1022/17; C.O. 1022/18; C.O. 1022/19; C.O. 1022/
21; C.O. 1022/22; C.O. 1022/23; C.O. 1022/25; C.O. 1022/26; C.O. 1022/
28; C.O. 1022/29; C.O. 1022/30; C.O. 1022/31; C.O. 1022/32; C.O. 1022/
37; C.O. 1022/49; C.O. 1022/54; C.O. 1022/55; C.O. 1022/56; C.O. 1022/
98; C.O. 1022/100; C.O. 1022/102; C.O. 1022/103; C.O. 1022/119; C.O.
1022/132; C.O. 1022/133; C.O. 1022/134; C.O. 1022/145; C.O. 1022/
146; C.O. 1022/148; C.O. 1022/149; C.O. 1022/150; C.O. 1022/152;
C.O. 1022/166; C.O. 1022/169; C.O. 1022/174; C.O. 1022/182; C.O.
1022/183; C.O. 1022/184; C.O. 1022/187; C.O. 1022/198.

Far East Department, Original Correspondence (Siri 1030)

C.O. 1030/1; C.O. 1030/5; C.O. 1030/7; C.O. 1030/8; C.O. 1030/15; C.O.
1030/16; C.O. 1030/19; C.O. 1030/27; C.O. 1030/29; C.O. 1030/33;

C.O. 1030/36; C.O. 1030/49; C.O. 1030/50; C.O. 1030/51; C.O. 1030/52; C.O. 1030/67; C.O. 1030/72; C.O. 1030/151; C.O. 1030/174; C.O. 1030/175; C.O. 1030/215; C.O. 1030/225; C.O. 1030/236; C.O. 1030/245; C.O. 1030/247; C.O. 1030/263; C.O. 1030/266; C.O. 1030/277; C.O. 1030/309; C.O. 1030/311; C.O. 1030/319; C.O. 1030/403; C.O. 1030/412; C.O. 1030/436; C.O. 1030/443; C.O. 1030/576; C.O. 1030/578; C.O. 1030/683; C.O. 1030/700; C.O. 1030/739; C.O. 1030/764.

Rhodes House Library (koleksi mikrofilem Arkib Negara Malaysia, Kuala Lumpur)

M168/79, *Miscellaneous Papers on Broadcasting In Malaya and Singapore, Adult Education Association, European Civil Servants Association, Arts Council of Malaya, Emergency Leaflets, Malayan Historical Association, etc., 1950-1959.*

M187/79, *Miscellanea (Circular Letters Home, and Diary Entitled Chinese Assault Team, 1949 Written From Macao and Malacca as Officer in-charge of The Secretariat of Chinese Affairs, 1948-1951, Describing Tfc Emergency and Operations Against To The Communist).*

U.S. Office of Strategic Services (koleksi mikrofilem Perpustakaan Utama Universiti Malaya)

Intelligence and Research Reports, Part II: Postwar Japan, Korea and Southeast Asia.

Tun Tan Cheng Lock Papers (koleksi mikrofilem Arkib Negara Malaysia, Kuala Lumpur)

M135/1976, *Tun Tan Cheng Lock Papers (Letters, Memos, fc Speeches etc.), 1923-1959.*

Rekod-Rekod Kerajaan Persekutuan

Dewan Bandaraya Kuala Lumpur, 1950-1960.

Federal Secretariat, 1949-1957.

Gerakan Sempadan, 1950-1960.

High Commissioner's Office, 1948-1957.

Jabatan Peguam Negara (Attorney General's Chambers), 1948.

Jabatan/Pejabat Penerangan Persekutuan Tanah Melayu, 1948-1960.

Jabatan Penerangan (Perhubungan Raya) Persekutuan Tanah Melayu, 1949.

Bibliografi

- Jabatan Perdana Menteri (Chinese Affairs), 1948-1951.
Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, 1949-1955.
Kementerian Pelajaran Malaysia, 1949-1953.
Labour Department Malaysia, 1945-1947.
Pejabat/Kementerian Pelajaran Malaysia, 1948-1960.
Pejabat Perancang Bandar dan Kampung Malaysia, 1948-1955.
Setiausaha Agung UMNO, 1948-1955.

Rekod-rekod Kerajaan Negeri

Johor

- Assistant District Office, Kulai, 1953-1960.
District War Committee, Johore, 1948,1950-1960.
District War Committee, Segamat, 1950-1960.
Menteri Besar Johor, 1948-1953.
Pejabat Daerah Johor Bahru, 1948-1960.
Pejabat Daerah Kluang, 1948-1958.
Pejabat Daerah Kota Tinggi, 1948-1960.
Pejabat Daerah Mersing, 1952-1960.
Pejabat Daerah Muar, 1948-1960.
Pejabat Daerah Pengerang(A.D.O. P.), 1952-1955,1959.
Pejabat Daerah Pengerang (SWEC), 1952-1959.
Pejabat Daerah Pontian, 1948-1960.
Pejabat Daerah Segamat, 1948-1955.
Polis Diraja Malaysia, Negeri Johor, 1951-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Johor, 1948-1960.
Sub-District Gelang Patah, 1951-1957.
Sub-District Rengam, 1952-1956-
Sub-District Rengit, 1951,1954-1960.
Sub-District Senai, Kulai, 1952-1953.
Town Board, Muar, 1948-1956.
Town Board, Segamat, 1949-1955.

Kedah

- Pejabat Daerah Kuala Muda, Sungai Petani, 1948-1949.
Pejabat Daerah Sik, 1948-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Kedah, 1948-1959.

Kelantan

- Jabatan Orang Asli Kelantan, 1954-1960.
Jabatan Pelajaran Kota Bharu, Kementerian (E.O.K.), 1948-1956.
Pejabat Menteri Besar, Negeri Kelantan, 1954-1955-

Pejabat Polis Kontinjen Kelantan, 1954-1955.
Pejabat Tanah dan Jajahan Bachok, 1948-1960.
Pejabat Tanah dan Jajahan Kota Bharu (Jajahan), 1953-1960.
Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Mas, 1952-1956.
Pejabat Tanah dan Jajahan Pasir Puteh, 1948-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Kelantan, 1948-1960.

Melaka

Jabatan Parit dan Taliair Melaka, 1948-1960.
Jabatan Penerangan Melaka, 1950-1960.
Pejabat Daerah Melaka, 1953-1960.
Pejabat Kesihatan Melaka, 1954-1956.
Pejabat Pelajaran Melaka, 1948-1960.
Pejabat Pertanian A.O.M. Melaka, 1948-1960.
Pejabat Perubatan Melaka, 1948-1960.
Polis Diraja Malaysia, AlorGajah, 1954-1960.
Polis Diraja Malaysia, Melaka, 1953-1960.
Resident Commissioner Office, Malacca, 1948-1958.
Syahbandar Melaka, 1948-1951.

Negeri Sembilan

Jabatan Penerangan Negeri Sembilan, 1948-1960.
Pejabat Daerah Kuala Pilah, 1948-1953.
Pejabat Daerah Tampin, 1948-1960.
Pejabat Parit dan Taliair Negeri Sembilan, 1948-1950, 1959.
Setiausaha Kerajaan Negeri Sembilan, 1948-1960.

Pahang

Pejabat Daerah Kuantan, 1949-1960.
Pejabat Daerah Pekan, 1949-1960.
Pejabat Daerah Rompin, 1953-1960.
Pejabat Daerah Temerloh, 1947-1951, 1953.
Pejabat Polis Daerah Cawangan Cameron Highlands, 1955-1960.
Public Works Department Raub, 1948-1958.
Setiausaha Kerajaan Negeri Pahang, 1949-1960.

Perak

Food and Price Control Perak North, 1954-1959.
Pejabat Daerah Batang Padang, Tapah, 1954-1960.

Bibliografi

Pejabat Daerah Krian, Parit Buntar, 1948-1960.
Pejabat Daerah Larut Matang/Selama, Taiping, 1948-1960.
Pejabat Daerah Sungai Siput, 1949-1960.
Pejabat Daerah/Tanah Kroh, 1948-1960.
Pejabat Daerah Teluk Anson, Hilir Perak, 1948-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Perak, 1948-1960.

Perlis

Pejabat Kerja Raya A. E. Ps. Perlis, 1948-1955.
Pejabat Kerja Raya E. E. P. Perlis, 1948-1955.
Pejabat Parit dan Taliair Perlis, 1948-1951, 1952-1958.

Pulau Pinang

Pejabat Daerah dan Tanah Nibong Tebal, Butterworth, 1948-1953.
Pejabat Parit dan Taliair Seberang Prai (Bukit Mertajam), 1950-1955.
Pejabat Pertanian Pulau Pinang (Butterworth), 1951-1954.
Pejabat Tanah Pulau Pinang, 1948-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Pulau Pinang, 1948.

Selangor

Jabatan Pelajaran Selangor (Sekolah Melayu, Cina, Inggeris),
1948-1953.
Lembaga Bandaran Hulu Langat, 1951-1952.
Pejabat Buruh Selangor, 1947-1960.
Pejabat Daerah Klang, 1948-1960.
Pejabat Daerah Kuala Lumpur, 1948-1960.
Pejabat Daerah Sabak Bernam, 1948-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Selangor, 1946-1953.

Terengganu

Jabatan Pelajaran Terengganu No. U/K:1/87, 1948-1960.
Jabatan Penerangan Terengganu, 1948-1960.
Pejabat Daerah Kemaman Siri A.O.E., 1948-1954.
Pejabat Daerah Kemaman (D.O.K.), 1950-1951, 1953-1955.
Pejabat Penasihat Undang-undang Negeri Terengganu, 1948-1960.
Pejabat Polis Daerah Kuala Terengganu, 1955-1960.
Setiausaha Kerajaan Negeri Terengganu, 1948-1960-

Miscellaneous

- A/MISC, Home Guard Training Pamphlet, 1952.
BK/KTM 13, Memorandum on The Malayan Railway Administration, 1958.
D/SUK 4, Kelantan Government Gazette, 1948.
D/SUK 4, Federation of Malaya Government Gazette Kelantan, Jan. -Dec. 1950-1952.
Misc. 16, Captured Communist Documents (n.d.).
Misc. 16, Emergency Statistics, Federation of Malaya, 1948-60.
Misc. 16, Keganasan Komunis di Tanah Melayu, Cabutan Daripada Ucapan-Ucapan Pesuruhjaya Gurney, Pesuruhjaya Tinggi, Pejabat Perhubungan Raya, Persekutuan Tanah Melayu (tulisan Jawi).
Misc. 16, Semenyih Inquiry, 1956.
Misc. 16, The Problem of The New Villages in Malaya.
P/BPP(X), Abstract of Strikes During The Month of August-December 1946.
P/JP 3, Governments Education Policy-Questions and Answers, Series No. 2.
P/JP 5, Education in Malaya-Being Articles Reprinted From Overseas location, 1930 to 1942 and 1946.

Dokumen Rasmi Vang Diterbitkan

- Anchaman Komunis Kepada Persekutuan Tanah Melayu*, 1959. Kuala Lumpur Pejabat Chetak Kerajaan.
- Awbery, S. S. and Dalley, F. W., 1948. *Labour and Trade Union Organisation in The Federation of Malaya and Singapore*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Background Information and Material For Speakers-The Emergency and Anti-Bandit Month*, 1950. Kuala Lumpur: Department of Public Relations, Federation of Malaya.
- Barrett, E. C. G. (Chief Registration Officer), tiada tahun. *Annual Report Registration Department Federation of Malaya 1949*. Kuala Lumpur.
- Biography of Tunku Abdul Rahman Putra Al-Haj, Prime Minister of Malaysia*, 1966. Kuala Lumpur: Federal Department of Information Malaysia.
- Briggs, Harold, 1951. *Report on The Emergency in Malaya From April 1950 to November 1951*. Kuala Lumpur Government Press.
- Central Electricity Board of The Federation of Malaya The Ninth Annual Report 1st September 1957-31st August 1958*, tiada tahun. Kuala Lumpur: Printcraft Limited.
- Central Electricity Board of The Federation of Malaya The Tenth Annual Report 1st September 1958-31st August 1959*, tiada tahun. Kuala Lumpur Printcraft Limited.

Bibliografi

- Central Electricity Board of Vie Federation of Malaya The Eleventh Annual Report 1" September 1959-31" August 1960*, tiada tahun. Kuala Lumpur: Printcraft Limited.
- Chinese Schools and Vie Education of Chinese Malaysans: Vie Report of A Mission Invited By The Federation Government To Study The Problem of Vie Education of Chinese In Malaya, June 1951*, 1951. Kuala Lumpur: Government Press.
- Communism in Malaya and Singapore*, 1971. Tiada Penerbit. Mac.
- Communist Banditry in Malaya-Extracts From Speeches By The High Commissioner Sir Henry Gurney, K. C. M. G., October 1948 To December 1949*, tiada tahun. Kuala Lumpur: Department of Public Relations, Federation of Malaya.
- Educational Policy-Statement of The Federal Government on The Report of The Special Committee on The Implementation of Educatiouil Policy Together With The Report of That Committee*, 1954. Kuala Lumpur Government Press.
- Federal Ordinances and Acts 1959,1959*. Kuala Lumpur: Authority. 28th July.
- Federal Ordinances and Enactments 1953,1954*. Kuala Lumpur: Authority.
- Federal Ordinances and State and Settlement Enactments, Passed During The Year 1957,1959*. Kuala Lumpur The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1947,1948*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1948, 1949*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1949,1950*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1950,1951*. Kuala Lumpur. Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1951,1952*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1952,1953*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1953,1954*. Kuala Lumpun Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1954,1955*. Kuala Lumpur. Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1955, 1956*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1956, 1957*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report 1957, 1958*. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Year 1949,1950*. Kuala Lumpur: The Government Press.

- Federation of Malaya Annual Report of The Drainage and Irrigation Department For The Year 1951, 1952.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1952, 1953, 1954, 1955.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Report For The Drainage and Irrigation Department For The Years 1955, 1956 and 1957, 1959.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Report of The Drainage and Irrigation Department For The Years 1958, 1959 and 1960, 1961.* Kuala Lumpur: Printed at Art Printing Works.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1948, 1949.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1949, 1950.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1954, 1956.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1955, 1956.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1956, 1959.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1957, 1959.* Kuala Lumpur: The Government Press.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1958, 1963.* Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Chetak Kerajaan.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1959, 1962.* Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Chetak Kerajaan.
- Federation of Malaya Annual Report of The Public Works Department For The Year 1960, 1962.* Persekutuan Tanah Melayu: Jabatan Chetak Kerajaan.
- Federation of Malaya Central Advisory Committee on Education, Report on The Barnes Report on Malay Education and The Fenn-Wu Report on Chinese Education, 10th September 1951, 1951.* Kuala Lumpur Government Press.
- Federation of Malaya Minutes of The Meetings of The Legislative Council. First Session February 1948 To February 1949.* 1952. Kuala Lumpur: Government Press.
- Federation of Malaya Staff List 1st January 1955, 1955.* Kuala Lumpur Government Press.
- Federation of Malaya Staff List 1st January 1956, 1956.* Kuala Lumpur Government Press.
- Federation of Malaya Staff List 1st January 1957, 1957.* Kuala Lumpur Government Press.
- Federation of Malaya Staff List 1st January 1958, 1958.* Kuala Lumpur Government Press.
- Federation of Malaya Staff List 1st January 1959, 1959.* Kuala Lumpur Government Press.

Bibliografi

- Federation of Malaya Staff List 1st January 1960*, 1960. Kuala Lumpur Government Press.
- Federation of Malaya Year Book 1956*, tiada tahun. Kuala Lumpur: The Malay-Mail Press.
- Federation of Malaya Year Book 1957/58*, tiada tahun. Kuala Lumpur: A Malay Mail Publication.
- Federation of Malaya Year Book 1959*, tiada tahun. Kuala Lumpur The Malay Mail Press.
- Federation of Malaya Year Book 1962*, tiada tahun. Kuala Lumpur A Malay Mail Publication.
- Fifty Years of Railways in Malaya, 1885-1935*, 1935. The Federated Malay States Railways. September.
- Gamba, Charles, 1957. *Labour Law in Malaya*. Singapore: Donald Moore.
- Handbook To Malaya (Federation of Malaya and The Colony of Singapore) and The Emergency*, 1956. Singapore: The Department of Information, Federation of Malaya, Public Relations Office, Singapore and The Regional Information Office. July.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid 1, 1980. Kuala Lumpur Arkib Negara Malaysia.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid II, 1981. Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid III, 1983. Kuala Lumpur. Arkib Negara Malaysia.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid IV, 1986. Kuala Lumpur Arkib Negara Malaysia.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid V, 1987. Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid VI, 1990. Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia.
- Hari Ini Dalam Sejarah*, Jilid VII, 1994. Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia.
- Jabatan Talikom Persekutuan Tanah Melayu dan Singapura 1960 Annual Report*, tiada tahun. Federation of Malaya and Singapore: The Director-General of The Telecommunications.
- Josey, Alex, 1954. *Trade Unionism in Malaya*. Singapore: Donald Moore.
- Ke Arah Memelihara Keselamatan Negara*, 1988. Kuala Lumpur: Jabatan Percetakan Negara.
- Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu, 1957. *Penyata Jawatankuasa Pelajaran 1956*, Kuala Lumpur Caxton Press Ltd.
- Kita dan Dzarurat oleh Tunku Abdul Rahman 10hb September 1964*, 1964. Kuala Lumpur Jabatan Penerangan Malaysia.
- Malayan Affairs Part I, Broadcasts From Radio Malaya By Alex Josey*, 1949. Kuala Lumpur: Department of Public Relations, Federation of Malaya.
- Malayan Affairs Part II. Broadcasts From Radio Malaya By Alex Josey*, 1950. Kuala Lumpur: Department of Public Relations, Federation of Malaya.
- Malayan Establishment Staff List 31st December 1947*. 1948. Kuala Lumpur: Government Press.
- Malayan Establishment Staff Ust 31st December 1948*. 1949. Kuala Lumpur: Government Press.
- Malayan Establishment Staff List 1st January 1950*. 1950. Kuala Lumpur: Government Press.

- Malayan Establishment Staff List 1st January 1951.* 1951. Kuala Lumpur: Government Press.
- Malayan Establishment Staff List 1st January 1952.* 1952. Kuala Lumpur: Government Press.
- Malayan Establishment Staff List 1st January 1953.* 1953. Kuala Lumpur: Government Press.
- Malayan Establishment Staff List 1- January 1954.* 1954. Kuala Lumpur: Government Press.
- Malayan Railway Administration Annual Report For The Year 1956.* 1957. London: Malayan Railway Administration.
- Malayan Railway Administration Annual Report For The Year 1957.* 1958. Singapore: Malayan Railway Administration.
- Malayan Railway Administration Report For The Year 1958,1959.* Kuala Lumpur: Malayan Railway Administration.
- Malayan Railway Administration Report For The Year 1959,1960.* Kuala Lumpur: Malayan Railway Administration.
- Malayan Railway Administration Report For The Year 1960,1961.* Kuala Lumpur: Malayan Railway Administration.
- Malaya&n Telecommunications Service Annual Report For 1956.* tiada tahun. Kuala Lumpur Telecommunications Headquarters.
- Malayan Unxrr. Annual Report of The Medical Department For The Year 1947.* 1945. Kuala Lumpur. The Government Press.
- Malayan Union Annual Report on Education In The Malayan Union For The Period 1st April 1946 To 31st December 1946.* 1947. Kuala Lumpur: The Malayan Union Government Press.
- Malayan Union Report of The Medical Department For The Year 1946.* 1945. Kuala Lumpur: The Government Press.
- Malayan Union Report on The Registration of Births and Deaths For The Years 1941 To 1946.* 1948. Kuala Lumpur: The Government Press.
- Malaysut Year Book 1963-64.* tiada tahun. Kuala Lumpur: A Malay Mail Publication.
- Markandan, Paul. 1954. *The Problem of The New Villages in Malaya.* Singapore: Donald Moore.
- Memorandum on Indian Education in The Federation of Malaya.* 1951. Kuala Lumpur: The Malayan Printers.
- Mohamed Eusoff, Dato Haji, 1950. *Proceedings of The Federal Legislative Council (Third Session).* 19 April.
- Office of The Member For Economic Affairs, The Treasury, Kuala Lumpur, Malaya, 1953. *Progress Report on The Development Plan of The Federation of Malaya 1950-1952.* Kuala Lumpur: Government Press.
- Parliament Acts Passed During The Year 1961,1962.* Jabatan Chetak Kerajaan, Persekutuan Tanah Melayu.
- Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu Penyata Tahunan Bagi 1964.* 1967. Kuala Lumpur.

Bibliografi

- Proceedings of The Legislative Council of The Federation of Malaya For The Period (Fourth Session). February 1951 To February 1952.* 1952. Kuala Lumpur: Government Press.
- Report of Committee Appointed By His Excellency The High Commissioner To Investigate The Squatter Problem.* 1948. Kuala Lumpur Government Press.
- Report of The Chief Minister of The Federation of Malaya on The Baling Talks,* 1956. Kuala Lumpur Government Press.
- Report of The Committee on Malay Education Federation of Malaya.* 1951. Kuala Lumpur Government Press.
- Report of The Committee To Investigate The Squatter Problem, Federation of Malaya.* 10 January 1949, 1950. Kuala Lumpur Government Press.
- Report of The Education Committee 1956,* 1956. Kuala Lumpur: Government Press.
- Report of The Education Review Committee 1960 (Rahman Talib Report).* 1960. Kuala Lumpur Government Press, Federation of Malaya.
- Report of The Semenyih Inquiry,* 1956. Selangor The State Information Officer.
- Report on The Conduct of Food Searches at Semenyih 1956 (In The Kajang District of The State of Selangor),* 1956. Kuala Lumpur: Government Press.
- Sanders, J. O., *Malayan Union Railways: Report For The Period 1st April To 31st December 1946,* 1947. Kuala Lumpur: Malayan Union Government Press.
- Settlement of Penang Annual Report For 1949,* 1950. Kuala Lumpur Government Press.
- Smith, T. E., 1955. *Report on The First Election of Members To The Legislative Council of The Federation of Malaya,* 1955. Kuala Lumpur Government Press.
- Tan Cheng Lock, 1949. *One Country, One People and One Government.* Kuala Lumpur MCA.
- Telecommunications Department Federation of Malaya and Singapore Annual Report 1953,* tiada tahun. Tiada Penerbit.
- Telecommunications Department Malaya Annual Report For The Year 1949, 1950.* Kuala Lumpur The Government Press.
- The Communist Threat To The Federation of Malaya,* 1959. Kuala Lumpur: Government Press.
- The Danger and Where It Lies,* 1957. Kuala Lumpur: Information Services. Federation of Malaya.
- The Fifth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya V September 1953 to 31st August 1954,* 1955. Kuala Lumpur The Government Press.
- The Sixth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1954 to 31st August 1955,* tiada tahun. Kuala Lumpur Charles Grenier it Co. Ltd.
- The Seventh Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1955 to 31st August 1956,* tiada tahun.

Kuala Lumpur: Charles Grenier & Co. Ltd.

The Eighth Annual Report of The Central Electricity Board of The Federation of Malaya 1st September 1956-31st August 1957, tiada tahun. Kuala Lumpur Charles Grenier & Co. Ltd.

The Malayan Scene, 1953. Federation of Malaya: The Department of Information. June.

The Malayan Telecommunications Service 1957 Annual Report, tiada tahun. Federation of Malaya and Singapore: The Director General of Telecommunications.

The Malayan Telecommunications Service 1958 Annual Report, tiada tahun. Federation of Malaya and Singapore: The Director General of Telecommunications.

The Malayan Telecommunications Services 1959 Annual Report, tiada tahun. Federation of Malaya and Singapore: The Director General of Telecommunications.

The Report of A Mission Invited By The Federation Government To Study The Problem of The Education of Chinese In Malaya, 1951. Kuala Lumpur. June.

Ucapan-Ucapan Tun Haji Abdul Razak Bin Hussein 1960,1975. Kuala Lumpur: Arkib Negara Malaysia dan Jabatan Perdana Menteri.

Surat Persendirian

Aminuddin Baki(SP.1)

Invented Sural Persendirian Aminuddin Baki.

C.C.Too(SP. 127)

SP. 127/A/1, National Liberation Struggle and The Communist Global Strategy: Their Development and Impact Upon Communist Insurgency in Malaysia.

SP. 127/A/3, The Hadyai Peace Agreement and The Future Intentions of The Communist Party of Malaya.

Henry H. S. Lee (SP. 156)

SP. 156/B/1, Pameran Patriot dan Negarawan Tun Sri Henry H. S. Lee (Muzium Negara, Kuala Lumpur, 19 November 1988).

Leong Yew Koh (SP. 3)

Inventori Surat Persendirian Leong Yew Koh.

SP.3/A/4, Laporan-laporandan Surat-menyurat Mengenai Kebajikan.

SP. 3/A/19, Standing Finance Sub-Committee (1953).

SP. 3/A/174, Communities Liaison Committee.

SP.3/A/175, Communities Liaison Committee, 1950.

- SP. 3/B/33, Second Supplement To Federation of Malaya Government Gazette-Government of Negeri Sembilan, Vol. VII, No. 3, 17.2. 1954.
- SP. 3/B/36, (i) Federation of Malaya Government Gazette-Government of Johore, Vol. VII, No. 12, 16. 6. 1955. (ii) Federation of Malaya Government Gazette-Government of Johore, Vol. VIII, No. 13,30.6. 1955.
- SP. 3/B/46, Rules of Malayan Chinese Association.
- SP. 3/B/48, Malayan Chinese Association (Perak Branch)-Report of The Committee To Be Submitted To The Annual General Meeting (1952).
- SP. 3/B/74, Malayan Railway-Administration Report For The Year 1952.
- SP. 3/B/75, Memorandum on Chinese Education in The Federation of Malaya.
- SP. 3/B/79, First Annual Report of The Member For Education on The Education Ordinance, 1952.
- SP. 3/D/9, China Weekly No. 257.
- SP.3/F/U, Federal Legislative Council.
- SP. 3/F/12, Federal Legislative Council.
- SP.3/F/13, Federal Legislative Council.
- SP. 3/F/14, Minutes of The Thirteenth Meeting of The Fifth Session of The Legislative Council, Kuala Lumpur, 7* January 1953.
- SP. 3/F/15, Minutes of The Fourteenth Meeting of The Fifth Session of The Legislative Council, Kuala Lumpur, 8"January 1953.
- SP. 3/F/16, Fifth Meeting of The Seventh Session-Legislative Council Federation of Malaya (17" November 1954).
- SP. 3/F/18, Federation of Malaya Legislative Council Debates, Official Report (Laporan-laporan Majlis Perundangan Persekutuan).
- Tan Cheng Lock (SP. 13)*
- SP. 13/A/6, The Malayan Constitutional Proposals.
- SP. 13/A/20, Telegrams-Re Incident at Ipoh on The 10th April 1949, Malayan Chinese Association.
- SP. 13/D/34, Majalah Malayan Chinese Review, 19 November 1932.
- SP. 13/D/37, Majalah Malayan Youth Council, 21 October 1953.
- SP. 13/D/65, Majalah Young Malaysians, Vol. 12, No. 205,25 January 1956.
- SP. 13/D/67, Majalah Young Malaysians, Vol. 15, No. 268,21 January 1959.
- SP. 13/H/40, Draf Ceramah Mengenai KeperluanTenaga Bagi Menghadapi Ancaman Komunis Semasa Darurat.
- SP. 13/H/47, Ucapan oleh Col. H. S. Lee Mengenai Parti Kebebasan Malaya di Dewan Perhimpunan Cina Pada 12/2/52.
- SP. 13/H/48, Ucapan Col. H. S. Lee Scmpena Kempen Pilihanraya yang Pertama di Malaya pada 13/2/1952.
- SP. 13/H/49, Radio Speech By Col. H.S. Lee on 14.2.1952.
- SP. 13/H/50, Ucapan Melalui Radio oleh Tan Cheng Lock Mengenai Kerahan Tenaga Pada 17/3/52.

- SP. 13/H/53, MCA.
SP. 13/H/57, Ucapan H. S. Lee Mengenai Sumbangan dan Peranan Tan Cheng Lock Dalam MCA.
SP. 13/H/60, Ucapan Dalam Mesyuarat Jawatankuasa Pelajaran Cina Mengenai Peranan Jawatankuasa.
SP. 13/H/63, A Collection of Speeches and Writings By Dato Sri Cheng-Lock Tan (Penerbitan ini dikeluarkan dari Fail Jabatan Perdana Menteri (Chinese Affairs) No.SCA H/5/1/1).
SP. 13/H/7D,Objektif Perikatan UMNO-MCA.
SP. 13/H/75, Peranan dan Bantuan MCA dalam Penempatan Semula Penduduk dan Bantuan Membina Sekolah.
SP. 13/H/83, Ucapan dalam Mesyuarat Jawatankuasa Pelajaran Cina Mengenai Peranan Jawatankuasa Berkenaan.

Tan Siew Sin (SP. 45)

- MCA-6-3-61, MCA/MB/Manpower Regulations.
MCA-6-4-112, MCA/Pub/Malayan Mirror.

Zainal Abidin Bin Ahmad (Za'ba) (SP. 18)

- SP. 18j(9C/206, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 1, Bil. 1, January 1956.
SP. 18/9C/214, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 7,1957.
SP. 18/9C/215, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 8, 1957.
SP. 18/9C/216, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 9,1957.
SP. 18/9C/217, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 10, October 1957.
SP. 18/9C/218, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 11,1957.
SP. 18/9C/219, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 2, Bil. 12,1957.
SP. 18/9C/220, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 2,1958.
SP. 18/9C/221, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 3,1958.
SP. 18/9C/222, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 4,1958.
SP. 18/9C/223, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 5,1958.
SP. 18/9C/224, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 6,1958.
SP. 18/9C/225, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 7,1958.
SP. 18/9C/226, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 8,1958.
SP. 18/9C/227, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 9,1958.
SP. 18/9C/228, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 10,1958.
SP. 18/9C/229, *Majalah Bulanan Malaya*, Jilid 3, Bil. 11,1958.

Audio

- P. R. 26/94, Majlis Pengkisahan Sejarah Darurat 1948-1960.
P. R. 25/95, Penyerahan Jepun dan Kebangkitan Malayan Peoples Anti-Japanese Army (MPAJA).
P. R. 26/95, Darurat di Negeri Perak.
P. R. 32/95, Penyerahan Jepun dan Kebangkitan Malayan Peoples Anti-Japanese Army (MPAJA).

Warta Kerajaan

- F. M. S. Ordinances*, 1948-1960.
Federation of Malaya Government Gazette, 1948-1960.
Johore Government Gazette, 1948-1960.
Kedah Government Gazette, 1948-1958.
Kelantan Government Gazette, 1948-1960.
Malayan Union and Federation of Malaya Government Gazette, 1948-1960.
Negeri Sembilan Government Gazette, 1948-1955, 1957-1958.
Pahang Government Gazette, 1948-1960.
Penang Government Gazette, 1948-1960.
Perak Government Gazette, 1948-1960.
Selangor Government Gazette, 1948-1955, 1957, 1959.
Settlement of Malacca Government Gazette, 29 September 1949.
Terengganu Government Gazette, 1948-1960.

Akhbar

- Chung Shing Jit Pao*, 1953-1957.
Indian Daily Mail, 1948-1956.
Kin Kiook Daily News, 1948-1960.
Kwong Wah Yit Poh & Penang Sin Poe, 1948-1960.
Majlis, 1948-1955.
Malayan Mirror, 14 June 1953-31 December 1957.
Modern Daily News, January-March 1949; July-December 1949; July-September 1950.
Nanyang Siang Pau, 26 September 1945; 1948-1960.
Sin Chew Jit Poh, 1948-1959.
Sing Pin Jih Pao, 1948-1960.
Straits Echo & Times of Malaya, January 1950-December 1959.
The China Press, 1948-1960.
The Malay Mail, 1948-1960.
The Malaya Tribune (Ipoh), 1948-1950.
The Malaya Tribune (Kuala Lumpur), 1948-1950.
The Malaya Tribune (Singapore), 1948-January 1951.
The Singapore Free Press, 1948-1960.
The Star, 16 July 2001.
The Straits Times, 1946, 1948-1960, 1976, 1989.
Utusan Malaysia, 1974-1975, 1989.
Utusan Melayu/Zaman, 1948-1955.

Majalah Berkala

British Malaya, Vol. 23, No. 10, February 1949.

British Malaya, Vol. 23, No. 12, April 1949.

British Malaya, Vol. 24, No. 1, May 1949.

British Malaya, Vol. 24, No. 3, July 1949.

British Malaya, Vol. 24, No. 6, October 1949.

British Malaya, Vol. 24, No. 7, November 1949.

British Mala'ya, Vol. 24, No. 1, May 1954.

Terbitan Berkala

Natural Rubber News, Vol. 1, No. 2, November 1951 -

Natural Rubber News, Vol. 1, No. 3, December 1951.

Natural Rubber News, Vol. 1, No. 6, March 1952.

Kertas Persidangan/Seminar

Ho Ht£ Ling, 2000. "Bintang Tiga dan Darurat di Negeri Selangor Satu Perbincangan Umum." *Sepeatang Bicara Sejarah*, " 14 Hari Bintang 3 di Tanah Melayu," 23 September, Kelab Shah Alam, Selangor.

Mahmud Embong, 1995. "Kerjasama British dan MPAJA (PKM) Semasa Perang Dunia Kedua dan Implikasinya." *Simposium Perang Dunia Kedua Pendudukan jepun Tanah Melayu 1942-1945*, 25-26 Oktober.

Mahmud Embong, 2000. "Komunisme di Johor, 1930-1954: Satu Tinjauan Awal." *Seminar Sejarah dan Budaya Johor Tahun 2000*, 3-6 Mei, Johor Bahru.

Oong Hak Ching, 2000. "Perikatan UMNO-MCA-MIC dan Perjuangan Ke Arah Kemerdekaan." *Seminar Penghayatan Kemerdekaan dan Pengukuliaan Kemerdekaan Malaysia*, 11-13 September, Kuala Lumpur.

Othman Mamat, 1983. "Terengganu di Zaman Darurat, Implikasi Terhadap Sosial Ekonomi dan Politik Negeri Terengganu." *Kertas kerja Pameran dan Seminar Sejarah Terengganu 11,3-4 Ogos*, Dungun, Terengganu.

Stubbs, Richard, 1976. "The U.M.N.O., The M.C.A. and The Early Years of The Malayan Emergency, 1948-1955." *The Annual Conference of The Canadian Society For Asian Studies*, 28th and 29th May, Laval University, Quebec.

Wan Derahim Muhamad, 1983. "Dungun, Satu Kajian Awal dan Peristiwa Darurat di Dungun." *Kertas kerja Pameran dan Seminar Sejarah Terengganu II*, 3-4 Ogos, Dungun, Terengganu.

Kajian Ilmiah, Disertasi dan Tesis

- Chan Heng Chee, 1965. *The Malayan Chinese Association*. Tesis M.A., University of Singapore, Singapore.
- Chan Moi, 1989. *Kerahan Tenaga dan Kesetiaan Masyarakat Cina di Malaya 1948-1960*. Latihan Ilmiah, Pusat Pengajian Ilmu Kemanusiaan, Universiti Sains Malaysia.
- Clark, Margaret F., 1964. *The Malayan Alliance and its Accommodation of Communal Pressures 1952-62*. Tesis M.A., University of Malaya.
- Fauziah bind Mail, 1999. *Sejarah dan Perkembangan Lokomotif Keretapi Tanah Melayu 1885-1960*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Hayati Arts, 1989. *Setinggian dan Darurat (1948-1960): Masalah Penempatan Semula di Negeri Johor*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Fakulti Sairis Kemasyarakatan dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Ibrahim Mohamad, 1988. *Tan Cheng Lock: Perjuangan yang Berterusan*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Ibrahim Saad, 1979. *The Impact of National Medium Schools of Attitudes Related to National Integration in Peninsular Malaysia*. Ph.D. Dissertation, University of Wisconsin-Madison.
- Jai Sham Ghazali, 1997. *Telekomunikasi di Malaysia: Satu Kajian Mengenai Perkembangan Telegraf dan Telefon, 1948-1960-an*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Johari Che Mat, 1996. *Peranan orang Cina dalam Darurat dengan Rujukan Khas kepada Akhbar *Majlis**. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Khoo Kay Kim, 1973. *The Beginnings of Political Extremism in Malaya 1915-1935*. Ph.D. Thesis, Department of History, University of Malaya.
- Lee Bum-joon, Park, 1965. *The British Experience of Counter Insurgent War in Malaya: The Emergency 1948-1960*. Ph.D. Thesis, American University, Washington.
- Lew Hee Men, 1985. *Tun Leong Yew Koh dalam Pergolakan Sejarah Semenanjung Tanah Melayu*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Lim Bee Lian, 1991. *Loteri Kebajikan Malayan Chinese Association Februari 1950-Jun 1953*. Mini Tesis, Pusat Pengajian Ilmu Kemanusiaan, Universiti Sains Malaysia.
- Lin Chee Kheong, 1992. *Darurat 1948-60 dengan Rujukan Khas kepada Negeri Pahang*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Mohd Ashraf Ibrahim, 1989. *Darurat di Negeri Sembilan: Ditinjau dari Laporan-laporan Akhbar Tempatan*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Fakulti Sains Kemasyarakatan dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia.

- Mohd. Sofian Ibrahim, 2000. Darurat di Pasir Puteh, Kelantan, 1948-1955. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Fakulti Sains Kemasyarakatan dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Nor Huda Ramli, 1999. Perkembangan Perusahaan Getah Semasa Darurat di Tanah Melayu Tahun 1948-1960. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Punithavathy Palaniappan, 1997. Sejarah Perkembangan Pembekalan Tenaga Elektrik di Tanah Melayu 1894-1949. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Radcliffe, David James, 1970. Education and Cultural Change Among The Malays 1900-1940. Tesis Ph.D., University of Wisconsin.
- Rahim Mohamad, 1996. Pasir Mas (Tahun 1940-1960). Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Fakulti Sains Kemasyarakatan dan Kemanusiaan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Rahman Mustar, 1990. Kegiatan Komunis di Johor dan Tindakan Sosial British 1950-1953. Kajian Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Ramlah Adam, 1988. Dato Onn Jaafar: Peranannya di dalam Politik dan Pentadbiran Tanah Melayu 1930-1962. Disertasi Ph.D., Jabatan Sejarah, Ujiversiti Malaya.
- Razali Shafie, 1987. Parti Komunis Malaya: Perjuangan dan Kegagalan, 1930-1960. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Rosli Abdul Talib, 1986. Darurat 1948-1960: Tinjauan Kes-kes di Kuala Lipis. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Sadara Devy A/P Maratha Muthu, 1999. Kegiatan Komunis di Perak dan Kesan-kesannya 1948-1960. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Sapian Ismail, 1988. Darurat dan Implikasinya: Satu Kajian di Mukim Nyalas, Melaka (1948-1960). Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Sarkesian, Sam Charles, 1969. The Critical Period in Revolutionary Warfare: A Study of The Emergency in Malaya. Tesis Ph. D., Faculty of Political Science, Columbia University.
- Sritharan Chandran, 2001. Pendidikan Tamil: Masalah, Cabaran dan Masa Depan Menjelang Abad Ke-21. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Suzana Md. Isa, 1999. Perhubungan antara Jepun dengan PKM (Parti Komunis Malaya) Semasa Pendudukan Jepun di Tanah Melayu 1942-1945. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Syn Wai Yin, 1964. The Progress of Education in Malaya During The Post-war Period 1947-1960. Ph.D. Thesis, University of Minnesota.
- Wan Mokhtar Wan Junoh, 1988. Perjuangan Komunis selepas Perang Dunia Kedua hingga 1960. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.

- Wong Yoke Nyen, 1981. *The Role of Chinese Organizations in Malayan Politics (1945-57): Special Reference to Citizenship and Education*. Department of Chinese Studies, University of Malaya.
- Yap Chee Choy, 1989. *Tun Leong Yew Koh: Satu Tinjauan Terhadap Sumbangan Beliau kepada Masyarakat Tanah Melayu*. Latihan Ilmiah, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Zashimah Abu Bakar, 1999. *Sejarah Penubuhan Askar Melayu dan Peranannya Membanteras Komunis Semasa Darurat 1948-1960*. Latihan Ilmiah, Jabatan Sejarah, Universiti Malaya.
- Zuraidi Ishak, 1991. *The Rhetoric of Racial Harmony: An Analysis of Presidential Addresses of Three Multiracial Leaders of The Alliance Party on The Issues of Racial Harmony and Independence of Malaya, 1955-1957*. Ph.D. Dissertation, Faculty of The College of Communication of Ohio University.

Buku dan Artikel

- A. Navaratnam, 2001. *The Spear and The Kerambit: The Exploits of VAT 69, Malaysia's Elite Fighting Force 1968-1989*. Kuala Lumpur: Utusan Publications Distributors Sdn. Bhd.
- Abdul Majid Ismail, 1974. "The History of Early Medical and Health Services in Malaysia." *Malaysia in History*. Vol. 17, No. 2. December.
- Abdul Rahman Haji Abdullah, 1994. *Gerakan Anti-Penjajahan di Malaysia 1511-1950: Pengaruh Agama dan Tarikat*. Kuala Lumpur: Penerbitan Kintan Sdn. Bhd.
- Abdullah Zakaria Ghazali, 1996. *Pentadbiran Tentera Jepun dan Thai di Terengganu, 1942-1945*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Abdullah Zakaria Ghazali, 2000. "Penjahat-penjahat Hapus Semuanya, Kehidupan Kita tidak Terganggu: Kempen Membanteras Komunis di Kalangan Orang Melayu." *Malaysia Dari Segi Sejarah*. Bil. 28.
- Abraham, Collin E. R., 1997. *Divide and Rule: The Roots of Race Relations in Malaysia*. Kuala Lumpur: INSAN.
- Abu Talib Ahmad, 1995. "The Impact of the Japanese Occupation on The Malay-Muslim Population." Dalam Paul H. Kratoska (ed.). *Malaya and Singapore During The Japanese Occupation*. Journal of Southeast Asian Studies. Special Publication Series No. 3. Singapore: The National University of Singapore.
- Abu Zahari Abu Bakar, 1980. *Perkembangan Pendidikan di Semenanjung Malaysia Zaman Sebelum Merdeka hingga ke Zaman Sesudah Merdeka*. Kuala Lumpur: Penerbit Fajar Bakti Sdn. Bhd.
- Allen, James De V., 1967. *The Malayan Union*. New Haven: Yale University Press.
- Allen, R., 1968. *Malaysia: Prospect and Retrospect*. London: Oxford University Press.

- Amarjit Kaur, 1980. "A Note on The Johore Wooden Railroad." *Malaysia in History*. Vol. 23.
- Amarjit Kaur, 1980. "The Impact of Railroads on The Malayan Economy, 1874-1941." *Journal of Asian Studies*. Vol. XXXIX, No. 4. August.
- Amarjit Kaur, 1980. "Road or Rail?- Competition in Colonial Malaya 1909-1940." *MBRAS*. Vol. 53, Part 2. December.
- Amarjit Kaur, 1982. "Railroad in Malaya, 1941-1957: The Japanese Interregnum: The Return of British and Railroad Reconstruction." *Malaysia in History*, Vol. 25.
- Amarjit Kaur, 1984. "An Historical Study of Transport in Malaya." Dalam Muhammad Abu Bakar, Amarjit Kaur, Abdullah Zakaria Ghazali (eds.). *Historia: Essays in Commemoration of The 25th Anniversary of The Department of History University of Malaya*. Kuala Lumpur: The Malaysian Historical Society.
- Amarjit Kaur, 1985. *Bridge and Barrier, Transport and Communications in Colonial Malaya 1870-1957*. Singapore: Oxford University Press.
- Amarjit Kaur, 1985. *Sebad Keretapi Di Malaysia*. Kuala Lumpur: Persatuan Muzium Malaysia.
- Amarjit Kaur, 1990. "Working on the Railway: Indian Workers in Malaya, 1880-1957." Dalam Peter J. Rimmer & Lisa M. Allen (eds.). *The Underside of Malaysian History: Pullers, Prostitutes, Plantation Workers*. Singapore: Singapore University Press.
- Amarjit Kaur, 1992. *Irrigation and Rice Cultivation in West Malaysia*. Occasional Paper No. 21. Hull: Centre for Southeast Asian Studies. University of Hull.
- Amarjit Kaur, 1993. *Historical Dictionary of Malaysia*. Asian Historical Dictionaries No. 13. Metuchen, N. J. & London: The Scarecrow Press Inc.
- Amarjit Kaur, 1994. "Hantu and Highway: Transport in Sabah 1881-1963." *Modern Asian Studies*. Vol. 28, No. 1.
- Amarjit Kaur, 1998. *Economic Change in East Malaysia: Sabah and Sarawak Since 1950*. Basingstoke: Macmillan.
- Amarjit Kaur, 1999. "Economy and Society: The Formation of a National Economy." Dalam Amarjit Kaur and Ian Metcalfe (eds.). *The Slipping of Malaysia*. Great Britain: Macmillan Press Ltd.
- Andaya, Barbara Watson and Leonard V., 1982. *A History of Malaysia*. London: MacMillan.
- Andaya, Barbara Watson and Leonard Y., 2001. *A History of Malaysia*. Second Edition. Hampshire: Palgrave.
- Anwar Abdullah, 1971. *Biografi Dato Onn*. Petaling Jaya: Pustaka Nusantara.
- Asprey, Robert B., 1976. *War in The Shadows: The Guerrilla in History*. London: MacDonald and Janes.

- Aziz Zariza Ahmad, 1987. *Putera Negara: Tunku Abdul Rahman Putra*. Kuala Lumpur: Firma (M) Publishing Sdn. Bhd.
- Azmah Abdul Manaf, 2001. *Sejarah Sosial Masyarakat Malaysia*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- B. N. Ghosh and Muhammad Syukri Salleh (eds.), 1999. *Political Economy of Development in Malaysia*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- Baharon Mansor dan Abu Bakar Majid, 1984. "Kegiatan Komunis dan Kesannya ke atas Hubungan Kaum: Bukit Tambun dan Bukit Junun." Dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (eds.). *Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera Malaysia.
- Baker, Jim, 2000. *Crossroads: A Popular History of Malaysia & Singapore*. Singapore: Times Books International.
- Ban Kah Choon, 2001. *Absent History: The Untold Story of Special Branch Operations in Singapore 1915-1942*. Singapore: Horizon Books.
- Ban Kah Choon and Yap Hong Kuan, 2002. *Rehearsal For War: Resistance and The Underground War Against The Japanese and The Kempeitai 1942-1945*. Singapore: Horizon Books.
- Barber, Noel, 1971. *The War of The Running Dogs*. London: Collins.
- Barlow, Henry S., 1994. 'Two Communist Pamphlets from Kedah and Penang 1949.' *JMBRAS*. Vol. LXVII, Part 1.
- Bartlett, Vernon, 1954. *Reftort From Malaya*. London: Derek Verschoyle.
- Beasley, W. G., 1991. *Japanese Imperialism 1894-1945*. Oxford: Clarendon Press.
- Blaufarb, Douglas S., 1977. *The Counterinsurgency Era: U.S. Doctrine and Performance 1950 To The Present*. New York: The Free Press.
- Blythe, W. L., 1947. "Historical Sketch of Chinese Labour in Malaya." *JMBRAS*. Vol. XX, Pt. I. June.
- Boddy, E. T., 1993. *Malayan Patrol*. Edinburgh: The Pentland Press Limited.
- Brimmell, J. H., 1956. *A Short History of Malayan Communist Party*. Singapore: D. Moore.
- Brimmell, J. H., 1959. *Communism in South East Asia: A Political Analysis*. London: Oxford University Press.
- Campbell, P. C., 1923. *Chinese Coolie Emigration to Countries Within The British Empire*. London: P. S. King and Son Ltd.
- Carnell, F. G., 1952. "British Policy in Malaya." *The Political Quarterly*. Vol. 23.
- Chai Hon-Chan, 1977. *Education and Nation-building in Plural Societies: The West Malaysian Experience*. Development Studies Centre Monograph No. 6. Canberra: The Australian National University.
- Chang Ming Phang, Paul, 1973. *Educational Development in A Plural Society: A Malaysian Case Study*. Singapore: Academia Publications.
- Chapman, F. Spencer, D. S.O., 2001. *The Jungle Is Neutral: The World-Famous True Story of Guerilla Warfare Against The Japanese in Malaya*. Singapore: Times Books International.

- Cheah Boon Kheng, 1977. "Political Parties in Malaya: 1945-1948." Dalam Khoo Kay Kim (ed.). *The History of South-East, South and East Asia: Essays and Documents*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Cheah Boon Kheng, 1977. "Some Aspects of The Malayan Emergency: 1948-1960". Dalam Khoo Kay Kim (ed.). *The History of South-East, South and East Asia: Essays and Documents*. Kuala Lumpur Oxford University Press.
- Cheah Boon Kheng, 1979. *The Masked Comrades: A Study of The Communist United Front in Malaya, 1945-1948*. Singapore: Times Books International.
- Cheah Boon Kheng, 1982. *Komrad Bertopeng: Suatu Kajian Mengenai Barisan Bersatu Komunis Di Tanah Melayu 1945-48* (terjemahan Haji Zubir Ismail). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Cheah Boon Kheng, 1983. *Red Star Over Malaya: Resistance and Social Conflict During and After The Japanese Occupation, 1941-1946*. Singapore: Singapore University Press.
- Cheah Boon Kheng, 1992. *From PKI To The Comintern. 1924-1941: The Apprenticeship of The Malayan Communist Party*. Ithaca: Cornell University.
- Cheah Boon Kheng, 1999. "Politics: Malaysian Political Development from Colonial Rule to Mahathir." Dalam Amarjit Kaur and Ian Metcalfe (eds.). *The Shaping of Malaysia*. Great Britain: Macmillan Press Ltd.
- Cheeseman, H. R., 1948. *Education in Malaya*. Kuala Lumpur: The Colonial Office.
- Cheeseman, H. R., 1950. "Malaya." Dalam *Year Book of Education, 1949*. London: Evan Brother.
- Cheng Siok Hwa, 1969. "The Rice Industry of Malaya-A Historical Survey." *JMBRAS*. Vol. XLII, Part 2. December.
- Chin, Aloysius, 1995. *The Communist Party of Malaya: The Inside Story*. Kuala Lumpur Vinpress.
- Cleaveland, Norman, 1973. *Bang! Bang! In Ampang, Dredging Tin During Malaya's 'Emergency'*. California: Symcon Publishing Company.
- Cloake, John, 1985. *Templer: Tiger of Malaya*. London: Harrap Limited.
- Clutterbuck, Richard, 1967. *The Long Long War: The Emergency in Malaya 1948-1960*. London: Cassell and Company Limited.
- Clutterbuck, Richard, 1973. *Riot and Revolution in Singapore and Malaya 1945-1963*. London: Faber & Faber Ltd.
- Clutterbuck, Richard, 1980. *Guerrillas and Terrorists*. Chicago: Ohio University Press.
- Clutterbuck, Richard, 1984. *Conflict and Violence in Singapore and Malaysia 1945-1983*. Singapore: Graham Brash (Pte) Ltd.
- Coates, John, 1992. *Suppressing Insurgency: An Analysis of The Malayan Emergency. 1948-1954*. Boulder: Westview Press.
- Comber, Leon, 1961. "Chinese Education-Perennial Malayan Problem." *Asian Sunny*. Vol. 1, No. 8. October.

- Corry, W. C. S., 1956. "The Malayan Scene." *Journal of The Royal Central Asian Society*. Vol. XLIII, Part I. January.
- Crockett, Anthony, Major, 1962. "Action in Malaya." Dalam Franklin Mark Osanka (ed.). *Modern Guerrilla Warfare: Fighting Communist Guerrilla Movements, 1941-1961*. New York: The Free Press of Glencoe.
- Cross, John, 1957. *Red Jungle*. London: Robert Hole Limited.
- Dartford, G. P., 1958. *A Short History of Malaya*. London: Longmans, Green and Co.
- Der Kroef, Justus M. Van, 1966. "Communism in Singapore and Malaysia." *Asian Studies*. Vol. IV, No. 3. December.
- Der Kroef, Justus M. Van, 1967. *Communism in Malaysia and Singapore: A Contemporary Survey*. The Hague: Martinus Nijhoff.
- Dillon, Michael, 1979. *Dictionary of Chinese History*. London: Frank Cass and Company Limited.
- Dougherty, James E., 1962. "The Guerrilla War in Malaya." Dalam Franklin Mark Osanka (ed.). *Modern Guerrilla Warfare: Fighting Communist Guerrilla Movements, 1941-1961*. New York: The Free Press of Glencoe.
- Education In Malaysia* 1970. Prepared by The Educational Planning and Research Division of Ministry of Education Malaysia (New Edition). Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Emerson, Rupert, 1967. *From Empire to Nation: The Rise To Self-Assertion of Asian and African Peoples*. Cambridge: Harvard University Press.
- Enloe, Cynthia H., 1970. *Multi-Ethnic Politics: The Case of Malaysia*. Berkeley: University of California. August.
- Fadzil, Sidek, 1970. *Sejarah Orang Oiina Di-Tanah Melayu*. Kota Bharu: Pustaka Aman Press.
- Falconer, Jean, 1992. *Woodsmoke and Temple Flowers, Memories of Malaya*. Durham: The Pentland Press Ltd.
- Fawzi Basri, M. A., 1985. *Sejarah Keretapi Di Malaysia*. Kuala Lumpur. United Selangor Press.
- Gamba, Charles, 1962. *The Origins of Trade Unionism in Malaya: A Study in Colonial Ijibour Unrest*. Singapore: Eastern Universities.
- Gaudart, Hyacinth, 1992. *Bilingual Education in Malaysia*. Townsville: Centre For South-East Asian Studies, James Cook University.
- Greene, T. N., Lieutenant Colonel (ed.), 1967. *The Guerrilla-and How To Fight Him*. New York: Frederick A. Praeger Publishers.
- Gullick, John and Bruce, Gale, 1986. *Malaysia: Its Political and Economic Development*. Petalingjaya: Pelanduk Publications.
- Gwee Hock Aun, 1966. *The Emergency in Malaya*. Pulau Pinang: Sinaran.
- Hamzah-Sendut, 1961. "Rasah-A Resettlement Village in Malaya." *Asian Survey*. Vol. 1, No. 9. November.
- Hanrahan, Gene Z., 1971. *The Communist Struggle in Malaya*. Kuala Lumpur University Malaya Press.
- Hara Fujio, 1995. "The Japanese Occupation of Malaya and The Chinese Community." Dalam Paul H. Kratoska (ed.). *Malaya and Singapore*

During The Japanese Occupation. Journal of Southeast Asian Studies. Special Publication Series No. 3. Singapore: The National University of Singapore.

- Hara Fujio, 1997. *Malayan Chinese and China: Conversion in Identity Consciousness, 1945-1957.* Tokyo: Institute of Developing Economies.
- Harper, T. N., 1999. *The End of Empire and The Making of Malaya.* Cambridge: Cambridge University Press.
- Hassan Yusof, 1997. "Pasukan Polis di Tanah Melayu Semasa Bermula Kempen Keganasan Komunis sehingga Pengisytiharan Undang-Undang Darurat: 1947-Ogos 1948." *Malaysia dari segi Sejarah.* Bil. 25.
- Heng Pek Koon, 1996. "Chinese Responses to Malay Hegemony in Peninsular Malaysia 1957-96." *Southeast Asian Studies.* Vol. 34, No. 3. December.
- Heng Pek Koon, 1988. *Chinese Politics in Malaysia: A History of The Malaysian Chinese Association.* Singapore: Oxford University Press.
- Henniker, Brigadier Sir Mark, Bart., 1964. "The Emergency in Malaya 1948-60." *Journal of The Royal Central Asian Society.* Vol. LI, Part I. January.
- Ho Seng Ong, 1952. *Education For Unity in Malaya.* Penang: Malayan Teachers Union.
- Ibrahim Saad, 1977. *Pendidikan dan Politik di Malaysia.* Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Into The Mainstream of Development: Gerakan's Analysis and Proposals on New Villages.* 1986. Kuala Lumpur: Parti Gerakan Rakyat Malaysia.
- Ismail Saad, 1984. "Pemberontakan PKM: Mengapa Gagal?" Dalam Khoo Kay Kim dan Adrian Haji Nawang (eds.), *Darurat 1948-1960.* Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera.
- J. J. Raj, Jr., Dato, 2000. *The War Years and After.* Subang Jaya: Pelanduk Publications.
- Jackson, R. N., 1970. "Notes on Trade Unionism Amongst Government Employees in the Federation of Malaya, 1948-1957." *IMBRAS.* Vol. XLIII, Parti.
- Jones, Alun, 1968. "The Orang Asli: An Outline of Their Progress in Modern Malaya." *JSEAH.* Vol. IX, No. 2. September.
- Joseph M. Fernando, 1999. "Revisiting the Origins of The Alliance". *Sejarah.* No. 7.
- Kennedy, J., 1993. *A History of Malaya.* Third Edition. Kuala Lumpur: S. Abdul Majeed & Co.
- Khong Kim Hoong, 1984. *Merdeka! British Rule and The Struggle For Independence in Malaya. 1945-1957.* Petaling Jaya: INSAN.
- Khong Kim Hoong, 1987. "The Early Political Movements Before Independence." Dalam Zakaria Haji Ahmad (ed.). *Government and Politics of Malaysia.* Singapore: Oxford University Press.
- Khoo Kay Kim, 1972. "Komunis di Tanah Melayu: Peringkat Awal." *Jurnal Sejarah Universiti Malaya.* Jilid X.

- Khoo Kay Kim, 1982. "Suasana Politik di Tanah Melayu Sebelum Perang Dunia II." Dalam *Malaysia: Sejarah dan Proses Pembangunan*. Kuala Lumpur: Persatuan Sejarah Malaysia.
- Khoo Kay Kim, et al, 1982. *Kenegaraan 25 Tahun: Satu Perspektif Sejarah*. Kuala Lumpur: Persatuan Muzium Malaysia.
- Khoo Kay Kim, 1984. "Gerakan Komunis di Tanah Melayu sehingga Tertubuhnya PKM." Dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (eds.). *Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera.
- Komer, R. W., 1972. *The Malayan Emergency in Retrospect: Organization of A Successful Counterinsurgency Effort*. Santa Monica, California: Rand.
- Kratoska, Paul H., 1998. *The Japanese Occupation of Malaya 1941-1945*. Australia: Allen & Unwin.
- Kratoska, Paul H., 2000. "The Japanese Occupation of Malaya: Questions and Some Answers." Dalam Mahani Musa dan Tan Liok Ee (ed.). *Sorotan Terpilih Dalam Sejarah Malaysia*. Pulau Pinang: Penerbit Universiti Sains Malaysia.
- Kumar Ramakrishna, 2000. "The Making of a Malayan Propagandist: The Communists, The British and C. C. Too." *MBRAS*. Vol. LXXIII, Part 1.
- Kumar Ramakrishna, 2002. *Emergency Propaganda: The Winning of Malayan Hearts and Minds 1948-1958*. Richmond, Surrey: Curzon.
- Lau, Albert, 1991. *The Malayan Union Controversy 1942-1948*. Singapore: Oxford University Press.
- Leary, John D., 1995. *Violence and The Dream People: The Orang Asli in The Malayan Emergency 1948-1960*. Athens: Ohio University Center For International Studies.
- Lee Kam Hing & Chow Mun Seong, 1997. *Biographical Dictionary of The Chinese In Malaysia*. Petaling Jaya: Pelanduk Publications.
- Lee Kam Hing, 1982. "MCA dalam Peralihan 1956-1959." Dalam *Malaysia: Sejarah dan Proses Pembangunan*. Kuala Lumpur: Persatuan Sejarah Malaysia.
- Lee Kam Hing, 1987. "Three Approaches in Peninsular Malaysian Chinese Politics: The MCA, The DAP and The Gerakan." Dalam Zakaria Haji Ahmad (ed.). *Government and Politics of Malaysia*. Singapore: Oxford University Press.
- Lee Ting Hui, 1976. *The Communist Organization in Singapore: Its Techniques of Manpower Mobilization and Management, 1948-66*. Field Report Series No. 12. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies. August.
- Lee, Endy, 1972. *Educational Planning in West Malaysia*. Singapore: Oxford University Press.
- Leech, W. S. G, 1961. "The Federation of Malaya." *Journal of The Royal Central Asian Society*. Vol. XLVIII, Part II. April.
- Lees, F., 1964. "Chinese Settlement in the Kulai Sub-district of Johore, Malaysia." Dalam Robert W. Steel & Mansell Prothero (eds.).

Geographers and The Tropics: Liverpool Essays. London: The University of Liverpool.

- Leong Yee Fong, 1982. "Permulaan Kesedaran Perburuhan Cina di Tanah Melayu, 1920-1940." Dalam *Malaysia: Sejarah dan Proses Pembangunan*. Kuala Lumpur: Persatuan Sejarah Malaysia.
- Leong Yee Fong, 1993. "Kekerasan Buruh di Tanah Melayu, April-Jun 1948: Satu Tafsiran Semula." Dalam Qasim Ahmad (ed.). *Kekerasan Dalam Sejarah. Masyarakat dan Pemerintah*. Kuala Lumpur Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Leong Yee Fong, 1996. "Labour Laws and the Development of Trade Unionism in Peninsular Malaysia, 1945-1960." *JMBRAS*. Vol. LXIX, Part 2.
- Leong Yee Fong, 1999. *Labour and Trade Unionism In Colonial Malaya: A Study of The Socio-Economic and Political Bases of The Malayan Labour Movement. 1930-1957*. Pulau Pinang: Penerbit Universiti Sains Malaysia.
- Leong Yee Fong, 2000. "Trade Unionism in Colonial Malaya: Change and Development, 1945-1957." Dalam Mahani Musa dan Tan Liok Ee (ed.). *Sorotan Terpilih Dalam Sejarah Malaysia*. Pulau Pinang: Penerbit Universiti Sains Malaysia.
- Lim Ong Leng, 2000. *The Story of A Psy-Warrior: Tan Sri Dr. C. C. Too*. Selangor Lim Cheng Leng KMN AMN.
- Lim Chong-Yah, 1967. *Economic Development of Modern Malaya*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Lim Kean Siew, 1999. *Blood on The Golden Sands: The Memoirs of a Penang Family*. Subang Jaya: Pelanduk Publications.
- Lim Pui Huen, P., 1995. "Memoirs of War in Malaya." Dalam Paul H. Kratoska (ed.). *Malaya and Singapore During The Japanese Occupation*. Journal of Southeast Asian Studies. Special Publication Series No. 3. Singapore: The National University of Singapore.
- Lim Pui Huen, P. & Wong, Diana (eds.), 2000. *War and Memory in Malaysia and Singapore*. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- Linebarger, Paul, M. A., 1962. "They call em bandits in Malaya." Dalam Franklin Mark Osanka (ed.). *Modern Guerrilla Warfare: Fighting Communist Guerrilla Movements. 1941-1961*. New York: The Free Press of Glencoe.
- Loh Fook Seng, Philip, 1975. *Seeds of Separatism: Educational Policy in Malaya 1874-1940*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Loh Kok Wah, 1982. *The Politics of Chinese Unity in Malaysia: Reform and Conflict in The Malaysian Chinese Association 1971-1973*. Singapore: Maruzen Asia.
- Loh Kok Wah, Francis, 1988. *Beyond The Tin Mines. Coolies, Squatters and New Villagers in The Kinta Valley. Malaysia, c. 1880-1980*. Singapore: Oxford University Press.
- Loh Kok Wah, Francis, 2000. "Chinese New Villages: Ethnic Identity and Politics." Dalam Lee Kam Hing and Tan Chee-Beng (eds.). *The Chinese in Malaysia*. Kuala Lumpur Oxford University Press.

- Lyon, Peter, 1969. *War and Peace in South-East Asia*. London: Oxford University Press.
- Madoc, G. C., 1961. "Jungle Fort." Dalam *Straits Times Annual*. Kuala Lumpur.
- Mahmud Embong, 1992. "Penglibatan Orang Melayu dalam Pergerakan Komunis Peringkat Awal di Tanah Melayu, 1924-1938." *Purba*. Bil. 11.
- Mahmud Embong, 1992. "Komunisme dan orang Melayu, 1924-1949." Dalam Kobkua Suwannathat-Pian, Rohany Nasir, Mohammad Agus Yusoff (eds.). *Dua Dekad Penyelidikan: Sejarah-Bahasa dan Kebudayaan*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- McIntyre, David, 1964. "Political History 1896-1946." Dalam WangGungwu (ed.). *Malaysia: A Survey*. London and Dunmow: Pall Mall Press.
- McVey, Ruth T., 1958. *The Calcutta Conference and The Southeast Asian Uprising*. Ithaca, New York: Cornell University.
- McVey, Ruth T., 1965. *The Rise of Indonesian Communism*. Ithaca: Cornell University Press.
- Means, Gordon P., 1970. *Malaysian Politics*. London: Univeristy of London Press Ltd.
- Mellersh, Francis, 1951. "The Campaign Against the Terrorists in Malaya." *Royal United Service Institution Journal*. Vol.96, August.
- Miers, Richard, 1959. *Shoot To Kill*. London: Faber and Faber.
- Miller, Harry, 1954. *Menace in Malaya*. London: George H. Harrap & Co. Ltd.
- Miller, Harry, 1965. "The Emergency Regulations of Malaya." *JSEAH*. Vol. 6, No. 2. September.
- Miller, Harry, 1972. *Jungle War in Malaya: The Campaign Against Communism. 1948-1960*. London: Arthur Barker Ltd.
- Miller, Harry, 1982. *Prince and Premier, A Biography of Tunku Abdul Rahman Putra*. Petaling Jaya: Eastern Universities Press (M) Sdn. Bhd.
- Mills, Lennox A., 1958. *Malaya: A Political and Economic Appraisal*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Milne, R. S., 1967. *Government and Politics in Malaysia*. Boston: Houghton Mifflin.
- Milne, R. S. dan Mauzy, Diane K., 1992. *Politik dan Kerajaan di Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohamed Nordin Sopiee, 1974. *From Malayan Union to Singapore Separation: Political Unification In The Malaysia Region 1945-1965*. Kuala Lumpur: University of Malaya Press.
- Mohamed Yunus Marulah, 1992. "Dari Bukit Raya ke Sungai Raya: Perkembangan Awal dan Penempatan Semula." *Purba*. Bil. 11.
- Mohd Reduan Haji Aslie k Mohd Radzuan Hj Ibrahim, 1984. *Polis Diraja Malaysia: Sejarah, Peranan dan Cabaran*. Kuala Lumpur: Kumpulan Karangkrak Sdn. Bhd.
- Mohd. Isa Othman, 1992. *Pendudukan Jepun di Tanah Melayu 1942-1945 (Tumpuan di Negeri Kedah)*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohd. Isa Othman, 1999. *Gerakan Protes Dalam Perpektif Sejarah Malaysia Pada Abad Ke-19 dan Awal Abad Ke-20*. Kuala Lumpur: Utusan

Publications & Distributors Sdn. Bhd.

- Mohd. Isa Othman, 2001. *Pengalaman Kedah & Perlis Zaman Penjajahan British*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- Mohd. Isa Othman, 2002. *Sejarah Malaysia (1800-1963)*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- Mohd. Nasir Ismail, 1992. "Politik dan Pentadbiran Terengganu pada Zaman Pemerintahan Jepun." Dalam Haji Hashim Awang (penyusun). *PESAKA VII*. Terengganu: Lembaga Muzium Negeri Terengganu.
- Mohd. Nor Mohd. Amin, 1996. "Jenderam, Selangor 1948-1958: Gerakan Politik Kiri dan Darurat." *Seri Alam*. Juml Lembaga Muzium Selangor Darul Ehsan. Jilid 1, Bil. 3.
- Mohd. Reduan Haji Asli, 1993. *Pemberontakan Bersenjata Komunis di Malaysia*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Mohd. Shafie Syed Mansor, 1984. "Pembunuhan Michael Codner di Tanjong Malim." Dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (eds.). *Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera.
- Mohd. Tajuddin Haji Abdul Rahman, 1987. *Dato' Onn Jaafar-Tokoh Nasionalis*. Petaling Jaya: Pelanduk Publications.
- Mok Soon Sang & Lee Shok Mee, 1988. *Pendidikan di Malaysia*. Kuala Lumpur Kumpulan Budiman Sdn. Bhd.
- Morais, J. Victor (ed.), 1972. *Blueprint For Unity: Selected Speeches of Tun Tan Siew Sin*. Kuala Lumpur: Malaysian Chinese Association Headquarters.
- Netto, George, 1961. *Indians in Malaya, Historical Facts and Figures*. Singapore: George Netto.
- Nicholas, Collin (ed.), 1989. *Orang Asli in The News: The Emergency Years. 1950-1958*. Kuala Lumpur Center For Orang Asli Concerns.
- Nicholas, Colin, 2000. *The Orang Asli and The Contest For Resources: Indigenous Politics. Development and Identity in Peninsular Malaysia*. Copenhagen: International Work Group For Indigenous Affairs.
- Nik Anuar Nik Mahmud, 1989. "Malayan-Thai Police Border Agreement, September 1, 1949." *Sarjana*. Jilid 5. Disember.
- Nik Anuar Nik Mahmud, 1998. *Tunku Abdul Rahman and His Role in The Baling Talks, A Documentary History*. Kuala Lumpur: Memorial Tunku Abdul Rahman, Arkib Negara Malaysia.
- Nurul Huda/Ariffin Huda, 1973. "Darurat: Implikasinya Terhadap Kemasyarakatan dan Ekonomi di Tanah Melayu." *Jebat*. Bil. 2.
- Nyce, Ray, 1973. *Chinese New Villages in Malaya: A Community Study*. Singapore: Malaysian Sociological Research Institute Ltd.
- O'Ballance, Edgar, 1960. *Malaya: The Communist Insurgent War, 1948-60*. London: Faber and Faber.
- Old field, Major J. B., 1953. *The Green Howards in Malaya (1949-1952)*. Aldershot: Gale and Polden Ltd.

Bibliografi

- Ong Siew Im, Pamela, 1995. *Blood and The Soil: A Portrait of Dr. Ong Chong Keng*. Singapore: Times Books International.
- Ongkili, James P., 1984. "Darurat dan British, 1948-1960: Suatu Penilaian." Dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (eds.). *Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur Muzium Angkatan Tentera.
- Ongkili, James P., 1985. *Nation-building in Malaysia 1946-1974*. Singapore: Oxford University Press.
- Ooi Giok Ling, 1991. "British Colonial Health Care Development and the Persistence of Ethnic Medicine in Peninsular Malaysia and Singapore." *Southeast Asian Studies*. Vol. 29, No. 2. September.
- Oong Hak Ching, 2000. *Chinese Politics in Malaya 1942-55: The Dynamics of British Policy*. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Oong Hak Ching, tiada tahun. *Tunku Abdul Rahman. Tan Cheng Lock dan Penubuhan Perikatan UMNO-MCA*. Jabatan Sejarah, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Osborne, Milton, 1979. *Southeast Asia: An Introductory History*. Singapore: Heinemann Educational Books (Asia) Ltd.
- Osman Mamat, 1981. *Darurat di Trengganu 1948-1960: Beberapa Aspek Ekonomi dan Sosial*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Pagel, Julian, 1967. *Counter-Insurgency Campaigning*. London: Faber and Faber Limited.
- Paridah Abd Samad, 1998. *Tun Abdul Razak. A Phenomenon in Malaysian Politics: A Political Biography*. Kuala Lumpur: Affluent Master Sdn. Bhd.
- Parkinson, C. Northcote, 1954. *Templer in Malaya*. Singapore: Donald Moore Ltd.
- People Behind The Lights*. 1988. Kuala Lumpur Lembaga Letrik Negara Tanah Melayu.
- P'ng Poh Seng, 1962. "Kuomintang in Malaya." Dalam K. G. Tregonning (ed.). *Papers on Malayan History*. Singapore: Journal South-East Asian History.
- Purcell, Victor, 1955. *Malaya: Communist or Free?*. California: Stanford University Press.
- Purcell, Victor, 1956. *The Chinese in Modern Malaya*. Singapore: D. Moore.
- Purcell, Victor, 1962. *The Great Revolution: The Revolution in Southeast Asia*. London: Thames and Hudson.
- Purcell, Victor, 1965. *Malaysia: New Nations and Peoples*. New York: Walker and Company.
- Purcell, Victor, 1965. *The Memoirs of A Malayan Official*. London: Cassell & Company Ltd.
- Purcell, Victor, 1967. *The Chinese in Malaya*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Pye, Lucien W., 1956. *Guerrilla Communism in Malaya: Its Social and Political Meaning*. New Jersey: Princeton University Press.

- Pye, Lucien W., 1957. *Lessons From The Malayan Struggle Against Communism*. Cambridge: Center For International Studies. Massachusetts Institute of Technology.
- Rajeswary Ampalavanar, 1981. *The Indian Minority and Political Omnge in Malaya 1945-1957*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Ramlah Adam, 1994. *Ahmad Boestaman: Satu Biografi Politik*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ramlah Adam, 1994. *Dato Onn Jaafar: Pengasas Kemerdekaan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ramlah Adam, 1997. "Dato' Onn Jaafar, 1895-1962." Dalam Abdullah Zakaria Ghazali dan Adnan Haji Nawang (eds.). *Biografi Tokoh Pilihan Malaysia*. Kuala Lumpur: Penerbit Universiti Malaya.
- Ramlah Adam, 1998. *Kemelut Politik Semenanjung Tanah Melayu*. Kuala Lumpur. Penerbit Universiti Malaya.
- Ramlah Adam, 1999. *Sumbanganmu Dikenang*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Ramlan Hamzah, 1973/4/1974/5. "Parti Komunis Malaya: Penubuhan, Peranan dan Implikasinya." *Jebai*. Bil. 44.
- Ramli Haji Ahmad, 1984. "Perjumpaan Baling 1955." Dalam Khoo Kay Kim dfn Adnan Haji Nawang (eds.). *Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera.
- Rao, Chandriah Appa, Ross-Larson, Bruce, Noordin Sopiee, Tjoa Hock Guan, 1977. *Issue in Contemporary Malaysia*. Kuala Lumpur: Heinemann Educational Books (Asia) Ltd.
- Ratna Naidu, 1980. *The Communal Edge To Plural Societies India and Malaysia*. New Delhi: Vikas Publishing House PVT. LTD.
- Ratnam, K. J., 1964. "Political Parties and Pressure Groups." Dalam Wang Gungwu (ed.). *Malaysia: A Survey*. London and Dunmow: Pall Mall Press.
- Ratnam, K. J., 1965. *Communalism and The Political Process in Malaya*. Kuala Lumpur University of Malaya Press.
- Rayner, Leonard, 1991. *Emergency Years (Malaya 1951-1954)*. Singapore: Heinemann Asia.
- Reeve, W. D., 1963. *The Republic of Korea. A Political and Economic Study*. London: Oxford University Press.
- Renick, Rhoderick Dhu, 1965. "The Emergency Regulations of Malaya Causes and Effects." *JSEAH*. Vol. 6, No. 2. September.
- Robinson, J. B. Perry, 1956. *Transformation in Malaya*. London: Seeker and Warburg.
- Roff, Margaret, 1966. "UMNO-The First Twenty Years." *Australian Outlook*. Vol. 20, No. 2.
- Rose, Saul, 1959. *Socialism in Southern Asia*. London: Oxford University Press.
- Rosnani Hashim, 1996. *Educational Dualism in Malaysia, Implications For Theory and Practice*. Kuala Lumpur Oxford University Press.

- Rosnani Ibrahim, 1996. "Pendudukan Jepun di Hulu Langat." *Melaivati. Jumal Sejarah Selangor Darul Ehsan*. Bil. 2.
- Rudner, Martin, 1968. "The Organization of The British Military Administration in Malaya, 1946-48." *JSEAH*. Vol. IX, No. 1. March.
- Ryan, N. J., 1969. *The Making of Modern Malaysia and Singapore*. Kuala Lumpur Oxford University Press.
- Sabda S & Wahba, 1981. Musa *Ahmad Kembali Kepangkuan*. Selangor Tra-Tra Publishing & Trading Co.
- Said Zahari, 2001 *Meniti Lautan Gelora-Sebuah Memoir Politik*. Kuala Lumpur Universiti Kebangsaan Malaysia & Utusan Publications it Distributors Sdn. Bhd.
- Sandhu, Kernial Singh, 1962. "Communalism: The Primary Threat to Malayan Unity." *Asian Survey*. Vol. II, No. 6. August.
- Sandhu, Kernial Singh, 1964. "Emergency Resettlement in Malaya." *The Journal of Tropical Geography*. Vol. 18.
- Sandhu, Kernial Singh, 1964. "The Saga of the Squatters in Malaya." *JSEAH*. Vol. 5, No. 1.
- Sandhu, Kernial Singh, 1969. *Indians in Malaya: Some Aspects of Their Immigration and Settlement (1786-1957)*. London: Cambridge University Press.
- Sandhu, Kernial Singh, 1973. "Emergency Resettlement in Malaya". Dalam R. Nyce (ed.). *Chinese New Villages in Malaya: A Community Study*. Kuala Lumpur: Malaysia Research Institute Ltd.
- Scott-Ross, Alice, 1990. *Tun Dato Sir Cheng Lock Tan*. Singapore: Alice Scott-Ross.
- Sebastian, Leonard C., 1991. "Ending an Armed Struggle without Surrender The Demise of The Communist Party of Malaya (1979-89) and The Aftermath." *Contemporary Southeast Asia*. Vol. 12, No. 3. December.
- Shaharom Husian, 1985. *Biografi Perjuangan Politik Dato Onn Jaafar*. Petaling Jaya: Penerbit Fajar Bakti Sdn. Bhd.
- Shariff, Ahmad, 1999. *Tun Razak, Putera Titiwangsa*. Kuala Lumpur Utusan Publications it Distributors Sdn. Bhd.
- Shaw, William, 1976. *Tun Razak: His Life and Times*. Kuala Lumpur Longman.
- Sheppard, Mubin, 1995. *Tunku, His Life and Times*. Selangor: Pelanduk Publications.
- Short, Anthony, 1964. "Communism and The Emergency." Dalam Wang Gungwu (ed.). *Malaysia: A Survey*. London and Dunmow: Pall Mall Press.
- Short, Anthony, 1970. "Communism, Race and Politics in Malaysia." *Asian Survey*. Vol. X, No. 12. December.
- Short, Anthony, 1975. *The Communist Insurrection in Malaya 1948-1960*. London: Frederick Muller.
- Short, Anthony, 1984. "The Emergency Revisited: Origins, Images and Opportunities." Dalam Mohammad Abu Bakar, Amarjit Kaur,

- Abdullah Zakaria Ghazali (eds.). *Historia: Essays in Commemoration of The 25th Anniversary of The Department of History University of Malaya*. Kuala Lumpur: The Malaysian Historical Society.
- Short, Anthony, 2000. *In Pursuit of Mountain Rats: The Communist Insurrection in Malaya*. Singapore: Cultured Lotus.
- Short, D. E. and Jackson, James C., 1971. "The Origins of an Irrigation Policy in Malaya: A Review of Development Prior to the Establishment of The Drainage and Irrigation Department." *JMBRAS*. Vol. XLIV, Part 1.
- Siaw K. L, Laurence, 1983. *Chinese Society in Rural Malaysia, A Local History of The Chinese In Titi, Jelebu*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Sidhu, Jagjit Singh, 1965. "Sir Cecil Clementi and The Kuomintang in Malaya." *Malaya in History*. The Magazine of The Malaysian Historical Society. Vol. 9, Numbers 1 & 2.
- Sim, Richard, 1979. *Malaysia: Containing The Communist Insurgency*. London: Institute For The Study of Conflict. No. 110. August.
- Simandjuntak, B., 1969. *Malayan Federalism 1945-1963*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Sinnappah Arasaratnam, 1970. *Indians in Malaysia and Singapore*, Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Smith, Simon C., 1995. *British Relations With The Malay Rulers From Decentralization To Malayan Independence 1930-1957*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Soh Eng Lim. 1960. "Tan Cheng Lock: His Leadership of the Malayan Chinese." *JSEAH*. Vol. 1, No. 1. March.
- Spencer, Cornelia, 1968. *Chiang Kai-shek: Generalissimo of Nationalist China*. New York: The John Day Company.
- Stamer, Frances L., 1969. "Communism in Singapore and Malaysia: A Multifront Struggle." Dalam Robert A. Scalapino (ed.). *The Communist Revolution in Asia: Tactics, Goals, and Achievements*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Stenson, Michael, 1968. "Repression and Revolt the Origin of The 1948 Communist Insurrection in Malaya and Singapore." *Journal of Southeast Asia Series*. Vol. 6, No. 10.
- Stenson, Michael R., 1969. *Repression and Revolt: The Origins of The 1948 Communist Insurrection in Malaya and Singapore*. Ohio: Center For International Studies. Ohio University.
- Stenson, Michael R., 1970. *Industrial Conflict in Malaya. Prelude to The Communist Revolt of 1948*. London: Oxford University Press.
- Stenson, Michael R., 1971. *The 1948 Communist Revolt in Malaya: A Note on Historical Sources and Interpretation*. Occasional Paper No. 9. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies. November.
- Stenson, Michael, 1974. "The Ethnic and Urban Bases of Communist Revolt in Malaya." Dalam John Wilson Lewis (ed.). *Peasant Rebellion and Communist Revolution in Asia*. Stanford: Stanford University Press.

- Stenson, Michael, 1980. *Class, Race and Colonialism in The West Malaysia: The Indian Case*. St. Lucia: University of Queensland Press.
- Stockwell, A. J., 1979. *British Policy and Malay Politics During The Malayan Union Experiment, 1942-1948*. Monograph No. 8. Kuala Lumpur: Malayan Branch of The Royal Asiatic Society.
- Stockwell, A. J. (ed.), 1995. *Malaya Part 11: The Communist Insurrection 1948-1953*. London: HMSO.
- Stockwell, A.J. (ed.), 1995. *Malaya Part III: The Alliance Route To Independence 1953-1957*. London: HMSO.
- Strauch, Judith, 1981. "Chinese New Villages of the Malayan Emergency, A Generation Later A Case Study." *Contemporary Southeast Asia*. Vol. 3, No. 2. September.
- Strauch, Judith, 1981. *Chinese Village Politics in The Malaysian State*. Cambridge: Harvard University Press.
- Stubbs, Richard, 1974. *Counter-Insurgency and The Economic Factor: The Impact of The Korean War Prices Boom on The Malayan Emergency*. Occasional Paper No. 19. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- Stubbs, Richard, 1977. "Peninsular Malaysia: The New Emergency". *Pacific Affairs*. Vol. 50, No. 2. Summer.
- Stubbs, Richard, 1989. *Hearts and Minds in Guerrilla Warfare: The Malayan Emergency 1948-1960*. Singapore: Oxford University Press.
- Stubbs, Richard, 1991. "Malaysian Defence Policy: Strategy versus Structure." *Contemporary Southeast Asia*. Vol. 13, No. 1. June.
- Sulaiman Haji Abdul Samad, 1984. "Bulan Rakyat Melawan Penjahat." Dalam Khoo Kay Kim dan Adnan Haji Nawang (eds.). *Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur: Muzium Angkatan Tentera.
- Tai Yuen, 2000. *Labour Unrest in Malaya. 1934-1941: The Rise of The Workers Movement*. Kuala Lumpur: Institute of Postgraduate Studies and Research. University of Malaya.
- Tan Cheng Lock, 1947. *Malayan Problems From A Chinese Point of View*. Singapore: Tannso.
- Tan Cheng-lock, 1950. *A Collection of Correspondence*. Singapore: The Singapore Tiger Standard Press.
- Tan Liok Ee, 1995. "Descent and Identity: The Different Paths of Tan Cheng Lock, Tan Kah Kee and Lim Lian Geok." *JMBRAS*. Vol. LXVIII, Part 1.
- Tan Liok Ee, 1997. *The Politics of Chinese Education in Malaya. 1945-1961*. Kuala Lumpur Oxford University Press.
- Tarling, Nicholas, 1998. *Britain, Southeast Asia and The Onset of The Cold War. 1945-1950*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Tarling, Nicholas (ed.), 1999. *The Cambridge History of Southeast Asia*. Vol. 4 (From World War II To The Present). Cambridge: Cambridge University Press.
- Tarling, Nicholas, 2001. *Southeast Asia: A Modern History*. Victoria: Oxford University Press.

- Thambipillay, R., 1998. *Gods Little Acre, Batu Gajah (A Commemorative Book on The 50th - Anniversary of The Malaysian Emergency 1948-1960)*. Ipoh: A Perak Planters Association Publication.
- The C. C. Too Papers*, 1990. Kuala Lumpur: University of Malaya Library.
- Thompson, Robert, 1967. *Defeating Communist Insurgency: Experiences From Malaya and Vietnam*. London: Chatto & Windus.
- Thompson, Robert, 1970. *Revolutionary War in World Strategy 1945-1969*. London: Seeker & Warburg,
- Tilman, Robert O., 1966. "The Non-lessons of the Malayan Emergency." *Asian Survey*. Vol. VI, No. 8. August.
- Tilman, Robert O., 1976. *In Quest of Unity: The Centralization Theme in Malaysian Federal-State Relations, 1957-75*. Occasional Paper No. 39. Institute of Southeast Asian Studies.
- Tinker, Jerry M. & Molner, Andrew R., LeNoir, John D. (eds.), 1970. *Strategies of Revolutionary Warfare*. Ram Nagar: S. Chand & Co.
- Tjoa Hock Guan, 1983. 'The Social and Political Ideas of Tun Datuk Sir Tan Cheng Lock.' Dalam Kernal Singh Sandhu and Paul Wheatley (eds.). *Melaka: The Transformation of A Malay Capital c. 1400-1980*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Too G.C., 1989. *The Communist Party of Malaya and Its Attempts To Capture Power*. Kuala Lumpur. November.
- Too C. C., 1990. *Notes on History of The Communist Party of Malaya*. Kuala Lumpur: University of Malaya Library.
- Tregonning, K. G., 1964. *A History of Modern Malaya*. London: Eastern Universities Press Ltd.
- Tregonning, K. G., 1979. "Tan Cheng Lock: A Malayan Nationalist." *Journal of Southeast Asian Studies*. Vol. X, No. 1. Mac.
- Tunku Abdul Rahman Putra, 1984. *Malaysia: The Road To Independence*. Selangor: Pelanduk Publications.
- Vejai Balasubramaniam, 1998. *Politik Nasionalisme dan Federalisme di Malaysia*. Shah Alam: Penerbit Fajar Bakti Sdn. Bhd.
- Vorys, Karl von, 1975. *Democracy Without Consensus: Communalism and Political Stability in Malaysia*. Princeton: Princeton University Press.
- Wahba, 1994. *Baling: Membuka Jalan Damai*. Selangor: Masa Enterprise.
- Waller, P. B. G., 1967. *Notes on The Malayan Emergency: Strategies and Organization of The Opposing Forces*. Stanford: Stanford Research Institute.
- Wan Azizan Wan Ahmad, 1976. *Komunis Mengancam Malaysia?* Selangor Penerbit Kompas.
- Wan Hamzah Awang, 1985. *Detik Sejarah Rundingan Baling*. Kuala Lumpur: Utusan Publications & Distributors Sdn. Bhd.
- Wan Hashim, 1983. *Race Relations in Malaysia*. Kuala Lumpur: Heinemann Educational Books (Asia) Ltd.
- Wang, Bee-Lan (Chan), 1973. "Educational Reforms for National Integration: The West Malaysia Experience." *Comparative Education*

Review, Vol. 22, No. 3.

- Ward, Ian and Miraflor, Norma, 2003. *Grin Peng: My Side of History*. Singapore: Media Masters.
- Watson, Keith, 1973. "The Problem of Chinese Education in Malaysia and Singapore." *Journal of Asian and African Studies*. Vol. 8, No. 1-2. Jan-Apr.
- White, Nicholas J., 1996. *Business, Government, and The End of Empire Malaya, 1942-1957*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Wilson, H. E., 1981. *The Klang Strikes of 1941: Labour and Capital in Colonial Malaya*. Research Notes and Discussions Paper No. 25. Singapore: Institute of Southeast Asian Studies.
- Wong Hoy Kee, Francis & Ee Tiang Hong, 1971. *Education in Malaysia*. Kuala Lumpur: Heinemann Educational Books (Asia) Ltd.
- Wong Hoy Kee, Francis and Gwee Yee Hean, 1972. *Perspectives: The Development of Education in Malaysia and Singapore*. Kuala Lumpur. Heinemann Educational Books (Asia) Ltd.
- Wong Siew Kuon, 1999. *Masalah-Masalah Setinggalan Cina Di Daerah Ulu Langat, Selangor Pada Masa Darurat 1948-1960*. Kuala Lumpur: The Malaysian Branch of The Royal Asiatic Society.
- Xiulan, 1983. *Aku Ingin Hidup: Pengakuan Sebenar Bekas Seorang Anggota Penganas Komunis Wanita Dalam Perjuangan yang Sia-sia*. Kuala Lumpur: Star Publications (Malaysia) Bhd.
- Yap Nyim Keong, 1975. "Batu Arang: A Short Historical Account." *Malaysia in History*. Vol. 18, No. 1. June.
- Yeo Kim Wah, 1976. "The Communist Challenge in the Malayan Labour Scene, September 1936 - March 1937." *JMBRAS*. Vol. 49, Part 2.
- Yeo Siew Siang, 1990. *Tan Cheng Lock: The Straits Legislator and Chinese Leader*. Petaling Jaya: Pelanduk Publications.
- Yit Yap Hoong, 1969. *The Development of The Tin Industry of Malaya*. Kuala Lumpur: University of Malaya Press.
- Yoji Akashi, 1995. "The Anti-Japanese Movement in Perak during the Japanese occupation 1941-45." Dalam Paul H. Kratoska (ed.). *Malaya and Singapore During The Japanese Occupation*. Journal of Southeast Asian Studies. Special Publication Series No. 3. Singapore: The National University of Singapore.
- Yong, C. F., 1996. "The Malayan Communist Struggle for Survival, 1930-1935." *JMBRAS*. Vol. LXIX, Part 2.
- Yong C. F., 1997. *The Origins of Malayan Communism*. Singapore: South Seas Society.
- Yong C. F. & Mckenna, R. B., 1990. *The Kuomintang Movement in British Malaya 1912-1949*. Singapore: Singapore University Press.
- Yuen Yuet Leng, 1998. *Operation Ginger*. Kuala Lumpur: Vinpress.
- Yusof Abu Bakar, Haji, 1994. "Sejarah pemerintahan Bintang Tiga di Terengganu." Dalam *Berita Darul Imam*. November/ Disember.
- Yusof Abu Bakar, Haji, 1995. "Sejarah pemerintahan Bintang Tiga di Terengganu". Dalam *Berita Darul Imam*. Januari/Februari.

- Zainal Abidin Wahid, 1972. *Sejarah Malaysia Sepintas Lalu*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Zainal Abidin Abdul Wahid *et al.*, 1996. *Malaysia: Warisan dan Perkembangan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Zakaria Haji Ahmad and Zakaria Hamid, 1984. "Violence at The Periphery: A Brief Survey of Armed Communism in Malaysia." Dalam Lim Joo-Jock and S. Vani (eds.). *Armed Communist Movements in Southeast Asia*. Aldershot: Cower Publishing Company Limited.
- Zurina Ismail, 1985. *Tun Abdul Razak*. Selangor Pelanduk Publications (M) Sdn. Bhd.

INDEKS

- 101 *Special Training School* (101STS) 10
- A. Kalcamay 56
- Abdul Rahman Haji Talib 200
- Abdul Rahman Hashim, Tan Sri 1
- Abdul Rahman Pilus 245
- Abdul Rashid bin Abdul Wahab 99
- Abdul Wahab, Dato' Panglima Bukit Gantang, Haji 141,142,160
- Abdullah C.D. 2,5
- Abdullah Yassin 133
- Adamson, David 60
- Ahmad bin Jalil 97
- Ahmad Boestaman 146,162
- Ahmad, Tuan Haji 154
- Aitken, J. A. 184,210
- Akhbar *Chung Shing* 135
- Akhbar *Kin Kivok* 43
- Akta Pelajaran 1961 201
- Akta Tanah 1948 134
- Alauddin 99
- Alcock, Edward 60
- Alimin 4
- All Malayan Council of Joint Action* (AMCJA) 132
- All Malayan Council of Joint Action*-
Pusat Tenaga Rakyat (AMCJA-
PUTERA) 12
- Allison, John 15
- AlorGajah 7,60,68
- AlorSetar 9,224,255
- Aminuddin Baki 187,212
- Ampang 257
- Anak Sithip Rasasana 2
- Angkatan Pemuda Insaf (API) 17
- Angkatan Wanita Sedar (AWAS) 17
- Annam 6
- Annual Report on Education* 1954 184
- Arang Batu 62
- Arau 223,247
- Archer, William Walter 61
- Asahan 3
- Asia Tenggara 15,140,141,237
- Asia 15,22, 195
- Askar Gurkha 90
- AyerHitam 222,229
- Ayer Kuning 49
- Azri bin Baki 99
- B.M.A. (Essential Regulations) Procla-*
mation 16
- Badak Mati 46
- Bagan Serai 177
- Bahau 7,44,51,61,100,221,222,
223,247
- Balik Pulau 242
- Baling 3,25,55,130,177
- Ball, S. Harper 60
- Bandi 70
- Banggol 69,70
- Bangi 100
- Bangsar 154
- Banting 11,60
- Barbour, Matthew 61
- Barnes, L.J. 187,211
- Batang Kali 91,180,223
- Batin Kuning 58
- BatinSendang 117
- Batu Anam 243

- Batu Gajah 46,68,71,231,246
 Batu Kikir 11,129,247
 Batu Pahat 7,11,12,47,172, 243
 Batu Sawah 54,230
 Bedong 3
 Bekalan Air Hilir Perak 243
 Bekalan Air Kinta 243
 Bekalan Air Klang 243
 Bekalan Air Krian 243
 Bekok 101
 Bekor 12
 Belengu 54
 Bemban 3
 Benta 116,228
 Bentong 53, 59, 149, 238, 242, 243,
 248
 Berapit 47
 Besut 183
 Bidor 11,238,242,246
 Binjai ⁹⁷⁰
 Bintang Tiga 10
Birch Garden 57
 Biro Timur Jauh 6
 Boden J. L. 59
 Boedisoejitro 4
 Boey Eng Long 50
 Bogle, R. E. 61
 Bota 46,53
 Bourne, Geoffrey, Leftenan Jeneral
 24, 40-41
 Braddell, Roland 141, 142, 160
 Briggs, Harold, Leftenan Jeneral
 18,21,36
 Britain 138
 British 1,9,10,11,12,13,14,15,21,
 22, 23,43, 50, 62, 64, 90, 91, 98,
 105,127,130,131,132,140,141,
 142,144,145,146,147,148,152,
 153,155,165,166,167,168,182,
 186,196,220,223,244,257,277,
 278, 280
 Broga 100
 Bukit Abal 252
 Bukit Belong 117
 Bukit Eraser 21
 Bukit Gantang 130
 Bukit Gelugor 181
 Bukit Hitam 67
 Bukit Janun 137
 Bukit Junong 47
 Bukit Kepong 54,55
 Bukit Kerayong 116
 Bukit Mertajam 26, 45, 46, 47, 53,
 100, 101, 226
 Bukit Pekan 137
 Bukit Quin 58
 Bukit Saringgit 48
 Bukit Tambun 241
 Buloh Kasap 66,116,243
 Burma 6
 Burnham, K. W. 59
 Butterworth 245
 Calcutta 15
 Cameron Highlands 8,45,56, 57,
 58, 62, 114, 235, 245, 246, 247,
 248
 Cawangan Khas 22
Central Electricity Board (CEB) 244
 Ceylon 167
 Cha'ah 100,101
 Chang Fee Nam 51
 Changkat Jong 250,251
 Changkat Patai 222
 Changlun 229
 Chavalit Yong-chaiyudh, Jeneral
 Tan Sri 2
 Cheah Cheng Teik 173
 Cheeseman, H. R. 168, 186, 188,
 203
 Chemor 45,173,240
 Chen Ping 1,2,14,24,25,26,27,29
 Chen Tian 25, 26
 Chen, David 50
 Chenderiang 59
 Cheoh Hai Leng 101
 Cheong Chee 44,45
 Cheras 100
 Chestnut, Robert 61

Indeks

- China 2, 3, 5, 6, 8, 9, 92, 128, 134, 137, 138, 166, 193, 196, 200, 279
- Chinese Central News Agency* 101
- Chinese Citizen Committee* 50
- Chong Keat Ooi 50
- Chong Moy 223
- Chong Teng Weng 172
- Choo Cheng Hong 44
- Choy Hong 72
- Christian, Ian 15
- Chukai 69, 70
- Cina 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19, 21, 23, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 57, 59, 62, 65, 67, 68, 70, 72, 91, 96, 97, 98, 99, 112, 115, 117, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 155, 166, 167, 172, 173, 178, 181, 187, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 200, 201, 222, 223, 229, 230, 231, 232, 250, 252, 277, 279, 280
- Codner, Michael 97, 121
- Comintern (*Communist International*) 6, 9
- Communities Liaison Committee (CLC)* 279, 280
- Concord Advertising Bureau* 101
- Dabb MC, E. V. 61
- Daerah Labu 184
- Daily Worker* 91
- Dapur Pusat 113, 114
- Darurat 1, 5, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 43, 49, 53, 59, 62, 63, 69, 70, 71, 90, 92, 96, 99, 102, 103, 105, 115, 116, 117, 118, 127, 132, 134, 136, 138, 140, 141, 144, 145, 146, 147, 151, 152, 155, 165, 168, 169, 172, 173, 174, 175, 176, 184, 185, 186, 197, 219, 220, 224, 226, 227, 228, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 240, 243, 244, 245, 246, 248, 249, 250, 252, 254, 259, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283
- Darurat II 1
- Dasar Pendidikan Kebangsaan 197, 201
- Dawson, E. H. 62
- Dengkil 94, 100
- Dewan Perniagaan Cina Perak 44
- Dewan Perniagaan Cina Pulau Pinang 190
- Dewan Perniagaan Cina Tanah Melayu 139
- Dewan Suluh Budiman 97
- Dipang 71
- Duclos, David 60
- Durian Sebatang 251
- East Asiatic Co. Ltd* 9
- Ee Ewe Kim 148
- Emergency (Control of Shops in Specific Areas) Regulation* 101
- Emergency Road* 234, 235, 265
- Enakmen Pendaftaran Sekolah 166
- Endau 238
- Eropah 9, 13, 15, 50, 59, 60, 61, 62, 90, 136, 187, 236, 246, 277
- Estet Aik Lee San 57
- Estet Alburion 66
- Estet Amber 65
- Estet Bahau 8
- Estet Ban Lee 66, 68
- Estet Batu Talam 67
- Estet Boh 57
- Estet Braemar 49
- Estet Brooklands 60
- Estet Broome 54
- Estet Bukit Nanas 68
- Estet Bukit Sidim 59
- Estet Chan Kang Swee 52, 55
- Estet Cheal 65
- Estet Coronation 60
- Estet Craigielea 60, 61, 68
- Estet Dominion 90
- Estet Dovenby 58
- Estet Dublin 49, 51

Estet Elphil	15,65	Estet Seberang	255
Estet Eraser	51,61	Estet Sembarong	59
Estet Galloway	67	Estet Semenyih	57
Estet Gan Peng Siu	65	Estet Senai	60
Estet Geddes	7	Estet Seng Heng	65
Estet Hamiltonia	56	Estet Seng	66
Estet Harvard	238	Estet Siliau	56
Estet Heawood	61	Estet Som Lee	52
Estet Hong Huat Sam	67	Estet Somme	60
Estet Huat Seng Heng	66	Estet Sungai Kawang	51
Estet Jalong Tinggi	51	Estet Sungai Kelama	57
Estet jany	66	Estet Sungai Kruda	65
Estel Jeransong	66	Estet Sungai Mas	50,66
Estet Jerantut	59	Estet Sungai Siput	239
Estet Johor Labis	60	Estet Sungai Tekal	60
Estet Jong Landor	60,68	Estet Sungai Tua	57
Estet Kamuning	51	Estet Sydney	66
Estet Karinagar	68	Estet Tai Seng	58
Estet Kdjalang	67	Estet Taiton	67
Estet Kfflapa Sawit Kulai	58	Estet Talisman	68
Estet Kemayan	66	Estet Tebong	66
Estel Kepala Bali	51	Estel Temiang Ranchung	65
Estet Kerling	47	Estet Toules	56
Estet Khean Yeoh You Kee	65	Estet Vaithilingam	56-57
Estet Kingsmead	57,66	Estet Valdor	67
Estet Kintajabor	70		
Estet Klang	57	<i>Federal Council Paper No. 53 of 1946</i>	
Estet Lanchang	58	<i>(Malayan Union)</i>	168
Estet Lima Bias	65	Fenn, Dr. William P.	192,214
Estel Lothian	60,61	Foo Yin Fong	44
Estet Mary	49	<i>Food Restricted Centre</i>	109
Estet Nanyo-Kluang	238	Fort Iskandar	184
Estet Neeld	68	Foumiss, W. H.	97,121
Estet New Rompin	61	<i>Free School</i>	165
Estet Niyor	239	Fuji-Go	181
Estet Nylor	65	<i>Fun and Frolic A musement Park</i>	8
Estet Ongenesh	50		
Estet Parang Besar	238	Gan Choo See	46
Estet Penarth	57	Gates, B. de B.	246
Estet Pengerang	61	Gelang Patah	57,58,68,101
Estet Phin Soon	15	Gemas	57, 100, 226,230, 248
Estet Rasa	60	Gemencheh	46
Estet S.M.P.G.	48	<i>General Ubour Union (GLU)</i>	12
Estet Sagil	69	Gent, Sir Edward	15,16,17,34
Estet Santi	61	GentingSempah Pass	234

Indeks

- Georgetown 47
 Gerakan Kelaparan 114
 Gereja England 166
 Gombak 61
Good Neighbour Council Scheme 146
 Green, George Henry Bernard 61
 Grik 55,94
 Gua Musang 11,51, 67,100, 221,
 230
 Gunung Rapat 99,114
 Gurney, Henry 17,18, 21, 35, 92,
 133,134,138,147,187,191,195,
 280
 Haadyai 2
 Hailam 6,7
 Hakka 6,7
Hale Street 44
 Hamid bin Johari 97
 Haniff Omar, Tan Sri 2
 Hanscock, H. W. J. 246
 Harding, E. D 61
Hari Ching Ming 114
 Harnam Singh 56
 Harrison, F. P. W. 60
 Hasanoesi 4
 Hassan, Tuan Haji 94
 Heah Joo Seang 193
 Hiroshima 10
 Hisbul Muslimin 12
 Hodge, Thomas 150
 Hokkien 7
 Holgate, M. R. 186
Home Guard 19,20,55,56,68,96,99,
 116, 136, 150
 Hong Kong 134
 Hor Lung 27
 Hotel Metropole 62
 Howse 182
 Hukuman Kolektif (*Collective Punish-
 ment*) 89,97,101
 Hulu Chukai 67
 Hulu Jabor 69,70
 Hulu Jempul 11
 Hulu Langat 101,146
 Hulu Selangor 180
 Hulu Temiang 91
 Hulu Yam Bharu 180
 Hulu Yam 93,94
 Hutan Simpanan Kemahang 233
 Hutan Simpanan Sungai Lalang
 233
Idris Hydraulic Mines 61
 Imbi 154
Independence of Malayan Party (IMP)
 145,153, 154
 India 5,8,11,23,56,57,58,59,97,
 98, 99, 102, 128, 130, 131, 132,
 134,136,141,155,166,167,175,
 178,187,190,191,194,195,196,
 198, 200, 201, 277
Indian New Democratic Youth League
 17
 Indochina 6
 Indonesia 4,6, 134
 Institut Penyelidikan Getah 69
 Ipoh 3,15,43,44,45,47,59,60,61,
 62, 71, 72, 91, 92, 95, 99, 114,
 173,177,224,229,231,238,241,
 255
 Islam 5,138
 Istana Bukit Serene 141
 Itali 9
 Jabatan Kerja Raya 228,232,243,
 255, 281
 Jabatan Kesihatan, Ilmu Kimia dan
 Kebajikan Sosial 259
 Jabatan Parit dan Talian (*Drainage
 and Irrigation Department/
 D.I.D.*) 249,250,252,253,254,
 273
 Jabatan Pendidikan 186
 Jabatan Pertanian Perak 50
 Jah Hut 58
 Jalan Ampang 71
 Jalan Ayer Hitam 101
 Jalan Bahau-Tampin 51
 Jalan Banting 49

Jalan Batu (Kuala Lumpur)	45	Jalan Rawang-Batu Arang	56
Jalan Batu Kikir-Terentang	234	Jalan Redang Panjang-Kubu Gajah	232
Jalan Belutong	47	Jalan Rompin-Gemas	235
Jalan Bentong-Karak	59	Jalan Segamat-Labis	57
Jalan Bentong-Manchis	50	Jalan Sulaiman	50
Jalan Bertam	235	Jalan Tanah Merah-Jeli	234
Jalan Brewster	62	Jalan Tanah Merah-Seberang Krai	233
Jalan Cameron Highlands	184	Jalan Temerloh-Maran	232,235
Jalan Chemor-Jelapang	61	Jalan Tengah	248
Jalan Cheras	67,229	Jalan Yap Paw Sah	49
Jalan Cheroh	50,67	Jalan Yong Peng-Labis	229
Jalan Dabong-Kuala Balah	233	Jain Bukit Payong-Pendang	234
Jalan Endau-Rompin	235	Jasin	3,52, 66, 248
Jalan Gopeng	44	Jawatankuasa Barnes	187,188,189, 190, 191, 194, 195, 197
Jalan Grik-Klian Intan	232	Jawatankuasa Fenn-Wu	192, 193, 195, 197
Jalan Ipoh-Kampar	240	Jawatankuasa Hubungan Kaum (<i>Communities Liaison Commit- tee/CLC</i>)	127, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 154
Jalan Jelapang-Chemor	99	Jawatankuasa Kerja Perang Daerah	115
Jalan Jelebu	239	Jawatankuasa Kerja Perang Negeri (<i>State War Executive Committee/ DWEC</i>)	21,38
Jalan Jal-Batu Melintang	234	Jawatankuasa Kerja Perang Negeri Selangor	184
Jalan Jerangau	232	Jawatankuasa Kerja Perang	114
Jalan Jerantut-Kuantan	230	Jawatankuasa Khas	195, 196
Jalan Johor Bahru-Ayer Hitam	239	Jawatankuasa Muhibah Sino- Melayu (<i>Sino-Malay Goodwill Committee</i>)	141
Jalan Johor	47	Jawatankuasa Penasihat Pusat (<i>Central Advisory Committee/CAC</i>)	186, 195
Jalan Karak-Manchis	230	Jawatankuasa Pendidikan India	194, 195
Jalan Kek Chuan	50	Jawatankuasa Penyemak Pelajaran	200
Jalan Kota Tinggi-Mersing	240	Jawatankuasa Razak	197
Jalan Kroh-Grik	232	Jelapang	61
Jalan Kuala Kubu	229	Jelebu	54,178,247
Jalan Kuala Lipis-Kuantan	54		
Jalan Kuala Lumpur-Bentong	231		
Jalan Kuala Pilah-Batu Kikir	239		
Jalan Labis-Yong Peng	46		
Jalan Mawai-Sedili	235		
Jalan Maxwell	50		
Jalan Muar-Panchor	115		
Jalan Muar-ParitSulong	230		
Jalan Padang Besar	234		
Jalan Padang Kerbau-Lembah Titi Tras	234		
Jalan Padang Lcmbu-Pokok Tai	234		
Jalan Pantai Timur	234		
Jalan Pekeliling	2		
Jalan Penang	45		
Jalan Pendang-Titi Akar	235		
Jalan Pontian	101		

Indeks

- Jemintah 183
 Jenderam 54,93,94
 Jenjarom 257
 Jenkins, K. G. 61
 Jepun 8,9,10,11,12,14,90,95,109,
 127,128,129,130,131,140,141,
 147,165,168,220,231,232,244,
 279
 Jeram 116
 Jerantut 54,66,67,222,228
 Jerman 9
 JinjangSelatan 257
 Jinjang 257
 Jinjang 94
 Johol 115,247
 Johor 5,7,11,12,14,15,27,43,46,
 47, 48, 49, 50,51, 52,53, 54,56,
 57, 58, 59, 60, 61, 62,65, 66, 68,
 69, 71, 89, 90, 91, 96, 100, 101,
 103,104,105,107,108,114,115,
 116,129,142,146,148,167,172,
 177,178,179,180,183,185,186,
 189,198,221,222,223,226,229,
 230,231,235,238,239,240,241,
 242,243,244,245,246,247,249,
 250, 251, 253, 254, 255
 JohorBahru 11,46,66,68,89,141,
 142,144,145,189,224,229,240,
 243, 245, 255
Jungle fort 23,24,39,185,234,258,
 ' 281
 Juru 242

 K. L Devaser 194,214
 Kachau 54,90
 Kahang 172
 Kajang 48,49,50,54,57,60,66,68,
 69, 72,90, 93, 100, 238, 240
 Kaki Bukit 100,252
 Kaki Bukit-Padang Besar 32
 Kallang 4
 Kampar 44,57,61,67,72,137
 Kampung Abdullah 104
 Kampung Aston 45
 Kampung AyerKuning 172
 Kampung Bahria 117
 Kampung Balok 236
 Kampung Baru Bagan Samak 242
 Kampung Baru Bekok 68
 Kampung Baru Jemaluang 101,242
 Kampung Baru Kota Kechil 180
 Kampung Baru Kuala Kuang 47,
 99-100
 Kampung Baru Kwong Choo Loo
 58
 Kampung Baru Lasah 46
 Kampung Baru Lintang 246
 Kampung Baru Mahsan 104
 Kampung Baru Pandan 242
 Kampung Baru Sepang 247
 Kampung Baru Simpang Ijuk 242
 Kampung Baru Simpangjalong 241
 Kampung Baru Sungai Buloh 242
 Kampung Baru Tiang Dua 104
 Kampung Baru Trosol 100
 Kampung baru 18, 19, 21,23,48,
 102,103,101,105,107,108,109,
 111,114,115,132,133,134,138,
 150,168,178,179,180,181,183,
 184,245,246,247,248,249,257,
 259, 278, 279,282
 Kampung Batu Rakit 101
 Kampung Batu Sembilan 101
 Kampung Beirop 95
 Kampung Bekor 130
 Kampung Besut 94
 Kampung Bukit Bachang 55
 Kampung Bukit Kachang 56
 Kampung Bukit Puah 56
 Kampung Bukit Selambau 52
 Kampung Buntut Pulau 181
 Kampung Cherau 221
 Kampung CherukKudong 116,117
 Kampung Dulang 55
 Kampung Gintong 54
 Kampung Hulu Choh 101
 Kampung Hulu Kali Baru 117
 Kampung Karangan 117,242
 Kampung Kelapa 183
 Kampung Kerbau 53

- Kampung Kongkoi 34 190,198,229,234,235,238,241,
 Kampung Krikal 137 242, 244, 247, 250, 251
 Kampung Kuala Paya 116 Kelab Golf Kuala Lumpur 71
 Kampung Kuantan 180 Kelantan 11, 14,51,55,56,67,100,
 Kampung Laloh 117 104,105,106,108,116,117,148,
 Kampung Lama 46 177,180,185,186,221,228,230,
 Kampung Luas 229 233,234,241,242,244,247,248,
 Kampung Manik Urai 117 250, 252, 255
 Kampung Manjor 117,242 Kemaman 47,67,68,69,70,71,247
 Kampung Merah 55 Kemasik 54,69,70,231
 Kampung Merapoh 116 Kemayan 51,222,223
 Kampung Pantai Remis 52 Kementerian Kesihatan dan
 Kampung Paya Hulu 54 Kebajikan Sosial 259
 Kampung Payoh 54 Kem pas 223
 Kampung Petaling 100 Kempen Bulan Rakyat Melawan
 Kampung Pondok Limau 67 Penjahat 18,150, 151
 Kampung Rambai 117 Kepala Bali 65
 Kampung Seelong 46 Kepala Batas 247
 Kampung Selumpur 49 Kerbau 58,137
 Kamfmng Senggang 181 Keretapi Malaya (*Malayan Railway*)
 Kampung Skoti 54 220,221,222,223,224,225
 Kampung Sungai Lui 146 Keretapi Malaya 98,281
 Kampung Sungai Murai 49 Keretapi Tanah Melayu (KTM) 227
 Kampung Sungai Tua 230 Kerteh 69,70
 Kampung Sungai Wangi Dalam 49 Khoo Chong Kong, Datuk 2
 Kampung Tapat 54 Khoo Teik Ee, Dato' 141,147,148,
 Kampung Tawar 53 159
 Kampung Tekir 184 Kijai 70
 Kampung Temiang 117 *Kim Chin Hoe Saw Mill* 49
 Kampung Tras 47 *Kin Kwok Daily News* 191
 Kangar 223 Kinta 241
 Kantonis 7 Klang 2,3,9, 11, 67,68, 242,248
 Kapal *Anting* 134 Klian Intan 3
 Kapal *Kwei Yang* 134 Kluang 11,12,15,48,49,51,65,68,
 Kapal *Mei Ann* 134 93, 103, 172, 229, 238, 239, 243,
 Kapal *See Chnang* 134 245, 248
 Kapar 103,104 Kod Buruh 1923 167,176
 Karak 44 Komunis 1,2,3,4,5,6,8,9,10,11,
 Karangan 71 12, 13, 14, 15, 16,17, 18,19,20,
 Kawasan Hitam 24,40 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27,43,44,
 Kawasan Putih 24,39-40,93 45, 46, 47, 48, 49,50, 51, 52,53,
 Kedah 2,3,4,9,12,14,25,44,47,49, Si 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61,62,
 51,52,53,54,55,59,60,71,100, 63, 64, 65, 66, 67,68, 69, 71,72,
 105,10S, 116,130,135,137,138, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 96,97,98,
 142,14S, 177,178,179,180,186, 99, 100, 101, 102, 104, 105, 109,

- 110,114,115,116,118,127,128.
129,130,132,135,136,137,138,
140,141,144,145,146,147,149,
150,151,152,153,155,165,167,
168,169,172,173,174,175,176,
178,180,181,183,191,192,198,
201,219,220,221,222,223,224,
225,226,227,228,229,230,231,
232,233,234,235,236,237,238,
239,240,241,243,245,246,247,
249,250,252,253,254,255,258,
277,278,279,280,281,282,283
- Kongres Bella Asia 15
- Kos Darurat 282
- Kota Bharu 11,247,248
- KotaSetar 116
- Kota Tinggi 51,61,71,91,177,180,
248
- Krian 154
- Kroh 3,11,229
- Kuala Kangsar 59, 65, 100, 130,
229, 239, 240
- Kuala Krai 55, 177,221,241,248
- Kuala Krau 67,238
- Kuala Kubu liahru 177,180, 248,
257
- Kuala Kubu 47,55,60,246
- Kuala Langat 57, 60
- Kuala Lipis 11,59,231,238,239,
247
- Kuala Lumpur 1,2,3,6,8,13,23,
45, 46, 57, 61, 94, 99, 100, 133,
139,144,150,153,173,177,194,
221,222,223,224,225,229,231,
241, 244, 246, 255
- Kuala Perlis 243
- Kuala Pilah 3, 44, 45, 52, 66, 100,
115, 177, 181,230,239,247
- Kuala Selangor 68,116
- Kuala Terengganu 234,247,248
- Kuala Tesong 58
- Kuantan 50, 54, 67, 68, 101, 107,
229, 230, 234, 236, 239, 248
- Kulai 15,58,61,68,101,222,224,
226, 239
- Kulim 44,49,51,55,59,60,100,177
- Kumpulan Methodist 166
- Kumpulan Roman Katolik 166
- Kuo Yu (Mandarin) 189
- Kuomintang(KMT) 2,3,6,49,50
- Kwan Loan 3
- Kuxmg Wah Yit Poli O Pemng Sin Poe*
189
- Labis 56,68,96,231,240
- Ladang Sanda 65
- La ha I 3
- Lai Tek 14,33
- Laidlaw, F.T. 172,205
- Lalang 51
- Lam Yeah 43
- Langkap 50
- Laporan Barnes 187,188,189,190,
191, 193, 194, 195,196
- Laporan Fenn-Wu 192, 193,194,
195, 196
- Laporan Jawatankuasa Khas 195
- Laporan Jawatankuasa Penasihat
Pusat 195
- Laporan Rahman Talib 200,201
- Lasah 248
- Lau Pak Khuan 44,74,150
- Laut Danar 54
- Layang-Layang 59,100,223,226
- LeeChoon Ngam 103
- Lee H. S, Kolonel 139,147,153
- Lee Hon 47
- Lee Kong Chian 141
- Lee Meng 23
- LecTengCheong 99
- Lee Tiang Keng, Dr. 141,142,160
- Legatt, Edward 60
- Lembaga Amanah Sekolah Tinggi
China 192
- Lembaga Letrik Pusat (LLP) 244,
245, 246, 247, 248, 249
- Lembah Belum 94
- Lembah Berlam 58,62
- Lembah Kinta 241
- Lembah Telom 246

- Lendu 68
 Lenga 61
 Lenggong 11,12,177
 Leong Gee 99
 Leong Svvee Cheong 51
 Leong Yew Koh 44, 75,147,259
 Lewis, L. I. 187,191,212
 Liew Chin 51
 Liew Wyne Tone, Tajuddin 47
 Liga Pembebasan Nasional Malaya
 (*Malayan National Liberation
 League/ MNLL*) 1
 Liga Sino-Melayu 146
 Lim Han Hoe 141
 Lintang 90,248
 Lombong Bong Fatt 72
 Lombong Kinta 71
 Lombong Pak Kion No. 1 71
 Lombong Pangkalan Lahad 72
 Lomtyig Phin Soon 71
 Lombong Tai Lee 71
 Lombong Tan Li 47
 Lombong Thye Hong 71
 Lombong Timah Cina Bandi 71
 Lombong Timah Fong Chee 72
 Lombong Timah Ipoh 223
 Lombong Timah Kramat Pulau 241
 Lombong Timah Meru 61
 Lombong Timah Pak Ling 72
 Lombong Timah Pak Long 72
 Lombong Timah Puteh 71
 Lombong Timah Renong 61
 Lombong Timah Serendah 61
 Lombong Timah Tong Hin 71
 Low Ken Len 47-48
 Lubok Nibang 180
 Lunar Club 141
- MacConachie, W. R. 61
 MacDonald, Malcolm 140,141,142,
 144, 158, 159
 MacDonald, N. B. 187,212
 MacGillivray, Donald 24,40,197
 Machap Bahru 47
 Mahkamah Tinggi Ipoh 57
- Mahmood Mahyidden 187,212
Main School 6
 Majlis Bandaran Kuala Lumpur
 133,140, 153, 154, 279
 Majlis Eksekutif Persekutuan 147,
 148
 Majlis Kampung 21
 Majlis Mesyuarat Perundangan
 Persekutuan 248
 Majlis Perang Persekutuan (*Federal
 War Council/FWC*) 19,37
 Majlis Perbandaran Pulau Pinang
 152, 244
 Majlis Perundangan Persekutuan
 17, 18, 139, 147, 148, 155, 182,
 184, 195, 196, 198, 199
Majlis 130
 Maktab Perguruan Sultan Idris 95,
 97
 Malaria 255
Malay National Liberation Army 53
Malayan American Plantation (MAP)
 51
*Malayan Anti-Enemy Backmg-up Soci-
 ety* 9
Malayan Central Committee 9
Malayan Chinese Association (MCA)
 25, 44, 50, 103, 115, 127, 138,
 140,145,146,147,148,149,150,
 151,152,153,154,178,183,189,
 197, 200, 279, 280
Malayan Democratic Union (MDU) 12
Malayan Indian Congress (MIC) 12,
 145, 152, 154, 194, 200, 280
Malayan Muslim Party 145
*Malayan People's Anti-Japanese Army
 (MPAJA)* 10,11,12,109,128,
 129, 131
*Malayan People's Anti-Japanese Union
 (MPAJU)* 10
Malayan Union 12, 130, 131, 132,
 141, 147, 168
 Malaysia 2
 Mantin 183
 MaoTze-tung 10,31

- Maran 231
 Marshall, David 25
 Masai 146
 Mawai 91,119
 Mawai-Kulai-Sedili 235
 Melaka 2,3,5,7,8,12,14,23,24,47,
 52,60,66,68,104,108,116,142,
 148,167,178,179,180,183,186,
 244, 245, 247, 248, 250, 255
 Melayu 4,5,7,11,12,53,54,55,56,
 59, 91, 93, 97, 98,100,115,116,
 117,127,128,129,130,131,132,
 133,134,135,136,137,138,140,
 141,142,143,144,145,146,147,
 149,152,153,154,155,166,170,
 178,187,188,189,194,198,222,
 229, 277, 279
 Mengkarak 223
 Mengkuang 69
 Menglembu 3

 Mentakab 51,53,58,60,61,66,68,
 116,137,181,223,238,247,248
 Mersing 12,238,243
 Middleton,J.B. 60
 Modder, Noel Frank 60
Modern Daily News 149
 Moeso 4
 Mohamad Hashim Mohd Ali, Jeneral
 Tan Sri 2
 Mohamed bin Said 99
 Mohamed Nor Sulaiman 187,212
 Mongal Singh 57
 Morib 57
 Morion, John 22
 Moss, Jack 59
 Muar 2,3,11,15,46,54,60,61,68,
 105,146, 231, 238, 243, 253
 Mukim Jabur 116
 Mukim Nyalas 116
 Mukim Sungai Segamal 58
 Musa bin Ahmad 4,5
 Mustapha b. Osman, Dr. 141,142,
 187, 212

 Nagasaki 11

 Naka-Nami 235
Nanyang Siang Pau 154,172
*National Association of Perak (NAP/
 Pertubuhan Kebangsaan Perak)*
 154
 Negeri Sembilan 7,11,12,14,26,
 43,44,45,46,51, 52,54,56,57,
 60, 61, 62, 66, 68, 91, 93, 100,
 104,108,114,115,129,148,150,
 177,178,179,180,181,183,184,
 185,186,221,222,226,230,234,
 235,239,241,244,247,248,250,
 251
 Negeri-negeri Melayu Bersekutu 3,
 166
 Negeri-negeri Selat 170
 Nelson 57
New Democratic Youth League (NDYL)
 12,17
 Newbould, Alec 17,35
 Nibong Tebal 45
 Nibong 228
 Nilai 60
Nordin Street 44

 Ogilvie, Ian 61
 Ong Chong Kong, Dr. 17,35
 Ong Yoke Lin, Dato' 259,275
 Onn bin Jaafar, Dato' 140,141,142,
 143, 147, 159
 Ooi Cheng Teh 49
Operation Torch 198
 Orang Asli 23,24, 56,58,59,117,.
 137,168,184,185,230,258,277,
 281
 Orang Semai 117
 Ordinan Majlis Kampung 21
 Ordinan Pelajaran/Dasar Pelajaran
 1957 199,200
 Ordinan Pelajaran/Penyata
 Pendidikan 1952 196,197
 Ordinan Pendaftaran dan Pelcsenan
 Perniagaan 139
 Ordinan Pendaftaran Sekolah (1950)
 182

- Padang Besar 223
 Padang Lebar 12,129
 Pagar Teras 46
 Pagoh 231,243
 Pagoh 7
 Pahang 8,11, 12,14,17,44,45,47,
 49,50. 51. 53,54, 55, 56, 57, 58,
 59, 60, 61, 62, 66, 67, 68, 69, 92,
 101,105,106,107,108,114,116,
 117,129,130,137,148,179,180,
 181,184,185,186,222,223,228,
 229,230,231,232,234,235,236,
 238,239,242,243,244,245,246.
 248, 249, 250, 251, 252, 255
Pahang Consolidated Co. Ltd. 8
 Panchor 3
 Pandamaran 94, 103, 104, 115
Panduan linnunt 283
*Pan-Malailan Federation of Trade
 Ijions (PMFTU)* 13,14
*Pan-Malayan Islamic Party/Parti Is-
 lam Se-Malaya (PMIP/PAS)*
 154
Pan-Malayan Labour Party 145
 Pantai Beserah 101
 Pantai Remis 232
 Parit Buntar 177
 Parit Sulong 47,116,238
 Parit Tani 172
 Parti Buruh Selangor 154
 Parti Buruh Tanah Melayu 154
 Parti Kebangsaan Melayu Malava
 (PKMM) 12,17
 Parti Komunis Amerika 3
 Parti Komunis China (PKC) 6,137
 Parti Komunis India 15
 Parti Komunis Malaya (PKM) 2,4,
 6,7,8, 9, 10, 11. 12, 13, 14, 15,
 16, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 27,
 43, 45, 90, 128, 129, 130, 131,
 132,146, 147,148,153,227,280
 Parti Komunis Nanyang(PKN/M»i-
 Yang Kung-Ch an-Tang/South
 Seas Communist Party) 6
 Parti KomunLs Soviet Union 15
 Parti Negara 145, 154
 Parti Progresif Perak 154
 Parti Rakyat 146
 Pasir Mas 56
 Pasir Puteh 242
 Pasir Semut 70
 Pasukan 136 10
 Pasukan Palang Merah 257, 258,
 259
 Pasukan Polis Hutan (PPH) 1.97
 Paterson, A. D. 60
 Pauh 47
 Paul, K. D. 61
 Paya Panjang 115,116
 Paya Temai 251
 Payne, E. M. F. 187,212
 Pejabat Tanah Jajahan London 170
 Pekan Nenas 100
 Pekan Papan 46
 Pekan Sari 116
 Pekan 59,242.251
 Pelabuhan Klang (Port Swettenham)
 3, 94, 234
 Pembela Tanah Air (PETA) 17
Penang Hill 47,62
 Pendang 55
 Pentadbiran Tentera British (*British
 Military Administration/BMA*)
 11, 12, 130
 Penyata Razak 198, 199
People's Progressiiv Party (PPP) 145
Perak Malay League 154
 Perak 2, 3,4, 11,12, 14,15,43,44,
 45, 46, 47, 49, 50, 51, 52, 53, 54,
 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62,65,
 67,68, 71,72,91,94,95,99,100,
 108,114,129,130,137,142,148,
 150,154,172,173,177,178,179,
 180,183,185,186,189,191,221,
 222,225,226,228,229,231,232,
 238,239,240,241,242,243,244,
 245,246,247,248,250,251,252,
 255, 277
 Perancis 61
 Perang China-Jepun 8

- Perang Dunia Kedua 10,109,127,
165,167,168,169,170,174,228,
231, 243, 244, 249
- Perang Korea 108,123
- Peraturan Tenaga Manusia
(*Manpower Regulation*) 134,
135, 151
- Perikatan UMNO-MCA 140,152,
153, 154
- Perikatan UMNO-MCA-MIC 127,
140, 154, 155, 279, 280
- Perjanjian Peletakkan Senjata/
Perjanjian Haadyai 2
- Perlis 47, 108, 135, 148, 179, 180,
186, 223, 232, 244, 247
- Persatuan Bekas Seperjuangan
(*MPAJ Ex-Services Comrades'
Association / MPAJESCA*) 12,
17
- Persatuan Guru Cina Pulau Pinang
50
- Persatuan India Selatan Perak 191
- Persatuan Mubaligh London 166
- Persatuan Pendidikan Penduduk
Pulau Pinang (*Penang People's
Education Association*) 193
- Persatuan Penveva Rumah 154
- Persekutuan Persatuan-persatuan
Pelajar Melayu (*Federation of
Malay Students' Unions*) 191
- Persekutuan Tanah Melayu 13,17,
23, 25, 28, 131, 132, 141, 142,
143,144,168,182,188,191,194,
234, 240, 242, 252
- Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu
192
- Pertubuhan Penyekat Makanan
Darurat (*Emergency Food Denial
Organization*) 114
- Petaling Jaya 154
- Phang Chin Tin 173
- Plentong 15,46,68
- Poh Lee San 89-90
- Pokok Sena-Kampung Panchor 235
- Pokok Stoi 47,137
- Pontian 48,100,229,240
- Pontian Kecil 247
- Port Dickson 56,247,248
- Port Lamau 47
- Puchong 46,223
- Pudu 3
- Pulai Bahm 104
- Pulai 51
- Pulau Jawa 4
- Pulau Langkawi 3
- Pulau Pinang 2,3,4,7,8,9,17,23,
44, 45, 46, 47, 50, 62, 101, 108,
134,135,141,142,145,148,173,
178,180,181,186,193,221,225,
226, 242, 244, 245, 255
- Pulau Sepang 46
- Pusat Penyelidikan Orang Asli 258
- Pusat Tenaga Rakyat (PUTERA) 12,
17, 132
- P'using 3,45,95,96
- Puteh Tin Dredging Mine* 90
- Rancangan Briggis 253, 254
- Rancangan Cheeseman 168
- Rancangan Durian Sebatang 250
- Rancangan Pembangunan 1956-
1960 254
- Rancangan Pembangunan Enam
Tahun (1950-1955) 251,253
- Rancangan Pembangunan
Persekutuan Tanah Melayu
(1950-1952) 186
- Rancangan Pengairan Kubang Pasu
250
- Rancangan Pengairan Tanjung
Karang 250
- Rantau 3,56
- Rantau Panjang 221
- Rasa 223
- Rashid Maidin 2,5,25,26
- Raub 12,47,50,55,66,67,92,130,
230, 238, 246, 248
- Rawang Tin Fields Limited* 61
- Rawang 59, 61, 66, 101,221,230,
239

- Red General Labour Union* 8
 Rejimen Ke-10 PKM 2
 Rembau 177,247
 Rengam 226,239
 Rengasamy 57
Report of Barnes Report on Malay Education and Fenn-Wu Report on Chinese Education 196
 Republik Komunis 1,10,12,15,26, 130, 132
 Republik Rakyat China (RRC) 137
 Revolusi Rusia 3
 Rimba Panjang 248
 Ringklet 235
 Ritson, John Basil 61
 Rompin 226
 Rundingan Baling 25,26
 Rungkup 228
Rural and Industrial Development Authority (RIDA) 143
 Rusia 3,9

 S. Vijayandran 57
 Sabak 235
 Sabak Bernam 177
 Saberkas12
 Sagil 65
 Salak Bahru 248
 Salak South 103,107,257
 Salak 223
 Salleh Hakim 141,142
Sang Clueng & Co. (Goldsmith) Ltd. 53
 Sarawak 3
 Sauk 242
 Saw Seng Kew 193
 SawaengTherasawat 2
 Searson, Norman 60
 SeberangJeli 234
 Seberang Prai 4,26,45,47, 50,53, 67, 100, 167, 173, 226, 241, 242, 244, 252
 Sedenak 221,223,226
 Segamat 27, 46, 49, 51, 52, 53, 57, 60,66,68,96,116,230,239,240, 241,243, 248
 Segambut 94
 Sekolah Chung Hwa 173
 Sekolah Cina Tai Tong 183
 Sekolah Cina 128, 165, 166, 167, 168,169,172,173,174,180,181, 182,186,187,188,190,192,193, 195, 198, 200, 281
 Sekolah Confucian Chung Hwa 50
 Sekolah Han Chiang 193
 Sekolah India 165, 167, 168, 187, 195, 202
 Sekolah Inggeris 165,166,168,169, 176,177,178,180,185,186,189, 197
 Sekolah kebangsaan 140,158,187, 188,190,191,193, 194,195-196, 197, 212-213
 Sekolah Lam Huah 172
 Sekolah Lee Ming 183
 Sekolah Melayu 127, 165,166, 168, 169,170,171,180,186,187
 Sekolah Perempuan Fukien 193
 Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Tunku Putera 25
 Sekolah St. Aloysius 183
 Sekolah Tamil ' 128, 169, 175, 176, 188, 193, 198, 200
 Sekolah Tinggi Chung Ling 50, 173, 193
 Selama 3
 Selangor 3, 7, 9,11,14, 46, 47,48, 49, 50, 52, 54, 55, 56, 57,59, 60, 61,62, 66,67, 69, 71,72, 90,91, 93, 94, 100, 101, 102, 103, 107, 108,114,115,138,142,146,148, 153,172,177,178,179,180,185, 186,190,221,223,229,230,233, 238,239,241,242,244,246,247, 248,249,250,251,255,256,257
 Selumpur 68
 Semenanjung Bernam 251
 Semenyih 71,100,114
 Sempadan Tanah Melayu-Thailand 1,27
 Senai 46, 51,65,101,223,224, 226

- Senaling 247
 Scnggarang 250,253
 Sentul 133,154
 Sepang 52,61
 Serdang 60,257
 Seremban 2,3,7,68,91,223,245,
 246, 248, 255
 Serendah 71,101,181
 Serom 3,146
 Setapak 133,257
 Setingan 18, 21, 23, 52, 91, 102,
 109,115,133,134,137,138,168,
 178, 229,250,253
 Setiu 183
 Shamsiah Fakeh 5
 Shanghai6
 Shaw, W.J. 60
 Sheppard, M.C. ff. 114,124
 Sheum Circus 44
 Sikamat 91
 Sikh 57
- Simpang Ampat 94,95, 99,243
 Simpang Anam 44
 Simpang Jalong 248
 Simpang Tiga 52,228
 Simpson, J. Y. 60
Sin Chew Jit Poh 114,240
Singapore General Labour Union 9
 Singapura 2,3,4,6,9,10,13,14,16,
 17, 25, 105, 131, 134, 141, 142,
 170,221,222,223,224,225,226,
 229, 231
- Sino-Malay Good Relationship Commit-
 tee* 146
 Sintok 229
 Siputeh 56,238
 Sitiawan 3,47,49,52,54,251
 Skim Pengairan Besut 251
 Skim Pengairan Changkat Jong 252
 Skim Pengairan Kubang Pasu 251
 Skim Pengairan Perlis Selatan 251,
 254
 Skim Pengairan Perlis Utara 252
 Skim Pengairan Senggarang 251
 Skim Pengairan Sungai Danan 252
- Skim Pengairan Sungai Terengganu
 252
 Skim Pengairan Sungai Trans-Perak
 254
 Skim Perparitan Muar 254
 Skim Sungai Kulim 252
 Skim Taliair Daerah Salor 250
 Skudai 101,240
 Slim River 65
 Soebakat 4
 Somerville, D. A. 241,269
 Soviet Jerman Pact 9
 Soviet Union 9
 Sri Lalang 103,107
 Sri Medan 7
 Sri Menanti 250,251
 St. John Ambulans 257,258,259
 St. Xavier 62
 Stesen Hidroelektrik Cameron High-
 lands 246
 Stesen Hidroelektrik Hulu Langat
 244
 Stesen Kuasa Bangsar 244
 Stesen Kuasa Elektrik Melaka 248
 Sultan Hishamuddin Alam Shah
 ibni Almarhum Sultan Ala-idin
 Sulaiman Shah 28
 Sumatera 134,135
 Sun Jin Kse 230
 Sungai Bakap 46
 Sungai Besar 251
 Sungai Besi 67
 Sungai Buloh 249,257
 Sungai Chenderai 241
 Sungai Choh 180
 Sungai Dal 240
 Sungai Jeloh 240
 Sungai Kantan 49
 Sungai Karang Cherating 101
 Sungai Lalang 3
 Sungai Landor 59
 Sungai Lembing 8,229
 Sungai Lembu 101,242
 Sungai Lui 223
 Sungai Manik 11,12,250

- Sungai Mentiga 59
 Sungai Pahang 59
 Sungai Pelek 103
 Sungai Petani 2,3,52,100,137,177
 Sungai Rotan 50
 Sungai Siput 15,46,51,57,58,61,
 65, 67, 71, 114, 239, 241-242,
 246, 248, 277
 Sungai Tawar 54
 Sungai Tinggi 49
 Sungai Tua 66
 Sungai Ular 101
 Sungkai 58,238
 Sutan Perpatih 4
 Swanson, George Alexander 60
 Syarikat Ias Mogah 230
 Syarikat Lian Fatt 230
 Symons, A. N. 60
 Symphorian, Rev. Brother 62
- Tabung Bantuan Perang 9
 Tabung Khas Pembangunan
 Pendidikan 139
 Taiping 46, 50,57,229, 245, 248
 Taiwan 134
 Tamil 8,57,98
 Tampin 11,46,241
 Tan Boon Jin 99
 TanC.C. 141,142
 Tan Cheng Lock 5,25,29,44,138,
 140,141,142,146,147,148,149,
 150-151, 153
 Tan Chin Tuan 141
 Tan Malaka 4
 Tanah Mas 242
 Tanah Melayu 1,2,3,4,5,6,7,8,9,
 10, 11, 12,13,14, 15, 17, 18, 19,
 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27,43,46,
 49, 52, 59,62, 63, 64, 65, 71,89.
 92, 95, 102, 105, 108, 111, 117,
 118,127,128,129,130,131,132,
 133,134,135,136,137,138,139,
 140,141,142,143,144,145,146,
 147,148,149,150,151,152,153,
 154,155,165,166,167,168,169,
- 170,171,172,173,174,175,176,
 177,178,179,180,181,182,183,
 184,186,187,188,189,190,191,
 192,193. 194,195,196,197,198,
 199,200,201,219,220,222,224,
 225,226,227,231,232,233,234,
 235,236,237,238,239,240,241,
 242,243,244,245,247,248,249,
 250,251,252,253,254,255,256,
 257,258,259,277,278,279, 280,
 281, 282, 283
 Tanah Merah 228,234
 Tangkak 3,68,69, 115,248
 Tanjung Karang 249,250,251
 Tanjung Malim 20,96,97-99, 100.
 230, 247
 Tanjung Rambutan 72
 Tanjung Sepat 257
 Tanjung Tualang 130, 239
 Tapah 45, 47, 51, 56, 58, 72, 222,
 226, 239
 Tebak 68,69,70
 Tekka 241
 Teleprinter 236,266
 Teluk Intan 50, 56, 191, 222, 239,
 251, 255
 Teluk Kalong 70
 Temerloh 54, 58, 67,69, 181, 231,
 248
 Templer, Sir Gerald 21,22, 23, 24,
 38-39, 97, 98, 99
 Teo Chia Kiah 99
 Teochew 7,45
 Teoh Eng Siew 97,121
 Terap 60
 Terendak 245
 Terengganu 14,17, 47, 54, 62, 67,
 68,69,70,71,104,108,148,175,
 179,180,183,186,231,232,234,
 240, 244, 251, 255
 Thailand 2, 6, 27, 135, 223
 The China Press 57,118,226
 The Chinese Self-Defence Corps 130
 The Straits Times 98,188

Indeks

- The Williams-Hunt Aboriginal Memorial School* 184
- The Workers' Savings Society* 8
- Thio Chan Bee 141
- Thuraisingham, E. E. C. 140,141, 142, 159, 191, 195, 196
- Tibi 256
- Titi 11
- Tom bt. Dato' Abdul Razak 187, 212
- Tong Seng Hydraulic Mine* 72
- Tongkah 3
- Too Joon Hing 25
- Trade Unions (Amendments No. 2) Ordinance, 1948* 14
- Trade Unions Ordinance No. 9 of 1948* 13
- Tras 92,93
- Triang 67,68
- Trolak 97
- Tronoh 3,46,53,56,72, 238
- Tuan Syed Esa Alwee 187,212
- Tuan Syed Nasir Ismail 187,212
- Tuanku Abdul Rahman ibni Almarhum Tuanku Mohamad 26
- Tugu Negara 1
- Tumpat 242
- Tun Abdul Razak 26,42
- Turiku Abdul Rahman Putra Al-Haj 24, 25, 26,27, 41
- Tunku Ya'acob ibni Almarhum Sultan Abdul Hamid Halim Shah 187,211
- Ulu Langat 257
- UluTiram 3
- Undang-undang Darurat 5,15,16, 28, 89, 109, 133-134, 180, 277
- Unit Filem Malaya 150
- United Malays National Organization (UMNO)* 116,127,131,138, 141,142,144,145,147,152,153, 154, 191, 197, 200,279,280
- United Planters Association of Malaya (UPAM)* 59
- Universal Electrical Engineering Company* 247
- Utah Melintang 177
- Utusan Melayu* 116
- V. J. Somasundram 194,214
- V. Sathurukan 57
- V. Thambiah 57
- Walker, Arthur 15
- Wan Sidek Wan Abdul Rahman, Datuk 2
- Warta Negara* 133
- White, David 95
- Whitfield, L. D. 187,212
- Wilson, D. C. L. 97
- Winanta 4
- Wong Kim Loh 44
- Wong Lim Hoon 1
- WongOnn 47,99
- Wong S. Q. 141
- Woo Ka Lim 150,163
- Wu Teh-yao, Dr. 192,214
- Yahya Abdul Razak, Dato' 153
- Yap Yin Chung 150
- Yim Thee Fong 49
- Yip Sek Yin 49
- Yong Peng 114,229,231,240
- Yong Shook Lin 141,142,147,148, 159
- Yoothana Yampundha, Leftenan Jeneral 2
- Zainal Abidin b. Haji Abbas 141, 142, 160
- Zainal Abidin Sultan Mydin 187, 212